

Πάν γνήσιον ἀντίτυπον δεόν νά φέρῃ τήν κατωτέρω ὑπογραφήν

2789 Ζαεζ

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΟΥ
ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ*

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ
ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΤΜ.	I. — Περὶ ἐμπόρων	Ἄρθ.	1—7
»	II. — Περὶ τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων	»	8—17
»	III. — Περὶ ἐταιρειῶν	»	18—64
Μέρ.	I. — Περὶ τῶν διαφορῶν ἐταιρειῶν καὶ τῶν κανόνων αὐτῶν	»	18—50
»	II. — Περὶ τῶν μεταξὺ τῶν συνεταίρων δια- φορῶν καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς κρί- σεως αὐτῶν	»	51—64
ΤΜ.	IV. — Περὶ χωρισμοῦ ὑπαρχόντων	»	65—69
»	V. Περὶ χρηματιστῶν, κολλυβιστῶν καὶ μεσιτῶν	»	70—89
»	VI. — Περὶ παραγγελιοδόχων	»	90—107
Μέρ.	I — Περὶ παραγγελιοδόχων ἐν γένει	»	90—94
»	II. — Περὶ τῶν παραγγελιοδόχων τῶν ἀναδε- χομένων τὴν διὰ γῆς ἢ ὕδατος μετα- κόμισιν	»	95—101
»	III. — Περὶ τοῦ ἀγωγιάτου	»	102—107
ΤΜ.	VII. — Περὶ ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως	»	108
»	VIII. — Περὶ συναλλαγματικῶν, περὶ τῶν εἰς διαταγὴν γραμματίων καὶ περὶ παρα- γραφῆς	»	109—188
»	IX. — Περὶ τῆς ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως	»	189—225

* Δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν παρόντα πίνακα οἱ νεώτεροι νόμοι.
Ὁσα ἀλφαβητικὸν εὐρετήριον καὶ χρονολογικόν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΠΕΡΙ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ

ΤΙΤΛ.	I. — Περὶ τῶν πλοίων, τῆς πλοιοκτησίας καὶ τῆς ναυτικῆς πίστεως	᾿Αρθ. 226—277
Κεφ.	Α'. — Περὶ τῶν πλοίων καὶ τῆς πλοιοκτησίας	» 226—232
»	Β'. — Περὶ μεταδιβάσεως τῆς κυριότητος πλοίου πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεως	» 233—238
»	Γ'. — Περὶ τῶν ναυτικῶν προνομίων . . .	» 239—242
»	Δ'. — Περὶ ναυτικῆς ὑποθήκης	» 243—262
»	Ε'. — Περὶ κατασχ. καὶ πωλήσεως πλοίων .	» 263—277
ΤΙΤΛ.	II. — Περὶ τῆς εὐθύνης τῶν πλοιοκτητῶν καὶ περὶ συμπλοιοκτησίας	» 278—309
Κεφ.	Α'. — Περὶ τῆς εὐθύνης τῶν πλοιοκτητῶν .	» 278—289
»	Β'. — Περὶ συμπλοιοκτησίας	» 290—309
ΤΙΤΛ.	III. — Περὶ τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πληρώματος	» 310—367
Κεφ.	Α'. — Περὶ τοῦ πλοιάρχου	» 310—336
»	Β'. — Περὶ τοῦ πληρώματος	» 337—367
ΤΙΤΛ.	IV. — Περὶ τῆς συμβάσεως τῆς ναυλώσεως .	» 368—417
Κεφ.	Α'. — Γενικαὶ διατάξεις	» 368—375
»	Β'. — Περὶ τῆς φορτωτικῆς	» 376—382
»	Γ'. — Περὶ τοῦ ναύλου	» 383—405
»	Δ'. — Περὶ τῶν ἐπιβατῶν	» 406—417
ΤΙΤΛ.	V. — Περὶ τῶν ἀβαριῶν καὶ τῆς συνεισφο- ρᾶς	» 418—435
Κεφ.	Α'. — Περὶ τῶν ἀβαριῶν	» 418—422
»	Β'. — Περὶ τῆς συνεισφορᾶς	» 423—435
ΤΙΤΛ.	VI. — Περὶ τῶν ἐκ συγκρούσεως πλοίων ζη- μιῶν	» 436—442
ΤΙΤΛ.	VII. — Περὶ τῶν ἐκ τῆς ἐπιθαλ. ἀρρωγῆς καὶ ναυαγαιερώσεως ἀπαιτήσεων.	» 443—450
ΤΙΤΛ.	VIII. — Περὶ τοῦ ναυτικοῦ δανείου.	» 451—462
ΤΙΤΛ.	IX. — Περὶ τῆς κατὰ τῶν κινδύνων τῆς θα- λασσοπλοίας ἀσφαλίσεως	» 463—506
Κεφ.	Α'. — Περὶ τῆς ἀσφαλ. συμβάσεως καὶ τῶν ὀποχρεώσεων τῶν συμβαλλομένων. . .	» 463—491

Κεφ.	Β'.—Περὶ τῆς ἐγκαταλείψεως	Ἀρθ.	492	506
ΤΙΤΛ.	Χ.—Περὶ ἀπαρადέκτων καὶ παραγραφῶν .	»	507—516	
ΤΙΤΛ.	ΧΙ.—Περὶ πλοιαρίων, ρυμουλκῶν καὶ πο- ταμοπλοίων	»	517—520	
	Μεταδατικαὶ διατάξεις	»	521—524	

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΠΤΩΧΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑΣ

ΜΕΡ.	Ι.—Περὶ πτωχεύσεως	»	525—677
Κεφ.	Α'.—Περὶ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς κλπ. . .	»	526—541
»	Β'.—Περὶ τοῦ εἰσηγητοῦ	»	542—543
»	Γ'.—Περὶ ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων . .	»	544—548
»	Δ'.—Περὶ τῶν συνδίκων	»	549—596
Τμῆμα	1.—Γενικαὶ διατάξεις	»	549—556
»	2.—Περὶ τῶν ἔργων τῶν συνδίκων . .	»	557—568
»	3.—Περὶ ἀφαιρέσεως τῶν σφραγίδων καὶ ἀπογραφῆς	»	569—573
»	4.—Περὶ πωλήσεως τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν κινήτων τοῦ πτωχεύσαντος καὶ περὶ εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων	»	574—580
»	5.—Περὶ συντηρητικῶν μέτρων . . .	»	581
»	6.—Περὶ ἐξελέγξεως τῶν πιστώσεων . .	»	582—596
Κεφ.	Ε'.—Περὶ τοῦ συμβιβ. καὶ τῆς ἐνώσεως .	»	597—638
Τμῆμα	1.—Περὶ τῆς συγκαλέσεως καὶ τῆς συνε- λεύσεως τῶν πιστωτῶν	»	597—599
»	2.—Περὶ συμβιβασμοῦ	»	600—624
	α'.—Περὶ καταρτίσεως τοῦ συμβιβασμοῦ .	»	600—609
	β'.—Περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ συμ- βιβασμοῦ	»	610—613
	γ'.—Περὶ τοῦ ἐπὶ ἐγκαταλείψει τῆς πε- ριουσίας συμβιβασμοῦ	»	614
	δ'.—Περὶ ἀκυρώσεως καὶ διαρρήξεως τοῦ συμβιβασμοῦ	»	615—624
»	3.—Περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν δανειστῶν .	»	625—636

Τμήμα	4.	-Περὶ τῆς παύσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως ἐνεκεν ἐλλείψεως ἐνεργητικῆς περιουσίας	Ἀρθ. 637—638
Κεφ.	ΣΤ.	-Περὶ πιστωτῶν διαφόρων κατηγοριῶν καὶ περὶ τῶν ἐν πτωχεύσει δικαιωμάτων αὐτῶν	» 639—659
Τμήμα	1.	-Περὶ συνοφειλετῶν καὶ ἐγγυητῶν	» 639—643
»	2.	-Περὶ τῶν δι' ἐνεχύρου ἢ διὰ προνομίου ἐπὶ τῶν κινητῶν ἐξησφαλισμένων πιστωτῶν	» 644—647
»	3.	-Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐνυποθήκων πιστωτῶν	» 648—652
»	4.	-Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικὸς τοῦ πτωχεύσαντος	» 653—659
Κεφ.	Ζ'.	-Περὶ τῆς μεταξὺ τῶν πιστωτῶν διανομῆς καὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν κινητῶν	» 660—664
»	Η'.	-Περὶ τῆς πωλῆσεως τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος	» 665—667
»	Θ.	-Περὶ διεκδικήσεως	» 668—673
»	Ι'.	-Περὶ ἀνακοπῆς καὶ ἐφέσεως κατὰ τῶν ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως ἐκδιδομένων ἀποφάσεων	» 674—677
ΜΕΡ.	II.	-Περὶ χρεωκοπίας	» 678—695
Κεφ.	Α'.	-Περὶ ἀπλῆς χρεωκοπίας	» 678—683
»	Β'.	-Περὶ βολίας χρεωκοπίας	» 684—686
»	Γ'.	-Περὶ κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων πραττομένων ἐν τῇ πτωχεύσει παρ' ἄλλων παρὰ τὸν πτωχεύσαντα	» 687—693
»	Δ.	-Περὶ διοικήσεως τῆς περιουσίας ἐν περιπτώσει χρεωκοπίας	» 694—695
ΜΕΡ.	III.	-Περὶ ἀποκαταστάσεως	» 696—706

Β. Διάταγμα τῆς 19 Ἀπριλίου 1835 περὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου».

Ἐφημ. Κυβ. 15, τῆς 11 Μαΐου 1835.

Παρατηρήσαντες, ὅτι ἡ μὲν συζήτησις τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, τοῦ διὰ τῶν ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου καὶ 15 Φεβρουαρίου Ἡμετέρων ἀποφάσεων εἰς τὴν νομοσυμβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν ὑποβληθέντος, δὲν ἐπεραιώθη εἰσέτι, παρὰ τὴν μεγάλην Ἡμῶν ἐπιθυμίαν, αἱ δὲ ὑπάρχουσαι δύο μεταφράσεις τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἤδη Ἐμπορικοῦ τῆς Γαλλίας Νόμου δὲν ἔχουσι τὸ περὶ τοὺς νόμους ἀπαιτούμενον ἀκριβές, καὶ σαφές, καὶ ἐπίσημον καὶ θέλοντες νὰ ἀπαλλάξωμεν τοὺς πιστοὺς Ἡμῶν ὑπηκόους ἀπὸ τὰς ἐπιβλαβεῖς συνεπειάς τῆς τοιαύτης καταστάσεως τῶν πραγμάτων. Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διετάξαμεν τὰ ἑφεξῆς :

Ἄρθ. 1.—Ἡ ἐν τῇ Ἡμετέρᾳ Γραμματείᾳ τῆς Δικαιοσύνης γενομένη, παρὰ δὲ ἐπιτροπῆς, ἐπίτηδες συσταθείσης, ἐπεξεργασθεῖσα καὶ παρ' Ἡμῶν ἐγκριθεῖσα μετάφρασις τῶν τριῶν πρώτων βιβλίων τοῦ ἐν τῇ Βασιλείᾳ Ἡμῶν ἰσχύοντος Ἐμπορικοῦ Νόμου τῆς Γαλλίας θέλει τυπωθῇ ᾧ ἀνεῖν ἀναβολῆς καὶ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἐπίσημον κείμενον νόμου μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἤδη προπαρασκευασθέντος Ἐμπορικοῦ Νόμου.—Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικίων θέλει ἐκδοθῇ ἀνυπερθέτως ἰδιαιτέρος νόμος.

Ἄρθ. 2.—Ὁ παρὼν νόμος θέλει γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ συγχρόνως θέλει δημοσιευθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ παρ' Ἡμῶν ἐγκριθέντος ἑλληνικοῦ κειμένου τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου.

Ἄρθ. 3.—Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς διατάσσεται νὰ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα νόμον, ὅστις θέλει ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ν. ΓΨΙΖ τῆς 17/24 Ἀπριλίου 1910 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου».

Ἄρθ. 1.—Τὸ δεύτερον βιβλίον τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐπομένων ἀρθρῶν 1—299, εἰς δὲ τὸ πρῶτον βιβλίον τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου προστίθεται τμῆμα ἑνατον, περιέχον ὑπ' αὐξοντα ἀριθμὸν τὰ ἀρθρα 300—336.

Ἄρθ. 2.—Διὰ Β. Διατάγματος, ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου, κανονισθῇσεται ἡ σειρά τῶν ἀριθμῶν τῶν ἀρθρῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου καὶ προσαρμολογῶνται πρὸς τὴν νέαν ἀρίθμωσιν αἱ ἐν ἐκάστῳ ἀρθρῷ παραπομπαὶ τοῦ παρόντος νόμου, δημοσιευομένου ὁλοκλήρου τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθ. 3.—Καταργοῦνται οἱ Νόμοι ΡΠΔ τῆς 13 Νοεμβρ. 1851 «περὶ βιβλίων ναυτοδανείου» καὶ ΑΩΕΒ τῆς 12 Ἰουλ. 1890 «περὶ ὑποθήκης πλοίων», ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Β. Διάταγμα τῆς 16|17 Ἰουν. 1911 «περὶ ἀναδημοσιεύσεως τοῦ κειμένου τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τῶν Ν. ΨΑΣΤ, ΓΦΟΔ, ΓΧΟ, ΓΨΙΖ».

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθ. 3 τοῦ Ν. ΓΨΙΖ τῆς 17 Ἀπριλ. 1910 καὶ τοὺς νόμους, 1) τῆς 19 Ἀπριλ. 1835 «περὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου», 2) ΨΑΣΤ τῆς 13 Δεκ. 1878 «περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας», 3) ΓΦΟΔ τῆς 23 Φεβρ. 1910 «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν ἄρθ. 110, 112, 137, 176 καὶ 188 τοῦ Ἐμπορ. Ν., ὡς καὶ ἄρθρων τινῶν τοῦ περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας Γ' βιβλίου τοῦ αὐτοῦ νόμου», 4) ΓΧΟ τῆς 24 Μαρτ. 1910 «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθ. 189 τοῦ Ἐμπορ. Ν.», προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὴν ἀναδημοσίευσιν τοῦ κειμένου τοῦ Ἐμπορ. Ν., ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ἀνωτέρω νόμων, ὡς ἐξῆς:

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

BIBΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΩΝ *

"Αρθ. 1.—"Εμποροι εἶνε ὅσοι μετέρχονται πράξεις ἐμπορικὰς καὶ κύριον ** ἐπάγγελμα ἔχουν τὴν ἐμπορίαν.

"Αρθ. 2.—Πᾶς ἀνήλικος χειράφετος τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου γένους, ἔχων ἡλικίαν δεκαοκτὼ ἐτῶν συμπεπληρωμένων, ἂν θέλῃ νὰ μεταχειρισθῇ τὸ ὁποῖον ὁ πολιτικός νόμος (ἄρθρον 487) δίδει εἰς αὐτὸν δικαίωμα τοῦ ἐμπορεύεσθαι, δὲν δύναται ν' ἀρχίσῃ τὰς ἐμπορικὰς ἐργασίας, μήτε νὰ λογισθῇ ἐνήλικος ὡς πρὸς τὰς συμφωνίας τὰς παρ' αὐτοῦ γινομένας δι' ἐπιχειρήσεις ἐμπορικὰς, α) ἂν δὲν ἔλαβε προηγουμένως τὴν ἀδειαν πατρὸς τοῦ πατρὸς, ἢ, ἐν περιπτώσει θανάτου, νομίμου ἀπαγορεύσεως ἢ ἀπουσίας τούτου, παρὰ τῆς μητρός, ἢ ἐν ἐλλείψει τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός, παρὰ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, δυνάμει διασκέμματος ἐπικεκυρωμένου παρὰ τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου, β) ἂν περιπλέον τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας δὲν ἐκαταστιχώθῃ καὶ ἐτοιχοκολλήθῃ εἰς τὸ τῶν ἐμποροδικῶν δικαστή-

* Βιβλιογραφία: Ράλλη, 'Ερμ. ἑλλ. ἐμπορ. δίκ., I, 1883, σελ. 72-118, Κροκιδᾶ, 'Εγχειρ. ἐμπορ. δίκ., I, ἀριθ. 129-194, 'Αναστασιάδου, 'Ελλην. ἐμπορ. δίκ., I, 1, 1918, §§ 38-55, Πετιμεζᾶ, 'Εμπορ. δίκ., I, 1929, σελ. 161-227, Τσιριντάνη, Στοιχ. ἐμπορ. δίκ. Α, 1945, σελ. 71-88, Καραβᾶ, 'Εμπορ. δίκ., 1947, §§ 119-175.

** 'Ανακριβὴς μετάφρασις τοῦ ἀρθ. 1 τοῦ γαλλ. 'Εμπορ. Κώδ.: profession habituelle, σύνθηες ἐπάγγελμα.

ριον τοῦ τόπου, ἐνθα ὁ ἀνήλικος θέλει νὰ καταστήσῃ τὴν κατοικίαν του.

Ἄρθ. 3.—Ἡ διάταξις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς μὴ ἐμπορευομένους ἀνηλίκους ὡς πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις, τὰς ὁποίας τὰ ἄρθρα 632 καὶ 633 * ὀρίζουσιν ἐμπορικὰς.

Ἄρθ. 4.—Ἡ γυνὴ δὲν δύναται νὰ ἐμπορευῇται δημοσίως χωρὶς τὴν συναίνεσιν τοῦ ἀνδρός της.

Ἄρθ. 5.—Ἡ δημοσίως ἐμπορευομένη γυνὴ δύναται, χωρὶς τῆς συναινέσεως τοῦ ἀνδρός αὐτῆς, νὰ ἀναλαμβάνῃ ὑποχρεώσεις ἀφορώσας τὸ ἐμπόριόν της· εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην συνυποχρεώνει καὶ τὸν σύζυγον, ἂν ὑπάρχῃ μεταξύ των κοινότης ὑπαρχόντων. Ἡ γυνὴ δὲν λογίζεται δημόσιος ἐμπορος, ὅταν λιανοπωλῇ μόνον τὰς πραγματείας τῆς ἐμπορίας τοῦ ἀνδρός της, ἀλλ' ὅταν αὐτὴ ἐμπορευῇται χωριστά.

Ἄρθ. 6.—Οἱ ἀνήλικοι ἔμποροι, οἱ μὲ ἄδειαν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ἐφωδιασμένοι, δύναται νὰ ὑποχρεώσουν καὶ ὑποθηκεύουν τὰ ἀκίνητά των κτήματα· δύναται δὲ καὶ νὰ τὰ ἀπαλλοτριώνουν φυλάττοντες τὰς διατυπώσεις τῶν ἄρθρων 457 καὶ ἐφεξῆς τοῦ πολιτικοῦ νόμου.

Ἄρθ. 7.—Αἱ δημοσίως ἐμπορευόμεναι γυναῖκες δύναται ἐπίσης νὰ ὑποχρεώσουν, ὑποθηκεύουν καὶ ἀπαλλοτριώνουν τὰ ἀκίνητά των. Μολαταῦτα τὰ διωμολογημένα προικῶα κτήματά των, ὅταν εἶναι ὑπὸ προίκειον διοίκησιν ὑπανδρευμένοι, δὲν δύναται μῆτε εἰς ὑποθήκην νὰ τεθοῦν, μῆτε νὰ ἀπαλλοτριωθοῦν, εἰμὴ εἰς τὰς ὁρισμένας ἀπὸ τὸν πολιτικὸν νόμον περιπτώσεις, καὶ κατὰ τοὺς ἐκεῖ διαγεγραμμένους τύπους.

Β. Διάταγμα 2/14 Μαΐου 1835 «περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων». **

Ἄρθ. 1.—Τὰ ἐμποροδικεῖα *** κρίνουν, α') πᾶσαν διαφορὰν

* Νόμ. ἁρμοδ. ἐμποροδ., ἄρθ. 3 καὶ 4, κατωτ. ὑπὸ ἄρθ. 7 Ε. Ν.

** Βιβλιογραφία : Πάλλη, Ι, σελ. 8-72, Κροκιδᾶ, Ι, ἀριθ. 35-127, Ἀναστασιάδου, Ι, §§ 14-38, Πετιμεζᾶ, Ι, σελ. 89-161, Τσιριντάνη, Α, σελ. 35-71, Καραβᾶ, §§ 55-119.

*** Ν. ΑΥΝΖ τῆς 28 Μαΐου 1887 «περὶ καταργήσεως τῶν ἐμποροδικείων».

ἀφορῶσαν τὰς μεταξὺ ἐμπορέων καὶ τραπεζιτῶν ὑποχρεώσεις καὶ συναλλαγάς, β') πᾶσαν μεταξὺ ὁποίωνδήποτε διαφοράν, ἀφορῶσαν πράξεις ἐμπορικός.

Ἄρθ. 2.—Ὁ νόμος θεωρεῖ πράξεις ἐμπορικός τὰς ἀγοράς προϊόντων γῆς ἢ τέχνης, τὰς ὁποίας ἤθελε κάμῃ τις, εἴτε διὰ νὰ μεταπωλήσῃ ταῦτα ἀκατέργαστα, ὥς τὰ ἠγόρασεν. ἢ κατεργασμένα καὶ μεταποιημένα εἰς χειροτεχνήματα, εἴτε ἐπὶ σκοπῷ νὰ μισθώσῃ ἀπλῶς τὴν χρῆσιν αὐτῶν. Πᾶσαν ἐπιχείρησιν χειροτεχνιῶν, παραγγελίας ἢ μετακομίσεως διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος. Πᾶσαν ἐπιχείρησιν προμηθείας, πρακτορίας, πλειστηριάσεως καὶ δημοσίων θεαμάτων. Ὅλας τὰς κολλυβιστικές, τραπεζιτικές καὶ μεσιτικές ἐργασίας. Ὅλας τὰς ἐργασίας τῶν δημοσίων τραπεζῶν. Ὅλας τὰς μεταξὺ ἐμπορέων καὶ τραπεζιτῶν ὑποχρεώσεις. Τὰς συναλλαγματικές, καὶ τὰς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἀποστολὰς χρημάτων, ὁποιοιδήποτε καὶ ἂν εἶνε οἱ συναλλαττόμενοι.

Ἄρθ. 3.—Ὁ νόμος θεωρεῖ ἐπίσης πράξεις ἐμπορικός. Πᾶσαν ἐπιχείρησιν κατασκευῆς καὶ πᾶσαν ἀγοράν, πώλησιν ἢ μεταπώλησιν πλοίων πρὸς τὴν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ναυτιλίαν χρησίμων. Ὅλας τὰς θαλασσίους ἀποστολὰς. Πᾶσαν ἀγοράν ἢ πώλησιν ἀρμένων, ἐξαρτίων καὶ ζωοτροφιῶν. Πᾶσαν ναύλωσιν. Πᾶν ναυτικὸν δάνειον, ὅλα τὰ περὶ ἀσφαλειῶν συναλλάγματα, καὶ ὅσα ἄλλα ἀφορῶσι τὴν ναυτικὴν ἐμπορίαν. Ὅλας τὰς περὶ μισθώσεως τοῦ πληρώματος συμφωνίας καὶ συμβάσεις. Ὅλας τὰς πρὸς ὑπηρεσίαν ἐμπορικῶν πλοίων μισθώσεις ναυτικῶν.

Ἄρθ. 4.—Τὰ ἐμποροδικεῖα κρίνουν ὡσαύτως περὶ πάσης ἀγωγῆς γενομένης ἐναντίον ἐμπορικῶν ἐπιστατῶν, ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν, ἔνεκα τῶν συναλλαγῶν τοῦ ἐμπορίου, ὑπὸ τὸν ὅποιον διατελοῦσι.

Ἄρθ. 5.—Κατηγορ. Ν. ΨΔΣΤ' 1878.

Ἄρθ. 6.—Ὅταν, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἐμπορικοῦ νόμου αἱ συναλλαγματικαὶ δὲν λογίζονται εἰμὴ ἀπλᾶ ὑποσχετικά, ἢ ὅταν τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια δὲν φέρουν οὐδενὸς ἐμπορίου ὑπογραφὴν, οὐδ' ἀφορῶσιν ἐργασίας ἐμπορικός, κολλυβιστικές, τραπεζιτικές, ἢ μεσιτικές, τὸ ἐμποροδικεῖον χρεω-

στεῖ νὰ παραπέμψη τὴν δίκην εἰς τὸ πολιτικὸν δικαστήριον, ἐὰν ὁ ἐναγόμενος τὸ ζητήσῃ.

"**Ἀρθ. 7.**—Ἐὰν αἱ συναλλαγματικαὶ αὐται, ἢ τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια φέρουν ἐν ταυτῷ ὑπογραφὰς ἐμπόρων καὶ μὴ ἐμπόρων, τὸ ἐμποροδικεῖον κρίνει περὶ αὐτῶν· δὲν δύναται ὅμως νὰ διατάξῃ τὴν φυλάκισιν τῶν μὴ ἐμπόρων, εἰμὴ ὁσάκις ἤθελον εἰσθαι μέτοχοι πράξεων ἐμπορικῶν, κολλυβιστικῶν, τραπεζιτικῶν ἢ μεσιτικῶν.

"**Ἀρθ. 8.**—Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐμποροδικεῖων αἱ κατὰ ἰδιοκτημόνων, γεωργῶν, ἀμπελουργῶν ἀγωγαὶ περὶ πωλήσεως τῶν ἀπὸ τῶν κτημάτων αὐτῶν προϊόντων, οὐδὲ αἱ κατ' ἐμπόρων περὶ πληρωμῆς προϊόντων γῆς ἢ πραγματειῶν, ἡγορασμένων πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν. — Τὰ γραμμάτια ὅμως, τὰ παρ' ἐμπόρων ὑπογεγραμμένα, θεωροῦνται ὡς ἔνεκα τοῦ ἐμπορίου αὐτῶν γενόμενα, ἐὰν ἄλλη τις αἰτία δὲν ὑπάρχῃ ρητῶς ἐκπεφρασμένη εἰς αὐτά.

"**Ἀρθ. 9.**—Τὰ ἐμποροδικεῖα κρίνουν· ἀνεκκλήτως·—α') περὶ ὅλων τῶν αἰτήσεων, ὅσαι κατὰ τὸ κεφάλαιον δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν ὀκτακοσίων δραχμῶν·—β') περὶ πάσης ἄλλης αἰτήσεως, γενομένης παρὰ τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των ὑπαγομένων, ὁσάκις οἱ διάδικοι, μεταχειριζόμενοι τὰ ὅποια ἔχουν δικαιώματα, ἤθελον δηλοποιήσῃ ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ κριθῶσιν ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως.

"**Ἀρθ. 10.**—Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως· λαμβάνει δὲ κύρος νόμου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημόσιευσέως του.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ*

Ἄρθ. 8.—Πᾶς ἔμπορος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων βιβλίων, τὰ ὅποια εἶναι μὲν ἐν χρήσει εἰς τὸ ἐμπόριον, ἀλλ' ὅχι καὶ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα, ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἐν βιβλίον ὀνομαζόμενον ἡμερολόγιον, παριστάνον ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὴν περιουσίαν καὶ τὰ χρέη του, τὰς ἐμπορικὰς του ἐργασίας, τὰς συναλλαγματικὰς του διαπραγματεύσεις, τὰς ἀποδοχὰς ἢ ὀπισθογραφῆσεις, καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι λαμβάνει ἢ πληρώνει. ἐφ' οἷσιν οἷός τις ποτε λόγῳ καὶ φανερῶν κατὰ μῆνα τὸ ποσὸν τῆς οἰκιακῆς του δαπάνης.—Χρεωστεῖ νὰ θέτῃ εἰς φάκελλον τὰς ὁποίας λαμβάνει ἐπιστολάς καὶ ν' ἀντιγράψῃ εἰς βιβλίον ὅσας ἀποστέλλει.

Ἄρθ. 9.—Χρεωστεῖ νὰ κάμῃ κατ' ἔτος ἰδιόγραφον ἀπογραφὴν τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων του, καὶ νὰ τὴν ἀντιγράψῃ κατ' ἔτος εἰς εἰδικὸν ἐπὶ τούτῳ βιβλίον.

Ἄρθ. 10.—Τὸ ἡμερολόγιον καὶ τὸ τῶν ἀπογραφῶν βιβλίον πρέπει νὰ μονογραφῶνται καὶ νὰ θεωρῶνται ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ. Τὸ πρὸς ἀπογραφὴν τῶν ἐπιστολῶν βιβλίον δὲν ὑπόκειται εἰς ταύτην τὴν διατύπωσιν.—Ὅλα δὲ τὰ βιβλία πρέπει νὰ συντάσσωνται κατὰ χρονολογικὴν τάξιν χωρὶς ἄγραφα διαστήματα, χάσματα ἢ παραπομπὰς εἰς τὸ περιθώριον.

Ἄρθ. 11.—Τὰ βιβλία, τὰ ὀριζόμενα ἐν τοῖς ἀνωτέρω 8 καὶ 9 ἄρθροις, πρέπει νὰ ἀριθμῶνται, μονογραφῶνται καὶ θεωρῶνται εἴτε παρὰ τινος τῶν ἐμποροδικῶν, εἴτε παρὰ τοῦ δημάρχου, ἢ ἐνὸς τῶν παρέδρων τοῦ, κατὰ τὸν συνήθη τύπον, καὶ

* Βιβλιογραφία: Ράλλη, σελ. 118—140, Κροκιδᾶ, I, ἀριθ. 200—230, Ἀναστασιάδου, I, §§ 55—60, Πετιμεζᾶ, I, σελ. 227—259, Τσιριντάνη, Α, σελ. 116—124.

δωρεάν.—Οἱ ἔμποροι ὀφείλουν νὰ διατηροῦν τὰ βιβλία ταῦτα ἐπὶ δέκα ἔτη.

"**Αρθ. 12.**—Τὰ τακτικῶς συντεταγμένα ἔμπορικά βιβλία δύναται νὰ παραδεχθῇ ὁ δικαστὴς ὡς ἀπόδειξιν εἰς τὰς μεταξὺ ἐμπόρων περὶ ἔμπορικῶν ὑποθέσεων διαφοράς.

"**Αρθ. 13.**—Τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα χρεωστοῦν νὰ ἔχουν οἱ μετερχόμενοι τὸ ἐμπόριον, ἂν δὲν ἐφυλάχθησαν αἱ ἀνωτέρω ὀρισθεῖσαι διατυπώσεις, δὲν ἡμποροῦν νὰ προσαχθῶσιν, οὐδὲ νὰ παρέξωσι πίστιν ἐνώπιον δικαστηρίου ὑπὲρ τῶν ἐχόντων αὐτά, μὴ ἀθιτουμένων ἐκ τούτου τῶν περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας ὀρισμένων.

"**Αρθ. 14.**—Τὸ δικαστήριον δὲν δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐμφάνισιν τῶν βιβλίων καὶ τῶν ἀπογραφῶν, εἰμὴ ὡς ἀπὸδειξιν περὶ κληρονομίας, κοινότητος ὑπαρχόντων, διαλύσεως ἐταιρείας, καὶ ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως.

"**Αρθ. 15.**—Διαδικαζομένης τινὸς ὑποθέσεως, ὁ δικαστὴς δύναται καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ διατάξῃ τὴν ἐμφάνισιν τῶν βιβλίων, διὰ νὰ λάβῃ ἀντίγραφα τῶν ἀφορώντων τὴν δικαζομένην ὑπόθεσιν χωρίων.

"**Αρθ. 16.**—Ἐὰν τὰ βιβλία, τῶν ὁποίων ἡ ἐμφάνισις ἐπροσφέρθῃ, ἐξητήθῃ ἢ διετάχθῃ, εὗρισκονται μακρὰν τῆς καθέδρας τοῦ δικαστηρίου τοῦ ἐπιλαβομένου τῆς ὑποθέσεως, οἱ δικασταὶ δύνανται νὰ παραγγείλουν εἰς τὸ τοπικὸν δικαστήριον τῶν ἐμποροδικῶν, ἢ νὰ διατάξουν ἓνα τῶν εἰρηνοδικῶν, νὰ ἐξετάσῃ τὰ βιβλία ταῦτα καὶ νὰ κάμῃ ἑγγραφὸν ἐκθεσιν περὶ τοῦ περιεχομένου, καὶ νὰ τὴν στείλῃ εἰς τὸ ἐπιλαβόμενον τῆς ὑποθέσεως δικαστήριον.

"**Αρθ. 17.**—Ἐὰν ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου τὰ βιβλία προβάλλονται ὡς παρεκτικὰ πίστεως, δὲν θέλῃ νὰ τὰ ἐμφανίσῃ, ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἐπαγάγῃ ὄρκον εἰς τὸν ἄλλον διάδικον.

Ἑταιρεῖαι

<i>Περὶ ἑταιρειῶν</i>	<i>Ε. Ν. ἀριθ. 18-64</i>	<i>σ. 9</i>
<i>Ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι</i>	<i>N. 2190</i>	<i>σ. 17</i>
<i>τραπεζικαὶ</i>	<i>N. 5076</i>	<i>σ. 79</i>
<i>ἀσφαλιστικαὶ</i>	<i>N. 1023</i>	<i>σ. 85</i>
<i>Εἰδικαὶ διατ. ἐπὶ ἄνων. ἑταιρ.</i>	<i>N. 1. 1923</i>	<i>σ. 106</i>
<i>Συνεταιρισμοὶ</i>	<i>N. 602</i>	<i>σ. 127</i>

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ
ΠΕΡΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ
ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

*Περὶ τῶν διαφόρων ἐταιρειῶν καὶ τῶν κανόνων αὐτῶν **

"**Αρθ. 18.**—Τὸ ἐταιρικὸν συνάλλαγμα κανονίζεται ἀπὸ τὸ πολιτικὸν δίκαιον, ἀπὸ τοὺς ἰδιαιτέρους· περὶ ἐμπορίας νόμους, καὶ ἀπὸ τὰς συμφωνίας τῶν συναλλαττομένων.

"**Αρθ. 19.**—Ὁ νόμος γνωρίζει τρία εἶδη ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν, τὴν ὁμόρρυθμον, τὴν ἑτερόρρυθμον καὶ τὴν ἀνώνυμον.

"**Αρθρ. 20.**—Ὁμόρρυθμος εἶναι ἡ συσταينوμένη μεταξὺ δύο ἢ καὶ πολλῶν σκοπὸν ἔχόντων νὰ συνεμπορεύωνται ὑπὸ ἐπωνυμίαν ἐταιρικήν.

"**Αρθ. 21.**—Μόνα τὰ ὀνόματα τῶν συνεταίρων ἡμποροῦν τὰ συστήσωσι τὴν ἐταιρικήν ἐπωνυμίαν.

"**Αρθ. 22.**—Οἱ ὁμόρρυθμοὶ συνέταιροι, οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ καταστατικὸν τῆς ἐταιρείας ἔγγραφον, ὑπόκεινται ἀλληλεγγύως εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἐταιρείας, ἂν καὶ ὑπογεγραμμένας παρ' ἑνὸς μόνου τῶν συνεταίρων ὑπὸ τὴν ἐταιρικήν ὁμῶς ἐπωνυμίαν.

"**Αρθ. 23.**—Ἐτερόρρυθμος ἐταιρεία εἶναι ἡ συσταينوμένη μεταξὺ ἑνὸς ἢ πολλῶν συνεταίρων ἀλληλεγγύως ὑπευθύνων, καὶ ἑνὸς ἢ πολλῶν συνεταίρων ἀπλῶν χρηματοδοτῶν, οἱ ὅποιοι ὀνομάζονται ἑτερόρρυθμοι, ἢ καὶ ἑτερορρυθμίαν συνέταιροι.— Ἡ ἐταιρεία αὕτη διευθύνεται ὑπὸ ἐταιρικήν ἐπωνυμίαν, φέρου-

* Βιβλιογραφία : Ράλλη, I, σελ. 140 ἐπ., Κροκιδᾶ, I, ἀριθ. 270 ἐπ., Ἀναστασιάδου, I, §§ 63 ἐπ., Πετίμεξᾶ, II, 1936, Τσιριντάνη, Β, 1947, Πετρίτση, Περὶ ἐμπορ. ἐταιρειῶν, I, 1886, II, 1892.

σαν κατ' ἀνάγκην τὸ ὄνομα ἑνὸς ἢ καὶ πολλῶν ἀλληλεγγύως ὑπευθύνων συνεταίρων.

Ἄρθ. 24.—Ὅταν ὑπάρχουν πολλοὶ συνέταιροι ἀλληλέγγυοι, καὶ ὀνομαστὶ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ καταστατικὸν τῆς ἐταιρείας ἔγγραφον, εἴτε ὅλοι ὁμοῦ διευθύνουν τὴν ἐταιρείαν, εἴτε εἰς, ἢ τινὲς ἐξ αὐτῶν δι' ὅλους, ἡ ἐταιρεία εἶναι συγχρόνως ὁμόρρυθμος ὡς πρὸς αὐτούς, καὶ ἑτερόρρυθμος ὡς πρὸς τοὺς ἀπλῶς χρηματοδότας.

Ἄρθ. 25.—Τὸ ὄνομα ἑτερόρρυθμου τινὸς συνεταίρου δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἐταιρικὴν ἐπωνυμίαν.

Ἄρθ. 26.—Ὁ ἑτερόρρυθμος συνέταιρος δὲν ὑπόκειται εἰς ζημίας, εἰμὴ καθ' ὅσον αὐταὶ δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα κατέθεσεν, ἢ ὥφειλε νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν ἐταιρείαν.

Ἄρθ. 27.—Ὁ ἑτερόρρυθμος συνέταιρος δὲν ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ καμμίαν πρᾶξιν διαχειρίσεως, ἢ νὰ ἐργασθῇ εἰς ὑποθέσεις τῆς ἐταιρείας οὐδὲ κατ' ἐπιτροπὴν.

Ἄρθ. 28.—Ὁ ἑτερόρρυθμος συνέταιρος, ὁ παραβαίνων τὴν εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον διαλαμβανομένην ἀπαγόρευσιν, ὑπόκειται ἀλληλεγγύως μὲ τοὺς ὁμορρυθμοὺς συνεταίρους εἰς ὅλα τὰ χρῆμα καὶ εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἐταιρείας.

Ἄρθ. 29.—Ἡ ἀνώνυμος ἐταιρεία δὲν λαμβάνει ἐταιρικὸν ὄνομα, οὐδὲ ὀνομάζεται μὲ τὸ ὄνομα συνεταίρου τινός.

Ἄρθ. 30.—Αὕτη λαμβάνει τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς *.

Ἄρθ. 31.—Διοικεῖται ἀπὸ προσωρινοὺς ἐπιτρόπους, μετακλητούς, συνεταίρους ἢ μὴ συνεταίρους, μισθωτοὺς ἢ ἀμίσθους.

Ἄρθ. 32.—Οἱ διοικηταὶ εἶναι ὑπεύθυνοι μόνον περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς δοθείσης εἰς αὐτοὺς ἐντολῆς· δὲν ὑποβάλλονται δέ, ὡς ἐκ τῆς διοικήσεως, εἰς καμμίαν προσωπικὴν ἢ ἀλληλέγγυον ἐνοχὴν ὡς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἐταιρείας.

Ἄρθ. 33.—Οἱ συνέταιροι δὲν ὑπόκεινται εἰς ζημίας, εἰμὴ

* Ἄρθ. 5 Ν. 2190, κατωτ.

καθ' ὅσον αὐται δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῆς εἰς τὴν ἐταιρείαν μετοχῆς των.

Ἀρθ. 34.—Τὸ κεφάλαιον τῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας διαιρεῖται εἰς μερίδια, ἢ εἰς κλάσματα μεριδίου ἰσότιμα.

Ἀρθ. 35.—Τὰ μερίδια δύνανται νὰ κατασταθοῦν δι' ἀνωνύμων ἀποδεικτικῶν. Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ἡ παραχώρησις τῶν μεριδίων γίνεται διὰ τῆς παραδόσεως τοῦ ἀποδεικτικοῦ.

Ἀρθ. 36.—Ἡ κυριότης τῶν μεριδίων δύναται νὰ κατασταθῇ δι' ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῆς ἐταιρείας. Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ἡ παραχώρησις γίνεται μὲ δημοποιήσιν μεταφορᾶς, ἐγγεγραμμένην εἰς τὰ βιβλία, καὶ ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τὸν παραχωροῦντα ἢ ἀπὸ τὸν πληρεξούσιόν του.

Ἀρθ. 37.—Ἡ ἀνώνυμος ἐταιρεία δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ εἰμὴ διὰ βασιλικῆς ἀδείας καὶ ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς ἐγγράφου. Ἡ ἐγκρισὶς αὕτη πρέπει νὰ εἶναι κατὰ τὸν τύπον τῶν διοικητικῶν διαταγμάτων*.

Ἀρθ. 38.—Τὸ κεφάλαιον τῶν ἑτερορρυθμῶν ἐταιρειῶν δύναται ὡσαύτως νὰ διαιρεθῇ εἰς μερίδια, φυλαττομένων πάντοτε ἀκριβῶς ὅλων τῶν ἄλλων κανόνων περὶ τοῦ εἶδους τούτου τῶν ἐταιρειῶν.

Ἀρθ. 39.—Αἱ ὁμόρρυθμοι ἢ ἑτερόρρυθμοι ἐταιρεῖαι πρέπει ν' ἀποδεικνύονται δι' ἐγγράφων δημοσίων ἢ ἰδιογράφων φυλαττομένων εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1325 τοῦ πολιτικοῦ νόμου.

Ἀρθ. 40.—Αἱ ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι δὲν δύνανται νὰ συσταθοῦν, εἰμὴ διὰ δημοσίων ἐγγράφων.

Ἀρθ. 41.—Καμμία διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις δὲν ἡμπορεῖ νὰ εἶναι δεκτὴ κατὰ τοῦ περιεχομένου τῶν καταστατικῶν τῆς ἐταιρείας ἐγγράφων ἢ ὑπὲρ ἄλλων ὄρων, παρὰ τοὺς εἰς τὰ ἐγγραφα ταῦτα διαλαμβανομένους, οὔτε περὶ τῶν προβαλλομένων λόγων, ὡς λεχθέντων διῆθεν πρὶν γενῇ, ἐνῶ ἐγίνετο, ἢ ἀφοῦ ἔγινε τὸ ἐγγραφον, ἂν καὶ ἡ ποσότης, περὶ ἧς πρόκειται λόγος, εἶναι κατωτέρα τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα φράγκων.

* Ν. 2190, ἀρθ. 4, κατωτ.

Ἄρθ. 42.—Ἡ περίληψις τῶν καταστατικῶν ἐγγράφων τῶν ὁμορρυθμῶν καὶ ἑτερορρυθμῶν ἑταιρειῶν πρέπει νὰ παραδίδεται ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ ἐγγράφου εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου τοῦ νομοῦ, ὅπου εὐρίσκεται τὸ ἐμπορικὸν τῆς ἑταιρείας κατάστημα, διὰ νὰ ἀντιγραφῇ εἰς τὸ βιβλίον καὶ τοιχοκολληθὲν νὰ μείνῃ τρεῖς ὁλοκλήρους μῆνας ἐκτεθειμένον εἰς τὸ ἀκροατήριον.—Ἐὰν ἡ ἑταιρεία ἔχῃ πολλὰ ἐμπορικὰ καταστήματα εἰς διαφόρους νομούς, ἡ παράδοσις, ἡ ἀντιγραφὴ καὶ ἡ τοιχοκόλλησις τῆς περιλήψεως θέλουν γενῇ εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον ἐκάστου νομοῦ. Ἡ ἀθέτησις τῶν διατυπώσεων τούτων ἐπιφέρει ἀκύρωσιν ὡς πρὸς τοὺς συνεταίρους· οὗτοι ὁμως δὲν δύνανται νὰ προτείνωσι τὴν ἔλλειψιν καμμιᾶς αὐτῶν κατὰ τρίτου τινός.

Ἄρθ. 43.—Ἡ περίληψις πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ ὀνόματα καὶ παρὼνυμα, τὴν ιδιότητα καὶ τὴν διαμονὴν τῶν συνεταίρων, ὅχι ὁμως καὶ τῶν μετόχων ἢ ἑτερορρυθμῶν, τὴν ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἑταιρείας, τοὺς συνεταίρους, οἱ ὅποιοι διωρίσθησαν νὰ διευθύνουν, νὰ διοικοῦν καὶ νὰ ὑπογράφουν ἐπ' ὀνόματι τῆς ἑταιρείας, τὴν ποσότητα τῶν καταβληθέντων ἢ καταβληθησομένων χρημάτων κατὰ μερίδα ἢ καθ' ἑτερορρυθμίαν, τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ ἑταιρεία ἄρχεται, καὶ καθ' ἣν παύει.

Ἄρθ. 44.—Ἡ περίληψις τῶν καταστατικῶν τῆς ἑταιρείας ἐγγράφων ὑπογράφεται, ἂν εἶναι δημόσια, παρὰ τῶν συμβολαιογράφων, ἂν δὲ ἰδιόγραφα, παρ' ὅλων μὲν τῶν συνεταίρων, ἂν ἡ ἑταιρεία εἶναι ὁμόρρυθμος, ὑπὸ μόνων δὲ τῶν ἀλληλεγγύων ἢ τῶν ἐχόντων τὴν διεύθυνσιν τῆς ἑταιρείας συνεταίρων, ἂν εἶναι ἑτερόρρυθμος, εἴτε διαιρεῖται εἰς μερίδια εἴτε μή.

Ἄρθ. 45.*—Τὸ βασιλικὸν διάταγμα, τὸ ἐπικυροῦν τὰς ἀνωνύμους ἑταιρείας, πρέπει νὰ τοιχοκολλᾶται ὁμοῦ μὲ τὸ καταστατικὸν τῆς ἑταιρείας ἐγγράφον, καὶ μένῃ τοιχοκολλημένον ἐπὶ τὸν αὐτὸν χρόνον.

Α) Ν. Δ. 20|26 Νοεμβρίου 1925 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 190 «περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν», τοῦ νόμου 1023 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως κλπ.».

Ἄρθ. 1.—Εἰς εἰδικὸν τευχὸς τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, φέ-

* Κατηγγήθη ἐμμέσως. Ἄ ν α σ τ α σ ι ᾶ δ ο υ -(Ρ ό κ α), Ἑμπορ. δικ. Ι, 2, 1919, § 106, σημ. 8, Τ σ ι ρ ι ν τ ᾶ ν η, Στοιχ. Ἑμπορ. δικ., Β, σελ. 75.

ρον τὸν τίτλον «Δελτίον ἀνωνύμων ἐταιρειῶν» ἢ ἐν ἰδιαιτέρᾳ στήλῃ ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον τοῦ παραρτήματος τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καταχωρίζονται ὑποχρεωτικῶς ὁρισμέναι δημοσιεύσεις τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν. Τὸ εἶδος τῶν δημοσιύσεων τούτων, ὁ χρόνος τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν εἰς τὴν ἐφημερίδα Κυβερνήσεως ὑπὸ τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, ὁ τρόπος τῆς καταχωρίσεως αὐτῶν καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια καθορισθῇ-σονται διὰ Διατάγματος.

Ἄρθ. 2=3.—N. 2190, ἀρθ. 9 § 7, 43 § 12.

B) Δ. 16]22 Ἰανουαρίου 1930 «περὶ Δελτίου ἀνωνύμων ἐταιρειῶν.»

Ἄρθ. 1.—Εἰς εἰδικὸν τεῦχος τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, φέρον τὸν τίτλον «Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως-Δελτίον ἀνωνύμων ἐταιρειῶν», θέλουσι καταχωρίζεσθαι τὰ κάτωθι δημοσιεύματα : α') ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις περὶ συστάσεως ἐλληνικῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, β') ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεως καταστατικῶν ἐλληνικῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, γ') ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις περὶ ἀνακλήσεως ἢ συστάσεως ἐλληνικῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, δ') ἀποφάσεις περὶ παροχῆς ἀδείας ἐφαρμογῆς τῶν εἰδικῶν διατάξεων τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, ε') ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις περὶ ἀνακοινώσεως διορισμοῦ ἀντικλήτου ἀλλοδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, στ') ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις περὶ συστάσεως ἐλληνικῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν, ζ') ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεως καταστατικῶν ἐλληνικῶν καὶ ἀλλοδαπῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν, η') ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις, περὶ παροχῆς ἀδείας ἐνεργείας ἀσφαλιστικῶν πράξεων ἐν Ἑλλάδι εἰς ἐλληνικὰς καὶ ἀλλοδαπὰς ἀσφαλιστικὰς ἐταιρείας, ὡς καὶ μερίδας τῶν ἀγγλικῶν Λούδς, θ') ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις περὶ ἀποδόσεως ἐγγυήσεων κλπ. νομίμως ἐν Ἑλλάδι, ἐργαζομένων ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων, καὶ ι') πᾶν ἄλλο δημοσίευμα, καταχωρούμενον μετ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθ. 2.—1. Πᾶσα ἐλληνικὴ ἀνώνυμος ἐταιρεία ὑποχρεοῦται, ὅπως μερμνήσῃ διὰ τὴν, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως περὶ παροχῆς ἀδείας συστάσεως αὐτῆς, καταχωρίσιν ἐν τῷ δελτίῳ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν ἀνακοινώσεως, ἐμφαινούσης : α') τὴν ἐπωνυμίαν, τὴν ἔδραν, ὡς καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν γραφείων αὐτῆς, β') τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, μετὰ μνείας τοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς ἰδιότητος, ἣν κέκτηνται ἐν τῇ διοικήσει τῆς ἀνώνυμου ἐταιρείας, τὸν τόπον καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας αὐτῶν.—2. Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπέχει πᾶσα ἐλληνικὴ ἀνώνυμος ἐταιρεία διὰ πᾶσαν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπερχομένην μεταβολήν.—3. Αἱ ἀνακοινώσεις αὗται θέλουσι δημοσιεύεσθαι, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὁρισθησόμενα, ἐν ἰδιαιτέρᾳ στήλῃ τοῦ δελτίου ἀνωνύμων ἐταιρειῶν τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.—4. Τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω ὑποχρέωσιν ὑπέχουσι καὶ αἱ ἤδη ὑφιστάμεναι ἐλληνικαὶ ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι.

Ἄρθ. 3.—1. Πᾶσα ἐλληνικὴ ἀνώνυμος ἐταιρεία ὑποχρεοῦται, ὅπως δημοσιεύῃ ἐν τῷ δελτίῳ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνή-

σεως πᾶσαν πρόσκλησιν γενικῆς συνελεύσεως, δέκα τοῦλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς ὀριζομένης διὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς. Ἐπὶ ἐπαναληπτικῶν συνελεύσεων ἢ πρόσκλησις θέλει δημοσιεύεσθαι πρὸ πέντε τοῦλάχιστον ἡμερῶν.—2. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου δημοσιεύσεως προσκλήσεως τινος γενικῆς συνελεύσεως διὰ τοῦ δελτίου ἄνωνύμων ἐταιρειῶν, θεωρεῖται ἐκληρωθεῖσα ἢ ὡς ἂν ὑποχρέωσις, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀποδειχθῇ ἢ ἀποστολῇ αὐτῆς εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον, πρὸς δημοσίευσιν, δι' ἀποδεικτικοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος.

Ἄρθ. 4.—1. Πᾶσα ἑλληνικὴ ἄνωνυμος ἐταιρεία ὑποχρεοῦται, ὅπως μεριμνήσῃ διὰ τὴν δημοσίευσιν ἐν τῷ δελτίῳ ἄνωνύμων ἐταιρειῶν τοῦ ἰσολογισμοῦ αὐτῆς, ἅμα ὡς καταρτισθῇ ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ἐν περιπτώσει δὲ μεταρρυθμίσεως αὐτοῦ ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως, ὁ ἐγκριμένος ἰσολογισμὸς θέλει δημοσιεύεσθαι ἐκ νέου διὰ τοῦ δελτίου ἄνωνύμων ἐταιρειῶν.—2. Πᾶσα ἑλληνικὴ ἄνωνυμος ἐταιρεία ὑποχρεοῦται, ὅπως μεριμνήσῃ διὰ τὴν δημοσίευσιν ἐν τῷ δελτίῳ ἄνωνύμων ἐταιρειῶν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ νόμου 2190 (περὶ ἄνωνύμων ἐταιρειῶν) προβλεπομένης λογιστικῆς καταστάσεως, βάσει τῆς ὁποίας θέλει προβῇ εἰς διανομὴν προσωρυνῶν μερισμάτων ἢ ποσοστῶν, ἅμα ὡς καταρτισθῇ αὕτη ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.—3. Οἱ ἐκκαθάριστα ἑλληνικῆς ἄνωνύμου ἐταιρείας ὑποχρεοῦνται ὅπως μεριμνῶσι διὰ τὴν δημοσίευσιν διὰ τοῦ δελτίου ἄνωνύμων ἐταιρειῶν τῶν συντασσομένων ὑπ' αὐτῶν ἰσολογισμῶν ἐκκαθαρίσεως, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 49 τοῦ νόμου 2190 (περὶ ἄνωνύμων ἐταιρειῶν).

Ἄρθ. 5.—1. Πᾶσα ἑλληνικὴ ἄνωνυμος ἐταιρεία ὑποχρεοῦται, ὅπως δημοσιεύῃ διὰ τοῦ δελτίου ἄνωνύμων ἐταιρειῶν περίληψιν πάσης ἀποφάσεως περὶ αὐξήσεως τοῦ μετοχικοῦ αὐτῆς κεφαλαίου. Ἐν τῇ περίληψει δεόν νὰ ἀναγράφηται τὸ νέον κεφάλαιον, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδιδομένων μετοχῶν, ἢ τμῆ αὐτῶν, καὶ ἐν γένει οἱ ὅροι τῆς ἐκδόσεως.—2. Ἡ ὡς ἂν ὑποχρέωσις δὲν ὑφίσταται, ὡσάκις πρόκειται περὶ ἀποφάσεως αὐξήσεως κεφαλαίου, μὴ πραγματοποιουμένης ἀμέσως.

Ἄρθ. 6.—Πᾶσα ἑλληνικὴ ἄνωνυμος τραπεζικὴ ἐταιρεία ὑποχρεοῦται, ὅπως, ἐντὸς προθέσμιας 30 ἡμερῶν, δημοσιεύῃ ἐκάστοτε διὰ τοῦ δελτίου ἄνωνύμων ἐταιρειῶν μηνιαίαν λογιστικὴν κατάστασιν, συντασσομένην εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός. Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπέχουσιν αἱ ἀλλοδαπαὶ ἄνωνυμοι τραπεζικαὶ ἐταιρεῖαι διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι ἐργασίας αὐτῶν. Τὸ ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου 1928 Διάταγμα «περὶ δελτίου ἄνωνύμων ἐταιρειῶν» καταργεῖται.

Ἄρθ. 7.—Ὅρα ἄρθ. 49 Ν. 2190 ἐν τέλει.

Ἄρθ. 46.—Ἡ μετὰ τὴν προθεσμίαν ἐξακολούθησις ἐταιρείας τινὸς πρέπει νὰ ἀποδεικνύηται διὰ δηλώσεως τῶν συνεταίρων.—Ἡ δῆλωσις αὕτη καὶ ὅλα τὰ ἔγγραφα τὰ περὶ διαλύσεως ἐταιρείας τινὸς πρὸ τῆς προθεσμίας, τῆς διὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς ὠρισμένης εἰς τὸ καταστατικὸν ἔγγραφον, πᾶσα

ἀλλαγὴ ἢ παραίτησις συνεταίρων, πᾶσα νέα συνομολογία, πᾶς νέος ὄρος, πᾶσα μεταβολὴ τῆς ἑταιρικῆς ἐπωνυμίας, ὑπόκεινται εἰς τὰς διατυπώσεις τὰς εἰς τὰ ἄρθρα 42, 43 καὶ 44 διαλαμβανόμενας.—Ἡ παράλειψις τῶν διατυπώσεων τούτων τιμωρεῖται κατὰ τὰς ποινικὰς διατάξεις τῆς τρίτης παραγράφου τοῦ 42 ἁρθρου.

Ἀρθ. 47.—Ἐκτὸς τῶν εἰρημένων τριῶν εἰδῶν ἑταιρειῶν, ὁ νόμος γνωρίζει τὰς μετοχικὰς ἐμπορικὰς ἑταιρείας.

Ἀρθ. 48.—Αἱ ἑταιρεῖαι αὗται ἀποβλέπουν μίαν ἢ περισσότερας ἐπιχειρήσεις ἐμπορικὰς· τὰ ἀντικείμενα τῶν ἑταιρειῶν τούτων, ὁ σχηματισμὸς αὐτῶν, ἡ περὶ τὴν μετοχὴν ἐκάστου ἀναλογία, καὶ αἱ λοιπαὶ συνθῆκαι ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰς μεταξὺ τῶν μετόχων συμφωνίας.

Ἀρθ. 49.—Αἱ μετοχικαὶ ἑταιρεῖαι ἡμποροῦν νὰ ἀποδειχθοῦν διὰ τῆς ἐμφανίσεως τῶν βιβλίων καὶ τῆς ἀλληλογραφίας, ἢ καὶ διὰ μαρτύρων, ἂν τὸ δικαστήριον κρίνῃ δεκτὴν τὴν διὰ μαρτύρων ἀπόδειξιν.

Ἀρθ. 50.—Αἱ μετοχικαὶ ἐμπορικαὶ ἑταιρεῖαι δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς περὶ τῶν λοιπῶν ἑταιρειῶν ὠρισμένας διατυπώσεις.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ τῶν μεταξὺ συνεταίρων διαφορῶν καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς κρίσεως αὐτῶν

Ἀρθ. 51.—Πᾶσα μεταξὺ συνεταίρων διαφορά, πηγάζουσα ἐκ τῆς ἑταιρείας, κρίνεται ἀπὸ διαιτητᾶς *.

Ἀρθ. 52.—Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν διαιτητῶν δύναται νὰ γενῇ ἔκκλησις, ἢ αἴτησις πρὸς ἀκύρωσιν, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία. Ἡ ἔκκλησις εἰσάγεται εἰς τοὺς ἐφέτας.

Ἀρθ. 53.—Ὁ διορισμὸς τῶν διαιτητῶν γίνεται δι' ἐγγράφου, συμβολαιογραφικοῦ ἢ ἰδιογράφου, δι' ἐγγράφου ἐξωδίκου, διὰ συναινέσεως γενομένης ἐπὶ δικαστηρίου.

Ἀρθ. 54.—Ἡ περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως προθε-

* Ν. 184]1914, ἄρθ. 40 ἐπ., κατωτ.

σμία προσδιορίζεται παρὰ τῶν διαδίκων συγχρόνως μὲ τὸν διορισμὸν τῶν διαιτητῶν, καὶ ἂν οἱ διάδικοι δὲν συμφωνοῦν, προσδιορίζεται παρὰ τῶν διαιτητῶν.

Ἄρθ. 55.—Ὅταν εἰς ἣ καὶ περισσότεροι τῶν συνεταίρων δὲν θέλουν νὰ διορίσουν διαιτητὰς, οἱ διαιτηταὶ διορίζονται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν αὐτεπαγγέλτως.

Ἄρθ. 56.—Οἱ διάδικοι παραδίδουν εἰς τοὺς διαιτητὰς τὰ ἔγγραφα καὶ ὑπομνήματά των, χωρὶς τινος δικαστικῆς διατυπώσεως.

Ἄρθ. 57.—Ὅστις τῶν συνεταίρων ἀναβάλλει τὴν εἰς τοὺς διαιτητὰς παράδοσιν τῶν ἐγγράφων καὶ ὑπομνημάτων, προσκαλεῖται νὰ τὰ παραδώσῃ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν.

Ἄρθ. 58.—Οἱ διαιτηταὶ δύνανται, κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ παρατείνουν τὴν περὶ ἐμφανίσεως τῶν ἐγγράφων προθεσμίαν.

Ἄρθ. 59.—Ἄν δὲν ἔγινε παράτασις προθεσμίας, ἢ ἂν ἡ νέα προθεσμία παρῇλθεν, οἱ διαιτηταὶ δικάζουν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παραδεδομένων ἤδη ἐγγράφων καὶ ὑπομνημάτων.

Ἄρθ. 60.—Ἐν περιπτώσει διχογνωφίας, οἱ διαιτηταὶ διορίζουν ἐπιδιαιτητὴν, ἂν δὲν διωρίσθῃ εἰς τὸ συνυποσχετικόν, ἂν δὲ οἱ διαιτηταὶ διαφωνοῦν εἰς τὴν ἐκλογὴν, ὁ ἐπιδιαιτητὴς διορίζεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν.

Ἄρθ. 61.—Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν πρέπει νὰ εἶναι ἡτιολογημένη· παρακατατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν· ἀποκαθίσταται ἐκτελεστή χωρὶς τινος τροπολογίας καὶ ἀντιγράφεται εἰς τὰ βιβλία, δυνάμει ἐντάλματος τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, ὁ ὁποῖος χρεωστεῖ νὰ τὸ ἐκδώσῃ ἀπλοῦν, καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ γραφεῖον παρακαταθέσεως.

Ἄρθ. 62.—Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις εἶναι κοιναὶ εἰς τὰς χήρας καὶ τοὺς κληρονόμους τῶν συνεταίρων καὶ εἰς πάντας τοὺς ἔχοντας δικαίωμα.

Ἄρθ. 63.—Ἄν εἰς διαφορὰν τινα, πηγάζουσιν ἀπὸ ἐμπορικὴν ἑταιρείαν, ἐνέχωνται ἀνήλικα, ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται

νὰ ἀπαρνηθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκκλήσεως, παραδεχόμενος διαίτησιν ἀνέκκλητον.

Ἀρθ. 64.—Πᾶσα ἀγωγή κατὰ συνεταίρων μὴ ἐκκαθαριστῶν, κατὰ χηρῶν καὶ τῶν κληρονόμων αὐτῶν, ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος δικαίωμα, παραγράφεται πέντε ἔτη μετὰ τὴν προθεσμίαν, ἢ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἐταιρείας, ἂν τὸ ἔγγραφον, τὸ προσδιορίζον τὴν διάρκεια αὐτῆς, ἢ τὸ τῆς διαλύσεως, ἐτοιχοκολλήθῃ καὶ κατεχωρίσθῃ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 42, 43, 44 καὶ 46, καὶ ἂν, μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς διατυπώσεως ταύτης, ἡ παραγραφή δὲν διεκόπη ὥς πρὸς αὐτοὺς διὰ δικαστικῆς τινος καταδιώξεως.

Νόμος 2190 «περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν» *

τῆς 5/30 Ἰουνίου 1920, ὡς ἐτροποποιήθη.

Κεφάλαιον Α'. — Γενικαὶ διατάξεις

Ἀρθ. 1.—Πᾶσα ἀνώνυμος ἐταιρεία εἶνε ἐμπορική, καὶ ἐὰν σκοπὸς αὐτῆς δὲν εἶνε ἐμπορική ἐπιχείρησις.

Ἀρθ. 2.—Τὸ καταστατικὸν τῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας δέον νὰ περιέχῃ διατάξεις. α) Περὶ τῆς ἐταιρικῆς ἐπώνυμίας καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐταιρείας. β) Περὶ τῆς ἔδρας τῆς ἐταιρείας. γ) Περὶ τῆς διαρκείας αὐτῆς. δ) Περὶ τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ τρόπου τῆς καταβολῆς τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου. ε) Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν μετοχῶν. στ) Περὶ τῆς συγκλήσεως, καταρτίσεως, λειτουργίας καὶ ἀρμοδιότητος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου. ζ) Περὶ τῆς συγκλήσεως, τῆς καταρτίσεως, τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν γενικῶν συνελεύσεων. η) Περὶ ἐλεγκτῶν. θ) Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν μετόχων. ι') Περὶ ἰσολογισμοῦ καὶ διαθέσεως κερδῶν. ια') Περὶ διαλύσεως τῆς ἐταιρείας καὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς περιουσίας αὐτῆς.

Ἀρθ. 3.—1 (N. 5294/1931, ἀρθ. 1). Ἐπιτρέπεται, ἵνα, κατὰ τὴν σίστασιν μὲν τῆς ἐταιρείας διὰ διατάξεων τοῦ καταστα-

* Βιβλιογραφία: Ἀναστασιάδου—(Ρόκα), Ἑλλην. ἐμπορ. δίκ., I, 2, 1949, §§ 103 ἐπ., Πετιμεζᾶ, II, 1926, σελ. 96 ἐπ., Τσιριντάνη II, 1947, σελ. 60 ἐπ., Καραβᾶ, Ἑγχειρ. ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, I, 1930, II, 1938.

τικοῦ, κατὰ ἐκδόσεις δὲ νέων μετοχῶν διὰ τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ, ἀποφασισομένης κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 §3 καὶ 4 καὶ 31 §2, ὀρίζεται προνόμιον ὑπὲρ μετοχῶν. Τὸ προνόμιον τοῦτο ἐπιτρέπεται ν' ἀφορᾷ μόνον εἰς ἀπόληψιν πρὸ τῶν κοινῶν μετοχῶν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθ. 45 πρώτου μερίσματος καὶ εἰς τὴν προνομιακὴν ἀπόδοσιν τοῦ καταβληθέντος ὑπὸ τῶν κατόχων προνομιοῦχων μετοχῶν κεφαλαίου ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας.— Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται, ὅπως ὀρισθῇ, ὅτι, ἐν περιπτώσει μὴ διανομῆς μερίσματος κατὰ μίαν ἢ πλείονας χρήσεις, τὸ προνόμιον ἀφορᾷ εἰς προνομιακὴν καταβολὴν μερισμάτων καὶ διὰ τὰς χρήσεις, καθ' ἃς δὲν ἐγένετο διανομὴ μερίσματος.— 2. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐκδιδόμεναι προνομιοῦχοι μετοχαὶ δέον νὰ διακρίνονται σαφῶς ἀπὸ τῶν κοινῶν μετοχῶν καὶ νὰ ἀναγράφωσι διὰ μεγάλων στοιχείων ἐπὶ τῆς προσθίας αὐτῶν ὄψεως τὰς λέξεις «Προνομιοῦχος Μετοχή».— 3. Δὲν θεωροῦνται προνόμια ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος ἁρθρου αἱ παρεχόμεναι κατὰ ἐκδόσεις νέων μετοχῶν προτιμήσεις ἀναλήψεως αὐτῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκδόσεως παλαιῶν μετόχων ἢ ὑπαλλήλων ἐν γένει τῆς ἐταιρείας.

Ἄρθ. 4.—1. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ὑποχρεοῦται νὰ προκαλέσῃ, συμφώνως τῷ ἁρθρῳ 37 τοῦ Ἑμπορικοῦ Νόμου, τὴν ἀπόφασιν περὶ συστάσεως ἀνωνύμου ἐταιρείας, ὡς καὶ τὴν ἔγκρισιν τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς, ἐφόσον τὸ καταστατικὸν ἔχει καταρτισθῇ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους καὶ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.— 2. Ἡ προηγουμένη παράγραφος ἰσχύει ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τροποποιήσεων τοῦ καταστατικοῦ.— 3. Ἴνα ἀπορριφθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας αἴτησις περὶ παροχῆς ἀδ.ίας συστάσεως ἀνωνύμου ἐταιρείας ἢ περὶ ἐγκρίσεως καταστατικοῦ τοιαύτης ἐταιρείας, ἀπαιτεῖται σύμφωνος γνωμοδότησις ἐπιτροπῆς.

« Α) Α.Ν. 1705]1939, ἄρθ. 12 § 3 Συνιστᾶται παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας (ἐπιτροπὴ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν), ἥς τὸ ἔργον εἶναι ἡ γνωμοδότησις ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου 2190 «περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν»

ἀναγραφομένων περιπτώσεων, ὡς καὶ ἐπὶ παντὸς θέματος ἀναγομένου εἰς τὰς ἀνωνύμους ἑταιρείας, ἐφ' οὗ ἤθελε ζητήσῃ τὴν γνώμην αὐτῆς ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας. Διὰ Βασ. διατάγμ., ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ὁρισθῆσονται καὶ τὰ τῆς ἀναπληρώσεως τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, τὰ περὶ ὁρισμοῦ τοῦ γραμματέως καὶ ἐν γένει τὰ τῆς λειτουργίας αὐτῆς.

Β) Ν.Δ. 1131]946, ἀρθ. 2.—2. Εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιτροπὴν δύναται ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ν' ἀναθέτῃ τὴν πρώτην ἐπεξεργασίαν σχεδίων νόμων ἢ διαταγμάτων ἀφορῶντων ἀνωνύμους ἑταιρείας.—3. Πάντα τὰ καταστατικὰ τῶν ὑπὸ σύστασιν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ὡς καὶ πᾶσαι ἐν γένει αἱ τροποποιήσεις καταστατικῶν λειτουργουσῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ἐξετάζονται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, ἥς ἡ γνωμοδότησις υποβάλλεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, προκειμένου οὗτος ν' ἀποφασίσῃ συμφώνως τῷ ἀρθρῳ 4 τοῦ κωδικοπ. νόμου 2190 «περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν» ἐπὶ αἰτήσεως περὶ παροχῆς ὁδείας συστάσεως ἀνωνύμου ἑταιρείας ἢ περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεων καταστατικοῦ τοιαύτης ἑταιρείας. Ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς ἐξετάζονται πάντα τὰ κατὰ τὸ ἀρθρον 50 τοῦ νόμου 2190 «περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν» ὑποβαλλόμενα στοιχεῖα ὑπὸ τῶν ἀλλοδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν πρὸς ἐγκατάστασιν ὑπ' ὅς τις ἢ πρακτορεῖον αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι.

Γ) Β.Δ. 5 Φεβρουαρίου]31 Μαρτίου 1947. Ἀρθ. 1.—Ἡ παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἐπιτροπὴ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ἀποτελεῖται, α) ἐκ τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ὡς προέδρου, β) ἐκ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας, ὡς ἀντιπροέδρου, γ) ἐκ τοῦ διευθυντοῦ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, Τραπεζῶν καὶ ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων, δ) ἐξ ἐνὸς τῶν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων καθηγητῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ε) ἐξ ἐνὸς τακτικοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ ἰδρύματος, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, στ) ἐκ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Λογιστικῆς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, ζ) ἐκ τοῦ νομικοῦ συμβούλου τοῦ ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, η) ἐκ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἀναλογιστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ θ) ἐξ ἐνὸς ἐφέτου ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ἐφετεῖῳ Ἀθηνῶν ὑπηρετούντων, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Ὡς ἀνακληθῶνται τῶν ὡς ἄνω μελῶν ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὁρίζονται, α) τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου ἕτερος τακτικὸς ἢ ἐκτακτος καθηγητὴς τοῦ αὐτοῦ μαθήματος τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, β) τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ ἰδρύματος, ἕτερος καθηγητὴς τοῦ αὐτοῦ μαθήματος ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ ἰδρύματος ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, γ) τοῦ ἐφέτου, ἕτερος ἐφέτης ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ἐφετεῖῳ Ἀθηνῶν ὑπηρετούντων, ὁριζό-

μενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, δ) τοῦ νομικοῦ συμβούλου, δ παρ' αὐτῷ πάρεδρος, ε) τοῦ καθηγητοῦ τῆς Λογιστικῆς, ὁ καθηγητὴς τῆς Λογιστικῆς καὶ Ἰδιωτικῆς Οἰκονομίας παρὰ τῇ αὐτῇ Σχολῇ, στ) τῶν λοιπῶν μελῶν, οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ αὐτῶν.

Ἀρθ. 2.—Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν διαβιβαζομένων αὐτῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ καταστατικῶν τῶν ὑπὸ σύστασιν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, πασῶν ἐν γένει τῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν λειτουργουσῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν τῶν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθ. 50 τοῦ ν. 2190 «περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν» ὑποβαλλομένων ὑπὸ τῶν ἀλλοδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν στοιχειῶν, ὥς καὶ ἐπὶ παντὸς θέματος ἀναγομένου εἰς τὰς ἀνωνύμους ἐταιρείας, ἐφ' οὗ ἤθελε ζητήσῃ τὴν γνώμην αὐτῆς ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας. Εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιτροπὴν δύναται νὰ ἀνατεθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἡ πρώτη ἐπεξεργασία σχεδίων νόμων ἢ διαταγμάτων ἀφορῶντων τὰς ἀνωνύμους ἐταιρείας. Ἡ εἰσήγησις ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως γίνεται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων τμηματαρχῶν τῆς διευθύνσεως ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, οἵτινες μετέχουσι τῆς ἐπιτροπῆς ἀνευ δικαιώματος ψήφου. Τῶν συνεδριάσεων τηροῦνται πρακτικά, καταχωρούμενα ἐπιμελείᾳ τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς εἰς εἰδικὸν βιβλίον, ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως. Ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς δέον νὰ ᾖ ἡτιολογημένη καὶ νὰ ἀνακοινοῦται εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Οἰκονομίας δι' ὑποβολῆς ἀποσπάσματος τοῦ οἰκείου τμήματος εἰς πρακτικῶν.

Ἀρθ. 3.—Χρέη γραμματέως ἐκτελεῖ εἰς τῶν γραμματέων ἢ εισηγητῶν τῆς διευθύνσεως ἀνωνύμων ἐταιρειῶν ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ὀρίζοντος ἅμα καὶ τὸν ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς αὐτῆς διευθύνσεως.

Ἀρθ. 4.—1. Ἡ ἐπιτροπὴ συνέρχεται καλουμένη ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῆς, δι' ἐγγράφου προσκλήσεως περιλαμβανούσης καὶ τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως.—2. Ἡ ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν παρίστανται τοῦλάχιστον πέντε ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων καὶ ἐν ἰσοψηφίᾳ ἰσχύει ἡ ψήφος τοῦ ἀσκούντος τὴν προεδρίαν.

Ἀρθ. 5.—1. Ἡ ἀνώνυμος ἐταιρεία λαμβάνει τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῆς ἐκ τοῦ εἴδους τῆς ἐπιχειρήσεως, ἣν ἀσκεῖ.—2. Ἐν τῇ ἐπωνυμίᾳ δύναται, πλὴν τῶν ἀνωτέρω, νὰ περιέχεται καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον ἰδρυτοῦ τινος ἢ ἄλλου φυσικοῦ προσώπου, εἴτε ἡ ἐπωνυμία ἐμπορικῆς τινος ἐταιρείας.—3. Ἐν τῇ ἐπωνυμίᾳ δέον πάντως νὰ περιέχωνται αἱ λέξεις «Ἀνώνυμος Ἑταιρεία».

Ἀρθ. 6.—1. Ὡς ἔδρα τῆς ἐταιρείας δέον νὰ ὀρίζηται εἰς δῆμος ἢ μία κοινότης τῆς ἐλληνικῆς Ἑπικρατείας.

Ἀρθ. 7.—1. (Ν. Δ. 12]13 Δεκ. 1923, ἄρθ. 2 § 1 καὶ Ν. Δ. 21

Σεπτεμβρίου 1926). Ἐταιρεῖται ἀσχοῦσαι τὴν μὲν ἐπιχείρησιν αὐτῶν κυρίως ἐν χώρᾳ προσαρτηθείσῃ τῇ ἐλληνικῇ Ἐπικρατείᾳ, ἔχουσαι δὲ τὴν ἑδραν τῆς διοικήσεως αὐτῶν ἐν πόλει παραμενούσῃ τῇ Ἐπικρατείᾳ, εἰς ἣν ἀνῆκε μέχρι τῆς προσαρτήσεως ὁ τόπος τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῶν, δὲν δύνανται ν' ἀσκήσωσι τὴν ἐπιχείρησιν αὐτῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ἔφ' ὅσον δὲν μετατραπῶσιν εἰς ἐλληνικὰς ἀνωνύμους ἐταιρείας.—2 Ἡ μετατροπὴ γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκδιδομένης τῇ αἰτήσῃ μετόχων ἐκπροσωπούντων πλεόν τῶν 3)5 τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, ὑποχρεουμένης τῆς ἐταιρείας διὰ συγκαλουμένης ἐν Ἑλλάδι συνελύσεως εἴτε ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, εἴτε ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω μετόχων νὰ προσαρμόσῃ τὸ καταστατικὸν αὐτῆς πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἐντὸς 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς μετατροπῆς.

• **Αρθ. 8.**—Τὸ κεφάλαιον τῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας δέον νὰ εἶναι καταβεβλημένον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

• **Αρθ. 9.**—1. Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ἀξίας τῶν εἰς εἶδος ἐταιρικῶν εἰσφορῶν κατὰ τὴν σύστασιν τῆς ἐταιρείας, ὡς καὶ κατὰ πᾶσαν αὐξήσιν τοῦ κεφαλαίου αὐτῆς, ἐνεργεῖται μετὰ γνωμοδότησιν ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς ἢ δύο ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου Ἐπιμελητηρίου καὶ ἐνὸς ἰδιώτου.—2. Οἱ μετέχοντες τῆς ἐπιτροπῆς δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ μέλος Ἐπιμελητηρίου ὀρίζονται διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁ δὲ ἰδιώτης ὑπὸ τῶν ἐνεργούντων τὴν εἰσφοράν. Ὁ ὀρισμὸς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς δέον νὰ γίνῃται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἡ δὲ γνωμοδότησις αὐτῶν δέον νὰ ὑποβάλλῃται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τοῦ ὁρισμοῦ αὐτῶν.—3—4 (N. Δ. 1131 1946 ἀρθ. 4). Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καθορίζονται τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τῆς κατὰ τὸ ἀρθ. 4 τοῦ κωδικοπ. νόμου 2190 ἐπιτροπῆς, ἡτις ἐνεργεῖ τὴν ἐκτίμησιν τῶν εἰς εἶδος εἰσφορῶν εἰς ἀνώνυμον ἐταιρείαν καὶ τὰ ὅποια θὰ κατατίθενται ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὸ ταμεῖον παρακαταθηκῶν καὶ δαυνείων, ἀποδοτέα τῇ ἐντολῇ τοῦ ὑπουργοῦ εἰς τοὺς δικαιούχους, τροποποιουμένων κατὰ τὰ ἀνωτέρω τῶν διατάξεων τῆς § 3 καὶ 4 τοῦ ὡς ἄνω

ἄρθρου τοῦ νόμου 2190.—5. Ἡ λόγῳ ἀποτιμήσεως, εἰς ὑπερβολικὴν τιμὴν τῶν εἰς εἶδος εἰσφορῶν ἀπορριψίς αἰτήσεως περὶ παροχῆς ἀδείας συστάσεως ἄνωνύμου ἐταιρείας ἢ περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεων καταστατικοῦ τοιαύτης ἐταιρείας, δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς διατυπώσεις τοῦ ἄρθ. 4 § 3.—6. Αὐξήσεις κεφαλαίων, μὴ ἀποτελοῦσαι τροποποιήσεις καταστατικοῦ, πραγματοποιοῦμεναι ὅμως δι' εἰσφορῶν εἰς εἶδος, θεωροῦνται ἄκυροι, ἐὰν δὲν ἐξακριβωθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἡ ἀξία τῶν εἰς εἶδος εἰσφορῶν, διὰ τῶν ὁποίων πραγματοποιοῦνται.—7. (N. 5076]1931, ἄρθ.16). Αἱ ἐκθέσεις ἀποτιμήσεως τῶν εἰς εἶδος εἰσφορῶν δημοσιεύονται διὰ τοῦ Δελτίου ἄνωνύμων ἐταιρειῶν*.

Ἄρθ. 10.—1. Ἐντὸς τῆς πρώτης διετίας ἀπὸ τῆς νομίμου λειτουργίας τῆς ἐταιρείας, ὡς καὶ δύο ἔτη μετὰ πᾶσαν αὐξησίν τοῦ κεφαλαίου αὐτῆς ἀπαγορεύεται καὶ εἶνε ἀπολύτως ἄκυρος ἀπέναντι τῆς ἐταιρείας πᾶσα πρὸς παγίαν ἐκμετάλλευσιν τῆς ἐταιρικῆς ἐπιχειρήσεως ἀπόκτησις ἀκινήτων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων ἐπὶ τιμῇματι ἄνωτέρῳ τοῦ 1)10 τοῦ καταβεβλημένου ἐταιρικοῦ κεφαλαίου, ἐφ' ὅσον οἱ πωλοῦντες τ' ἀκίνητα ἢ τ' ἀντικείμενα ταῦτα, εἴτε εἶναι μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἐταιρείας ἢ συγγενεῖς αὐτῶν μέχρι καὶ τοῦ δευτέρου βαθμοῦ ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας, εἴτε ἀπέκτησαν τὸ μεταβιβαζόμενον ἀντικείμενον παρὰ μέλους τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ συγγενοῦς αὐτῶν τῶν ὡς ἄνω βαθμῶν, ἐντὸς τῶν προηγουμένων ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ καταστατικοῦ ἢ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς αὐξήσεως τοῦ κεφαλαίου δώδεκα μηνῶν.—2. Αἱ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος ἀποκτήσεις θεωροῦνται ἐγκύρως γινόμεναι, ἐὰν προηγηθῇ αὐτῶν ἄδεια τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένη μετ' ἐκτίμησιν τῶν μεταβιβαζομένων εἰς τὴν ἐταιρείαν ἀντικειμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθ. 9.—3. Πρόσωπα μὴ περιλαμβανόμενα εἰς τινὰ τῶν κατηγοριῶν τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, μεταβιβαζόντα δὲ εἰς τὴν ἐταιρείαν ἀντικείμενα πρὸς παγίαν ἐκμετάλλευσιν τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς, δὲν δύνανται, κατὰ τὴν διάρ--

* Ἄνωτ. ὑπὸ ἄρθρ. 45 E. N. σελ. 13.

κειαν τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς μνημονευθείσης παραγράφου, νὰ ἐκλεγῶσι σύμβουλοι, διορισθῶσιν ὑπάλληλοι ἢ λάβωσιν ἀμοιβὴν ἢ ἀποζημίωσιν τινα παρὰ τῆς ἐταιρείας, ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως γενικῆς συνελεύσεως.

Ἄρθ. 11.—(N. 5076]1931, ἀρθ. 1). Ἐντὸς τοῦ πρώτου διμήνου ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἄνωνύμου ἐταιρείας ἢ ἀπὸ πάσης αὐξήσεως τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ὑποχρεοῦται ὅπως συνέλθῃ εἰς εἰδικὴν συνεδρίασιν καὶ πιστοποιήσῃ, ἂν κατεβλήθῃ ἢ μὴ τὸ ἐταιρικὸν κεφάλαιον. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ὁ πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἀντίγραφον τοῦ συνταχθῆσομένου σχετικοῦ πρακτικοῦ τῆς ὥς ἄνω συνεδριάσεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθ. 12.—1. Ὡς ἐν μέρει καταβολὴ τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου θεωρεῖται ἡ καταβολὴ κατὰ τὴν σύστασιν τῆς ἐταιρείας τμήματος τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῆς μετοχῆς, ἐπὶ τῇ ταῦτοχρόνῳ ἀναλήψει· παρ' ἐκάστου μετόχου ὑποχρεώσεως πρὸς καταβολὴν τῆς ὑπολοίπου ἀξίας τῆς μετοχῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ.—2. Ἐν περιπτώσει ὁρισμοῦ τοιαύτης καταβολῆς ἰσχύουσιν ὑποχρεωτικῶς τὰ ἐπόμενα. α) Ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἡ ἀξία μετοχῆς τινος δύναται νὰ παραμείνῃ ἐν μέρει μόνον καταβεβλημένη, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνει τὰ δέκα ἔτη. β) Τὸ καταβεβλημένον τμῆμα τῆς ἀξίας ἐκάστης μετοχῆς οὐδέποτε εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ $\frac{1}{4}$ τῆς ὀνομαστικῆς αὐτῆς ἀξίας καὶ τῶν εἴκοσι πέντε δραχμῶν. γ) Αἱ μετοχαὶ μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς αὐτῶν δεόν νὰ εἶναι ὀνομαστικάι. Ἡ μεταβίβασις τῶν τίτλων τούτων ἐνεργεῖται δι' ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῆς ἐταιρείας καὶ ἐκδόσεως νέου τίτλου. δ) Ὁ μεταβιβάζων μετοχὴν τινα αὐτοῦ μήπω πληρωθεῖσαν ἐξ ὁλοκλήρου, εὐθύνεται ἰλληλεγγύως μετὰ τοῦ νέου αὐτῆς κυρίου διὰ τὸ ὀφειλόμενον ἔτι τμῆμα τῆς μετοχῆς ἐπὶ μίαν διετίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας, ἀφ' ἧς ἐνηργήθη ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐγγραφή εἰς τὰ βιβλία τῆς ἐταιρείας. ε) (N. 5076]1931, ἀρθ. 1α). Μετὰ πάροδον τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως πάσης προθεσμίας, ταχθείσης διὰ δημοσιεύσεως εἰς δύο

τουλάχιστον ἡμερησίας ἐφημερίδας, πρὸς καταβολὴν τμήματος τῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν, αἱ μετοχαί, ἐφ' ὧν δὲν κατεβλήθη ἡ ζητηθεῖσα δόσις, καθίστανται αὐτοδικαίως ἄκυροι, ἡ δὲ ἔταιρεία ὑποχρεοῦται, ἵνα, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ὡς ἄνω τριμήνου, προβῇ εἰς πώλησιν νέων μετοχῶν, ἴσων κατ' ἀριθμὸν πρὸς τὰς ἀκυρωθείσας. Ἡ πώλησις αὕτη ἐνεργεῖται χρηματιστηριακῶς, ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν, ὑπὸ χρηματιστοῦ, διοριζομένου ὑπὸ τῆς ἔταιρείας, καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὀριζομένην πρὸ πέντε πλήρων ἡμερῶν, διὰ δημοσιεύσεως εἰς δύο ἡμερησίας ἐφημερίδας καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Χρηματιστηρίου. Περὶ τῆς τοιαύτης ἐκποιήσεως εἰδοποιεῖται ἐγγράφως κατὰ τὴν αὐτὴν πενθήμερον προθεσμίαν ὁ ὀφειλέτης, τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως δυναμένης νὰ γίνῃ, ἐν περιπτώσει ἀπῶνσίας του, καὶ πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ ἐδρεύει ἡ ἔταιρεία. Ἡ ἐκποίησις αὕτη ἐνεργεῖται διὰ λογαριασμὸν τῶν ὀφειλετῶν μετόχων, εἰς οὓς καταβάλλεται πᾶν προκῦπτον πλεόνασμα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν πάντων τῶν ἐξόδων καὶ καθ' ὧν ἡ ἔταιρεία δύναται ν' ἀξιώσῃ πᾶσαν προκύψασαν ζημίαν. Ἀποτυχούσης τυχὸν τῆς τοιαύτης ἐκποιήσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, αὕτη ἐπαναλαμβάνεται, τηρουμένων πασῶν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποτυχίας, ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει καὶ αὐθις δὲν ἐπιτευχθῇ συνολικὴ ἐκποίησις, ἡ ἔταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ εἰς μείωσιν τοῦ ἔταιρικοῦ κεφαλαίου κατὰ τὸ ποσὸν τῶν μὴ ἐκποιηθεῖσων μετοχῶν διὰ τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἐκποίησιν συγκληθισομένης γενικῆς συνελεύσεως. Ἡ οὕτω λαμβανομένη ἀπόφασις περὶ μειώσεως τοῦ ἔταιρικοῦ κεφαλαίου δὲν ἀπαλλάσσει τοὺς ὀφειλέτας μετόχους πάσης πρὸς τὴν ἔταιρείαν ὀφειλῆς ἐκ τῆς λυθείσης μετοχικῆς σχέσεως. στ') Ἐπὶ τῆς ἐτέρας ὅψεως ἐκάστης μετοχῆς ἀναγράφονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὡς καὶ αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ. ζ) Ἐν παντὶ ἐντύπῳ, διαφημίσει, δημοσιεύματι ἢ ἄλλῳ ἐγγράφῳ, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναφέρεται τὸ ὀνομαστικὸν κεφάλαιον, δεὸν ἀπαραιτήτως νὰ μνημονεύηται ἀμέσως παρ' αὐτῷ καὶ τὸ καταβεβλημένον κεφάλαιον. η') Οὐδεμίᾳ αὐξήσις κεφα-

λαίου δύναται ν' ἀποφασισθῇ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως, κατὰ τὸ ἐδάφιον ε', τῆς προσκλήσεως πρὸς πληρωμὴν τῆς τελευταίας ὀφειλομένης δόσεως.

Ἄρθ. 13.—1. Δύναται νὰ ὀρισθῇ εἰς τὸ καταστατικόν, ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πρώτης πενταετίας ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἑταιρείας ἢ ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως σχετικῆς τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἔχει τὸ δικαίωμα, δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν 2/3 τοῦ συνόλου τῶν μελῶν, ν' αὐξάνῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ ἑταιρικὸν κεφάλαιον δι' ἐκδόσεως νέων μετοχῶν, μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ καταβεβλημένου ἑταιρικοῦ κεφαλαίου, πάντως ὅμως οὐχὶ κατὰ ποσὸν μείζον τῶν 5.000.000 δραχμῶν.—2 (N. Δ. 9 Σεπτ. 1925, ἄρθ. 7 § 3). Τὸ καταστατικὸν δύναται ἐπίσης νὰ ὀρίξῃ ὅτι ἡ γενικὴ συνέλευσις ἔχει τὸ δικαίωμα δι' ἀποφάσεως αὐτῆς, λαμβανομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθ. 31, § 1, ν' αὐξάνῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ ἑταιρικὸν κεφάλαιον δι' ἐκδόσεως νέων μετοχῶν μέχρι τοῦ τετραπλασίου τοῦ ἀρχικῶς καταβεβλημένου κεφαλαίου.—2α. (N. 5076]1931 ἄρθ. 2). Κατ' ἐξαιρέσιν τῶν διατάξεων τῶν προηγούμενων παραγράφων ἀπαιτεῖται πάντοτε ἀπόφασις τῆς γενικῆς συνελεύσεως, κατὰ τὰς περὶ ἀπαρτίας καὶ πλειοψηφίας διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 § 3 καὶ § 4 καὶ ἄρθ. 31 § 2 τοῦ παρόντος, προκειμένου περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, ὧν τὰ ἀποθεματικά ὑπερβαίνουν τὸ δέκατον τοῦ καταβεβλημένου μετοχικοῦ κεφαλαίου. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἑταιρειῶν, αἵτινες παρέχουσι δικαίωμα προτιμῆσεως ἐπὶ ὀλοκλήρου τοῦ νέου κεφαλαίου ἀποκλειστικῶς καὶ κατ' ἀναλογίαν ὑπὲρ τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκδόσεως παλαιῶν μετόχων τῆς ἑταιρείας.—3. Εἰς ἑταιρείας κεκτημένας δικαίωμά τι τῶν ἀνωτέρω, ἀπαγορεύεται ἡ ἀναγραφὴ ἐν τῷ καταστατικῷ, οἷωδ' ἢ ὅποτε ἐν τύπῳ διαφημίσει, δημοσιεύματι ἢ ἄλλῳ ἐγγράφῳ, ὡς κεφαλαίου τοῦ ποσοῦ, καθ' ὃ δικαιούται κατὰ τ' ἀνωτέρω νὰ ἐκδώσῃ νέας μετοχὰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἢ ἡ γενικὴ συνέλευσις.—4. Αἱ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 ἀποφασιζόμεναι αὐξήσεις κεφαλαίου δὲν ἀποτελοῦσι τροποποιήσεις τοῦ καταστατικοῦ.

Ἄρθ. 14.—1 (N. 5076]1931, ἄρθ. 3). Ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία ἐκάστης μετοχῆς δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ κατωτέρα τῶν 375 δραχμῶν.—2. Ἀπαγορεύεται ἡ ἔκδοσις μετοχῶν εἰς τιμὴν κατωτέραν τοῦ ἀρτίου.—3. Ἡ ἐξ ἐκδόσεως μετοχῶν ὑπὲρ τὸ ἄρτιον προκύπτουσα διαφορὰ δὲν δύναται νὰ διατεθῇ πρὸς πληρωμὴν μερισμάτων ἢ ποσοστῶν.—4 (N. 5076, ἄρθ. 3). Αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑφιστάμεναι ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι, ἔχουσαι τὸ μετοχικὸν αὐτῶν κεφάλαιον διηρημένον εἰς μετοχὰς ὀνομαστικῆς ἀξίας κάτω τῶν δραχμῶν 375, ὀφείλουσιν ἐντὸς πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νὰ διαιρέσωσι τὸ κεφάλαιόν των εἰς μετοχὰς ὀνομαστικῆς ἀξίας τοῦλάχιστον 375 δραχμῶν. (N.Δ. 2)11 Νοεμβρ. 1935, ἄρθ. μόνον.—1. Ἀναστέλλεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῆς § 4 τοῦ ἄρθ. 14 τοῦ Ν. 2190 «περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν», ὥς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 3 τοῦ Ν. 5076 «περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν καὶ τραπεζῶν».—2. Διὰ διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐφ' ἑπιβ. προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καθορισθῆσεται τὸ κατώτατον ὄριον τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν τῶν ἐλληνικῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν. Διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος δύναται νὰ καθορισθῇ ὁ χρόνος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου αἱ ὑφιστάμεναι κατὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι ὑποχρεοῦνται πρὸς συμμόρφωσιν εἰς τὴν διάταξιν ταύτην, ὥς καὶ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ ταύτης ἀνωνύμων τινῶν ἑταιρειῶν.—3. Αἱ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐκδιδόμεναι νέαι μετοχαὶ ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν χαρτοσήμου.—4. Μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ θεσμοῦ τῶν ἑταιρειῶν περιορισμένης εὐθύνης ἀπαγορεύεται ἡ σύστασις ἀνωνύμων ἑταιρειῶν μὲ μετοχικὸν κεφάλαιον κατώτερον τῶν δύο ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Ἄρθ. 15.—1. Κατὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς ἑταιρείας δύναται νὰ συνομολογηθῇ, ὅτι πάντες ἢ τινες ἐκ τῶν ιδρυτῶν θὰ λάβωσιν εἰς ἀνταμοιβὴν ὀριζομένων ἐνεργειῶν αὐτῶν διὰ τὴν σύστασιν τῆς ἑταιρείας ἀριθμὸν ιδρυτικῶν τίτλων, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ 1)10 τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκδεδομένων μετοχῶν.—2. Οἱ τίτλοι οὗτοι δὲν ἔχουσιν ὀνομαστικὴν ἀξίαν καὶ δὲν παρέχουσι δικαίωμα τι συμμετοχῆς εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς ἑταιρείας, ὥς καὶ εἰς τὸ προῖόν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς περιουσίας αὐτῆς.—3. Οἱ τίτλοι οὗτοι παρέχουσιν ἀποκλειστικῶς δικαίωμα ἀπολήψεως τὸ πολὺ τοῦ 1)4 τοῦ τμήματος τῶν καθαρῶν κερδῶν, ὅπερ ὑπολείπεται μετὰ τὰς ἀφαιρέσεις τῆς κρατήσεως πρὸς

σχηματισμὸν τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς διανομὴν πρώτου μερίσματος εἰς τοὺς μετόχους ποσοῦ.—4. Ἡ ἐταιρεία δικαιούται δέκα ἔτη μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοιούτων τίτλων νὰ ἐξαγοράσῃ καὶ ἀκυρώσῃ αὐτοὺς ἀντὶ τῆς ἐν τῷ καταστατικῷ ὀριζομένης τιμῆς, ἥτις συνολικῶς διὰ πάντας τοὺς τίτλους οὐδέποτε δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ποσὸν ὑπερβαῖνον τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν κεφαλαιοποίησιν πρὸς 15 ο)ο τοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν πληρωθέντος εἰς τοὺς ἰδρυτικούς τίτλους μέσου ἐτησίου μερίσματος.—5. Ἐξαιρετικῶς, προκειμένου κατὰ τὴν σύστασιν ἢ διαρκούσης τῆς λειτουργίας ἐταιρείας τινὸς νὰ δοθῶσιν ὡς ἀντάλλαγμα εἰσφορῶν εἰς εἶδος ἰδρυτικοὶ τίτλοι, δικαιούται αὕτη, τηρουμένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθ. 3, νὰ καθορίσῃ οἷουσδήποτε ὅρους συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὰ κέρδη καὶ ἐξαγοράς, διάρκειαν ὅμως αὐτῶν οὐδέποτε ἀνωτέραν τῆς προβλεπομένης διαρκείας τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ εἰσφερομένου ἀντικειμένου. Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ὑπάρξεως τῶν τοιούτων εἰσφορῶν εἰς εἶδος, ὡς καὶ τῆς προβλεπομένης διαρκείας τῆς χρησιμοποίησεως αὐτῶν, γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 9.

Ἄρθ. 16.—1. Ἀπαγορεύεται εἰς τὴν ἀνώνυμον ἐταιρείαν ἡ ἀπόκτησις ἰδίων αὐτῆς μετοχῶν.—**2.** Τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ἐξαίρουνται, α') ἀποκτήσεις ἐπὶ σκοπῷ ἀποσβέσεως τοῦ κεφαλαίου, προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ, β') ἀποκτήσεις ἐπὶ σκοπῷ μειώσεως τοῦ κεφαλαίου, ἀποφασισθείσης ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως συμφώνως πρὸς τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ, γ') ἀποκτήσεις ἐξ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἢ συμβιβασμοῦ, ἐνεργουμένων πρὸς πληρωμὴν ἰδίων τῆς ἐταιρείας ἀπαιτήσεων, δ') (N. 5076]1931, ἀρθ. 3α) ἀποκτήσεις ἐνεργούμεναι παρ' ἀνωνύμων τραπεζιτικῶν ἐταιρειῶν κατ' ἐντολὴν τρίτων.—**3.** Εἰς τὰς περιπτώσεις α' καὶ β' τῆς προγουμένης παραγράφου, δεόν νὰ ἀκυρῶνται ἀμέσως αἱ ἀποκτώμεναι μετοχαί, εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις γ' καὶ δ' τῆς αὐτῆς παραγράφου, νὰ πωλῶνται ἐντὸς ὅσον τὸ δυνατόν βραχυτέρου χρονικοῦ διαστήματος.—**4.** Αἱ εἰς τὴν ἐταιρείαν ἀνήκουσαι ἴδιαι αὐτῆς μετοχαὶ δὲν δύνανται ν' ἀντιπροσωπευθῶσιν ἐν γενικῇ συνελύσει.

Ἄρθ. 17.—1. Ἀπαγορεύεται εἰς τὴν ἀνώνυμον ἐταιρείαν νὰ λαμβάνῃ ἰδίας αὐτῆς μετοχὰς ὡς ἐνέχυρον, πρὸς ἐξασφάλισιν δανείων, χορηγουμένων ὑπ' αὐτῆς.—2. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται, ὅπως γίνωνται δεκταὶ ὡς ἐνέχυρον ἴδιαι τῆς ἐταιρείας μετοχαὶ διὰ δάνεια, μὴ ὑπερβαίνοντα ἐν συνόλῳ τὸ 1]20 τοῦ καταβεβλημένου ἐταιρικοῦ κεφαλαίου.

Κεφάλαιον Β'. — Διοικητικὸν συμβούλιον

Ἄρθ. 18.—1. Ἡ ἀνώνυμος ἐταιρεία ἐκπροσωπεῖται ἐπὶ δικαστηρίου καὶ ἐξωδίκως ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ αὐτῆς συμβουλίου, ἐνεργοῦντος συλλογικῶς.—2. Τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ ὀρίσῃ, ὅτι καὶ ἐν ἡ πλείονα μέλη τοῦ συμβουλίου ἢ ἄλλα πρόσωπα δικαιούνται νὰ ἐκπροσωπῶσι τὴν ἐταιρείαν ἐν γένει, ἢ εἰς ὀρισμένου μόνον εἰδους πράξεις.—3. Ἐὰν δὲν εὑρεθῇ εἰς τὸ κατάστημα τῆς ἐταιρείας πρόσωπόν τι ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 145 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας πᾶν ἐγγραφον πρὸς αὐτὴν ἐπιδίδεται νομίμως, ἐὰν τοιχοκολληθῇ εἰς τὸ μνημονευθὲν κατάστημα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 143 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθ. 19.—1. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου οὐδέποτε δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ ἐξ ἔτη.—2. Οἱ σύμβουλοι εἶναι πάντοτε ἐπανεκλέξιμοι.

Ἄρθ. 20.—1. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον δέον νὰ συνέρχηται τοῦλάχιστον ἅπαξ κατὰ ἡμερολογιακὸν μῆνα ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς ἐταιρείας.—2. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται, ὅπως ὀρίζεται ἐν τῷ καταστατικῷ καὶ ἄλλος τόπος, ἐν ᾧ νὰ δύνῃται νὰ συνεδριάξῃ ἐγκύρως τὸ συμβούλιον, κείμενος εἴτε ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, εἴτε μετὰ εἰδικὴν ἄδειαν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ. Ἐν τῇ πράξει ταύτῃ τοῦ ὑπουργοῦ δύνανται νὰ καθορίζωνται καὶ ὅροι, ὑφ' οὓς χορηγεῖται ἡ ἄδεια τῆς συνεδριάσεως ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ, ὧν μὴ τηρουμένων, αἱ κατὰ τοιαύτας συνεδριάσεις ληφθεῖσαι ἀποφάσεις δύνανται νὰ κηρυχθῶσιν ἄκυροι ἀπέναντι τῆς ἐταιρείας.

Ἄρθ. 21.—Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ καὶ συνεδριάζει ἐγκύρως, ὅταν παρίστανται ἡ ἀντιπροσω-

πεύωνται ἐν αὐτῷ τὸ ἡμῖς πλέον ἐνὸς τῶν συμβούλων, οὐδέποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων συμβούλων δύναται νὰ ᾖ ἐλάσσων τῶν τριῶν. Πρὸς ἐξέυρεσιν τοῦ ἀριθμοῦ ἀπαρτίας παραλείπεται τυχὸν προκῦπτον κλάσμα.—2. Ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζει ἄλλως ὁ νόμος ἢ τὸ καταστατικόν, αἱ ἀποφάσεις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου λαμβάνονται ἐγκύρως δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν παρόντων καὶ ἀντιπροσωπευομένων μελῶν.—3. Ἐκαστος σύμβουλος δύναται ν' ἀντιπροσωπεύῃ ἐγκύρως μόνον ἓνα ἕτερον σύμβουλον.—4. Ἡ ἀντιπροσώπευσις ἐν τῷ συμβουλίῳ δὲν δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς ἄλλα πρόσωπα μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ συμβούλιον.

Ἄρθ. 22.—Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον εἶναι ἀρμόδιον ν' ἀποφασίζῃ ἐπὶ πάσης ἄλλης ὑποθέσεως ἀφορώσης εἰς τὴν διοίκησιν τῆς ἐταιρείας ἢ εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτῆς, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν ἀποφάσεων ἐκείνων, αἵτινες κατὰ διάταξιν νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς γενικῆς συνελεύσεως.

Ἄρθ. 23.—1. Ἀπαγορεύεται εἰς μετέχοντας ὅπωςδήποτε τῆς διευθύνσεως τῆς ἐταιρείας σύμβουλους, ὡς καὶ εἰς τοὺς διευθυντὰς αὐτῆς νὰ ἐνεργῶσι κατ' ἐπάγγελμα ἄνευ ἀδείας τῆς γενικῆς συνελεύσεως δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἢ διὰ λογαριασμὸν τρίτων πράξεις ὑπαγομένας εἰς τινὰ ἐκ τῶν ἐπιδιωκομένων ὑπὸ τῆς ἐταιρείας σκοπῶν καὶ νὰ μετέχωσιν ὡς ὁμόρρυθμοι ἑταῖροι ἐταιρειῶν ἐπιδιωκουσῶν τοιούτους σκοπούς.—2. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, ἡ ἐταῖρεία δικαιούται εἰς ἀποζημίωσιν, δυναμένη ἀντὶ ταύτης ν' ἀπαιτήσῃ, προκειμένου μὲν περὶ πράξεων γενομένων δι' ἴδιον τοῦ συμβούλου ἢ τοῦ διευθυντοῦ λογαριασμὸν, ὅπως θεωρηθῶσιν αἱ πράξεις αὗται ὡς ἐνεργηθεῖσαι διὰ λογαριασμὸν τῆς ἐταιρείας, προκειμένου δὲ περὶ πράξεων γενομένων ὑπὸ τοῦ συμβούλου ἢ τῶν διευθυντῶν διὰ λογαριασμὸν τρίτων, ὅπως δοθῇ εἰς τὴν ἐταιρείαν ἢ ἐκ τῆς μεσολαβήσεως ἀμοιβῇ ἢ ἐκχωρηθῇ πρὸς αὐτὴν ἢ ἐπὶ τῆς ἀμοιβῆς ταύτης ἀπαίτησις.—3. Αἱ κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον ἀπαιτήσεις τῆς ἐταιρείας κατὰ συμβούλων ἢ διευθυντῶν αὐτῆς παραγράφονται μετὰ ἓν ἔτος, ἀφ' ἧς ἀνεκοι-

νώθησαν εἰς συνεδρίασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὑπὸ μέλους αὐτοῦ ἢ ἐκοινοποιήθησαν πρὸς τὴν ἐταιρείαν ὑπὸ μετόχου. Ἡ παραγραφὴ ἐπέρχεται πάντως πέντε ἔτη μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀπηγορευμένης πράξεως.

Ἄρθ. 23α.—(Ν. 5076]1931, ἄρθ. 4). Ἐπὶ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς συγκλήσεως συστάσεως ἀνωνύμου ἐταιρείας, ὡς καὶ ἀπὸ πάσης αὐξήσεως μετοχικοῦ κεφαλαίου, ἀπαγορεύεται ἄνευ ἐπαρκῶν ἐμπραγμάτων ἀσφαλειῶν, ἢ ἐπὶ ἐνεχρῶ μετοχῶν τῆς ἰδίας ἐταιρείας, ἢ χόρηγησις δανείων ἢ πάσης φύσεως πιστώσεων εἰς ἰδρυτάς, μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ συγγενεῖς, ὡς καὶ συζύγους αὐτῶν, μέχρι καὶ τοῦ δευτέρου βαθμοῦ ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστείας, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα μετέσχον εἰς τὴν κάλυψιν τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τῆς ἐταιρείας.

Ἄρθ. 24.—Πᾶσα ἐπὶ τῶν κερδῶν χορηγουμένη εἰς μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀμοιβὴ δέον νὰ λαμβάνηται ἐκ τοῦ ἀπομένοντος ὑπολοίπου τῶν καθαρῶν κερδῶν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν κρατήσεων διὰ τακτικὸν ἀποθεματικὸν καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ, πρὸς διανομὴν πρώτου μερίσματος ὑπὲρ τῶν μετόχων, ἴσου τοῦλάχιστον πρὸς 4 % ἐπὶ τοῦ καταβεβλημένου ἐταιρικοῦ κεφαλαίου.—2. Πᾶσα ἑτέρα, μὴ καθοριζομένη κατὰ ποσὸν ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ, χορηγουμένη δὲ ἐξ οἴουδῆποτε λόγου εἰς σύμβουλον ἀμοιβὴ ἢ ἀποζημίωσις, θεωρεῖται βαρύνουσα τὴν ἐταιρείαν μόνον, ἐὰν ἐγκριθῇ δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως τῆς τακτικῆς γενικῆς συνελεύσεως.

Κεφάλαιον Γ'. — Γενικαὶ Συνελεύσεις

Ἄρθ. 25.—Ἡ γενικὴ συνέλευσις συνέρχεται ὑποχρεωτικῶς ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς ἐταιρείας τοῦλάχιστον ἅπαξ καθ' ἐταιρικὴν χρῆσιν καὶ ἐντὸς ἐξ τὸ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως ταύτης.

Ἄρθ. 26.—Ἡ γενικὴ συνέλευσις, ἐξαιρέσει τῶν ἐπαναληπτικῶν συνελεύσεων καὶ τῶν ἐξομοιουμένων ταύταις, δέον νὰ καλῇται εἴκοσι τοῦλάχιστον πλήρεις ἡμέρας, πρὸ τῆς ὀριζομένης διὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτῆς.—2 (Ν. 896]1946), ἄρθρ. 1—1. Ἡ πρόσκλησις τῆς γενικῆς συνελεύσεως περιλαμβάνουσα τοῦλάχισ-

στον τὸ οἶκημα. τὴν χρονολογίαν καὶ τὴν ὥραν τῆς συνεδριάσεως, ὡς καὶ τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἐν σαφηνείᾳ, τοιχοκολλᾶται ἐν ἐμφανεῖ θέσει τοῦ καταστήματος τῆς ἐταιρείας καὶ δημοσιεύεται διὰ μιᾶς τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς ἐταιρείας καὶ διὰ μιᾶς τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένων καὶ εὐρύτερον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου κυκλοφορουσῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων ἢ διὰ μιᾶς ἐβδομαδιαίας οἰκονομολογικῆς ἐφημερίδος.—2. Αἱ κατὰ τὴν § 1 ἐβδομαδιαῖαι οἰκονομολογικαὶ ἐφημερίδες καθορισθῇσονται δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, ἀπαρτιζομένης ἐκ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας ἢ τοῦ διευθυντοῦ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν τοῦ ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, τοῦ διευθυντοῦ ἐσωτερικοῦ τύπου τοῦ ὑπουργείου Τύπου καὶ Πληροφοριῶν καὶ τοῦ προέδρου τοῦ Συνδέσμου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη δημοσιεύεται διὰ τοῦ δελτίου ἀνωνύμων ἐταιρειῶν τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.—3. Ἡ ὡς ἄνω ἐπιτροπὴ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν κατάρτισιν τῆς γνωμοδοτήσεώς της τὸ κῆρος, τὴν κυκλοφορίαν, τὴν ἀνελλιπῇ καθ' ἐκάστην ἐβδομάδα ἐκδοσιν, ὡς καὶ τὸν χρόνον ἐκδόσεως ἐκάστης ἐβδομαδιαίας οἰκονομολογικῆς ἐφημερίδος».*

Ἀρθ. 27.—1. Δέκα ἡμέρας πρὸ πάσης τακτικῆς, γενικῆς συνελεύσεως δέον νὰ διδῇται εἰς πάντα αἰτούμενον μέτοχον ὁ ἴσολογισμὸς μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεων τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν.—2. Τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὥρας πρὸ πάσης γενικῆς συνελεύσεως δέον νὰ τοιχοκολλᾶται ἐν ἐμφανεῖ θέσει τοῦ καταστήματος τῆς ἐταιρείας πῖναξ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου κατὰ τὴν γενικὴν ταύτην συνέλευσιν μετόχων μετ' ἐνδείξεως τῶν τυχόν ἀντιπροσώπων αὐτῶν, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μετοχῶν καὶ τῶν ψήφων ἐκάστου καὶ τῶν διευθύνσεων τῶν μετόχων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν.

Ἀρθ. 28.—1. Ἵνα μετὰσχῇ μέτοχός τις γενικῆς συνελεύσεως δέον νὰ καταθέσῃ τὰς μετοχὰς αὐτοῦ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἐταιρείας, εἰς τὸ ταμεῖον παρακαταθηκῶν καὶ δανείων ἢ παρ' οἰκιστῆ ποτε ἐν Ἑλλάδι ἀνωνύμῳ τραπεζικῇ ἐταιρείᾳ, πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισθείσης διὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς συνελεύσεως.—2. Τὸ καταστατικόν δύναται νὰ ὀρίξῃ καὶ ἄλλα

* Ὅρα καὶ ἀνωτ. ὑπὸ ἀρθ. 45 E. N., σελ. 13.

πρόσωπα, ἡ δὲ πρόσκλησις τῆς γενικῆς συνελεύσεως καὶ τραπεζίτας ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ, παρὰ τοῖς ὁποίοις εἶναι δυνατὴ ἡ κατάθεσις τῶν μετοχῶν.—3. Ἡ προθεσμία τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύει καὶ περὶ τῆς καταθέσεως παρὰ τῇ ἐταιρείᾳ τῶν ἀποδείξεων καταθέσεως καὶ τῶν ἐγγράφων ἀντιπροσωπείας.—4. Μέτοχοι μὴ συμμορφωθέντες πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου μετέχουσι τῆς γενικῆς συνελεύσεως μόνον μετ' ἄδειαν αὐτῆς.

Ἄρθ. 29.—1. Ἡ γενικὴ συνέλευσις εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ καὶ συνεδριάζει ἐγκύρως ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ὅταν παρίστανται ἢ ἀντιπροσωπεύονται κατ' αὐτὴν μέτοχοι ἐκπροσωποῦντες τὸ 1) τὸ ὑλάχιστον τοῦ καταβεβλημένου ἐταιρικοῦ κεφαλαίου.—2. Μὴ συντελεσθείσης τοιαύτης ἀπαρτίας, ἡ γενικὴ συνέλευσις συνέρχεται ἐκ νέου ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ματαιωθείσης συνεδριάσεως, προσκαλουμένη πρὸ δέκα τοῦλάχιστον ἡμερῶν, εὐρίσκεται δὲ κατὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν ταύτην συνεδρίαν ἐν ἀπαρτίᾳ καὶ συνεδριάζει ἐγκύρως ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἀρχικῆς ἡμερησίας διατάξεως, οἷονδ' ἢ ποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ κατ' αὐτὴν ἐκπροσωπούμενον τμῆμα τοῦ καταβεβλημένου ἐταιρικοῦ κεφαλαίου.—3. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ ἀποφάσεων ἀφορῶσιν εἰς μεταβολὴν τῆς ἐθνικότητος τῆς ἐταιρείας, εἰς μεταβολὴν τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς, εἰς ἐπαύξεισιν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν μετόχων, εἰς αὔξεισιν τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου μὴ προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθ. 13, εἰς μείωσιν τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου, εἰς ἔκδοσιν δανείου δι' ὁμολογιῶν, εἰς μεταβολὴν τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως τῶν κερδῶν, εἰς συγχώνευσιν, παράτασιν τῆς διαρκείας ἢ διάλυσιν τῆς ἐταιρείας, ἡ συνέλευσις εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ καὶ συνεδριάζει ἐγκύρως ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ὅταν παρίστανται ἢ ἀντιπροσωπεύονται κατ' αὐτὴν μέτοχοι ἐκπροσωποῦντες τὰ 2) τοῦ καταβεβλημένου ἐταιρικοῦ κεφαλαίου.—4. Μὴ συντελεσθείσης τοιαύτης ἀπαρτίας, ἡ γενικὴ συνέλευσις προσκαλεῖται καὶ συνέρχεται ἐκ νέου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 2 τοῦ παρόντος, εὐρίσκεται δ' ἐν ἀπαρτίᾳ καὶ συ-

νεδριάζει ἐγκύρως ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἀρχικῆς ἡμερησίας διατάξεως, ὅταν ἐκπροσωπῇται κατ' αὐτὴν τὸ 1)2 τοῦλάχιστον τοῦ καταβεβλημένου ἐταιρικοῦ κεφαλαίου. Μὴ συντελεσθεῖσης καὶ τῆς ἀπαρτίας ταύτης, ἡ συνέλευσις, προσκαλουμένη καὶ συνερχομένη κατὰ τὰ τ' ἀνωτέρω, εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτία καὶ συνεδριάζει ἐγκύρως ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἀρχικῆς ἡμερησίας διατάξεως, ὅταν ἐκπροσωπῇται κατ' αὐτὴν τὸ 1)3 τοῦλάχιστον τοῦ καταβεβλημένου ἐταιρικοῦ κεφαλαίου.—5. Τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ ὀρίσῃ καὶ ἄλλας ἀποφάσεις, διὰ τὴν λήψιν τῶν ὁποίων ν' ἀπαιτῇται ἡ κατὰ τὰς παραγράφους 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἀπαρτία καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 31 § 2 πλειοψηφία.

"**Αρθ. 30.**—1 (N. 5076]1931, ἄρθ. 5). Τὸ καταστατικὸν δέον νὰ ὀρίξῃ τὸν ἀπαιτούμενον δι' ἐκάστην ψήφον ἀριθμὸν μετοχῶν, αἵτινες ὅμως δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι κατὰ ὀνομαστικὴν ἀξίαν τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 37.500.—'Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος [N. 5076] λειτουργουσῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, ὧν τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον ἀποτελεῖται ἐκ μετοχῶν ἀξίας κατωτέρας τῶν 375 δραχμῶν, δι' ἃς, μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθ. 3 § 4 τοῦ παρόντος [N. 5076], παραμένει ἰσχύον τὸ ἄρθ. 30 § 1 τοῦ νόμου 2190.—2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων δέον νὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν μετοχῶν.—3. Κύριοι ἀριθμοῦ μετοχῶν κατωτέρου τοῦ ἀπαιτουμένου, ἵνα ἔχωσι δικαίωμα μιᾶς ψήφου ἐν γενικῇ συνελεύσει, δύνανται, συνεννοούμενοι, ν' ἀπαρτίσωσι τὸν ἀναγκαῖον πρὸς ἀπόκτησιν ψήφου ἀριθμὸν μετοχῶν καὶ ν' ἀντιπροσωπευθῶσιν ἐν τῇ γενικῇ συνελεύσει.

"**Αρθ. 31.**—1. Αἱ ἀποφάσεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν τῶν ἐν αὐτῇ ἐκπροσωπούμενων ψήφων.—2. Ἐξαιρετικῶς, αἱ ἐν παραγράφοις 3 καὶ 5 τοῦ ἄρθ. 29 ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ πλειονοψηφίας τῶν ἐν τῇ συνελεύσει ἐκπροσωπούμενων ψήφων.

"**Αρθ. 32.**—Αἱ κατὰ τὰς συνελεύσεις συζητήσεις καὶ ἀποφάσεις καταχωρίζονται ἐν περιλήψει εἰς εἰδικὸν βιβλίον. Αἰτήσῃ μετόχου, ὁ πρόεδρος τῆς συνελεύσεως ὑποχρεοῦται νὰ κατα-

χωρίση εἰς τὰ πρακτικὰ ἀκριβῆ περιλήψιν τῆς γνώμης αὐτοῦ. Ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ καταχωρίζεται καὶ κατάλογος τῶν παραστάντων ἢ ἀντιπροσωπευθέντων κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων, συντεταγμένος συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 27 § 2.

Ἄρθ. 33.—Ἡ γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων εἶναι τὸ ἀνώτατον ὄργανον τῆς εταιρείας καὶ δικαιούται ν' ἀποφασίζῃ περὶ πάσης εταιρικῆς ὑποθέσεως, τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς ὑποχρεουσῶν καὶ ἀπόντας ἢ διαφωνοῦντας μετόχους.

Ἄρθ. 34.—1. Ἡ γενικὴ συνέλευσις εἶναι μόνη ἄρμοδιὰ ν' ἀποφασίζῃ περὶ, α') τροποποιήσεων τοῦ καταστατικοῦ, ὡς τοιούτων θεωρουμένων πάντως καὶ τῶν αὐξήσεων ἢ μειώσεων τοῦ εταιρικοῦ κεφαλαίου. Αἱ περὶ τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ ἀποφάσεις εἶναι ἔγκυροι, ἐφ' ὅσον δὲν ἀπαγορεύονται διὰ ρητῆς διατάξεως τοῦ καταστατικοῦ, β') ἐκλογῆς μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ ἐλεγκτῶν, γ') ἐγκρίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς εταιρείας, δ') διαθέσεως τῶν ἐτησίων κερδῶν, ε') ἐκδόσεως δανείου δι' ἀνωνύμων ὁμολογιῶν, στ') συγχωνεύσεως, παρατάσεως, ἢ διαλύσεως τῆς εταιρείας καὶ ζ') διορισμοῦ ἐκκαθαριστῶν.—2. Εἰς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ὑπάγονται, α') αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ παρόντος ἀποφασιζόμεναι ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ τῆς γενικῆς συνελεύσεως αὐξήσεις κεφαλαίου, β') ἡ κατὰ τὸ καταστατικὸν ἐκλογή καὶ συμπλήρωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου μέχρι τῆς πρώτης τακτικῆς γενικῆς συνελεύσεως καὶ γ') ἡ κατὰ τὸ καταστατικὸν ἐκλογή προσωρινῶν μέχρι τῆς συνεδρίας γενικῆς συνελεύσεως συμβούλων εἰς ἀντικατάστασιν παραιτηθέντων, ἀποθανόντων ἢ ὅπωςδήποτε ἄλλως γενομένων ἐκπτώτων.

Ἄρθ. 35.—1. Μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ ἰσολογισμοῦ ἡ γενικὴ συνέλευσις ἀποφαίνεται δι' εἰδικῆς ψηφοφορίας, ἐνεργουμένης δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀπαλλαγή αὕτη καθίσταται ἀνίσχυρος, ἐὰν ὁ ἰσολογισμὸς περιέχῃ παραλείψεις, δι' ἃς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον εὐθύνε-

ται ἐκ τῆς ἐντολῆς αὐτοῦ ἢ ψευδεῖς δηλώσεις, ἀποκρυπτούσας τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τῆς ἐταιρείας.—2. Τῆς ψηφοφορίας περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου δικαιοῦνται νὰ μετάσχῳσι τὰ μέλη αὐτοῦ μόνον διὰ τῶν μετοχῶν, ὧν εἶναι κύρια. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐταιρείας.—3. Πᾶσα ἀξίωσις ἀστικῆς ἀποζημιώσεως λόγῳ τοιαύτης πράξεως παραγράφεται, προκειμένου μὲν περὶ παραλείψεως μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ, προκειμένου δὲ περὶ ψευδοῦς δηλώσεως μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ ταύτης.

A) Β. Δ. 9[11 Μαρτ. 1921 «περὶ ὑποβολῆς εἰς τὸ Ὑπουργ. Ἐθν. Οἰκονομίας ὑπὸ τῶν ἑλλην. ἀνων. ἐταιρ. ἀντιγράφου ἡμερησίας διατάξεως καὶ τῶν πρακτικῶν τῶν γενικῶν συνελεύσεων τῶν μετόχων αὐτῶν». Ἄρθρον μόνον.—1. Αἱ ἑλληνικαὶ ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι ὑποχρεοῦνται, ὥπως ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, εἴκοσι τοῦλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ πάσης γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων αὐτῶν, κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς ἡμερησίας διατάξεως μετ' ἐπεξηγηματικῆς ἐκθέσεως τῶν ἐν αὐτῇ ἀναγραφόμενων θεμάτων καὶ ἐνὸς ἀντιτύπου τοῦ φύλλου τῆς ἐφημερίδος ἐν ἣ ἐδημοσιεύθη αὕτη.—Ἡ πρόσκλησις ἐπαναληπτικῶν γενικῶν συνελεύσεων ἀνακοινοῦται, ὡς ἀνωτέρω, πρὸ δέκα τοῦλάχιστον ἡμερῶν.—2. Αἱ αὐταὶ ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι ὑποχρεοῦνται, ὥπως μετὰ πᾶσαν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων αὐτῶν ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν, κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν αὐτῆς.—3. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπάγονται καὶ αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκκαθαρίσεως ἀνωνύμου ἐταιρείας συγκαλούμεναι γενικαὶ συνελεύσεις τῶν μετόχων αὐτῆς.

B) Ν. Δ. 391[1947 «περὶ ἀναβολῆς συγκλήσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἀνωνύμων ἐταιρειῶν».—Ἄρθ. 1.—Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς ἀνωνύμων ἐταιρειῶν καὶ δημοσιευομένης διὰ τοῦ δελτίου ἀνωνύμων ἐταιρειῶν τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, δύναται εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ν' ἀναβάλληται δι' ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα ἡ σύγκλησις τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἀνωνύμου ἐταιρείας τῇ αἰτῇ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου αὐτῆς, ὡςάντις ὁ νόμος ἢ τὸ καταστατικὸν ἐπιβάλλουσι τὴν σύγκλησιν αὐτῆς εἰς ὀρισμένον διάστημα. Ὁ χρόνος οὗτος τῆς ἀναβολῆς δύναται νὰ παρατείνηται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.—Εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἀναβολῆς, ἵτις δύναται νὰ παρασχεθῇ καὶ διὰ τὴν σύγκλησιν γενικῆς συνελεύσεως, πρὸς ἔγκρισιν ἰσολογισμῶν παρελθουσῶν χρήσεων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἀν. ν. 684[1945

«περὶ τρόπου διορισμοῦ ἐλεγκτῶν παρελθουσῶν χρήσεων ἀωνυμῶν. ἐταιρειῶν».*

Ἄρθ. 2.—Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως καὶ λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου 1948.

Κεφάλαιον Δ' — Ἐλεγκταὶ καὶ δικαίωματα μειοψηφίας

Ἄρθ. 36.—1. Ἵνα ληφθῇ ὑπὸ γενικῆς συνελεύσεως, ἐγκύρως ἀπόφαισις ἐπὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ, δέον νὰ ἔχη ἐξελεγχθῇ οἷτος ὑπὸ δύο τοῦλάχιστον ἐλεγκτῶν.—2. Οἱ ἐλεγκταὶ οὗτοι ὥς καὶ ἰσάριθμοι ἀναπληρωματικοί, ὀρίζονται πάντοτε ὑπὸ τῆς προηγουμένης τακτικῆς γενικῆς συνελεύσεως, πλὴν τῶν ἐλεγκτῶν τῆς πρώτης ἐταιρικῆς χρήσεως, οἵτινες δύνανται νὰ ὀνομασθῶσιν ἐν τῷ καταστατικῷ, ἢ νὰ ὀρισθῶσιν ὑπὸ ἐκτάκτου γενικῆς συνελεύσεως, συγκαλουμένης ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἐταιρείας.—3. Οἱ ἐλεγκταὶ ἀμείβονται πάντοτε ὑπὸ τῆς ἐταιρείας, τοῦ ποσοῦ τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν ὀριζομένου ἐν τῇ περὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν ἀποφάσει τῆς γενικῆς συνελεύσεως.—4. Ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συνεδριάσεως τῆς ὀρίσας τὸς ἐλεγκτὰς γενικῆς συνελεύσεως, δέον νὰ γίνῃ ὑπὸ τῆς ἐταιρείας ἢ ἀνακοίνωσις πρὸς αὐτοὺς τοῦ διορισμοῦ των, ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν δὲν ἀποποιηθῶσι τὸν διορισμὸν τοῦτων ἐντὸς πενθημέρου προθεσμίας, θεωροῦνται ὥς ἀποδεχθέντες καὶ ἔχουσι πάσας τὰς ἐκ τοῦ ἄρθ. 37 εὐθύνας καὶ ὑποχρεώσεις.

Ἄρθ. 37.—1. Οἱ ἐλεγκταὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα ὅποτεδῆποτε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως νὰ ἐξελέγξωσιν οἷονδῆποτε βιβλίον ἢ λογαριασμὸν τῆς ἐταιρείας, ὑποχρεοῦνται δὲ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς χρήσεως νὰ ἐξελέγξωσι τὸν ἰσολογισμὸν καὶ νὰ ὑποβάλωσι πρὸς τὴν τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν ἔκθεσιν περὶ τοῦ πορίσματος τοῦ ἐλέγχου αὐτῶν. Ὡς ἐξελέγεις τοῦ ἰσολογισμοῦ νοεῖται τοῦλάχιστον ἢ ἐξελέγεις τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς νομιμότητος τῶν ἐγγραφῶν, ἐξ ὧν προέκυψαν τὰ ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἀναγραφόμενα κονδύλια.—2. Οἱ ἐλεγκταὶ ὀφείλουσι νὰ παρίστανται ἐν τῇ γενικῇ συνελεύσει καὶ νὰ παρέχωσι πᾶσαν

* Κατωτ. ὑπὸ ἄρθ. 40 Ν. 2190.

πληροφορίαν σχετικὴν πρὸς τὸν παρ' αὐτῶν ἐνεργηθέντα ἔλεγ-
χον.

"Αρθ. 38.—1. Οἱ ἐλεγκταὶ δικαιοῦνται δι' αἰτήσεως αὐτῶν
πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου νὰ ζητήσωσι
τὴν σύγκλησιν ἐκτάκτου γενικῆς συνελεύσεως.—2. Ἡ συνέλευ-
σις αὕτη συγκαλεῖται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμ-
βουλίου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς αἰτήσεως
πρὸς τὸν πρόεδρον αὐτοῦ, ἔχει δὲ ὡς ἀντικείμενον ἡμερησίας
διατάξεως τὸ ἐν τῇ αἰτήσει περιεχόμενον.

"Αρθ. 39.—1. Αἰτήσῃ μετόχων ἐκπροσωπούντων τὸ ἐν εἰκο-
στὸν τοῦ καταβεβλημένου ἑταιρικοῦ κεφαλαίου, τὸ διοικητικὸν
συμβούλιον ὑποχρεοῦται ἵνα συγκαλῇ ἑκτάκτον γενικὴν συνέ-
λευσιν τῶν μετόχων, ὀρίζον ἡμέραν συνεδρίας αὐτῆς, μὴ ἀπέ-
χουσαν περισσότερον τῶν τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολο-
γίας τῆς ἐπιδόσεως τῆς αἰτήσεως πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ διοικ.
συμβουλίου.—2. Ἡ αἴτησις περιέχει τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμε-
ρησίας διατάξεως.—3. Αἰτήσῃ μετόχων ἐκπροσωπούντων τὸ ἐν
εἰκοστὸν τοῦ καταβεβλημένου ἑταιρικοῦ κεφαλαίου, ὁ πρόεδρος
τῆς συνελεύσεως ὑποχρεοῦται νὰ ἀναβάλῃ ἅπαξ μόνον ἀποφά-
σεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως, τακτικῆς ἢ ἐκτάκτου, ὀρίζων ἡ-
μέραν συνεδρίας πρὸς λῆψιν αὐτῶν τὴν ἐν τῇ αἰτήσει τῶν με-
τόχων ὀριζομένην, ἣτις ὅμως δὲν δύναται νὰ ἀπέχῃ περισσότε-
ρον τῶν τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἀναβολῆς.
—4 (N. 5076, 1931, ἄρθ. 6). Αἰτήσῃ μετόχων, ἐκπροσωπούντων
τὸ 1)20 τοῦ καταβεβλημένου ἑταιρικοῦ κεφαλαίου, ἐπιδιδομένη
εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τὸ βραδύτερον
μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους, τὸ διοικητικὸν συμβού-
λιον ὑποχρεοῦται ν' ἀνακοινοῖ εἰς τὴν πρώτην μετὰ τὴν χρο-
νολογίαν ταύτην τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων τὰ
ποσά, ἅτινα κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν κατεβλήθησαν δι' οἱ
ἀνδήποτε αἰτίαν ὑπὸ τῆς ἑταιρείας εἰς τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ
συμβουλίου ἢ τοὺς διοικητὰς ἢ ἄλλους ὑπαλλήλους αὐτῆς. Ὡ-
σαύτως, ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις, τὸ διοικητικὸν συμβού-
λιον ὑποχρεοῦται ν' ἀνακοινώσῃ πᾶσαν καὶ ἐξ οἰασδήποτε αἰ-
τίας ὑφισταμένην σύμβασιν τῆς ἑταιρείας μετὰ τῶν προσώ-

πων τούτων. — 5 (N. 5076]1931, ἄρθ. 6). Αἰτήσῃ μετόχων ἐκπροσωπούντων τὸ δέκατον τοῦ καταβεβλημένου μετοχικοῦ κεφαλαίου, ἢ λήψις ἀποφάσεως ἐπὶ παντὸς θέματος τῆς ἡμερησίας διατάξεως γενικῆς συνελεύσεως ἐνεργεῖται δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.—6 (N. 5076]1931, ἄρθ. 6). Εἰς πάσας τὰς ἄνω περιπτώσεις τῶν §§ 1-4 οἱ αἰτοῦντες μέτοχοι ὀφείλουσι νὰ τηρήσωσι κατατεθειμένους, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθ. 28 τοῦ παρόντος νόμου (2190), τὰς παρεχούσας αὐτοῖς τὰ ἀνωτέρω δικαιώματα μετοχὰς αὐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐπιδόσεως τῆς αἰτήσεως τῶν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συνεδριάσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως.

* Ἀρθ. 40*—1. Μέτοχοι ἀντιπροσωπεύοντες τοῦλάχιστον τὸ $\frac{1}{20}$ τοῦ καταβεβλημένου ἐταιρικοῦ κεφαλαίου δύνανται νὰ ζητήσωσι κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίας ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδρεύει ἡ ἐταιρεία, τὸν διορισμὸν ἐνὸς ἢ πλειόνων ἐλεγκτῶν εἰδικῶς διὰ τὸν ἔλεγχον ὥρισμένης πράξεως, ἀφορώσης εἰς τὴν σύστασιν τῆς ἐταιρείας, ἢ ἄλλης οἰασδῆποτε ὥρισμένης πράξεως γενομένης κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῆς καὶ μὴ ἀπεχούσης πλέον τῆς διετίας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς χρήσεως, καθ' ἣν ἐτελέσθη ἡ πρᾶξις.—2. Ἡ αἵτησις αὕτη ἐγκρίνεται μόνον ἐὰν κατασταθῇ πιστευτόν, ὅτι ἡ πρᾶξις προέρχεται ἐκ κακοπίστου διαχειρίσεως ἢ παραβιάζει καταφῶρως τὸν νόμον ἢ τὸ καταστατικόν.—3. Οἱ αἰτοῦντες δεόν μέχρι τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς αἰτήσεως νὰ τηρήσωσι κατατεθειμένους παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος τὰς παρεχούσας εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα πρὸς ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως μετοχὰς.—4. Ἡ αἵτησις ἐπιδίδεται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν ἐταιρείαν ὑπὸ τοῦ ὑποβάλλοντος αὐτήν.—5. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν οὕτω διοριζομέ-

* Κατηγ. ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 33 N. 5076]1931. Ἡ κατάργησις δὲν εἶναι ἀπόλυτος, τοῦ ἄρθρου ἐφαρμοζομένου εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἃ δὲν ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθ. 22, 23 N. 5076. Ἀ ν α σ τ α σ ι ᾶ δ ο υ — (Ρ ό κ α), Ἑμπορ. δίκ., Ι, 2, 1949, § 188, σημ. 14. Ὅρα κατωτ. ὑπὸ ἄρθ. 22, 23 N. 5076 καὶ ἄρθ. 34 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

νων ἐλεγκτῶν ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, καταβάλλεται δὲ πάντοτε ὑπὸ τῆς ἑταιρείας.

Νόμ. 5076/1931 «περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν καὶ τραπεζῶν».

Κεφάλαιον Γ'. — "Ἐλεγχος ἀνωνύμων ἑταιρειῶν

"Αρθ. 22.—1. Ἡ ἄσκησις τοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῶν ἐλληνικῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ὡς καὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑποκαταστημάτων καὶ πρακτορείων τῶν ἀλλοδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους, τὸ καταστατικὸν καὶ τὰς ἀποφάσεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως κατάρτισιν τοῦ ἰσολογισμοῦ καὶ οἰκονομικὴν ἐν γένει διαχείρισιν καὶ λειτουργίαν αὐτῶν, γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀκολουθῶν ἄρθρων — 2. Ἡ λοιπὴ ἀρμοδιότης ἐλέγχου, περὶ οὗ τὰ ἄρθ. 51-53 τοῦ νόμου 2190 «περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν», παραμένει εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, δυνάμενον, ὅσάκις κρίνει ἀναγκαῖον, νὰ ἀσκήσῃ αὐτὸν διὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τούτου ἢ τῶν κατὰ τὸ ἄρθ. 26 τοῦ παρόντος ἐλεγκτῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν.

"Αρθ. 23.—Ὁ κατὰ τὸ προηγοίμενον ἄρθ. 22 § 1 ἐλεγχος διατάσσεται ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφέρειας ἐν ᾗ κεῖται ἡ ἐδρα τῆς καθ' ἧς ὁ ἐλεγχος ἀνωνύμου ἑταιρείας, ἐφ' ὅσον τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον αὐτῆς δὲν ὑπερβαίνει τὰ 10 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἢ ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου ἐφετείου, ἐὰν τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς καθ' ἧς ὁ ἐλεγχος ἑταιρείας εἶναι ἄνω τῶν 10 ἑκατομ. δραχμῶν.

"Αρθ. 24.—1. Δικαίωμα ὅπως ζητήσωσι τὸν ἐλεγχον παρὰ τοῦ ἀρμοδίου προέδρου τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δικαστηρίου ἔχουν οἱ κατωτέρω. α') Μέτοχοι τῆς ἑταιρείας ἀντιπροσωπεύοντες τοὐλάχιστον τὸ $\frac{1}{20}$ τοῦ καταβεβλημένου ἐταιρικοῦ κεφαλαίου. β') Τὸ εἰδικὸν χρηματιστηριακὸν συμβούλιον, προκειμένου περὶ ἑταιρειῶν, ὧν αἱ μετοχαὶ ἔχουσιν εἰσαχθῆ εἰς τὸ χρηματιστήριον, τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως λαμβανομένης διὰ πλειονοψηφίας τῶν $\frac{2}{3}$ τῶν μελῶν αὐτοῦ. γ') Ὁ ὑπουργὸς τῆς

Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ὁσάκις συντρέχουσι πρὸς τοῦτο σοβαροὶ λόγοι.—2. Εἰς τὰς περιπτώσεις α' καὶ β' ὁ ἔλεγχος ζητεῖται ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον πρόεδρον, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίας, καὶ διατάσσεται ἐὰν καταστῇ πιστευτὸν ὅτι διὰ τῶν καταγγελλομένων πράξεων παραβιάζονται αἱ διατάξεις τῶν νόμων ἢ τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἐταιρείας ἢ τῶν ἀποφάσεων τῆς γενικῆς συνέλευσεως τῶν μετόχων αὐτῆς. Εἰς τὴν περίπτωσιν γ' ὁ ἔλεγχος διατάσσεται ὑπὲρ τοῦ ἀρμοδίου προέδρου ὑποχρεωτικῶς. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις αἱ καταγγελλόμεναι πράξεις δεόν νὰ ἀναφέρονται συγκεκριμένως, νὰ ἐγένοντο δὲ εἰς χρόνον μὴ ἀπέχοντα πλέον τῆς διετίας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς χρήσεως ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐτελεσθήσαν αὗται.—3. Οἱ αἰτοῦντες μέτοχοι δεόν νὰ τηρήσωσι κατατεθειμένους παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ παρὰ πάσῃ ἐλληνικῇ ἀνωνύμῳ τραπεζιτικῇ ἐταιρείᾳ, ἐχούση καταβεβλημένον μετοχικὸν κεφάλαιον τοῦλάχιστον 50.000.000 δραχμῶν, τὰς παρεχούσας εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα πρὸς ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως μετοχάς, μέχρι τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου προέδρου, πάντως δὲ τοῦλάχιστον ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως τῶν.

Ἄρθ. 25.—Ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀρμόδιος πρόεδρος, διατάσσων τῶν ἑλεγχον ἐπὶ τῶν καταγγελλομένων πράξεων, ἀναθέτει τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ εἰς ἓνα ἢ πλείονας τῶν κατὰ τὸ κατωτέρω ἄρθρον ἐλεγκτῶν τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν.

Ἄρθ. 26.—1. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐλεγκταὶ τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν προέρχονται ἐξ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐξ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχων, ἢ ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν, διορίζονται δὲ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.—2. Προσκλήσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἢ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἢ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἢ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι, αἵτινες ἔχουσι μεταξὺ τοῦ προ-

σωπικοῦ των πρόσωπα κατάλληλα διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ περὶ οὗ ὁ παρὼν νόμος ἐλέγχου, ἀποστέλλουσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο κατάλογον τοιούτων προσώπων, τὴν καταλληλότητα τῶν ὁποίων πιστοποιοῦσιν οἱ ἀρμόδιοι διευθύνται τῶν ὑπηρεσιῶν. —3. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διαβιβάζει τὸν κατάλογον τοῦτον εἰς τὸ συμβούλιον ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας, * ὅπερ, μετ' ἔρευναν, προτείνει ὡς διοριστέους διπλάσιον ἀριθμὸν τῶν ἐκάστοτε ἀναγκαιούντων, ἐξ ὧν ὁ ὑπουργὸς ἐκλέγει τοὺς ἡμίσεις, διοριζομένους διὰ πράξεώς του, δημοσιευομένης ἐν τῷ δελτίῳ τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν. —4. Οἱ ἐλεγκταὶ τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν, δίδουσι τὸν ὄρκον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ ἢ ἄλλης ὑπ' αὐτοῦ ἐξουσιοδοτημένης Ἀρχῆς. —5. Οἱ ἐλεγκταὶ τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν θεωροῦνται κατὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐλέγχου ὡς δημόσιοι ὑπάλληλοι. —6. Ἐν τῇ περὶ διορισμοῦ πράξει ὁρίζονται καὶ ἡ πόλις ἢ ἡ περιφέρεια ἐντὸς τῶν ὁποίων δύνανται ν' ἀσκήσωσι τὸ ἔργον των οἱ ἐλεγκταί. —7. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐλεγκτῶν δι' ἐκάστην πόλιν ἢ περιφέρειαν καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Αἱ Ἀθῆναι καὶ ὁ Πειραιεὺς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης θεωροῦνται μία πόλις. —8. Οἱ προερχόμενοι ἐκ τῶν ὡς ἄνω Τραπεζῶν ἐλεγκταὶ δὲν δικαιοῦνται ν' ἀσκήσωσιν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ἀνωνύμων τραπεζικῶν ἐταιρειῶν.

* Ἀρθ. 27. —1. Οἱ ἐλεγκταὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν ὀφείλουσιν ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον νὰ περατώσιν τὸ ἀνατιθέμενον ἐκάστοτε αὐτοῖς ἔργον τοῦ ἐλέγχου, τὸ δὲ πόρισμα αὐτῶν υποχρεοῦνται νὰ υποβάλλωσιν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν ἐξηκρίβωσαν παραβιάσεις ποινικῶς κολασίμους, καὶ εἰς τὴν ἀρμοδίαν εἰσαγγελικὴν ἀρχήν. —2. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἐλεγκτῶν καθορίζεται, μετὰ τὸ πέρασ τοῦ ἐλέγχου, ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ συμβουλίου ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας.

καταβάλλεται δὲ ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῆς ἐταιρείας ἐφ' ἧς ἐνηργήθη ὁ ἔλεγχος.

Ἄρθ. 28.—Οἱ ἐλεγκταὶ τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν παύονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ συμβουλίου ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας* εἰς περίπτωσιν μὴ εὐόρκου ἢ ἀμελοῦς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν. Ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις, ἡτιολογημένη, δημοσιεύεται εἰς τὸ δελτίον τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν.

Ἄρθ. 29.—Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος τὸ συμβούλιον ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας ἀπαρτίζεται, ἐκτὸς τῶν καθορισμένων μελῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ δύο ἔτι μελῶν ὑποδεικνυομένων ἐπὶ τριετῇ θητείᾳ, ἐνὸς ὑπὸ τῶν ἐλληνικῶν τραπεζῶν καὶ ἐνὸς ὑπὸ τοῦ συνδέσμου ἀνωνύμων ἐταιρειῶν.

Ἄρθ. 30.—1. Τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 100 χιλιάδων δραχμῶν πᾶν μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, πᾶς διευθυντής, ἢ πᾶς ἄλλος ὑπάλληλος ἀνωνύμου ἐταιρείας, ὅστις ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως ἀρνεῖται νὰ παράσχη τὰς ζητούμενας πληροφορίας ἢ στοιχεῖα παρὰ τῶν ἐλεγκτῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν ἢ ὅπωςδήποτε παρεμβάλλει δυσχερείας εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐλέγχου ὑπ' αὐτῶν.—2. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν πᾶς ἐλεγκτῆς ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, ὅστις δὲν ἠθέλε τηρήσει ἀπόλυτον ἐχεμυθίαν περὶ τῶν παρ' αὐτοῦ παρατηρηθέντων ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς ἐταιρείας.—3. Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ποινῆς τιμωρεῖται πᾶς ἐλεγκτῆς, ὅστις δὲν ἐδήλωσε κώλυμα ἀσκήσεως ἐλέγχου, προκειμένου περὶ ἐταιρειῶν εἰς ἃς ὑπηρετεῖ ὅπωςδήποτε, ἢ τυγχάνει μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου αὐτῶν, ἢ εἶχε τὰς ιδιότητας ταύτας ὁποτεδήποτε κατὰ τὸ διάστημα δύο ἐτῶν πρὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἀνετέθη αὐτῷ ἡ ἄσκησις τοῦ ἐλέγχου. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ ὅταν ὁ ἐλεγκτῆς ὑπηρετεῖ εἰς ἐταιρείαν διοικοῦσαν κατ' οὐσίαν τὴν ἐταιρείαν ἐφ' ἧς διετάχθη ὁ ἔλεγχος.

* Σημ. ἐπὶ ἄρθ. 26, σελ. 41.

Ὁρκωτοὶ λογισταί

Ἄρθ. 31. — 1. Ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις καὶ ἡ λειτουργία Σώματος ὀρκωτῶν λογιστῶν, εἰς οὓς δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ διεξαγωγή τοῦ τακτικοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῶν ἀωννύμων ἐταιρειῶν καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης ἐπιχειρήσεως, ὡς καὶ οἵαδήποτε λογιστικὴ ἢ τεχνικὴ πραγματογνωμοσύνη ἀφορῶσα τὴν διοίκησιν ἢ διαχείρισιν ἐμπορικῶν ἢ ἄλλων ἐπιχειρήσεων. — 2. Τὸ Σῶμα τῶν ὀρκωτῶν λογιστῶν διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τοῦ τρόπου τῆς διοικήσεως αὐτοῦ ὀριζομένου διὰ διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. — 3. Ὁ τρόπος τοῦ διορισμοῦ καὶ ἀπολύσεως τῶν ὀρκωτῶν λογιστῶν, τὰ καθήκοντα αὐτῶν, τὸ ἀσυμβίβαστον τῆς ὑπηρεσίας των πρὸς ἄλλας ὑπηρεσίας, αἱ ἀποζημιώσεις καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Σώματος τούτου ὀρισθῇσονται δι' ὀργανισμοῦ, συντασσομένου ὑπὸ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ καὶ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθ. 32. — 1. Ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι προσλαμβάνουσαι τοὺς κατὰ τὰ ἀρθρα 36 καὶ ἐπ. τοῦ νόμου 2190 ἐλεγκτὰς αὐτῶν ἐκ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον Σώματος τῶν ὀρκωτῶν λογιστῶν ἀπολαύουσι τῶν κατωτέρω πλεονεκτημάτων. α') Ἐπὶ τῶν ἐταιρειῶν τούτων δικαίωμα ὅπως ζητήσωσι τὸν ἐλεγχον κατὰ τὸ ἀρθρον 22 § 1, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἀρθρον 24 ἐδάφ. α' τοῦ παρόντος νόμου, ἔχουσι μέτοχοι ἀντιπροσωπεύοντες τουλάχιστον τὸ 1)10 τοῦ καταβεβλημένου ἐταιρικοῦ κεφαλαίου. β') Τὸ εἰδικὸν χρηματιστηριακὸν συμβούλιον δύναται νὰ ζητήσῃ τὸν ἄνω ἐλεγχον δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, λαμβανομένης οὐχὶ διὰ τῆς πλειοψηφίας αὐτοῦ, ὡς ἐν ἀρθρῳ 24 ἐδάφ. β', ἀλλὰ διὰ πλειοψηφίας τῶν 3)4 τῶν μελῶν αὐτοῦ. γ') Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω ἐλεγχον, ἀλλὰ μετὰ γνώμην τοῦ συμβουλίου ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας *.

* Σημ. * ἐπὶ ἀρθρ. 26, σελ. 41.

Ἄρθ. 33.— Τὸ ἄρθρον 40 τοῦ νόμου 2190 «περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν» καταργεῖται.

Ἄρθ. 34.—1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθ. 22—23 τοῦ παρόντος νόμου τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν ἀμέσως μόνον ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ Θεσσαλονίκῃ.—2. Διὰ διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δύνανται νὰ τεθῶσιν εἰς ἐφαρμογὴν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις ἢ περιφερείας. *

Α) Διάτ. 11|17 Σεπτ. 1932 «περὶ συστάσεως καὶ διοικήσεως τοῦ σώματος ὀρκωτῶν λογιστῶν».

Ἄρθ. 1.—Συνιστᾶται «Σῶμα ὀρκωτῶν λογιστῶν» εἰς οὓς δύναται ν' ἀνατεθῇ ἡ διεξαγωγὴ τοῦ ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας προβλεπομένου τακτικοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης ἐπιχειρήσεως, ὡς καὶ οἰαδήποτε λογιστικῇ ἢ τεχνικῇ πραγματογνωμοσύνη, ἀφορῶσα τὴν διοίκησιν ἢ διαχείρισιν ἐμπορικῶν ἢ ἄλλων ἐπιχειρήσεων.

Ἄρθ. 2.—1. Τὸ «Σῶμα ὀρκωτῶν λογιστῶν» διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (διευθύνσις ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας), διέπεται δὲ ὑπὸ ὀργανισμοῦ, συντασσομένου ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον διοικήσεως αὐτοῦ καὶ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.—2.—Διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου ὁρισθῆσεται ὁ τρόπος τοῦ διορισμοῦ καὶ ἀπολύσεως τῶν ὀρκωτῶν λογιστῶν, τὰ προσόντα αὐτῶν, τὰ καθήκοντα αὐτῶν, τὸ ἀσυμβίβαστον τῆς ὑπηρεσίας των πρὸς ἄλλας ὑπηρεσίας, αἱ ἀποζημιώσεις αὐτῶν, οἱ πόροι τοῦ Σώματος, αἱ ἀμοιβαὶ τῶν μελῶν τῆς διοικήσεως αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Σώματος τούτου.

Ἄρθ. 3.—1. Τὸ «Σῶμα ὀρκωτῶν λογιστῶν» διοικεῖται ὑπὸ διοικητικοῦ συμβουλίου, αποτελουμένου ἐκ 1) τοῦ διευθυντοῦ ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, 2) ἐνὸς τῶν προέδρων τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν, 3) τοῦ τμηματάρχου ἀνωνύμων ἐταιρειῶν καὶ χρηματιστηρίων τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, 4) τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἀμέσων φόρων τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, 5) τοῦ τμηματάρχου τοῦ ἐμπορίου τμήματος τῆς αὐτῆς διευθύνσεως, τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, 6) ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, 7) ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς ἐνώσεως τῶν ἐλληνικῶν Τραπεζῶν, 8) ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Συνδέσμου ἀνωνύμων ἐταιρειῶν καὶ 9) μετὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ Σώματος, ἐκ τοῦ προϋσταμένου αὐτοῦ, καθ' ἃ ὁρισθῆσεται διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος προβλεπομένου, ὀργανισμοῦ.—2. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Τρα-

* Ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἀνων. ἐταιρειῶν τῶν ἐδρευουσῶν ἐν Πάτραις, Φθιωτιδοφοκίδι, Ἀργολιδοκορινθίᾳ, Εὐβοίᾳ, Χίῳ, Λαρίσῃ. Διατ. 20.3.1932, 6.11.1932, 19.9.1935, 26.8.1936.

πέξης τῆς Ἑλλάδος, τῆς ἐνώσεως ἐλληνικῶν Τραπεζῶν καὶ τοῦ Συνδέσμου ἀνωνύμων ἐταιρειῶν προτείνονται ὑπὸ τῶν διοικήσεων αὐτῶν, ὀριζομένων ἅμα καὶ ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.—3. Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ τμηματάρχου τοῦ ἐμπορίου τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου, οἱ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου δημόσιοι ὑπάλληλοι ὑπὸ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν, ὁ προϊστάμενος τοῦ Σώματος τῶν ὀρκωτῶν λογιστῶν ὑπὸ τοῦ συμφώνως τῷ ὀργανισμῷ τοῦ Σώματος ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.—4. Πρόεδρος τοῦ συμβουλίου εἶναι ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας, ἀντιπρόεδρος δὲ εἷς ἐκ τῶν μελῶν, ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τούτου. Τὸν πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ ἀντιπρόεδρος.—5. Χρὴν γραμματέως τοῦ συμβουλίου ἐκτελεῖ ὁ γραμματεὺς τοῦ Σώματος, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἀρθ. 2 τοῦ παρόντος προβλεπομένου ὀργανισμοῦ ὀρισθησόμενα.

***Αρθ. 4.**—Ἡ θητεία τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τῆς ἐνώσεως ἐλληνικῶν Τραπεζῶν καὶ τοῦ Συνδέσμου ἀνωνύμων ἐταιρειῶν εἶναι διετής.

***Αρθ. 5.**—Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον συνέρχεται εἰς συνεδρίασιν τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός, εἰς ἡμέραν καὶ ὥραν ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἐκτάκτως δὲ ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ προέδρου ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τριῶν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ πρὸς τὸν πρόεδρον καὶ συνεδριάζει ἐγκύρως, πορόντων ἕξ (6) ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.—Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρόντων.

***Αρθ. 6.**—Ὁ πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου εἰσηγεῖται ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως, δικαιούται ὅμως νὰ ὀρίξῃ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ἓνα ἢ περισσοτέρους εισηγητὰς ἐπὶ ἐνὸς ἢ πλείονων θεμάτων.

***Αρθ. 7.**—Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ συμβουλίου καταχωρίζονται ἐπιμελείᾳ τοῦ γραμματέως εἰς εἰδικὸν βιβλίον, ὑπογράφονται δὲ ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως. Ἡ καταχώρησις τῶν πρακτικῶν ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ γίνεται μετ' ἀνάγνωσιν καὶ ἐγκρίσιν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίαν.

***Αρθ. 8.**—Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον εἶναι ἀρμόδιον ν' ἀποφασίσῃ ἐπὶ παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος τὸ «Σῶμα ὀρκωτῶν λογιστῶν», ἀσκεῖ τὴν ἀνωτάτην πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἐπ' αὐτῶν καὶ διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τοῦ Σώματος, κατὰ τὰ ὀρισθησόμενα διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἀρθ. 2 τοῦ παρόντος προβλεπομένου ὀργανισμοῦ. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου ἐκτελοῦνται παρὰ τοῦ προέδρου αὐτοῦ τούτου δὲ ἀπόντος ἢ κωλυομένου παρὰ τοῦ ἀντιπροέδρου *.

* Ὅρα καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 48381 τῆς 22 Ἰουλ. 1932 ἀπόφ. τοῦ ὑπουργοῦ Ἑθν. Οἰκονομίας «περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Σώματος ὀρκωτῶν λογιστῶν». Δελτ. ἀνωτ. ἐταιρ. Ἐφ. Κυβ., φύλλ. 206, 26 Ἰουλ. 1932, Γεν. Κωδικοπ., τόμ. Γ.

Β) Ν. 684]1945 «περὶ τρόπου διορισμοῦ ἐλεγκτῶν παρελθουσῶν χρήσεων ἀνωνύμων ἐταιρειῶν».

Ἄρθ. 1.—Αἱ κατὰ τὸ Ν.Δ. 1303]1943 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 2190]1920, ὡς πρὸς τὴν ἀναβολὴν τῆς συγκλήσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἀνωνύμων ἐταιρειῶν», τυχοῦσαι ἀναβολῆς τῆς συγκλήσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων ἀνωνυμοὶ ἐταιρεῖαι, ἔνεκα τῆς ὁποίας δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐκλεγῶσιν ἐλεγκταὶ πρὸς ἐλέγχον τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἐταιρικῶν χρήσεων 1941, 1942, 1943 καὶ 1944, δύνανται δι' αἰτήσεώς των πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν τῆς ἑδρας αὐτῶν νὰ αἰτήσωνται τὸν διορισμὸν ἐλεγκτῶν διὰ τὰς ὡς ἄνω χρήσεις. Ἡ τειαυτή πρὸς τὸν πρόεδρον αἰτησις δύναται νὰ ὑποβληθῇ καὶ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς σχετικῆς προσκλήσεως. τῆς γενικῆς συνελεύσεως.—2. Ὁ πρόεδρος, δικάζων κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν τοῦ ἀρθρου 631 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ εἰς διορισμὸν ἐλεγκτῶν, ὃν ὁ ἀριθμὸς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διαφέρει τοῦ ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ τῆς αἰτούσης ἐταιρείας καθοριζομένου, δύνανται δέ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου, ὡς ἐλεγκταὶ νὺ διορισθῶσι τὰ ὑπὸ τῆς τελευταίας γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων ἐκλεγέντα πρόσωπα.—3. Ἡ ἀρμοδιότης τῶν οὕτω διοριζομένων ἐλεγκτῶν εἶναι ἡ ὑπὸ τῶν ἀρθ. 37 καὶ 38 τοῦ Ν. 2190 «περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν» καθοριζομένη.—4. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν διοριζομένων ἐλεγκτῶν προσδιορίζεται ὑπὸ τῆς συγκροτηθευμένης γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς ἐταιρείας, εἰς ἣν θέλουσιν ὑποβληθῇ αἱ καταρτισθησόμεναι ἐκθέσεις τῶν ἀνωτέρω ἐλεγκτῶν.

Ἄρθ. 2.—Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

Κεφάλαιον Ε'. — Βιβλία, ἰσολογισμὸς καὶ διάθεσις κερδῶν

Ἄρθ. 41.—1. Κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς λειτουργίας αὐτῆς, ἡ ἐταιρεία ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 9 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου ἀπογραφὴν.—2. Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπέχει καὶ εἰς τὸ τέλος πάσης ἐταιρικῆς χρήσεως, ὡς καθορίζεται αὕτη ἐν τῷ καταστατικῷ.

Ἄρθ. 42.—1. Ἡ ἐταιρικὴ χρήσις δὲν δύναται νὰ περιλαμβάνῃ πλείονας τῶν δώδεκα μῆνας.—2. Ἐξαιρετικῶς δύναται ἡ πρώτη ἐταιρικὴ χρήσις νὰ ὀρισθῇ διὰ διάστημα μὴ ὑπερβαῖνον τοὺς εἴκοσι τέσσαρας μῆνας.

Ἄρθ. 43.—1. Ὁ ἰσολογισμὸς δεόν νὰ εἶναι συντεταγμένος μετ' ἀπολύτου σαφηνείας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐξάγῃται ἐξ αὐτοῦ εὐκόλως καὶ ἀσφαλῶς ἡ ἀληθὴς οἰκονομικὴ

κατάστασις τῆς ἐταιρείας. Ἡ ἀνάλυσις τοῦ λογαριασμοῦ κερδῶν καὶ ζημιῶν, ἣτις ἀπαραιτήτως δεόν ν' ἀκολουθῇ πάντα ἰσολογισμόν, ὀφείλει νὰ εἶναι πλήρης καὶ σαφής, ἀποδεικνύουσα τὰ πραγματικῶς ἐπιτευχθέντα κέρδη καὶ τὰς πραγματοποιηθείσας ζημίας. Ἀποκλείεται ὅπως ἐν τῷ ἰσολογισμῷ καὶ τῇ ἀναλύσει κερδῶν καὶ ζημιῶν περιλαμβάνονται ἐν τῷ αὐτῷ κονδυλίῳ ἀνομοιογενῇ στοιχεῖα.—2. Ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἀναγράφονται τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς ἐταιρείας κατὰ τὴν ἀξίαν ἣν ἔχουσιν ἐν τῷ χρόνῳ τῆς συντάξεως τοῦ ἰσολογισμοῦ. Ἐξαιρετικῶς. α') Ἐπιφυλάσσομένων τῶν διατάξεων τοῦ β' ἐδαφ. τὰ χρεώγραφα καὶ τὰ ἐμπορεύματα δὲν δύνανται νὰ ἀναγράφονται εἰς τιμὴν μεγαλυτέραν τῆς τιμῆς τῆς ἀποκτήσεως ἢ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν, πλὴν ἐὰν ἡ τιμὴ αὕτη εἶναι ἀνωτέρα τῆς τρεχούσης κατὰ τὸ κλείσιμον τοῦ ἰσολογισμοῦ τιμῆς πάντων τῶν χρεωγράφων καὶ τῶν ἐμπορευμάτων, ὑπολογιζομένων συνολικῶς, ὅποτε ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ἀναγράφονται εἰς τιμὴν μεγαλυτέραν τῆς ἐν λόγῳ τρεχούσης συνολικῆς τιμῆς. β') Ὅμοιοι οἱ τοῦ ἐλληνικοῦ δημοσίου, ἐλληνικῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ ὁμολογίαι ἐλληνικῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν ἠσφαλισμένα ἐμπραγμάτως δὲν δύνανται νὰ ἀναγράφονται εἰς τιμὴν μεγαλυτέραν τῆς τιμῆς τῆς ἀποκτήσεως αὐτῶν. γ') Τὰ ἀκίνητα, τὰ οἰκοδομήματα, τὰ μηχανήματα, τὰ πλοῖα καὶ λοιπὰ ἀντικείμενα, τὰ μὴ προοριζόμενα διὰ μεταπώλησιν, ἀλλὰ παγίως διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ἐταιρικῆς ἐπιχειρήσεως, δὲν δύνανται ν' ἀναγράφονται ἐν τιμῇ ἀνωτέρᾳ τῆς ἀποκτήσεως ἢ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν, ἡϋξημένη διὰ τῶν δαπανῶν βελτιώσεων καὶ μειωμένη διὰ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀποσβέσεων, Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ οἰκοδομημάτων καὶ ἀκινήτων ἐν γένει, εἰς ἃ ἔχει τοποθετηθῇ ἐταιρικὴ περιουσία ἐταιρειῶν, αἵτινες δὲν ἔχουσιν ὡς σκοπὸν τὴν μεταπώλησιν τοιούτων ἀντικειμένων οὔτε τὴν χρησιμοποίησιν αὐτῶν πρὸς παγίαν ἐκμετάλλευσιν τῆς ἐταιρικῆς ἐπιχειρήσεως.—3. Αἱ ἀπαιτήσεις, αἱ μὲν ἀνεπίδεκτοι εἰσπράξεως ἀναγράφονται ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ὡς ἀποσβεννύμεναι, αἱ δὲ ἐπισφαλεῖς, κατὰ τὴν πιθανὴν ἀξίαν

αὐτῶν, κατὰ τὴν χρόνον τῆς συντάξεως τοῦ ἰσολογισμοῦ.—4. Ἡ ἀπόσβεσις ὀρίζεται τοῦλάχιστον ἀναλόγως τῆς ἐτησίας ἀναλώσεως καὶ φθορᾶς τῶν ἐταιρικῶν πραγμάτων καὶ τῆς πιθανῆς διαρκείας τῆς χρησιμοποίησεως αὐτῶν.—5. Δαπάναι διαχειρίσεως δὲν ἀναγράφονται ἐν τῷ ἐνεργητικῷ τοῦ ἰσολογισμοῦ. Ἐξαιρετικῶς δύνανται δαπάναι ἰδρύσεως καὶ ὀργανώσεως, προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ ἢ ὑπὸ ἀποφάσεων γενικῶν συνελεύσεων, ν' ἀποσβεσθῶσιν ἐντὸς δέκα συνεχῶν χρήσεων διὰ δόσεων ἴσων, τοῦλάχιστον πρὸς ἓν δέκατον τοῦ συνόλου αὐτῶν.—6. Ὁμολογίαι, ἐκδεδομέναι ὑπὸ τῆς ἐταιρείας, δέον ν' ἀναγράφονται ἐν τῷ παθητικῷ εἰς τὴν τιμὴν, εἰς ἣν ὑποχρεοῦται ἡ ἐταιρεία νὰ ἐξοφλήσῃ ταύτας Ἡ μεταξὺ τῆς τιμῆς τῆς ἐκδόσεως καὶ τῆς τιμῆς τῆς ἐξοφλήσεως διαφορὰ δύναται νὰ περιληφθῇ ἐν τῷ ἐνεργητικῷ, ἀποσβεννυμένη πλήρως δι' ἐτησίων δόσεων μέχρι τῆς χρονολογίας τῆς λήξεως τοῦ ὁμολογιούχου δανείου.—7. Αἱ κατὰ τὴν ὑπόλογον χρῆσιν πραγματοποιηθεῖσαι ζημίαι ἀναγράφονται ἐν τῷ ἰσολογισμῷ κατὰ προσέγγισιν, ἐὰν δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ πλήρης ἐξακρίβωσις αὐτῶν μέχρι τῆς συντάξεως τοῦ ἰσολογισμοῦ.—8. Αἱ ἐν ἐκάστη ὑπολόγῳ χρήσει πραγματοποιηθεῖσαι ζημίαι βαρύνουσι ταύτην. Ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ ἐπιτραπῇ διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, στηριζομένης εἰς γνωμοδότησιν τοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου τοῦ ἐμπορίου, ὅπως ἔκτακτοι ζημίαι, ἀναγραφόμεναι εἰς εἰδικὸν κονδύλιον τοῦ ἐνεργητικοῦ, ἀποσβέννυνται διὰ ποσοστοῦ τῶν ἐτησίων καθαρῶν κερδῶν ἴσου τοῦλάχιστον πρὸς τὸ 1)3 τῶν κερδῶν τούτων. Τὸ ἐκ τῶν ὑπολειπομένων 2)3 τῶν καθαρῶν κερδῶν διανεμόμενον μέρισμα δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ διὰ τὴν καταβολὴν 5 0/0 ἐπὶ τοῦ καταβεβλημένου ἐταιρικοῦ κεφαλαίου. Ἡ τοιαύτη καταβολὴ μερίσματος δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πλεον τῆς πενταετίας. — 9 (N. 5076, ἄρθ. 7). Ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ διοικ. συμβουλίου πρὸς τὴν τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν ἀναφέρονται πάντα τὰ ἐνεργητικὰ καὶ παθητικὰ στοιχεῖα, ὅσον τὸ δυνατόν ἀναλυτικώτερον. Εἰδικῶς δὲ ἀναγράφονται τὰ χρεώγραφα κατ' εἶδη, ποσὰ καὶ τιμὴν μονά-

δος, τὸ διαθέσιμον συνάλλαγμα ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, κεχωρισμένον κατ' εἶδος μετὰ τῆς μέσης τιμῆς ἀποκτήσεως, αἱ οἰκοδομαὶ καὶ τὰ ἀκίνητα ἐν γένει τῆς ἐταιρείας κατὰ μονάδα, εἶδος καὶ τόπον, ἐν ᾧ ταῦτα κεῖνται, τιμὴν ἀποκτήσεως ἢ κατασκευῆς αὐτῶν, μετὰ μνείας παντὸς ὑφισταμένου ἐπ' αὐτῶν ἐμπραγμάτου βάρους, ὡς καὶ σημαντικαὶ ζημίαι προβλεπόμεναι ἢ πραγματοποιηθεῖσαι ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐταιρικῆς χρήσεως μέχρι τῆς ὑποβολῆς τῆς ἐκθέσεως.—10. Ἀντίγραφον τοῦ ἰσολογισμοῦ, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεων τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν, ὑποβάλλονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ὑπὸ τῆς ἐταιρείας τοῦλάχιστον εἴκοσιν ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς γενικῆς συνελεύσεως.—11. Ἐντὸς εἴκοσιν ἐπίσης ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς τακτικῆς γενικῆς συνελεύσεως, ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν αὐτῆς μετ' ἀντιγράφου τοῦ ἐγκριθέντος ἰσολογισμοῦ.—12 (N. 5076]1931, ἀρθ. 8). Ἵνα ληφθῇ ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἐγκύρως ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ ἐγκεκριμένου ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἰσολογισμοῦ, δέον οὗτος νὰ ἔχῃ εἰδικῶς θεωρηθῇ, α) ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος ἢ ἐντεταλμένου συμβούλου καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων, ὑφ' ἐνὸς μέλους τοῦ διοικ. συμβουλίου, ὀριζομένου ὑπ' αὐτοῦ, β) τοῦ ἔχοντος τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῆς ἐταιρείας καὶ γ) τοῦ διευθύνοντος τοῦ λογιστηρίου, ὑποχρεωμένων τούτων, εἰς διαφωνῶσιν ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς καταρτίσεως αὐτοῦ ἀπὸ ἀπόψεως νομιμότητος, νὰ ἐκθέσωσιν εἰς τὴν συνέλευσιν ἐγγράφως τὰς ἀντιρρήσεις των.

Ἀρθ. 44.—Ἐτησίως ἀφαιρεῖται τὸ εἰκοστὸν τοῦλάχιστον τῶν καθαρῶν κερδῶν πρὸς σχηματισμὸν τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ. Ἡ πρὸς σχηματισμὸν ἀποθεματικοῦ ἀφαίρεσις παύει οὕσα ὑποχρεωτικῇ, ἅμα ὡς τοῦτο φθάσῃ τοῦλάχιστον τὸ τρίτον τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου. Τὸ ἀποθεματικὸν τοῦτο χρησιμοποιεῖται ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐξίσωσιν πρὸ πάσης διανομῆς μερίσματος τοῦ τυχόν χρεωστικοῦ ὑπολοίπου τοῦ λογαριασμοῦ κερδῶν καὶ ζημιῶν.

Ἄρθ. 45.—1. Καθαρὰ κέρδη τῆς ἐταιρείας εἶναι τὰ προκύπτοντα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἐκ τῶν πραγματοποιηθέντων ἀκαθαρίστων κερδῶν παντὸς ἐξόδου, πάσης ζημίας, τῶν κατὰ τὸν νόμον ἀποσβέσεων καὶ παντὸς ἄλλου ἐταιρικοῦ βάρους.—2. Τὰ καθαρὰ κέρδη διανέμονται κατὰ τὴν ἐξῆς σειρὰν. α') Ἀφαιρεῖται ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἢ τὸ καταστατικὸν κράτησις διὰ τακτικὸν ἀποθεματικόν. β') Κρατεῖται τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ τὴν καταβολὴν πρώτου μερίσματος ἐκ 4 % τοῦλάχιστον ἐπὶ τοῦ καταβεβλημένου ἐταιρικοῦ κεφαλαίου καὶ γ') Τὸ ὑπόλοιπον διατίθεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ καταστατικοῦ.

Ἄρθ. 46.—1. Ἡ διανομὴ προσωρυνῶν μερισμάτων ἢ ποσοστῶν ἐπιτρέπεται μόνον, ἐφ' ὅσον εἴκοσι τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ αὐτῆς δημοσιευθῇ διὰ τινος ἡμερησίας ἐφημερίδος ἐκ τῶν ἐκδιδομένων ἐν Ἀθῆναις καὶ εὐρύτερον κυκλοφορουσῶν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας λογιστικὴ κατάστασις περὶ τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας.—2. Τὰ οὕτω διανεμόμενα δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὸ ἥμισυ τῶν κατὰ τὴν λογιστικὴν κατάστασιν καθαρῶν κερδῶν.

Α) Ν. 896 τῆς 31 Ἰαν. 1946, ἀρθ. 2.—Οἱ ἰσολογισμοὶ τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν δημοσιεύονται πλὴν τοῦ δελτίου ἀνωνύμων ἐταιρειῶν τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ μιᾶς τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον * ὀριζομένων ἐβδομαδιαίων τουλάχιστον οἰκονομολογικῶν ἐφημερίδων.

Β) Ν. 505 τῆς 8/9 Αὐγ. 1945 «περὶ καταρτίσεως τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν χρήσεως 1944—1945».—Ἄρθ. 1.—Οἱ ἰσολογισμοὶ τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν ὅσοι ὀφείλουν νὰ καταρτισθοῦν ἀπὸ τῆς 10 Νοεμβρίου 1944 μέχρι τῆς 10 Νοεμβρίου 1945 συντάσσονται εἰς νέας δραχμὰς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.—Ἐπιφυλασσομένων τῶν κατωτέρω ἰσχύει διὰ τοὺς ἰσολογισμοὺς τούτους ἡ σχετικὴ νομοθεσία καὶ δι' ἕνα ἕκαστον τὸ οἰκεῖον καταστατικόν.—Ἐν τῇ κατὰ τὸν Νόμον 2190 τῆς 30 Ἰουνίου 1930 ἀρθρον 13 ἐδάφ. 9 ἐκθέσει τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου πρὸς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς ἐταιρείας ὀφείλει τοῦτο νὰ αἰτιολογήσῃ εἰδικῶς τὴν παρ' αὐτοῦ συμφωνίαν πρὸς τὰ κατωτέρω ἐνεργουμένην νέαν ἀποτίμησιν.

Ἄρθ. 2.—1. Ἐκ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν τῶν ἀποτελούντων τὸ πάγιον ἐνεργητικὸν (ἀκίνητα, ἐγκαταστάσεις κλπ.),

* Ὅρα ἀνωτ. ἀρθ. 26 § 2 Ν. 2190, σελ. 30, 31.

τὰ μὲν κτηθέντα μέχρι τέλους τῆς πρὸ τῆς 1)7)1941 ληξάσης εταιρικῆς χρήσεως, ἀναγράφονται μὲ τὴν εἰς δραχμὰς ἀξίαν αὐτῶν μὲ τὴν ὁποίαν ἐνεφανίζοντο ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τῆς ἐν λόγῳ χρήσεως, τὰ δὲ μετὰ τὴν λήξιν τῆς χρήσεως ταύτης μὲ τὴν εἰς δραχμὰς ἀξίαν, ἣν θὰ ἔδει νὰ εἶχον κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ κλεισίματος τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς ληξάσης πρὸ τῆς 1)7)1941 εταιρικῆς χρήσεως.—2. Ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν τῶν ἄνω περιουσιακῶν στοιχείων δέον νὰ ἐνεργηθοῦν αἱ νόμιμοι ἐτήσιοι ἀποσβέσεις διὰ τὰ ἔτη 1941 μέχρι καὶ 1944, ὥς καὶ αἱ λόγῳ ἐκτάκτων φθορῶν καὶ ζημιῶν ἐκ πολεμικῶν ἢ ἄλλων γεγονότων ἐπιβαλλόμεναι τοιαῦται.—3. Ἐξοδα ἰδρύσεως καὶ ὀργανώσεως ἀναγράφονται ἐν τῷ ἰσολογισμῷ εἰς δραχμὰς μὲ τὴν ἀξίαν των μὲ τὴν ὁποίαν ἐφέροντο εἰς τὸν ἰσολογισμὸν τῆς ληξάσης πρὸ τῆς 1)7)1941 χρήσεως. Τὰ δημιουργηθέντα μεταγενεστέρως ἀναγράφονται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς εταιρείας βάσει τῶν δεδομένων τῆς οἰκονομικῆς πραγματικότητος, τῆς κρίσεως ταύτης ὑποκειμένης εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας. Εἰς ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις ἐνεργεῖται ἀπόσβεσις ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς ἀξίας των ἴση πρὸς τὸ 1)10 ἐτησίως.

Ἀρθ. 3.—Διὰ τὴν ἀναγραφὴν ἐμπορευμάτων πρώτων ὑλῶν, ἐτοιμῶν καὶ ἡμικατεργασμένων προϊόντων, καυσίμων ὑλῶν καὶ ἐν γένει ἀγαθῶν ἐμπιπτόντων εἰς τὴν συναλλακτικὴν δρᾶσιν τῆς ἐπιχειρήσεως ἐφαρμόζεται κατ' ἀναλογίαν τὸ ἀρθ. 2, ἐδάφ. 1 τοῦ παρόντος, τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 2 καθοριζομένης ἀξίας τῶν ἀνωτέρω περιουσιακῶν στοιχείων ἀναγραφομένης εἰς τὸ τετραπλοῦν.

Ἀρθ. 4.—1. Μετοχαὶ εἰσηγμένα εἰς τὸ χρηματιστήριον ἀδιαφόρως χρόνου κτήσεως θὰ ἀναγραφοῦν εἰς τὴν μέσην χρηματιστηριακὴν τιμὴν τῶν μηνῶν Φεβρουαρίου—Μαρτίου 1945, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη εἶναι μεγαλυτέρα τῆς τιμῆς κτήσεως, ὅποτε ὀφείλει νὰ ἀναγραφῇ ἡ τελευταία.—Ἐὰν ἡ εταιρικὴ χοῦσις λήγῃ μετὰ τὴν 31)1)45 θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ χρηματιστηριακὴ τιμὴ τῆς ἡμέρας τοῦ κλεισίματος τοῦ ἰσολογισμοῦ.—Αἱ μὴ εἰσηγμένα εἰς τὸ χρηματιστήριον μετοχαὶ ἀναγράφονται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἀνωνύμου εταιρείας εἰς τιμὴν καθοριζομένην ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δεδομένων τῆς οἰκονομικῆς πραγματικότητος, τῆς κρίσεως ταύτης ὑποκειμένης εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.—Ἐὰν ἡ τιμὴ αὕτη ἤθελεν εἶναι μεγαλυτέρα τῆς τιμῆς κτήσεως θὰ ἀναγραφῇ ἡ τελευταία.—2. Ὁμολογίαι δανείων εἰς δραχμὰς ὑποκειμέναι εἰς τὴν ρύθμισιν τοῦ Ν. 18)1944 θ' ἀναγραφοῦν πρὸς μνείαν μὲ τὴν ἀξίαν μιᾶς δραχμῆς.—3. Ἐπὶ ὁμολογιῶν δανείων εἰς συνάλλαγμα ἢ χρυσὸν ἰσχύουν κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις περὶ μετοχῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐδ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθρου καθοριζόμενα.

Ἀρθ. 5.—1. Ἀπαιτήσεις καὶ ὑποχρεώσεις εἰς δραχμὰς θὰ ἀναγραφοῦν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 18 τῆς 10 Νοεμβρίου 1941. Ἐν ἡ περιπτώσει ἐκμηδενίζονται πλήρως θὰ ἀναγραφοῦν πρὸς μνείαν μὲ

τὴν ἀξίαν μᾶς δραχμῆς.—2. Αἱ ὑφιστάμεναι κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ κλεισίματος τοῦ ἰσολογισμοῦ ἀπαιτήσεις καὶ ὑποχρεώσεις εἰς ξένον νόμισμα ὡς καὶ τὰ ἐν τῷ ταμείῳ ξένα νομίσματα θὰ ἀποτιμηθοῦν κατὰ τὴν εἰς δραχμὰς ἐπίσημον τιμὴν τῆς ἡμερομηνίας ταύτης. Ἡ τιμὴ τοῦ ξένου νομίσματος εἶναι ἡ παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καθοριζομένη.

Ἄρθ. 6.—1. Τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον (καθ' ὃ ποσὸν εἶναι καταβεβλημένον) καὶ τὰ ἀποθεματικὰ, τὰ ἐμφαινόμενα εἰς τὸν ἰσολογισμόν, τὸν συνταχθέντα τὸ βραδύτερον τὴν 30 Ἰουνίου 1911, θὰ ἀναγραφοῦν μὲ τὸ αὐτὸ ποσόν.—2. Μετοχικὸν κεφάλαιον (καταβεβλημένον) καὶ ἀποθεματικά, σχηματισθέντα μεταγενεστέρως, θὰ ἀναγραφοῦν εἰς δραχμὰς ἐξευρισκομένας δι' ἀναγωγῆς τοῦ μὲν ποσοῦ τοῦ κεφαλαίου κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς του, τῶν δὲ ἀποθεματικῶν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ κλεισίματος τοῦ εἰς ὃν τὸ πρῶτον ἐμφαίνονται ἰσολογισμοῦ, εἰς χρυσὰς λίρας Ἀγγλίας καὶ ἐκ τούτων εἰς νέας δραχμὰς διὰ πολλαπλασιασμοῦ ἐπὶ χίλια.—3. Τὴν αὐτὴν τύχην ἀκολουθοῦν τὰ μαθηματικὰ ἀποθεματικὰ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν. Ἐὰν ταῦτα ἀφοροῦν ἀσφαλίσεις, συναφθεῖσας εἰς ξένον νόμισμα καὶ καθ' ὃ μέτρον τοῦτο συμβαίνει, θὰ ἀναγραφοῦν ἐπὶ τῇ εἰς νέας δραχμὰς τιμῇ τοῦ ξένου νομίσματος κατὰ τὸ δελτίον τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.—4. Αὐξήσεις μετοχικοῦ κεφαλαίου, γενόμεναι κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν. Δ. 2021(1943) διατηροῦνται.—5. Διὰ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀναγωγῆς τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου δὲν θίγεται ἡ ἀναλογία συμμετοχῆς τῶν μετόχων.—6. Αἱ εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον συντασσόμενον ἰσολογισμόν ἐγγραφαί, δὲν δύναται νὰ ἀποτελέσουν βάσιν διακανονισμοῦ τῶν περιουσιακῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν μελῶν ἐμπορικῆς ἐταιρείας ἢ συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθ. 7.—1. Αἱ ἐκ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω προσαρμογῆς προκύπτουσαι διαφοραὶ θὰ συγκεντρωθοῦν εἰς λογαριασμόν ἐμφαινόμενον ὑπὸ τὸν τίτλον «εἰδικὸς λογαριασμὸς προσωρινῆς ἀναγωγῆς». Εἰς τὸν λογαριασμόν τοῦτον θέλουν συγκεντρωθῇ καὶ πάντα τὰ κατὰ τὴν διόρκειαν τῆς χρήσεως καὶ μέχρι τῆς 10 Νοεμβρίου 1911 ὑπόλοιπα τῶν λειτουργησάντων λογαριασμῶν ἀποτελεσμάτων, μετατρεπόμενα εἰς νέας δραχμὰς συμφώνως τῷ νόμῳ 18(1944). Τὸ κλείσιμον τοῦ λογαριαμοῦ κερδῶν καὶ ζημιῶν καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ ὑπολοίπου τοῦ λογαριαμοῦ προσωρινῆς ἀναγωγῆς κανονισθῇσονται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν.—2. Τὸ ἐκ τῆς προσαρμογῆς προκύπτον τυχὸν πλεόνασμα δὲν ἀποτελεῖ φορολογητέον κέρδος. Πλεόνασμα ἢ ἔλλειμμα θὰ παραμείνῃ ἐκκρεμές.—3. Τὸ τυχὸν ἐπιτευχθὲν κέρδος κατὰ τὴν χρῆσιν δι' ἣν συνετάχθη ὁ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἰσολογισμὸς ἀγεται εἰς μείωσιν τοῦ τυχὸν ἐκ τῆς προσαρμογῆς ἔλλειμματος.

Ἄρθ. 8.—Προκειμένου περὶ πιστωτικῶν ἰδρυμάτων τὸ προκύπτον ἐκ τῆς ἀναγωγῆς ἔλλειμμα δύναται νὰ καλυφθῇ δι' ἰσοπόσου ἀνατιμῆσεως στοιχείων ἐνεργητικοῦ ἐπιδεκτικῶν τοιαύτης δεδικαιολογημένης αὐξήσεως.

Ἄρθ. 9.—Τὸ ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Οἰκονομίας δικαιούται νὰ ἐλέγχῃ τὸν τρόπον καταρτίσεως τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἰσολογισμοῦ τῶν

ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ὑποχρεούμενων νὰ τῷ παρέχουν τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας καὶ νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὰς ὑποδείξεις του. Ἀμφισβητήσεις λυεῖ ἐπιτροπὴ συνιστωμένη δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δι' ἧς καθορίζεται καὶ ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως ταύτης.—Τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 500.000 δραχμῶν ὅστις ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως, παρὰ τὴν κοινοποιηθεῖσαν αὐτῷ ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀρνεῖται νὰ ἐπιτρέψῃ τὸν ἐλεγχον ἢ νὰ παράσχῃ τὰς αἰτουμένας πληροφορίας ἢ στοιχεῖα ἢ παρεμβάλλει δυσχερείας εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ὑπουργείου διὰ τὴν ἐνάσκησιν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐλέγχου.—Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 500.000 δραχμῶν ἢ διὰ ἑτέρας τῶν ποινῶν τούτων πᾶν μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ διευθυντῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας ὅστις ἐν γνώσει ποιεῖται ψευδεῖς δηλώσεις πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας σχετικῶς πρὸς τὴν κατάρτισιν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἰσολογισμοῦ ἢ ὅστις ἀρνεῖται νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ὑποδείξεις του.

Ἀρθ. 10.—Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐξαιροῦνται αἱ ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι τῶν ὁποίων τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον εἶναι ἐκπεφρασμένον εἰς ἕξενον νόμισμα.

Ἀρθ. 11.—Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δύνανται νὰ ἐφαρμόζονται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐπὶ ἐπιχειρήσεων λειτουργουσῶν ὑπὸ τύπον ὁμορρυθμοῦ ἢ ἑτερορρυθμοῦ ἑταιρείας ἢ ἀτομικῆς, ὡς καὶ πάσης φύσεως ἄλλων οἰκονομικῶν ὁργανισμῶν.—Ἐπίσης διὰ κοινῆς τῶν αὐτῶν ὑπουργῶν ἀποφάσεως δύνανται νὰ ρυθμίζωνται τυχόν μὴ προβλεπόμενα εἰδικαὶ περιπτώσεις ἀφορῶσαι τὴν θεσπιζομένην προσαρμογὴν τῶν ἰσολογισμῶν ὡς καὶ προκύπτοντα κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν ζητήματα, ἐν συναφείᾳ πάντως πρὸς τὸ περικεχόμενον καὶ διὰ τοῦ παρόντος σκοπούμενα.—Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρchetοῦ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Γ) Ν. Διάταγμα 10]11 Μαΐου 1946 «περὶ καταρτίσεως τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν».

Ἀρθ. μόνον.—Διὰ Β. Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἢ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ καὶ τῶν ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δύναται νὰ ὀρίζεται ἡ προαιρετικὴ ἢ ἡ ὑποχρεωτικὴ κατάρτις τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, προσηρμοσμένων πρὸς τὰς νομισματικὰς καὶ οἰκονομικὰς συνθήκας, τὰς δημιουργηθείσας ὑπὸ τοῦ ἀν. Νόμου 879)46 «περὶ σταθεροποιήσεως τῆς δραχμῆς» ἐπελθούσης διαρρυθμίσεως.—2. Διὰ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ 1 Β. Διαταγμάτων καθορισθῇσονται, α) οἱ συντελεσταὶ προσαρμογῆς τῆς ἀξίας κτήσεως τῶν πάσης φύσεως περιουσιακῶν στοιχείων ὡς καὶ οἱ συντελεσταὶ προσαρμογῆς τῶν πάσης φύσεως ἀποθεματικῶν καὶ κρατήσεων τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν. Οἱ συντελεσταὶ οὗτοι δύνανται νὰ εἶναι διάφοροι δι' ἕκαστον εἶδος περιουσιακοῦ στοιχείου, ἀποθεματικοῦ ἢ κρατήσεως

καὶ διάφοροι ἀναλόγως τοῦ χρόνου κτήσεως ἢ δημιουργίας αὐτῶν, β) οἱ συντελεσταὶ προσαρμογῆς τοῦ καταβλημένου μετοχικοῦ κεφαλαίου ἀναλόγως πρὸς τὸν χρόνον καταβολῆς αὐτοῦ, ὁ τρόπος ἐνθιμίσεως τῆς ἐκ τῆς προσαρμογῆς ταύτης προκυπτούσης ἀξίσεως τοῦ κεφαλαίου καὶ ὁ συμψηφισμὸς εἰς αὐτὸ τοῦ τυχὸν χρεωστικοῦ ὑπολοίπου τοῦ λογαριασμοῦ τῆς προσαρμογῆς καὶ γ) ἐν γένει τὰ τῆς καταρτίσεως τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, οἵτινες μέλλουσι νὰ συνταχθῶσιν ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1915 καὶ ἐφεξῆς, τὰ τῆς λύσεως τῶν τυχὸν προκυπτόντων ζητημάτων ὡς καὶ τὰ τοῦ ἐλέγχου διὰ τὴν ἐξακριβώσιν τῆς ὀρθῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τῶν κατ' ἐκτέλεσιν του ἐκδοθησομένων Β. Διαταγμάτων.—3. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος προσαρμογὴ τῆς ἀξίας κτήσεως τῶν πάσης φύσεως περιουσιακῶν στοιχείων τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν δὲν θεωρεῖται ἐν πάσῃ περιπτώσει ὡς ὑπεραξία ὑποκειμένη εἰς οἰανδήποτε κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις φορολογίαν.—4. Δι' ἀποφάσεων τῶν ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας δύναται νὰ ἐπεκτείνηται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος εἴτε ἐφ' ὅλων τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν λειτουργουσῶν ὑπὸ τύπον τῆς ὁμορρυθμοῦ ἢ ἑτερορρυθμοῦ ἐταιρείας ἢ ἀτομικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης φύσεως οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν εἴτε ἐπὶ τινων ἐκ τούτων.—5. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθῆσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλὴν.

Δ) Β. Δ. 6]9 Σεπτεμβρίου 1946 «περὶ προσαρμογῆς τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνων. ἐταιρειῶν».]

* Ἀρθ. 1.—1. Προκειμένου περὶ τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, τῶν ὁποίων τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον εἶναι εἰς δραχμάς, οἱ ἰσολογισμοὶ τῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ καταρτισθῶσιν ἀπὸ 11ης Νοεμβρίου 1945 καὶ ἐφεξῆς, συντάσσονται ὑποχρεωτικῶς προσηρμοσμένοι πρὸς τὰς νομισματικὰς καὶ τὰς οἰκονομικὰς συνθήκας τὰς δημιουργηθείσας ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ ἀν. Νόμου 879)1946 «περὶ σταθεροποιήσεως τῆς δραχμῆς» ἐπελθούσας διαρρυθμίσεις, κατὰ τὸ εἰδικώτερον κατωτέρω ὀριζόμενα.—2. Οἱ συντελεσταὶ προσαρμογῆς διὰ τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τὰ κτηθέντα ἢ σχηματισθέντα κατὰ τὰ κατωτέρω χρονικὰ διαστήματα ὀρίζονται ὡς ἀκολούθως: α') Μέχρι 31 Δεκ. 1919 συντελεστὴς προσαρμογῆς 800. β') Ἀπὸ 1 Ἰαν. 1920—31 Ὀκτ. 1920 συντελεστὴς προσαρμογῆς 620. γ') Ἀπὸ 1 Νοεμβρ. 1920—31 Μαρτ. 1921 συντελεστὴς προσαρμογῆς 412. δ') Ἀπὸ 1 Ἀπριλ. 1921—31 Αὐγ. 1921 συντελεστὴς προσαρμογῆς 315. ε') Ἀπὸ 1 Σεπτ. 1921—31 Μαΐου 1922 συντελεστὴς προσαρμογῆς 208. στ') Ἀπὸ 1 Ἰουν. 1922—30 Σεπτ. 1922 συντελεστὴς προσαρμογῆς 146. ζ') Ἀπὸ 1 Ὀκτ. 1922—31 Μαΐου 1923 συντελεστὴς προσαρμογῆς 56. η') Ἀπὸ 1 Ἰουν. 1923—31 Ἰουλ. 1923 συντελεστὴς προσαρμογῆς 104. θ') Ἀπὸ 1 Αὐγ. 1923—30 Σεπτ. 1923 συντελεστὴς προσαρμογῆς 76. ι') Ἀπὸ 1 Ὀκτ. 1923—30 Σεπτ. 1931 συντελεστὴς προσαρμογῆς 53.

ια') Ἀπὸ 1 Ὀκτ. 1931—30 Ἀπρ. 1932 συντελεστῆς προσαρμογῆς 69. ιβ') Ἀπὸ 1 Μαΐου 1932—27 Ἀπριλ. 1941 συντελεστῆς προσαρμογῆς 37.

Ἄρθ. 2. — 1. Προκειμένου περὶ τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταρτίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ περιουσιακῶν στοιχείων τῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας τῶν ἀποτελούντων τὸ πάγιον ἐνεργητικὸν αὐτῆς (κινητῶν, ἐγκαταστάσεων, μηχανημάτων, ἐξόδων ἰδρύσεως καὶ ὀργανώσεως κλπ.), ἅτινα ἐκτῆθησαν μέχρι καὶ τῆς 27ης Ἀπριλίου 1941, ὡς ἀξία κτήσεως αὐτῶν, ἐμφανισθησομένη εἰς τὸν καταρτισθῆσόμενον ἰσολογισμόν, λογίζεται τὸ ποσὸν τὸ προκύπτει ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς εἰς δραχμὰς ἀξίας τῆς καταβληθείσης διὰ τὴν ἀπόκτησιν, ἐπέκτασιν, συμπλήρωσιν καὶ βελτιώσιν των, ἐπὶ τὸν συντελεστὴν προσαρμογῆς τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ παρόντος.—2. Προκειμένου περὶ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ 1 ἀναφερομένων στοιχείων, ἅτινα ἐκτῆθησαν ἀπὸ 28ης Ἀπριλίου 1941 μέχρι 10ης Νοεμβρίου 1944 ὡς ἀξία κτήσεως των, ἐμφανισθησομένη εἰς τὸν καταρτισθῆσόμενον ἰσολογισμόν λογίζεται τὸ ποσὸν τὸ προκύπτει ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς εἰς δραχμὰς ἀξίας αὐτῶν κατὰ τὸν Δεκέμβριον 1940 ἐπὶ τὸν συντελεστὴν προσαρμογῆς τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ παρόντος. Ἡ εἰς δραχμὰς ἀξία αὐτῶν κατὰ τὸν Δεκέμβριον 1940 ἀνευρίσκεται διὰ διαιρέσεως τοῦ ποσοῦ τῶν πληθωρικῶν δραχμῶν διὰ τῆς εἰς δραχμὰς τιμῆς τῆς ἀγγλικῆς χρυσῆς λίρας κατὰ τὴν ἡμέραν κτήσεως τῶν στοιχείων καὶ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ πηλίκου ἐπὶ 1.000.—3. Προκειμένου περὶ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ 1 ἀναφερομένων στοιχείων, ἅτινα ἐκτῆθησαν ἀπὸ 11ης Νοεμβρίου 1944 καὶ ἐφεξῆς, ταῦτα ἀναγράφονται εἰς τὸν καταρτισθῆσόμενον ἰσολογισμόν μὲ τὴν ἀξίαν κτήσεως αὐτῶν. Ἐὰν ἡ τιμὴ κτήσεως εἶναι μικροτέρα τῆς προσηρμοσμένης ἀξίας τῶν στοιχείων τούτων, ἀναγραφῆσεται, εἰς τὸν καταρτισθῆσόμενον ἰσολογισμόν, ὡς ἀξία κτήσεως τῶν ἐν λόγῳ στοιχείων τὸ ποσὸν τῆς προσηρμοσμένης ἀξίας των, ἥτις προκύπτει ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς εἰς δραχμὰς ἀξίας των κατὰ τὸν Δεκέμβριον 1940 ἐπὶ τὸν συντελεστὴν προσαρμογῆς τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ παρόντος. Ἡ ἀξία τῶν ἐν λόγῳ στοιχείων κατὰ τὸν Δεκέμβριον 1940 ἀνευρίσκεται διὰ διαιρέσεως τῶν καταβληθεισῶν διὰ τὴν κτήσιν των δραχμῶν διὰ τῆς εἰς δραχμὰς τιμῆς τῆς ἀγγλικῆς χρυσῆς λίρας κατὰ τὴν ἡμέραν κτήσεως των καὶ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ πηλίκου ἐπὶ 1.000.—4. Εἰς τὴν ἀξίαν τὴν καταβληθείσαν διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφους στοιχείων δὲν προστίθεται τὸ ποσὰ τὰ δαπανηθέντα διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἐπισκευὴν αὐτῶν, ἐφ' ὅσον διὰ τῶν δαπανῶν τούτων δὲν ἐπέρχεται βελτιώσις τῆς ἀξίας, ἣν εἶχον τὰ στοιχεῖα ταῦτα πρὸ τῆς ἐπισκευασθείσης καταστροφῆς, ἀχρηστεύσεως ἢ φθορᾶς.—5. Προκειμένου περὶ τῶν ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφους στοιχείων ἅτινα δὲν ὑφίστανται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταρτίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ, λόγῳ πλήρους καταστροφῆς ἢ τελείας ἀχρηστεύσεως των ἢ λόγῳ ἐκποιήσεώς των, ταῦτα δὲν ἀναγράφονται εἰς τὸν καταρτισθῆσόμενον ἰσολογισμόν.

Ἄρθ. 3.—1. Προκειμένου περὶ τῶν μετοχῶν εἰς δραχμὰς τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ κλεισίματος τοῦ ἰσολογισμοῦ αἰτίνες ἐκτῆθησαν μέχρι καὶ τῆς 27 Ἀπριλίου 1941 ὡς ἀξία κτήσεως αὐτῶν, ἐφανισθησομένην εἰς τὸν καταρτισθησόμενον ἰσολογισμόν, λογίζεται τὸ ποσὸν τὸ προκύπτον ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς εἰς δραχμὰς ἀξίας τῆς καταβληθείσης διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἐπὶ τὸν συντελεστὴν προσαρμογῆς τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος.—2. Προκειμένου περὶ τῶν μετοχῶν εἰς δραχμὰς τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ κλεισίματος τοῦ ἰσολογισμοῦ αἰτίνες ἐκτῆθησαν ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1941 μέχρι 10 Νοεμβρίου 1944 καὶ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1944 καὶ ἐφεξῆς ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 ἢ κατὰ περίπτωσιν τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Δ)τος.—3. Ἐὰν ἢ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τρέχουσα τιμὴ τῶν μετοχῶν κατὰ τὴν ἡμέραν καταρτίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ εἶναι μικρότερα τῆς ἐκ τῆς προσαρμογῆς προκύπτουσας τοιαύτης, διὰ τὴν διαφορὰν δημιουργεῖται εἰδικὴ κράτησις διὰ τὴν ὑφισταμένην καὶ μὴ πραγματοποιηθεῖσαν ὑποτίμησιν τῶν μετοχῶν τούτων. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν μετοχῶν τῶν μὴ εισηγμένων εἰς τὸ χρηματιστήριον, ἐφ' ὅσον, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ἐκ τῶν δεδομένων περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς ἐκδοτρίας ἐταιρείας προκύπτει τιμὴ αὐτῶν μικρότερα τῆς ἐκ τῆς προσαρμογῆς προκύπτουσας τοιαύτης.—4. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν μετοχῶν καὶ τῶν ὁμολογιῶν δανείων εἰς συνάλλαγμα ἢ εἰς χρυσὸν τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν ἡμέραν καταρτίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ.—5. Προκειμένου περὶ ὁμολογιῶν δανείων εἰς δραχμὰς ὑφισταμένων κατὰ τὴν ἡμέραν καταρτίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ αἰτίνες ἐκτῆθησαν μέχρι καὶ τῆς 27 Ἀπριλίου 1941 ἢ ἐκτῆθησαν ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1941 μέχρι 10 Νοεμβρίου 1944 αὗται ἀναγράφονται πρὸς μνησιν μὲ τὴν ἀξίαν μιάς δραχμῆς.—6. Προκειμένου περὶ τῶν ὁμολογιῶν δανείων εἰς δραχμὰς τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν ἡμέραν καταρτίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ αἰτίνες ἐξεδόθησαν ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1944 καὶ ἐφεξῆς αὗται ἀναγράφονται μὲ τὴν ἀξίαν τῆς κτήσεως τῶν.

Ἄρθ. 4.—1. Ὡς ἀξία κτήσεως εἰς δραχμὰς τοῦ ὑφισταμένου κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ κλεισίματος τοῦ ἰσολογισμοῦ ξένου νομίσματος ἢ συναλλάγματος λογίζεται ἢ προκρίπτουσα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς ἐπ' αὐτοῦ τῆς τιμῆς τῆς ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ ἀν. Νόμου 879]1946. Ἐὰν διὰ ξένον τι νόμισμα δὲν παρέχεται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τιμὴ, αὕτη καθορίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθν. Οἰκονομίας.—2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περὶ τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταρτίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ ὑποχρεώσεων καὶ ἀπαιτήσεων τῆς ἐταιρείας εἰς ξένον νόμισμα ἢ συναλλάγμα.—3. Προκειμένου περὶ τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν ἡμέραν καταρτίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ ὑποχρεώσεων καὶ ἀπαιτήσεων εἰς δραχμὰς καὶ τῶν λοιπῶν περιουσιακῶν στοιχείων εἰς δραχμὰς τῶν ὑπαχθέντων εἰς τὴν ὑψιμισιν τὴν γενομένην διὰ τοῦ Νόμου 18]1941 ταῦτα

ἀναγράφονται εἰς τὸν καταρτισθῆσόμενον ἰσολογισμόν πρὸς μνείαν μὲ τὴν ἀξίαν μιᾶς δραχμῆς.—4. Προκειμένου περὶ τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταρτίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ ἀπαιτήσεων καὶ ὑποχρεώσεων εἰς δραχμὰς αἵτινες ἐγεννήθησαν ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1941 καὶ ἐφεξῆς αὗται ἀναγράφονται εἰς τὸν καταρτισθῆσόμενον ἰσολογισμόν μὲ τὸ αὐτὸ ποσὸν δραχμῶν μὲ τὸ ὅποιον φέρονται ἤδη ἀναγεγραμμένοι ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς ἐταιρείας ἀνευ μεταβολῆς τινος. Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἐταιρείας εὐρισκομένων μετρητῶν εἰς δραχμὰς.

Ἄρθ. 5.—1. Προκειμένου περὶ τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταρτίσεως τῶν ἰσολογισμῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας τῶν ἐμπιπτόντων εἰς τὴν συναλλακτικὴν δρᾶσιν τῆς ἐπιχειρήσεως (ἐμπορευμάτων, πρώτων ὑλῶν καὶ ἐτοιμῶν καὶ ἡμιτελῶν προϊόντων, καυσίμων ὑλῶν κλπ.) ἅτινα ἐκτῆθησαν μέχρι καὶ τῆς 27 Ἀπριλίου 1941, ὡς ἀξία κτήσεως αὐτῶν ἐμφανισθησομένη εἰς τὸν καταρτισθῆσόμενον ἰσολογισμόν, λογίζεται τὸ ποσὸν τὸ προκύπτον ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς εἰς δραχμὰς ἀξίας τῆς καταβληθείσης διὰ τὴν ἀπόκτησίν των ἐπὶ τὸν συντελεστὴν προσαρμογῆς τῆς περιπτώσεως ὑφ' ἧς § 2 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ παρόντος, ἐπηυξημένον κατὰ 50 ο/ο ἐπ' αὐτοῦ.—2. Προκειμένου περὶ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ 1 στοιχείων, ἅτινα ἐκτῆθησαν ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1941 μέχρις 11 Νοεμβρίου 1941 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ παρόντος, ἡ δὲ βάσει αὐτῶν προσδιοριζομένη προσηρμοσμένη ἀξία προσαυξάνεται κατὰ 50 ο/ο ἐπ' αὐτῆς.—3. Προκειμένου περὶ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ 1 στοιχείων, ἅτινα ἐκτῆθησαν ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1941 καὶ ἐφεξῆς ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἄρθ. 6.—1. Αἱ ἀποσβέσεις τῶν ἐγκαταστάσεων, κτιρίων καὶ τῶν λοιπῶν ἐκ τῆς χρήσεως ἀναλισκομένων περιουσιακῶν στοιχείων τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν ἡμέραν καταρτίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ αἱ σχηματίζονται μέχρι καὶ τῆς 27 Ἀπριλίου 1941, ἀναγράφονται εἰς τὸν καταρτισθῆσόμενον ἰσολογισμόν, μὲ τὸ ποσὸν τὸ προκύπτον ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ ἐμφανιζομένου ἐν τοῖς βιβλίοις ποσοῦ αὐτῶν ἐπὶ τὸν συντελεστὴν προσαρμογῆς τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ παρόντος.—Τὸ μέρος τοῦ ποσοῦ τῶν ἐνεργηθεισῶν ἀποσβέσεων διὰ τὰ διαχειριστικὰ τῶν ἐταιρειῶν ἐτῆ 1935 ἕως καὶ 1940 διὰ τὰ ὅποιον κατεβλήθη φόρος Δ' κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων, διότι ὑπερέβαινε τὰ ἀνώτατα ὅρια τῶν ὑπὸ τῶν σχετικῶν Διαταγμάτων προβλεπομένων διὰ τὴν φορολογίαν ποσοστῶν ἀποσβέσεων, λογίζεται ὡς ἔκτακτον ἀποθεματικὸν καὶ ἐμφανίζεται ὡς τοιοῦτον προσηρμοσμένον εἰς τὸν καταρτισθῆσόμενον ἰσολογισμόν.—2. Προκειμένου περὶ τῶν ἀποσβέσεων τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ 1 στοιχείων, αἵτινες ἐσχηματίσθησαν ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1941 μέχρι 10 Νοεμβρίου 1941 καὶ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1941 ἕως 10 Νοεμβρίου 1945 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς § 2 ἢ κατὰ περίπτωσιν τῆς § 3 τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ παρόντος Διατάγματος.—3. Ἐὰν τὰ προσηρμο-

σμένα ποσὰ τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους τοῦ παρόντος ἀρθρου ἀποσβέσεων εἶναι μικρότερα τῶν προκυπτόντων ἐκ τοῦ ὑπολογισμοῦ ἐπὶ τῆς προσηρμοσμένης ὀλικῆς ἀξίας κτήσεως τῶν πάσης φύσεως ἐγκαταστάσεων καὶ κτισμάτων τῶν κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον κατωτάτων ὁρίων ἀποσβέσεων, εἰς τὸν καταρτισθῆσόμενον ἰσολογισμόν ἀναγράφεται ὑποχρεωτικῶς τὸ ποσὸν τῶν ἀποσβέσεων τὸ προκύπτον ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κατωτάτων τούτων ὁρίων.—Προκειμένου περὶ τῶν κτισμάτων τῶν βιομηχανοστασιῶν, παραρτημάτων καὶ ἐξαρτημάτων αὐτῶν, τῶν ἀποθηκῶν καὶ ἐν γένει τῶν πάσης φύσεως οἰκοδομῶν τὰ κατώτατα ὅρια ἀποσβέσεων, ὑπολογιζόμενα ἐπὶ τῆς προσηρμοσμένης ὀλικῆς ἀξίας κτίσεως τῶν κτισμάτων ὀρίζονται εἰς 2,50 ο)ο ἑτησίως διὰ τὰ ἀπὸ τῆς κτίσεως τῶν μέχρι καὶ τοῦ 1940 διαχειριστικὰ τῆς ἐταιρείας ἔτη καὶ εἰς 1,25 ο)ο ἑτησίως διὰ τὰ διαχειριστικὰ ἔτη 1941 ἕως καὶ 1944. Προκειμένου περὶ τῶν μηχανημάτων, ἐργαλείων, μεταφορικῶν μέσων, δοχείων μεταφορᾶς ὑγρῶν, σιδηροτροχιῶν καὶ τροχαίου ὕλικου, ἐξόδων ἐρευνῶν καὶ ἀξίας μεταλλείων, ἐπὶ πλῶν καὶ σκευῶν, ἐξόδων ἰδρύσεως καὶ ὀργανώσεως προνομίων εὐρεσιτεχνίας, σημάτων, φήμης καὶ ἐν γένει πάσης φύσεως ἐγκαταστάσεων τὰ κατώτατα ὅρια ἀποσβέσεων, ὑπολογιζόμενα ἐπὶ τῆς προσηρμοσμένης ὀλικῆς ἀξίας κτήσεως τῶν, ὀρίζονται εἰς 5 ο)ο ἑτησίως διὰ τὰ ἀπὸ τῆς κτίσεως τῶν μέχρι καὶ τοῦ 1940 διαχειριστικὰ τῆς ἐταιρείας ἔτη καὶ εἰς 2,50 ο)ο ἑτησίως διὰ τὰ διαχειριστικὰ ἔτη 1941 ἕως 1944.— 4. Εἰς ἣν περιπτῶσιν αἱ ἐνεργηθεῖσαι ὑπὸ τῆς ἐταιρείας ἀποσβέσεις συμφώνως πρὸς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 ἢ κατὰ περίπτῳσιν πρὸς τὴν παράγραφον 3 τοῦ παρόντος ἀρθρου εἶναι διὰ τινὰς ἐγκαταστάσεις καὶ κτίσματα τῆς ἐταιρείας μεγαλύτεραι τοῦ ποσοστοῦ 70 ο)ο ἐπὶ τῆς προσηρμοσμένης ὀλικῆς ἀξίας κτήσεως αὐτῶν, εἰς τὸν καταρτισθῆσόμενον ἰσολογισμόν ἀναγράφεται ὡς ἀπόσβεσις τῶν στοιχείων τούτων ποσὸν ἴσον πρὸς 70 ο)ο τῆς προσηρμοσμένης ἀξίας κτήσεως τῶν.—Ἐξαιρετικῶς τὰ ποσὰ τῶν ἀποσβέσεων δύνανται νὰ εἶναι ἀνώτερα τοῦ ποσοστοῦ 70 ο)ο ἐπὶ τῆς προσηρμοσμένης ὀλικῆς ἀξίας τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ κτισμάτων τούτων ὡς αἱ βλάβαι ἢ φθοραὶ αὐτῶν αἱ προελθοῦσαι ἐκ τῆς συνήθους χρήσεως ἢ ἐκ των πολεμικῶν γεγονότων, δικαιολογοῦσι μεγαλύτερον ποσοστὸν ἀποσβέσεων.— 5. Ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν γηπέδων οὐδεμία δικαιολογεῖται ἀπόσβεσις, τυχὼν δὲ γινόμεναι λογίζονται ὡς ἔκτακτον ἀποθεματικὸν καὶ ἐμφανίζονται προσηρμοσμένοι εἰς τὸν καταρτισθῆσόμενον ἰσολογισμόν.— 6. Προκειμένου περὶ τῶν κρατήσεων πρὸς ἀπόσβεσιν ἐπισηφαιῶν ἀπαιτήσεων εἰς ἕξνον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν παραγρᾶφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀρθρου.—Προκειμένου περὶ τῶν κρατήσεων πρὸς ἀπόσβεσιν ἐπισηφαιῶν ἀπαιτήσεων εἰς δραχμὰς ἀναγράφονται α) μὲ μίαν δραχ. ἐφ' ὅσον ἀφορῶσιν ἀπαιτήσεις αἰτινες ὑπήχθησαν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Νόμου 18]14 προβλεπομένην ρύθμισιν καὶ β) μὲ τὸ κρατηθὲν ποσὸν δραχμῶν ἐφ' ὅσον ἀφορῶσιν ἀπαιτήσεις αἱ ὁποῖαι ἐγεννήθησαν ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1914 καὶ ἐφεξῆς.

Ἄρθ. 7.—1. Ὡς καταβεβλημένον μέχρι καὶ τῆς 17 Ἀπριλίου 1941 μετοχικὸν κεφάλαιον, ἐμφανισθῆσόμενον εἰς τὸν καταρτισθῆσόμενον ἰσολογισμόν, λογίζεται τὸ ποσὸν τὸ προκύπτον ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ πρᾶγματι καταβληθέντος ποσοῦ ἐπὶ τὸν συντελεστὴν προσαρμογῆς τῆς § 2 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ παρόντος.—**2.** Προκειμένου περὶ τοῦ καταβεβλημένου μετοχικοῦ κεφαλαίου ὅπερ πρᾶγματι κατεβλήθη ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1941 μέχρι 10 Νοεμβρίου 1944 καὶ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1944 καὶ ἐφεξῆς ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς § 2 ἢ κατὰ περίπτωσιν τῆς § 3 τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ παρόντος.—**3.** Ἐν ἐσωτερικῇ στήλῃ τοῦ καταρτισθῆσομένου ἰσολογισμοῦ ἐμφανισθῆσεται κεχωρισμένως τὸ καταβεβλημένον μετοχικὸν κεφάλαιον, τὸ προκύπτον ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 6 τοῦ ἀν. Ν. 505)45 καὶ κεχωρισμένως ἡ διαφορὰ τῆς προσαρμογῆς αὐτοῦ ἢ προκύπτουσα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Διατάγματος.—**4.** Διὰ τῆς κατὰ τὰς προηγούμενας παραγράφους προσαρμογῆς τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου δὲν θίγεται ἡ ἀναλογία συμμετοχῆς τῶν μετόχων, ἡ δὲ ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν μετοχῶν παραμένει ἀναλλοίωτος.—**5.** Ἡ αὔξησης τοῦ καταβεβλημένου μετοχικοῦ κεφαλαίου ἢ γενομένη κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν. Δ. 2021)42 διατηρεῖται, ὑπολογιζομένη κατὰ τὸ αὐτὸ ποσοστὸν, ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ προσηρμοσμένου κεφαλαίου, ἐμφανισθῆσεται δὲ εἰς τὸν καταρτισθῆσόμενον ἰσολογισμόν ὑπὸ τὸν τίτλον «Αὔξησης μετοχικοῦ κεφαλαίου Ν. Διατάγματος 2021)42».

Ἄρθ. 8.—1. Προκειμένου περὶ τῶν τακτικῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀποθεματικῶν πάσης φύσεως ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθ. 7 τοῦ παρόντος Διατάγματος.—**2.** Προκειμένου περὶ τῶν μαθηματικῶν ἀποθεμάτων τῶν ασφαλιστικῶν εταιρειῶν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν παραγρ. 2 καὶ 4 τοῦ ἀρθρου 4 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἄρθ. 9.—1. Ἡ προκύπτουσα διαφορὰ μετὰ τὸ εἰς τὰ προηγούμενα ἀρθρα τοῦ παρόντος ἀναφερομένου ποσοῦ, εἰς ὃ ἀναγραφῆσονται τὰ στοιχεῖα τῆς εταιρείας εἰς τὸν καταρτισθῆσόμενον ἰσολογισμόν τῆς καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν τοῦ ἀναγραφομένου εἰς τὸν ἀμέσως προηγούμενον ἰσολογισμόν ἢ εἰς τὰ ἐμπορικὰ βιβλία τῆς εταιρείας ἄγεται εἰς εἰδικὸν λογαριασμόν ὑπὸ τὸν τίτλον «διαφορὰ ἐκ προσαρμογῆς».—Εἰς τὸν λογαριασμόν «διαφορὰ ἐκ προσαρμογῆς» φέρεται ὡσαύτως α) τὸ ὑπόλοιπον τοῦ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ προσωρινῆς ἀναγωγῆς τοῦ ἀν. Ν. 505)45, β) ἡ ἐπιβάρυνσις ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τῆς ἐπιβληθείσης διὰ τοῦ Ν. Δ. 2021)42, γ) αἱ δι' ὑποτίμησιν τῶν συστατικῶν τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς εταιρείας καὶ ὑπερτίμησιν τῶν ὑποχρεώσεών της ὑφιστάμεναι, κατὰ τὴν ἡμέραν καταρτίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ, προβλέψεις καὶ κρατήσεις πάσης φύσεως, δι' ἃς δὲν κατεβλήθη δι' αὐτὰς φόρος Δ' κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ἐξαίρεσει τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἀρθρον 6 τοῦ παρόντος Διατάγματος, δ) τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λογαριασμοῦ ἀποτελεσμάτων τῆς εταιρικῆς χρήσεως ἢ ὁ ἰσολογισμὸς ἐκλείσθη συμφῶνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἀν. Ν. 505)45, ε) εἰδικὴ

κράτησις τῆς § 3 τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ παρόντος καὶ στ) ἡ ἐν τοῖς βιβλίοις ἀξία καὶ αἱ ἀποσβέσεις τῶν στοιχείων περὶ ὧν προβλέπει ἡ § 5 τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ παρόντος.—2. Ἐὰν ὁ λογαριασμός «διαφορὰ ἐκ προσαρμογῆς» παρουσιάσῃ πιστωτικὸν ὑπόλοιπον τὸ ποσὸν τοῦτο χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τῆς ἐταιρείας ὑποχρεωτικῶς διὰ τὴν κάλυψιν ζημιῶν ἐξ ὑποτιμῆσεως, ἀπωλείας καὶ ἀσυνήθους φθορᾶς τῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς ἢ ἐξ ὑπερτιμῆσεως τῶν ὑποχρεώσεων τῆς κατὰ τὴν ἐταιρικὴν χρῆσιν 1945 καὶ κατὰ τὰς πέντε ἀμέσως ἐπομένους ἐταιρικὰς χρήσεις.—3. Ἐὰν ὁ λογαριασμός «διαφορὰ ἐκ προσαρμογῆς» παρουσιάσῃ χρεωστικὸν ὑπόλοιπον τὸ ποσὸν τοῦτο ὑποχρεοῦται ἡ ἐταιρεία νὰ καλύψῃ α) ἐκ τῆς φορολογηθείσης ὑπερτιμῆσεως τῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς καὶ ἐκ τῆς φορολογηθείσης ὑποτιμῆσεως τῶν ὑποχρεώσεων τῆς, ἥτις ἤθελε προκύβῃ εἰς τὴν ἐταιρικὴν χρῆσιν 1945 καὶ εἰς τὰς πέντε ἀμέσως ἐπομένους ἐταιρικὰς χρήσεις καὶ β) ἐκ τῶν φορολογηθέντων καθαρῶν κερδῶν τῶν αὐτῶν ἐταιρικῶν χρήσεων.—3. Κατὰ τὴν ἑκτὴν, ἀπὸ τῆς ἐταιρικῆς χρήσεως 1945, ἐταιρικὴν χρῆσιν τὸ τυχὸν ἀπομένον χρεωστικὸν ἢ πιστωτικὸν ὑπόλοιπον τοῦ λ)σμοῦ «διαφορὰ ἐξ ἀναγωγῆς» συγχωνεύεται εἰς τὸν λ)σμὸν ἐκτάκτου ἀποθεματικοῦ ἢ ἐκπίπτει ἐκ τοῦ τακτικοῦ καὶ λοιπῶν ἀποθεματικῶν καὶ ἐν ἀνεπαρκείᾳ τούτων, ἐκπίπτει ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς προκειμένης προσαρμογῆς τοῦ καταβεβλημένου μετοχικοῦ κεφαλαίου.

Ἄρθ. 10.—Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος προσαρμογὴ τῆς ἀξίας κτήσεως τῶν πάσης φύσεως περιουσιακῶν στοιχείων τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν δὲν θεωρεῖται ἐν πάσῃ περιπτώσει ὡς ὑπεραξία ὑποκειμένη εἰς οἰανδήποτε κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις φορολογίαν.

Ἄρθ. 11.—1. Διὰ τὰς περιπτώσεις, τὰς ὁποίας δὲν ρυθμίζει τὸ παρὸν Διάταγμα ἐφαρμόζεται ἡ κειμένη νομοθεσία καὶ δι' ἑκάστην ἐταιρείαν αἱ διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς. — 2. Ἐν τῇ συμφώνως πρὸς τὴν § 9 τοῦ ἀρθ. 43 τοῦ Νόμου 2190)1930 ἐκδόσει του πρὸς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ὀφείλει νὰ αἰτιολογήσῃ εἰδικῶς καὶ λεπτομερῶς τὴν παρ' αὐτοῦ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐνεργηθεῖσαν προσαρμογὴν τῆς ἀξίας τῶν ἐν τῇ ἰσολογισμῷ ἐμφαινόμενων περιουσιακῶν στοιχείων.—3. Ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι συντάξασαι καὶ δημοσιεύσασαι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος ἰσολογισμὸν τῆς μετὰ τὴν 10 Νοεμβρίου 1945 ληγούσης χρήσεως ὑποχρεοῦνται νὰ προσαρμόσωσι τοῦτον συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος, διὰ πράξεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου αὐτῶν καὶ νὰ δημοσιεύσωσιν αὐτὸν διὰ τοῦ δελτίου ἀνωνύμων ἐταιρειῶν. Ἡ ἐγκρίσις τοῦ προσηρμοσμένου ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως δύναται νὰ λάβῃ χώραν ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς ἀμέσως ἐπομένης χρήσεως. Αἱ ἐν λόγῳ ἐταιρεῖαι ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλουν τὸν προσηρμοσμένον ἰσολογισμὸν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθ. 12.—1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν τῶν ὁποίων τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον εἶναι ἐκπε-

φρασμένον εἰς ξένον νόμισμα μόνον διὰ τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα ἅτινα κινούνται εἰς δραχμὰς.

Ε) Β. Δ. 7/7 'Ιουλ. 1948 «περὶ προσαρμογῆς τῆς ἀξίας κτήσεως τῶν εἰς εἶδος εἰσφορῶν εἰς ἄνων. ἐταιρείας».

Ἄρθ. 1.—1. Προκειμένου περὶ τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταρτίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς χρήσεως, ἥς ἡ λήξις ἐμπίπτει εἰς τὸ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1945 καὶ ἐφεξῆς διάστημα, περιουσιακῶν στοιχείων τῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας τῶν προσερχομένων ἐξ εἰσφορῶν εἰς εἶδος πρὸς αὐτὴν ἐνεργηθειῶν ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1941 μέχρι 10 Νοεμβρίου 1944 ὡς προσηρμοσμένη ἀξία κτήσεως αὐτῶν, ἐμφανισθησομένη εἰς τὸν καταρτισθισόμενον ἰσολογισμόν, λογίζεται τὸ ποσὸν τὸ προκύπτον ἐκ πολλαπλασιασμοῦ τῆς κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1940 εἰς δραχμὰς ἀξίας κτήσεως αὐτῶν, χονδρικῶς, α) ἐπὶ τὸν συντελεστὴν προσαρμογῆς 37 προκειμένου περὶ στοιχείων ἀποτελούντων τὸ πάγιον ἐνεργητικὸν τῆς ἐταιρείας καὶ β) ἐπὶ τὸν συντελεστὴν προσαρμογῆς 55.50 προκειμένου περὶ τῶν στοιχείων τῶν ἐμπιπτόντων εἰς τὴν συναλλακτικὴν δρᾶσιν τῆς ἐταιρείας.—2. Προκειμένου περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου ὅπερ πράγματι κατεβλήθη δι' εἰσφορᾶς εἰς εἶδος ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1941 μέχρι 10 Νοεμβρίου 1941 ὡς προσηρμοσμένον ποσὸν αὐτοῦ λογίζεται τὸ ποσὸν τὸ προκύπτον ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς κατὰ τὸν Δεκέμβριον 1940 εἰς δραχμὰς ἀξίας κτήσεως, χονδρικῶς, τῶν εἰσφερθέντων εἰς εἶδος στοιχείων α) ἐπὶ τὸν συντελεστὴν προσαρμογῆς 37, προκειμένου περὶ στοιχείων ἀποτελούντων τὸ πάγιον ἐνεργητικὸν τῆς ἐταιρείας καὶ β) ἐπὶ τὸν συντελεστὴν προσαρμογῆς 55.5 προκειμένου περὶ τῶν στοιχείων τῶν ἐμπιπτόντων εἰς τὴν συναλλακτικὴν δρᾶσιν τῆς ἐταιρείας.—3. Ἡ ἐκτίμησις τῆς, κατὰ τὸν Δεκέμβριον 1940 ἀξίας κτήσεως α) τῶν ὑφισταμένων ἐκ τῶν εἰσφερθέντων περιουσιακῶν στοιχείων, περὶ ὧν προβλέπει ἡ § 1 καὶ β) τῶν εἰσφερθέντων τοιούτων, περὶ ὧν προβλέπει ἡ § 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ 9 τοῦ νόμου 2190 «περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν».—4. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δὲν λογίζονται ὡς εἰσφορὰ εἰς εἶδος καὶ εἰσφερθεῖσαι πάσης φύσεως ἀπαιτήσεις καὶ ὑποχρεώσεις εἰς δραχμὰς καθὼς καὶ τὰ μετρητὰ καὶ ὁμολογία εἰς δραχμὰς.—5. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς προσηρμοσμένης ἀξίας τῶν ἐν § 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ στοιχείων καὶ τῆς ἀξίας τῆς ἐμφανιζομένης εἰς τὰ βιβλία τῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας, ἀγεται εἰς τὸν λογαριασμὸν «διαφορὰ ἐκ προσαρμογῆς».—6. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω προσαρμογὴ δύναται νὰ λάβῃ χώραν εἴτε διὰ τοῦ ἰσολογισμοῦ 1945, εἴτε τοῦ ἀμέσως ἐπομένου τῆς χρήσεως 1946.

Ἄρθ. 2.—1. Αἱ ἀνώνυμοι ἡμεδαπαὶ ἐταιρεῖαι πρὸς τὰς ὁποίας ἐγένοντο ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1944 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1946 εἰσφοραὶ εἰς εἶδος δικαιούνται νὰ ἐφαρμόσωσι τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 1 τοῦ παρόντος διὰ τὰς εἰσφορὰς ταύτας.

ΣΤ) Β. Δ. τῆς 7/7 Ἰουλίου 1948 «περὶ νέας προσαρμογῆς τῶν ἰσολογισμῶν».

Ἄρθ. 1.—1. Προκειμένου περὶ τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, τῶν ὁποίων τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον εἶναι εἰς δραχμὰς, οἱ ἰσολογισμοὶ των, οἱ ὅποιοι θὰ καταρτισθῶσιν ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1947 καὶ ἐφεξῆς, συντάσσονται ὑποχρεωτικῶς προσηρμοσμένοι α) συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν Β. Διαταγμάτων : 6)9)46 «περὶ προσαρμογῆς τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν», 20)11)46 «περὶ προσαρμογῆς τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν φόρον τοῦ ἀν. Νόμου 651)1915», 2)3)47 «περὶ προσαρμογῆς τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν» καὶ 7 Ἰουλ. 1948 «περὶ προσαρμογῆς τῆς ἀξίας κτήσεως τῶν εἰς εἶδος εἰσφορῶν εἰς ἀνωνύμους ἐταιρείας» καὶ β) συμφώνως πρὸς τὰ κατωτέρω εἰδικώτερον ὀριζόμενα.—2. Ὡς ἡμέρα καταρτίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ λογίζεται ἡ ἡμέρα λήξεως τῆς ἐταιρικῆς χρήσεως ἢ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ ἐκάστης ἀνωνύμου ἐταιρείας.

Ἄρθ. 2.—1. Προκειμένου περὶ τῶν ὕφισταμένων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταρτίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ περιουσιακῶν στοιχείων τῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας τῶν ἀποτελούντων τὸ πάγιον ἐνεργητικὸν αὐτῆς (ἀκινήτων, ἐγκαταστάσεων, μηχανημάτων, ἐξόδων ἰδρύσεως καὶ ὀργανώσεως κλπ.), ἅτινα ἐκτήθησαν μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμ. 1944 ὡς ἀξία κτήσεως αὐτῶν ἐμφανισθησομένη εἰς τὸν ἰσολογισμόν λογίζεται τὸ τετραπλάσιον τῆς προσηρμοσμένης εἰς δραχμὰς ἀξίας αὐτῶν τῆς προκύπτουσας ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν ἀνωτέρω Β. Διαταγμάτων.—2. Προκειμένου περὶ τῶν ἐν τῇ προηγούμενῃ § 1 ἀναφερομένων στοιχείων, ἅτινα ἐκτήθησαν ἀπὸ 11 Νοεμ. 1944 καὶ ἐφεξῆς, ταῦτα ἀναγράφονται εἰς τὸν ἰσολογισμόν μὲ τὴν ἀξίαν κτήσεως αὐτῶν. Ἐὰν ἡ ἀξία κτήσεως εἶναι μικρότερα τῆς προσηρμοσμένης ἀξίας τῶν στοιχείων τούτων, ἀναγραφῆσεται, ὡς ἀξία τῶν ἐν λόγῳ στοιχείων, εἰς τὸν ἰσολογισμόν τὸ ποσὸν τῆς προσηρμοσμένης ἀξίας των, ἥτις προκύπτει ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς εἰς δραχμὰς ἀξίας των κατὰ τὸν Δεκ. 1940 ἐπὶ συντελεστὴν προσαρμογῆς 148. Ἡ ἀξία τῶν ἐν λόγῳ στοιχείων κατὰ τὸν Δεκ. 1940 ἀνευρίσκεται διὰ διαιρέσεως τῶν καταβληθεισῶν διὰ τὴν κτῆσιν των δραχμῶν διὰ τῆς εἰς δραχμὰς τιμῆς τῆς ἀγγλικῆς χρυσῆς λίρας κατὰ τὴν ἡμέραν κτήσεώς των καὶ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ πηλίκου ἐπὶ 1.000.—3. Εἰς τὴν ἀξίαν τὴν καταβληθεῖσαν διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἐν ταῖς προηγούμεναις παραγράφοις στοιχείων δὲν προστίθενται τὰ ποσὰ τὰ δαπανηθέντα διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἐπισκευὴν αὐτῶν, ἐφ' ὅσον διὰ τῶν δαπανῶν τούτων δὲν ἐπέρχεται βελτίωσις τῆς ἀξίας, ἣν εἶχον τὰ στοιχεῖα ταῦτα πρὸ τῆς ἐπισκευασθείσης καταστροφῆς, ἀχρηστεύσεως ἢ φθορᾶς.

Ἄρθ. 3.—1. Αἱ ἀποσβέσεις τῶν ἐν § 1 τοῦ ἄρθ. 2 τοῦ παρόντος περιουσιακῶν στοιχείων διὰ τὰ μέχρι καὶ τοῦ 1944 ἔτη ἀναγράφονται εἰς τὸν ἰσολογισμόν μὲ τὸ τετραπλάσιον τοῦ ποσοῦ αὐτῶν τοῦ προκύψαντος ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν ἀνωτέρω Β. Διαταγμάτων.—2. Διὰ

τὰς ἀποσβέσεις τὰς ἐνεργηθείσας κατὰ τὰς εταιρικὰς χρήσεις 1915 καὶ 1916 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς § 2 τοῦ ἀρθ. 2 τοῦ παρόντος, λογιζομένου ὡς χρόνου ἐνεργείας τῶν τῆς ἡμέρας κλεισίματος τοῦ ἰσολογισμοῦ.—3. Αἱ ἀποσβέσεις διὰ τὴν εταιρικὴν χρῆσιν 1917 ὑπολογίζονται ἐπὶ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Β.Α. προσηρμοσμένης ἀξίας αὐτῶν.

Ἄρθ. 4.—Προκειμένου περὶ τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταρτίσεως τῶν ἰσολογισμῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας τῶν ἐμπιπτόντων εἰς τὴν συναλλακτικὴν δρᾶσιν αὐτῆς (ἐμπορευμάτων, πρῶτων ὑλῶν καὶ ἐτοιμῶν καὶ ἡμιτελῶν προϊόντων, καυσίμων ὑλῶν κλπ.) ἄντινα ἐκτῆθησαν μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμ. 1914 ὡς ἀξία κτήσεως αὐτῶν, ἐμφανισθησομένη εἰς τὸν ἰσολογισμόν, λογίζεται τὸ τριπλάσιον τῆς προσηρμοσμένης εἰς δραχμὰς ἀξίας αὐτῶν τῆς προκυπτούσης ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν ἀνωτέρω Β. Διαταγμάτων.—2. Προκειμένου περὶ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ § 1 στοιχείων, ἅτινα ἐκτῆθησαν ἀπὸ 11 Νοεμ. 1914 καὶ ἐφεξῆς ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς § 2 τοῦ ἀρθ. 2 τοῦ παρόντος, τοῦ συντελεστοῦ προσαρμογῆς αὐτῶν ὀριζομένου εἰς 166,5.—3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἐν § 1 αὐτοῦ ἀναφερομένων, περιουσιακῶν στοιχείων τῆς ἐταιρείας τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς εταιρικῆς χρήσεως 1917.

Ἄρθ. 5.—1. Ὡς ἀξία κτήσεως εἰς δραχμὰς τοῦ ὑφισταμένου κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ κλεισίματος τοῦ ἰσολογισμοῦ ξένου νομίσματος ἢ συναλλάγματος τῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας λογίζεται ἡ προκύπτουσα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς ἐπ' αὐτοῦ τῆς τιμῆς τῆς ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ ἀν. Νόμου 879)1916, σὺν τῇ προσθήκῃ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ν. Διατάγματος 481)1917 ὀριζομένου δώρου, δι' ὅσας περιπτώσεις προβλέπεται τοῦτο, κατὰ τὴν ἡμέραν κλεισίματος τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1917. Ἐὰν διὰ ξένον τι νόμισμα δὲν παρέχεται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τιμὴ αὕτη καθορίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.—2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης § 1 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περὶ τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταρτίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ ὑποχρεώσεων καὶ ἀπαιτήσεων τῆς ἐταιρείας εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ὡς καὶ προκειμένου περὶ τῶν κρατήσεων πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν ἐπισηφαιῶν ἀπαιτήσεων εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα.

Ἄρθ. 6.—1. Προκειμένου περὶ τῶν μετοχῶν εἰς δραχμὰς τῶν ὑφισταμένων εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον τῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ κλεισίματος τοῦ ἰσολογισμοῦ καὶ εἰσηγμένων εἰς τὸ χρηματιστήριον, ὡς ἀξία κτήσεως αὐτῶν, ἐμφανισθησομένη εἰς τὸν ἰσολογισμόν λογίζεται τὸ ποσὸν τὸ προκύπτον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς αὐτῶν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ κατὰ τὴν ἡμέραν κλεισίματος τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς εταιρικῆς χρήσεως 1917.—2. Προκειμένου περὶ τῶν ἐν § 1 μετοχῶν τῶν μὴ εἰσηγμένων εἰς τὸ χρηματιστήριον ἢ ἀξία κτήσεως αὐτῶν, ἢ ἐμφανισθησομένη εἰς τὸν ἰσολογισμόν, καθορίζεται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἀνω-

νόμου ἑταιρείας εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον τῆς ὁποίας εὐρίσκονται αἱ μετοχαί, θὰ εἶναι δὲ αὕτη ἡ προκύπτουσα ἐκ τῶν δεδομένων περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς ἑταιρικῆς χρήσεως 1947 τῆς ἐκδοτρίας ἑταιρείας.—3. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν μετοχῶν καὶ τῶν ὁμολογιῶν δανείων εἰς συνάλλαγμα ἢ εἰς χρυσὸν τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν ἡμέραν καταρτίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς ἑταιρικῆς χρήσεως 1947.

Ἄρθ. 7.—1. Προκειμένου περὶ τῶν ὁμολογιῶν δανείων εἰς δραχμὰς τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν ἡμέραν καταρτίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ, αἵτινες ἐξεδόθησαν ἀπὸ 11 Νοεμ. 1941 καὶ ἐφεξῆς αὐταὶ ἀναγράφονται εἰς τὸν ἰσολογισμόν μὲ τὴν ἀξίαν κτήσεώς των.—2. Προκειμένου περὶ ὑφισταμένων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταρτίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ ἀπαιτήσεων καὶ ὑποχρεώσεων εἰς δραχμὰς, αἵτινες ἐγεννήθησάν ἀπὸ 11 Νοεμ. 1941 καὶ ἐφεξῆς, αὐταὶ ἀναγράφονται εἰς τὸν ἰσολογισμόν μὲ τὸ ποσὸν δραχμῶν μὲ τὸ ὅποιον φέρονται ἀναγεγραμμένοι εἰς τὰ βιβλία τῆς ἑταιρείας. Γὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἑταιρείας εὐρισκομένων μετρητῶν εἰς δραχμὰς.

Ἄρθ. 8.—1. Ὡς καταβεβλημένον μέχρι καὶ τῆς 10. Νοεμ. 1941 μετοχικὸν κεφάλαιον, ἐμφανισθόμενον εἰς τὸν ἰσολογισμόν λογίζεται τὸ τετραπλάσιον προσηρμοσμένου ποσοῦ τοῦ προκύψαντος ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν ἀνωτέρω Β. Διαταγμάτων.—2. Προκειμένου περὶ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου ὅπερ πρᾶγματι κατεβλήθη ἀπὸ 11 Νοεμ. 1941 καὶ ἐφεξῆς ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς § 2 τοῦ ἄρθ. 2 τοῦ παρόντος.—3. Ἐν ἐσωτερικῇ στήλῃ τοῦ καταρτισθησομένου ἰσολογισμοῦ ἐμφανισθῇ σκεταὶ κεχωρισμένως τὸ καταβεβλημένον μετοχικὸν κεφάλαιον τὸ προκύπτον ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθ. 6 τοῦ ἀν. Νόμου 505)15 καὶ κεχωρισμένως ἡ διαφορά τῆς προσαρμογῆς αὐτοῦ ἢ προκύπτουσα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν σχετικῶν Β. Διαταγμάτων.—4. Διὰ τῆς κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους προσαρμογῆς τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου δὲν θίγεται ἡ ἀναλογία συμμετοχῆς τῶν μετόχων, ἡ δὲ ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν μετοχῶν παραμένει ἀναλλοίωτος.—5. Ἡ αὔξησις τοῦ καταβεβλημένου μετοχικοῦ κεφαλαίου, ἡ γενομένη κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν. Διατάγματος 2021)42 καὶ 674)48 διατηρεῖται, ὑπολογιζομένη κατὰ τὸ αὐτὸ ποσοστὸν, ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ προσηρμοσμένου κεφαλαίου καὶ ἐμφανισθῇ σκεταὶ εἰς τὸν καταρτισθῆσομενον ἰσολογισμόν ὑπὸ τὸν τίτλον «Αὔξησις μετοχικοῦ κεφαλαίου Ν. Διατάγματος 674)48». Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται μόνον ἐπὶ τῶν ἑταιρειῶν αἵτινες δι' ἐκπλήρωσιν τῆς φορολογικῆς των ὑπρχρέσεως ἐξέδωσαν μετοχάς, αἵτινες παρέδωσαν εἰς τὸ Δημόσιον ἢ διέθεσαν ἢ θὰ διαθέσουν εἰς τρίτους.—6. Προκειμένου περὶ ἀνωνύμων ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν ἐφαρμόζονται καὶ αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 112)46 καὶ τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντος Β. Διατάγματος 18)147.

Ἄρθ. 9.—1. Προκειμένου περὶ τῶν τακτικῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀποθεματικῶν πάσης φύσεως ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν §§ 1 καὶ

2 τοῦ ἀρθ. 8 τοῦ παρόντος.—2. Προκειμένου περὶ τῶν εἰς ξένον νόμισμα μαθηματικῶν ἀποθεμάτων τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν ζωῆς ἐφαρμοζόνται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθ. 5.—Προκειμένου περὶ τῶν εἰς δρχαμὰς μαθηματικῶν ἀποθεμάτων τῶν ὑφισταμένων τὴν 31]12]1940 ταῦτα πολλαπλασιάζονται ἐπὶ συντελεστὴν 18,50.

"Αρθ. 10.—1. Ἡ προκύπτουσα διαφορὰ μεταξὺ τοῦ εἰς τὰ προηγούμενα ἀρθρα τοῦ παρόντος ἀναφερομένου ποσοῦ, εἰς ᾧ ἀναγραφῆσονται τὰ στοιχεῖα τῆς ἐταιρείας εἰς τὸν κενταρισθόμενον ἰσολογισμόν τῆς καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν τοῦ ἀναγραφομένου εἰς τὸν ἰσολογισμόν τῆς ἐταιρικῆς χρήσεως 1916 ἢ εἰς τὰ ἐμπορικὰ βιβλία τῆς ἐταιρείας, φέρεται εἰς εἰδικὸν λογαριασμόν ὑπὸ τὸν τίτλον «διαφορὰ ἐκ νέας προσαρμογῆς». Εἰς τὸν λογαριασμόν «διαφορὰ ἐκ νέας προσαρμογῆς» φέρεται ὡσαύτως α) τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λογαριαμοῦ «διαφορὰ προσαρμογῆς» τῶν ἀνωτέρω Β. Διαταγμάτων, β) τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λογαριαμοῦ κερδῶν καὶ ζημιῶν τῶν ἐταιρικῶν χρήσεων 1915 καὶ 1916 ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ζημία, γ) ἡ κρᾶτησις δι' ὑποτίμησιν χρεωγράφων τῆς § 3 τοῦ ἀρθ. 3 τοῦ ἀνωτέρω Β. Α 6]9]46, δ) ἡ ἐπιβάρυνσις ἢ ἐπιβληθεῖσα διὰ τοῦ Ν. Δ. 2031]42 καὶ 671]1948.—2. Ἐὰν ὁ λογαριασμός «διαφορὰ ἐκ νέας προσαρμογῆς» παρουσιάσῃ πιστωτικὸν ὑπόλοιπον, τὸ ποσὸν τοῦτο χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τῆς ἐταιρείας ὑποχρεωτικῶς διὰ τὴν κάλυψιν ζημιῶν ἐκ φθορᾶς ἀπωλείας καὶ ὑποτιμήσεως τῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς τῶν πραγματοποιηθεισῶν ἢ πραγματοποιηθησομένων κατὰ τὰς μέχρι καὶ 1951 ἐταιρικὰς χρήσεις.—3. Ἐὰν ὁ λογαριασμός «διαφορὰ ἐκ νέας προσαρμογῆς» παρουσιάσῃ χρεωστικὸν ὑπόλοιπον, τὸ ποσὸν τοῦτο ἐκπίπτει ἐκ τῶν τακτικῶν καὶ ἐκ τῶν ἀποθεματικῶν τῆς ἐταιρείας. Τὸ ἀπομένον τυχὸν ὑπόλοιπον ὑποχρεοῦται αἰτῇ νὰ καλύψῃ, τοῦλάχιστον κατὰ τὸ ἐν πέμπτον αὐτοῦ ἐτησίως, α) ἐκ τῆς ὑπεραξίας τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῆς ἥτις ἤθελε προκύψῃ κατὰ τὰς μέχρι καὶ 1951 ἐταιρικὰς χρήσεις καὶ β) ἐκ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν αὐτῶν ἐταιρικῶν χρήσεων. Ὡς ὑπεραξία καὶ καθαρὰ κέρδη, εἰς ᾧ συμψηφισθῇσεται τὸ χρεωστικὸν ὑπόλοιπον, λογίζονται τὰ προκύπτοντα μετὰ τὴν ἐξ αὐτῶν ἐκπτώσιν τῶν ἐπ' αὐτῶν φόρων τοῦ Δημοσίου κλπ. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῆς ἐνδιαφερομένης ἀνωνύμου ἐταιρείας, δύναται νὰ συμψηφίζηται τὸ χρεωστικὸν ὑπόλοιπον τοῦ λογαριαμοῦ «διαφορὰ ἐκ νέας προσαρμογῆς» εἰς τὴν διαφορὰν προσαρμογῆς τοῦ καταβεβλημένου μετοχικοῦ κεφαλαίου.—4. Τὸ κατὰ τὸ κλείσιμον τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς ἐταιρικῆς χρήσεως 1952 τυχὸν ἐναπομένον χρεωστικὸν ὑπόλοιπον τοῦ λογαριαμοῦ «διαφορὰ ἐκ νέας προσαρμογῆς» συγχωνεύεται εἰς τὸν λογαριασμόν ἐκτάκτου ἀποθεματικοῦ ἢ ἐκπίπτει ἐκ τοῦ τακτικοῦ καὶ λοιπῶν ἀποθεματικῶν καὶ ἐν ἀνεπαρκείᾳ τούτων, ἐκπίπτει ἐκ τοῦ καταβεβλημένου μετοχικοῦ κεφαλαίου.

"Αρθ. 11.—1. Διὰ τὰς περιπτώσεις, τὰς ὁποίας δὲν ρυθμίζει τὸ παρὸν ἐφαρμόζεται ἡ κειμένη νομοθεσία καὶ δι' ἐκάστην ἐταιρείαν αἱ διατάξεις

τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς.—2. Ἐν τῇ συμφώνως πρὸς τὴν § 3 τοῦ ἄρθ. 43 τοῦ Νόμου 2190]1920 ἐκθέσει του πρὸς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ὀφείλει νὰ αἰτιολογήσῃ ἐιδικῶς καὶ λεπτομερῶς τὴν παρ' αὐτοῦ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐνεργηθεῖσαν προσαρμογὴν τῆς ἀξίας τῶν ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἐμφαινομένων περιουσιακῶν στοιχείων.—3. Ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι συντάξασαι καὶ δημοσιεύσασαι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος ἰσολογισμόν τῆς μετὰ τὴν 18 Νοεμβρ. 1917 ληγουσῆς χρήσεως ὑποχρεοῦνται νὰ προσαρμόσωσι τοῦτον συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, διὰ πράξεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου αὐτῶν καὶ νὰ ὑποβάλωσιν αὐτὸν εἰς τὰ ὑπουργεῖα Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν. Ἡ ἐγκρισὶς τοῦ προσηρμοσμένου ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς γενικῆς συνέλευσεως δύναται νὰ λάβῃ χώραν ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς ἀμέσως ἐπομένης χρήσεως.—4. Ἀπὸ τῆς ἐταιρικῆς χρήσεως⁴ 1917 καὶ ἐφεξῆς εἰς τὰ ἐμπορικὰ βιβλία καὶ τοὺς ἰσολογισμοὺς τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν δὲν ἀναγράφονται κλάσματα τῆς δραχμῆς.

Ἄρθ. 12.—1. Κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ἐταιρικῆς χρήσεως 1918 διὰ τὰ κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ὑπάρχοντα περιουσιακὰ στοιχεῖα τὰ κτηθέντα ἢ δημιουργηθέντα κλπ. μέχρι 10 Νοεμβρ. 1911 ὁ συντελεστὴς προσαρμογῆς τῶν ὀρίζεται α) εἰς τὸ πενταπλάσιον τῆς, ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν Β. Διαταγμάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθ. 1 τοῦ παρόντος προκυπτούσης προσηρμοσμένης ἀξίας τῶν στοιχείων τῶν ἀποτελούντων τὸ πάγιον ἐνεργητικὸν τῶν ἀποσβέσεων, τοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν ἀποθεματικῶν καὶ β) 195πλάσιον τῆς ἀξίας κτήσεως τῶν ἐμπορευσίμων στοιχείων. Προκειμένου περὶ στοιχείων κτηθέντων ἢ δημιουργηθέντων κλπ. ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1914 καὶ ἐφεξῆς ὁ συντελεστὴς προσαρμογῆς τῶν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν κατὰ τὸν Δεκέμβριον 1910 ὀρίζεται εἰς 195 διὰ τὰ ἐμπορευσίματα καὶ 185 διὰ τὰ πάγια, τὰς ἀπόσβέσεις, τὸ κεφάλαιον καὶ τὰ ἀποθεματικά. Ἐὰν ἡ ἀξία κτήσεως περιουσιακοῦ τινος στοιχείου εἶναι μεγαλυτέρα τῆς προσηρμοσμένης ἀξίας του, ἀναγράφεται εἰς τὰ βιβλία ἡ ἀξία κτήσεως.—2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πρὸςαύξησις τῆς προσηρμοσμένης ἀξίας φέρεται εἰς τὸν λογαριασμὸν «διαφορὰ ἐκ νέας προσαρμογῆς» ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθ. 10 τοῦ παρόντος.—3. Αἱ ἀποσβέσεις τῶν παγίων στοιχείων διὰ τὴν ἐταιρικὴν χρῆσιν 1918 καὶ τὰς ἐφεξῆς χρήσεις ὑπολογισθήσονται ἐπὶ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθ. προσηρμοσμένης ἀξίας αὐτῶν.

Ἄρθ. 13.—Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος προσαρμογὴ τῆς ἀξίας κτήσεως τῶν πάσης φύσεως περιουσιακῶν στοιχείων τῶν ἐπιχειρήσεων δὲν θεωρεῖται ἐν πάσῃ περιπτώσει ὡς ὑπεραξία ὑποκειμένη εἰς οἰανδήποτε κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις φορολογίαν.

Ἄρθ. 14.—1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν τῶν ὁποίων τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον εἶναι ἐκπεφρασμένον εἰς ξένον νόμισμα, μόνον διὰ τὰ περιουσιακὰ

στοιχεῖα ἄτινα κινοῦνται εἰς δραχμὰς. — 2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἀτομικῶν ἐπιχειρήσεων ὡς καὶ τῶν τοιούτων τῶν λειτουργουσῶν ὑπὸ τύπον ὁμορρυθμίου ἢ ἑτεορρυθμίου εταιρείας ἢ συνεταιρισμοῦ ἢ κοινοπραξίας ἢ ἐνώσεως. Διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις αἵτινες ἤρχισαν ἢ θὰ ἀρχίσωσι τὸ πρῶτον τὴν τήρησιν βιβλίων συμφώνως πρὸς τὸ Ν. Διάταγμα 578]1948 ἐντὸς τοῦ ἔτους 1948, αἱ ἀποσβέσεις τῶν παγίων στοιχείων οὔσαι ὑποχρεωτικαὶ καὶ ὑπολογιζόμεναι ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ ἀρθ. 12 τοῦ παρόντος προσηρμοσμένης ἀξίας κτήσεως τῶν ὀρίζονται διὰ μὲν τὰ μέχρι καὶ τοῦ 1944 ἔτη εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθ. 6 τοῦ Β. Διατάγματος 6]9)46 ἀναφερόμενα ποσοστά, διὰ δὲ τὰ ἔτη 1945, 1946 καὶ 1947, εἰς 1,25 ο)ο ἐτησίως διὰ τὰ κτίσματα τῶν πάσης φύσεως οἰκοδομῶν καὶ εἰς 2,50 ο)ο ἐτησίως διὰ τὰς πάσης φύσεως ἐγκαταστάσεις, ἐπιπλα κλπ. Ἐπὶ τῶν οἰκωπέδων δὲν ἐπιτρέπεται ἀπόσβεσις.

Ζ) Β. Δ. τῆς 9]11 Μαρτίου 1949 «περὶ προσαρμογῆς τῶν ἰσολογισμῶν τῶν εταιρειῶν μὲ κεφάλαιον εἰς ξένον νόμισμα».

Ἄρθ. 1.—Αἱ ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι, αἵτινες δι' ἀποφάσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων ἤθελον μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1949 μετατρέψαι εἰς δραχμὰς τὸ εἰς ξένον νόμισμα μετοχικὸν κεφάλαιόν των, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνεργήσωσι προσαρμογὴν τοῦ ἰσολογισμοῦ των τῆς χρήσεως 1947.

Ἄρθ. 2.—Προκειμένου περὶ τῶν παγίων περιουσιακῶν στοιχείων τῶν ἐν ἀρθ. 1 εταιρειῶν ὡς ἀξία αὐτῶν εἰς δραχμὰς κατὰ Δεκέμβριον 1940 λογίζεται τὸ ποσὸν τὸ προκύπτον ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ ποσοῦ τοῦ ξένου νομίσματος, μὲ τὸ ὁποῖον ἐμφανίζονται εἰς τὸν ἰσολογισμόν τοῦ τέλους τῆς χρήσεως 1947 ἐπὶ τῶν εἰς δραχμὰς τιμῶν τοῦ ξένου νομίσματος μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1940.—2. Διὰ τὰς μέχρι καὶ τῆς ἐταιρικῆς χρήσεως 1940 ἀποσβέσεις τῶν παγίων στοιχείων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθ. 6 τοῦ ἀπὸ 6]9)1946 Β. Δ. «περὶ προσαρμογῆς τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωνύμων εταιρειῶν». Διὰ τὰς ἐταιρικὰς χρήσεις 1945 ἕως καὶ 1947 τὰ ποσοστά ἐτησίων ἀποσβέσεων δὲν δύνανται νὰ εἶναι μικρότερα τῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρθ. 6 ὀριζομένων διὰ τὴν ἐταιρικὴν χρῆσιν 1944.—3. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης § 1 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως α') διὰ τὰ ἐμπορεύσιμα στοιχεῖα τὰ ὑφιστάμενα κατὰ τὴν ἐναρξιν καὶ λῆξιν τῆς ἐταιρικῆς χρήσεως 1947, καὶ β') διὰ τὰ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς χρήσεως 1947 ὑφιστάμενα μετοχικὸν κεφάλαιον καὶ τακτικά, ἔκτακτα καὶ λοιπὰ πάσης φύσεως ἀποθεματικά τῶν ἐν ἀρθ. 1 ἀναφερομένων εταιρειῶν.

Ἄρθ. 3.—1. Προκειμένου περὶ τῶν ὑφισταμένων μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐταιρικῆς χρήσεως 1947 τῶν ἐν ἀρθ. 1 εταιρειῶν, α') ξένου νομίσματος ἢ συναλλάγματος, β') ὑποχρεώσεων καὶ ἀπαιτήσεων εἰς ξένον νόμισμα ἢ συναλλάγμα, γ') μετοχῶν εἰς δραχμὰς καὶ μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν εἰς ξένον νόμισμα, δ') μετρητῶν εἰς δραχμὰς, ὁμολογιῶν εἰς δραχμὰς καὶ ἀπαι-

τήσεων καὶ ὑποχρεώσεων εἰς δραχμὰς ὡς καὶ προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν περιπτώσεων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 ἕως καὶ 11, 13 καὶ 14 τοῦ ἀπὸ 7)7)1945 Β. Δ. «περὶ νέας προσαρμογῆς τῶν ἰσολογισμῶν».—2. Διὰ τὴν προσαρμογὴν τῆς ἀπογραφῆς ἐνάρξεως τῆς ἐταιρικῆς χρήσεως 1948 τῶν ἐν ἄρθ. 1 ἐταιρειῶν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθ. 12 τοῦ ἀπὸ 7)7)1948 Β. Δ. «περὶ νέας προσαρμογῆς τῶν ἰσολογισμῶν».

Η) Β. Δ. 20 Νοεμβρ. 1946 «περὶ προσαρμογῆς τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον τοῦ ἄν. Ν. 651]1945». Ἀναδ. ημ. Ἑφ. ημ. Κυβ. Α, 19, 4. 2. 1947.

Θ) Β. Δ. 2]12 Μαρτ. 1947 «περὶ προσαρμογῆς τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἄνων. ἐταιρειῶν». Ἑφ. Κυβ. Α, 40.

Ι) Ν. Δ. 674 τῆς 5]7 Μαΐου 1948 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 Δεκ. 1947 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2021]1942 Ν. Δ. περὶ ἀναπροσαρμογῆς τοῦ κεφαλαίου τῶν ἄνων. μετοχικῶν ἐταιρειῶν». Ἑφ. Κυβ. Α, 123.

ΙΑ) Β. Δ. 30]31 Ὀκτωβρ. 1948 «περὶ καθορισμοῦ ἁνωτάτων ὀρίων συντελεστῶν ἀπασβέσεων ἄνων. ἐταιρειῶν οἰκον. ἔτους 1948—1949». Ἑφ. Κυβ. Α, 205.

Κεφάλαιον ΣΤ'. — Διάλυσις καὶ ἐκκαθάρισις

Ἄρθ. 47.—Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ὑποχρεοῦται νὰ συγκαλέσῃ τὴν γενικὴν συνέλευσιν, ἢν' ἀποφασίσῃ περὶ διαλύσεως ἢ μὴ τῆς ἐταιρείας ὅταν ἡ ἀξία τοῦ ἐνεργητικοῦ αὐτῆς κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ παθητικοῦ καταστῇ κατώτερα τοῦ ἡμίσεος τοῦ καταβεβλημένου ἐταιρικοῦ κεφαλαίου.

Ἄρθ. 48.—Ἀνάκλησις τῆς συστησάσης ἀνώνυμὸν ἐταιρείαν ὑπουργικῆς ἀποφάσεως χωρεῖ μόνον. α') Ἐάν κατὰ τὴν σύστασιν τῆς ἐταιρείας δὲν κατεβλήθῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ ὀριζόμενον ὡς καταβλητέον κεφάλαιον. β') Ἐάν, καταδικασθέντος μέλους τοῦ διοικ. συμβουλίου, διευθυντοῦ ἢ ἄλλου οἰουδήποτε ἐντεταλμένου τὴν διοίκησιν τῆς ἐταιρείας εἰς φυλάκισιν ἐπὶ πράξει ἀφορώσῃ εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ διαχειρίσιν τῶν ἐταιρικῶν συμφερόντων, ἡ ἐταιρεία δὲν ἀπε-

μάκρυνε τὸ καταδικασθὲν πρόσωπον ἀπὸ τῆς διοικήσεως ἢ διευθύνσεως αὐτῆς.—2. Ἐν περιπτώσει τοιαύτης ἀνακλήσεως, οἱ ἐκκαθαρισταὶ τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας διορίζονται ὑπὸ γενικῆς συνελεύσεως συγκαλουμένης ὑπὸ τοῦ τέως διοικητικοῦ συμβουλίου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸ κοινοποιήσεως τῆς ἀνακλητικῆς ὑπουργικῆς αποφάσεως.

Ἄρθ. 49.—Οἱ παρὰ τῆς συνελεύσεως διοριζόμενοι ἐκκαθαρισταὶ ὀφείλουσιν ἅμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων αὐτῶν νὰ ἐνεργήσωσι ἀπογραφὴν τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας καὶ νὰ δημοσιεύσωσι διὰ τοῦ τύπου ἰσολογισμόν, οὗτινος ἀντίτυπον ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας.—2. Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπέχουσιν οἱ ἐκκαθαρισταὶ καὶ κατὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐκκαθαρίσεως.—3. Ἡ γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων διατηρεῖ πάντα τὰ δικαιώματα αὐτῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκκαθαρίσεως.—4. Οἱ λογαριασμοὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως.

Α) Β. Δ. 20/26 Μαΐου 1939, ἀρθ. μόνον.—Εἰς τὸ Διάταγμα τῆς 16 Ἰανουαρίου 1930 «περὶ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν» * προστίθεται ἄρθρον τὸν ἔχον οὕτω: «1. Πᾶσα ὑπὸ διάλυσιν ἢ ἐκκαθάρισιν ἐλληνικὴ ἀνώνυμος ἐταιρεία ὑποχρεοῦται ὅπως μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς διαλύσεως αὐτῆς καταχώρισιν ἐν τῷ δελτίῳ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν ἀνακοινώσεως ἐμφαινοῦσης τὸ ὄνοματεπώνυμον τῶν ἐκκαθαριστῶν μετὰ μνείας τοῦ ἐπαγγέλματος, τοῦ τόπου καὶ τῆς διευθύνσεως τῆς κατοικίας αὐτῶν, τὴν ἐπωνυμίαν καὶ τὴν ἔδραν τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν ἐταιρείας ὡς καὶ τὴν διευθύνσιν τῶν γραφείων τῆς ἐκκαθαρίσεως.—2. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη τελευσῶν ὑπὸ ἐκκαθάρισιν ἐλληνικῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν.

Β) Β. Δ. 9/11 Μαρτ. 1921, ἀρθ. μόνον, § 3, ἀνωτ. ὑπὸ ἀρθ. 35, N. 2190, σελ. 35.

Γ) Νόμος 5261 τῆς 2/11 Αὐγ. 1931 «περὶ συγχωνεύσεως ἀνωνύμων ἐταιρειῶν».

Ἄρθ. 1.—1. Προκειμένου περὶ συγχωνεύσεως ἀνωνύμων ἐταιρειῶν εἴτε διὰ συστάσεως νέας ἀνωνύμου ἐταιρείας, εἴτε διὰ

* Ἀνωτέρω ὑπὸ ἀρθ. 45 Ε. Ν., σελ. 13.

συγχωνεύσεως μιᾶς ἢ πλειόνων ὑπὸ ἄλλης, εἴτε δι' ἑξαγορᾶς μιᾶς ἢ πλειόνων ὑπὸ ἄλλης, δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν συγχωνευομένων ἑταιρειῶν αἱ περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ διαλύσεως ἰσχύουσαι διατάξεις. Πρὸς τοῦτο ἄρχουσιν αἱ σύμφωνοι ἀποφάσεις τῶν γενικῶν συνελεύσεων τῶν ἐνδιαφερομένων ἑταιρειῶν, λαμβανόμεναι κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθ. 29 § 3 καὶ 31 § 2 τοῦ Ν. 2190 «περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν».—2. Ἐπὶ εἰσφορᾶς ἑταιρικῆς περιουσίας ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς (ἐνεργητικὸν καὶ παθητικόν), λόγῳ συγχωνεύσεως, δύναται ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ὅσάκις πρόκειται περὶ συγχωνεύσεως μεγάλων ἐπιχειρήσεων, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν μὴ ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθ. 9 καὶ 10 τοῦ Ν. 2190 «περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν».

Ἄρθ. 2.—1. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀποφάσεις τῶν γενικῶν συνελεύσεων περὶ συγχωνεύσεως, ἐγκρινόμεναι ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, δημοσιεύονται μετὰ τῆς οἰκείας συμβάσεως διὰ τοῦ δελτίου ἀνωνύμων ἑταιρειῶν.—2. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἐν λόγῳ ἀποφάσεων ἡ ἑταιρεία εἰς ἣν ὑπήχθη ἐτέρα τοιαύτη, ὑποκαθίσταται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ οἰασδῆποτε ἄλλης διατυπώσεως, εἰς ἅπαντα ἐν γένει τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς συγχωνευθείσης ἑταιρείας, τῆς τοιαύτης μεταβιβάσεως ἐξομοιουμένης πρὸς καθολικὴν διαδοχὴν.—3. Αἱ ἐκκρεμεῖς δίκαι συνεχίζονται ὑπὸ τῆς διαδόχου ἑταιρείας ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑπὸ ταύτης εἰδικωτέρας διὰ τὴν συνέχισιν διατυπώσεως, μὴ ἐπερχομένης ἐντεῦθεν βιαιᾶς διακοπῆς τῆς δίκης καὶ συνεπῶς μὴ ἀπαιτουμένης δηλώσεως περὶ ἐπαναλήψεως αὐτῶν.

Ἄρθ. 3.—Διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐφ' ᾧ παξ ἐκδιδομένου, δύναται νὰ ὀρισθῇ, α') ὅτι ἡ συνεπεία τοιαύτης συγχωνεύσεως ἢ ἑξαγορᾶς μεταβίβασις περιουσιακῶν στοιχείων καὶ ἐν γένει ἐμπραγμάτου δικαιώματος, ἀπαιτήσεως καὶ ὑποχρεώσεως, ὥς καὶ ἡ περὶ τούτων σύμβασις ἀπαλλάσσεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐπιβαλλομένων φορολογικῶν, τελῶν χαρτοσήμου ἢ ἄλλων τελῶν, β') ὅτι ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω συγχώνευσις ἢ ὑπαγωγὴ ἀπαλλάσσεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν οἰωνδῆποτε κατὰ τὰς

κειμένας διατάξεις φορολογιῶν, καὶ γ') ὅτι αἱ περὶ συγχωνεύσεως ἀποφάσεις τῶν γενικῶν συνελεύσεων, ὡς καὶ αἱ δημοσιεύσεις αὐτῶν καὶ τῶν συμβάσεων ἐν τῷ οἰκείῳ δελτίῳ ἀπαλλάσσονται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐπιβαλλομένων τελῶν, φόρων ἢ χαρτοσήμων.

Δ) Δ. 24 Σεπτεμβρίου 1932 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5261 «περὶ συγχωνεύσεως ἀνωνύμων ἑταιρειῶν». — Ἄρθ. μόνον. — Ἐν περιπτώσει συγχωνεύσεως ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, εἴτε διὰ συστάσεως νέας ἑταιρείας, εἴτε διὰ συγχωνεύσεως μιᾶς ἢ πλείονων ὑπὸ ἄλλης, ἢ συνεπείᾳ τῆς τοιαύτης συγχωνεύσεως ἢ ἐξαγορᾶς μεταβίβασις περιουσιακῶν στοιχείων καὶ ἐν γένει ἐμπραγμάτου δικαιώματος, ἀπαιτήσεως καὶ ὑποχρέωσης, ὡς καὶ ἡ περὶ τούτων σύμβασις ἀπαλλάσσεται τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐπιβαλλομένων φορολογιῶν καθαρᾶς προσόδου, εἰδικοῦ φόρου μεταβίβασεως ἀκινήτων, τελῶν χαρτοσήμου ἢ ἄλλων τελῶν. — Ἐν τῇ ἄνω περιπτώσει ἡ ἀπαλλαγή ἀπὸ τοῦ φόρου τῆς Γ' κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων χορηγεῖται, ἐφ' ὅσον ἡ νέα ἢ ἡ ἀπορροφῶσα ἑταιρεία δὲν ἤθελε διαλυθῇ πρὸ τῆς παρόδου δεκαετίας ἀπὸ τῆς κατὰ τ' ἄνωτέρω συγχωνεύσεως, ἐφαρμοζομένης ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τῆς διατάξεως τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς § 4 τοῦ ἀρθ. 14 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων.

Κεφάλαιον Ζ'. — Ἀλλοδαπαὶ ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι *

Ἄρθ. 10.—1. Αἱ κατὰ νόμον κεκτημένα δικαιώματα λειτουργίας ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπαὶ ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι ὑποχρεοῦνται, ὅπως πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ὑποκαταστήματος ἢ πρακτορείου αὐτῶν ὑποβάλωσι πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Οἰκονομίας κεκυρωμένον ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἐλληνικῆς προξενικῆς Ἀρχῆς ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου πληρεξουσιότητος τοῦ ἀντιπροσώπου ἢ πράκτορος αὐτῶν, περιλαμβάνοντος ἀπαραιτήτως καὶ διορισμὸν ἀντικλήτου καὶ ἀναφέρωσι τὸ ἔτος τῆς συστάσεως αὐτῶν καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν ἐκπροσωπούντων τὴν ἑταιρείαν ἐν τῇ ἑδρᾷ αὐτῆς. — Πᾶσα μεταγενεστέρα τῆς ἄνωτέρω γνωστοποίησεως μεταβολὴ τῶν ὡς ἄνω στοιχείων δέον νὰ ἀνακοινοῦται ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας. — 2. Αἱ αὐταὶ ὡς ἄνω ἑταιρεῖαι ὑποχρεοῦνται ἐπίσης,

* Ὅρα Β. Δ. 5 Φεβρ. 1947, ἀνωτ. σελ. 19.

ὅπως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τοῦ ἐτησίου ἰσολογισμοῦ αὐτῶν ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἀντίγραφον τοῦτου, μετὰ καταστάσεως τῶν κατὰ τὴν ἐταιρικὴν χρῆσιν εἰς ἣν ἀφορᾷ ὁ ἰσολογισμός, ἐργαστῶν τῆς ἐταιρείας ἐν Ἑλλάδι.

Κεφάλαιον Η'. — Κρατικὴ ἐποπτεία

Ἄρθ. 51.—Ἡ ἐποπτεία ἐπὶ τῶν ἐλληνικῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, ὥς καὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑποκαταστημάτων καὶ πρακτορειῶν τῶν ἀλλοδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθ. 52.—Ἡ ἐποπτεία, προκειμένου περὶ ἰδρύσεως ἐταιρείας, αἰξήσεως τοῦ κεφαλαίου ἢ τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς καταβολῆς τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου, τῆς ἀξίας τῶν εἰς εἶδος εἰσφορῶν καὶ τῆς τηρήσεως ἐν γένει τῶν οἰκείων διατάξεων τῶν νόμων.

Ἄρθ. 53.—1. Ἡ ἐποπτεία, προκειμένου περὶ τῆς λειτουργίας τῆς ἐταιρείας, περιλαμβάνει ἰδίᾳ τὴν τήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου, τοῦ καταστατικοῦ καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν γενικῶν συνελεύσεων, τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας τοῦ ἰσολογισμοῦ διὰ τῆς ἐξετάσεως καὶ ἐπαληθεύσεως τῶν ἐταιρικῶν βιβλίων, τῶν ταμείων, τοῦ χαρτοφυλακίου καὶ τῆς λοιπῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῆς ἐταιρείας, τὴν κατὰ τὰς γενικὰς συνελεύσεις παράστασιν, ὥς ἀντιπροσώπου τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τοῦτου ὁσάκις ὁ ὑπουργὸς κρίνῃ τοῦτο χρήσιμον.—2. Ὁ ἀντιπρόσωπος οὗτος ἐφορεύει τοῦ ὑπὸ τῶν μετόχων ἐν τῇ γενικῇ συνελεύσει ἀσκουμένου ἐλέγχου, δικαιούμενος νὰ διακόψῃ τὴν συνεδρίασιν αὐτῆς μόνον, α') ἐνεκα παραλείψεως ἐμπροθέσμου ὑποβολῆς πρὸς τὴν ἐποπτικὴν ἀρχὴν τῶν ἐν τῷ νόμῳ καὶ τοῖς πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδιδομένοις διατάγμασιν ὀριζομένων ἐγγράφων, β') ἐνεκα παραβάσεως διατάξεως νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ ἀφορώσης εἰς τὴν σύγκλησιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἢ τὴν προπαρασκευὴν τῆς συζητήσεως ἐν αὐτῇ, καὶ γ') ἐνεκα παρα-

βάσεως διατάξεως νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ, ἀφορώσης εἰς τὴν τάξιν τῆς διεξαγωγῆς τῆς συνεδρίας τῆς γενικῆς συνελεύσεως.—
 Β. Ἐν περιπτώσει τοιαύτης διακοπῆς, ἡ συνέλευσις συγκαλεῖται ὑποχρεωτικῶς ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ἐφαρμοζομένων μόνον ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν σύγκλησιν αὐτῆς τῶν περὶ ἐπαναληπτικῶν συνελεύσεων διατάξεων τοῦ καταστατικοῦ. Τοιούτων μὴ ὑπαρχουσῶν, ἡ συνέλευσις προσκαλεῖται ἐν-
 τὸς δέκα-κατ' ἀνώτατον ὅρον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς διακοπῆς, μεσολαβουσῶν πάντως δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς διὰ τοῦ τύπου δημοσιεύσεως τῆς προσκλήσεως μέχρι τῆς χρονολογίας τῆς συνεδρίας τῆς συνελεύσεως.

Ἀρθ. 53α (N. 5076|1931, ἀρθ. 9).—Πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου προβλεπόμενα βιβλία τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν, δεόν νὰ τηρῶνται εἰς τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν.

Κεφάλαιον Θ. — Ποινικαὶ διατάξεις.

Ἀρθ. 54.—1. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 80.000 δραχμῶν, πᾶς ὅστις συναλλάσσεται ὡς ἐκπροσωπῶν ἡμεδαπὴν ἢ ἀλλοδαπὴν ἀνώνυμον ἐταιρείαν, μὴ κεκτημένην ἄδειαν λειτουργίας ἢ μὴ ὑφισταμένην κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συνάψεως τῆς συναλλαγῆς.—2. Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωροῦνται οἱ παραβάται τοῦ ἀρθρου 7 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀρθ. 55.—Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 80.000 δρ. ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων, πᾶς ἰδρυτής, μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ διευθυντῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας, ὅστις ἐν γνώσει ποιεῖται ψευδεῖς δηλώσεις πρὸς τὴν ἀρχήν, ἀφορώσας τὴν ἐγγραφὴν καὶ τὴν καταβολὴν τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, τὴν τιμὴν τῆς ἐκδόσεως τῶν μετοχῶν καὶ τὸν ἰσολογισμόν.

Ἀρθ. 56.—Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 80.000 δρχ. ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων, πᾶς ἰδρυτής, μέλος διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ διευθυντῆς ἀνω-

νύμου εταιρείας, ὅστις εἴτε κατὰ τὴν ἰδρυσιν τῆς εταιρείας εἴτε μετ' αὐτήν, ὅπως προκαλέσῃ ἐγγραφὰς μετοχῶν, ἰδρυτικῶν τίτλων ἢ ὁμολογιῶν τῆς εταιρείας ἢ ὅπως ἐπηρεάσῃ τὴν χρηματιστηριακὴν τιμὴν αὐτῶν, ποιεῖται ἐν γνώσει ψευδεῖς δηλώσεις πρὸς τὸ κοινὸν διὰ δημοσιευμάτων ἢ δακτυλογραφημάτων ἀφορώντων, α') τὴν ἐγγραφὴν καὶ τὴν καταβολὴν τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, τὴν τιμὴν τῆς ἐκδόσεως τῶν μετοχῶν, ἰδρυτικῶν τίτλων ἢ ὁμολογιῶν, τὸν ἰσολογισμόν ἢ τὴν διανομὴν μερίσματος, β') ὀνόματα μετόχων ὡς μετεχόντων ἢ μεθεξόντων ἐπὶ οἰφδῆποτε τίτλῳ τῆς εταιρείας, γ') πᾶν ἄλλο γεγονός ἀσχοῦν οὐσιώδη ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν εταιρικῶν ὑποθέσεων καὶ ἀποσκοποῦν τὴν παγίδευσιν τοῦ κοινοῦ.

Ἄρθ. 57.—Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 80.000 δραχ. ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων, α') ὅστις ἐκ προθέσεως παρέλειψε τὴν σύνταξιν τοῦ ἐτήσιου ἰσολογισμοῦ πέραν τῆς ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ ὀριζομένης προθεσμίας, β') ὅστις ἐν γνώσει συνέταξεν ἢ ἐνέκρινεν ἰσολογισμόν ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ, γ') ὅστις δολίως ἄνευ ἰσολογισμοῦ ἢ ἐναντίον τοῦ ἰσολογισμοῦ ἢ δυνάμει ψευδοῦς ἢ παρανόμου ἰσολογισμοῦ, ἐπέχειρησε τὴν διανομὴν κερδῶν ἢ τόκων πρὸς τοὺς μετόχους μὴ ληφθέντων ἐκ πραγματικῶν κερδῶν, δ) ὅστις ἐκ προθέσεως παρέλειψε νὰ συγκαλέσῃ γενικὴν συνέλευσιν κατὰ παράβασιν τοῦ παρόντος νόμου ἢ καταστατικοῦ, ε) ὅστις κληθεὶς δι' ἡτιολογημένης πράξεως τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν κατὰ τὸν νόμον καὶ τὸ καταστατικὸν τάξιν ἐν τῇ διοικήσει ἢ διαχειρίσει τῆς εταιρείας ἠρνήθη ἢ ἡμέλησε νὰ συμμορφωθῇ ἐντὸς τῆς ταχθείσης αὐτῷ κατὰ κατώτατον ὅρον δεκαπενθημέρου προθεσμίας πρὸς τὴν πρόσκλησιν τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθ. 58.—Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 80.000 δραχ. ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων, α') ὅστις ἐν γνώσει ἐκδίδει πλαστὰ πιστοποιητικὰ περὶ καταθέσεως μετοχῶν, χάριν ἀσκήσεως ψήφου ἐν γενικῇ συνελεύσει ἢ πλαστογραφεῖ ταῦτα, β') ὅστις ἐν γνώσει τῆς πλαστότητος ποι-

εἶται χρῆσιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ πιστοποιητικῶν πρὸς ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος ψήφου.

Ἀρθ. 58α.—(N. 5076]1931, ἀρθ. 19 § 1). Τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 80.000 δραχ. ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων, α') πᾶν μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἐταιρείας παραβαῖνον τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθ. 1 τοῦ παρόντος [N. 2190, ἀρθ. 11] περὶ ὑποχρεωτικῆς πιστοποιήσεως περὶ καταβολῆς ἢ μὴ τοῦ κεφαλαίου καὶ ὑποβολῆς τῆς πιστοποιήσεως ταύτης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ὡς καὶ πᾶν μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου πιστοποιοῦν ψευδῶς τὴν καταβολὴν τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, β') πᾶς ὅστις, κατὰ παράβασιν τοῦ ἀρθ. 4 τοῦ παρόντος [N. 2190, ἀρθ. 23α], χορηγεῖ δάνεια ἢ πιστώσεις εἰς ἰδρυτάς, μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου κλπ., γ') πᾶν μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὅπερ, κατὰ παράβασιν τοῦ ἀρθ. 6 τοῦ παρόντος [N. 2190, ἀρθ. 39 § 4], δὲν προβαίνει εἰς τὰς ὑπὸ τούτου προβλεπομένας ἀνακοινώσεις, δ') πᾶς ὅστις παραβαίνει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 9 τοῦ παρόντος [N. 2190, ἀρθ. 53α] περὶ τηρήσεως εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν τῶν βιβλίων καὶ λογαριασμῶν τῆς ἐταιρείας, ε) πᾶς ὅστις ἐνεργεῖ τὰς ἐν τῷ ἀρθ. 10 τοῦ παρόντος ἀναφερομένας ἐργασίας, κατὰ παράβασιν τῶν εἰδικῶν διατάξεων περὶ τραπεζῶν τῶν ἀρθ. 10—14 καὶ 16—18 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀρθ. 59.—Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 40.000 δραχ. ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων, α') πᾶς ὅστις ἐν γνώσει λαμβάνει εἰδικὰ ὠφελείας ἢ ὑποσχέσεις τοιούτων ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ὅπως ἐν γενικῇ συνελεύσει ψηφίση καθ' ὠρισμένην κατεύθυνσιν ἢ μὴ παρευρεθῇ ἐν γενικῇ συνελεύσει, β') ὅστις ἐν γνώσει παρέχει εἰδικὰ ὠφελείας ἢ ὑποσχέσεις τοιούτων χάριν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ σκοπῶν.

Ἀρθ. 60.—Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 40.000 δραχ. ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων, α') ὅστις ἄνευ εἰδικῆς ἐξουσιοδοτήσεως μετέχει ἐν ψηφοφορίᾳ γενικῆς συνελεύσεως μετόχων παριστάμενος ὡς κύριος μετοχῶν μὴ ἀνηκουσῶν αὐτῷ, β') ὅστις ἐπὶ τῷ

ἐν τῷ προηγουμένῳ ἑδαφίῳ ἀναφερομένῳ σκοπῷ παραδίδει εἰς τινα μετοχὰς ἄλλου, χωρὶς νὰ ἔχη τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀπαιτουμένην ἐντολήν, γ') ὅστις ψηφίζει ἀμέσως ἢ ἐμμέσως διὰ μετοχῶν, ἃς κατέχει λόγῳ ἐνεχύρου ἢ χρηματιστηριακῆς μεταφορᾶς.

Ἄρθ. 61.—Τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 40.000 δραχ. πᾶς διευθυντής, πᾶν μέλος διοικητικοῦ συμβουλίου, πᾶς ἀντιπρόσωπος, πᾶς πράκτωρ καὶ πᾶς ἐκκαθαριστής ἀνωνύμου ἐταιρείας, ὅστις παραλείπει νὰ ὑποβάλλῃ ἐμπροθέσμως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου, τῆς ἐγκρινάσης τὴν ἐταιρείαν ὑπουργικῆς ἀποφάσεως καὶ τοῦ καταστατικοῦ ὀριζόμενα ὡς ὑποβλητέα τῷ Ὑπουργείῳ ἔγγραφα, ἢ δὲν παρέσχεν ἢ παρέσχε ψευδεῖς πληροφορίας, αἰτηθείσας ὑπὸ τοῦ ἐποπτεύοντος Ὑπουργείου καὶ ἀφορώσας εἰς τὴν ἐνάσκησιν τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐποπτείας.

Ἄρθ. 62.—Τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 80.000 δραχ. πᾶν μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, πᾶς διευθυντής ἢ πᾶς ὑπάλληλος ἀνωνύμου ἐταιρείας, ὅστις ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως καὶ παρὰ τὴν συνεπίεμψιν προσφυγῆς ἐκδοθεῖσαν καὶ κοινοποιηθεῖσαν αὐτῷ ἀπόφασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας, ἐξακολουθεῖ ἀρνούμενος ἢ παρεμβάλλων δυσχερείας εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τὴν ἐνάσκησιν τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐποπτείας ἐπὶ τῆς ἐταιρείας.

Ἄρθ. 62α (Ν. 5076]1931, ἄρθ. 19 § 2).—Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 80.000 δραχμῶν ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων πᾶς ὅστις παραβαίνει τὰς διατάξεις περὶ δημοσιεύσεως ἐν τῷ δελτίῳ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, ὡς καὶ ἐὰν ἀμελῇ ἢ παραλείπῃ νὰ ὑποβάλλῃ ἢ ὑποβάλλει ἀνακριβῆ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 13 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 3424 κυρωθέντος νομοθ. διατ. προβλεπομένην μηνιαίαν κατάστασιν τῶν λογαριασμῶν καὶ τοῦ ἄρθ. 18β τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθ. 63.—1. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως πᾶς δημόσιος ὑπάλληλος ἐκ τῶν ἀσκούντων ἐποπτεῖαν ἐπὶ ἀνωνύμου ἐταιρείας, α') ὅστις δὲν ἤθελε τηρήσει ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν περὶ

τῶν παρ' αὐτοῦ παρατηρηθέντων ἐν τῇ λειτουργείᾳ τῆς ἐταιρείας, β') ὅστις ἠθέλην εἶτε ἀμέσως εἶτε ἐμμέσως ἐνεργήσῃ κερδοσκοπικὰς πράξεις ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ ἐπὶ χρεωγράφων ἀνωνύμων ἐταιρειῶν.—2. Ὁ δημόσιος ὑπάλληλος, πλὴν τῆς ποινῆς τῆς φυλακίσεως, ὑπόκειται καὶ εἰς τὰς νενομισμένας πειθαρχικὰς ποινάς.—3. Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου α' τῆς § 1 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 36 καὶ 40 ἐλεγκτῶν.

Κεφάλαιον I. — Μεταβατικά καὶ τελικά διατάξεις

"Αρθ. 64.—1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου αἱ διατάξεις αὐτοῦ ἰσχύουσιν αὐτοδικαίως ἐπὶ πασῶν τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην ἑλληνικῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν.—2. Ἐξαιρετικῶς δὲν ἰσχύει ὁ νόμος προκειμένου περὶ διατάξεων καταστατικῶν τοιούτων ἐταιρειῶν, αἵτινες εἶτε ἀφορῶσιν εἰς τὰ δικαιώματα τῶν κατόχων ἰδρυτικῶν τίτλων καὶ εἰς τὸν τρόπον τῆς διανομῆς τῶν κερδῶν, εἶτε βασίζονται ἐπὶ εἰδικῶν συμβάσεων.—(N. Δ. 9)18 Σεπτ. 1925, ἀρθ. 6). Διὰ τὰς πρὸ τοῦ νόμου 2190 λειτουργούσας ἀνωνύμους ἐταιρείας, οἱ προνομιούχοι μέτοχοι δύνανται νὰ παραιτηθῶσι τοῦ προνομίου αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἐταιρείας, ἀποζημιούμενοι διὰ κοινῶν μετοχῶν, τοῦ προνομίου τούτου ἐκτιμωμένου πρὸς τοῦτο κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 9 τοῦ αὐτοῦ νόμου.—3. Αἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀσκοῦσαι τὴν ἐπιχείρησίν των ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἐταιρεῖται, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 7, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἐν λόγῳ ἁρθρου ὑποχρεοῦμεναι νὰ μετατραπῶσιν εἰς ἑλληνικὰς ἐταιρείας ἐντὸς 4 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος ταύτης.

"Αρθ. 65.—Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἵνα ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου διὰ Β. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπ' αὐτοῦ, μετατρέπῃ εἰς συνεταιρισμοὺς, ἀνωνύμους ἐταιρείας ἐχούσας μεταβλητὸν ἐταιρικὸν κεφάλαιον καὶ ἀποσκοπούσας τὴν προαγωγὴν τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας τῶν μετοχῶν αὐτῶν.

"Αρθ. 66.—Αἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ληφθεῖσαι συμφῶνως πρὸς τὸ καταστατικὸν ὑπὸ διοικη-

τικῶν συμβουλίῳ ἢ ὑπὸ γενικῶν συνελεύσεων ἀποφάσεις περὶ αὐξήσεως τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου, θεωροῦνται ἔγκυροι καὶ ἐὰν δὲν ἐνεκρίθησαν διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθ. 67.—1. Ἐπὶ ὑφισταμένων κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐλληνικῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 ἄδεια θέλει ζητηθῆ ὑπὸ τῆς πρώτης συγκληθισομένης μετὰ τὴν ἰσχὺν ταύτης γενικῆς συνελεύσεως.—2. Ἑλληνικαὶ ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι, αἵτινες κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἔχουσι μετοχάς, ὧν δὲν κατεβλήθη ὁλόκληρος ἡ ἀξία, ὑποχρεοῦνται εἰς συμμόρφωσιν πρὸς τὸ ἐδάφιον α' τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 12 μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος ταύτης.

Ἄρθ. 68.—1. Αἱ κεκτημέναι κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἰδίους προσωρινούς τίτλους ἢ μετοχάς ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκποιήσωσιν αὐτοὺς μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1924.—2. Πᾶσα κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑφισταμένη σύμβασις ἐνεχυριάσεως, ἐκ τῶν ἀπαγορευομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 17, θεωρεῖται αὐτοδικαίως διαλελυμένη τῇ 31 Δεκεμβρίου 1924. Ἐὰν κατὰ τὴν ὥς ἄνω χρονολογίαν δὲν ἔχει ἐξοφληθῇ ἢ διὰ τοῦ ἐνεχύρου ἐξησφαλισμένη ἀπαίτησις, ἡ ἐταιρεία δικαιούται νὰ προβῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὥς ἄνω χρονολογίας εἰς τὴν ἐκποίησιν τοῦ ἐνεχύρου πρὸς κάλυψιν τῆς ἀπαιτήσεως αὐτῆς.

Ἄρθ. 69.—Αἱ κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου λειτουργοῦσαι ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπαὶ ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι ὀφείλουσιν ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος ταύτης νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας τὰ κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ παρόντος νόμου ἔγγραφα.

Ἄρθ. 70.—1. Ἡ ἐνάσκησις τῆς ἐποπτείας κατὰ τὸν παρόντα νόμον δὲν ἀποκλείει τὴν εἰδικωτέραν ἐποπτείαν κατὰ τοὺς νόμους περὶ ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ὑποθηκικῶν τραπεζῶν.—2. Ἐν περιπτώσει συγκρούσεως διατάξεώς τινος τοῦ παρόντος νόμου πρὸς διάταξιν τῶν μνημονευθέντων νόμων ὑπερισχύει ἡ διάταξις τῶν τελευταίων τούτων νόμων.

Ἄρθ. 71.—Κατηγογ. Ν. 3483)1928, ἀρθ. 1.

Ἄρθ. 72.—1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος, οὕτινος αἱ λεπτομέρειαι καθορίζονται διὰ Β. διατάγματος, ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου μηνὸς τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.—2. Ὁ νόμος 1348 «περὶ ἐποπτείας ἀνωνύμων ἐταιρειῶν», ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Νόμος 5076 «περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν καὶ τραπεζῶν» τῆς 30 Ἰουν.] 7 Ἰουλ. 1931

Κεφάλαιον Α'. — Γενικαὶ διατάξεις περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν

Ἄρθ. 1 (Ν. 2190, ἀρθ. 11). — Ἄρθ. 1α (Ν. 2190, ἀρθ. 12 § 2, ε). — Ἄρθ. 1β (Ν. 2100, ἀρθ. 9 § 7). — Ἄρθ. 2 (Ν. 2190, ἀρθ. 13, § 2, α). — Ἄρθ. 3 (Ν. 2190, ἀρθ. 11). — Ἄρθ. 3α (Ν. 2190, ἀρθ. 16 § 2, δ). — Ἄρθ. 4 (Ν. 2190, ἀρθ. 23α). — Ἄρθ. 5 (Ν. 2190, ἀρθ. 30 § 1). — Ἄρθ. 6 (Ν. 2190, ἀρθ. 39 §§ 4, 5, 6). — Ἄρθ. 7 (Ν. 2190, ἀρθ. 43 § 9). — Ἄρθ. 8 (Ν. 2190, ἀρθ. 43 § 12). — Ἄρθ. 9 (Ν. 2190, ἀρθ. 53α).

Κεφάλαιον Β'. — Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ Τραπεζῶν

Ἄρθ. 10.—1. Τράπεζαι, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου, εἶναι αἱ ἐπιχειρήσεις, αἵτινες, ἀνεξαρτήτως ἐτέρου σκοποῦ αὐτῶν, δέχονται κατ' ἐπάγγελμα καταθέσεις χρημάτων ἢ ἄλλων ἀξιῶν.—2. Ἡ ἐπωνυμία τῆς Τραπεζῆς ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθ. 11.—1. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον Τράπεζαι δύνανται νὰ συσταθῶσι καὶ λειτουργήσωσι μόνον ὑπὸ μορφὴν ἀνωνύμου ἐταιρείας.—2. Αἱ λειτουργοῦσαι κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Τράπεζαι ὑπὸ ἄλλην μορφήν ὑποχρεοῦνται, ὅπως μετατραπῶσιν εἰς ἀνωνύμους ἐταιρείας, ἐντὸς πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἄλλως ἀπόλλυσι τὸ δικαίωμα τῆς περαιτέρω λειτουργίας*.

Ἄρθ. 12.—1. Ἀπαγορεύεται ὑπὸ ἰδιωτῶν ἢ ὁμορρυθμῶν ἢ

* Ν. 6070)1931, ἀρθ. 4: «Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθ. 11 τοῦ Ν. 5076 «περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν καὶ τραπεζῶν» δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐχόντων ἀντικείμενον τὴν ἀποδοχὴν καταθέσεων, χρημάτων ἢ ἀξιῶν ἀστικῶν συνεταιρισμῶν τῶν πρὸ πενταετίας τουλάχιστον συσταθέντων».

ἐτερορρύθμων ἢ ἄλλης μορφῆς ἐταιρειῶν, ἐνεργουσῶν τραπεζι-
 τικὰς ἐργασίας, ἢ χρήσις ἐν τῇ ἐπωνυμίᾳ αὐτῶν τῶν λέξεων
 «Τράπεζα» ἢ «Τραπεζίτης».—2. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἔχει ἐφαρ-
 μογὴν ἐπὶ τῶν, περὶ ὧν ἡ § 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, Τρα-
 πεζῶν, δι' ὅσον χρονικὸν διάστημα δὲν ὑποχρεοῦνται αὐταὶ νὰ
 λειτουργήσωσιν ὡς ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι.

Ἄρθ. 13.—1. Τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῶν Τραπεζῶν δὲν
 ἐπιτρέπεται νὰ εἴη κατώτερον τῶν 15 ἑκατομμυρίων δραχ-
 μῶν, εἰς ὃ, προκειμένου περὶ λειτουργουσῶν Τραπεζῶν, ὑπολο-
 γίζονται καὶ τὰ ἀποθεματικὰ αὐτῶν.—Κατ' ἐξαιρέσιν διὰ πό-
 λεις κάτω τῶν 25.000 κατοίκων, τὸ ἐλάχιστον κεφάλαιον ὀρίζε-
 ται εἰς δραχμὰς 5.000.000, διὰ πόλεις δὲ κάτω τῶν 40.000 κα-
 τοίκων, εἰς δραχμὰς 10.000.000, μὴ δικαιουμένων τῶν Τραπεζῶν
 τούτων νὰ διατηρῶσιν εἰς ἄλλας πόλεις, ἐκτὸς τοῦ νομοῦ τῆς
 ἔδρας των, ὑποκαταστήματα καὶ πρακτορεῖα πρὸς ἀποδοχὴν
 τῶν καταθέσεων.—2. Αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος
 λειτουργοῦσαι Τράπεζαι μὲ κατώτερον τοῦ ὡς ἄνω μετοχικοῦ
 κεφαλαίου ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἐντὸς πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος
 τοῦ παρόντος αὐξήσωσι τὸ κεφάλαιον αὐτῶν μέχρι τοῦ ἀνωτέρου
 ὀρίου, ἄλλως ἀνακαλεῖται ἡ ἄδεια τῆς συστάσεως αὐτῶν.—3.
 Αἱ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἰδρυόμεναι Τράπεζαι, ὧν τὸ
 μετοχικὸν κεφάλαιον εἶναι κατώτερον τῶν 50 ἑκατ. δραχμῶν,
 ὑποχρεοῦνται, ὅπως πάσας τὰς καταθέσεις ὕψους, τὰς ὑπερβαί-
 νούσας τὸ τετραπλάσιον τοῦ μετοχικοῦ καὶ ἀποθεματικοῦ αὐ-
 τῶν κεφαλαίου, ἐπενδύσωσιν εἰς ὁμολογίας τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθ. 14.—1. Τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῶν Τραπεζῶν κα-
 ταβάλλεται ἐξ ὁλοκλήρου τοῖς μετρητοῖς, πιστοποιουμένου τού-
 του δι' ἀποδείξεως καταθέσεως αὐτοῦ παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς
 Ἑλλάδος, ὑποβαλλομένης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονο-
 μίας, μετὰ τῆς αἰτήσεως περὶ παροχῆς ἀδείας συστάσεως. Τὸ
 οὕτω κατατιθέμενον κεφάλαιον ἐπιτρέπεται ν' ἀναληφθῇ μόνον
 μετὰ τὴν σύστασιν τῆς Τραπεζῆς.—2. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις δὲν
 ἐφαρμόζεται ἐπὶ συστάσεως Τραπεζῆς διὰ συγχωνεύσεως ἐτέρων
 Τραπεζῶν, ὡς καὶ ἐπὶ μετατροπῆς ὑφισταμένης τραπεζιτικῆς
 ἐπιχειρήσεως εἰς ἀνώνυμον ἐταιρείαν.

Ἄρθ. 15.—1. Πᾶσα Τράπεζα, ἐκτελοῦσα ἐργασίας ἐν Ἑλλάδι ὑποχρεοῦται, ὅπως τηρῇ εἰς διαθέσιμα ρευστὰ εἰς δραχμὰς, εἴτε ἐν τοῖς ταμείοις τῆς, εἴτε παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος, εἴτε παρ' ἀμφοτέροις, ποσόν, ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰ 12 % τῶν εἰς δραχμὰς καταθέσεων ὅψεως καὶ ταμιευτηρίου. Κατ' ἐξαίρεσιν δύνανται νὰ ὑπολογισθῶσι πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ὥς ἄνω 12 % καὶ καταθέσεις ὅψεως παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ καὶ εἰς ἃς πόλεις δὲν ὑπάρχουσιν ὑποκαταστήματα ἢ πρακτορεῖα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι αἱ καταθέσεις αὗται δὲν θὰ ὑπολογίζωνται κατὰ ποσοστὸν πλέον τοῦ 3 % ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ὥς ἄνω ὑποχρεώσεων ὅψεως.—2. Ἐπίσης δύνανται κατ' ἐπιλογὴν τῶν Τραπεζῶν, ἀντὶ τοῦ ὥς ἄνω ποσοστοῦ, νὰ τηρῶσιν αὗται ὑποχρεωτικῶς παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ποσοστὸν 7 % τῶν ἐν ὧν καὶ παρὰ τῷ ταμιευτηρίῳ ὑποχρεώσεων αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα ἐν ἄρθρῳ 7 τῆς μετὰ Δημοσίου καὶ Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος συμβάσεως τῆς 27 Ὀκτωβρ. 1927, τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ νόμου 3424, ἣτις παραμένει ἐν ἰσχύϊ ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν.—3. Ἐκάστη Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἂν προτίθεται νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἐν παραγράφῳ 1 ὑποχρέωσιν ἢ νὰ ἀσκήσῃ τὴν ἐν παραγράφῳ 2 ἐπιλογὴν. Ἡ δὴλωσις αὕτη δεσμεύει τὴν Τράπεζαν ἐπὶ τρίμηνον.—4. Τὰ ἀνωτέρω ποσοστὰ τῆς παραγράφου 1 νοοῦνται κατὰ μέσον ὅρον μηνιαίας περιόδου, ἐξευρίσκονται δὲ ἐκ τῆς σχέσεως τῶν μέσων ἡμερησίων διαθεσίμων ἐν τοῖς ταμείοις ἢ παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰς μέσας ἡμερησίας ὑποχρεώσεις ὅψεως καὶ ταμιευτηρίου. Πρὸς τοῦτο αἱ Τράπεζαι θὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν παρέλευσιν ἐκάστου μηνὸς καταστασιν τῶν ἡμερησίων ρευστῶν διαθεσίμων τῶν καὶ τῶν ὑποχρεώσεων ὅψεως καὶ ταμιευτηρίου.—5. Εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παρέχεται ἡ εὐχέρεια, ὅπως, μετὰ προειδοποίησιν ἐνὸς μηνός, τροποποιῇ τὰ ἐν §§ 1 καὶ 2 ποσοστὰ ἐντὸς ὁρίων μετὰ 10 καὶ 12 τοῖς ἑκατόν, προκειμένου περὶ τοῦ ποσοστοῦ τῆς § 1.—6. Ἐὰν ὁ μέσος οὗτος ὅρος ἤθελε τυχὸν ἐλεγχθῇ

κατώτερος τῶν ὡς ἄνω ὀριζομένων ποσοστῶν, ἡ Τράπεζα ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τόκου ἐπὶ τῆς διαφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ἐπὶ τῷ ἐπιτοκίῳ προεξοφλήσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Νοεῖται, ὅτι εἰς τὴν πληρωμὴν ταύτην δὲν ὑπόκειται ἡ Τράπεζα, ἐφ' ὅσον ἡ ὑπερβάσις ἤθελεν εἶναι δικαιολογημένη. Περὶ τούτου κρίνει, αἰτήσῃ τῆς ἐνδιαφερομένης Τραπεζῆς, ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν διοικητῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς ἐνδιαφερομένης Τραπεζῆς.—7. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἐνεργοῦσα, τῇ αἰτήσῃ καὶ διὰ λογαριασμὸν τῶν μετ' αὐτῆς συναλλασσομένων Τραπεζῶν, δύναται νὰ ἐπενδύῃ τὴν πρὸς πλήρωσιν τοῦ 12 ο)ο κατάθεσιν παρ' αὐτῇ Τραπεζῆς τίλος, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, εἰς ἔντοκα γραμμάτια τοῦ Δημοσίου τριμήνου λήξεως ἢ ἄλλας βραχυπροθέσμους παροχὰς πρὸς τὸ Δημόσιον, ἐντὸς τῶν ἐν ἄρθ. 55 § 6 καὶ 11 τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς ὁρίων.—8. Καταθέσεις ἐν ὄψει διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου νοοῦνται πᾶσαι αἱ καταθέσεις, αἱ πληρωτέαι ἐντὸς 30 ἡμερῶν, ἐπὶ προθεσμίᾳ δὲ αἱ καταθέσεις αἱ πληρωτέαι μετὰ 30 ἡμέρας, ὡς καὶ πάντες οἱ λογαριασμοὶ ταμειυτηρίου καὶ αἱ ἀποδείξεις καταθέσεων, αἱ ὑποκείμεναι εἰς προεξοφλήσιν 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πληρωμῆς.

Ἄρθ. 16—1 (Ν. 259|1936). Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς Τραπεζὰς ἢ κατ' ἐπάγγελμα καὶ δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἄσκησις ἐμπορίου ἢ βιομηχανίας. Ὑφιστάμεναι ἤδη Τράπεζαι, ὧν τὸ καταστατικὸν ἐπιτρέπει, πλὴν τῶν τραπεζιτικῶν, καὶ τὴν ἄσκησιν κλάδων ἐμπορίου ἢ βιομηχανίας, ὑποχρεοῦνται, ὅπως συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν παροῦσαν διάταξιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος τρεχούσης ἐταιρικῆς χρήσεως αὐτῶν. Ἐπὶ μεταβιβάσεως ἢ εἰσφορᾶς περιουσιακῶν στοιχείων εἰς ὑφισταμένην ἢ συσταθισομένην ἀνώνυμον ἐταιρείαν, ἐνεργουμένης κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης διατάξεως, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 5261 «περὶ συγχωνεύσεως ἀνωνύμων ἐταιρειῶν».—2. Ἀπαγορεύεται ἐφεξῆς εἰς τὰς Τραπεζὰς ἢ χορήγησις δανείων ἢ πιστώσεων πάσης φύσεως εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ὑπερβαίνουσιν κατὰ ποσὸν τὸ

πέμπτον τοῦ κεφαλαίου (μετοχικοῦ καὶ ἀποθεματικοῦ) τῆς Τραπεζῆς. — (N. 991|1946). Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ὅπως ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἀρθ. 1 τοῦ ἀν. Ν. ὑπ' ἀριθ. 685|1945 «περὶ ἐλέγχου τῆς πίστεως» ἐπιτροπῆς, αὐξάνῃ αἰτήσῃ τῆς ἐνδιαφερομένης Τραπεζῆς τὸ ἀνωτέρω ὄριον χορηγουμένων ὑπ' αὐτῆς δανείων ἢ πιστώσεων πάσης φύσεως εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον. Δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ δύνανται νὰ ἐγκρίνωνται καὶ τυχὸν ὑπερβάσεις τοῦ ἀνωτέρου ὁρίου τῆς διατάξεως τῆς § 2 τοῦ παρόντος ἀρθρου, γενόμεναι μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου 18|1944 «περὶ νομισματικῆς διαρρυθμίσεως». — 3. Ἀπαγορεύεται ἐφεξῆς εἰς τὰς Τραπεζὰς ἢ συμμετοχὴ αὐτῶν εἰς ἄλλας ἐπιχειρήσεις διὰ ποσοῦ, ὑπερβαίνοντος τὸ πέμπτον τοῦ κεφαλαίου (μετοχικοῦ καὶ ἀποθεματικοῦ) τῆς Τραπεζῆς δι' ἐκάστην ἐπιχείρησιν. — 4. Μέχρις οὗ ἐπιτραπῇ καὶ πραγματοποιηθῇ ἐκτίμησις τῶν κεφαλαίων τῶν τραπεζιτικῶν ἐταιρειῶν, αἵτινες ἀναγράφουσιν ἐν τῷ ἰσολογισμῷ αὐτῶν περιουσιακὰ στοιχεῖα εἰς δραχμὰς παλαιᾶς ἀξίας, ὥς κεφάλαιον αὐτῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προηγουμένων παραγράφων θεωρεῖται τὸ προκῦπτον μετὰ τὴν ἀναγωγὴν τῶν περιουσιακῶν τούτων στοιχείων εἰς τὴν τιμὴν τῆς σταθεροποιηθείσης δραχμῆς. — 5. Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς § 2 τοῦ παρόντος ἀρθρου δὲν ἰσχύει, προκειμένου περὶ συναλλαγῶν μεταξὺ Τραπεζῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ μεταξὺ τούτων καὶ Τραπεζῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὡσαύτως ἡ ἀπαγόρευσις τῆς § 2 δὲν ἰσχύει, προκειμένου περὶ παροχῆς δανείων ἐπὶ σίτου, καπνοῦ καὶ σταφίδος, καθὼς καὶ προκειμένου περὶ παροχῆς δανείων εἰς τὸ Δημόσιον, δήμους καὶ κοινότητας, ἄλλα πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἢ κοινωφελῇ ἰδρύματα. — Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς § 3 τοῦ παρόντος ἀρθρου δὲν ἰσχύει προκειμένου περὶ συμμετοχῆς εἰς ἐταιρείας, ἰδρυθείσας ἢ ἰδρυθησομένας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ ὅπωςδήποτε ἐξαρτωμένας ἐκ Τραπεζῶν, λειτουργουσῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου καὶ σκοπούσας τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν τῶν ἑλληνικῶν Τραπεζῶν. — 6. Παροχὴ πιστώσεων πάσης φύσεως ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν εἰς τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμ-

βουλίου ἄνευ τῶν ἐπαρκῶν ἐμπραγμάτων ἀσφαλειῶν ἐπιτρέπεται μόνον, κατόπιν εἰδικῆς ἀποφάσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων, μὴ δυναμένης νὰ ἰσχύσῃ πέραν τῆς χρήσεως ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐλήφθη αὕτη.

Ἄρθ. 17.—Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, δημοσιευμένης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καὶ μετὰ γνώμην τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, δύναται νὰ καθορισθῇ ἐνιαῖος τύπος καταρτίσεως ἰσολογισμοῦ καὶ λογιστικῶν καταστάσεων τῶν ἐλληνικῶν τραπεζῶν, ὡς καὶ εἰδικὸς τύπος λογιστικῆς καταστάσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργασιῶν τῶν ἁλλοδαπῶν τραπεζῶν.

Ἄρθ. 18.—1. Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 10 §§ 1, 15, 16 καὶ 17 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος λειτουργουσῶν ἐπιχειρήσεων, εἰς τὸν σκοπὸν τῶν ὁποίων περιλαμβάνονται αἱ ἐν τῷ ἁρθρῷ 10 ἀναφερόμεναι ἐργασίαι.—2. Εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἀνωτέρω εἰδικῶν περὶ τραπεζῶν διατάξεων δὲν ὑπάγονται νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἢ κοινωφελῆ ἰδρύματα, ἐφ' ὅσον δικαιοῦνται νὰ ἐνεργῶσι τὰς ἐν τῷ ἁρθρῷ 10 τοῦ παρόντος ἐργασίας, δυνάμει εἰδικῶν κειμένων νόμων.

Ἄρθ. 18 β'.—Δι' ἀποφάσεως τῶν ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, δύναται νὰ ὑποχρεωθῶσι νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, καθοριζόμενα ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ, ὥπως ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος περιοδικὰς λογιστικὰς καταστάσεις, ὧν ὁ τύπος καθορίζεται ἐκάστοτε διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.

Ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθ. 19.—(N. 2190, ἄρθ. 58α, ἄρθ. 58α).

Ἄρθ. 20.—1. Πᾶς ὅστις ἄνευ συναινέσεως τοῦ κυρίου πωλεῖ ἢ ἐνεχυριάζει ἢ ὅπωςδήποτε μεταβιβάζει ἀξίας πάσης φύσεως (μετοχάς, χρῶ-γραφα κλπ.), δοθείσας τῇ Τραπεζῇ ἐπὶ παρακαταθήκῃ ἢ πρὸς φύλαξιν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ σκοπὸς ἀπυστερήσεως.—2. Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ποινῆς τιμωρεῖται πᾶς, ὅστις ἄνευ συναινέσεως τοῦ κυρίου πωλεῖ ἢ ἐνεχυριάζει ἀξίας πάσης φύσεως (μετοχάς, χρῶ-γραφα κλπ.), δοθείσας τῇ Τραπεζῇ ἐπὶ ἐνεχύρῳ καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ σκοπὸς ἀπυστερήσεως.

Ἄρθ. 21.—Ἐλεγκταὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν τοῦ ἁρθ. 36 τοῦ νόμου 2190, ὡς καὶ τὰ ἐν ἁρθρῷ 8 (13 § 12 N. 2190) τοῦ παρόντος πρόσωπα, θεωρήσαντα, ὡς νομίμως ἔχοντα ἰσολογισμόν, καταρτισθέντα παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου καὶ τοῦ καταστατικοῦ, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι δραχμῶν 80.000 ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων, εἰς ἃς περιπτώσεις ἐνήργησαν ἐξ ἀμελείας.—Ἐν περιπτώσει ὅμως δόλου τιμωροῦνται διὰ τῶν ποινῶν τοῦ ἁρθρου 51 τοῦ νόμου 2190.

Ἄρθρα 22—34, ἀνωτ. ὑπὸ ἁρθ. 40 N. 2190, σελ. 39 ἐπ.

N. 1023]1917 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως», κωδικοποιηθεὶς διὰ τοῦ Β. Δ. τῆς 8|20 Ὀκτωβρίου 1920 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τῶν νόμων 1023 καὶ 2192 εἰς ἐνιαῖον κείμενον».

Κεφάλαιον Α. — Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθ. 1.—Πᾶσαι αἱ ἐν Ἑλλάδι λειτουργοῦσαι ἡμεδαπαὶ καὶ ἄλλοδαπαὶ ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις, αἱ ἔχουσαι ἀντικείμενον τὴν ἄσκησιν ἀσφαλίσεως, ὑπόκεινται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἀσκουμένην συμφώνως τῷ παρόντι νόμῳ.—2. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἐφορεῖ ἀπάσας τὰς ἐργασίας τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως, ἰδίᾳ δὲ ἐὰν αὕτη συμμορφῶται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου καὶ ἐὰν τηρῇ τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν, καὶ λαμβάνει πρόσφορα μέτρα.

Ἄρθ. 2.—1. Ἡ ἰδιωτικὴ ἀσφαλιστικὴ ἐπιχείρησις ἀσκεῖται ἐν Ἑλλάδι μόνον ὑπὸ ἀνωνύμου ἐταιρείας.—2 (N. Δ. 9 Σεπτεμβρίου 1925). Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως ἐν Ἑλλάδι, α) ναυτικῶν ἀσφαλίσεων ὑπὸ γραφείου ἀντιπροσωπείας τῶν μεσιτῶν τῶν ἀγγλικῶν Λούδς*, καὶ β) ἀσφαλειῶν ζωῆς ὑπὸ τοῦ ἐν Ἰταλίᾳ Ἑθνικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀσφαλειῶν (Istituto Nazionale delle Assicurazioni).—Ὡς πρὸς τὰς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρεώσεις, αἱ ἐν λόγῳ ὀργανώσεις ἐξομοιοῦνται πρὸς ἄλλοδαπὰς ἀσφαλιστικὰς ἐταιρείας.

Ἄρθ. 3.—1. Διὰ τὴν ἄσκησιν πάσης ἰδιωτικῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως ἀπαιτεῖται ἄδεια χορηγουμένη διὰ Β. Διατ. προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἀρθ. 5 συμβουλίου**.—2. Ἡ ἄδεια δὲν χορηγεῖται, ἐφ' ὅσον ἡ λειτουργία τῆς ἐπιχειρήσεως θέλει

* Β. Δ. 13|16 Ἰαν. 1918, κατωτ. ὑπὸ ἀρθ. 19, σελ. 96.

** Ν. Δ. 21 Σεπτ. 1926: ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας. Ὅρα καὶ ἀρθ. 12 Ν. 1705, κατωτ. ὑπὸ ἀρθ. 5, σελ. 87.

προσक्रούει πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, τὰ θεμελιώδη συμφέροντα τῶν ἡσφαλισμένων ἢ πρὸς τὰ χρηστὰ ἤθη καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν.—3. Ἀνάκλησις τῆς ἀδείας λειτουργίας ἰδιωτικῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως χωρεῖ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 συμβουλίου, ἐν περιπτώσει καταδίκης κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 25-28 τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθ. 23 § 6 αὐτοῦ.—4 (Ν. Δ. 16 Σεπτ. 1926). Παρασχεθεῖσα ἀδεια λειτουργίας ἰδιωτικῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως ἢ ἀσκήσεως κλάδου τινὸς ἀσφαλίσεως, ἀνακαλεῖται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐφ' ὅσον, ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς παροχῆς, ἡ ἐταιρεία δὲν ἐποιήσατο ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν.—(Ν. Δ. 13 Νοεμβρ. 1926). Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ ἀναστολῆς τῶν ἐργασιῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπιχειρήσεώς τινος.

Ἄρθ. 4.—1. Ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου διέπεται πᾶσα ἀσφάλις, ἥς τὸ ἀσφαλιστήριον ἐκδίδεται ἐν Ἑλλάδι, ἢ, ἐκδιδόμενον μὲν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, προσυπογράφεται ὑπὸ ἀντιπροσώπου ἐν Ἑλλάδι τῆς ἐκδοτρίας ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως. Ἐξαιρετικῶς δὲν διέπονται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου αἱ ἀσφαλίσεις ζωῆς προσώπων κατοικούντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῆς ἀσφαλίσεως, καίτοι ἐκδοθέντος ἐν Ἑλλάδι τοῦ ἀσφαλιστηρίου.—2. Αἱ ἐν Ἑλλάδι λειτουργῶσαι ἰδιωτικαὶ ἀσφαλιστικαὶ ἐπιχειρήσεις ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκδίδωσι μόνον ἐν Ἑλλάδι τὰ ἀσφαλιστήρια προσώπων κατοικούντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῆς ἀσφαλίσεως ἐν τῇ ἡμεδαπῇ. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ ἀσφαλίσεων ζωῆς παρ' ἀλλοδαπαῖς ἐταιρείαις, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀσφαλίσεων παρὰ τῷ ἀγγλικῷ Λόϋδς, τὰ ἀσφαλιστήρια δύνανται νὰ ἐκδίδωνται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι ταῦτα θὰ προσυπογράφωνται ὑπὸ ἀντιπροσώπου ἐν Ἑλλάδι τῆς ἀλλοδαπῆς ἐταιρείας ἢ ὑπὸ ἀντιπροσώπου ἐν Ἑλλάδι τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν ἀσφάλισιν μεσίτου τοῦ ἀγγλικοῦ Λόϋδ.—3. Ἀδεῖα τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύναται ἡ ἀσφάλις ζωῆς νὰ μεταφερθῇ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἂν ὁ ἡσφαλισμένος ἔπαυσε κατοικῶν ἐν Ἑλλάδι.—4. Ἡ αὐτὴ ἀσφάλις διέπεται αὐτοδι-

καίως ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, ἐὰν μεταφερθῇ ἐξ οἴουδήποτε λόγου εἰς τὴν ἡμεδαπὴν ἢ κατοικίαν τοῦ ἡσφαλισμένου.

Ἄρθ. 5.—1 Παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καθίσταται συμβούλιον ἐποπτείας ἀσφαλίσεων.—2. Διὰ Β. Διαιτ. ὁρισθῆσεται ἡ κατάρτισις τοῦ συμβουλίου καὶ ἡ ἀμοιβή τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ δι' ἐκάστην συνεδρίαν καὶ ἐν γένει τὰ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ.

A) N. 1705 τῆς 14]15 Ἀπριλ. 1'39, ἄρθ. 12.—1. Παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας συνιστᾶται «συμβούλιον ἐποπτείας ἰδιωτικῆς ἀσφαλίσεως», ὅστις ἐργὸν εἶναι ἡ γνωμοδότησις ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου 1023 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως» ἀναγραφόμενων περιπτώσεων, ὡς καὶ ἐπὶ παντὸς ἀσφαλιστικοῦ θέματος, ἐφ' οὗ ἡθελε ζητήσῃ τὴν γνώμην ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.—Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ Ἑθν. Οἰκονομίας, θέλει καθορισθῇ ἡ σύνθεσις τοῦ συμβουλίου καὶ ἐν γένει τὸ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ.

B) Β. Δ. 23 Ἰουλ.] 10 Αὐγ. 1939 «περὶ συνθέσεως καὶ λειτουργίας τοῦ συμβουλίου ἐποπτείας ἰδιωτικῆς ἀσφαλίσεως».

Ἄρθ. 1.—Τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἑθν. Οἰκονομίας συμβούλιον ἐποπτείας ἰδιωτικῆς ἀσφαλίσεως ἀπαρτίζεται: 1) Ἐκ τοῦ γεν. γραμματέως τοῦ Ὑπουργ. Ἑθν. Οἰκονομίας, 2) ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, 3) ἐκ τοῦ διευθυντοῦ ἀνωγ. ἐταιρειῶν, Τραπεζῶν καὶ ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, 4) ἐκ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἀναλογιστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, 5) ἐκ τοῦ τμηματάρχου τῶν ἀσφαλ. ἐπιχειρήσεων τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, 6) ἐκ τοῦ νομικοῦ συμβούλου τοῦ Ὑπουργ. Ἑθν. Οἰκονομίας, 7) ἐκ τριῶν προσώπων εἰδικῶν περὶ τὰ ἀσφαλιστικὰ ὀριζόμενων ἐπὶ τριετὴ θητεία ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας. Ἐκ τούτων ὁ εἰς δέον νὰ ᾖ σύμβουλος, ἢ ἀνώτερος ὑπάλληλος ἐλληνικῆς ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας, ὁ δὲ δεύτερος ἐκλέγεται μεταξὺ τριῶν προσώπων ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐνώσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργαζομένων κατὰ τοῦ πυρὸς ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἄρθ. 5.—Τὸ συμβούλιον γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Ν. 1023 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως» ἀναγραφόμενων περιπτώσεων ὡς καὶ παντὸς ἀσφαλιστικοῦ θέματος, ἐφ' οὗ ἡθελε ζητήσῃ τὴν γνώμην ὁ ὑπουργὸς Ἑθν. Οἰκονομίας.

Ἄρθ. 8.—1. Τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδρίας τοῦ συμβουλίου καταχωρίζονται ἐπιμελὲς τοῦ γραμματέως εἰς εἰδικὸν βιβλίον. Ταῦτα ἀναγιγνωσκόμενα καὶ ἐκτυπούμενα εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίαν ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως.—2. Αἱ γνωμοδοτήσεις τοῦ συμβουλίου ἀνακοινοῦνται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας. Ὁ

πρόεδρος τοῦ συμβουλίου δύναται ἐπὶ σοβαροῦ ζητήματος νὰ ἐπισυνάπῃ εἰς τὸ σχετικὸν ἔγγραφον καὶ ἀπόσπασμα τοῦ οἰκείου τμήματος τῶν πρακτικῶν.

Ἄρθ. 6.—Εἰς εἰδικὸν τεῦχος, ἐκδιδόμενον κατ' Ὀκτωβρίον ἐκάστου ἔτους, ἐπιμελεία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ φέρον τὸν τίτλον «Δελτίον Ἀσφαλειῶν» δημοσιεύονται, α') οἱ ἰσολογισμοὶ καὶ αἱ καταστάσεις ἐργασιῶν τῶν ἐν Ἑλλάδι λειτουργουσῶν ἰδιωτικῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων, β') οἱ ἐκπροσωποῦντες τὰς ἡμεδαπὰς ἢ ἀλλοδαπὰς ἀσφαλιστικὰς ἐπιχειρήσεις, ὡς καὶ οἱ ὑποκατάστατοι αὐτῶν, γ') πᾶν ἄλλο δημοσίευμα καταχωρούμενον κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἢ κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας εἰς τὸ «Δελτίον Ἀσφαλειῶν».

Ἄρθ. 7.—(Β.Δ. 18 Ἰαν. 27 Φεβρ. 1917). Ἄρθ. 3 Β.Δ. 1917: Καθορίζομεν ὡς περιουσιακὰ στοιχεῖα συνιστῶντα τὴν ἀσφαλιστικὴν τοποθέτησιν ἢ ἐγγύησιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων τὰ ἑξῆς. Α) Καταθέσεις τοῖς μετρητοῖς παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἢ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος. Β) Καταθέσεις παρὰ ταῖς αὐταῖς Τραπεzaῖς εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα, ὑπολογιζόμενα μὲ τὴν τιμὴν αὐτῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταθέσεως. Γ) Καταθέσεις παρὰ ταῖς αὐταῖς Τραπεzaῖς ἐντόκων γραμματίων τοῦ Κράτους. Δ) Καταθέσεις παρὰ ταῖς αὐταῖς Τραπεzaῖς ὁμολογιῶν, α') τοῦ ἑλληνικοῦ Δημοσίου, β') ἑλληνικῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, γ') τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, δ') ἑλληνικῶν Κτηματικῶν Τραπεζῶν καὶ ὑποθηκικῶν τοιούτων ἑλληνικῶν ἀνωνύμων εταιρειῶν, ὡς καὶ καταθέσεις μετοχῶν, α) τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, β) τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, γ) ἐτέρων ἀνωνύμων εταιρειῶν, ὧν τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον καὶ τ' ἀποθεματικὰ ὑπερβαίνουν τὰ 4 δισεκατομμύρια δραχμῶν καὶ μόνον, ὡς πρὸς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν, κατόπιν ἀδείας τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνώμην τοῦ συμβουλίου ἐμποτείας ἰδιωτικῆς ἀσφαλίσεως.—Τὰ ἐν τῇ παρούσῃ κατηγορίᾳ χρεώγραφα γίνονται δεκτὰ μόνον, ἐφόσον εἶναι εἰσηγμένα ἐν τῷ ἑλληνικῷ χρηματιστηρίῳ, ὑπολογιζόμενα μὲ τὴν ἐν

τῷ ἐπισήμῳ δελτίῳ τοῦ χρηματιστηρίου τιμὴν τῆς προηγουμένης τῆς καταθέσεως αὐτῶν ἡμέρας, ἐν περιπτώσει δὲ μειώσεως τῆς τιμῆς αὐτῶν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθ. 7 § 1 τοῦ κωδικ. νόμ. 1023 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως». — (Ἄρθ. 7 § 1 N. 1023): Ἡ ἀσφαλιστικὴ αὕτη τοποθέτησις δέον ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν νὰ συμπληροῦται κατὰ τὸ ποσὸν καθ' ὃ ἠθέλε μειωθῇ, συνεπεῖα ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἢ συνεπεῖα ὑποτιμήσεως, κατὰ 25οο τῆς τρεχούσης τιμῆς τῶν χρεωγράφων ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τιμὴν τῆς καταθέσεως αὐτῶν. — (B. Δ. 1947, ἄρθ. 3): Ε) Οἰκοδομαὶ ἐλεύθεραι παντὸς ἐμπραγμάτου δικαιώματος κείμεναι εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς παλαιᾶς Διοικήσεως Πρωτευούσης ἢ ἐντὸς τοῦ οὐχεδίου τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης, μέχρι τῶν τριῶν τετάρτων τῆς δι' ἐκτιμήσεως ἀξίας αὐτῶν, ὡς καὶ οἰκόπεδα κείμενα εἰς τὰς αὐτὰς περιοχὰς μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῆς δι' ἐκτιμήσεως ἀξίας αὐτῶν, ὡς ἐπίσης καὶ ἐνυπόθηκα δάνεια, ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως χορηγούμενα ἐπὶ πρώτῃ ὑποθήκῃ ἀστικῶν ἀκινήτων κειμένων εἰς τὰς αὐτὰς περιοχὰς καὶ μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῆς δι' ἐκτιμήσεως ἀξίας τῶν ἀκινήτων. — Ἡ ἐκτίμησις γίνεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθ. 7 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφ. ε' καὶ στ' τῆς § 3 τοῦ ἄρθ. 7 τοῦ κωδικ. νόμου 1023 «περὶ ἰδιωτ. ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως», ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐπὶ πασῶν τῶν περιπτώσεων τῆς παρούσης κατηγορίας Ε. — ΣΤ) Δάνεια ἐπὶ ἀσφαλιστηρίων πρὸς ἡσφαλισμένους κλάδων ζωῆς ἢ κεφαλαιοποιήσεως. — (Ἄρθ. 7 N. 1023): ε') Σημειοῦται ἐν τῇ τετάρτῃ στήλῃ τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν ὑπὸ τοῦ ὑποθηκοφύλακος, αἰτήσῃ τῆς ἐταιρείας, ὅτι τὸ δάνειον ἀποτελεῖ διάθεσιν λόγῳ ἀσφαλιστικῆς ἐγγυήσεως. — στ') Ἡ ὑποθήκη δὲν ἐξαλειφεται ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν ὑποθηκοφύλακα καὶ σημειομένης ἐν τῷ βιβλίῳ ὑποθηκῶν.

Β. Δ. 18 Ἰαν.] 27 Φεβρ. 1947, ἄρθ. 7. — 1. Διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενας ἀποτιμήσεις ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθ. 9 τοῦ Ν. 3190 «περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν», αἱ καθορίζουσαι τὴν σύστασιν ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν, ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ Ν. Δ.

ὑπ' ἀριθ. 113]1916 «περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν ἀνωνύμων ἐταιρείας».—2. Πρὸς ἐξακριβωσιν τοῦ κατὰ τὸ ἀρθ. 1 § 2 τοῦ Ν. Α. ὑπ' ἀριθ. 113]1916 * μετοχικοῦ κεφαλαίου τῶν λειτουργουσῶν ἡμεδαπῶν ασφαλιστικῶν ἐταιρειῶν, ὁποτιμᾶται ἡ πραγματικὴ περιουσιακὴ κατάστασις αὐτῶν κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1916.

Ἄρθ. 8.—1. Οὐδεμία ἀνάληψις ἢ μετατροπὴ ασφαλιστικῆς τοποθετήσεως δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἄνευ ἀδείας τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας. Ἡ ἄδεια περὶ ἀναλήψεως ἰσχύει τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς διὰ τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκδίδεται δὲ μόνον, ἐὰν ὑφίστανται ἐκκρεμεῖς δίκαι κατὰ τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως, ἐὰν ἑτέρα, νομίμως λειτουργοῦσα ἐν Ἑλλάδι ασφαλιστικὴ ἐπιχείρησις ἀναλάβῃ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς αἰτουμένης τὴν ἀνάληψιν τῆς ασφαλιστικῆς τοποθετήσεως, ἢ μετὰ τὴν λήξιν πάντων τῶν ασφαλιστηρίων τῆς ἐπιχειρήσεως.—2. Οἱ τόκοι καὶ τὰ τοκομερίδια τῆς ἐγγυήσεως εἰσπράττονται παρὰ τῆς καταθέτιδος ἐταιρείας.

Ἄρθ. 9.—Ἐπὶ τῶν ασφαλιστικῶν ἐν γένει τοποθετήσεων ἔχουσι προνόμιον προηγούμενον παντὸς ἄλλου εἰδικοῦ προνομίου οἱ ἠσφαλισμένοι, τῶν ὁποίων αἱ ἀσφαλίσεις διέπονται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθ. 10.—Κατάσχεσις τῆς ασφαλιστικῆς τοποθετήσεως εἰς χεῖρας τρίτου ἐπιτρέπεται μόνον δυνάμει τελεσιδίκου ἀποφάσεως καὶ ἀδείας τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν.

Ἄρθ. 11.—1. Ἐπὶ ἀσφαλίσεων κλάδου ζωῆς τῶν ἐν ἄρθρῳ 4 προσώπων ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι λειτουργουσῶν ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν ασφαλιστικῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, τὸ ἥμισυ ἐκάστης εἰσπράξεως ἀσφαλίστρου διατίθεται εἰς ασφαλιστικὴν τοποθέτησιν, συμφώνως τοῖς ἄρθροις 7-10.—2. Ἡ τοιαύτη διάθεσις γίνεται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐτησίου ἰσολογισμοῦ τῆς ἐταιρείας.—3 (Ν. Δ. 13 Νοεμβ. 1926). Ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως ἐταιρείας τινος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου, ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας δικαιούται ν' ἀνακαλῇ προσωρινῶς, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου

* Κατωτ. ὑπὸ ἀρθ. 16, σελ. 13.

ἐποπτείας ἀσφαλίσεων τὴν παρασχεθεῖσαν ἄδειαν λειτουργίας αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι ἢ νὰ ἐπιβάλῃ κατάσχεσιν ἐπὶ τῶν καταθέσεων καὶ ἐν γένει τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου ἐν Ἑλλάδι περιουσίας τῆς ἐταιρείας. Ἐπὶ κατασχέσεως, δυναμένης νὰ γένηται καὶ μετὰ διάλυσιν ἢ πτώχευσιν τῆς ἐταιρείας, ἐφαρμόζεται τὸ ἀρθ. 9 τοῦ παρόντος.

Ἀρθ. 12.—Ἐντὸς τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ προθεσμίας, ἀποδίδεται τῇ ἐταιρείᾳ, ἀδείᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ποσὸν ἴσον πρὸς, α') δάνειον παρεχόμενον πρὸς ἠσφαλισμένον κλάδον ζωῆς, ὅπερ ποσὸν ἀνακατατίθεται ἅμα τῇ ἐξοφλήσει τοῦ δανείου, β') τὰ κατατεθέντα ἀσφάλιστρα ἀσφαλιστηρίου κλάδου ζωῆς ἀκυρωθέντος, ἐξαγορασθέντος ἢ ἐξοφληθέντος λόγῳ λήξεως ἢ θανάτου, ὥς καὶ οἱ κατατεθέντες τόκοι αὐτῶν. Οἱ τόκοι ὑπολογίζονται κατὰ τὸ ἐπιτόκιον τοῦ μέσου ὅρου τῆς προσόδου τῶν καταθέσεων ἐκάστου ἔτους, γ') τὸ ἡμῖς τῶν εἰς ἀσφαλιζομένους ἐπὶ ἰσοβίῳ προσόδῳ πληρωνόμενων ἐτησίως ὑπὸ τῆς ἐταιρείας δόσεων μέχρι· ἐξαντλήσεως τῆς σχετικῆς καταθέσεως καὶ τῶν τόκων αὐτῆς.

Κεφάλαιον Β. — Περὶ ἡμεδαπῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν

Ἀρθ. 13.—Ἡ ἄδεια λειτουργίας πάσης ἐλληνικῆς ἀνωνύμου ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας, ὥς καὶ ἡ ἔγκρισις τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς, παρέχεται διὰ Β. Διατ. *, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἀρθ. 5 συμβουλίου.

Ἀρθ. 14.—1. Πᾶσα ἐλληνικὴ ἀνώνυμος ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία ὑποβάλλει πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, σὺν τῇ αἰτήσει περὶ ἀδείας λειτουργίας αὐτῆς, α') τὸ καταστατικὸν αὐτῆς ἐν ἀντιγράφῳ, β') ἀπόδειξιν καταθέσεως παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ὀλοκλήρου τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, οὗτος ὅμως τὸ τέταρτον τοποθετεῖται ἀσφαλιστικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 7-10.—2. Πᾶσα ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία κλάδου ζωῆς ὑποβάλλει προσθέτως. α') Πίνακα

* Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ Ἐθν. Οἰκονομίας Ν. Δ. 21 Σεπτ. 1891.

θνησιμότητος, ἐμφαίνοντα τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώντων εἰς ἐκάστην ἡλικίαν, ὥς καὶ τὸν τόκον, τὸ ποσοστὸν θνησιμότητος ἐκάστης ἡλικίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ὑπελογίσθησαν τὰ τιμολόγια. β') Τοὺς ἀριθμοὺς τῆς μετατροπῆς (nombres de computation). γ') Τὸ ληφθὲν ὡς βάσις ἐπιτόκιον, τοὺς μαθηματικούς τύπους ἐκάστου εἴδους ἀσφαλείας, μετ' εἰδικῆς ἀναλύσεως τοῦ τρόπου τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῶν. δ') Λεπτομερῇ ἀνάλυσιν τῶν ποσοστῶν τῶν ἐπιβαρύνσεων τῶν καθαρῶν ἀσφαλιστρῶν δι' ἑξοδα διαχειρίσεως, παραγωγῆς καὶ εἰσπράξεως. ε') Τιμολόγια τῶν διαφόρων ἀσφαλιστικῶν συνδυασμῶν ἐμφαίνοντα, α) τὰ καθαρὰ ἀσφάλιστρα, β) τὰ ἀσφάλιστρα ἰσολογισμοῦ καὶ γ) τὰ ἐμπορικὰ ἀσφάλιστρα. στ') Τοὺς μαθηματικούς τύπους τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν μαθηματικῶν ἀποθεμάτων, μετὰ πινάκων ὑπολογισμοῦ αὐτῶν δι' ἕκαστον εἶδος ἀσφαλείας. ζ') Ἀντίγραφον τῶν γενικῶν ὄρων ἀσφαλίσεως, οἵτινες δέον νὰ ἀναγράφωσι καὶ τὰ τοῦ τρόπου ἑξαγορᾶς τῶν συμβολαίων, τὰ τῆς παροχῆς δανείων κλπ. η') Δήλωσιν τῆς πλήρους (plein), ἥτοι τοῦ μεγίστου ποσοῦ τῶν κινδύνων, οὓς ἀναλαμβάνει δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἡ ἐταιρεία. θ') Ἀντίγραφον τῶν τυχόν συμβάσεων ἀντασφαλίσεως. ι') Τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων τῆς ἰδρύσεως. ια') Ἐν περιπτώσει ἐνεργείας ἀσφαλειῶν μετὰ συμμετοχῆς εἰς τὰ κέρδη, τὰ ποσοστὰ τῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν ἄνευ συμμετοχῆς ἐμπορικῶν ἀσφαλιστρῶν, καὶ τιμολόγια ἐκάστου εἴδους. ιβ') Αἱ νεωστὶ ἰδρυόμεναι ἐταιρεῖαι δέον νὰ ὑποβάλλωσι καὶ λεπτομερῇ ἔκθεσιν τῆς μεθόδου, καθ' ἣν θέλουσι τυχόν ἐλαττώσει τὰ μαθηματικὰ ἀποθέματα, ὥς καὶ τὴν περίοδον ἐντὸς τῆς ὁποίας μέλλουσι ν' ἀποκαταστήσωσιν εἰς τὸ ἀκέραιον ταῦτα.

Ἀρθ. 15.—Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον πάσης ἐλληνικῆς ἀνωνύμου ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας ἀποτελεῖται ἐκ πολιτῶν ἐλλήνων κατοικούντων ἐν Ἑλλάδι.

Ἀρθ. 16.—1. Τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον ἐκάστης ἐλληνικῆς ἀνωνύμου ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας ἀποτελεῖται τοῦλάχιστον ἐξ ἑνὸς μὲν ἑκατομμυρίου δραχμῶν, ὁλοσχερῶς καταβεβλημένων. ἐφ' ὅσον ἡ ἐταιρεία ἀσχεῖ ἓνα μόνον κλάδον ἀσφαλείας, ἐκ δύο δὲ ἑκατομμυρίων δραχμῶν ὁλοσχερῶς καταβεβλημένων, ἐφ'

ὅσον αὕτη ἀσκεῖ πλείονας τοῦ ἐνὸς κλάδους ἀσφαλείας.—2. Ἐν περιπτώσει μειώσεως τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου κατὰ τὸ ἐν τρίτον χωρεῖ αὐτοδικαίως διάλυσις τῆς ἐταιρείας.

Α) Ν. Δ. 112|1946 «περὶ καθορισμοῦ τοῦ πεσοῦ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐγγυήσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων».

Ἄρθ. 1.—1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον ἐκάστης ἰδρυομένης ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας καὶ ἡ ἀσφαλιστικὴ ἐγγύησις ἐκάστης ἐγκαθισταμένης ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῆς ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας ἀποτελεῖται τουλάχιστον ἐκ δραχμῶν τεσσαράκοντα ἑκατομμυρίων ὀλοσχερῶς καταβεβλημένων ἐφ' ὅσον αὕτη θέλει ἀσκήσει ἓνα μόνον κλάδον ἀσφαλείας, ἐξ ὀγδοήκοντα δὲ ἑκατομμυρίων δραχμῶν ὀλοσχερῶς καταβεβλημένων διὰ πλείονας τοῦ ἐνὸς κλάδους ἀσφαλείας. Οἱ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νομίμως ἀναγνωριζόμενοι ἀντιπρόσωποι ἐν Ἑλλάδι μεσιτῶν τῶν ἀγγλικῶν Λοῦδς, ὑποχρεοῦνται εἰς ἀσφαλιστικὴν τοποθέτησιν ἐγγυήσεως ἐκ δραχμῶν εἴκοσι ἑκατομμυρίων.—2. Τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῶν ἡδὴ νομίμως λειτουργουσῶν ἐν Ἑλλάδι ἡμεδαπῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν, ἡ ἀσφαλιστικὴ ἐγγύησις τῶν ἐν Ἑλλάδι νομίμως ἐργαζομένων ἀλλοδαπῶν τοιούτων ὡς καὶ τῶν ἀνεγνωρισμένων ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι μεσιτῶν τῶν ἀγγλικῶν Λοῦδς, ὁρίζονται εἰς τὸ ἡμισυ τουλάχιστον τῶν δι' ἐκάστην κατηγορίαν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφ. 1 ἀναφερομένων ποσῶν.

Β) Β.Δ. 1|19 Ὀκτωβρ. 1948. Ἄρθ. μόνον.—1. Τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον καὶ ἡ ἀσφαλιστικὴ ἐγγύησις ἐκάστης τῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἰδρυθησομένων ἢ ἐγκατασταθησομένων ἐν Ἑλλάδι ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν, ἀποτελεῖται τουλάχιστον ἐκ δραχμῶν ὀγδοήκοντα ἑκατομμυρίων ὀλοσχερῶς καταβεβλημένων, ἐφόσον αὕτη θέλει ἀσκήσει ἓνα μόνον κλάδον ἀσφαλείας, ἐκ δραχμῶν δὲ ἑκατὸν ἐξήκοντα ἑκατομμυρίων τουλάχιστον, ὀλοσχερῶς καταβεβλημένων, διὰ πλείονας τοῦ ἐνὸς κλάδους ἀσφαλείας.—2. Αἱ ἡδὴ λειτουργοῦσαι ἀσφαλιστικαὶ ἐταιρεῖαι διέπονται ὑπὸ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διατάξεων.—3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Γ) Β.Δ. 18 Ἰαν. 27 Φεβρ. 1947 «περὶ καθορισμοῦ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν συνιστῶντων τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον καὶ τὴν ἀσφαλιστικὴν τοποθέτησιν ἢ ἐγγυήσιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων κλπ». Ἄρθ. 1.—1. Τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον καὶ τὰ πάσης φύσεως ἀποθεματικά τῶν ἡμεδαπῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων δύνανται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς νὰ εἶναι ἐπενδεδυμένα μόνον ὡς ἀκολουθῶς. α) Εἰς τὰ ἐν ἀρθρῳ 3 τοῦ παρόντος ἀναφερόμενα περιουσιακὰ στοιχεία. β) Εἰς μετοχὰς ἀνωνύμων ἐταιρειῶν τραπεζικῶν, ἀσφαλιστικῶν,

ἀντασφαλιστικῶν, βιομηχανικῶν, οἰκοδομικῶν, κοινῆς ὠφελείας καὶ παραγωγικῶν ἔργων μέχρι τοῦ ἐνὸς πέμπτου τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου δι' ἐκάστην τῶν ἐν λόγῳ ἐπιχειρήσεων. γ) Εἰς καταθέσεις παρ' ἀνεγνωρισμέναις ἑλληνικαῖς ἀνωνύμοις Τραπεζιτικαῖς ἐταιρείαις. δ) Εἰς καταθέσεις παρ' ἀνεγνωρισμέναις ξέναις Τραπεzaῖς εἰς συνάλλαγμα ἢ ὁμολογίας δανείων ξένων Κρατῶν. ε) Εἰς καταθέσεις παρ' ἡμεδαπαῖς καὶ ἀλλοδαπαῖς ἀσφαλιστικαῖς ἢ ἀντασφαλιστικαῖς ἐπιχειρήσεσιν εἰς συνάλλαγμα ἢ ὁμολογίας δανείων ξένων Κρατῶν ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἐγγυήσεις εἰς τὰς οἰκείας Κυβερνήσεις ἢ τὰς συνεργαζομένας ἀσφαλιστικὰς ἢ ἀντασφαλιστικὰς ἐπιχειρήσεις.—2. Ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος θεωρεῖται ἐπένδυσις ἢ διάθεσις μέχρι τοῦ ἐνὸς πέμπτου τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου δι' ἔξοδα ἰδρύσεως καὶ ὀργανώσεως τῶν ἡμεδαπῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων ὡς καὶ δι' ἀγορὰν ἐπίπλων, ὑλικοῦ καὶ λοιπῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν εὐφροῦνον λειτουργίαν αὐτῶν.

Ἄρθ. 2.—1. Τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον ἐκάστης ἰδρυομένης ἡμεδαπῆς ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας δεόν νὰ ἦ ἐξ ὀλοκλήρου καταβεβλημένον τοῖς μετρητοῖς εἰς δραχμάς.—2. Ἀδεία τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας κατὰ τὴν σύστασιν ἑλληνικῆς ἀνωνύμου ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὅπως ἡ καταβολὴ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου γίνῃ οὐχὶ ἐξ ὀλοκλήρου τοῖς μετρητοῖς ἀλλὰ καὶ δι' εἰσφορὰς εἰς εἶδος ἐτέρων περιουσιακῶν στοιχείων ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων, μέχρι τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ τῆς ὡς καταβλητέου μετοχικοῦ τῆς κεφαλαίου.—3. Εἰς ἃς περιπτώσεις τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον ἢ ἡ ἀσφαλιστικὴ τοποθέτησις ἢ ἐγγυήσεις δὲν καταβάλλονται ἐξ ὀλοκλήρου εἰς δραχμάς, ἐξαιρέσει τῆς ἐν ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος ἀναφερομένης περιπτώσεως, δεόν νὰ προηγηθῇ ἀποτίμησις αὐτῶν, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 7 * τοῦ παρόντος ὀριζόμενα. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ μεταρροπῆς τῆς ἀσφαλιστικῆς τοποθετήσεως ἢ ἐγγυήσεως ἐξαιρέσει τῆς ἀντικαταστάσεως δραχμῶν διὰ χρεωγράφων εἰσηγμένων εἰς τὸ χρηματιστήριον καὶ τανάπαλιν.

Ἄρθ. 17.—1. Τὸ πέμπτον τῶν καθαρῶν ἐτησίων κερδῶν τῆς ἐταιρείας τοῦλάχιστον διατίθεται ἀσφαλιστικῶς πρὸς σχηματισμὸν ἀποθεματικοῦ.—2. Ἡ τοιαύτη διάθεσις δὲν εἶναι ὑποχρεωτική, ἅμα ὡς τὸ ἀποθεματικὸν ὑπερβῇ τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον.

Ἄρθ. 18.—1. Πᾶσα ἑλληνικὴ ἀνωνύμος ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία ὑποβάλλει κατ' ἔτος, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ αὐτῆς, πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, διὰ τὸ παρελθὸν ἔτος συνοπτικῶς, α') πίνακα

* Ἀνωτ. ὑπὸ ἀρθ. 7 Ν. 1023, σελ. 89.

τῶν συναφθεισῶν ἀσφαλειῶν, τῶν ἐκκρεμῶν κινδύνων καὶ τῶν πληρωθεισῶν ἀποζημιώσεων, β') πίνακα τῶν εἰσπραχθέντων ἀσφαλίστων.—2. Αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἐταιρεῖαι κλάδου ζωῆς ὑποβάλλουσι προσθέτως πίνακα τοῦ εἴδους καὶ τοῦ ποσοῦ ἐκάστης συναφθείσης ἀσφαλείας, τοῦ χρόνου τῆς πληρωμῆς τῶν ἀσφαλίστων, τοῦ ποσοῦ τῶν πρὸς τοὺς ἠσφαλισμένους χορηγηθέντων δανείων, τοῦ ποσοῦ τῶν γενομένων ἐξοφλήσεων καὶ ἀκυρώσεων ἀσφαλειῶν, τοῦ ποσοῦ τῶν ἐπιναχθεισῶν ἐν ἰσχύϊ ἀσφαλειῶν, τοῦ ποσοῦ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς τὴν ἡμεδαπὴν μετενεχθεισῶν ἀσφαλειῶν καὶ τῶν συνεπεῖα μεταφορᾶς τῆς κατοικίας τοῦ ἠσφαλισμένου εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν μετενεχθεισῶν ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀσφαλειῶν.—3. Περίληψις τούτων δημοσιεύεται ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀσφαλειῶν.—4 (N. Δ. 20 Νοεμβρ. 1925, ἀρθ. 4 § 3). Διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας δύναται νὰ καθορισθῇ ἐνιαῖος τύπος ὑποβολῆς τῶν ὡς ἄνω στοιχείων περὶ τῶν ἐτησίων ἐργασιῶν τῶν ἐλληνικῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων.

Κεφάλαιον Γ'. — Περὶ ἀλλοδαπῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν

Ἄρθ. 19.—1. Πᾶσα ἀλλοδαπὴ ἀνώνυμος ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι, ὑποβάλλει πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας αἰτήσιν περὶ ἀδείας λειτουργίας αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι.—2. Τῇ αἰτῇσει προσαρτᾶται. α') Κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ καταστατικοῦ καὶ τοῦ τελευταίου ἰσολογισμοῦ αὐτῆς ἐν τῇ πρωτοτύπῳ γλῶσσῃ καὶ ἐν ἐλληνικῇ μεταφράσει. β') Ἀπόδειξις καταθέσεως παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἐγγυήσεως.* γ') Τὰ τιμολόγια τῶν

* Α) N. Δ. 112|1946, ἀρθ. 1, ἀνωτ. ὑπὸ ἀρθ. 16, σελ. 93.

Β) B. Δ. 1|19 Ὀκτωβρ. 1948, ἀνωτ. ὑπὸ ἀρθ. 16, σελ. 93.

Γ) B. Δ. 18 Ἰαν. 1947, ἀρθ. 5.—1. Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ N. Διατ. 112|1946 λειτουργοῦσαι ἀλλοδαπαὶ ἀσφαλιστικαὶ ἐταιρεῖαι, ὡς καὶ οἱ ἀνεγνωρισμένοι ἀντιπρόσωποι τῶν ἀγγλικῶν Λούδς, ὧν ἡ ἐγγυήσις εἶναι κατωτέρα τοῦ διὰ τοῦ ἀρθρου 1 § 2 τοῦ N. Διατ. ὑπ' ἀριθ. 112|1946 ὀριζομέ-

ἀσφαλειῶν ζωῆς τῆς ἐταιρείας, μετὰ σημειώματος περιέχοντος τὴν στατιστικὴν θνησιμότητος, τὸ ἐπιτόκιον καὶ τὸ καθαρὸν ἀσφάλιστρον, κεκυρωμένα ἔν τε τῇ πρωτοτύπῳ γλώσσῃ καὶ ἐν ἑλληνικῇ μεταφράσει. δ) Ὁ ὁρισμὸς νομίμου ἀντιπροσώπου τῆς ἐταιρείας ἐν Ἑλλάδι. * ε) (Ν. Δ. 20 Νοεμβρ. 1925, ἄρθ. 6 § 1). Γραμμάτιον καταθέσεως παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ** δραχμῶν πέντε χιλιάδων ***, ὡς τέλους ἐγκαταστάσεως τῆς ἐταιρείας.—Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπέχουσι καὶ οἱ ζητοῦντες νὰ ἐργασθῶσιν ἐν Ἑλλάδι μεσῖται τοῦ ἀγγλικοῦ Λοῦδ.

Α) Ν.Δ. 112]1946, ἄρθ. 1 § 1: ἀνωτ. ὑπὸ ἄρθ. 16.

Β) Β.Δ. 13]16 Ἰαν. 1918 «περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἄρθ. 5 ἐδ. 2 καὶ 19 ἐδ. 4 τοῦ ν. 1023 περὶ ιδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσσεως».—Ἀρθ. 1.—Ἡμέρα ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν Ἑλλάδι λειτουργίαν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μεσιτῶν τῶν ἀγγλικῶν Λοῦδς, καθορίζεται ἡ 25 Ἰανουαρίου 1918, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις λεπτομερέστερον πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου ὀριζόμενα.

γ) γονοποιοῦ, πρὸς συνέχισιν τῶν ἐργασιῶν τῶν ὑποχρεοῦνται ὅπως καταβάλλωσιν ἢ συμπληρώσωσι τοῦτο εἰς τέσσαρας τριμηνιαίας ἰσας δόσεις, τῆς καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως ἀρχομένης ἀπὸ 1 Ἰανουαρ. 1917. Ἡ καταβολὴ ἐκάστης δόσεως δέον νὰ γίνηται τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς λήξεως ἐκάστης τριμηνίας.—2. Διὰ τὴν παροχὴν ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργασιῶν εἰς τὰς ἤδη λειτουργούσας ἀλλοδαπὰς ασφαλιστικὰς ἐταιρείας ἐφαρμοζονται αἱ περὶ καταβολῆς ἐγγυήσεως διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 § 2 τοῦ Ν. Διαιτ. ὑπ' ἀριθ. 112]1946.

* Ν. Δ. 403]1941, ἄρθ. 7 § 3. Ἐκάστη ασφαλιστικὴ ἐταιρεία, ἡμεδαπὴ ἢ ἀλλοδαπὴ, ἐκτὸς τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου, δύναται, ἐὰν θέλῃ, νὰ διορίσῃ ἓνα μόνον γενικὸν πράκτορα καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα, ἐδρεύοντα ἐν Ἀθήναις. Εἰς περιπτώσιν διορισμοῦ τοιοῦτου γενικοῦ πράκτορος, τόσον ἡ διεύθυνσις τῆς ἡμεδαπῆς ἐταιρείας ὅσον καὶ ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπος τῆς ἀλλοδαπῆς, δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα ἐκδόσεως ασφαλιστηρίων, ἀλλὰ περιορίζονται εἰς ἀπλὴν ἐποπτείαν τῶν ἐργασιῶν. Ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπος τῶν ἀλλοδαπῶν ασφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων ἐδρεύει ἀποκλειστικῶς ἐν Ἀθήναις.

** Δημοσίῳ Ταμείῳ: Ν. Δ. 113]1946, ἄρθ. 2 § 4.

*** Ὁγδοήκοντα χιλιάδων: Ἀπόφ. ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθν. Οἰκονομίας 99948, Ἐφημ. Κυβ. Β, 189, 20 Νοεμβρ. 1946.

Ἄρθ. 2.—(Β.Α. 27 Ἰουν. 1919). Πᾶς μεσίτης ἀσφαλειῶν παρὰ τῷ ἀγγλικῷ Λόγῳ δικαιούται ν' ἀσκῇ τὴν ἀσφαλιστικὴν ἐπιχείρησιν ἐν Ἑλλάδι μόνον διὰ τὸν κλάδον ναυτικῶν ἀσφαλειῶν καὶ ἐφόσον ἔχει ἕνα ἀντιπρόσωπον ἐν Ἑλλάδι, ὁ δὲ ἀντιπρόσωπος οὗτος ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας διὰ Β. Διατάγματος *, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθ. 5 τοῦ νόμου συμβουλίου.—Ὅπως τύχη τῆς τοιαύτης ἀδείας ὁ μεσίτης θέλει υποβάλλει πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας ἔγγραφον δήλωσιν ἐν ἀγγλικῇ γλώσσῃ, κεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ ἐν Λονδίνῳ Ἕλληκος προξένου, δι' ἧς νὰ δηλοῖ τὸ πρόσωπον, ὅτι ἀναγνωρίζει ὡς ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι καὶ νὰ καθορίξῃ τὴν ἐκτασιν τῶν ἐξουσιῶν τοῦ ἀντιπροσώπου τούτου, εἴτε διορίζων αὐτὸν πληρεξούσιον, ἵνα ἐκδίδῃ ἐν Ἑλλάδι ὀριστικὰ ἀσφαλιστήρια ἐξ ὀνόματος τοῦ μεσίτου καὶ τῆς ὁμάδος αὐτοῦ, εἴτε ἐξουσιοδοτῶν τούτον, ἵνα ἐκδίδῃ προσωρινὴν ἀποδείξιν ἀσφαλισσεως (certificate), ἣν θέλει ἀντικαθιστᾷ δι' ὀριστικοῦ ἀσφαλιστηρίου (cover-note), ἐντὺς προθεσμίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς προσωρινῆς ἀποδείξεως καὶ συνισταμένης εἰς 50 μὲν ἡμέρας, ἐὰν τὸ ἀσφαλιστήριον ἀποστέλληται ἐξ Ἀγγλίας εἰς Ἑλλάδα, εἰς 20 δὲ ἡμέρας, ἂν τὸ ἀσφαλιστήριον μετατίθεται ὑπὸ τοῦ μεσίτου παρ' ἀγγλικαῖς Τραπεζαῖς.

Ἄρθ. 3.—Πᾶς ἐν Ἑλλάδι, μέχρι τῆς 25 Ἰαν. 1918 ἐργαζόμενος ὡς ἀντιπρόσωπος μεσίτου τῶν ἀγγλικῶν Λόγῳ, ὀφείλει νὰ υποβάλῃ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας μέχρι τῆς 25 Φεβρ. 1918 αἴτησιν ἐμφαίνουσαν τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ μεσίτου, ὁποῖος εἶναι ἀντιπρόσωπος, μέχρι δὲ τῆς 30 Ἀπριλίου 1918 νὰ υποβάλῃ δήλωσιν τοῦ μεσίτου, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐκτιθέμενα.

Ἄρθ. 4.—Κατηγορ. Ν. 2193]1920.

Ἄρθ. 5.—Ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 3 ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου οὐδεὶς δικαιούται ν' ἀσκῇ ἀσφαλιστικὰς ἐργασίας ἐν Ἑλλάδι ὡς ἀντιπρόσωπος μεσίτου τῶν ἀγγλικῶν Λόγῳ, ἀνευ τῆς κατὰ τὸ ἄρθ. 2 ἀδείας.

Ἄρθ. 6.—Πᾶσα ψευδὴς δήλωσις τοῦ ἀντιπροσώπου, ἰδίᾳ δὲ πᾶσα ἐν Ἑλλάδι ἐκδοσις ὀριστικοῦ ἀσφαλιστηρίου ἢ προσωρινῆς ἀποδείξεως, ἐν ᾗ ἡ ἀσφάλεια δὲν ἔχει καλυφθῇ ὑπὸ τοῦ ἐν Λονδίνῳ μεσίτου καὶ τῆς ὁμάδος αὐτοῦ, ἐπάγειται ποινικὴν δίωξιν τοῦ ἀντιπροσώπου, κατὰ τὰ ἄρθρα 21 καὶ 27 τοῦ Ν. 1023.

Ἄρθ. 20.—1. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας, λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθ. 5 συμβουλίου, προκαλεῖ τὴν ἐκδοσιν Β. Διατάγματος **, χορηγοῦντος τὴν ἀδειαν τῆς λειτουργίας

* Ν.Α. 21 Σεπτ. 1926 : Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ Ἑθν. Οἰκονομίας.

** Ὑπουργ. ἀποφάσεως. Ν.Α. 21 Σεπτ. 1926.—Ν 1705, ἀρθ. 12, ἀνωτ. ἐπὶ δρθ. 5.

τῆς ἐταιρείας ἐν Ἑλλάδι.—2. Ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως ταύτης ἄρχεται νομίμως ἡ λειτουργία τῆς ἐταιρείας ἐν Ἑλλάδι.

Ἄρθ. 21.—Πᾶσα τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ ἢ τῶν τιμολογίων γενομένη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δὲν ἰσχύει ἐν Ἑλλάδι, ἐφ' ὅσον δὲν ἔγκριθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 20.

Ἄρθ. 22.—1 (Ν. Δ. 112|1946, Β. Δ. 1|9 Ὀκτωβρ. 1948). Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐγγύησις τοποθετουμένη ἀσφαλιστικῶς κατὰ τὰ ἄρθρα 7-10, ἀποτελεῖται ἐκ δραχμῶν 160 ἑκατομμυρίων ἐφ' ὅσον ἡ ἐταιρεία ἀσκεῖ πλείονα τοῦ ἐνὸς κλάδους ἀσφαλείας καὶ ἐκ δραχμῶν 80 ἑκατομμυρίων ἐφ' ὅσον ἡ ἐταιρεία ἀσκεῖ ἓνα μόνον κλάδον.—2 (Ν. Δ. 14 Ἰουν. 1926, Ν. Δ. 112|1946, ἄρθ. 1 § 1). Οἱ ἀντιπρόσωποι μεσιτῶν τῶν ἀγγλικῶν Λοῦδς ὑποχρεοῦνται εἰς ἀσφαλιστικὴν τοποθέτησιν ἐγγυήσεως ἐκ δραχμῶν 20 ἑκατομμυρίων.—3 (Ν. Δ. 14 Ἰουν. 1926). Ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθ. 8 τοῦ παρόντος, ἡ ὡς ἄνω ἐγγύησις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιστρέφεται πρὸς τῆς ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας λειτουργίας τῆς ἐταιρείας.

Ἄρθ. 23.—1 (Ν. Δ. 16 Σεπτ. 1926, ἄρθ. 1). Ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπος, ὅστις δέον νὰ κατοικῇ ἐν Ἑλλάδι, ἐκπροσωπεῖ τὴν ἐταιρείαν δικαστικῶς καὶ ἐν ταῖς πρὸς τὴν ἐλληνικὴν Κυβέρνησιν σχέσεσιν αὐτῆς. Ἀποκλείεται ὁ διορισμὸς παρὰ τῆς αὐτῆς ἐταιρείας δύο νομίμων ἀντιπροσώπων εἴτε μὲς τὴν ἀρμοδιότητα ἐπὶ ὠρισμένου μέρους τῆς Ἐπικρατείας εἴτε πρὸς ἄσκησιν ὠρισμένου κλάδου.—2. Ὁ ἀντιπρόσωπος ὑπογράφει πᾶν ἀσφαλιστήριον, ἀφορῶν τὰς ἐν ἄρθρῳ 4 ἀσφαλίσεις. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐπὶ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τοῦ ἀντιπροσώπου, δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ἵνα καὶ ἄλλα πρόσωπα ἔχοντα τὴν κατοικίαν αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι, ὑπογράψωσι τὰ ἀσφαλιστήρια, οὐδέποτε ὁμῶς πλείονα τοῦ ἐνὸς ἐν ἑκάστη πόλει*.—3. Ὁ ἀντιπρόσωπος ὑπέχει τὴν εὐθύνην τῶν μελῶν τοῦ διοικ. συμβουλίου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἡμεδαπῶν ἐταιρειῶν.—4 Ἐλλείψει ἀντιπροσώπου, ὡς καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦτου, πᾶσα ἐπίδο-

* Ὅρα καὶ Ν.Δ. 403|1911, ἀνωτ. ὑπὸ ἄρθ. 19, σελ. 96.

σις γίνεται πρὸς τὸν γραμματέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν.
 —5. Ἡ ἐταιρεία δικαιούται νὰ παύῃ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦτον, ἢ παῦσις ὅμως ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐγγράφου περὶ τούτου δηλώσεως.—
 6. Ἡ ἐταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ πληροῖ τὴν θέσιν ταύτην ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς κενώσεως αὐτῆς, ἄλλως ἀνακαλεῖται τὸ Β. Διάτ. * τῆς ἀδείας λειτουργίας αὐτῆς.

Ἄρθ. 24.—Πᾶσα ἄλλοδαπὴ ἀνώνυμος ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία, λειτουργοῦσα ἐν Ἑλλάδι, ὑποχρεοῦται ἵνα. α') Τὰ ἀσφαλιστήρια αὐτῆς συντάσῃ ἐν ἐλληνικῇ γλώσσῃ. β'). Καταβάλλῃ τὰς ἀποζημιώσεις ἐν Ἑλλάδι. γ') Ὑποβάλληται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐλληνικῶν δικαστηρίων. δ') Τηρῇ ἐν Ἑλλάδι ἐμπορικὰ βιβλία περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργασιῶν τῆς ἐταιρείας ἐν ἐλληνικῇ γλώσσῃ. ε') Ὑποβάλλῃ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ ἐκάστου ἔτους, τὸν ἐτήσιον γενικὸν ἰσολογισμόν αὐτῆς, τὸν εἰδικὸν ἰσολογισμόν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργασιῶν αὐτῆς διὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 στοιχεῖα περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργασιῶν αὐτῆς. στ') Ἐπὶ παντὸς ἐγγράφου, ἐντύπου ἢ δακτυλογραφήματος, τὴν ἐταιρικὴν ὀνομασίαν παρακολουθοῦσιν ὀλογράφως ἐλληνιστὶ αἱ λέξεις «ἄλλοδαπὴ ἀνώνυμος ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία», προστιθεμένης τῆς ἑδρας, τῆς ἐθνικότητος τῆς ἐταιρείας καὶ τοῦ καταβεβλημένου ἐταιρικοῦ αὐτῆς κεφαλαίου.

Κεφάλαιον Δ'. — Περὶ ποινικῶν διατάξεων

Ἄρθ. 25.—Διὰ φυλακίσεως καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 80.000 δραχμῶν ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων, τιμωρεῖται ὁ ἐν γνώσει ποιῶν ψευδεῖς δηλώσεις, α') πρὸς τὴν ἐποπτεύουσαν ἀρχὴν ἐπὶ σκοπῷ ἵνα ἐπιτύχῃ τὴν ἀδειαν λειτουργίας ἰδιωτικῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως, τὴν παράτασιν τοιαύτης ἀδείας ἢ τὴν ἐγκρίσιν τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ, τῶν τιμολογίων, τῶν ὁρῶν τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐργασίας ἢ τοῦ κλάδου αὐτῆς, β') πρὸς τὸ κοινόν, διὰ δημοσιευμάτων (ἐντύπων ἢ δακτυλογραφημένων), ἐπὶ σκοπῷ παγιδεύσεως αὐτοῦ.

Ἄρθ. 26.—Διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους καὶ διὰ χρηματικῆς ποι-

* Ὑπουργ. ἀπόφασις. Ν.Δ. 91 Σεπτ. 1936.

νῆς μέχρι 10.000 δραχμῶν ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων τιμωροῦνται τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, οἱ ἐλεγχταὶ καὶ οἱ ἐγκαθαρισταὶ ἀνωνόμου ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας ἢ ἀλληλασφαλιστικοῦ συνεταιρισμοῦ, ὅταν ἐν γνώσει, α') προέτειναν ἢ ἐπέτρεψαν τὴν διονομίην τοῦ μερίσματος ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ περὶ σχηματισμοῦ ἀποθεματικοῦ, β') παρεβίασαν τὰς νομίμους διατάξεις περὶ ὑπολογισμοῦ, διαχειρίσεως καὶ φυλάξεως τῶν ἀποθεμάτων ἀσφαλιστρῶν, γ') παρεβίασαν τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ περὶ διαθέσεως τῶν λόγῳ ἐγγυήσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 11, 14, 17 καὶ 22 διατιθεμένων χρηματικῶν ποσῶν.

Ἀρθ. 27.—Διὰ φυλακίσεως καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 80 χιλιάδων δραχμῶν ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων τιμωροῦνται πραγματογνώμονες, οἵτινες κατὰ τὸν ἐλεγχον τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν ἀποθεμάτων ἀσφαλιστρῶν ἐπὶ ἀσφαλειῶν ζωῆς ἢ ἐπὶ ἀσφαλειῶν ἀτυχημάτων ἐν γνώσει ποιοῦνται ψευδεῖς δηλώσεις.

Ἀρθ. 28.—Διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἐτους καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 80 χιλιάδων δραχμῶν ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων τιμωρεῖται : 1) Ὅστις ἄνευ ἀδείας ἀσκεῖ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἰδιωτικὴν ἀσφαλιστικὴν ἐπιχείρησιν. 2) Ὅστις ὡς ἀντιπρόσωπος ἢ πληρεξούσιος συνάπτει ἢ μεσολαβεῖ πρὸς σύναψιν ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ὑπὸ ἀσφαλιστοῦ μὴ ἔχοντος ἀδειαν λειτουργίας ἰδιωτικῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως ἐν Ἑλλάδι. Ὁ ἀσφαλιζόμενος δὲν τιμωρεῖται. 3) Ὅστις, κληθεὶς δι' ἡτιολογημένης πράξεως τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν κατὰ τὸν νόμον, τὴν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Β. Διατ., τὸ καταστατικὸν καὶ κατὰ τὰς ἀσφαλιστικὰς ἀρχάς, τάξιν, ἠρνήθη ἢ ἡμέλησε νὰ συμμορφωθῇ ἐντὸς τῆς ταχθείσης αὐτῷ τοῦλάχιστον μηνιαίας προθεσμίας, πρὸς τὴν πρόσκλησιν τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς.—4) (Ν. Α. 20 Νοεμβρ. 1925, ἄρθ. 4 § 2). Ὅστις παραβιάζει τὰς ἐν ἄρθρῳ 32 ἀπαγορεύσεις.

Κεφάλαιον Ε'. — Τελικαὶ καὶ μεταβατικαὶ διατάξεις

Ἀρθ. 29.—Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος νόμου δὲν θεωροῦνται ἀσφαλιστικαὶ ἐπιχειρήσεις αἱ ἐνώσεις προσώπων, αἱ παρέχουσαι πρὸς τὰ μέλη αὐτῶν περίθλαψιν, ἄνευ δικαιώματος ἀγωγῆς πρὸς τοιαύτην.

Ἀρθ. 30.—1. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος νόμου δὲν θεωροῦνται ἀσφαλιστικαὶ ἐπιχειρήσεις αἱ ἐπιχειρήσεις ἀντασφαλίσεως.—2. Διὰ Β. Διατ., ἐκδιδομένου μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 συμβουλίου*, δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσιν ἐπὶ

* Ν. 1705, ἄρθ. 12, ἀνωτ. ὑπὸ ἄρθ. 5, σελ. 87.

πασῶν ἢ ὠρισμένων κατηγοριῶν ἐπιχειρήσεων ἀντασφαλίσεως πᾶσαι ἢ τινες τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθ. 31.—1. Δὲν ὑπόκεινται τῷ παρόντι νόμῳ, α') αἱ ἀσφαλίσεις αἱ συναπτόμεναι παρὰ τῆς Πολιτείας, τῶν Δήμων καὶ τῶν Κοινοτήτων ὡς ἀσφαλιστῶν, β') τὰ ἀλληλασφαλιστικά ταμεῖα τῶν συνεταιρισμῶν, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ἀποτελοῦσι τὸν κύριον σκοπὸν τοῦ συνεταιρισμοῦ, γ') τὰ ταμεῖα συντάξεων τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐν γένει τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν.—2. Διὰ τὴν λειτουργίαν ὁμως τῶν ἀνωτέρω ὑπὸ τὰ στοιχεῖα β' καὶ γ' ταμείων ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένη μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 συμβουλίου.

Ἄρθ. 32.—1. Ἀπαγορεύονται οἱ ἀλληλασφαλιστικοὶ συνεταιρισμοὶ οἱ ἀφορῶντες παντὸς εἵδους ἀσφαλείας κλάδου ζωῆς.—2. Ἀπαγορεύονται αἱ ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι αἱ σκοπὸν ἔχουσαι τὴν συλλογὴν καὶ διαχείρισιν τῶν περιοδικῶν καταβολῶν τῶν ἐγγεγραμμένων μελῶν, ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τῆς κατὰ τὸν πρὸς ἐκκαθάρισιν ὠρισμένον χρόνον διανομῆς τῶν χρημάτων μεταξὺ τῶν ἐγγεγραμμένων μελῶν συνενουμένων καθ' ὁμάδας (ἐταιρεῖαι ἀποταμιεύσεως).—3. Ἀπαγορεύονται αἱ ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι αἱ σκοπὸν ἔχουσαι ἵνα προσελκύσωσι τὰς ἐφ' ἅπαξ ἢ περιοδικῶς, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, καταβαλλομένας οἰκονομίας τοῦ κοινοῦ, ἐπὶ σκοπῷ κεφαλαιοποιήσεως, ἀνάλαμβάνουσαι ὠρισμένας ὑποχρεώσεις (ἐταιρεῖαι κεφαλαιοποιήσεως).—4 (N. Δ. 9 Σεπτ. 1925, ἀρθ. 3). Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ κλάδου κεφαλαιοποιήσεως ἐν συνδυασμῷ κληρώσεων εἰς ἑλληνικὰς ἀσφαλιστικὰς ἐταιρεῖας ζωῆς νομίμως λειτουργούσας ἀπὸ πενταετίας. Διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου ἐποπτείας ἀσφαλίσεως, καθορισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ κλάδου τούτου*.—5 (N. 403]1945, ἀρθ. 5). Ἀπαγορεύεται καὶ εἶνε ἀπολύτως ἄκυρος ἡ σύναψις ἀσφαλειῶν προσώπων ἢ πραγμάτων κατὰ κινδύνων ὑποκειμένων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς πραγ-

* Διάτ. 19]26 Ἰαν. 1926, κατωτ. ὑπὸ ἀρθ. 37, Β, σελ. 104.

ματοποίησιν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, α') παρ' ἀσφαλιστικαῖς ἐπιχειρήσεσι μὴ κεκτημέναις ἀδείας λειτουργίας ἐν Ἑλλάδι καὶ β') παρ' ἐπιχειρήσεσι νομίμως λειτουργούσαις ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ δι' ἐκδόσεως ἀσφαλιστηρίων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.—6 (Ν. Δ. 20 Νοεμβρ. 1925, ἄρθ. 4 § 1). Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι λειτουργούσας ἡμεδαπὰς ἢ ἀλλοδαπὰς ἐμπορικὰς, τραπεζικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις νὰ ἐνεργῶσιν ἀσφαλίσεις ὅπωςδήποτε ἢ νὰ δέχωνται ἐπὶ οἰωδῆποτε σκοπῷ ἀσφαλιστήρια ἐκδεδομένα κατὰ παράβασιν τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ἄρ. 33.—Διὰ Β. Διατ. ἐκδιδομένου μετ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, δύναται νὰ χορηγηθῇ ἡ ἀδεία λειτουργίας ἀλληλασφαλιστικοῦ συνεταιρισμοῦ, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν ἀφορᾷ τὸν κλάδον ζωῆς.

Ἄρ. 34.—1. Διὰ Β. Διατ. ἐκδιδομένου μετὰ γνώμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 1023 συμβουλίου, δύναται νὰ καθορισθῇ ἕτερος τρόπος ἐκκαθαρίσεως τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας «Ζωῆς καὶ Προνοίας ἢ Ἀμοιβαία».—2. Τὸ διάταγμα τοῦτο δύναται νὰ ὀρίσῃ καὶ τὰ τῆς ἀμοιβῆς ἐν γένει τῆς ἐκκαθαρίσεως, διὰ τὴν ἐργασίαν, ἥς ἡ συνέχισις δυνατὸν ν' ἀνατεθῇ κατὰ τὰ ἀνωτέρω καὶ εἰς ἐλληνικὴν ἀνώνυμον ἐταιρείαν.—3 (Ν.Δ. 9 Σεπτ. 1925, ἄρθ. 1). Ἐν τῷ διατάγματι τοῦτῳ δύναται νὰ ὀρισθῇ καὶ βραχυτέρα παραγραφὴ τῶν κατὰ τῆς ἐταιρείας ταύτης ἀπαιτήσεων τῶν τε μετόχων καὶ τῶν τρίτων, ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκκαθαρίσεως διαθέσεως τῆς ὑπολειφθησομένης περιουσίας τῆς ἐταιρείας, περιεχομένης εἰς τὸ Κράτος καὶ χρησιμοποιουμένης διὰ δημοσίους σκοποὺς. Ἡ ὀρισθησομένη παραγραφὴ, ἐξαιρουμένη τοῦ δικαιοστασίου, δεόν νὰ ἦ τουλάχιστον ἐξάμηνος.

Ἄρθ. 35.—Ὁ νόμος 669 καὶ τὸ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθὲν διάταγμα τῆς 14 Ἰουλίου 1918 διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθ. 36.—1. Καταργοῦνται ὁ νόμος ΓΥΗΓ' (ὕπ' ἀριθ. 3493) ἐξαιρέσει τῶν ἀρθ. 9 καὶ 10, ὁ νόμος ΡΧΜΣΤ' (ὕπ' ἀριθ. 3644) ἐξαιρέσει τοῦ ἀρθ. 3 καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη τῷ παρόντι νόμῳ.—2. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργεῖται τὸ ἄρθ. 4 τοῦ ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου 1914 Β. Διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀρθ. 5 ἐδάφ. 2, καὶ 10 ἐδάφ. 4 τοῦ νόμου 1023 κλπ.».—3. Τὰ μέχρι τῆς ἰσχύος ταύτης παρακατατεθειμένα ποσὰ θεωροῦνται ἐγκύρως εἰσπραχθέντα.

Ἄρθ. 37.—Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμοδότησιν τοῦ συμβουλίου ἐποπτείας ἀσφαλίσεων, δύνανται νὰ κανονισθῶσι τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος.

Α) Νόμ. 4633 τῆς 3/7 Μαΐου 1930 «περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ἀσφαλιστρῶν ἐκ πυρασφαλειῶν συνομελογηθεισῶν ἐν Ἑλλάδι».

Ἀρθ. μόνον.—Αἱ διαφοραὶ περὶ καταβολῆς ἀσφαλιστρῶν ἐν πυρασφαλειῶν συνομολογηθεῖσων ἐν Ἑλλάδι παρ' ἡμεδαπῶν ἢ νομίμως ἀνεγνωρισμένων καὶ λειτουργουσῶν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν πυρασφαλιστικῶν ἑταιρειῶν, ἀφορωσῶν δὲ ἀκίνητα κείμενα ἐν Ἑλλάδι, φέρονται ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ πρὸς κρίσιν ἐνώπιον τοῦ προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ εἰρηνοδίκου τῆς κατοικίας τοῦ ἀσφαλιστοῦ δι' ὑποβολῆς πίνακος καὶ διή, διὰ μὲν ἀπαιτήσεις μέχρι ποσοῦ δραχμ. 3000 * ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, διὰ δὲ μείζονος ποσοῦ ἀπαιτήσεις ἐνώπιον τοῦ προέδρου.—3. Εἰς τὸν ὑποβαλλόμενον πίνακα ἐπισυνάπτονται τὸ ἀσφαλιστήριον συμβόλαιον ἢ ἡ προσωρινὴ ἀπόδειξις ἀσφαλίσεως ἢ τὸ διπλότυπον παρατάσεως τῆς ἀσφαλείας, ὡς καὶ πᾶν τυχὸν ἕτερον σχετικὸν δικαιολογητικὸν ἔγγραφον.—4. Πρὸς τὸν καθ' οὗ ἀπευθύνεται ὁ πίναξ ἀποστέλλεται κλησίς τοῦ προέδρου ἢ εἰρηνοδίκου, κοινοποιουμένη ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀσφαλιστοῦ, ὅπως παραστῇ κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ ὑποβάλλῃ τὰς τυχόν ἀντιρρήσεις αὐτοῦ καὶ τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις.—1. Ἡ ἐπὶ τοῦ πίνακος κρίσις γίνεται ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει βεβαιώσεων.—5. Κηρύσσεται δ' ἐκτελεστὸς ὁ πίναξ διὰ τὸ ἐγκριθὲν ποσὸν δι' ἀποφάσεως, γραφομένης κάτωθι αὐτοῦ, καὶ κατατίθεται παρὰ τῷ ἀρχεῖῳ τοῦ δικαστηρίου.—6. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀπόφασις ἀποτελεῖ τίτλον πρὸς ἔγγραφὴν δικαστικῆς ὑποθήκης ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτῆς, δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἀναγκαστικῶς μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, τῆς προθεσμίας ταύτης μὴ ἐπεκτεινομένης ἔνεκεν ἀποστάσεως διὰ τοῦς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμονοντας ἢ τοὺς ἀγνώστου διαμονῆς.—7. Ἡ κατὰ τῆς ἀποφάσεως ἀσκηθεῖσα τυχὸν ἔφεσις ἢ ἡ προθεσμία αὐτῆς δὲν ἔχουσιν ἀνασταλτικὴν δύναμιν.—8. Κατὰ τῆς ἐν ἐδ. 5 ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται ἔφεσις, ἀπευθυνομένη ἐνώπιον μὲν τοῦ προέδρου Πρωτοδικῶν προκειμένου περὶ ἀποφάσεως εἰρηνοδίκου, ἐνώπιον δὲ τοῦ προέδρου Ἐφετῶν προκειμένου περὶ ἀποφάσεως προέδρου Πρωτοδικῶν. Ἀρμόδιος πρόεδρος εἶναι δὲ εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπάγεται ὁ ἐκδὸς τὴν ἐκκαλουμένην ἀπόφασιν.—9. Ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως εἶναι δεκάημερος, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, παρεκτεινομένη δὲ λόγῳ ἀποστάσεως.—10. Ἡ ἐφεσις ἀσκεῖται διὰ καταθέσεως κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους. Κατάθεσις προστίμου δὲν ἀπαιτεῖται. Ἀντίγραφον αὐτῆς ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος εἰς τὸν πρόεδρον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἀπευθύνεται, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς πέντε ἡμερῶν νὰ ὀρίσῃ διὰ πράξεώς του, γραφομένης κάτωθι τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἐφέσεως, τόπον καὶ χρόνον πρὸς συζήτησιν τῆς ἐφέσεως, ἢς ἀντίγραφον μετὰ τῆς κάτωθι πράξεως τοῦ προέδρου κοινοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον 18 τουλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς δικασίμου.—11. Ἐπὶ τῆς ἐφέσεως δικάζει ὁ πρόεδρος τελεσιδικῶς κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐδαφ. 1 ὀριζόμενα, δυνάμενος νὰ διατάξῃ καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν δυνάμει τῆς ἐκτελεσθείσης τυχόν ἐν τῷ μεταξύ ἀνακλητέας ἀποφάσεως εἰσπραχθέντων.—12.

* Ν.Α. 161]1946, ἀρθ. 2 : 100 χιλ. δραχμῶν.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφ. ἀπόφασις ἐκτελεῖται κατὰ τὰ ἐν ἐδάφ. 6 ὀριζόμενα.

Β) Διάτ. 19|26 Ἰαν. 1926 «περὶ ἀσκήσεως κλάδου κεφαλαιοποιήσεως παρὰ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν».

Ἄρθ. 1. — Κεφαλαιοποίησις (capitalisation) ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος θεωρεῖται ἡ ἐξασφάλις ὀρισμένου κεφαλαίου καταβλητέου εἰς ὀρισμένον χρόνον ἀντὶ ὀρισμένων καταβολῶν ἐνιαίων ἢ περιοδικῶν. — 2. Ἡ ἀσκῆσις τοῦ κλάδου κεφαλαιοποιήσεως ἐπιτρέπεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἀσφαλιστικὰς ἐταιρείας ζωῆς, λειτουργοῦσας ἀπὸ πενταετίας καὶ μετ' αἰδίου χορηγουμένην διὰ Διατ.,] κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ συμβουλίου ἐποπτείας ἀσφαλίσεως. — 3. Παρασχεθεῖσα ἄδεια ἀσκήσεως τοῦ κλάδου κεφαλαιοποιήσεως ἀνακαλεῖται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον ἂν ἐνὶ ὅς ἐτους ἀπὸ τῆς παροχῆς δὲν γένηται χρήσις αὐτῆς. — 1. Ἀπαγορεύεται ἡ διὰ τοῦ αὐτοῦ συμβολαίου κατάρτισις συμβάσεως ἀσφαλείας ζωῆς καὶ κεφαλαιοποιήσεως. — 5. Ἐπιτρέπεται ἡ πρὸ τῆς λήξεως τοῦ συμβολαίου καταβολὴ τοῦ διὰ τῆς κεφαλαιοποιήσεως ἐξασφαλιζομένου ποσοῦ ἐν συνδυασμῷ πρὸς κληρώσεις.

Ἄρθ. 2. — Εἰς τὴν αἰτίαν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας περὶ παροχῆς ἄδειας ἀσκήσεως τοῦ κλάδου κεφαλαιοποιήσεως δέον νὰ προσαρτᾶται. α') Τὸ ληφθὲν ὡς βάσις ἐπιτόκιον, οἱ μαθηματικοὶ τύποι ἐκάστου εἶδους κεφαλαιοποιήσεως μετὰ εἰδικῆς ἀναλύσεως τοῦ τρόπου τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῶν ὡς καὶ οἱ συναφεῖς πίνακες ἀποδόσεως. β') Λεπτομερὴς ἀνάλυσις τοῦ ποσοστοῦ τῶν ἐπιβαρύνσεων τῶν καθαρῶν καταβολῶν δι' ἔξοδα διαχειρίσεως, παραγωγῆς καὶ εἰσπράξεως, ἅτινα δὲν δύναται νη ὥστι κατώτερα τοῦ δεκάτου τῶν καθαρῶν καταβολῶν. γ') Τιμολόγια τῶν διαφόρων συνδυασμῶν ἐμφαίνοντα, α) τὰς καθαρὰς καταβολὰς, ἐνιαίας ἢ περιοδικὰς καὶ β) τὰς ἐμπορικὰς καταβολὰς. δ') Οἱ μαθηματικοὶ τύποι τοῦ ἡπολογισμοῦ αὐτῶν δι' ἑκάστον εἶδος κεφαλαιοποιήσεως. ε') Ἀντίγραφον τῶν γενικῶν ὅρων τῶν συμβολαίων οἱτινες δέον ν' ἀναγράφωσι πρὸς τὴν τὸν τρόπον τοῦ περιορισμοῦ τοῦ κεφαλαίου ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ καθυστερήσεως καταβολῶν ὡς καὶ τῆς ἐξαγορᾶς αὐτῶν, προσαρτωμένων καὶ τῶν σχετικῶν πινάκων ἐξαγορᾶς κλπ. στ') Δήλωσις τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τοῦ ἐξασφαλιζομένου διὰ τῆς κεφαλαιοποιήσεως ποσοῦ. ζ') Ὁ τρόπος καὶ οἱ ὅροι τῶν ἐνεργουμένων κληρώσεων, (ἐπιτόκιον, χρόνος, τηρητέα μέθοδος, δημοσιότης, κλπ.) καὶ η'). Τέλος ἐγκαταστάσεως συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 19 τοῦ νόμου 103*.

Ἄρθ. 3. — 1 (Α. 3|31 Αὐγ. 1931). Τὸ ἐξασφαλιζόμενον διὰ τῆς κεφαλαιοποιήσεως κεφάλαιον δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 100.000 δρχ. — 2. Διάτ. 3|31 Αὐγ. 1931). Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐνεργουμένων κατ' ἔτος κληρώσεων δέον νὰ μὴ ᾖ ἀνώτερος τῶν 12. Ἐφ' ὅσον αἱ ἐνεργούμεναι κληρώσεις

* Ν. 1705 ἄρθ. 12, ἀνωτ. ὑπὸ ἄρθ. 5 Ν. 1033, σελ. 87.

δὲν ὑπερβαίνωσι τὰς τέσσαρας ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαιρέσιν ἐτησίως ἡ ἐνέργεια μᾶς ἔτι κληρώσεως ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅπως αὕτη ἀφορᾷ εἰς διανομὴν ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν.—3 (Διάτ. 3]31 Αὐγ. 1934). Τὸ ἐπιτόκιον ἀνατοκισμοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ὑπολογίζονται αἱ καταβολαὶ καὶ τὰ μαθηματικά ἀποθέματα, δὲν δύναται νὰ ᾖ ἀνώτερον τοῦ τέσσαρα καὶ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, τὸ δὲ ἐπιτόκιον τῶν κληρώσεων νὰ ᾖ κατ' ἀνωτάτον ὄριον δέδεκα πρὸς χίλια συμβόλαια ἐτησίως.—4. Ἡ διάρκεια τῶν συμβολαίων δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνει τὰ 25 ἔτη.—5. Ἡ ἀπόσβεσις τῶν προκαταβαλλομένων προμηθειῶν δέον νὰ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς δωδεκαετίας τὸ βραδύτερον.—6 (Β.Α. 18 Φεβρ. 1941). Λάνειά πρὸς ἡσφαλισμένους ἐπὶ τῶν συμβολαίων κεφαλαιοποιήσεως δὲν ἐπιτρέπονται εἰμὴ μόνον διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἰσχύος τῶν σχετικῶν συμβολαίων. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐν περιπτώσει ἐμπολέμου καταστάσεως καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ αὕτη, ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις δανείων πρὸς τοὺς κατόχους τίτλων κεφαλαιοποιήσεως μέχρι ποσοστοῦ 50 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς ἐξαγορᾶς καὶ ἐπὶ τόκῳ 5 ο)ο ἐτησίως κατὰ μέγιστον ὄριον.—7. Ἀπαγορεύεται κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῶν συμβολαίων καθ' οἷονδήποτε τρόπον ἡ εἰσπραξις δικαιωμάτων ἐγγραφῆς ἢ ἄλλων τελῶν πλὴν φόρου καὶ χαρτοσήμου.—Εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην δὲν ὑπάγεται ἡ τυχὸν ὑπὸ τῶν τιμολογίων προβλεπομένη ἐπιβάρυνσις τῆς πρώτης μηνιαίας καταβολῆς, ἣτις δὲν δύναται νὰ ᾖ ἀνωτέρα τῶν τεσσαράκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς καταβολῆς ταύτης.—8 (Διάτ. 11]11 Μαρτ. 1929). Συμβόλαια ἐφ' ὧν δὲν κατεβλήθησαν δύο ἐτήσια καταβολαὶ καθίστανται ἄκυρα καὶ δὲν δύναται νὰ ἐξαγορασθῶσι.—9 (Διάτ. 24]28 Δεκ. 1928). Ἐν περιπτώσει ἐκδόσεως τίτλων εἰς ἄλλοδαπὸν νόμισμα τὸ ἐξασφαλιζόμενον διὰ τῆς κεφαλαιοποιήσεως κεφάλαιον δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν πέντε χιλ. χρυσ. δραχμῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οἱ τίτλοι ἀποτελοῦσιν ἰδιαιτέραν σειρὰν (serie), μετέχουσιν ἰδιαιτέρας κληρώσεως καὶ ἀποτελοῦσιν ἴδιον χαρτοφυλάκιον, τηρουμένων νεχωρισμένων λογαριασμῶν ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς ἐταιρείας.

Ἀρθ. 4.—1. Τὰ συμβόλαια τῆς κεφαλαιοποιήσεως εἶναι ὀνομαστικά, ἐπιτρεπομένης τῆς μεταβιβάσεως αὐτῶν διὰ γνωστοποιήσεως εἰς τὴν ἐταιρείαν καὶ ἐγκρίσεως διὰ προσθέτου πράξεως.—2. Ἐν τῇ δπισθεν μέρει τῶν συμβολαίων δέον ν' ἀναγράφωνται ἐντύπως οἱ γενικοὶ ὅροι τῆς συμβάσεως κεφαλαιοποιήσεως.—3. Πᾶσα μεταβολὴ εἰς τοὺς ὁρους τῶν συμβολαίων δέον νὰ ἐγκρίνηται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου ἐμπειρίας ἀσφαλίσεων*.

Ἀρθ. 5.—1. Πᾶσα δημοσίευσις τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐνέργειαν κληρώσεων, διὰ τοῦ τύπου, τοιχοκολλησέων κλπ. ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν προηγουμένης θεωρήσεως τοῦ δημοσιεύματος παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ὑποχρεομένου ν' ἀποφανθῇ ἐντὸς

* Ν. 1705, ἀρθρ. 13, ἀνωτ. ὑπὸ ἀρθ. 5 Ν. 1023, σελ. 87.

δεκαημέρου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς σχετικῆς αἰτήσεως.—2. Πᾶσα ἐνέργεια κληρώσεως δέον ν' ἀνακοινῶνται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας πρὸ δεκαπέντε τουλάχιστον ἡμερῶν.—(Β.Δ. 31 Ἰαν. 1911). Αἱ κληρώσεις ἐνεργοῦνται ἐνώπιον ἐπιτροπῆς, αποτελουμένης ἐξ 1) ἐνὸς μέλους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ Σώματος τούτου, δι' ἐν ἑτος, 2) τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας, καὶ τούτου κωλυομένου, τοῦ διευθυντοῦ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν κλπ. ἢ τοῦ τμηματάρχου ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ 3) ἐνὸς τῶν διευθυντῶν ἢ συμβούλων τῆς ἐνδιαφερομένης ἐταιρείας.

Ἄρθ. 6.—1. Τοῖς ἡμῖν τῶν εἰσπραττομένων καταβολῶν, ἐνιαίων ἢ περιοδικῶν, διατίθεται εἰς ἀσφαλιστικὴν τοποθέτησιν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 7—10 τοῦ κωδικ. νόμου 1023, πλὴν τῶν καταβολῶν τοῦ πρώτου ἔτους δι' ἃς ἡ διάθεσις εἰς ἀσφαλιστικὴν τοποθέτησιν ὀρίζεται εἰς τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν καταβολῶν.—2. Ἀπαγορεύεται ἡ διάθεσις πρὸς ἀσφαλιστικὴν τοποθέτησιν κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὀριζόμενα διὰ τῆς χρησιμοποίητος τοῦ μετωχικοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν ἀποθεματικῶν.

Ἄρθ. 7.—1. Πᾶσα παράβασις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ κωδικ. Ν. 1023 προβλεπομένων ποινικῶν συνεπειῶν, δύναται νὰ συνεπιφέρῃ ἀνάγκησιν τῆς ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ κλάδου κεφαλαιοποιήσεως, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθ. 1 ἐδάφ. 2 τοῦ παρόντος.—2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιευσεως του διὰ Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Νομοθ. Διάτ. «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν», τῆς 17 Ἰουλίου]13 Αὐγούστου 1923.

Κεφάλαιον Α'. — Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθ. 1 (Ν. 4523]1930).—1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται, α') ἐπὶ πάσης ἑλληνικῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας ἐχούσης καταβεβλημένον ἐταιρικὸν κεφάλαιον δύο τουλάχιστον ἑκατομμυρίων δραχμῶν, καὶ β') ἐπὶ πάσης ἀλλοδαπῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας ἐργαζομένης ἐν Ἑλλάδι.—2. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἀπαιτεῖται ἄδεια, παρεχομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας ὑπουργοῦ, δημοσιευομένης ἐν τῷ δελτίῳ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως καὶ κατόπιν γνωμοδοτήσεως ἐπιτροπῆς αποτελουμένης : α') ἐκ τοῦ διευθυντοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, β') τοῦ προέδρου ἢ ἀντιπροέδρου τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, γ') ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς

Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὑποδεικνυομένου ὑπὸ ταύτης διὰ μίαν διέτιν, δ') ἐκ τοῦ τμηματάρχου ἀνωνύμων ἐταιρειῶν καὶ χρηματιστηρίων τοῦ Ὑπουργείου Ἑθν. Οἰκονομίας ὡς εἰσηγητοῦ.—(Ν. 1905, ἀρθ. 12 § 2). Ἡ ἄδεια ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Νομοθ. Διατ. τῆς 17 Ἰουλίου 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν» χορηγεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως (δελτίον ἀνωνύμων ἐταιρειῶν) καὶ κατόπιν γνωμοδοτήσεως τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης: α') ἐκ τοῦ διευθυντοῦ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν καὶ τραπεζῶν, β') ἐκ τοῦ προέδρου τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν. καὶ γ') ἐκ τοῦ προέδρου ἢ ἀντιπροσώπου τοῦ συνδέσμου τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν. Διὰ Διατ. καθορισθῆσεται ἡ λειτουργία τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης.—Πᾶσα αἵτησις περὶ παροχῆς τοιαύτης ἀδείας δεόν νὰ συνοδεύηται καὶ διὰ γραμματίου καταθέσεως παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δραχμῶν πεντακοσίων, ἀποδιδομένων εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας*.—3. Τοιαύτη ἄδεια δὲν ἀπαιτεῖται ἐπὶ τῶν ἀνωνύμων ἐλληνικῶν ἐκδοτικῶν καὶ κτηματικῶν Τραπεζῶν.—4. (Κατηργ. Ν. 5076]1931, ἀρθ. 11.)—5. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλ. 1923 Νομ. Διατ. «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν» ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὁργανισμοῦ.—6. Ἐν τῷ παρόντι «πρόεδρος» νοεῖται ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, καὶ «ἐταιρεία» ἡ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια ἐταιρεία.

Κεφάλαιον Β'. — Περὶ καταθέσεως χρημάτων καὶ χρεωγράφων

Ἄρθ. 2.—1. Ἐὰν παρ' ἐταιρεία ἐγένετο κατάθεσις χρημάτων ἢ ἀνωνύμων χρεωγράφων ὑπὲρ τρίτου, α') ὁ τρίτος καθίσταται δικαιούχος τῶν κατατεθέντων ἅμα τῇ καταθέσει, μὴ ἀπαιτούμενης μνείας τῆς αἰτίας τῆς καταθέσεως μήτε ἀποδοχῆς τοῦ τρίτου, β') εἶνε ἔγκυρος ὁ ἐν τῇ καταθέσει ὄρος ὅτι ὁ τρί-

* Ν.Δ. 133]1946, ἀρθ. 2 § 4. Ἀπόφ. 99948]1946 ὑπουργοῦ Οἰκον. καὶ Ἑθ. Οἰκ. (Ἐφ. Κυβ. Β, 189): παράβολον δραχ. 100 χιλιάδων.

πος θέλει καταστῇ δικαιοῦχος τῆς καταθέσεως μετὰ θάνατον τοῦ καταθέτου. Ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει, ἐὰν ὁ τρίτος ἀποβίωσῃ πρὸ τοῦ καταθέτου, οἱ κληρονόμοι τοῦ τρίτου οὐδὲν δικαίωμα ἔχουσιν ἐπὶ τῆς καταθέσεως.—2. Ἐὰν ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφ. κατάθεσις προσβάλλῃ νόμιμα δικαιώματα ἄλλου, οὗτος ἔχει ἀξίωσιν ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ τρίτου, ἀλλ' ἡ τοιαύτη ἀξίωσις, ἐφ' ὅσον δὲν ἐγένετο κατάσχεσις εἰς χεῖρας τῆς εταιρείας, δὲν κωλύει τὴν ἀπόδοσιν τῆς καταθέσεως εἰς τρίτον.

Ἄρθ. 3.—Ἡ ἐκδότρια ὀνομαστικῆς ὁμολογίας ἢ ἄλλης ἀποδείξεως καταθέσεως χρημάτων εταιρεία, ἡ πληρώσασα αὐτὴν ἐξωφλημένην διὰ τῆς ἐπ' αὐτῆς ὑπογραφῆς τοῦ δικαιοῦχου, ἀπαλλάσσεται, καὶ ἐὰν ἡ ὑπογραφή ἦτο πλαστή, πλὴν ἐὰν ἡ ἐκδότρια, κατὰ τὴν πληρωμὴν ἐτέλει ἐν δόλῳ ἢ ἐν μεγάλῃ ἀμελείᾳ.

Κεφάλαιον Γ'. — Περὶ καταθέσεως ἀναπαλλοτριώτου

Ἄρθ. 4. — Κατάθεσις ἀναπαλλοτριώτος γίνεται μόνον παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

Ἄρθ. 5.—Ἐπὶ τοῦ τίτλου τῆς καταθέσεως ἀναγράφεται ὁ ὅρος «κατάθεσις ἀναπαλλοτριώτος δυνάμει τοῦ εἰδικοῦ νόμου».

Ἄρθ. 6.—Ἀντικείμενον καταθέσεως ἀναπαλλοτριώτου εἶνε μόνον, α') ἑλληνικὰ δημόσια χρεώγραφα, β') χρήματα, γ') ὁμολογίαι ὁμολογιακοῦ δανείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.—2. Ἐὰν τὰ κατατεθέντα χρεώγραφα ἠθέλον παύσει κυκλοφοροῦντα διὰ κληρώσεως μετὰ ἢ ἄνευ λαχνοῦ, ἐξοφλήσεως ἢ ἀντικαταστάσεως, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα εἰσπράττει ταῦτα, ἀντικαθιστῶσα αὐτὰ δι' ἄλλων παρομοίων ἴσης ἀξίας πρὸς τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν ἢ διὰ μετρητῶν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς.—3. Ἐν ἀδυναμίᾳ τοιαύτης ἀντικαταστάσεως τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν τρέπει ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα εἰς ἔντοκον ἀναπαλλοτριώτον κατάθεσιν παρ' ἐαυτῇ.

Ἄρθ. 7.—Κατάθεσις ἀναπαλλοτριώτος γίνεται μόνον, α') ὑπὲρ νομιμοῦ προσώπου μὴ μετερχομένου τὴν ἐμπορίαν, β') ὑπὲρ

ἀνηλίκου ἢ ἀπηγορευμένου ἢ ἀσώτου, γ') λόγω ἰσοβίας προσόδου ὑπὲρ ὥρισμένου προσώπου, ἀλλὰ μόνον διὰ δικαιοπραξίας αἰτία θανάτου, δ') λόγω προικὸς χάριν γάμου συσταθέντος ἢ συσταθησομένου.

"Αρθ. 8.—1. Ἡ κατάθεσις καθίσταται ἀναπαλλοτριώτου, εἰάν ὁ ὅρος τοῦ ἀναπαλλοτριώτου συνωμολογήθῃ ὑπὸ τοῦ καταθέτου κατὰ τὴν κατάθεσιν ἢ διετάχθῃ ἐν δικαιοπραξίᾳ αἰτία θανάτου.—2. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει ὁ ὅρος οὗτος δὲν ἀποτελεῖ προσβολὴν τῆς νομίμου μοίρας τοῦ ὑπερῶν ἢ κατάθεσις, ἐκτελεῖται δὲ ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς αὐτεπαγγέλτως, ἂν παρὰ ταύτῃ εὑρηται ἤδη ἡ κατάθεσις.

"Αρθ. 9.—Ἡ κατάθεσις δὲν καθίσταται ἀναπαλλοτριώτου, ἂν ὁ αἰτήσας τὴν ἀναγραφὴν τοῦ ὅρου τοῦ ἀναπαλλοτριώτου δὲν εἶχε δικαίωμα πρὸς τοῦτο, ἢ ἂν διὰ τῆς τοιαύτης καταθέσεως προσβάλλωνται δικαιώματα τρίτων.

"Αρθ.—10. Διαρκοῦντος τοῦ ἀναπαλλοτριώτου, α') ὁ δικαιούχος εἰσπράττει τὴν πρόσοδον, β') πᾶσα ὑπὸ τοῦ δικαιούχου ἐκποίησις τῆς καταθέσεως ἢ τῆς προσόδου αὐτῆς καὶ πᾶσα κατάσχεσις αὐτῶν εἶναι ἄκυρος, γ') πᾶσα ἐκποίησις ἢ κατάσχεσις τῆς καταθέσεως ἢ τῆς προσόδου, γενομένη ὅπως ἰσχύσῃ μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ ἀναπαλλοτριώτου εἶναι ἄκυρος.

"Αρθ. 11.—1. Τὸ ἀναπαλλοτριώτον αἵρεται. α') Ἐπὶ νομικῶν προσώπων διὰ τῆς διαλύσεως αὐτῶν. β') Ἐπὶ ἀνικάνων διὰ τῆς λήξεως τῆς ἀνικανότητος. γ') Ἐπὶ ἰσοβίας προσόδου διὰ τοῦ θανάτου τοῦ δικαιούχου. δ') Ἐπὶ προικὸς διὰ τῆς λύσεως τοῦ γάμου, ἂν πρόκειται περὶ ὥρισμένου γάμου, διὰ τοῦ θανάτου δὲ τῆς γυναικὸς ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει. — (Ν. 569]1943, «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ καταθέσεως ἀναπαλλοτριώτου κειμένων διατάξεων», ἀρθ. μόνον): ε') Ἐπὶ καταθέσεων περὶ ὧν τὰ ἐδάφια β' (ὑπὲρ ἀνηλίκων, ἀπηγορευμένων ἢ ἀσώτων) καὶ δ' λόγω προικὸς (χάριν γάμου συσταθέντος ἢ συσταθησομένου) τοῦ ἀρθρου 7 τοῦ παρόντος, εἰάν ὁ ὅρος τοῦ ἀναπαλλοτριώτου συνωμολογήθῃ ὑπὸ τοῦ καταθέτου κατὰ τὴν κατάθεσιν, δύναται τῇ αἰτήσῃ τοῦ δικαιούχου ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου του νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἄρσις τοῦ ἀναπαλλοτρι-

ώτου ἐν ὧλῳ ἢ μέρει ἢ ἡ μεταβολὴ τῶν ὄρων τῆς καταθέσεως ἀδεία τοῦ Δικαστηρίου. Ἀρμόδιον Δικαστήριον εἶναι τὸ Πρωτοδικεῖον τοῦ τόπου τῆς καταθέσεως, ὅπερ, διακάζον κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν, χορηγεῖ τὴν ἀδειαν μόνον ἐὰν διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἢ διὰ δηλώσεώς του ἐνώπιον αὐτοῦ συναινῇ εἰς τὴν παροχὴν αὐτῆς ὁ καταθέτης, συντρέχῃ δὲ περίπτωσις ἀνάγκης ἢ προφανοῦς ὥφελείας τοῦ δικαιοῦχου καὶ κατὰ μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου β' τοῦ ἄρθρου 7 μετὰ προηγουμένην σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου τοῦ δικαιοῦχου, ἣτις δὲν ἀπαιτεῖται, ἐὰν οὗτος διατελῇ ὑπὸ πατρικὴν ἐξουσίαν, κατὰ δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου δ' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου μόνον ἐφ' ὅσον ἐτελέσθη ὁ γάμος καὶ μετὰ συναίνεσιν ἀμφοτέρων τῶν συζύγων.—2. Ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν σύστασιν τοῦ ἀναπαλλοτριώτου περιορισμὸς αὐτοῦ εἰς ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα, βραχύτερον τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφ. ἀναφερομένου ἢ ἀναγραφῇ ἄλλου ὅρου, ἰδίᾳ δὲ ἡ χρησιμοποίησις τῶν κατατεθέντων πρὸς ἀγορὰν ἀκινήτου.—3. Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα ἀπαλλάσσεται πάσης εὐθύνης διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὄρων, ἐὰν συνεμορφώθῃ πρὸς ἀπόφασιν τοῦ προέδρου περὶ ρυθμίσεως τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ὅρου.

* Ἀρθ. 12.—Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 1340 τῆς 18 Ἀπριλίου 1918 * δὲν ἰσχύουσιν ἐπὶ ἀναπαλλοτριώτου καταθέσεως.

Κεφάλαιον Δ'.—Περὶ μεταβιβάσεως ὀνομαστικῶν μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν ὁμολογιακοῦ δανείου καὶ περὶ τροπῆς αὐτῶν εἰς ἀνωνύμους

* Ἀρθ. 13.—1. Ἡ συμβατικὴ μεταβίβασις ὀνομαστικῆς μετοχῆς γίνεται, α') εἴτε διὰ δηλώσεως ἐγγραφομένης ἐν τῷ βιβλίῳ ὀνομαστικῶν μετόχων, χρονολογουμένης καὶ ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ μεταβιβάζοντος καὶ ἐκπροσωποῦντος τὴν ἐταιρείαν, β') εἴτε διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου περὶ μεταβιβάσεως,

* Κατηγ. ἄρθ. 77 εἰσαγ. νόμου τοῦ ἀστικοῦ κώδικος.

συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀστικῷ δικαίου περὶ ἐκχωρήσεως, οὗτινος ἀντίγραφον ἐπιδίδεται τῇ ἐταιρείᾳ καὶ δυνάμει τοῦ ὁποίου αὕτη σημειοῖ ἐν τῷ βιβλίῳ μετοχῶν τὴν μεταβίβασιν.—2. Ἡ ἐν τῷ βιβλίῳ ὀνομαστικῶν μετόχων ἐγγραφομένη δήλωσις δύναται νὰ μὴ ἀναφέρῃ τὴν αἰτίαν τῆς μεταβίβασεως.—3. Ἡ χρονολογία αὐτῆς εἶναι βεβαία ἔναντι καὶ τῶν τρίτων.—4. Ἐναντι τῆς ἐταιρείας θεωρεῖται ὡς μέτοχος ὁ ἐν τῷ βιβλίῳ ὀνομαστικῶν μετόχων ἐγγεγραμμένος ὡς τοιοῦτος.

Ἄρθ. 14.—Ἀποθανόντος τοῦ ὀνομαστικοῦ μετόχου, ἡ μεταβίβασις τῆς μετοχῆς εἰς ὄνομα τοῦ κληρονόμου ἢ τοῦ κληροδότου γίνεται διὰ δηλώσεως τούτου, ἐγγραφομένης ἐν τῷ βιβλίῳ ὀνομαστικῶν μετόχων καὶ ὑπογεγραφομένης ὑπὸ τούτου καὶ τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὴν ἐταιρείαν, μετὰ τὴν προσαγωγὴν πρὸς τὴν ἐταιρείαν τῶν ἐγγράφων νομιμοποιήσεως.

Ἄρθ. 15, 16.—Κατηγ. Εἰσαγ. νόμος τοῦ ἀστικοῦ κώδικος, ἀρθ. 41.

Ἄρθ. 17.—Διὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς ὀνομαστικῆς μετοχῆς εἶναι ἀναγκαία ἡ προσαγωγὴ τοῦ ὀνομαστικοῦ τίτλου τῆς μετοχῆς, ἐκτὸς ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐταιρείας πιθανολογεῖται ἡ ἀπώλεια ἢ καταστροφὴ αὐτοῦ.—2. Πρὸς τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ μεταβίβασις δίδεται νέος ὀνομαστικὸς τίτλος, ὅστις δὲν δύναται νὰ μετατραπῇ εἰς ἀνώνυμον πρὸ τῆς παρόδου τῶν κατὰ τὸ ἀρθ. 19 ἐδάφ. 2 καὶ 4 προθεσμιῶν.

Ἄρθ. 18.—1. Ἡ τροπὴ ὀνομαστικῆς μετοχῆς εἰς ἀνώνυμον γίνεται διὰ δηλώσεως τοῦ ὀνομαστικοῦ μετόχου, ἐγγραφομένης ἐν τῷ βιβλίῳ ὀνομαστικῶν μετόχων, χρονολογουμένης καὶ ὑπογεγραφομένης ὑπὸ τοῦ μετόχου καὶ τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὴν ἐταιρείαν.—2. Ἐὰν ἡ ὀνομαστικὴ μετόχῃ ἀνήκῃ εἰς νομικῶς ἀνίκανον, ἡ τροπὴ γίνεται ἀδείᾳ τοῦ προέδρου.—3. Ἡ ἐταιρεία, ἐκτελοῦσα τὴν ἀπόφασιν τοῦ προέδρου περὶ τροπῆς, ἀπαλλάσσεται πάσης εὐθύνης.

Ἄρθ. 19—24.—Κατηγ. Εἰσαγ. νόμος τοῦ ἀστικοῦ κώδικος ἀρθ. 41.

Κεφάλαιον Ε'. — Περὶ συμβάσεως τραπεζικῆς
ἐνεγγίου πιστώσεως *

"Αρθ. 25.—1. Σύμβασις τραπεζικῆς ἐνεγγίου πιστώσεως (crédit confirmé) εἶναι ἡ σύμβασις ἐν ἣ ἀνώνυμος ἐταιρεία (πιστώτρια) συμφωνεῖ μετ' ἄλλου (ὁφειλέτου), ὅπως ἀνοίξῃ πίστωσιν ὑπὲρ τρίτου (δικαιούχου) ἀναλαμβάνουσα ἵνα, ἐπὶ τῇ πρὸς αὐτὴν ὑπὸ τοῦ τρίτου παραδόσει φορτωτικῆς, καταβάλῃ τὸ ποσὸν τῆς πιστώσεως πρὸς τὸν τρίτον καὶ ὅπερ ποσὸν θέλει εἰσπράξῃ αὕτη παρὰ τοῦ ὀφειλέτου παραλαμβάνοντος τὴν φορτωτικὴν.—2. Ἡ ἐταιρεία ἀποκτᾷ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ φορτωτικῇ πραγμάτων δικαίωμα ἐνεγγίου ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῶν χρημάτων.—3. Ἡ τοιαύτη σύμβασις καταρτίζεται ἐγγράφως.—4. Αὕτη θεωρεῖται πρᾶξις ἐμπορικῆ δι' ἀμφοτέρους τοὺς συμβαλλομένους.

"Αρθ. 26.—1. Ἡ φορτωτικὴ εἴτε πλοίου εἴτε σιδηροδρόμου ἐκδίδεται ἢ ὀπισθογραφεῖται ἐπ' ὀνόματι ἢ εἰς διαταγὴν τῆς πιστωτρίας ἢ παραδίδεται αὐτῇ, ἂν εἶναι εἰς τὸν κομιστήν.—2. Ἐὰν ἐν τοιαύτῃ συμβάσει συμφωνηθῇ, ὅτι ὁ τρίτος θέλει παραδώσει «πλήρη σειρὰν ἐγγράφων» (full shet of documents), ἡ πιστώτρια ὑποχρεοῦται, ἵνα ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ τρίτου, πλὴν τῆς φορτωτικῆς, ἀσφαλιστήρια καὶ τιμολόγια.—3. Ἀντὶ φορτωτικῆς δύναται νὰ συμφωνηθῇ, ὅπως ὑπὸ τοῦ τρίτου δοθῶσιν ἀποδείξεις ἀποθηκεύσεως Γενικῶν Ἀποθηκῶν.

"Αρθ. 27.—Ἡ καταβολὴ πρὸς τὸν τρίτον δύναται νὰ γίνῃ εἴτε ὑπὸ τῆς πιστωτρίας εἴτε ὑπὸ ἀνταποκριτοῦ αὐτῆς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ.

"Αρθ. 28.—Ἐλλείπει ἐναντίας συμφωνίας, α') ἐὰν ὁ τρίτος εἰδοποιηθεῖς ὑπὸ τῆς πιστωτρίας περὶ ἀνοίξεως τῆς πιστώσεως ἐδήλωσε πρὸς αὐτὴν ἀποδοχὴν, δὲν δικαιоῦται ἡ πιστώτρια ν' ἀνακαλέσῃ τὴν πίστωσιν, πλὴν ἐὰν ἐν τῇ εἰδοποίησει ἡ πιστώτρια ρητῶς ἐχαρκτηρίξῃ τὴν πίστωσιν ὡς ἀνακλητήν, β') ἐὰν ἡ πιστώτρια ἀνέγραψεν ἐν τῇ εἰδοποίησει προθεσμίαν, ἥς ἐντὸς

* Βιβλιογρ. Ἀναστασιάδου, I, 1937, § 273α, ἐπ., Μασουρίδης, Δικαιοσ., 1927, 113 καὶ 132.

ὁ τρίτος ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ τὴν φορτωτικὴν καὶ τὰ τυχὸν λοιπὰ ἔγγραφα, ἢ πίστωσις, παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας, θεωρεῖται ἀνακληθεῖσα.

Ἀρθ. 29.—1. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης παρῄσχε τῇ πιστωτρίᾳ περιθώριον (χρήματα ἢ χρεώγραφα), χάριν ἐξασφαλίσεως αὐτῆς διὰ τὴν ἀνοιξιν τῆς πιστώσεως, ἢ πιστωτρία ἀπὸ τῆς παραλαβῆς ἀποκτῇ δικαίωμα ἐνεχύρου ἐπὶ τούτων καὶ ἄνευ τηρήσεως τῶν διατυπώσεων περὶ συστάσεως ἐνεχύρου.—2. Ἐπὶ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως τῶν οὕτω δοθέντων χρεωγράφων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις περὶ ἐκποιήσεως ἐνεχύρου.

Ἀρθ. 30.—1. Ἡ πιστωτρία δὲν εὐθύνεται, α') διὰ τὴν τυχαίαν ἀπώλειαν καὶ βλάβην ἐμπορεύματος, β') διὰ τὰ λάθη τῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν διαβάσιν τῶν τηλεγραφημάτων.—2. Ἡ πιστωτρία εὐθύνεται δι' ἴδιον δόλον καὶ ἀμέλειαν, περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἀμελείας περὶ τὴν ἐκλόγην ἀνταποκριτοῦ.

Ἀρθ. 31.—1. Ἐάν, ἅμα τῇ εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ ἀφίξει τῶν φορτωτικῶν, ὁ ὀφειλέτης, προσκαλούμενος ὑπὸ τῆς πιστωτρίας, δὲν ἤθελε καταβάλει τὸ χρέος καὶ παραλάβει τὰ ἐμπορεύματα, ἢ πιστωτρία δικαιοῦται, ἵνα ἐκποιήσῃ τὰ ἐμπορεύματα, κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἐκποιήσεως ἐνεχύρου.—2. Ἡ τοιαύτη ἐκποίησις δύναται νὰ γίνῃ μετὰ πάροδον προθεσμίας ἀπὸ τῆς προσκλήσεως, ἐπὶ μὲν πραγμάτων ὑποκειμένων εἰς φθοράν, εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν, ἐπὶ παντός δὲ ἄλλου πράγματος, δέκα ἡμερῶν.—3. Περὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τοῦ ἐμπορεύματος ἀποφαίνεται ὁ πρόεδρος, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ προέδρου τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου, διδομένην ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν αἰτήσεως τοῦ προέδρου, ἐὰν ὑφίσταται ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ προέδρου ἐπιμελητηρίου.—4. Ἡ πιστωτρία ἐκποιοῦσα δυνάμει τῆς ἀδείας τοῦ προέδρου, οὐδεμίαν εὐθύνην ὑπέχει οὔτε πρὸς τὸν τρίτον, πλὴν ἐὰν ἐπὶ τῆς ἐκποιήσεως ἐνεφιλοχώρησε δόλος ἢ μεγάλη ἀμέλεια αὐτῆς.

Ἀρθ. 32.—Ἐὰν ἐκ τοῦ τιμήματος τῆς ἐκποιήσεως δὲν ἱκανοποιηθῇ ἡ ἀπαίτησις τῆς πιστωτρίας, εὐθύνεται διὰ τὸ ὑπόλοιπον ὁ αἰτήσας τὴν ἀνοιξιν τῆς πιστώσεως.

Ἄρθ. 33.—Ἐάν, ἐκπνευσάσης τῆς ἐν. τῇ συμβάσει ὀρισθείσης προθεσμίας λήξεως τῆς πιστώσεως, τὰ ἐμπορεύματα δὲν ἤθελον φθάσει εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ, δικαιοῦται ἡ πιστώτρια, ἵνα, ἀδεία τοῦ προέδρου τοῦ τόπου τούτου, ἐκποιήσῃ ταῦτα ἐν πλῶ εἴτε ἐν ἀποθηκεύσει εὐρισκόμενα, ἐφαρμοζόμενων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 31. *

Ἄρθ. 34.—Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐπὶ συμβάσεως ἐνεγγίου τραπεζικῆς πιστώσεως, καθ' ἣν ἡ πιστώτρια καταβάλλει τῷ αἰτοῦντι (ὀφειλέτῃ) χρήματα ἔναντι φορτωτικῆς, παραδιδομένης αὐτῇ ὑπὸ τούτου, καὶ ἅτινα χρήματα ἡ πιστώτρια θέλει εἰσπράξει παρὰ τρίτου ἐπὶ παραδόσει τῆς φορτωτικῆς πρὸς τοῦτον.

Κεφάλαιον ΣΤ'. — Περὶ ἐνεχύρου *

Ἄρθ. 35.—Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἐφαρμόζονται, ὡσάκις ἐταιρεία (πιστώτρια) λαμβάνει ἐνέχυρον κινητὸν πρᾶγμα ἢ ἀπαίτησιν, α') λόγῳ δανείου, εἴτε ἀπλοῦ εἴτε ἐπ' ἀνοικτῷ λογαριασμῷ, β') λόγῳ ἐξασφαλίσεως προγενεστερᾶς ἀπαίτησεως αὐτῆς.

Ἄρθ. 36.—1. Πρὸς σύσταςιν τοῦ ἐνεχύρου ἀπαιτεῖται σύμβασις ἐνεχυριάσεως καὶ παράδοσις τοῦ ἐνεχυριαζομένου πράγματος.—2. Ἡ σύμβασις ἐνεχυριάσεως καταρτίζεται εἴτε διὰ συμβολαιογραφικοῦ εἴτε δι' ἰδιωτικοῦ εἰς ἄλλοιὺν ἐγγράφου.—3. Ἡ τοιαύτη σύμβασις ἐνεχυριάσεως ὑπόκειται εἰς χαρτόσημον ἡμισυ τοῖς χιλίοις ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς πιστώσεως **.—4. Πᾶσα σύμβασις τροποποιητικὴ τῆς τοιαύτης συμβάσεως ὑπόκειται εἰς χαρτόσημον ἡραχμῆς *** ἐκτὸς ἐὰν αὐξάνηται ἡ πίστωσις.—5. Διὰ συμβάσεως τροποποιητικῆς δύναται δάνειον ἀπλοῦν νὰ μετατραπῇ εἰς ἐπ' ἀνοικτῷ λογαριασμῷ καὶ τἀνάπαλιν.

Ἄρθ. 37.—1. Τὸ ἐνεχυρισθὲν πρᾶγμα παραδίδεται εἰς τὴν

* Ὅρα καὶ ἐρμην. Ν. 6435]1935, κατωτ. ὑπὸ ἄρθ. 97, σελ. 196.

** Ν. 4755]1931, ἄρθ. 15 § Β. Α. 19-1-1948.

*** Ν. 4755]1931, ἄρθ. 18 § 11, Β.Α. 19-1-1948.

νομήν εἴτε τῆς πιστωτρίας εἴτε τρίτου, κοινῇ συμφωνίᾳ ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων ἐκλεγομένου.—2. Ἡ πιστώτρια θεωρεῖται τελοῦσα ἐν τῇ νομῇ τοῦ πράγματος καὶ ὁσάκις, α') ἐξεδόθη ἢ ὠπισθογραφήθη εἰς διαταγὴν αὐτῆς φορτωτικὴ ἀτμοπλοίου ἢ σιδηροδρόμου, περιλαμβάνουσα τοῦτο, β') ὁσάκις τοῦτο εὔρηται ἐν ἀποθήκῃ μεμισθωμένῃ πρὸς αὐτὴν καὶ ἥς τὰς κλεῖδας ἔχει, γ') ἐν δημοσίᾳ ἀποθήκῃ, ἣτις παρέχει ἀπόδειξιν ἀποθηκεύσεως ὑπὲρ αὐτῆς, δ') ἐν τελωνείῳ.

Ἄρθρ. 38.—Ἐὰν ἀντικείμενον τῆς ἐνεχυριάσεως εἶναι δικαιογράφων εἰς διαταγὴν, ἢ ἐνεχυρίασις γίνεται δι' ὠπισθογραφήσεως αὐτοῦ εἰς διαταγὴν τῆς πιστωτρίας, μὴ ἀπαιτουμένης ἄλλης ἐγγράφου συμβάσεως ἐνεχυριάσεως.

Ἄρθ. 39.—1. Ἐὰν ἀντικείμενον τῆς ἐνεχυριάσεως εἶναι ἀπαίτησις ὀνομαστικὴ τοῦ ὀφειλέτου κατὰ τρίτου, ἢ ἐνεχυρίασις συνεπάγεται ἐκχώρησιν τῆς ἀπαιτήσεως ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου πρὸς τὴν πιστώτριαν.—2. Ἀντίγραφον τῆς συμβάσεως ἐνεχυριάσεως ἐπιδίδεται τῷ τρίτῳ.—3. Ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως θεωρεῖται ἡ πιστώτρια ὡς νεμομένη τὴν ἀπαίτησιν.

Ἄρθ. 40.—1. Ἐὰν τὸ δάνειον κατέστη ἀπαιτητὸν ὅπωςδήποτε, δικαιούται ἡ πιστώτρια νὰ προβῇ εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν ἀρχομένην δι' ἐπιδόσεως ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν.—2. Ἡ ἐπιταγή, περιέχουσα σύντομον μνείαν τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ, ἐπιδίδεται τῷ ὀφειλέτῃ, ἐὰν κατοικῇ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐνεχυριάσεως, ἐν πάσῃ δὲ ἄλλῃ περιπτώσει, συμπεριλαμβανομένης καὶ ἐκείνης, καθ' ἣν ὁ ὀφειλέτης εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, ἐὰν δὲν ἔχῃ ἀντίκλητον διορισθέντα ἐν τῇ συμβάσει ἐνεχυριάσεως, πρὸς τὸν γραμματέα τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐνεχυριάσεως.—3. Ὁ γραμματεὺς τηρεῖ εἰδικὸν βιβλίον ἐνθα καταχωρεῖ κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν τὰς ἐκδιδόμενας ἐπιταγὰς καὶ φυλάττει αὐτάς.

Ἄρθρ. 41.—1. Ἐὰν ἀντικείμενον ἐνεχυριάσεως εἶναι ἀνάγνωμα χρεώγραφα ἐκ τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, ἐκποιοῦνται ταῦτα χρηματιστηριακῶς.—2. Ἐὰν τόπος τῆς ἐνεχυριάσεως δὲν ᾖ ἡσάν αἱ Ἀθῆναι, εἰ μὲν πρόκειται περὶ ἐνέχυρου ἀπαιτήσεως κεφαλαίου μέχρι πέντε

χιλιάδων δραχμῶν, ἡ πιστώτρια ὑποχρεοῦται ὅπως ἀγοράσῃ ταῦτα ἄνευ ἐκποιήσεως εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν τὴν ὀγδόην μετὰ τὴν ἐπιταγὴν ἡμέραν, εἰ δὲ πρόκειται περὶ μείζονος ἀπαιτήσεως, ἡ πιστώτρια ὑποχρεοῦται ἵνα μεταφέρῃ ταῦτα εἰς Ἀθήνας δαπάνῃ καὶ κινδύνῳ τοῦ ὀφειλέτου καὶ ἐκποιήσῃ ταῦτα χρηματιστηριακῶς.

Ἄρθ. 42.—1. Περὶ παντὸς ἄλλου πράγματος γίνεται τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ πάροδον ὁκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς ἀναγκαστικὸς πλειστηριασμὸς ἐνώπιον συμβολαιογράφου ὁριζομένου ἐν τῇ ἐπιταγῇ ὑπὸ τῆς ἐπισπευδούσης, ἄνευ κατασχέσεως.—2. Τοῦ πλειστηριασμοῦ προηγεῖται μόνον ἡ ἐν ἐφημερίδι, εὐρέως κυκλοφορούσῃ, ἣν ὀρίζει ὁ συμβολαιογράφος, δημοσίευσίς ἐιδοποιήσεως ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ περιεχούσης τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐκποιήσεως καὶ σύντομον ἀναγραφὴν τῶν ἐκποιουμένων πραγμάτων.—3. Ἐπὶ τοῦ τοιούτου πλειστηριασμοῦ κατὰ τὰ λαιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ πλειστηριασμοῦ κινητῶν.

Ἄρθ. 43.—1. Ἐὰν ἀπειλῇται φθορὰ ἢ σοβαρὰ ὑποτίμησις τῶν ἐνεχυρασθέντων πραγμάτων, ἀδεία τοῦ προέδρου, συμφῶνως τῷ ἄρθρῳ 31, δύναται ἡ πιστώτρια νὰ ἐκποιήσῃ αὐτὰ ἄνευ ἐπιταγῆς καὶ ἄνευ πλειστηριασμοῦ.—2. Τοιαύτην αἴτησιν ἡ πιστώτρια δὲν δύναται νὰ ὑποβάλῃ τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν λήξιν τοῦ δανείου.

Ἄρθ. 44.—Ἐὰν ἀντικείμενον τῆς ἐνεχυρίσεως εἶναι ἀπαίτησις, ἡ πιστώτρια δικαιοῦται ἵνα εἰσπράξῃ τὴν ἀπαίτησιν ὡς ἐκδοχεύς, τὸ δὲ μετὰ τὴν ἐξόφλησιν ὑπόλοιπον ἀποδίδει τῷ ὀφειλέτῃ.

Ἄρθ. 45.—1. Ἐκ τοῦ τιμήματος ἢ ἐκ τοῦ πλειστηριασμοῦ λαμβάνει ἡ πιστώτρια τὰ ὀφειλόμενα αὐτῇ ἅμα τῇ καταβολῇ ἢ ἐπὶ συμψηφισμῷ.—2. Τὸ ὑπόλοιπον ἀποδίδεται τῷ ὀφειλέτῃ ἢ, ἐὰν ἐγένοντο ἀναγγελίαι πιστωτῶν, γίνεται κατὰ τὰς ἐνῶπιον συμβολαιογράφου.

Ἄρθ. 46.—1. Ἐπὶ ἐνεχυρίσεως ἀνωνύμων χρεωγράφων ἡ κυριότης αὐτῶν, ἐν περιπτώσει ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, μεταβιβάζεται εἰς τὸν ὑπερθεματιστὴν, καὶ ἐὰν ὁ ἐνεχυριάσας δὲν

ἦτο ὁ ἀληθὴς κύριος τῶν χρεωγράφων.—2. Ὁ ἀληθὴς κύριος οὐδεμίαν ἀξίωσιν δύναται νὰ ἀσκήσῃ κατὰ τοῦ πλειστηριάσματος μέχρι τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀνήκοντος τῇ δανειστρίᾳ, ἀλλ' ἔχει ἀγωγὴν κατὰ τῆς δανειστρίας, ἐὰν ἀποδείξῃ συμπαιγνίαν αὐτῆς μετὰ τοῦ ἐνεχυριάσαντος.

Ἄρθ. 47.—1. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἐφαρμόζονται ἐπὶ δανείου (πιστώσεως) ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ.—2. Τοῦτον κλείει ἡ πιστώτρια ὅταν θελήσῃ.—3. Κάτωθι τῆς ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν ἀναγράφει ἡ πιστώτρια ἀπόσπασμα τῶν βιβλίων αὐτῆς, ἐμφαῖνον τὴν κίνησιν τοῦ λογαριασμοῦ καὶ τὸ χρεωστικὸν ὑπόλοιπον.—4. Ὁ ὀφειλέτης δικαιούται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸν λογαριασμόν, ἀλλ' ἡ τοιαύτη ἀμφισβήτησις δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν, οὔτε ἀκυροῖ τὴν κατακύρωσιν.

Κεφάλαιον Ζ'. — Περὶ ὑποθήκης *

Ἄρθ. 48.—Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ ὑποθήκης παραχωρουμένης ὑπὲρ ἐταιρείας, α') λόγῳ δανείου ἀπλοῦ χρεωλυτικοῦ ἢ ἐπ' ἀνοικτῷ λογαριασμῷ, παρεχομένου ὑπ' αὐτῆς, β') λόγῳ ἐξασφαλίσεως προγενεστέρας ἀπαιτήσεως αὐτῆς.

Ἄρθ. 49.—Ἐὰν ἡ ἐταιρεία παρέχῃ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνειον, ἡ σύμβασις δανείου καὶ ἡ ὑποθήκευσις γίνεται εἴτε δι' ἀμέσου παροχῆς τοῦ δανείου, κατὰ τὸ κοινὸν δίκαιον, εἴτε δι' ὑποσχέσεως δανείου κατὰ τὰ ἐπόμενα δύο ἄρθρα.

Ἄρθ. 50.—1. Τὸ συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον ἐνυποθήκουν δανείου περιέχει τοὺς ὅρους τοῦ δανείου καὶ τὴν παραχώρησιν τῆς ὑποθήκης ἄνευ ἀμέσου καταβολῆς τῶν χρημάτων, γραφόμενον ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῆς **.—2. Ἡ ὑποθήκη αὕτη ἐγγράφεται ἐν τοῖς βιβλίοις ὑποθηκῶν καὶ ἐξασφαλίζει τὸ δάνειον ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς καταβολῆς τῶν χρημάτων.

* Ὅρα καὶ ἐρμ. N. 8135]1935, κατωτ. ὑπὸ ἀρθ. 97, σελ. 126.

** Δραχμῶν 10 χιλιάδων. N. 4755]1931, Β.Δ. 19-1-1948, ἀρθ. 3 § 2.

Ἄρθ. 51.—1. Μετὰ τὴν ἐγγραφὴν ἡ δανείστρια δικαιούται νὰ καταβάλῃ τὰ χρήματα, ὅποτε συντάσσεται ἀπλῇ συμβολαιογραφικῇ πρᾶξις, μονομερῶς ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου, περὶ καταβολῆς τῶν χρημάτων πρὸς αὐτόν, γραφομένη ἐπὶ ἀναλογικοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀστικῆς κλίμακος.—2. Ἐὰν ἡ δανείστρια, μετὰ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σύναψιν τοῦ δανείου, δὲν προβῇ εἰς τὴν καταβολὴν τῶν χρημάτων καὶ ἀρνεῖται νὰ συναινέσῃ εἰς τὴν ἐξάλειψιν τῆς ὑποθήκης, αὕτη ἐξαλείφεται ἀδείᾳ τοῦ προέδρου μετὰ κλήτευσιν τῆς δανειστρίας.

Ἄρθ. 52.—Ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐνυποθήκων δανείων, α') οἱ ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς τῆς ἐπιτάγῃς εἰς τὸ βιβλίον κατασχέσεως καὶ οἱ ἐνὸς πρὸ τῆς ἐγγραφῆς ἔτους τόκοι ἀπολαύουσι τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν κυρίαν ἀπαίτησιν προνομίου, β') τὸ κῦρος τῆς ὑποθήκης δὲν θίγεται ἐκ τῆς μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐγγραφῆς αὐτῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθ. 53.—1. Ἐὰν τὸ δάνειον κατέστη ἀπαιτητὸν ἐξ οἴου—δήποτε λόγου, ἡ δανείστρια δικαιούται νὰ προβῇ εἰς μεσεγγύησιν ἢ ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐνυποθήκου ἀκινήτου ἢ εἰς ἀμφοτέρω.—2. Ἡ μεσεγγύησις καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ κοινοῦ δικαίου, τροποποιουμένων ὑπὸ τῶν ἐπομένων ἄρθρων.

Ἄρθ. 54.—1. Αἰτήσῃ τῆς δανειστρίας, διορίζεται ὑπὸ τοῦ προέδρου, μετὰ κλήτευσιν τοῦ ὀφειλέτου, μεσεγγυούχος τοῦ ἀκινήτου.—2. Ὁ πρόεδρος, αἰτήσῃ τῆς ἐταιρείας ἢ τοῦ ὀφειλέτου, δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν μεσεγγυούχον.—3. Ὁ πρόεδρος ὑποχρεοῦται ἵνα διορίσῃ τὸν ὑπὸ τῆς δανειστρίας προτεινόμενον ὡς μεσεγγυούχον, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ δανείστρια εὐθύνεται διὰ τὸν δόλον καὶ τὴν ἀμέλειαν τοῦ μεσεγγυούχου.—4. Ὁ πρόεδρος αἰτήσῃ τῆς δανειστρίας, ἀντικαθιστᾷ τὸν τοιοῦτον μεσεγγυούχον.

Ἄρθ. 55.—1. Ὁ μεσεγγυούχος συλλέγει καὶ εἰσπράττει τοὺς καρπούς, οὓς παραδίδει τῇ δανειστρίᾳ.—2. Ἡ δανείστρια δικαιούται νὰ ἐκποιήσῃ τοὺς φυσικοὺς καρπούς διὰ πλειστηριασμοῦ ἢ ἄνευ τοιούτου εἴτε πρὸ εἴτε μετὰ τὴν συλλογὴν.—3. Τὰ ἐκ τῶν καρπῶν ποσὰ καταλογίζει ἡ δανείστρια εἰς τὴν ἀπαίτη-

σιν αὐτῆς.—4. Ὁ μεσεγγυοῦχος ἔχει δικαίωμα, α') ἐκμισθώσεως τοῦ ἀκινήτου, τῇ συμπράξει τῆς δανειστρίας καὶ διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα μέχρι διετίας, β') ἐξώσεως τοῦ μισθωτοῦ.

Ἀρθ. 56.—Ὁ μεσεγγυοῦχος εὐθύνεται διὰ πᾶσαν ἀμέλειαν, ὑποχρεούμενος εἰς λογοδοσίαν καὶ δικαιούμενος εἰς ἀμοιβὴν ἀνάλογον πρὸς τὸ μέγεθος τῆς διαχειρίσεως, ἣν καθορίζει ὁ πρόεδρος.

Ἀρθ. 57.—1. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἄρχεται δι' ἐπιδόσεως ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν.—2. Αὕτη, περιέχουσα περίληψιν τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 50 συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, μετὰ περιγραφῆς τοῦ ἐνυποθήκου ἀκινήτου, ἐπιδίδεται τῷ ὀφειλέτῃ καὶ τῷ τρίτῳ δικατόχῳ, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 40 ἐδάφ. 2 τοῦ παρόντος.—3. Ἡ ἐπιταγή, ἅμα τῇ ἐπιδόσει, ἐγγράφεται, αἰτῇσιν τῆς ἐπισπευδούσης, ἐν τῷ βιβλίῳ κατασχέσεων, κατατιθεμένου ἀντιγράφου αὐτῆς παρὰ τῷ ὑποθηκοφύλακι.—4. Ἡ τοιαύτη ἐγγραφὴ ἰσχύει ὡς ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις.

Ἀρθ. 58.—1. Ἡ τοιαύτη ἐγγραφὴ δὲν κωλύει ἄλλον δανειστήν, ἵνα προβῇ εἰς ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν τοῦ αὐτοῦ ἀκινήτου.—1. Ἡ κατάσχεσις ἄλλου δανειστοῦ, ἐγγραφεῖσα, δὲν κωλύει τὴν ἐταιρείαν ἵνα ἐγγράψῃ τὴν ἐπιταγὴν αὐτῆς.—3. Ἐπὶ ἑκατέρας τῶν κατασχέσεων προβαίνει ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις, ἡ δὲ πρώτη κατακύρωσις ἐπάγεται ἀκύρωσιν τῆς ἐτέρας ἐκτελέσεως.—4. Ἐὰν πρόκειται νὰ γίνῃ πλειστηριασμός δυνάμει ἀμφοτέρων τῶν κατασχέσεων τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ὁ πρόεδρος αἰτῇσιν τινὸς τῶν κατασχόντων, ἀποφαίνεται τις τῶν πλειστηριασμῶν θέλει προηγηθῇ.—5. Τὴν δαπάνην πάσης ἀκυρωθείσης πράξεως ἐκτελέσεως φέρει ὁ παραγγείλας τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς δανειστῆς.

Ἀρθ. 59.—1. Μετὰ τὴν ἐγγραφὴν ἡ δανειστρία δίδει παραγγελίαν πρὸς συμβολαιογράφον ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον.—2. Οὗτος συντάσσει τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἐπιμελεῖται τὴν διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἐπίδοσιν καὶ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ, ὀρίζων τὰς ἐφημερίδας καὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ χρόνον τῶν δημοσιεύσεων.

Α.Ν. 90 τῆς 26 Αὐγ. 17 Σεπτ. 1936 «περὶ ἑρμηνείας καὶ τροπ. διατάξεων τινῶν τοῦ Ν.Δ. τῆς 17 Ἰουλ. 13 Αὐγ. 1923 περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἄνωγ. ἐταιρειῶν». Ἀρθ. 1.—Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τοῦ ἀρθ. 59 τοῦ Νομ. Διατ. τῆς 17 Ἰουλ. 13 Αὐγ. 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἄνωγ. ἐταιρειῶν» εἶναι, ὅτι εἰς τὴν σύνταξιν, ἐλίδουσιν καὶ δημοσιεύουσιν τοῦ προγράμματος παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου δὲν ἀπαιτεῖται ἡ τήρησις τῆς εἰκοσαήμερου προθεσμίας τοῦ ἀρθ. 968 § 2 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Ἡ παρούσα διάταξις δὲν δεσμεύει τὴν δικαστικὴν κρίσιν ἐπὶ ἐκκρεμουσῶν δικῶν, ἐφ' ὧν ἐξεδόθησαν δικαστικαὶ ἀποφάσεις.

Ἀρθ. 60. (ἀν. Ν. 90 1936, ἄρθ. 2).—Αἱ κατὰ τὸ ἀρθ. 968 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας κοινοποιήσεις, τοιχοκολλήσεις τοῦ προγράμματος, ἡ πρώτη δημοσίευσις αὐτοῦ καὶ ἡ πρώτη κήρυξις ἐνεργοῦνται εἴκοσι πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης ἐν τῷ προγράμματι ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ.—2. Ἐὰν ἐξ οἴουδῃ ποτε λόγου δὲν γίνῃ ὁ πλειστηριασμός κατὰ τὴν ἐν τῷ προγράμματι ὁρισθεῖσαν ἡμέραν, ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ὀρίζει τὴν ἡμέραν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἀναγκαίων κοινοποιήσεων, τοιχοκολλήσεων καὶ δημοσιεύσεων, ὡς καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας τούτων. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ προέδρου δὲν ὑπόκειται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ δικαστηρίου.

Ἀρθ. 61.—1. Ὁ ὑπερθερματιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ τὸ πλειστηρίασμα πρὸς τὴν δανείστριαν, λαμβάνων, δυνάμει τῆς καταβολῆς, περίληψιν τῆς κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως.—2. Ἡ δανείστρια, μετὰ συμφηφισμὸν τῶν ὀφειλομένων αὐτῇ, καταθέτει τὸ ὑπόλοιπον δικαστικῶς.—3. Ἐὰν ὁ ὑπερθερματιστὴς εἶναι ἡ δανείστρια, συμφηφίζει τὴν ἀπαίτησιν αὐτῆς πρὸς τὸ πλειστηρίασμα καὶ τὸ τυχὸν ὑπόλοιπον καταθέτει δικαστικῶς.

Ἀρθ. 62.—1. Ἐπὶ τοῦ πλειστηριάσματος γίνεται ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου πίναξ κατατάξεως.—2. Ἐὰν ἐκ τοῦ πίνακος κατατάξεως, τελεσιδίκου γενομένου, προκύψῃ ὅτι κακῶς ἐγένετο ὁ συμφηφισμός, ὑποχρεοῦται ἡ δανείστρια ἵνα ἐπιστρέψῃ τὰ ληφθέντα ἐντόκως πρὸς ἐννέα τοῖς ἑκατὸν πρὸς τὸν ἐκ τοῦ πίνακος δικαιοῦχον.

Ἀρθ. 63.—Οὐδεμία ἀναστολὴ ἐκτελέσεως ἐπιτρέπεται ἄνευ

ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου, ἐκδιδομένης μετὰ κλήτευσιν τῆς ἐπισπευδούσης.

Ἄρθ. 64.—Προκειμένου περὶ δανείου (πιστώσεως) ἐπ' ἀνοικτῷ λογαριασμῷ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἐπομένων τριῶν ἄρθρων.

Ἄρθ. 65.—1. Ἐπὶ τοιοῦτου δανείου ἡ καταβολὴ τῶν χρημάτων ὑπὸ τῆς ἐταιρείας δὲν βεβαιοῦται διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, ἀλλὰ διὰ τῶν ἐκάστοτε ἀποδείξεων τοῦ ὀφειλέτου.—2. Ἐπὶ τοιοῦτου δανείου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 57.

Ἄρθ. 66.—1. Ἐπὶ τοιοῦτου δανείου ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δικαιούται εἰς προμήθειαν καθ' ὑπέρβασιν τοῦ δι' αὐτὴν νομίμου ὀρίου τοῦ τόκου ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς χορηγουμένων ἐνυποθηκῶν δανείων.—2. Ἡ προμήθεια δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ ἐν τοῖς ἐκατὸν ἐτησίῳ.

Ἄρθ. 67.—Πᾶν ἀπλοῦν χρεωλυτικὸν ἐνυπόθηκον δάνειον δύναται νὰ τραπῇ εἰς ἐπ' ἀνοικτῷ λογαριασμῷ καὶ τάνάπαλιν, δι' ἀπλῆς συμβολαιογραφικῆς πράξεως μεταξὺ δανειστρίας καὶ ὀφειλέτου, μὴ χρηζούσης ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία ὑποθηκῶν καὶ γραφομένης ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῆς*.

Κεφάλαιον Η'. — Περὶ δικαιογράφων εἰς τὸν κομιστὴν καὶ εἰς διαταγὴν

Τμῆμα πρῶτον. — Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθ. 68.—1. Ἡ ἐκδοσις δικαιογράφων εἰς τὸν κομιστὴν (ἀνώγειμα χρεώγραφα) ἀπαγορεύεται, ἐξαιρέσει τῶν τραπεζικῶν γραμματίων, τῶν μετοχῶν ἀνωνύμου ἐταιρείας καὶ τῶν μὴ ἐν ὄψει ὁμολογιῶν ὁμολογιακοῦ δανείου ἀνωνύμου ἐταιρείας, τῶν τοκομεριδιῶν καὶ τῶν μερισματογράφων αὐτῶν, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου δικαιογράφου, ὑπὸ εἰδικῆς διατάξεως νόμου ἀναγνωριζόμενον.—2. Ἡ ἐκδοσις τῶν δικαιογράφων εἰς διαταγὴν ἀπαγορεύεται, ἐξαιρέσει μόνον τῶν περιπτώσεων τοῦ ἀρθ. 76.—3. Τὸ παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ἐκδοθὲν δικαιοῖγραφον εἶναι ἄκυρον, τοῦ

* Δέκα χιλιάδων. Ν. 4755]1931, ἀρθ. 34 § 3, Β.Δ. 19-1-1948, ἀρθ. 3 § 2.

ἐκδότου εὐθυνομένου πρὸς τὸν κομιστὴν εἰς ἀποζημίωσιν.—

4. Ἡ ἔκδοσις χρηματικῶν ἀνωνύμων ὁμολογιῶν μὴ ὁμολογιακοῦ δανείου ἐπιτρέπεται μόνον εἰς ἡμεδαπὴν ἀνώνυμον ἑταιρείαν, ἔχουσαν δικαίωμα ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματίων.

Τμῆμα δευτέρον. — Περὶ ἀνωνύμων χρεωγράφων

Ἄρθ. 69—75.—Κατηγ. Εἰσαγ. νόμος τοῦ ἀστικοῦ κώδικος, ἀρθ. 41.

Τμῆμα τρίτον. — Περὶ δικογράφων εἰς διαταγὴν

Ἄρθ. 66.—Δύνανται νὰ ἐκδοθῶσιν εἰς διαταγὴν, α') ἐντολαὶ πληρωμῆς ἐκδιδόμεναι ὑπὸ ἐμπόρου ἐπὶ ἐμπόρου, β') χρεωστικά ὁμόλογα ἐκδιδόμενα ὑπὸ ἐμπόρου περὶ παροχῆς χρημάτων, χρεωγράφων ἢ ἄλλων ἀντικαταστατῶν πραγμάτων, γ') συναλλαγματικά, γραμμάτια εἰς διαταγὴν καὶ τραπεζικά ἐπιταγαί, δ') ἀποθηκόγραφα καὶ ἐνεχυρόγραφα γενικῶν ἀποθηκῶν, ε') φορτωτικά καὶ θαλάσσιαι καὶ χερσαῖαι, στ') ναυτοδανειστικά, ζ') ἀσφαλιστήρια.

Ἄρθ. 77.—Τὸ εἰς διαταγὴν δικαιοῖγραφον μεταβιβάζεται δι' ὀπισθογραφήσεως.

Ἄρθ. 78.—1. Διὰ τῆς ὀπισθογραφήσεως μεταβιβάζονται πάντα τὰ ἐκ τοῦ ὀπισθογραφηθέντος δικαιογράφου δικαιώματα εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ ὀπισθογράφησις.—2. Κατὰ τοῦ νομιμοποιουμένου ὡς κατόχου τοῦ δικαιογράφου δύναται ὁ ὀφειλέτης ν' ἀντιτάξῃ ἀντιρρήσεις μόνον, α') ἀφορώσας τὸ κῆρος τῆς ἐν τῷ δικαιογράφῳ ἰδίας αὐτοῦ δηλώσεως, β') συναγομένας ἐκ τοῦ περιεχομένου τοῦ ἐγγράφου, γ') ἀνηκούσας εἰς αὐτὸν ἀμέσως κατὰ τοῦ κατόχου.

Ἄρθ. 79.—Ὁ ὀφειλέτης ὑποχρεοῦται εἰς τὴν παροχὴν μόνον ἐπὶ ἐγχειρίσει τοῦ δικαιογράφου ἐξωφλημένου.

Ἄρθ. 80.—1. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν τύπον τῆς ὀπισθογραφήσεως, τὴν νομιμοποίησιν τοῦ κατόχου, τὸν ἔλεγχον τῆς νομιμοποίησεως καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ κατόχου πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ δικαιογράφου, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ ἀντίστοιχοι διατά-

ξεις τοῦ περὶ συναλλαγματικῆς κώδικος.—2. Ἐπὶ ὀπισθογραφῆσεως φορτωτικῶν, ἀποθηκογραφῶν, ἐνεχυρογραφῶν καὶ ναυτοδανειστικῶν, ἐφαρμόζονται προσέτι οἱ ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν κανόνες καὶ ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὀπισθογραφῆσεως καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐπὶ ἐγγυήσει ἀγωγάς.

Τμῆμα τέταρτον. — Περὶ ἀπωλείας δικαιογραφῶν
εἰς διαταγὴν

Ἄρθ. 81.—1. Ὁ ἀπολέσας συναλλαγματικὴν, εἴτε ἀποδεδεγμένην εἴτε μὴ, δικαιούται νὰ αἰτήσῃ τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς δι' αἰτήσεως πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.—2. Ὁ αἰτῶν ὑποχρεοῦται εἰς βεβαίωσιν τῶν ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς δικαιομάτων αὐτοῦ καὶ τῶν γεγονότων τῆς ἀπωλείας καὶ ἐνισχύει τὴν βεβαίωσιν δι' ὅρκου.

Ἄρθ. 82.—1. Ὁ πρόεδρος καλεῖ τοὺς ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ὑποχρέους, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἐφικτόν, καὶ διατάσσει εἴτε τὴν δικαστικὴν κατάθεσιν τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ, εἴτε τὴν πρὸς τὸν αἰτοῦντα πληρωμὴν αὐτοῦ, μετὰ ἢ ἄνευ ἐγγυήσεως.—2. Ὁ πρόεδρος δύναται νὰ διατάξῃ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως, καθορίζων καὶ τὸν τρόπον τῆς δημοσιεύσεως.

Ἄρθ. 83.—1. Ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου, καταστᾶσα τελεσιδίκος, ἐκτελεῖται κατὰ παντὸς ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ὑποχρέου, οὐδέποτε ὅμως πρὸ τῆς παρόδου τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῆς.—2. Ὁ καταβάλλων δυνάμει τελεσιδίκου προεδρικῆς ἀποφάσεως ἀπαλλάσσεται πάσης εὐθύνης.—3. Ἐὰν πρὸ τῆς πληρωμῆς τῆς συναλλαγματικῆς ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου ἢ ὑπὸ τοῦ Ταμείου Παράκαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐμφανισθῇ ἄλλος κομιστὴς τῆς ἀπολεσθείσης συναλλαγματικῆς, ὁ πρόεδρος δύναται νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ.—4. Ἡ προεδρικὴ ἀπόφασις δὲν θίγει τὰ δικαιώματα τοῦ καλῇ τῇ πίστει κομιστοῦ τῆς συναλλαγματικῆς κατὰ τοῦ ἐκ τῆς προεδρικῆς ἀποφάσεως νομιμοποιουμένου ὡς ἀπολέσαντος.

Ἄρθ. 84.—Ἡ ἐγγυήσις αἶρεται διὰ πρᾶξεως τοῦ προέδρου,

ἰδίᾳ μετὰ πάροδον πενταετίας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συναλλαγμαματικῆς.

Ἄρθ. 85.—Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως, ἐὰν ἡ συναλλαγματικὴ ἀφηρεθῇ διὰ κλοπῆς, ληστείας ἢ πειρατείας.

Ἄρθ. 86.—Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐπὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν, ἐπὶ τραπεζιτικῶν ἐπιταγῶν καὶ ἐπὶ παντὸς δικαιογράφου εἰς διαταγὴν.

Κεφάλαιον Θ'. — Δικονομικαὶ διατάξεις

Ἄρθ. 87.—1. Ἐὰν ἐγένετο κατάσχεσις χρημάτων ἢ χρεωγράφων παρ' ἀνωνύμῳ ἐταιρείᾳ ὥς τρίτῃ, ἡ ἐταιρεία δικαιούται εἴτε νὰ καταθέσῃ τὰ κατασχεθέντα δικαστικῶς, ἀπαλλασσομένη διὰ τῆς τοιαύτης καταθέσεως πάσης εὐθύνης πρὸς τε τὸν κατασχόντα καὶ τὸν δικαιούχον, εἴτε νὰ αἰτήσῃται παρὰ τοῦ προέδρου τὴν ἄρσιν τῆς κατασχέσεως, ἣν οὗτος δύναται νὰ χορηγήσῃ μετὰ ἢ ἄνευ ἐγγυήσεως.—2. Ἐὰν ἡ κατάσχεσις ἐγένετο εἰς χεῖρας τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὥς τρίτης, αὕτη δικαιούται ἵνα καταθέσῃ τὰ κατασχεθέντα παρ' αὐτῇ, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν εἰς πρώτην ζήτησιν ἀποδοτέων καταθέσεων.

Ἄρθ. 88.—1. Ἡ ἀνάληψις τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κατετεθέντων γίνεται μόνον ἀδείᾳ τοῦ προέδρου.—2. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἐκτελοῦσα τὴν ἀπόφασιν τοῦ προέδρου, ἀπαλλάσσεται πάσης εὐθύνης.

Ἄρθ. 89.—1. Ἡ δικαστικὴ κατάθεσις γίνεται ἐπ' ὀνόματι τοῦ δικαιούχου, καὶ ἐὰν οὗτος ἀπεβίωσεν, ἐπ' ὀνόματι τῶν κληρονόμων αὐτοῦ ἄνευ ρητῆς αὐτῶν κατονομασίας.—2. Ἐὰν ἡ εἰδοποίησις τοῦ δικαιούχου περὶ τῆς καταθέσεως εἶναι δυσεπίτευκτος, παραλείπεται, ἀδείᾳ τοῦ προέδρου.

Ἄρθ. 90.—1. Ἐὰν ἡ ἐταιρεία ἔχῃ καὶ ὑποκαταστήματα ἐν Ἑλλάδι, κατάσχεσις εἰς χεῖρας αὐτῆς ὥς τρίτης ἐπιτρέπεται μόνον παρὰ τῷ καταστήματι ἢ τῷ ὑποκαταστήματι, ἔνθα ὑφίσταται ἡ κατάθεσις ἢ ἄλλη ὀφειλὴ πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις.—2. Ἐὰν ἡ ἐταιρεία ἔχῃ ὑποκαταστήματα καὶ ἐν τῇ ἄλλο-

δαπῇ, ἢ ἐν Ἑλλάδι κατάσχεσις δὲν περιλαμβάνει καὶ τὰς ἐν ἄλλοδαπῇ ὀφειλάς.

Ἄρθ. 91.—Ἐὰν ἐγένετο κατάσχεσις εἰς χεῖρας ἐταιρείας ὡς τρίτης, αὕτη α') δικαιούται ἵνα τὰ δικαιολογητικά ἔγγραφα τῆς δηλώσεως αὐτῆς προσαγάγῃ ἐπ' ἀκροατηρίου κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀνακοπῆς τῆς δηλώσεως, β') δὲν ὑποχρεοῦται ἵνα ἐνισχύσῃ δι' ὅρκου τὴν δήλωσιν.

Ἄρθ. 92.—1. Ἡ εἰς χεῖρας ἐταιρείας ὡς τρίτης κατάσχεσις εἶναι ἄκυρος γενομένη ἄνευ ἀδείας τοῦ προέδρου, καὶ ἐὰν στηρίζεται ἐπὶ δημοσίου ἐγγράφου.—2. Ἐλλεῖπει ἀδείας ἡ ἐταιρεία ἀποδίδει ἀνευθύνας τὰ κατασχεθέντα.

Ἄρθ. 93.^{6v}—1. Ἐὰν ἡ ἐταιρεία ἐξεμίσθωσε διαμέρισμα χρηματοκιβωτίου, αὕτη θεωρεῖται τρίτη ἔναντι τῶν πιστωτῶν τοῦ μισθωτοῦ.—2. Ἐν περιπτώσει κατασχέσεως, ἡ ἐταιρεία δικαιούται, ἀδείᾳ τοῦ προέδρου, ἀνοίγουσα τὸ χρηματοκιβώτιον, νὰ καταθέσῃ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ δικαστικῶς.—3. Ἐὰν, ληξάσης τῆς μισθώσεως τοῦ διαμερίσματος, ὁ μισθωτὴς δὲν ἐμφανίζεται, ἡ ἐταιρεία δικαιούται μετὰ πάροδον μηνὸς νὰ ἀνοίξῃ τὸ διαμέρισμα ἀδείᾳ τοῦ προέδρου καὶ νὰ καταθέσῃ τὸ περιεχόμενον δικαστικῶς.

Ἄρθ. 94.—1. Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ὁ πρόεδρος δὲν δικαιούται νὰ παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον.—2. Ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου δύναται νὰ ἐκκληθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν Ἐφετῶν.—3. Ἡ ἔφεσις κατατίθεται παρὰ τῶν Πρωτοδικεῖω ἐν τῷ βιβλίῳ ἐφέσεων.—4. Ἡ ἀπόφασις εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστή.—5. Ὁ πρόεδρος δύναται νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ἔνεκα σπουδαίων λόγων, ἀλλ' ἡ ἀνάκλησις δὲν θίγει τὰς ἤδη γενομένας δυνάμει αὐτῆς πράξεις.—6. Ὁ ἀντίδικος τοῦ αἰτοῦντος κλητεύεται, ἐκτὸς ἐὰν ἡ κλήτευσις εἶναι δυσεπίτευκτος, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου.—7. Ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου τῶν Ἐφετῶν εἰς οὐδὲν ὑπόκειται ἐνδίκον μέσον.

Κεφάλαιον Ι. — Ποινικαὶ καὶ τελικαὶ διατάξεις

Ἄρθ. 95.—Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι δέκα χιλιάδων δραχμῶν ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τούτων ὁ διευθυντὴς ἐταιρείας καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου αὐτῆς, ἐὰν ἡ ἐταιρεία παραβαίνῃ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 68 ἐδαφίῳ 4 ἀπαγόρευσιν.

Ἄρθ. 96.—1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργοῦνται, α') οἱ νόμοι ΩΚΘ' τῆς 18 Ἀπριλίου 1880, ΑΟΓ' τῆς 12 Μαρτίου 1883, ΒΡΝ' τῆς 13 Φεβρουαρίου 1893, ΒΤΗΗ' τῆς 31 Μαρτίου 1896, τὰ ἄρθρα 18—36 τοῦ νόμου ΦΚΣΤ' τῆς 11 Ἀπριλίου 1859, τὰ ἄρθρα 14—15 τῆς διὰ τοῦ νόμου ΑΞΖ' τῆς 2 Δεκεμβρίου 1880 κυρωθείσης συμβάσεως, τὸ ἄρθ. 7 τῆς διὰ τοῦ νόμου ΒΥΞΑ' τῆς 8 Ἰανουαρίου 1897 κυρωθείσης συμβάσεως, τὰ ἄρθρα 3—6 τοῦ νόμου ΒΩΞ' τῆς 16 Μαρτίου 1903, ὁ νόμος ΓΨΙΓ' τῆς 14 Ἀπριλίου 1910, β') πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη τῷ παρόντι νόμῳ.—2. Τὰ νομοθετικὰ διατάγματα τῆς 31 Μαΐου 1923 καὶ 28 Ἰουνίου 1923 περὶ ἀπωλείας χρεωγράφων δὲν θίγονται*.

Ἄρθ. 97.—1. Τὰ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀποκτήσαντα δυνάμει τῶν ἀνωτέρω καταργουμένων νόμων πλεονεκτήματα πρόσωπα, εἴτε φυσικὰ εἴτε νομικὰ, ὑπὲρ ὧν δὲν ἐξεδόθη τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 Β. Διάταγμα, διατηροῦσι ταῦτα μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1924.—2. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ν. 6435 τῆς 29 Δεκ. 1934]3 Ἰαν. 1935 «περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλ. 1923 Ν.Δ. περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν»**.

Ἄρθρον μόνον.—Ἡ ἀληθὴς καὶ πραγματικὴ ἔννοια τῶν ἐν κεφαλαίοις ΣΤ' καὶ Ζ' διατάξεων τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Νομ. Διατάγματος «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν» εἶναι, ὅτι αἱ εἰδικαὶ τῶν κεφαλαίων τούτων διατάξεις ἔχουσιν ἐφαρμογὴν μόνον ἐπὶ τῶν δανείων ἐκείνων, εἰς ἃ συμβάλλεται μετὰ τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν ἀμέσως ὁ ὀφειλέτης, ὅσας δὲ πρόκειται περὶ ἐκχωρήσεως ἢ ἐνεχυριάσεως ἐνυποθήκην ἀπαιτήσεως, ἢ ἐκδοχεὺς ἀγώνυμος ἐταιρεία δὲν ἔχει κατὰ τοῦ ἐκχωρουμένου ἐνυποθήκην ὀφειλέτου πλείονα δικαιώματα τοῦ ἐκχωρητοῦ αὐτῆς, οὐδὲ δύναται νὰ μετέλθῃ κατ' αὐτοῦ διαδικασίαν διάφορον ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἐδικαιοῦτο ὁ ἐκχωρητής. Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀρξάμεναι ἐκτελέσεις δὲν θίγονται διὰ τοῦ παρόντος.

* Κατηγ. Ν. 3291]1925.

** Ὅρα εἰσηγητ. ἐκθεσιν καὶ τὰς ἐν τῇ τότε Γερουσίᾳ συζητήσεις, εἰς Κ.Θ. 1935, 1.

Νόμος 602 «περὶ συνεταιρισμῶν» τῆς 31 Δεκεμβρίου 1914|24
Ἰανουαρίου 1915*.

Κεφάλαιον Α'. Σύστασις Συνεταιρισμῶν

Ἄρθ. 1. (Ν. Δ. 28 Νοεμβρίου|12 Δεκεμβρίου 1934). Συνεταιρισμὸς κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου εἶναι ἡ ἐταιρεία ἡ ὁποία ἔχει κεφάλαιον μεταβλητόν, ἀποτελεῖται ἐκ συνεταίρων, ὧν ὁ ἀριθμὸς εἶναι ἐπίσης μεταβλητός, καὶ σκοπεῖ τὴν διὰ τῆς συνεργασίας τῶν συνεταίρων προαγωγὴν τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας ἐκάστου αὐτῶν. Τοιοῦτοι συνεταιρισμοὶ εἶναι ἰδίᾳ οἱ πιστωτικοί, οἱ συνεταιρισμοὶ ἀγορᾶς, πωλήσεως, καταναλώσεως, οἱ παραγωγικοί, οἱ οἰκονομικοί.—(Ν. Δ. 23 Νοεμβ. 1925, ἄρθ. 1). Οἱ συνεταιρισμοί, ἀσχέτως τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῶν, διακρίνονται εἰς γεωργικοὺς καὶ ἀστικούς. Γεωργικοὶ συνεταιρισμοί, ὑπαγόμενοι εἰς τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας, θεωροῦνται οἱ ἀποτελούμενοι κατὰ πλειονότητα ἐκ συνεταίρων ἐχόντων κύριον ἐπάγγελμα τὴν γεωργίαν ἐν τῇ εὐρείᾳ ἐννοίᾳ τῆς λέξεως, ἀστικοὶ δέ, οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον*, οἱ ἀποτελούμενοι κατὰ πλειονότητα ἐκ συνεταίρων ἄλλων ἐπαγγελματικῶν τάξεων.—(Ν. 5289|1931, ἄρθ. 1). Προμήθειας ἐπιτρέπονται εἰς γεωργικοὺς συνεταιρισμοὺς παντὸς σκοποῦ ἐφ' ὅσον προβλέπονται ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ, κατόπιν δηλώσεως τῶν συνεταίρων καὶ μόνον μέχρι τοῦ δηλωθέντος ποσοῦ. Προμήθειας ἀνώτεραι τῶν δηλωθεισῶν ἀναγκῶν ἀπαγορεύονται.—Συνεταιρισμοὶ πρώτου βαθμοῦ, ἀνεξαρτήτως τῆς διακρίσεως αὐτῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἔχωσι περιφέρειαν εὐρυτέραν ἐνὸς Δήμου ἢ δύο τὸ πολὺ γειτνιαζουσῶν κοινοτήτων.—(Ν. 6070|1914, ἄρθ. 1). Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ προμηθευτικῶν καὶ τῶν ἐχόντων ἀντικείμενον τὴν ἀποδοχὴν καταθέσεων χρημάτων ἢ ἀξιών ἀστικῶν συνεταιρισμῶν, τῶν συσταθέντων πρὸ πενταετίας τοῦλάχιστον. Διὰ τὴν παρακολούθησιν, τῶν ἐργασιῶν τῶν ἀστικῶν συνεταιρισμῶν συνιστᾶται εἰς τὰς ἑδρας τῶν πρωτοδι-

* Ἀναστασιάδου — (Ρόκα), Ἑλλην. ἐμπορ. δίκ., I, Β, 1949, §§ 158—181.

* Ν. Δ. 28 Νοεμ.] 12 Δεκ. 1925, ἄρθ. 38 : «ὅπου ἐν τῷ νόμῳ ἀναφέρονται αἱ λέξεις «ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἀρμόδιον ὑπουργεῖον».

κειῶν ἀνωτέρα ἐπιτροπὴ ἐποπτείας ἀστικῶν συνεταιρισμῶν, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς ἑδρας τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ ἐνὸς πρωτοδικίου ὀριζομένου παρ' αὐτοῦ, ὡς προέδρου, τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐθν. Οἰκονομίας ἐπιθεωρητοῦ τῶν συνεταιρισμῶν, δυναμένου νὰ ἀναπληρωθῇ, προκειμένου περὶ ἐτέρας ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν κειμένης περιφερείας, δι' ἐπιθεωρητοῦ ἢ ἐπόπτου γεωργικῶν συνεταιρισμῶν τῆς οἰκείας περιφερείας καὶ ἐνὸς δημοσίου ἢ τραπεζιτικοῦ ὑπαλλήλου ὀριζομένου παρὰ τοῦ προέδρου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, συνερχομένη τῇ προσκλήσει τοῦ προέδρου κατόπιν ἐντολῆς τοῦ ὑπουργοῦ Ἐθν. Οἰκονομίας ἢ κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνὸς εἰκοστοῦ τῶν συνεταίρων, παρακολουθεῖ καὶ ἐλέγχει τὰς ἐργασίας τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδικείου συνεταιρισμῶν, ἔχουσα πρὸς τοῦτοίς τὰ κατὰ νόμον καὶ τὸ καταστατικὸν δικαιώματα τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου. Διατάσσει τὸν ἐλέγχον τοῦ ταμείου, τῶν βιβλίων, τῆς περιουσίας καὶ ἐν γένει τῆς διαχειρίσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθ. 38 § 1 τοῦ νόμ. 602 ὡς ἐτροποποιήθη.—(Ν. 5289]1931, ἄρθ. 1). Οἱ τυχόν ὑπάρχοντες σήμερον τοιοῦτοι ὀφείλουν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νὰ προσαρμόσωσι τὰ καταστατικά των πρὸς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, οἱ δὲ μὴ συμμορφωθίσόμενοι διαλύονται διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθ. 56 τοῦ παρόντος νόμου. Οἱ διὰ τῆς τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ ἀποκλειόμενοι συνεταῖροι ἑξομοιοῦνται πρὸς παραιτούμενους καὶ ἀποχωροῦσι τοῦ συνεταιρισμοῦ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, λαμβάνοντες τὴν μερίδα των κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθ. 18 τοῦ παρόντος. Τῆς διατάξεως ταύτης ἑξαιροῦνται οἱ παραγωγικοί, οἱ προμηθευτικοὶ γεωργικῶν εἰδῶν, μηχανημάτων καὶ εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, οἱ καταναλωσέως προϊόντων διὰ τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας, οἱ πωλήσεως προϊόντων παραγωγῶν παρὰ τῶν συνεταίρων καὶ οἱ οἰκοδομικοὶ συνεταιρισμοί*, τῶν ὁποίων ἡ περιφέρεια ὀρίζεται διὰ τοῦ καταστατικοῦ αὐτῶν ἀναλόγως τῶν τοπικῶν ἐκάστοτε ἀναγκῶν. Οἱ συνεταιρισμοὶ οἱ ἔχοντες ἀντικείμενον τὴν ἀποδοχὴν καταθέσεων χρημάτων ἢ ἀξιῶν ὑποχρεοῦνται ὅπως: α') Δημοσιεύωσι μηνιαίως λογιστικὴν κατάστασιν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθ. 6 τοῦ Διατ. τῆς 16 Ἰαν. 1930 «περὶ δελτίου ἀνωνύμων ἑταιρειῶν». β') Ἐπενδύωσι τὸ ἥμισυ τῶν καταθέσεων αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὴν δημοσιευομένην κατάστασιν εἰς δημόσια χρεώγραφα καὶ καταθέτωσι ταῦτα πρὸς φύλαξιν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ ἔτους τουλάχιστον συσταθέντων γεωργικῶν συνεταιρισμῶν (Ν. 6070]1934, ἄρθ. 1 § 2) καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς πενταετίας τουλάχιστον ἰδρυθέντων ἀστικῶν συνεταιρισμῶν,

* Ν. 5420]1932, ἄρθ. 16: «καὶ οἱ ἀλληλασφαλιστικοὶ συνεταιρισμοί».

ὑποχρεουμένων πάντως εἰς τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω δημοσίευσιν λογιστικῆς καταστάσεως*.

Ἄρθ. 2.—Πρὸς σύστασιν συνεταιρισμοῦ ἀπαιτεῖται, ὅπως τὸ καταστατικόν, 1) συναφθῇ ἐγγράφως μεταξὺ ἐπὶ τουλάχιστον προσώπων, μὴ ἀπαιτουμένου τύπου τινός, καὶ 2) ἐγκριθῇ, ὑποβαλλόμενον ἐν πρωτοτύπῳ, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου.—(Ν. 5289]1931, ἄρθ. 2). Τὸ καταστατικὸν γεωργικοῦ συνεταιρισμοῦ δεόν νὰ συναφθῇ μεταξὺ 25 τουλάχιστον προσώπων, ὅταν εἰς τὸν Δῆμον ἢ Κοινότητα ὑπάρχῃ ἤδη ἐγκεκριμένος εἰς ἢ καὶ πλείονες συνεταιρισμοὶ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ. Θεωροῦνται ἐφεξῆς τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ οἱ ἀναγκαστικοὶ συνεταιρισμοὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων, ἐφ' ὅσον εἰς τὸ καταστατικὸν των προβλέπονται καὶ πιστωτικαί, προμηθευτικαί ἢ ἀπὸ κοινοῦ πωλήσεις προϊόντων. Οἱ συνεταιῖροι γεωργικοῦ συνεταιρισμοῦ, δεόν νὰ κατοικοῦν μονίμως εἰς τὴν ἔδραν τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ τουλάχιστον νὰ ἔχουν ἀκίνητον ἀγροτικὴν ἰδιοκτησίαν ἢ γεωργικὸν κλῆρον ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ συνεταιρισμοῦ.—Τὸ ὑπουργεῖον, ἐξετάζον τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων (ιδίᾳ ἄρθ. 1 καὶ 5 τοῦ νόμου τούτου) σύνταξιν τοῦ καταστατικοῦ καὶ τὴν σκοπιμότητα τῶν διατάξεων αὐτοῦ, τροποποιεῖ αὐτὸ μόνον ἐφ' ὅσον ἀντίκειται εἰς τοὺς νόμους, ὑποδεικνύει δὲ ἀπλῶς τὴν κατὰ τὴν κρίσιν του διατύπωσιν τῶν ὅρων αὐτοῦ.—(Ν.Δ. 18 Νοεμ. 1917, ἄρθ. 1, Ν. 5289]1931, ἄρθ. 2). Ἡ ὑπουργικὴ πρᾶξις τῆς ἐγκρίσεως ἢ τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ, περιλαμβάνουσα τὴν ἐπωνυμίαν, τὴν ἔδραν, τὴν συνεταιρικὴν μερίδα, τὴν ἔκτασιν τῆς εὐθύνης καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἄρθρων αὐτοῦ, δημοσιεύεται δωρεὰν ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως**.—(Ν. 5289]1931, ἄρθ. 2). Συγχώνευ-

* Ν. 6070]1943, ἄρθ. 4, ἀνωτέρω, σελ. .

** Ν. 617]1943 (ἐπικυρωθεὶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 301]1946 Πράξ. Ὑπουργ. Συμβ.), ἄρθ. 1.—Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος παύει ἢ διὰ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερν. δημοσίευσιν, ... β) τῶν περιλήψεων ὑπουργικῶν ἐγκρίσεων περὶ συστάσεως συνεταιρισμῶν πάσης φύσεως, θεωρουμένης ὡς δημοσιεύσεως τούτων τῆς καταχωρήσεως τῆς περιλήψεως ταύτης ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ καλουμένῳ μητρὸν συνεταιρισμῶν. Τὸ βιβλίον τοῦτο τηρεῖται παρὰ

σι· συνεταιρικῶν ὀργανώσεων τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ δύναται νὰ ἐπέλθῃ δι' ἀποφάσεως τῶν γενικῶν συνελεύσεων, λαμβανομένων δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν μελῶν ἐκάστης ὀργανώσεως, τηρουμένων διὰ τὰς τοιαύτας δευτέρου καὶ τρίτου βαθμοῦ, τῶν διατυπώσεων τοῦ ἄρθ. 26 τοῦ παρόντος. Διὰ Διατάγμ. προκαλουμένου παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καθορισθῇ-σονται ὁ τρόπος τῆς συγχωνεύσεως καὶ αἱ νομικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ συνέπειαι ταύτης*.

Ἄρθ. 3.—Ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ ὁ συνεταιρισμὸς ἀποκτᾷ νομικὴν προσωπικότητα.—(Ν. 5289]1931, ἄρθ. 1). Τὸ ἀρμοδίον ὑπουργεῖον ἀποστέλλει ἀντίτυπον τοῦ ἐγκριθέντος καταστατικοῦ εἰς τὸν συνεταιρισμὸν καὶ εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον τῆς ἑδρας του.

Ἄρθ. 4.—Τὸ Ὑπουργεῖον καὶ τὸ Εἰρηνοδικεῖον συρράπτουν κατ' ἑτος εἰς βιβλίον τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 5, 9, 35, 58 καταστατικά, ἐγγράφα καὶ γνωστοποιήσεις καὶ καταρτίζουν εὔρετήριον αὐτῶν. Τὰ βιβλία καὶ εὔρετήρια ταῦτα εἶναι ἐλευθέρως εἰς πάντας προσιτά.—(Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1935, ἄρθ. 38). Διὰ Β. Διατ. προκαλουμένου ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν Ἑθν. Οἰκονομίας, Γεωργίας καὶ Δικαιοσύνης, καθορίζεται ἕξ ὁ τρόπος τῆς τηρήσεως τῶν βιβλίων τούτων.**

Ἄρθ. 5.—Τὸ καταστατικὸν ἀπαιτεῖται πάντως νὰ περιέχῃ πλὴν τῶν εἰς ἄλλας διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου περιεχομένων προαιρετικῶν ἢ ὑποχρεωτικῶν ὄρων (ἄρθ. 8, 14, 15, 16—18, 20, 23, 28—31, 34, 37, 41—43, 46, 48, 49, 55, 59, 67, 68, 76), τὰ ἐξῆς. 1) Τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ συνεταιρισμοῦ. 2) Τὴν ἑδραν. 3)

τῆς οἰκείας διευθύνσεως τῶν ἀρμοδίων ὑπουργείων, μονογραφεῖται δὲ κατ' ἕκαστον φύλλον καὶ θεωρεῖται ἐν τέλει διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου ἢ διευθυντοῦ. Ὁ ἀριθμὸς τῆς καταχωρήσεως ἐν τῷ βιβλίῳ, μνημονευόμενος ἐν τῷ κοινοποιητικῷ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐγγράφῳ τοῦ ὑπουργείου ἢ ἀντιγράφῳ τῆς καταχωρήσεως, ὑποκαθιστᾷ τὴν μέχρι σήμερον συμφώνως τῷ νόμῳ 603, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀπαιτουμένην δημοσίευσιν διὰ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερν.

* Διάτ. 13]31 Ἰαν. 1934 «περὶ συγχωνεύσεως γεωργικῶν συνεταιριστικῶν ὀργανώσεων τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ», Ἐφημ. Κυβ. Α, 41.

** Β. Δ. 19]21 Ἀπριλ. 1915 περὶ τοῦ τρόπου τῆς τηρήσεως τῶν ἐν τῷ ὑπουργ. τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας καὶ τοῖς ἀρμοδίοις εἰρηνοδικείοις τηρητέων βιβλίων καὶ εὔρετῶν τῶν συνεταιρισμῶν.

Τὸν σκοπὸν καὶ τὴν χρονικὴν διάρκειαν αὐτοῦ, ἥτις δύναται νὰ εἶναι καὶ ἀπεριόριστος. 4) Τοὺς ὄρους τῆς παραδοχῆς καὶ τῆς ἐξόδου τῶν συνεταίρων. 5) (Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἀρθ. 2). Τὸν τρόπον καθ' ὃν καταρτίζεται ἡ μέλλει νὰ καταρτισθῇ βραδύτερον τὸ κεφάλαιον τοῦ συνεταιρισμοῦ, τὸ ποσὸν διὰ τοῦ ὁποίου ὑποχρεοῦται νὰ συμμετέχῃ ἕκαστος συνεταῖρος εἰς τὸν συνεταιρισμὸν (τὴν συνεταιρικὴν μερίδα), τὴν προκαταβολὴν ἔναντι τούτου, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ δεκάτου τοῦ ὀριζομένου ποσοῦ συμμετοχῆς καὶ τὸν χρόνον καὶ τὰς δόσεις τῆς καταβολῆς τοῦ ὑπολοίπου. 6) (Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἀρθ. 2). Τὸν τρόπον τῆς ὀργανώσεως, διοικήσεως καὶ ἐκπροσωπήσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ τὸν τρόπον τοῦ ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως.—7) (Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἀρθ. 2). Τὴν ἔκτασιν τῆς ἀλληλεγγύου εὐθύνης τῶν συνεταίρων, ἥτοι ἐὰν θὰ εὐθύνωνται ἀλληλεγγύως διὰ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ συνεταιρισμοῦ μὲ ὅλην τὴν περιουσίαν ἢ μέχρι ποσοῦ, εἴτε ὠρισμένου, εἴτε ὠρισμένου κατὰ μερίδα. εἴτε πολλαπλασίου τινὸς αὐτῆς.—8) Τὸν τρόπον τῆς συντάξεως καὶ ἐξελέγξεως τοῦ ἰσολογισμοῦ.—9) Τὸν τρόπον τῆς τοποθετήσεως καὶ ἐξασφαλίσεως τῶν κεφαλαίων τοῦ συνεταιρισμοῦ.—10) Τὸν τρόπον τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν κερδῶν καὶ ζημιῶν, τῆς διανομῆς αὐτῶν μεταξὺ τῶν συνεταίρων, ἐφ' ὅσον δὲν τὴν ἀποκλείει τὸ καταστατικόν, τοῦ σχηματισμοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου χρησιμεύοντος πρὸς κάλυψιν ἐνδεχομένων ζημιῶν, τῆς διαλύσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ τῆς διαθέσεως κατ' αὐτὴν τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.—11) Τὸν τρόπον τῆς συγκλήσεως συνελεύσεως τῶν συνεταίρων, τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεως πλειονοψηφίας, τῆς προεδρίας καὶ τῆς ψηφοφορίας κατ' αὐτὴν.—12) Τὸν τρόπον, καθ' ὃν γίνονται αἱ γνωστοποιήσεις καὶ προσκλήσεις τοῦ συνεταιρισμοῦ.—13) Ἐὰν θὰ εἶναι δεκτοὶ ἢ ὄχι ἡ ὑπὸ τίνας ὄρους, ὡς συνεταῖροι πρόσωπα, τὰ ὁποῖα δὲν κατοικοῦν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἢ εἰς συναλλαγὴν μὲ τὸν συνεταιρισμὸν μὴ συνεταῖροι, ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπει ὁ νόμος (ἀρθ. 48).

Ἄρθ. 6.—Ἡ ἐπωνυμία τοῦ συνεταιρισμοῦ λαμβάνεται ἐκ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ καὶ περιέχει συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθ. 22 τὰς

λέξεις «μὲ περιορισμένην εὐθύνην» ἢ «μὲ ἀπεριόριστον εὐθύνην» ἢ μόνον τὰ στοιχεῖα Συν. Π. Ε. ἢ Συν. Α. Ε.—Ἡ ἐπωνυμία δὲν δύναται νὰ περιλάβῃ τὸ ὄνομα συνεταίρου ἢ ἄλλου προσώπου, διακρίνεται δὲ πάντως κατὰ τρόπον σαφῆ ἀπὸ τὰς ἐπωνυμίας ἄλλων συνεταιρισμῶν, ἰδρυμένων ἤδη. Πιστωτικὸς συνεταιρισμός, ἐδρεύων ἐν κοινότητι, δύναται νὰ φέρῃ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀγροτικὴ Λαϊκὴ Τράπεζα τῆς κοινότητος...» ἢ «Λαϊκὴ Τράπεζα τῆς Κοινότητος...», ἢ «Γεωργικὸν Ταμεῖον τῆς Κοινότητος...» μετὰ τῶν ἀρχικῶν Συν. Π. Ε. ἢ Συν. Α. Ε.

Ἄρθ. 7.—Πρὸς μεταβολὴν τοῦ καταστατικοῦ, ἢ πρὸς συνέχισιν συνεταιρισμοῦ, οὗ ἡ διάρκεια περιορίσθη δι' ὠρισμένον χρόνον, ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν συνεταίρων.—(Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 3). Ἡ πρὸς συνέχισιν τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀπόφασις τῆς γενικῆς συνελεύσεως πρέπει νὰ ληφθῇ ἐν ἑτος τοῦλάχιστον πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ καταστατικῷ ὁρισθείσης διαρκείας τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθ. 8 (Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 4).—Πρὸς μεταβολὴν τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ πρὸς αὕξησιν τῆς συνεταιρικῆς μερίδος ἢ τῆς εὐθύνης ἀπαιτεῖται πλειοψηφία τῶν τριῶν τετάρτων τῶν κατὰ τὸ ἄρθ. 44 συγκροτούντων τὴν ἀπαρτίαν ἐν τῇ συνελεύσει τῶν συνεταίρων, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζονται ἐν τῷ καταστατικῷ καὶ ἄλλοι ἀκόμη ὅροι. Πρὸς μείωσιν τῆς συνεταιρικῆς μερίδος ἢ τῆς εὐθύνης ἀπαιτεῖται ἐκτὸς τῶν ἄνω ὅρων καὶ ἔγγραφος συγκατάθεσις τῶν πιστωτῶν τοῦ συνεταιρισμοῦ ὑποβαλλομένη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον μετὰ τῆς αἰτήσεως πρὸς ἔγκρισιν τῶν τροποποιήσεων. Δι' ἄλλας μεταβολὰς τοῦ καταστατικοῦ ἀπαιτεῖται ὡσαύτως ἡ αὐτὴ πλειοψηφία, ἐφ' ὅσον διὰ τοῦ καταστατικοῦ δὲν ἤθελεν ὀρισθῇ διάφορος τοιαύτη ἢ ἄλλοι ὅροι.

Ἄρθ. 9.—Πᾶσα μεταβολὴ τοῦ καταστατικοῦ ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτοις νὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου ἐφαρμοζομένων καὶ ἐνταῦθα ἀναλόγως τῶν ἄρθ. 2 καὶ 3.

Ἄρθ. 10.—Τὸ ἀρμοδίον ὑπουργεῖον ἐνασχεῖ ἐποπτεῖαν διὰ τὴν τήρησιν τῶν νόμων καὶ τοῦ καταστατικοῦ καὶ ἐλεγχον ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν συνεταιρισμῶν παρέχει δὲ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὑποδείγματα κα-

ταστατικῶν καὶ βιβλίων τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ πᾶσαν ὁδηγίαν.—Πᾶς συνεταιρισμὸς ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ βιβλίον περιέχον ἐν ἀρχῇ τὸ καταστατικὸν καὶ κατὰ συνέχειαν, α) τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν συνεταίρων, β) τὴν χρονολογίαν τῆς παραδοχῆς καὶ τῆς ἐξόδου αὐτῶν. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἀριθμεῖται, μονογραφεῖται καὶ θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου ἀνεξόδως. Ἡ μονογραφὴ δύναται νὰ ἀναπληρωθῇ διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ δικαστηρίου.—Τὰ εἶδη τῶν λοιπῶν τηρητέων ὑπὸ τῶν συνεταιρισμῶν βιβλίων καὶ τὸν τρόπον τῆς τηρήσεως αὐτῶν καθορίζει Β. Διάταγμα.—Τὰ νομίμως τηρούμενα βιβλία ἔχουσι τὴν ἀποδεικτικὴν δύναμιν τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων.*

Κεφάλαιον Β'. — Νομικαὶ σχέσεις τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ τῶν συνεταίρων

Ἄρθ. 11.—Αἱ σχέσεις τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ τῶν συνεταίρων διέπονται ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ.—Τὸ καταστατικὸν δύναται ν' ἀποκλίνῃ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου μόνον ὅπου τοῦτο ῥητῶς ἐν τῷ νόμῳ ἐπιτρέπεται.—Εἰς συμπλήρωσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμπληρωματικοῦ αὐτοῦ ἀστικοῦ.

Ἄρθ. 12.—Ὁ συνεταιρισμὸς ἔχει ἐμπορικὴν ιδιότητα. Διὰ χρῆν τοῦ συνεταιρισμοῦ δὲν ἀπαγγέλλεται προσωπικὴ κρᾶτησις τῶν συνεταίρων.—(Ν. Δ. 23 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 5, Ν. 5289]1931, ἄρθ. 4). Διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς εἰσφορᾶς, προστίμου ἢ οἰασδῆποτε ἄλλης ὀφειλῆς μὴ ὑπερβαίνουσας τὰς 5.000 δραχ. ἐνάγει ὁ συνεταιρισμὸς τοὺς συνεταίρους ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου τῆς ἐδρας τοῦ, ἐφαρμοζομένης ἀναλόγως τῆς διαδικασίας τοῦ Ν. Γ. 104 τῆς 31 Δεκ. 1914 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν διαφορῶν περὶ πληρωμῆς ἐργατικῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων», ὅποτε ὁ συνεταιρισμὸς ὑπέχει θέσιν ἐργάτου. Ἡ αὕτῃ διαδικασία ἐφαρμόζεται καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ συνεταιρισμὸς ἐνάγεται ὡς καθυστερῶν ἡμερομίσθια ἢ ἀντίτι-

* Β. Δ. 15 Ἰουν.]34 Ἰουλ. 1915 «περὶ τῶν βιβλίων τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν καὶ τοῦ τρόπου τῆς τηρήσεως αὐτῶν». Β. Δ. 13]16 Ἰουν. 1918 «περὶ τηρήσεως γενικῶν καὶ λογιστικῶν βιβλίων παρὰ τῶν ἀστικῶν συνεταιρισμῶν». Β. Δ. 14]27 Ἰουν. 1923 «περὶ τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῆς ἐνώσεως γεωργικῶν συνεταιρισμῶν».

μον παροχῆς ἐργασίας μέχρι τοῦ ἀνωτέρου χρηματικοῦ ποσοῦ εἰς συνεταῖρον, ὑπάλληλον ἢ ἐργάτην.

Ἄρθ. 13.—(Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 6). Μὴ συμπληρώσαντες τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των δὲν δύνανται νὰ γίνωσι δεκτοὶ ὡς συνεταῖροι. Οἱ κάτω τοῦ 21 ἔτους ἀνήλικοι ὡς καὶ αἱ ἑγγαμοὶ γυναῖκες δύνανται νὰ γίνωσι συνεταῖροι ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ πατρὸς, τοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος ἢ τῆς συναινέσεως τοῦ συζύγου ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ἰδίαν οἰκονομίαν.—(Ν. 5289]1931, ἄρθ. 5). Διὰ τοῦ καταστατικοῦ δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι δὲν δύνανται νὰ γίνωσι δεκτοὶ ὡς συνεταῖροι οἱ μὴ συμπληρώσαντες ὠρισμένην ἡλικίαν.

Ἄρθ. 14.—(Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 7). Ὁ συνεταιρισμὸς ὑποχρεοῦται νὰ σχηματίσῃ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, εἰς τὸ ὁποῖον περιέχονται δέκα τοῖς ἑκατὸν τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ἐτησίων καθαρῶν κερδῶν, μέχρις οὗ τοῦτο φθάσῃ τὸ σύνολον τῶν μερίδων. Πρὸς τούτοις τὰ ἐκ χαριστικῆς αἰτίας εἰς τὸν συνεταιρισμὸν περιερχόμενα καὶ τὰ τυχόν ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ προβλεπόμενα πρόστιμα ἢ ἄλλα ἔσοδα, ἐφ' ὅσον δὲν ὠρίσθῃ δι' αὐτοῦ εἰδικῶς ὁ προορισμὸς των. Ἐπίσης εἰς τὸ ἀποθεματικὸν περιέχονται καὶ τὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς, ὀριζόμενα ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως.—(Ν. 5289]1939, ἄρθ. 6). Τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν δὲν δύναται κατ' οὐδένα τρόπον νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀλλὰ κατατίθεται αὐτούσιον ἢ εἰς χρεώγραφα τοῦ Κράτους εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν καὶ οἱ τόκοι αὐτοῦ προστίθενται εἰς τὸ κεφάλαιον πρὸς αὔξησιν αὐτοῦ.—(Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 4). Τὸ ἀνήκον εἰς τὸν συνεταῖρον κέρδος, ἐφ' ὅσον καθυστερεῖται εἰσφορά, καταλογίζεται εἰς αὐτήν. Διὰ τοῦ καταστατικοῦ δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι: α) δὲν θὰ γίνηται ποσῶς διανομὴ κερδῶν εἰς τοὺς συνεταίρους, ἀλλ' ὅτι ταῦτα θὰ περιέχωνται ὁλόκληρα εἰς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον καὶ β) εἰς τοὺς ἀστικούς συνεταιρισμοὺς ἐργασίας τὰ κέρδη τῆς πρώτης διετίας περιέχονται εἰς τὸ ἀποθεματικόν.—(Ν. 5289]1931, ἄρθ. 6). Προκειμένου περὶ γεωργικῶν συνεταιρισμῶν τὸ ἐκ τῶν ἐτησίων καθαρῶν κερδῶν μένον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ὡς ἄνω ποσοστοῦ 10 ο) ὑπὲρ τοῦ τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ, διατίθεται πρὸς σχηματισμὸν ἢ αὔξησιν τοῦ ἐκτάκτου ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τοῦλάχιστον μέχρις ὅτου συμπληρωθῇ κεφάλαιον ἴσον πρὸς τὸ σύνολον τῶν δηλωθεῖσων μερίδων.

Τὸ ἔκτακτον ἀποθεματικὸν χρησιμοποιεῖται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ συνεταιρισμοῦ, οἱ δὲ συνεταιῖροι οὐδεμίαν ἔχουσιν ἐπ' αὐτοῦ ἀξίωσιν. Μόνον ἐν περιπτώσει διαλύσεως δύναται νὰ διατεθῇ διὰ κοινωφελεῖς σκοποὺς ἢ νὰ διανεμηθῇ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς γεν. συνελεύσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 66 καὶ 68 τοῦ νόμου.

Ἄρθ. 15.—Διὰ νὰ γίνῃ τις μέλος τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀπαιτεῖται, 1) νὰ ἔχῃ ἐλευθέραν τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας του, 2) νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ὅτι ἀποδέχεται τὸ καταστατικὸν ἄνευ τινὸς ἐπιφυλάξεως, καὶ 3) νὰ μὴ ἀντιβαίνει ἢ παραδοχὴ αὐτοῦ ὡς συνεταιροῦ εἰς ἄλλους τυχόν ὄρους τοῦ καταστατικοῦ. (Ν.Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἀρθ. 8). Εἰς συνεταιρισμοὺς ἀπεριορίστου εὐθύνης ὁ αἰτῶν, ὅπως ἐγγραφῇ, πρέπει νὰ δηλώσῃ συγχρόνως ὅτι εἶναι ἐν γνώσει, ὅτι εὐθύνεται διὰ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀλληλεγγύως μὲ τοὺς λοιποὺς συνεταιροὺς δι' ὁλοκλήρου τῆς περιουσίας του.—(Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἀρθ. 8, Ν. 5289]1931, ἀρθ. 7). Δὲν δύναται νὰ γίνωσι μέλη τοῦ συνεταιρισμοῦ οὐδὲ νὰ ζητήσωσι τὴν σύστασιν νέου, α') πρόσωπα διατελοῦντα μέλη ἄλλου συνεταιρισμοῦ, ὅστις ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐπιδιώκει τὸν αὐτὸν κύριον σκοπὸν (ὁμοειδεῖς συνεταιρισμοί), β') πρόσωπα διατελέσαντα μέλη ἐτέρου συνεταιρισμοῦ ἐξ οὗ ἀπεχώρησαν χωρὶς νὰ ἐξοφλήσουν ὁλοσχερῶς τὰς πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν τοῦτον ὑποχρεώσεις των.—(Ν. 5289]1931, ἀρθ. 7). Εἰς τὴν ἀπαραιτήτως ὑποβαλλομένην περὶ ἐγγραφῆς ἢ ἐγκρίσεως νέου καταστατικοῦ αἵτησιν πρέπει ὁ αἰτῶν τὴν ἐγγραφὴν του νὰ δηλοῖ ὑπευθύνως, α') ὅτι δὲν ἀποτελεῖ μέλος ἄλλου συνεταιρισμοῦ ἐπιδιώκοντος ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ τὸν αὐτὸν κύριον σκοπόν, β') ὅτι δὲν διετέλεσε μέλος ἄλλου συνεταιρισμοῦ ἢ ὅτι, ἐὰν διετέλεσεν, ἐξεπλήρωσε πάσας τὰς πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν ἐξ οὗ ἐξῆλθεν ὑποχρεώσεις του, γ') ὅτι δὲν διεγράφη ἄλλου συνεταιρισμοῦ δυνάμει τῶν περιπτώσεων β' καὶ γ' τοῦ ἔδαφ. 6 τοῦ παρόντος ἀρθρου ἢ ὅτι ἀπὸ τῆς διαγραφῆς του συνεπληρώθη ἐν ἔτος.—(Ν. 1688]1918, ἀρθ. 2). Οἱ κατόπιν ψευδοῦς τοιαύτης δηλώσεως γενόμενοι συνεταιῖροι στεροῦνται ἀπέναντι παντὸς δαγιστοῦ των τοῦ ἐν ἀρθ. 1 τοῦ παρόντος νόμου εὐεργετήματος διὰ τὰ εἰς νέον συνεταιρισμὸν εἰσκομισθέντα προϊόντα των, ὑπόκεινται δὲ προσέτι εἰς τὰς ὑπὸ τῆς § 2 τοῦ ἀρθ. 83 τοῦ Ν. 602, προβλεπομένης ποινᾶς καταδιωκόμενοι καὶ αὐτεπαγγέλτως *.—(Ν.Δ. 28 Νοεμ.

* Ν. 19]20 Νοεμ. 1935, ἀρθ. μόνον : Ἡ ἀληθὴς ἐννοια τοῦ ἀρθ. 15 § 7β τοῦ Ν. 602 περὶ συνεταιρισμῶν, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀρθ. 2 τοῦ Ν. 1688, τοῦ ἀρθ. 8 τοῦ Ν.Δ. τῆς 28 Νοεμ. 1925 καὶ τοῦ ἀρθ. 7 τοῦ Ν. 5289, εἶναι ὅτι αἱ ἐν τῷ ἀρθρῳ τούτῳ καθοριζόμεναι συνέπειαι τῆς καταδίκης ἐπέρχονται μόνον διὰ τοὺς εἰς βαθμὸν πλημμελήματος καταδι-

1925, ἄρθ. 8). Ἡ διοίκησις ἀποφασίζει περὶ τῆς προσλήψεως ἢ μὴ τοῦ αἰτοῦντος ἐντὸς 6 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς αἰτήσεως καὶ ἐὰν παραδεχθῇ τοῦτον ἐγγράφει αὐτὸν εἰς τὸ ἐν ἄρθ. 10* ἐδάφ. 2 βιβλίον. Ἀλλως ὑποχρεοῦται νὰ θέσῃ τὴν αἴτησιν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς πρώτης προσεχούς γενικῆς συνελεύσεως, ἢ ὁποία ἀποφασίζει ἀμετακλήτως. Ἐν ἡ ὁμως περιπτώσει τὸ διοικ. συμβούλιον δὲν περιλάβῃ τὸ θέμα τοῦτο εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, δύναται ὁ αἰτῶν νὰ ὑποβάλῃ τὴν αἴτησιν τοῦ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τινος τῶν συνεταίρων εἰς τὴν γεν. συνέλευσιν, ἢ ὁποία ὀφείλει νὰ συζητήσῃ πρὸ παντὸς ἄλλου θέματος.—(Ν.Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 3, Ν. 5289]1931, ἄρθ. 7). Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ διοικ. καὶ ἐποπτικοῦ συμβουλίου διαγράφεται πᾶς συνεταῖρος ὅστις, α') ἀσκεῖ ἐπιχειρήσιν ὁμοίαν πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐπιδιωκόμενον κύριον σκοπόν, β') καθυστερεῖ τὴν καταβλητέαν εἰσφοράν του πλεονὶ τῶν ἐξ μηνῶν, γ') καθυστερεῖ ἄλλην πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν ὀφειλὴν του πρὸς εἰσπραξίν τῆς ὁποίας ἤρχισεν ἐκτέλεσιν κατ' αὐτοῦ. Ἡ διαγραφή δύναται νὰ ζητηθῇ καὶ ἂν ἀκόμη δὲν προβλέπῃ τοὺς λόγους τούτους τὸ καταστατικόν.—(Ν.Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 8). Ἄνευ τινος αἰτήσεως διαγράφεται τοῦ διοικ. συμβουλίου πᾶς συνεταῖρος ὅστις, α') ἀπώλεσε τὰς διὰ τὴν ἐγγραφὴν του ἀπαιτουμένας ἰδιότητες, β') κατεδικάσθη δυνάμει τῶν ἄρθ. 82, 88 καὶ 81 τοῦ παρόντος νόμου, γ') κατεδικάσθη διὰ κακούργημα ἢ πλημμέλημα ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθ. 22 καὶ 24 τοῦ ποιν. νόμου. Ὁ οὕτω διαγραφεὶς (περιπτ. β' καὶ γ') δὲν δύναται νὰ γίνῃ μέλος συνεταιρισμοῦ, εἰμὴ μετὰ πόρον ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς διαγραφῆς του καὶ πάντοτε ἀποφάσει τῆς γεν. συνέλευσεως.—(Ν. 5289]1931, ἄρθ. 7). Διὰ τοῦ καταστατικοῦ δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ μικρότερος χρόνος πρὸς ἐπανεγγραφὴν τοῦ οὕτω διαγραφομένου συνεταίρου.*

Ἀρθ. 16.—Πᾶς συνεταῖρος δύναται ν' ἀποχωρήσῃ τοῦ συνεταιρισμοῦ, μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς του, ἀλλὰ μόνον εἰς τὸ τέλος τῆς χρήσεως, δι' ἐγγράφου εἰδοποιήσεως γινομένης πρὸ τριῶν τουλάχιστον μηνῶν. Τὸ καταστατικόν δύναται νὰ ὀρίσῃ μακροτέραν προθεσμίαν, πρὸ τῆς παρόδου τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ ἀποχωρήσῃ ὁ συνεταῖρος, αὕτη ὁμως ἐν οὐδε-

κασθέντας. Τοιαῦται συνέπειαι ἐπελθοῦσαι βάσει καταδίκης εἰς βαθμὸν πταίσματος λογίζονται ὡς οὐδέποτε ὑπάρξασαι.

* Ν. 5289]1931, ἄρθ. 7: Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῶν ἐδαφ. 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθ. 15 εἶναι ὅτι καὶ οἱ ὡς ἰδρυταὶ ὑπογράψαντες τὸ καταστατικόν τῆς γεωργικῆς συνεταιριστικῆς ὁργανώσεως οἰουδήποτε βαθμοῦ, ὑποχρεοῦνται, μετὰ τὴν συγκρότησιν ταύτης εἰς Σῶμα, νὰ ὑποβάλωσι πρὸς τὴν διοίκησιν τὰς ἐν τοῖς ἐδαφ. τούτοις ὀριζομένας αἰτήσεις καὶ δηλώσεις, ἄλλως θεωροῦνται ὡς ἐξ ὑπαρχῆς μὴ συμμετασχόντες εἰς τὴν ὁργάνωσιν.

μὴ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ δέκα ἔτη. Ἡ δὴλωσις γίνεται πρὸς τὴν διοίκησιν τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ πρὸς τὸ Εἰρηνοδικεῖον. — (Ν. Α. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 9). Ἐν τούτοις πᾶς συνεταῖρος δύναται νὰ ἀποχωρήσῃ τοῦ συνεταιρισμοῦ εἰς τὸ τέλος τῆς χρήσεως κατὰ τὸν ἄνω τρόπον, μὴ τηρουμένων τῶν προθεσμιῶν, ἐὰν μεταβληθῇ ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ ἡ εὐθύνῃ ἀπὸ περιορισμένης εἰς ἀπεριόριστον. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀποχωρήσωσιν ὀφείλουσι νὰ εἶναι ἐκ τῶν μὴ ἐγκρινόντων τὴν τροποποιήσιν καὶ νὰ ὑποβάλωσιν αἰτήσιν ἐντὸς προθεσμίας, ἥτις δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι μικρότερα τῶν τριῶν καὶ μεγαλυτέρα τῶν ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τῆς τροποποιήσεως παρὰ τοῦ Ὑπουργείου. Ἀπόφασις τῆς γενικῆς συνέλευσεως δύναται νὰ ὀρίσῃ ἐπακριβῶς τὴν προθεσμίαν ταύτην ἀλλὰ πάντως μεταξὺ τῶν ἄνω ὁρίων. — (Ν. 5289) 1931, ἄρθ. 8). Συνεταιρισμὸς, ὑπὸ Ἐνώσιν δύναται μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς του ν' ἀποχωρήσῃ τῆς Ἐνώσεως ἀλλὰ μόνον εἰς τὸ τέλος τῆς χρήσεως, δι' ἐγγράφου εἰδοποιήσεώς του γενομένης πρὸ ἐνὸς τουλάχιστον μηνὸς πρὸς τὴν διοίκησιν τῆς Ἐνώσεως καὶ πρὸς τὸ Εἰρηνοδικεῖον τῆς ἑδρας. Πᾶσα ἀντίθετος διάταξις τοῦ καταστατικοῦ δὲν ἰσχύει.

Ἄρθ. 17 (Ν. Α. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 10). — Ὁ ἀποχωρῶν συνεταῖρος δικαιούται νὰ μετέχῃ τῶν γενικῶν συνελεύσεων μέχρι τῆς λήξεως τῆς χρήσεως καθ' ἣν ἐξέρχεται, παύει ὅμως ἐν περιπτώσει καθ' ἣν εἶναι μέλος τοῦ δικαιοῦτος ἢ ἐποπτικοῦ συμβουλίου τοῦ συνεταιρισμοῦ νὰ εἶναι τοιοῦτον καὶ νὰ μετέχῃ τῶν συνεδριάσεων αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως τῆς ἀποχωρήσεως. Ὁ διαγραφείς συνεταῖρος ἀποκλείεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς κοινοποιήσεως τῆς διαγραφῆς του, γινομένης ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἀποφάσεως περὶ διαγραφῆς, τῆς συμμετοχῆς καὶ εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως. Οἱ ἄνωτέρω δὲν δύναται νὰ ζητήσωσι τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθ. 18 (Ν. Α. 28 Νοεμ. ἄρθ. 11). — Ὁ ἐξερχόμενος συνεταῖρος ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς μερίδος του. Τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ ἀποκλείσῃ τοὺς ἀποβαλλομένους, δυνάμει τῶν περιπτώσεων β' ἢ γ' τοῦ ἑδαφίου 6 καὶ β' τοῦ ἑδαφίου 7 τοῦ ἄρθ. 15 τοῦ Ν. 602 ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἄρθ. 7 τοῦ παρόντος, τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπιστροφῆς τῆς μερίδος των ἢ μέρους αὐτῆς. Πάντως ὁ ἐξερχόμενος δι' οἰονδήποτε λόγον συνεταῖρος οὐδὲν ἔχει δικαίωμα ἐπὶ τῆς λοιπῆς περιουσίας τοῦ συνεταιρισμοῦ. Ἡ μερὶς ἐπιστρέφεται εἰς μὲν τοὺς παραιτούμενους ὡς ἔχει τὸ λαβεῖν ἢ ἐνεργητικὸν αὐτῆς, ἥτοι μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τυχόν ζημίας ἢ προσθήκης κέρδους κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἀπεχώρησαν, εἰς δὲ τοὺς ἀποβαλλομένους ὡς εἶχε τὸ λαβεῖν αὐτῆς, κατὰ τὸ τέλος τοῦ προηγούμενου τῆς ἀποβολῆς ἔτους. Ἡ μερὶς τοῦ ἐξερχομένου συνεταίρου καταβάλλεται αὐτῷ ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς ἐξόδου, οὐκ ὅμως πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑξαμήνου. Τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ ὀρίσῃ μικρότεραν προθεσμίον καταβολῆς πρὸς τοὺς ἀποβληθέντας δι' οἰονδήποτε ἄλλον λό-

γον ἐκτὸς τῆς ἀπωλείας τῶν δι' ἐγγραφὴν ἀταιτουμένων ἰδιοτήτων, ἀλλ' οὐχὶ πέραν τῶν τριῶν ἐτῶν. Ἡ προθεσμία τῆς καταβολῆς ἐν περιπτώσει ἀποβολῆς, ἀρκεῖται ἂν ἥς ἡμέρας ὁ ἀποβληθεὶς εἰδοποιήθῃ περὶ αὐτῆς διὰ συστημένης ἐπιστολῆς ἢ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος. Ἐὰν δὲν ἐπαρκῇ ἡ ἑταιρικὴ περιουσία συνυπολογιζομένου τοῦ ἀποθεματικοῦ καὶ ὅλων τῶν ἑταιρικῶν μερίδων πρὸς κάλυψιν τῶν ὑπαρχόντων τυχόν χρεῶν τοῦ συνεταιρισμοῦ, ὁ ἐξερχόμενος ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν συνεταιρισμὸν τὸ ἀναλογοῦν αὐτῷ μέρος ἐκ τοῦ ἐλλείμματος, ὑπολογιζόμενον κατὰ κεφαλῆς μὲν ἂν ὅσον πρόκειται περὶ συνεταιρισμοῦ μὲ ἀπεριόριστον εὐθύνην, ἀναλόγως τῶν μερίδων τῶν συνεταίρων δέ, ἂν ὅσον πρόκειται περὶ συνεταιρισμοῦ μὲ περιορισμένην εὐθύνην.

Ἄρθ. 19.—Ἡ ἀγωγή τοῦ ἐξερχομένου συνεταίρου πρὸς πληρωμὴν τῆς μερίδος του παραγράφεται μετὰ διετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς καταβολῆς. Ἐὰν ὁ συνεταιρισμὸς διαλυθῇ ἐντὸς ἑξ-μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐξόδου τοῦ συνεταίρου, αὕτη θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

Ἄρθ. 20. (Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 12). Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις τῆς συνεταιρικῆς μερίδος εἰς τρίτον μὴ συνεταῖρον. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς νὰ ἀγοράζουν ἢ νὰ δέχωνται ὡς ἐνέχυρα τὰς μερίδας τῶν συνεταίρων.—Τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ ὀρίσῃ ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις συνεταιρικῆς μερίδος καὶ εἰς συνεταῖρον. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐπιτρέπεται διὰ τοῦ καταστατικοῦ ἡ ἐκχώρησις τῆς συνεταιρικῆς μερίδος ὑπὸ τινος συνεταίρου εἰς ἄλλον, ὄντα ἢ καθιστάμενον σηνεταῖρον, δὲν δύναται νὰ γίνῃ αὕτη εἰμὴ μόνον ἐν περιπτώσει ἀποχωρήσεως τοῦ ἐκχωροῦντος συνεταίρου καὶ τῇ προηγουμένῃ συγκαταθέσει τοῦ διοικ. συμβουλίου τοῦ συνεταιρισμοῦ. Ἡ ἐκχώρησις τῆς μερίδος του δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἄνευ ἐκκαθαρίσεως τοῦ λογαριασμοῦ αὐτῆς, τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐκχώρησις ὑπεισερχομένου εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐκχωροῦντος, ὁ ὁποῖος ἐξερχεται τότε ἀμέσως τοῦ συνεταιρισμοῦ, πάντως ἢ διὰ τάξεις τῆς δευτέρας περιόδου τοῦ ἄρθ. 16 διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ.—Ἐπὶ συνεταιρισμοῦ μὲ ἀπεριόριστον εὐθύνην ἀπαγορεύεται ἡ εἰς ἕνα συνεταῖρον συγκέντρωσις μερίδων περισσοτέρων τῆς μῆδς. Ἐπὶ συνεταιρισμῶν δὲ μὲ περιορισμένην εὐθύνην, τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ ὀρίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν μερίδων τὰς ὁποίας ὑποχρεοῦται, πέραν τῆς μῆδς, νὰ ἀποκτήσῃ ἕκαστος συνεταίρος καὶ ὀρίζει τὸ ἀνώτατον ὄριον τῶν μερίδων τὰς ὁποίας δύναται νὰ ἀποκτήσῃ οἰκιοθελῶς ὁ συνεταῖρος.—Οὐδεὶς ὁμῶς συνεταῖρος δύναται νὰ ἐγγραφῇ, ἐκτὸς τῶν ὑποχρεωτικῶς δυνάμει τοῦ καταστατικοῦ ἀποκτωμένων μερίδων, διὰ νέαν μερίδα προεραϊτικὴν, ἐὰν δὲν ἔχῃ ἀποπληρώσῃ τὰς ὑποχρεωτικὰς καὶ τὴν προηγουμένην.

Ἄρθ. 21 (Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 13).—Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ συνεταίρου, θεωρεῖται οὗτος ὡς ἀποχωρῶν τοῦ

συνεταιρισμοῦ εἰς τὸ τέλος τῆς χρήσεως καθ' ἣν ἐπῆλθεν ὁ θάνατος. Μέχρι τοῦ χρόνου τούτου συνεχίζεται ἡ ἐταιρική ιδιότης τοῦ ἀποθανόντος ἐν τῷ προσώπῳ τῶν κληρονόμων του, ὑποκαθισταμένων εἰς τὰ κατὰ τὰ ἄρθ. 17, 18 καὶ 19 δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις. — (Ν. 5289|1931, ἄρθ. 8). Ἐπὶ ἐνηλίκων ἢ πλειόνων κληρονόμων δύναται τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου νὰ ἐνασκηθῇ δι' ἀντιπροσώπου συνεταιρίου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου ἢ τῶν κληρονόμων δι' ἐγγράφου δηλώσεως κεκυρωμένης ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος καὶ κατατιθεμένης πρὸ τῆς ἐνάρεξως τῆς συνεδριάσεως. Διὰ τοῦ καταστατικοῦ δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι ἀποφάσει τοῦ διοικ. συμβουλίου τοῦ συνεταιρισμοῦ ἡ συνεταιρική μερὶς θανόντος συνεταιρίου ἐπιτρέπεται νὰ ἐκχωρῇται καὶ ἄνευ ἐκκαθαρίσεως τοῦ λογαριασμοῦ αὐτῆς εἰς ἓνα τῶν κληρονόμων ἔχοντα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τοῦ καταστατικοῦ ὀριζόμενα προσόντα, καθιστάμενον συνεταιρὸν. Οὗτος ὀρίζεται ὑπὸ τῶν λοιπῶν κληρονόμων δι' ἐγγράφου δηλώσεως κατατιθεμένης εἰς τὸ διοικ. συμβούλιον καὶ δεόν νὰ ἔχη τὰ ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ ὀριζόμενα λοιπὰ προσόντα.

Ἄρθ. 22.—Ὁ συνεταιρισμὸς ἰδρύεται μὲ ἀπεριόριστον ἢ μὲ περιωρισμένην τῶν συνεταιρῶν εὐθύνην. Κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν εὐθύνεται ἕκαστος συνεταιρὸς μὲ ὅλην του τὴν περιουσίαν καὶ ἀλληλεγγύως διὰ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἐφ' ὅσον οἱ δανεισταὶ δὲν ἤθελον ἱκανοποιηθῇ ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ συνεταιρισμοῦ. (Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 14). Κατὰ τὴν δευτέραν περίπτωσιν εὐθύνεται ἀλληλεγγύως μὲν ἀλλὰ μόνον μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς μερίδος του ἢ μέχρι τοῦ ὀριζομένου ἐν τῷ καταστατικῷ ποσοῦ ἢ πολλαπλασίου τῆς μερίδος του.

Ἄρθ. 23.—Ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὸν συνεταιρισμὸν εὐθύνεται, ὡς οἱ λοιποὶ συνεταιροὶ διὰ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ συνεταιρισμοῦ, τὰς συναφθείσας πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ συνεταιρίου, μὴ ἰσχυούσης ἐναντίας συμφωνίας.

Ἄρθ. 24.—Ἐπὶ συνεταιρισμῶν μὲ ἀπεριόριστον εὐθύνην, ἐὰν ὁ συνεταιρὸς παύσῃ νὰ εἶναι τοιοῦτος συνεπεῖα θανάτου, ἀποβολῆς, παραιτήσεως, ἀπαγορεύσεως ἢ πτωχεύσεως ἢ ἄλλης αἰτίας, ἐξακολουθεῖ ἡ εὐθύνη τῶν κληρονόμων του ἢ αὐτοῦ διὰ τὰς πρότερον συναφθείσας ἐταιρικὰς ὑποχρεώσεις, ἐπὶ δύο ἀκόμη ἔτη ἀφ' οὗτου ἔπαυσε νὰ εἶναι συνεταιρὸς.

Ἄρθ. 25 (Ν. 5277]1931, ἄρθ. 3).—Ἡ εὐθύνη παύει διὰ πάντας τοὺς συνεταίρους, ἐὰν παρέλθῃ τριετία ἀπὸ τῆς διαλύσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθ. 26.—Πᾶσα ἀξίωσις στηριζομένη εἰς εὐθύνην τῶν συνεταίρων, ἐὰν δὲν ἀπεσβέσθῃ ἤδη κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 24 καὶ 25, παραγράφεται ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τοῦ πέρατος τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως.

Ἄρθ. 27.—Οἱ προσωπικοὶ δανεισταὶ συνεταίρου δὲν ἔχουσι πρὸς ἀσφάλειαν ἢ πληρωμὴν αὐτῶν οὐδὲν δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας ἢ τῶν μερισμάτων· δύνανται νὰ ἐπιδιώξωσιν ἢ ἀσφάλειαν ἢ ἐκτέλεσιν μόνον μετὰ τὴν παῦσιν τῆς ἑταιρικῆς ιδιότητος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἀναλογούσης ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ μερίδος εἰς τὸν συνεταῖρον. (Ν. Δ. 20 Αὐγ. 1918). Ἀπαγορεύεται, ἀπὸ τῆς εἰσκομίσεώς του ἐπὶ σκοπῷ πωλήσεως εἰς ἀποθήκας συνεταιρισμῶν, ἐνεργούντων ἀπὸ κοινοῦ πωλήσεις προϊόντων, πᾶσα, ἔνεκεν ὀφειλῆς ἢ ὑποχρεώσεως ἐξ οἰοудήποτε λόγου κατάσχεσις τῶν εἰς συνεταίρους, κατὰ τὴν στιγμήν τῆς εἰσκομίσεως τῶν προϊόντων. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται καὶ ἡ εἰς χεῖρας τοῦ συνεταιρισμοῦ τοιαύτη κατάσχεσις τοῦ ἀντιτίμου τῶν ὡς ἄνω πωληθέντων προϊόντων.

Κεφάλαιον Γ'. — Ὁργανισμὸς τοῦ συνεταιρισμοῦ

Ἄρθ. 28.—Ὁ συνεταιρισμὸς ἔχει διοίκησιν, ἐκπροσωποῦσαν αὐτὸν εἰς τὰς δικαστικὰς καὶ τὰς ἐξωδίκους σχέσεις, καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει τὸ καταστατικόν.

Ἄρθ. 29.—(Ν.Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 16). Ἡ διοίκησις ἀποτελεῖται ἐκ διοικ. συμβουλίου ἐκ τριῶν τουλάχιστον συνεταίρων, ἐκλέγεται δὲ ὑπὸ τῆς συνελεύσεως. Τὸ διοικ. συμβούλιον ἐκλέγει μετὰ τῶν μελῶν του τὸν πρόεδρον ἢ τὸν ἀντιπρόεδρον ἢ καὶ τὸν γραμματέα καὶ τὸν ταμίαν.—(Ν. 5289]1931, ἄρθ. 10). Τὸ ἐκλεγὲν διοικ. συμβούλιον ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν τοῦ συνεταιρισμοῦ μετὰ παρέλευσιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 51 τοῦ παρόντος ὀριζομένης προθεσμίας πρὸς προσβολὴν τῆς ἀποφάσεως, ἐφ' ὅσον τὸ κύρος αὐτῆς δὲν ἔχει νομίμως προσβληθῇ. Τὸ ἐποπτικὸν συμβούλιον, συνερχόμενον τὸ βραδύτερον ἐντὸς τῆς ἐπομένης ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς ἡμέρας, διορίζει προσωρινὸν διοικητικὸν συμβούλιον ἐκ μελῶν τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀποκλειομένων

τῶν μελῶν τοῦ τυχὸν ἀνακληθέντος διοικητικοῦ συμβουλίου. Τὸ προσωρινὸν τοῦτο διοικητικὸν συμβούλιον διοικεὶ μέχρι τῆς παρελεύσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 51 τοῦ παρόντος ὀριζομένου χρόνου πρὸς προσβολὴν τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως, καὶ ἐν περιπτώσει προσβολῆς τῆς ἀποφάσεως μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικοῦ, ἀπαγορευομένης ἐν τῷ μεταξὺ νέας ἐκλογῆς. Ἐν περιπτώσει ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τὸ προσωρινὸν συμβούλιον ὀφείλει, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικοῦ, νὰ καλέσῃ τὴν γενικὴν συνέλευσιν πρὸς ἐκλογὴν νέου συμβουλίου.—(Ν.Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἀρθ. 16). Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μετέχουν τῆς διοικήσεως πρόσωπα ἀσκοῦντα ἰδίαν ἐπιχείρησιν ὁμοίαν πρὸς τινὰ τῶν ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ εἰς ὃν μετέχουσι ἐπιδιωκομένων σκοπῶν.—(Ν. 5389)1931, ἀρθ. 10). Ἐπίσης δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραμένουν εἰς τὴν διοίκησιν πρόσωπα καθυστεροῦντα πέραν τοῦ διμήνου τὰς πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν οἰασθήποτε ληξιπροθέσμους ὑποχρεώσεις των, ὡς καὶ τὰ ἀσκοῦντα ἀποδεδειγμένως τὸ ἐπάγγελμα τοῦ παντοπώλου, ἢ ἐμπόρου ἢ δικολάβου.—(Ν. 6070)1934, ἀρθ. 1). Ἡ διάταξις περὶ ἀποκλεισμοῦ ἐκ τῆς διοικήσεως τῶν παντοπωλῶν ἢ ἐμπόρων ἢ δικολάβων δὲν ἰσχύει διὰ τοὺς ἀστικούς συνεταιρισμοὺς.—(Ν. 5289)1931, ἀρθ. 10). Δὲν δύναται νὰ ἐκλεγοῦν μέλη τοῦ διοικητικοῦ ἢ νὰ διορισθῶν ἑμισθοὶ ἢ ἄμισθοι ὑπάλληλοι συνεταιριστικῶν ὀργανώσεων παντὸς βαθμοῦ οἱ κατὰ δικασθέντες α) διὰ πλημμελήματα ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 82 καὶ 83 τοῦ νόμου 602 «περὶ συνεταιρισμῶν», β) διὰ κακούργημα ἢ πλημμέλημα ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 22 καὶ 24, 363-370, 482-486 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου προβλεπομένων, γ) διὰ πράξεις προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ νόμου «περὶ μέτρων ασφαλείας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος κλπ.», δ) διὰ διαχειριστικὰς ἀνωμαλίας γενικῶς εἰς βάρος τῶν συνεταιρισμῶν, ὡς καὶ οἱ μηνυθέντες διὰ τοιαύτας συνιστώσας τὰ ἀδικήματα ἀπάτης καὶ ὑπεξαίρεσεις ἀλλ' ἀπαλλαγέντες δι' ἀπόσβεισιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς λόγῳ ἐμπράκτου μετανοίας, τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν ἢ τοῦ διορισμοῦ των θεωρουμένων αὐτοδικαίως ἀκύρων. Οἱ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου τούτου τυχὸν μετέχοντες σήμερον τῆς διοικήσεως ἢ ὑπηρετοῦντες ὡς ἑμισθοὶ ἢ ἄμισθοι ὑπάλληλοι συνεταιριστικῶν ὀργανώσεων παντὸς βαθμοῦ ἀπομακρύνονται τῶν θέσεων των ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δι' ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικοῦ, ἐκδιδομένης κατόπιν προτάσεως τῆς ἐποπτείας, ἐν τῷ μέλλοντι δὲ τιμωροῦνται συμφῶνως τῇ 1ῃ παραγράφῳ τοῦ ἀρθρου 83 τοῦ παρόντος νόμου. Δὲν δύναται τις νὰ ὑπηρετῇ ὡς διευθυντὴς ἢ οἰκονομικὸς προϊστάμενος ὑπηρεσίας γεωργικῆς συνεταιριστικῆς ὀργανώσεως οἰουδήποτε βαθμοῦ εἴτε ἑμισθός εἴτε ἄμισθος, ἂν δὲν ἔχῃ ἀπολυτήριον Συνεταιριστικῆς Σχολῆς τοῦ νόμου 4142, ἢ Μέσης Γεωργικῆς ἢ Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἢ Πανεπιστημίου τοῦλάχιστον. Ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ τοιούτων δύναται νὰ παραμένουν οἱ ἔχοντες τριετὴ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν εἰς τὴν θέσιν ἣν κατέχουσι σήμερον ἢ εὐδόκιμον πενταετὴ συνολικὴν ὑπηρεσίαν εἰς θέσιν διευθυντοῦ ἐνώσεως συνεταιρισμῶν καὶ προϊσταμένου τμήματος ὁμοσπονδίας. Οἱ ἀπόφοιτοι τῶν Ἐθνι-

κῶν Ἀγροτικῶν Ὁρφανοτροφείων καὶ Οἰκοτροφείων δύνανται νὰ προσλαμβάνωνται ὡς λογισταὶ ἢ γραμματεῖς ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐνθα κεῖται ὁ ἀγροτικὸς αὐτῶν κλῆρος. Εἰς τὴν Ἑνωσιν Κιτρώ παραγωγῶν Κρήτης δύνανται νὰ ὑπηρετῶσιν ὡς διευθύνται ἢ οἰκονομικοὶ προϊστάμενοι αὐτοῦ οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ δεκαετῇ τουλάχιστον εἰδικὴν ἐμπορικὴν πεῖραν.— (Ν.Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 16). Ἐφ' ὅσον τὸ καταστατικὸν δὲν ἔχει περιορισμὸν τινα, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἀποφασίζει περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ ἀριθμοῦ καὶ μισθοῦ τῶν προσλαμβανομένων ὑπαλλήλων καὶ λογοδοτεῖ εἰς τὴν συνέλευσιν.

Ἄρθ. 30. (Ν. Δ. 28 Νοεμβρ. 1925, ἄρθ. 17).—Πᾶσα δήλωσις ἢ πράξις τῆς διοικήσεως καὶ πᾶσα διαγραφὴ γίνεται κατὰ κανόνα ὑπὸ δύο μελῶν τοῦ διοικ. συμβουλίου ὀριζομένων ὑπ' αὐτοῦ.—(Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 11, Ν. 5989] 1931, ἄρθ. 11). Τὸ διοικ. συμβούλιον δύνανται ὑπ' εὐθύνην του νὰ ἀναθέσῃ δι' εἰδικῶν ἀποφάσεών του τὴν διεξαγωγὴν ὀρισμένων ἐργασιῶν καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῶν σχετικῶν ἐγγράφων, πλὴν τῶν ἀφορῶντων τὴν σύναψιν δανείου, εἰς ὑπάλληλον τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ ἄλλα πρόσωπα.

Ἄρθ. 31 (Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 18).—Ὁ πρόεδρος τοῦ διοικ. συμβουλίου ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ἀντιπροσωπεύει τὸν συνεταιρισμὸν διὰ τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας τρίτοι θέλουν νὰ στραφοῦν κατὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθ. 32.—Ἡ διοίκησις ἐνεργεῖ ἐγκύρως πᾶσαν πράξιν ἐντὸς τοῦ σκοποῦ τοῦ συνεταιρισμοῦ.—(Ν. Δ. 28 Νοέμ. 1925, ἄρθ. 19). Ἡ διοίκησις εὐθύνεται ἀλληλεγγύως ἀπέναντι τοῦ συνεταιρισμοῦ διὰ τὴν τήρησιν τῶν περιορισμῶν τοῦ πρὸς ἐκπροσώπησιν δικαιώματος αὐτῆς, τοὺς ὁποίους θέτει τὸ καταστατικὸν ἢ αἱ ἀποφάσεις τῆς συνέλευσεως.

Ἄρθ. 33.—Πᾶς περιορισμὸς τῆς διοικήσεως ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν πράξεων ἐπ' ὀνόματι τοῦ συνεταιρισμοῦ, μὴ ἀναγραφόμενος ἐν τῷ καταστατικῷ, δὲν ἰσχύει ἀπέναντι τῶν καλῆς πίστεως τρίτων, ἐφ' ὅσον αἱ πράξεις γίνονται ἐντὸς τοῦ σκοποῦ τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθ. 34.—Ἡ διοίκησις εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν τακτικὴν τήρησιν τῶν ἀπαιτουμένων βιβλίων καὶ τῶν πρακτικῶν εἰς αὐτὰ καταχωρῶνται αἱ διάφοροι ἀποφάσεις.—Ἐν γένει εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν καλὴν διαχείρησιν τῆς περιουσίας τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἰδίᾳ δ' ὀφείλει ἢ διοίκησις καὶ δὴ ὁ ταμίας νὰ καταθέσουν, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 70 ὀριζόμενα, αὐτοῦσιον ἢ ἐπὶ τόκῳ, ἢ ἐνδεδυμένον εἰς ἐθνικὰ χρεώγραφα, πᾶν περίσσευμα ὑπερβαῖνον τὸ διὰ τοῦ καταστατικοῦ ὀριζόμενον ἐλάχιστον ποσόν.

Ἄρθ. 35.—Ἡ διοίκησις εὐθύς ὡς καταρτισθῇ ὑποβάλλει εἰς τὸ Εἰρηνοδίκειον τῆς ἑδρας τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον δὴ-

λωσιν περιέχουσιν τὰ ὀνόματα καὶ αὐτογράφους τὰς ὑπογραφὰς τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 37 ἐποπτικοῦ συμβουλίου, γνωστοποιῶσα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον πᾶσαν ἐπερχομένην εἰς αὐτὴν ἢ τὸ ἐποπτικὸν συμβούλιον μεταβολὴν ἢ τὴν λήψιν τοῦ πρὸς ἐκπροσώπησιν δικαιώματος μέλους τινὸς τῆς διοικήσεως. Ἡ διοίκησις γνωστοποιεῖ ὁμοίως τὴν σύστασιν καὶ τὴν ἔδραν ὑποκαταστημάτων ἢ πρακτορείων.—(Ν. Δ. 18 Νοεμ. 1905, ἀρθ. 20). Ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστης χρήσεως γνωστοποιεῖ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὸν ἐγκριμένον παρὰ τῆς συνελεύσεως ἰσολογισμόν καὶ τὸν λογαριασμόν κερδῶν καὶ ζημιῶν.—Ἡ διοίκησις ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ αὐτὸ Εἰρηνοδικεῖον ἀνὰ πᾶν ἔτος ὀνομαστικὸν κατάλογον περιέχοντα τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν συνεταίρων κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν, τὴν κατοικίαν καὶ τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τῆς διοικήσεως. Ἡ διοίκησις ὑποχρεοῦται νὰ δηλώνῃ εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον τὴν ἔξοδον παντὸς συνεταίρου.

Ἄρθ. 36.—Ἡ μεταβολὴ εἰς τὴν διοίκησιν, ἢ λήξις τοῦ πρὸς ἐκπροσώπησιν δικαιώματος μέλους τινὸς αὐτῆς, καὶ ἡ μεταβολὴ τοῦ καταστατικοῦ ὡς πρὸς τὸν τύπον, καθ' ὃν ἐκδηλοῦται ἢ θέλησις καὶ ἀπόφασις τῆς διοικήσεως, δὲν δύνανται νὰ ἀντιταχθῇ κατὰ τῶν καλῆς πίστεως τρίτων πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἀρθ. 35 γνωστοποιήσεως.

Ἄρθ. 37.—Ἡ συνέλευσις ἐκλέγει τὸ ἐποπτικὸν συμβούλιον ἐκ τριῶν τοῦλάχιστον μελῶν πρὸς ἐποπτείαν καὶ ἔλεγχον τῶν πράξεων καὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς διοικήσεως.—Δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγῶσι μέλη τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου πρόσωπα συνδεόμενα πρὸς μέλος τοῦ διοικ. συμβουλίου διὰ συγγενείας ἢ ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας μέχρι τετάρτου βαθμοῦ.—(Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἀρθ. 21). Ἐκ τούτων οἱ τελευταῖως ἐκλεγέντες θεωροῦνται ὡς μὴ ἐκλεγέντες. Τὸν τρόπον, τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν διάρκειαν τῆς ἐποπτείας καὶ τοῦ ἐλέγχου καθορίζει τὸ καταστατικόν. Τὸ ἐποπτικὸν συμβούλιον ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς συγκλήσεως ἐκτάκτου συνελεύσεως πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκπροσώπησεως τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ διοίκησις ἢ μέλη αὐτῆς εἶναι συμβαλλόμενοι ἢ διάδικοι ἀπέναντι τοῦ συνεταιρισμοῦ. Τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ δώσῃ εἰς τὸ ἐποπτικὸν συμβούλιον τὸ δικαίωμα τῆς συμπράξεως μετὰ τῆς διοικήσεως εἰς σπουδαίας τινας πράξεις.—(Ν. 5189] 1931, ἀρθ. 12). Αἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπενεχθεῖσαι τροποποιήσεις εἰς τὸ ἀρθ. 29 ἰσχύουν καὶ διὰ τὰ μέλη τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθ. 38.—Ἡ συνέλευσις, τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον καὶ ἡ ἔνωσις ἢ ὁ σύνδεσμος, εἰς ὃν ὑπάγεται ὁ συνεταιρισμός, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀναθέσωσι τὸν ἔλεγχον τοῦ ταμείου, τῶν βιβλίων, τῆς περιουσίας καὶ ἐν γένει τῆς διαχειρίσεως εἰς εἰδικὸν λογιστήν, οὗ ἡ ἀμοιβή, μετὰ γνώμην τῆς διοικήσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ, ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ ἀναθέσαντος τὸν ἔλεγχον

καὶ καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ.—(Ν.Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 22). Τὸ ἐποπτικὸν συμβούλιον δύναται ὁποτεδήποτε νὰ ἀνακαλῇ τὸ διοικ. συμβούλιον ἢ μέλη αὐτοῦ, ὡσάκις ἐνεργοῦν πράξεις παρὰ τὸν νόμον, τὸ καταστατικὸν ἢ τὰς ἀποφάσεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως καὶ νὰ διορίξῃ ἀναπληρωτὰς αὐτῶν προσωρινῶς μέχρι τῆς ἀποφάσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως προσκαλουμένης ὑπ' αὐτοῦ ταυτοχρόνως καὶ συνερχομένης ἐντὸς δέκα τὸ πολὺ ἡμερῶν. Ἐπίσης δύναται ὁποτεδήποτε νὰ διορίξῃ ἀναπληρωτὰς παραιτουμένων, ἀνααλουμένων, κωλυομένων ἢ θανόντων μελῶν τοῦ διοικ. καὶ ἐποπτ. συμβουλίου προσωρινῶς μέχρι τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀμέσως κατὰ τὸν ἄνω τρόπον συγκλητέας γεν. συνελεύσεως, ἐφ' ὅσον τὸ καταστατικὸν δὲν προβλέπει περὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν, ἢ δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα ἢ ἀνεκλήθησαν καὶ ταῦτα.

Ἄρθ. 39.—(Ν. 5289]1931, ἄρθ. 14). Τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ ἢ τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ εἶναι συγχρόνως καὶ ἑμισθοὶ ὑπάλληλοι τοῦ συνεταιρισμοῦ, οὐδὲ νὰ λαμβάνωσιν ὑπὸ οἷονδήποτε τύπον καὶ δι' οἷονδήποτε λόγον μισθὸν ἢ ἀποζημίωσιν ἢ ποσοστὸν κερδῶν, ἐξαιρέσει τῶν ὁδοιπορικῶν καὶ τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως, δι' ὑπηρεσίας ἐντὸς τῆς ἔδρας κατόπιν εἰδικῶν ἐκάστοτε ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν συμβουλίων.—Τοιαύτη ἀποζημίωσις δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ πλέον τῶν 10 μεταλλικῶν δραχμῶν δι' ἐκάστην ἡμέραν.—Οἱ πρόεδροι ἐνώσεων αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν διευθυντὴν καὶ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας τῶν ἀπὸ μιᾶς πενταετίας, δύνανται ἀποφάσει τῆς γεν. συνελεύσεως νὰ λαμβάνουν ἀποζημιώσιν διὰ μὲν τὰς ἐνώσεις τὰς περιλαμβανούσας μέχρι 15 συνεταιρισμῶν δραχμὰς 2.000 καὶ ἄνω τῶν 30 δραχμὰς 3.000.—Πᾶσα πρᾶξις τοῦ παρόντος βαρύνει ποινικῶς καὶ ἀστικῶς ἀλληλεγγύως τὸν πρόεδρον καὶ ταμίαν τοῦ συνεταιρισμοῦ.—Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς ἀντιπροσώπους συνεταιρισμῶν εἰς τὰς ἐνώσεις.—(Ν. 6070]1934, ἄρθ. 1 § 4). Τὰ μέλη ὁμῶς τοῦ διοικητικοῦ ἢ ἐποπτικοῦ συμβουλίου τῶν ἀστικῶν συνεταιρισμῶν δύνανται νὰ λαμβάνωσιν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1933 καὶ ἐφεξῆς ἀποζημίωσιν ἢ ποσοστὸν μέχρις 1 ο)ο ἐπὶ τῶν κερδῶν κατὰ μέρος, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως. Ὁ ὑπουργὸς Ἑργασίας δύναται τῇ αἰτήσῃ παντὸς συνεταιρίου νὰ τροποποιῇ τὴν περὶ ἀμοιβῆς ἀπόφασιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως ὁποτεδήποτε. Τῶν αὐτῶν ποσοστῶν ἀπολαμβάνουσι καὶ οἱ φαρμακοποιοὶ ἐφ' ὅσον τυγχάνουσι μέλη τῶν ὡς ἄνω συμβουλίων, μὴ ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθ. 33 τοῦ νόμου 5607 διὰ τὰ ποσοστὰ μόνον ταῦτα. Μέλη διοικητικοῦ συμβουλίου γεωργικῶν συνεταιρισμῶν συγκεντρώσεως καὶ πωλήσεως καπνῶν ἀμείβονται διὰ 1 ο)ο ἐπὶ τῶν κερδῶν κατὰ μέρος.—Τὰ ἐξερχόμενα τῆς διοικήσεως μέλη δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγῶσι μέλη τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου πρὸ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν.

Ἄρθ. 40.—Τὰ μέλη τῆς διοικήσεως καὶ τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ συνεταιρισμοῦ δὲν ἔχουσι ψήφον ἐπὶ τῶν ἀφορώντων αὐτοὺς ζητημάτων.

Ἄρθ. 41.—Ἡ συνέλευσις τῶν συνεταιρῶν συγκαλεῖται ὑπὸ τῆς διοικήσεως εἰς τὰς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἢ τὸ καταστατικὸν περιπτώσεις ἢ ὁσάκις τὸ ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τοῦ συνεταιρισμοῦ. Ἡ συνέλευσις συγκαλεῖται ἀμελλητί ὑπὸ τῆς διοικήσεως, ἐὰν τὸ ζητήσωσιν ἐγγράφως τὸ ἐν εἰκοστὸν τοῦλάχιστον τῶν συνεταιρῶν, ἢ τρεῖς, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι κατώτερος τῶν πεντήκοντα.—(Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 23). Ἐπίσης συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου, ἢ τῶν ἐξουσιοδοτημένων παρ' αὐτοῦ εἰδικῶν ὑπαλλήλων του ἢ ὑπὸ τῶν διοριζομένων ἐν τῷ καταστατικῷ τρίτων, μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀνακοινώσεως πορισμάτων ἀσκηθέντος ἐλέγχου.—(Ν. 5289|1931, ἄρθ. 15). Εἰς τὴν τοιαύτην πρόσκλησιν γενικῆς συνελεύσεως δὲν τηροῦνται ὑποχρεωτικῶς αἱ διατάξεις περὶ προθεσμιῶν οὐδὲ αἱ περὶ ἀπαρτίας τοιαυταί.—Ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς συνεταιρῶν δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς διοικήσεως τὴν ἀναγραφὴν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ὠρισμένων θεμάτων πρὸς συζήτησιν ἢ ἀπόφασιν ἐν τῇ συνελεύσει. Τὸ καταστατικὸν ὁρίζει τὴν προθεσμίαν πρὸς ὑποβολὴν τῶν τοιούτων αἰτήσεων.—(Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 23). Ἐὰν ἡ διοίκησις δὲν ἐκτελέσῃ τὴν αἴτησιν τῶν συνεταιρῶν περὶ συγκλήσεως ἢ ἀναγραφῆς ἢ ἀναγγελίας τῶν θεμάτων, ὑποχρεοῦται τὸ Εἰρηνοδικεῖον τῆς ἑδρας τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτῶν, νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ αὐτοὺς νὰ συγκαλέσουν τὴν συνέλευσιν καὶ νὰ γνωστοποιήσουν τὰ θέματα.—(Ν. 5289|1931, ἄρθ. 15). Εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις καθὼς καὶ εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν διοικητικῶν καὶ ἐποπτικῶν συμβουλίων δικαιοῦνται νὰ λαμβάνουν μέρος τὰ ἐνασχοῦντα τὴν ἐποπτεῖαν ὄργανα, μετὰ γνώμης, ἀνευ ψήφου.

Ἄρθ. 42.—Ἡ σύγκλησις καὶ ὁ σκοπὸς τῆς συνελεύσεως γνωστοποιεῖται καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει τὸ καταστατικὸν ἐξ τοῦλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρότερον. Ἐπὶ ἀντικειμένων μὴ νο-

μίμως γνωστοποιηθέντων δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ἀπόφασις, πλὴν περὶ τῆς προεδρίας τῆς συνελεύσεως καὶ περὶ προτάσεως συγκλήσεως ἐτέρας συνελεύσεως.

Ἄρθ. 43.—Ἐπὶ συνεταιρισμῶν μὲ ἀπεριόριστον εὐθύνην ἕκαστος συνεταῖρος ἔχει μίαν μόνον ψήφον ἐν τῇ συνελεύσει, ὅσαοσδήποτε μετοχὰς καὶ ἂν κατέχῃ. Ἐπὶ συνεταιρισμῶν μὲ περιορισμένην εὐθύνην τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ ὀρίξῃ ὅτι ὁ συνεταῖρος, ἔχων πλείονας τῶν πέντε μερίδων, ἔχει καὶ δευτέραν ψήφον, ἀλλ' ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται ὁ συνεταῖρος νὰ ἔχῃ πλείονας τῶν δύο ψήφων, ὅσαοσδήποτε μερίδας καὶ ἂν ἔχῃ. Ὁ συνεταῖρος εἰς ζητήματα ἀπαλλαγῆς ἀπὸ ὑποχρεώσεων αὐτοῦ πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν ἢ συνάψεως συμβάσεως πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν στερεῖται ψήφου.—(Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 25). Εἰς τοὺς οἰνοποιητικούς, ἐλαιουργικούς, τυροκομικούς καὶ ἐπεξεργασίας ὀπωρῶν καὶ λαχανικῶν συνεταιρισμούς, ἐπιτρέπεται νὰ ὀρισθῇ διὰ τοῦ καταστατικοῦ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων ἑκάστου συνεταίρου θὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποχρεωτικῶν μερίδων τὰς ὁποίας ὀφείλει ὁἷτος νὰ ἀποκτήσῃ, οὐδέποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων ἑκάστου δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν πέντε, ὅσαοσδήποτε μερίδας καὶ ἂν ἔχῃ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων ἐλαττωῖται ἀναλόγως, ἐφ' ὅσον σταθερῶς ἐλαττωθῶν τὰ στοιχεῖα ἐφ' ὧν κατὰ τὸ καταστατικὸν ἐβασίσθη ὁ καθορισμὸς τῶν ὑποχρεωτικῶν μερίδων, αἱ δὲ ἐπὶ πλέον ὑποχρεωτικαὶ μερίδες καθίστανται προαιρετικά. Ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὰς γυναῖκας ἢ τὰ νομικὰ πρόσωπα συνεταίρους νὰ ἀντιπροσωπεύωνται ἐν τῇ συνελεύσει δι' ἄλλων συνεταίρων, νομιμοποιουμένων δι' ἀπλῆς ἐπιστολῆς καταπιεμένης εἰς τὴν συνέλευσιν, ἀλλ' οὐδεὶς συνεταῖρος δύναται ν' ἀντιπροσωπεύσῃ πλείονας τοῦ ἐνός.

Ἄρθ. 44.—(Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 25). Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρουσῶν ψήφων. Διὰ νὰ εἶναι ἔγκυρος ἡ συνέλευσις ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦ ἡμίσεος τοῦλάχιστον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ψήφων· μὴ γενομένης ἀπαρτίας εἰς πρώτην συνέλευσιν συνέρχεται νέα συνέλευσις, ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, καθ' ἣν ἀρκεῖ ἀπόλυτος πλειοψηφία τῶν ἐμφανισθέντων, ὅσοι καὶ ἂν εἶναι, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίξῃ ἄλλο τι τὸ καταστατικόν. Ἡ δευτέρα αὕτη συνέλευσις, ἂν δὲν προηγηθῇ νέα πρόσκλησις, ὀφείλει νὰ συνέλθῃ καὶ ἄνευ τούτου μετὰ ὀκτῶ ἡμέρας τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομῆς.

δος εἰς τὸν αὐτὸν τόπον καὶ τὴν αὐτὴν ὥραν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει οὐδὲν νέον πρὸς ἀπόφασιν θέμα δύναται νὰ περιληφθῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς δευτέρας ταύτης συνελεύσεως. Εἰς τὰ θέματα περὶ λογοδοσίας, ἀπαλλαγῆς, διοικητικοῦ καὶ ἐποπτικοῦ συμβουλίου ἀπὸ εὐθυνῶν, ἐγγραφῆς ἢ διαγραφῆς μελῶν καὶ ἐκλογὴν διοικητικοῦ καὶ ἐποπτικοῦ συμβουλίου ἢ ἀντιπροσώπων δὲν ἔχουσι δικαίωμα ψήφου οἱ ἐγγραφέντες ὡς συνεταῖροι κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς συνελεύσεως ἐξαμηνίαν, οὔτε δικαίωμα δευτέρας ψήφου οἱ ἀποκτήσαντες ταύτην κατὰ τὸ ἄνω χρονικὸν διάστημα.—(Ν. 5289]4931, ἀρθ. 16). Ὅμοίως δὲν εἶναι ἐκλέξιμοι ὡς μέλη τοῦ διοικητικοῦ καὶ ἐποπτικοῦ συμβουλίου ἢ ὡς ἀντιπρόσωποι παρ' ἐνώσει πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ὡς ἄνω ἐξαμήνου προθεσμίας, ἐκτὸς ἐὰν ἔχουν ἤδη χρηματίσει μέλη εἰς συνεταιρισμὸν ἐπὶ ἐξάμηνον.—(Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἀρθ. 25). Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται κατὰ τὰς πρώτας ἀρχαιρεσίας τοῦ συνεταιρισμοῦ. Πᾶσα ψηφοφορία ἐν γενικῇ συνελεύσει ἁπορῶσα ἀρχαιρεσίας, ζητήματα ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν διοίκησιν καὶ ἐποπτείαν, ἔγκρισιν ἰσολογισμοῦ, λογοδοσίας καὶ προσωπικὰ ἐν γένει ζητήματα, εἶναι μυστική. Τὸ καταστατικὸν ὁρίζει τὸν τρόπον τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ τὰ μέτρα δι' ὧν ἐξασφαλίζεται ἡ μυστικότης τῆς διεξαγωγῆς τῆς ψηφοφορίας. Πᾶσα ἐπὶ ἄλλων θεμάτων ψηφοφορία γίνεται ὡς τὸ καταστατικὸν ὁρίζει, οὐδέποτε ὁμως διὰ βοῆς. Ἡ ἀπαρτία βεβαιοῦται ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδριάσεως, δι' ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου. Μὴ ὑπαρχούσης ἀπαρτίας ἢ ἀνάγνωσις ἐπαναλαμβάνεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν. Βεβαιωθείσης ἀπαξ τῆς ἀπαρτίας ἢ συνέλευσις θεωρεῖται εὐρισκομένη ἐν ἀπαρτίᾳ μέχρι πέρατος τῆς συζητήσεως ὅλων τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει θεμάτων, τῶν ἀποχωρούντων θεωρουμένων ὅτι ἀρνοῦνται γνώμην ἢ ψήφον, ἐκτὸς ἂν δι' ἀποφάσεως τῆς πλειοψηφίας ἀναβληθῇ αὕτη. Ὡς ἀπόλυτος πλειοψηφία θεωρεῖται τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς τῶν κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς συνεδριάσεως ψήφων.

Ἀρθ. 45.—Αἱ ἀποφάσεις τῆς συνελεύσεως καταχωροῦνται εἰς ἰδιαιτερόν βιβλίον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐλευθέρως προσιτὸν διὰ τοὺς συνεταίρους.

Ἄρθ. 46. — Ἡ συνέλευσις ἐγκρίνει τὸν ἰσολογισμόν καὶ καθορίζει τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς τοὺς συνεταίρους μετοχὴν ἐπὶ τῶν κερδῶν καὶ τῶν ζημιῶν. Δὲν ἐπιτρέπεται πληρωμὴ κερδῶν εἰς τοὺς συνεταίρους, ἂν ἕνεκα προηγουμένων ζημιῶν ἡλαττώθησαν αἱ μερίδες, μέχρις ἀναπληρώσεως αὐτῶν. Τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ ὀρίξῃ, ὅτι τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἀποθεματικοῦ ποσὸν τῶν κερδῶν διανέμεται εἰς τοὺς συνεταίρους, εἴτε ὑπὸ τὴν μορφήν μερίσματος, εἴτε ὑπὸ τὴν μορφήν ἀμοιβῆς πρὸς τοὺς συνεταίρους, ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῶν συναλλαγῶν τῶν συναφθεῖσων παρ' αὐτῶν μετὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελευταίας ἢ τῶν δύο ἢ καὶ τριῶν τελευταίων χρήσεων. — (Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 26, Ν. 5289]1931, ἄρθ. 17). Τὰ κέρδη ταῦτα προερχόμενα ἐξ ἐκουσίων εἰσφορῶν τῶν συνεταίρων εἰς οὐδεμίαν φορολογίαν ὑπόκεινται. Κατάσχεσις τῶν χρημάτων τῶν χορηγουμένων ὡς καλλιεργητικῶν δανείων ὑπὸ τῶν συνεταιρισμῶν πρὸς τοὺς συνεταίρους αὐτῶν εἰς χεῖρας αὐτῶν ἢ τρίτων ἀπαγορεύεται.

Ἄρθ. 47. (Ν. 5289]1931, ἄρθ. 18). — Ἐνα μῆνα τοῦλάχιστον πρὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως συντάσσεται ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου προϋπολογισμὸς ἐσόδων καὶ ἐξόδων διοικήσεως καὶ ὑποβάλλεται πρὸς ἐγκρίσιν εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν μετ' ἐκθέσεως τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου. Πᾶσα δαπάνη κατ' ὑπέρβασιν τοῦ ἐγκεκριμένου προϋπολογισμοῦ βαρύνει τὸν πρόεδρον καὶ ταμίαν, αἰτῇσι δὲ τῆς ἐποπτικῆς ὑπηρεσίας ἢ οἰουδήποτε συνεταίρου καταλογίζεται ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ διατάσσεται ἢ ὑπὲρ τοῦ συνεταιρισμοῦ εἰσπραξίς ὡς δημοσίου ἐσόδου. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς τοὺς συνεταίρους εἰσφοράς ἢ συνδρομὰς ἢ νὰ προβαίνωσιν εἰς οἰανδήποτε δαπάνην ἐκτὸς τῶν θεμελιωδῶν σκοπῶν τοῦ συνεταιρισμοῦ. — Ὁ ἰσολογισμὸς καὶ ὁ λογαριασμὸς τῶν κερδῶν καὶ ζημιῶν συντάσσονται, κατ' ἔτος τοῦλάχιστον, ὑπὸ τῆς διοικήσεως καὶ κατατίθενται πέντε ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς συγκλήσεως τῆς συνελεύσεως εἰς τὸ κατάστημα τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον, ἕκαστος δὲ συνεταῖρος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ γνῶσιν αὐτῶν.

Ἄρθ. 48. (Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 27). — Ἡ συνέλευσις καθορίζει : 1) Τὸ ἀνώτατον ποσὸν ὅπερ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῶσι τὰ δάνεια τὰ λαμβανόμενα ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ αἱ παρ' αὐτῷ γινόμεναι καταθέσεις. Ἐπίσης τὸ ἀνώτατον ποσὸν τοῦ τόκου τῶν δανείων καὶ τῶν καταθέσεων. 2) Τὸ ἀνώτατον ποσὸν τῶν πρὸς ἕκαστον τῶν συνεταίρων πιστώσεων. Τὸ

ἡκριβὲς ποσὸν τῆς πιστώσεως ἐκάστου συνεταίρου ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου. Αἱ πρὸς μέλη τοῦ διοικητικοῦ καὶ ἐποπτικοῦ σύμβουλου πιστώσεις ἀνακοινούνται εἰς τὴν ἀμέσως προσεχῇ γενικὴν συνέλευσιν. (Ν. 5281]1931, ἀρθ. 19). Ἐπίσης εἰς ἐκάστην γενικὴν συνέλευσιν δεόν νὰ ἀνακοινῶνται ἐγγράφως πᾶσα χορήγησις δι' ὁδοιπορικὰ καὶ ἀποζημιώσεις γενομένη εἰς μέλη τοῦ διοικητικοῦ καὶ ἐποπτικοῦ συμβουλίου, ὡς καὶ εἰς ἀντιπροσώπους συνεταρισμῶν, ὡς καὶ τὰ τρέχοντα ἔξοδα τῆς διοικήσεως ἀπὸ τῆς προηγουμένης γενικῆς συνελεύσεως καὶ ἐξῆς.—(Ν.Δ. 29 Νοεμ. 1925, ἀρθ. 27). Ἀπαγορεύεται: α) εἰς συνεταρισμοὺς νὰ χορηγῶσι δάνεια εἰς πρόσωπα, ἅτινα δὲν εἶναι συνεταῖροι, β) εἰς προμηθευτικούς ἢ καταναλώσεως συνεταρισμοὺς νὰ πωλῶσιν εἰς μὴ συνεταίρους ἐπὶ πιστώσει. γ) (Ν. 5289]1931, ἀρθ. 19). Ἀπαγορεύεται εἰς συνεταρισμοὺς καὶ ἐνώσεις αὐτῶν νὰ ἐπιβαρύνωσι τὰ πρὸς συνεταίρους χορηγούμενα δάνεια πλέον τοῦ 1 ο)ο τοῦ παρ' αὐτῶν καταβαλλομένου τόκου διὰ τὰ λαμβανόμενα δάνεια ὑπὲρ τοῦ συνεταρισμοῦ καὶ 1 ο)ο ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται πᾶσα ἄλλη (πλὴν τῶν μερίδων) κράτησις δι' ὀλιγήμερον αἰτίαν ἐκ τῶν χορηγούμενων δανείων. δ) Ἀπαγορεύεται εἰς μέλη τοῦ διοικητικοῦ ἢ ἐποπτικοῦ συμβουλίου ἢ ἀντιπροσώπους νὰ δανειζῶνται ἐκ κεφαλαίων τοῦ συνεταρισμοῦ πλέον τοῦ ἐν ἰσομοιρίᾳ ἀναλογούντος εἰς τὸ σύνολον τῶν μελῶν τοῦ συνεταρισμένου ποσοῦ. Τὰ ἐκ κεφαλαίων τῶν γεωργικῶν συνεταρισμῶν δάνεια πρὸς συνεταίρους χορηγοῦνται μόνον διὰ κανονικῶν γραμματίων καὶ παραδίδονται ἀμέσως εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ὡς ἀξίαι πρὸς εἰσπραξίν.

Ἄρθ. 49.—Ἐφ' ὅσον τὸ καταστατικὸν ὑποχρεῖ τοὺς συνεταίρους εἰς πληρωμὴν δόσεων ἐπὶ τῆς ἐταιρικῆς μερίδος, χωρὶς νὰ ὀρίσῃ τὸν χρόνον καὶ τὸ ποσὸν τῶν δόσεων, ὁ καθορισμὸς αὐτῶν γίνεται ὑπὸ τῆς συνελεύσεως.

Ἄρθ. 50.—(Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἀρθ. 28). Αἱ ἀποφάσεις τῆς συνελεύσεως δύνανται νὰ προσβληθῶν δι' ἀγωγῆς κατὰ τοῦ συνεταρισμοῦ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου τῆς ἑδρας αὐτοῦ ἔνεκα παραβάσεως τοῦ νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ. Ἐνάγοντες δύνανται νὰ εἶναι συνεταῖροι ἀποτελοῦντες τοῦλάχιστον τὸν κατὰ τὸ ἀρθ. 41 ἐδάφ. α' ἀριθμόν, ὡς καὶ τὸ διοικητικὸν καὶ ἐποπτικὸν συμβούλιον καὶ πᾶν μέλος τοῦ διοικητικοῦ καὶ ἐποπτικοῦ συμβουλίου. Ἐπίσης καὶ οἷονδήποτε μέλος τοῦ συνεταρισμοῦ, προκειμένου περὶ εἰδικῶν ἀποφάσεων ἀφορῶσιν τοῦτο εἰδικῶς. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Εἰρηνοδικείου, δικάζοντος ἐκ τῶν ἐνόντων, ἐκδίδεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν καὶ εἶναι ἐκκλητὴ πάντοτε ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, δικάζοντος ἄνευ διονομικῶν τύπων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρ-

θρων. 634 καὶ ἐπ. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, πλὴν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Εἰρηνοδίκου, αἵτινες ἀφοροῦν ἐκλογὴν μελῶν διοικητικοῦ καὶ ἐποπτικοῦ συμβουλίου ἢ ἀντιπροσώπων, αἵτινες εἶναι ἀνέκκλητοι.—(Ν. 5289]1931, ἄρθ. 20). Ἐν περιπτώσει ταύτοχρόνου ἀνακλήσεως διοικητικοῦ καὶ ἐποπτικοῦ συμβουλίου ἢ μόνον ἐποπτικοῦ καὶ ἐν περιπτώσει προσβολῆς ἀποφάσεως γενικῆς συνελεύσεως ἀφορώσης ἐκλογὴν ἐποπτικοῦ συμβουλίου, ἐποπτεύει τὸ νέον ἐποπτικὸν συμβούλιον. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ἄρθ. 29 τοῦ παρόντος.

Ἀρθ. 51.—Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀγωγή κοινοποιεῖται ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἀποφάσεως, ἢ συζήτησις δὲ τῆς ἀγωγῆς δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς προθεσμίας ταύτης· πλείονες τυχὸν ἀγωγαὶ συνεκδικάζονται.—(Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 29). Προκειμένου περὶ διαγραφῆς ἢ ὡς ἄνω προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἀρθ. 52.—Ἡ τελεσίδικος ἀκυρωτικὴ δικαστικὴ ἀπόφασις ἰσχύει καὶ κατὰ τῶν μὴ διαδίκων συνεταίρων.

Ἀρθ. 53.—Διὰ πᾶσαν ζημίαν τοῦ συνεταιρισμοῦ, προκύψασαν ἐκ τῆς ἀβασίμου προσβολῆς τῆς ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως, εὐθύνονται ἀπέναντι τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀλληλεγγύως οἱ ἐκ κακοβουλίας ἐνάγοντες.

Ἀρθ. 54.—Ἡ συνέλευσις δύναται νὰ ἀνακαλῇ ὅποτεδῆποτε τὰ μέλη τῆς διοικήσεως ἢ τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου.

Κεφάλαιον Δ'.—Διάλυσις καὶ ἐκκαθάρισις

Ἀρθ. 55.—Ὁ συνεταιρισμὸς διαλύεται. 1) Δι' ἀποφάσεως εἰδικῶς συγκαλουμένης συνελεύσεως, λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τῶν συγκροτούντων τὴν ἀπαρτίαν, κατὰ τὸ ἄρθ. 44 συνεταίρων, ἐφ' ὅσον τὸ καταστατικὸν δὲν ὀρίζει πλὴν τούτου καὶ ἄλλους ἀκόμη ὅρους. 2) Διὰ τῆς παρελεύσεως τοῦ ὀρισθέντος τυχὸν ἐν τῷ καταστατικῷ χρόνου (ἄρθ. 27). 3) Διὰ τῆς πτωχεύσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ.—Τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ ὀρίσῃ καὶ ἄλλους λόγους διαλύσεως.

Ἀρθ. 56.—Ὁ συνεταιρισμὸς δύναται πρὸς τούτοις ἐπὶ τῇ

αἰτήσῃ τοῦ κατὰ τὸ ἀρθ. 41 ἐδ. 2 ἀριθμοῦ συνεταίρων ἢ τοῦ ἄρμοδιου Ὑπουργείου, νὰ διαλυθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου τῆς ἑδρας αὐτοῦ, ἀφ' ἧς αὕτη καταστῇ τελεσίδικος.

1) Ἐὰν ὁ σκοπὸς τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ τὰ μέσα πρὸς ἐπιδίωξιν αὐτοῦ ἀντίκεινται εἰς τοὺς νόμους ἢ τὰ χρηστά ἤθη. 2) Ἐὰν ἡ κανονικὴ συγκρότησις τῆς διοικήσεως ἢ τοῦ ἑποπτικοῦ συμβουλίου καθίσταται ἀδύνατος, ἔνεκα τοῦ ἀνεπαρκοῦς ἀριθμοῦ τῶν συνεταίρων ἢ δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν.

3) (Ν.Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἀρθ. 30). Ἐὰν ὁ συνεταιρισμὸς ἡδράνησεν ἀδικαιολογήτως πέραν τῆς διετίας. 4) (Ν. 4640[1930]). Ἐὰν ἡ γεωργικὴ συνεταιριστικὴ ὀργάνωσις παντὸς βαθμοῦ ἀποτελῇ ὡς τοιαύτη μέλος πολιτικοῦ κόμματος ἢ ἂν εἰς τὰς ἐργασίας καὶ συνεδριάσεις λαμβάνωνται μέτρα κομματικῆς φύσεως. 5) (Ν. 4640[1930]). Ἐὰν ὀργάνωσις τοιαύτη χρησιμοποίῃ τὴν περιουσίαν καὶ τοὺς πόρους αὐτῆς πρὸς ἐξυπηρέτησιν σκοπῶν οἰουδὴποτε πολιτικοῦ κόμματος ἢ πρὸς συμμετοχὴν τῆς εἰς συνέδρια ἐκτερεπόμενα τοῦ προγράμματός των καὶ ἀναμειγνύμενα εἰς τὴν πολιτικὴν. Διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς διαλύσεως καταλογίζονται τὰ οὕτω δαπανηθέντα ποσὰ εἰς βάρος τῆς ὑπευθύνου διοικήσεως τῆς καὶ τῶν λαβόντων αὐτὰ ἀντιπροσώπων τῆς εἰς τὰ συνέδρια. Πᾶς διατελέσας ἢ καὶ ἀπλῶς ὑποβαλὼν ὑποψηφιότητα βουλευτοῦ, γερουσιαστοῦ ἢ δημάρχου, ἐξαίρεσει τῶν κατὰ τὸν νόμον περὶ ἐκλογῆς γερουσιαστῶν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων ἐκλεγόμενων μόνον μετὰ παρέλευσιν τριετίας ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς βουλευτικῆς, γερουσιαστικῆς ἢ δημαρχιακῆς περιόδου ἢ καὶ τῆς ὑποβολῆς ὑποψηφιότητος, δύναται νὰ ἐκλεγῇ μέλος τῆς διοικήσεως γεωργικῆς συνεταιριστικῆς ὀργανώσεως παντὸς βαθμοῦ ἢ διορισθῇ διευθυντῆς ἢ ὑπάλληλος ἁμισθος ἢ ἔμμισθος, διαγραφόμενος ὑποχρεωτικῶς τῆς διοικήσεως τῆς ὀργανώσεως, τῆς ἐκλογῆς του ὡς διευθυντοῦ ἢ ὑπαλλήλου θεωρουμένης αὐτοδικαίως ἀκύρου. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἤδη μετέχοντας εἰς τὰς διοικήσεις ὡς καὶ διὰ τοὺς διευθυντὰς καὶ ὑπαλλήλους αὐτῶν. Οἱ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον δὲν δύνανται νὰ ἐκλέγωνται ὡς ἀντιπρόσωποι τῶν αὐτῶν ὀργανώσεων εἰς τὰ γραφεῖα προστασίας καπνοῦ καὶ τὰ ταμεῖα ἀσφαλίσεως καπνεργατῶν. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἤδη μετέχοντας εἰς τὰς διοικήσεις ἢ διευθυντὰς ἢ ὑπαλλήλους τῶν ὀργανώσεων τούτων καὶ ὄντας ἀντιπροσώπους εἰς τὰ ἀνωτέρω γραφεῖα ἢ ταμεῖα. Δὲν δύνανται νὰ εἶναι μέλη τῆς διοικήσεως ἢ διευθυνταὶ ἢ ἔμμισθοι ἢ ἁμισθοὶ ὑπάλληλοι τῶν γεωργικῶν συνεταιριστικῶν ὀργανώσεων παντὸς βαθμοῦ, οἱ καταδικασθέντες διὰ διαχειριστικὰς ἀνωμαλίας εἰς βάρος τῶν ὀργανώσεων, τῆς ἐκλογῆς των ἢ τοῦ διορισμοῦ των θεωρουμένων αὐτοδικαίως ἀκύρων. Οἱ ἤδη τυχὸν μετέχοντες τῆς διοικήσεως ἀπομακρύνονται αὐτῆς οἱ δὲ διευθύνται ἢ ὑπάλληλοι ἀπολύονται τῆς θέσεώς των.—(Ν. 5289[1931, ἀρθ. 21]. Ὑπάλληλοι ἔμμισθοι γεωργικῶν συνεταιριστικῶν ὀργανώσεων δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγῶσι βουλευταὶ ἢ γερουσιασταὶ οἷδὲ νὰ ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι εἰς τὴν περιφέρειαν εἰς τὴν

ὁποῖαν ὑπὴρέτησαν κατὰ τὴν πρὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν τριετίαν.—(Ν. 4610]1930). Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς ἀναγκαστικούς οἰνοποιητικούς συνεταιρισμούς, τοὺς ἰδρυθέντας καὶ λειτουργοῦντας βάσει τοῦ Ν. 3322, ὡς καὶ διὰ τοὺς διοικοῦντας καὶ διευθύνοντας γεωργικὰ σωματεία, ἰδρυθέντα καὶ λειτουργοῦντα βάσει τοῦ Ν. 281 (περὶ σωματείων).—5) (Ν. 5289]1931, ἄρθ. 21). Ἐὰν τὸ καταστατικὸν τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐνεκρίθη βάσει ἀνακριβῶν δηλώσεων τῶν ἰδρυτῶν.—6) (Ν. 6070]1934, ἄρθ. 3). Ἡ παρ' ἀστικοῦ συνεταιρισμοῦ ἐπὶ πέντε συναπτὰ ἔτη παράλειψις ὑποβολῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἢ τὴν ἀρμοδίαν Γενικὴν Διοίκησιν τῶν κατὰ τὰς παραγράφ. α' καὶ β' τοῦ ἄρθ. 35 τοῦ αὐτοῦ νόμου γνωστοποιήσεων, συνεπάγεται τὴν διάλυσιν τοῦ συνεταιρισμοῦ τούτου, γινομένην διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας ἢ τοῦ ἀρμοδίου Γεν. Διοικητοῦ, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης διατάξεως παρέχεται προθεσμία ἑξ μηνῶν εἰς τοὺς ἐπὶ πενταετίαν καθυστεροῦντας τὴν ὑποβολὴν τῶν ὡς ἄνω γνωστοποιήσεων ἀστικούς συνεταιρισμούς ὅπως συμμορφωθῶν πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθ. 35 τοῦ Ν. 602 (περὶ συνεταιρισμῶν).

Ἀρθ. 57.—Οἱ ἀρμόδιοι δικαστικοὶ γραμματεῖς ὑποχρεοῦνται ν' ἀποστέλλουν ἀμελλητὶ ἀντίγραφον τῆς κηρυττάσεως τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, τῆς κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον ἀποφάσεως, καὶ τῆς ἐκδοθείσης ὀριστικῆς συνεπειᾶ ἐνδίκων μέσων ἀποφάσεως, εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον τῆς ἑδρας τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον.

Ἀρθ. 58.—Ἐὰν ὁ συνεταιρισμὸς διαλυθῇ ἄλλως ἢ διὰ πτωχεύσεως ἢ διὰ δικαστικῆς κατὰ τὸ ἄρθ. 56 ἀποφάσεως, γίνεται ἀνακοίνωσις τῆς διαλύσεως εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον καὶ τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον ὑπὸ τῆς διοικήσεως, ἐὰν δὲ αὕτη δὲν ὑφίσταται πλέον, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Εἰρηνοδίκου.

Ἀρθ. 59.—Ἡ ἐκκαθάρισις ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς διοικήσεως ἐὰν δὲν ἔχῃ ἀνατεθῇ ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ ἢ δι' ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως εἰς ἄλλα πρόσωπα. Ἐκκαθαρισταὶ διορίζονται εἰς ἢ τρεῖς. Τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθ. 41, ἐδ. 2 ἀριθμοῦ συνεταίρων δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐκκαθαρισταὶ ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδικείου

Ἀρθ. 60.—Οἱ ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδικείου διορισθέντες ἐκκαθαρισταὶ δύνανται ν' ἀνακληθῶσι καθ' ὃν τρόπον διωρίσθησαν. Οἱ μὴ ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδικείου διορισθέντες ἐκκαθαρισταὶ δύνανται ν' ἀνακληθῶσιν ὑπὸ τῆς συνελεύσεως ὅποτεδήποτε.

Ἄρθ. 61.—Οἱ ἐκκαθαρισταὶ ἐνεργοῦσιν ὅλοι ὁμοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζει ἄλλο τι ἢ περὶ τοῦ διορισμοῦ των πρᾶξις.

Ἄρθ. 62.—Ἡ περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐκκαθαριστῶν πρᾶξις ὥς καὶ πᾶσα μεταβολή εἰς τὰ πρόσωπα αὐτῶν, γνωστοποιεῖται ὑπὸ τῆς διοικήσεως εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον καὶ τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον. Οἱ ἐκκαθαρισταὶ ὀφείλουν διὰ τοῦ τύπου ἢ καὶ ἄλλου μέσου νὰ καταστήσουν γνωστὴν τὴν διάλυσιν καὶ νὰ προσκαλέσουν τοὺς δανειστάς ν' ἀναγγεληθῶσι. Τοὺς ἐκ τῶν ἑταιρικῶν βιβλίων γνωστοὺς δανειστάς καλοῦσι καὶ δι' ἰδιαιτέρων γνωστοποιήσεων.

Ἄρθ. 63.—Μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἐκκαθαρίσεως ἐφαρμόζονται, καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ συνεταιρισμοῦ, αἱ περὶ τῶν σχέσεων αὐτοῦ καὶ τῶν συνεταίρων διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθ. 64.—Οἱ ἐκκαθαρισταὶ ἀποπερατώνουν τὰς ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις, ἐκπληροῦσι τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ διαλυθέντος συνεταιρισμοῦ, εἰσπράττουν τὰς ἀπαιτήσεις καὶ μετατρέπουν εἰς μετρητὰ τὴν περιουσίαν τοῦ συνεταιρισμοῦ. Ἐκπροσωποῦσι δικαστικῶς καὶ ἔξωδίκως τὸν συνεταιρισμόν. Πρὸς περάτως ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων δύνανται νὰ συνάπτουσι νέας δικαιοπραξίας.

Ἄρθ. 65.—Οἱ ἐκκαθαρισταὶ ἔχουν πάντα τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τῶν μελῶν τῆς διοικήσεως καὶ ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου. Ἀμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ κατόπιν κατ' ἔτος συντάσσουσιν ἰσολογισμόν. Τὸν ἰσολογισμόν γνωστοποιοῦν εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον καὶ τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον.

Ἄρθ. 66.—Ἡ διανομή τῆς περιουσίας εἰς τοὺς συνεταίρους δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὸ τῆς ἀποσβέσεως ἢ καλύψεως τῶν χρεῶν, οὐδὲ πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 62 γενομένης προσκλήσεως τῶν δανειστῶν. Ἐὰν δὲ ἡ ἀπαίτησις εἶναι ἐπίδικος ἢ μὴ ληξιπρόθεσμος, ἡ διανομή δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὶν ἢ δοθῇ ἀσφάλεια εἰς τὸν δανειστήν.

Ἄρθ. 67. (Ν.Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἀρθρ. 31).—Τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον ἢ τυχὸν ὑπόλοιπον αὐτοῦ παραμένει ἀδιανέμητον καὶ περιέρχεται εἰς τὴν ὑπάρχουσαν τυχὸν ἐπαρχιακὴν Πιστωτικὴν Ἐνῶσιν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν ἢ τὴν Γεωργικὴν Τράπεζαν, ὅπως χρησιμοποιηθῇ ὑπὲρ τῶν συνεται-

ρισμῶν καὶ ἰδίᾳ πρὸς σύστασιν παρεμφεροῦς πρὸς τὸν διαλυθέντα εἰς τὸν αὐτὸν τόπον συνεταιρισμόν. Ἐλλείπει δὲ τοιοῦτου περιέρχεται εἰς τὸν δῆμον ἢ τὴν κοινότητα τῆς ἔδρας τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ διατίθεται εἰς κοινωφελεῖς σκοπούς.—(Ν. 6070]1934, ἄρθ. 2). Ἐκ τοῦ ἐτησίου τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τῶν ἀστικῶν συνεταιρισμῶν τὰ μὲν τρία τέταρτα παραμένουσιν ἀδιάθετα μετὰ τῶν ἥδη ὑπαρχόντων ἀποθεματικῶν, κατατιθέμενα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἴτε εἰς χρεώγραφα εἴτε εἰς μετρητὰ καὶ χρησιμοποιοῦνται δι' ἐνδεχομένης ζημίας τοῦ συνεταιρισμοῦ, διανεμόμενα μόνον κατὰ τὴν διάλυσιν μεταξὺ τῶν κατὰ ταύτην ὑπαρχόντων καὶ τῶν πρὸ ἔτους ἐξελθόντων συνταίρων κατὰ μερίδας. Τὸ δὲ ἓν τέταρτον τοῦ ὡς ἄνω ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου κατατίθεται ἐτησίως ἅμα τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἰσολογισμοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ Ἑργασίας δι' ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἀποζημιώσεις τῶν ἐνεργούντων ἐλέγχους ἀστικῶν συνεταιρισμῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου καὶ ἀραιοβῆν τῶν μελῶν τῶν ἀνωτέρων ἐπιτροπῶν ἐποπτείας κατὰ τὰ ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ὀριζόμενα.

Ἄρθ. 68. (Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 32).—Ἡ διανομὴ τῆς λοιπῆς περιουσίας μετὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τοῦ λαβεῖν τῶν ἑταιρικῶν μερίδων γίνεται κατὰ κεφαλὰς ἐπὶ συνεταιρισμῶν ἀπεριορίστου εὐθύνης ἢ, ἀναλόγως τοῦ λαβεῖν τῶν μερίδων, ἐπὶ περιορισμένης εὐθύνης μεταξὺ τῶν ὑπαρχόντων κατὰ τὴν διάλυσιν συνταίρων καὶ τῶν ἐξελθόντων κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος, ἐφ' ὅσον ἐν τῷ καταστατικῷ δὲν ἀποκλείεται ἡ διανομὴ ἢ δὲν ὀρίζεται ἄλλος τρόπος αὐτῆς.

Ἄρθ. 69.—Τὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα τοῦ συνεταιρισμοῦ παραδίδονται μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκκαθαρίσεως εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον τῆς ἔδρας τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἐνθα κρατοῦνται ἐπὶ δεκαετίαν προσιτὰ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

Ἄρθ. 70. (Ν. 5289]1931, ἄρθ. 22).—Τὰ εἰσπραττόμενα ὑπὸ τῶν ἐκκαθαριστῶν ποσὰ κατατίθενται εἰς τὴν Τράπεζαν ἢ ταμεῖον συνεταιρισμῶν ἢ, τοιούτων μὴ ὑπαρχόντων, εἰς τὴν Ἑθνικὴν ἢ Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ἢ εἰς δημόσιον ταμεῖον.

Ἄρθ. 71.—Ἐὰν δανεισταὶ γνωστοὶ εἰς τοὺς ἐκκαθαριστὰς δὲν προσάγουν τὰς ἀπαιτήσεις των πρὸ τῆς διανομῆς, τὸ ἀναλογεῖν αὐτοῖς μέρος ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ κρατεῖται κατὰ τὸ ἄρθ. 70 μόνον ἐπὶ τριετίαν, μετὰ τὴν ἀπόδοδον τῆς ὁποίας παραγράφεται ἡ ἀξίωσις των.

Κεφάλαιον Ε'. — Πτώχευσι· καὶ πρόληψις αὐτῆς

Ἄρθ. 72.—Αἱ περὶ πτωχεύσεως διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν συνεταιρισμῶν, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου.

“**Αρθ. 73.**—Ὁ συνεταιρισμὸς κηρύσσεται εἰς πτώχευσιν κατ’ αἵτησιν οἰουδήποτε ἐνδιαφερομένου, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδικείου τῆς ἔδρας αὐτοῦ, ἐὰν παύσῃ τὰς πληρωμὰς τῶν χρεῶν αὐτοῦ, ἢ ἐὰν τὸ παθητικὸν ὑπερβαίνει, κατὰ τὸ ἐν τρίτον τὸ ἐνεργητικόν. Ἡ πτώχευσις πάντως δὲν κηρύσσεται πρὶν ἢ ἀποβῇ ματαία ἢ κατὰ τῶν συνεταίρων ἐκτέλεσις συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 77. Ὁ διαλυθεὶς συνεταιρισμὸς κηρύσσεται εἰς πτώχευσιν μόνον ἐφ’ ὅσον δὲν συντελεσθῇ ἡ διανομή.

“**Αρθ. 74.**—Ἡ διοίκησις ἢ οἱ ἐκκαθαρισταὶ ὀφείλουν, εὐθύς ὥς ἐπέλθῃ ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑποχρέωσις, νὰ σταματήσουν τὰς πληρωμὰς ἀμελητὶ καὶ νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον αἵτησιν περὶ κηρύξεως πτωχεύσεως. Ἐπίσης ὀφείλουν οἱ αὐτοὶ ἢ, ἐλλείπει αὐτῶν, τὸ ἐποπτικὸν συμβούλιον ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης, νὰ συγκαλέσῃ τὴν συνέλευσιν τῶν συνεταίρων.

“**Αρθ. 75.**—Ἡ διοίκησις ἢ τὸ ἐποπτικὸν συμβούλιον ἢ οἱ ἐκκαθαρισταὶ ἢ, ἐλλείπει αὐτῶν, ὁ Εἰρηνοδίκης, ὑποβάλλουν εἰς τὴν συνέλευσιν τὸν ἰσολογισμόν καὶ ἐκθεσιν περὶ τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ, προσκαλοῦσι δὲ πάντας τοὺς συνεταίρους ὅπως, πρὸς πρόληψιν τῆς πτωχεύσεως, καταβάλωσιν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσκλήσεως : α) Τὸ ἐκ τῆς μερίδος σὺτῶν καθυστερούμενον τυχὸν ποσόν. β) Συμπληρωματικὴν εἰσφοράν, ἀναλόγως τῆς ἐν τῷ καταστατικῷ ὁρισθείσης εὐθύνης αὐτῶν (ἄρθρον 5 ἀριθ. 7, ἄρθρον 22), ἐπὶ τῇ βάσει καταρτιζομένου ὑπὸ τῆς διοικήσεως πίνακος. Ἡ δεκαπενθήμερος προθεσμία δύναται νὰ παραταθῇ δι’ οὐσιώδεις λόγους μέχρις ἐνὸς καὶ πλέον μηνός.

“**Αρθ. 76** (Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἀρθ. 33).—Ἐὰν τὸ καταστατικὸν δὲν ὀρίξῃ ἄλλον τρόπον καταλογισμοῦ τῆς συμπληρωματικῆς εἰσφορᾶς, ὁ καταλογισμὸς γίνεται κατὰ κεφαλὰς ἐπὶ συνεταιρισμῶν ἀπεριορίστου εὐθύνης ἢ, ἀναλόγως τῶν μερίδων δι’ ἃς ἀνεγράφη ἕκαστος, ἐπὶ συνεταιρισμῶν περιορισμένης εὐθύνης, μεταξὺ τῶν ὑπαρχόντων κατὰ τὴν πτώχευσιν συνεταίρων καὶ τῶν ἐξεληθόντων κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος. Τὸ ποσὸν τῆς συμπληρωματικῆς εἰσφορᾶς καθορίζεται κατὰ τρόπον ὥστε,

εἰάν τινες τῶν συνεταίρων δὲν δύνανται νὰ πληρώσουν τὸ μέρος τὸ βαρῦνον αὐτούς, νὰ ἀναπληρωθῇ ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν συμπληρωματικῶν εἰσφορῶν τῶν λοιπῶν.

Ἄρθ. 77.—Παρελθούσης τῆς κατὰ τὸ ἄρθ. 75 προθεσμίας, ὁ πῖναξ τῶν συμπληρωματικῶν εἰσφορῶν ὑποβάλλεται εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον, ὅπως κηρυχθῇ ἐκτελεστός. — Τὸ Εἰρηνοδικεῖον καλεῖ τοὺς καταλογιζομένους συνεταίρους, ὅπως ἐντὸς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ὑποβάλωσι τὰς ἀντιρρήσεις των, ἐφ' ὧν γίνεται συζήτησις ἐκ τῶν ἐνόντων μεταξὺ τῶν ἀντιλεγόντων συνεταίρων καὶ τῆς διοικήσεως ἢ καὶ τῶν δανειστῶν, προσκαλουμένων διὰ δημοσιεύσεως ἐν τῇ τύπῃ ἢ δι' ἰδιαιτέρων προσκλήσεων ἢ καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς κεντρικὰ μέρη, κατὰ τὰς περιστάσεις. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ἐπικυροῦται ὁ πῖναξ, κηρυσσόμενος ἀνεκκλήτως ἐκτελεστός. Ἡ ἐπὶ τῶν ἀντιρρήσεων ἀποφασίς ἐπικυροῖ ἢ τροποποιεῖ τὸν πίνακα, κηρύσσουσα αὐτὸν ἐκτελεστόν. Κατὰ τῆς ἐκτελέσεως δὲν παρέχεται ἀναστολή.

Ἄρθ. 78.—Τὰ κατὰ τὸ ἄρθ. 75 καὶ 77 εἰσπραττόμενα ποσὰ κατατίθενται κατὰ τὸ ἄρθ. 70.

Ἄρθ. 79.—Τὸ Εἰρηνοδικεῖον διὰ τὴν διαδικασίαν τῆς πτωχεύσεως διορίζει ἓνα σύνδικον καὶ ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν πιστωτῶν τρεῖς, ὧν οἱ δύο εἶναι ἐκ τῶν μεγαλυτέρων πιστωτῶν. Ἐφ' ὅσον οἱ πιστωταὶ εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν τριῶν, διορίζεται εἷς, ὁ μεγαλύτερος. Οἱ οὕτω διορισθέντες πιστωταὶ ἀποτελοῦσι τὴν ἐπιτροπὴν τῶν πιστωτῶν. Ὁ Εἰρηνοδίκης ἐκπληροῖ χρέη εἰσηγητοῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν πιστωτῶν παρακολουθεῖ τὴν διαχείρισιν τοῦ συνδίκου, ἀναφερομένη πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην καὶ γνωμοδοτοῦσα ἐφ' ὧν ζητημάτων ἐρωτᾶται ὑπ' αὐτοῦ, ἀποφαίνεται δὲ κατὰ πλειοψηφίαν προκειμένου περὶ ἐκποιήσεως περιουσίας τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθ. 80.—Ἄμα τῇ κηρύξει τῆς πτωχεύσεως, αἰτήσῃ τοῦ συνδίκου τῆς ἐπιτροπῆς τῶν πιστωτῶν ἢ τῆς διοικήσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ, ὁ Εἰρηνοδίκης συγκαλεῖ τοὺς πιστωτάς πρὸς συμβιβασμόν. Τῆς συνελεύσεως προεδρεύει ὁ Εἰρηνοδίκης. Περὶ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ δικάζει τὸ Πρωτοδικεῖον.

Ἄρθ. 81.—Τὴν ἀμοιβὴν τοῦ συνδίκου, προτάσῃ τοῦ εἰσηγητοῦ, κανονίζει ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν.

Κεφάλαιον ΣΤ'. — Ποινικαί, γενικαί, μεταβατικαί διατάξεις. Ἐνισχύσεις

Ἄρθ. 82. (Ν.Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 34, Ν. 5289[1931, ἄρθ. 23].—Μέλη τοῦ διοικητικοῦ ἢ ἐποπτικοῦ συμβουλίου ἢ τῶν ὀριζομένων παρὰ τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἐπιτροπῶν, ἢ οἱ ἐκκαθαρισταί, ἢ ὑπάλληλοι τοῦ συνεταιρισμοῦ, εἰς τοὺς ὁποίους τὸ διοικητικὸν συμβούλιον παρεχώρησε τυχὸν διὰ πράξεων τοῦ μέρους τῆς δικαιοδοσίας, ἐὰν βλάπτουν τὰ συμφέροντα τοῦ συνεταιρισμοῦ, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἑξ (6) μηνῶν, μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 4.000 δραχμῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρως τὰς ποινὰς ταύτας ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχει ἄλλη βαρυτέρα κολάσιμος παράβασις.—Οἱ αὐτοὶ τιμωροῦνται μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν ἐὰν εἰς τὰς ἀνακοινώσεις καὶ γνωστοποιήσεις κάμνουν ἐν γνώσει ψευδεῖς δηλώσεις, ἢ εἰς τὰς ἐκθέσεις, τὰ λογιστικά βιβλία καὶ καταστάσεις περὶ τῆς περιουσίας τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ τῶν συνεταίρων ἢ τοῦ ποσοῦ τῆς εὐθύνης τούτων ἢ κατὰ τὴν ἐνώπιον τῆς συνελεύσεως γραπτὴν ἢ προφορικὴν ἐκθεσιν ἢ ἀνακοίνωσιν ἢ κατὰ τὴν σύνταξιν πρακτικῶν παριστῶσιν ἐν γνώσει ψευδῇ πράγματα ὡς ἀληθῆ. Μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς τιμωροῦνται οἱ ἀνωτέρω καὶ οἰοσδήποτε ἄλλος ὑπάλληλος τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἐὰν ἀρνηθῶν νὰ παραδώσων τὸ ταμεῖον, τὰ βιβλία καὶ ἐν γένει πάντα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν συνεταιρισμὸν εἶδη εἰς τοὺς διαδόχους τῶν κατ' ἐγκλησιν τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς καὶ παντὸς ἔχοντος ἐννομον συμφέρον.—Τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον, μετὰ βεβαίωσιν τοῦ ἀρμοδίου Εἰρηνοδικοῦ ὅτι δὲν ὑπεβλήθη ἔνστασις κατὰ τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν ἐντὸς τῆς τεταγμένης δεκαπενθήμερου προθεσμίας, διατάσσει τὴν ἀφαίρεσιν διοικητικῶς τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν ἀπὸ τοὺς κατακρατοῦντας καὶ τὴν παραδόσιν εἰς τοὺς διαδόχους τῶν.—Οἱ αὐτοὶ τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον ἢ μὲ κράτησιν ἢ μὲ ἀμφοτέρως τὰς ποινὰς ταύτας. 1) Ἐὰν παραβῶν διατάξιν τινα τοῦ νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ ἢ ἐνεργήσων πρᾶξιν ἀντικειμένην πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως. 2) Ἐὰν δὲν ἐκτελοῦν συμφώνως πρὸς τὸν νόμον καὶ τὸ καταστατικὸν τὰ καθήκοντα αὐτῶν καὶ ἐὰν δὲν ἀνακοινώσωσιν ἐγγράφως εἰς τὴν πρώτην γενικὴν συνέλευσιν τὰ πορίσματα γενομένου ἐλέγχου. 3) Ἐὰν δὲν παρέχουν ἢ δὲν προσάγουν τὰ βιβλία καὶ τὰ δικαιολογητικά τῶν διοικητικῶν καὶ διαχειριστικῶν ἐνεργειῶν τῶν ἢ δὲν προσέρχωνται καλούμενοι, κατὰ τὴν ἀσκήσιν ἐλέγχου εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον καὶ τὰς ἐντεταλμένας τὸν ἐλεγχον ἀρχὰς τὰς αἰτουμένας πληροφορίας.—Μέλη τοῦ διοικητικοῦ καὶ ἐποπτικοῦ συμβουλίου τιμωροῦνται μὲ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω ποινὰς. 1) Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν δὲν προσβάλουν τὸ κύρος τῶν ἀποφάσεων τῆς γενικῆς συνελεύσεως, αἵτινες ἐλήφθησαν παρὰ τὸν νόμον καὶ τὸ καταστατικόν, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικοῦ, ἢ δὲν ἐκτελέσουν ἢ θεωρήσουν ἀκύρους τὰς τυχὸν ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδικοῦ θεωρηθείσας ἐγκύρους ἐκ τῶν ἀποφάσεων τούτων. 2) Ἐὰν παρόντα κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν δὲν ἐπιστήσουν τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἐπὶ τυχὸν κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ λαμβανομένων ἀποφά-

σεων. 3) Ἐὰν ζητήσουν ἀπὸ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τὴν ἔγκρισιν πράξεων τῶν γενομένων κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ ἢ τὴν ἐκ τῶν ὑστέρων ἔγκρισιν πράξεων, δι' ἧς ἀπητεῖτο ἐκ τῶν προτέρων ἔγκρισις. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθ. 203 τοῦ Ποιν. Νόμου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ συνεταϊρισμῶν. Ἀρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἀδικημάτων εἶναι διὰ μὲν τὰ ἐν τοῖς ἐδαφίοις 1, 2 καὶ 5 ἀναφερόμενα τὸ δικαστήριον τῶν Πλημμελειοδικῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῦ ἐπράχθησαν, διὰ δὲ τὰ ἐν τοῖς ἐδαφίοις 3 καὶ 4 τὸ δικαστήριον τῶν Πταισματοδικῶν. Ὁ συνεταϊρισμὸς παρίσταται ὡς πολιτικῶς ἐνάγων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ δι' ἀδίκημα κατ' αὐτοῦ πραχθὲν καὶ χωρὶς ἀπαραιτήτως νὰ ἔχη κοινοποιήσει καὶ τὴν σχετικὴν ἀγωγὴν. Ἐν ἑλλείψει δηλώσεως τοῦ συνεταϊρισμοῦ ὅπως παρασταθῇ ὡς πολιτικῶς ἐνάγων καὶ διορίσῃ συνήγορον τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, ἔγκυρος εἶναι δὴλῶσις ὑποβαλλομένη παρὰ τῶν ἐποπτῶν ἢ ἐπιθεωρητῶν καθὼς καὶ ὁ διορισμὸς γενόμενος ὅσον ἀφορᾷ τοὺς γεωργικοὺς συνεταϊρισμοὺς δι' ἀπλοῦ ἐγγράφου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς. Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ δικηγόρου ἐπὶ πολιτικῇ ἀγωγῇ συνεταϊρισμῶν περιορίζεται εἰς τὸ 1)3 τοῦ ποσοῦ τοῦ ὀριζομένου εἰς τὸν Κώδικα τῶν Δικηγόρων. Πᾶσα συμφωνία συνεταϊρισμοῦ μετὰ δικηγόρων περὶ πληρωμῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν κατὰ στρέμμα καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀπαλλοτριωθέντων στρεμμάτων θεωρεῖται ἄκυρος καὶ εἰς οὐδεμίαν πληρωμὴν ὑποχρεοῦνται οἱ συνεταϊρισμοί, τῆς ἀμοιβῆς καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ καὶ ἐπόπται γεωργικῶν συνεταϊρισμῶν εἰσὶν ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι δι' ὅλας ἐν γένει τὰς περὶ τοὺς συνεταϊρισμοὺς ποινικὰς παραβάσεις, ἐκπληροῦσι δὲ καὶ καθήκοντα δημοσίου καθηγόρου ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων ἀδικημάτων. Οὗτοι ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω ιδιότητας ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ παρὰ Πλημμελειοδικαῖς Εἰσαγγελέως ἐνώπιον τοῦ ὁποῦ διδουσιν ἐφ' ἀπαξ καὶ τὸν ὄρκον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.

Ἄρθ. 82α. (Ν. 5289]1931, ἄρθ. 1).—Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι ἐνὸς ἔτους καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 100.000 δραχμῶν πᾶν μέλος τοῦ διοικητικοῦ καὶ ἐποπτικοῦ συμβουλίου ἢ διευθυντῆς συνεταϊρισμοῦ ὅστις : α') Δὲν δημοσιεύει μηνιαίως λογιστικὴν κατάστασιν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθ. 1 τοῦ νόμου 602 ἢ δημοσιεύει ψευδῇ τοιαύτην καὶ β') Ὅστις παραβαίνει τὰς διατάξεις περὶ ἐπενδύσεως καὶ καταθέσεως τοῦ ἡμίσεος τῶν καταθέσεων συμφώνως πρὸς τὸ αὐτὸ ἄρθρον.

Ἄρθ. 83.—(Ν. 5289]1931, ἄρθ. 21). Μὲ φυλάκισιν μέχρι ἑξ μηνῶν ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 4.000 δραχμῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας τιμωροῦνται ἐργοδόται, ἔμποροι, βιομήχανοι, κεφαλαιοῦχοι ἢ ἄλλα πρόσωπα, ἐὰν ἐξ ἰδίου συμφέροντος ὁρμώμενοι παρακωλύουν ἢ ὁπωσδήποτε ἀποτρέπουν τινὰ νὰ γίνῃ συνεταϊρὸς συνεταϊρισμοῦ, ἢ ἐπιχειροῦν νὰ ἐξαναγκάσουν ἢ παραπείσουν συνεταῖρον ν' ἀποχωρήσῃ τοῦ συνεταϊρισμοῦ ἢ τέλος μετέρχονται ἀθέμιτα μέσα, δυνάμενα νὰ ἐπιφέρουν διάλυσιν, διάσπασιν ἢ ἄλλην τινὰ βλάβην εἰς συνεταϊρισμόν. Μὲ πρόστιμον ἢ μὲ κράτησιν ἢ ἀμ-

φοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας τιμωροῦνται συνεταιροί, οἵτινες ἀντὶ παρασχεθείσης ἢ ὑποσχεθείσης αὐτοῖς ἀμοιβῆς ἢ οἰουδήποτε ὀφέλους διαθέτουν τὴν ἐν τῇ συνελεύσει ψήφον των, (Ν.Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 36) ἢ δεικνύουν συμπεριφορὰν ἐχθρικήν πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ συνεταιρισμοῦ των.—Μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἐκὰς τὸν μέχρι πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας τιμωροῦνται μέλη τοῦ διοικητικοῦ ἢ τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου, ἐκκαθαρισταὶ ἢ ἄλλα πρόσωπα ἐντεταλμένα τὸν ἐλεγχον τῆς διαχειρίσεως, ἐὰν ἀξιοῦν ἢ δέχωνται δῶρα ὑπὸ οἰανδήποτε μορφήν πρὸς ἐκπλήρωσιν ἢ παράλειψιν τῶν καθηκόντων των. Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 116 τῆς 26 Δεκεμβρίου 1913 «περὶ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ» στρεφομένην κατὰ συνεταιρισμοῦ, ἐνασκει τὴν ἐγκλήσιν ἢ μὴνυσιν ὁ συνεταιρισμὸς ἢ ἡ ἔνωσις ἢ ὁ σύνδεσμος, δύνανται δὲ οἱτοι νὰ ἀσκήσουν αὐτὴν καὶ ὁσάκις στρέφεται ἡ παράβασις κατὰ συνεταιροῦ τοῦ συνεταιρισμοῦ. Τὰ κατὰ τῶν συνεταιρισμῶν ἀδικήματα τῶν ἄρθρων 82 καὶ 83, ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος, εἰσάγονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς μηνύσεως.

Ἄρθ. 84. (Ν.Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 36).—Τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ ἢ ἐποπτικοῦ συμβουλίου ἢ ὑπάλληλοι ἢ ἐκκαθαρισταὶ ἢ αἱ ἐριζόμενοι παρὰ τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἐπιτροπαὶ εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν καὶ πρὸς τοὺς δανειστάς διὰ πᾶσαν ζημίαν προκύπτουσαν ἐκ τῆς παραβάσεως τῶν διαγραφομένων ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων ἢ τοῦ καταστατικοῦ ἢ τῶν ἀποφάσεων τῶν συνελεύσεων καθηκόντων αὐτῶν. Αἱ ἐντεῦθεν πηγάζουσαι ἀξιώσεις παραγράφονται μετὰ πενταετίαν.

Ἄρθ. 85.—(Ν.Δ. 28 Νοεμ. 1925, ἄρθ. 37). Ἀποφάσει τῶν γενικῶν συνελεύσεων των δύνανται ἐπὶ τὰς τρυφάχιστον συνεταιρισμοὶ νὰ ἐνώνωνται εἰς ἔνωσιν πρὸς ἐπιδίωξιν τῆς διὰ συνεργασίας τῶν μελῶν των προαγωγῆς τῆς οἰκονομίας ἐκάστου αὐτῶν. Αἱ ἐνώσεις αὗται ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Αἱ γενικαὶ συνελεύσεις τῶν ἐνώσεων ἀποτελοῦνται ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους ἢ τοὺς ἀναπληρωτὰς τούτων, τῶν μετεχόντων εἰς τὴν ἔνωσιν συνεταιρισμῶν, οἱ ὅποιοι ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν γενικῶν συνελεύσεων αὐτῶν ἐφ' ὀρισμένην θητεία μεταξὺ τῶν μελῶν των. Ἐκαστος συνεταιρισμὸς ἀποστέλλει εἰς τὴν συνέλευσιν ἕνα ἀντιπρόσωπον μετὰ δικαιώματος ψήφου. Τὸν τακτικὸν ἀντιπρόσωπον κωλυόμενον ἀντικαθιστᾷ ὁ ἀναπληρωτής. Οἱ ἀντιπρόσωποι καὶ ἀναπληρωταὶ των ἀνακαλοῦνται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας των. Τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ καὶ ἐποπτικοῦ συμβουλίου τῶν ἐνώσεων ἐκλέγονται μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μετεχόντων εἰς τὴν ἔνωσιν συνεταιρισμῶν. Ἡ τυχὸν ἀνάκλησις τῶν ἀντιπροσώπων παρὰ τῶν διορισάντων αὐτοὺς δὲν συνεπάγεται τὴν ἀπώλειαν τῆς ιδιότητος τοῦ μέλους τοῦ διοικητικοῦ ἢ ἐποπτικοῦ συμβουλίου τῆς ἐνώσεως, τοῦ ἀνακληθέντος ἐξακολουθοῦντος νὰ διατηρῇ τὴν ιδιότητα ταύτην μέχρι τῆς λήξεως τῆς θητείας του ὡς διοικητικοῦ ἢ ἐποπτικοῦ συμβούλου, μὴ ἀσκούντος ὅμως ἀπὸ τῆς ἀνακλήσεως τὸ δι-

καίωμα τῆς ψήφου ἐν ὀνόματι τοῦ συνεταιρισμοῦ τοῦ ἐν τῇ συνελεύσει τῆς Ἑνώσεως. Δύο τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἐνώσεων δύνανται νὰ συνενῶνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος εἰς κεντρικὴν ἑνώσιν, εἰς ἣν δύναται νὰ ἐγγράφονται ὡς μέλη καὶ ἅπλοὶ συνεταιρισμοί. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην μορφήν τῶν ἐνώσεων τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου θέλει γενικῶς κανονισθῇ διὰ Διατάγματος. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κεντρικῶν ἐνώσεων. Συνεταιρισμοὶ ὡσαύτως δύνανται ν' ἀποτελέσουν σωματεία μὴ ἐπιδιώκοντα οἰκονομικοὺς σκοποὺς, διεπόμενα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὑπὸ τῆς περὶ σωματείων Νομοθεσίας, τῶν καταστατικῶν αὐτῶν ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου. Αἱ ἐνώσεις ὑπὸ οἰανδῆποτε τῶν ἀνωτέρω μορφῶν ἀσκοῦσιν ἐποπτείαν καὶ ἐλεγχον ἐπὶ τῶν εἰς αὐτὰς ἀνηκόντων συνεταιρισμῶν.—(Ν. 5289]1931, ἀρθ. 35). Ὁ παρὰ τῇ ἐνώσει ἀντιπρόσωπος ἢ ἀναπληρωτὴς τοῦ ἐκπροσωπεύοντος συνεταιρισμοῦ εἰς πάσας τὰς σχέσεις αὐτοῦ μετὰ τῆς ἐνώσεως, ἐφόσον διὰ τοῦ καταστατικοῦ δὲν ὑπάρχει περιορισμός. Πάντως προκειμένου περὶ μεταβολῆς τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ἐνώσεως, ἢ προσθήκης νέου τοιούτου, αὐξήσεως τῆς συνεταιρικῆς μερίδος ἢ τῆς εὐθύνης, ἐπιβολῆς εἰσφορῶν δι' οἰανδῆποτε σκοπὸν ἢ τῆς συγχωνύσεως τῆς ὁργανώσεως πρὸς ἄλλην τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ἢ προσχωρήσεως ταύτης εἰς ἄλλην ἀνωτέρου βαθμοῦ ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἀπόφασις τῆς γενικῆς συνελεύσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ, οὗτινος τυγχάνει ἀντιπρόσωπος. Διὰ τὴν σύγκλησιν συνελεύσεως βάσει τῆς β' παραγράφου τοῦ ἀρθ. 41 ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ συνεταιρισμοῦ.

***Αρθ. 86.**—Τὰ καταστατικὰ ἢ ἄλλαι πράξεις ἢ ἔγγραφα, αἱ αἰτήσεις καὶ τὰ ἔγγραφα τῶν συνεταιρισμῶν ἢ ἐνώσεων αὐτῶν πρὸς τὰς διοικητικὰς καὶ δικαστικὰς ἀρχάς, πάντα τὰ βιβλία αὐτῶν, αἱ ὑπ' αὐτῶν λαμβανόμεναι ἢ διδόμεναι ἀποδείξεις πληρωμῆς, τὰ ἔγγραφα, γραμμάτια καὶ συναλλαγματικά, τὰ ἐκδιδόμενα διὰ συναλλαγὰς μεταξὺ τῶν συνεταιρισμῶν καὶ τῶν ἐταίρων, ἐπίσης τὰ πληρεξούσια, ἀντίγραφα ἐξ οἰανδῆποτε ἔγγράφων, δικόγραφα δικῶν ἢ ἐκτελέσεων, ἀποφάσεις ἢ ἄλλα ἔγγραφα τῶν ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ἀναφερομένων διαδικασιῶν, συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου. Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Ἑργασίας, Γεωργίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργῶν, ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν γραφικῶν καὶ ἀντιγραφικῶν δικαιωμάτων. Ἡ πρὸς τὰς δημοσίας ἢ δημοτικὰς ἢ κοινοτικὰς ἀρχάς ταχυδρομικὴ ἢ τηλεγραφικὴ ἀλληλογραφία τῶν συνεταιρισμῶν ἢ ἐνώσεων διαβιβάζεται ἀτελῶς. Τὰ ἐμπορικὰ ἢ βιομηχανικὰ αὐτῶν σήματα κατατίθενται ἀτελῶς. Οἱ εἰς κοινότητας ἐδρεύοντες συνεταιρισμοί, αἱ ἐνώσεις αὐτῶν καὶ τὰ κεντρικὰ Πιστωτικὰ Ταμεῖα τῶν συνεταιρισμῶν ἀπαλλάσσονται παντὸς δημοσίου ἢ δημοτικοῦ φόρου, εἰσοδήματος, ἐπιτηδεύματος ἢ ἄλλου ἐπὶ τῶν ἐταιρειῶν, φόρου οἰκοδομῶν, φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν ἢ κληροδοσιῶν.—(Ψήφ. 5 Ἰουν. 1927, Ν. 4056]1929). Ἐκ τῶν συνεταιρισμῶν, περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος, δύνανται μόνον οἱ γεωργικοὶ ν' ἀπαλλάσσονται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἢ εἰσαγομένων ὑπ'

αὐτῶν προϊόντων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων, δασμῶν καὶ λοιπῶν παρομαρτοῦντων φόρων, ἐφ' ὅσον βεβαιοῦται, κατὰ διαδικασίαν ὁρισθησομένην εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος, ὅτι πρόκειται περὶ μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων ἀπολύτου χρησιμότητος, θείου, θειικοῦ χαλκοῦ, προοριζομένων ἀποκλειστικῶς δι' ἀνάγκας τῶν ἐν λόγῳ συνεταιρισμῶν. Προκειμένου εἰδικῶς περὶ εἰσαγωγῆς γεωργικῶν ἐργαλείων καὶ μηχανημάτων, ἡ ἀτέλεια παρέχεται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, εἰς τὸ ὅποιον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μετέχει μετὰ ψήφου καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Γεωργίας. Τὰ οὕτως ἀτελῶς εἰσαγόμενα γεωργικὰ μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα, θείον, θεικὸς χαλκὸς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μεταπωληθῶν εἰς τρίτους, ἐκτὸς ἐὰν καταβληθῇ προηγουμένως ὁ ἀναλογῶν δασμὸς, τὰ τέλη κλπ., τῶν παραβατῶν τιμωρουμένων διὰ τοῦ τριπλασίου τοῦ ὡς ἄνω δασμοῦ, τελῶν κλπ. Διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Γεωργίας καὶ Ἐργασίας, κανονισθῇσονται ἡ διαδικασία παροχῆς τῶν ὡς ἄνω ἀτελειῶν καὶ γενικῶς αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

* Ἀρθ. 87.—Δύναται νὰ διορίζηται ὑπὸ συνεταιρῶν διὰ συμβολαιογραφικοῦ πληρεξουσίου εἰς ἡ πλείονες συνεταιροί, ὥπως ἐνεργήσωσι αὐτοὶ ἰδίῳ ὀνόματι αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου διὰ λογαριασμὸν τῶν διορισάντων, ὑπὲρ καὶ κατὰ τῶν ὁποίων ἰσχύει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας. Ὅλαι αἱ δίκαι τῶν συνεταιρισμῶν εἰσάγονται παρ' αὐτῶν ὡς κατεπείγουσαι καὶ δικάζονται μετὰ προθεσμίαν τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως, παρεκτεννομένην λόγῳ ἀποστάσεως, χωρὶς νὰ εἶναι πρὸς τοῦτο ἀνάγκη πράξεως προτιμήσεως.

* Ἀρθ. 88. (Ν. 5289]1931, ἀρθ. 36).—Διὰ τοῦς ἀγραμμάτους ἑταίρους ἢ κληρονόμους τῶν συνεταιρῶν δύναται νὰ ὑπογράφουν πᾶσαν δηλώσιν τῆς θελήσεως αὐτῶν πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν, ἢ ἐν σχέσει πρὸς αὐτόν, δύο ἐγγράμματοι ἑταῖροι, ὧν τὴν ὑπογραφὴν βεβαίῳ ἐνώπιον τοῦ ἀγραμμάτου ἔν μέλους τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος ἢ ὁ δήμαρχος.

* Ἀρθ. 89.—Τὸ Δημόσιον, οἱ Λῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες, δύναται νὰ προμηθεύωνται τὰ ἀναγκαζοῦντα εἰς αὐτὰ προϊόντα καὶ εἶδη ἀπὸ συνεταιρισμοὺς παράγοντας ἢ πωλοῦντας αὐτὰ καὶ ἄνευ δημοσίου συναγωνισμοῦ. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν προτιμῶνται ἐν ἰσότητι προσφορὰς οἱ συνεταιρισμοί, μὴ ὑποχρεούμενοι εἰς προκαταβολὴν δι' ἐγγύησιν, ἀντικαθισταμένην διὰ τῆς κρατήσεως 10 ο/ο ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐνταλμάτων τῶν πρὸς πληρωμὴν αὐτῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἥτις κράτησις ἐπιστρέφεται μετὰ τὴν πλήρη ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ συνεταιρισμοῦ πρὸς τὸ δημόσιον ἢ τὸν δῆμον ἢ τὴν κοινότητα.

* Ἀρθ. 90.—Τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον διοργανᾷ κατ' ἔτος σειρὰν μαθημάτων περὶ συνεταιρισμῶν διδομένων ὑπὸ δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ καὶ ἰδιωτῶν. Εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα δύναται νὰ συμμετάσχουν διδάσκαλοι

δημοτικῶν ἢ ἐλληνικῶν σχολείων ἀγροτικῶν περιφερειῶν μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ἑκπαιδεύσεως ἢ καὶ ἄλλα πρόσωπα. Εἰς τοὺς διδασκάλους δύναται, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου, νὰ παρασχεθῇ ἀποζημίωσις διὰ τὸν χρόνον τῆς σειρᾶς τῶν μαθημάτων τούτων μέχρις ἑξ δραχμῶν καθ' ἡμέραν καὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν προσώπων εἰς τὰ ὅποια δύναται νὰ δοθῇ τοιαύτη ἀποζημίωσις δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν τριάκοντα κατ' ἔτος. Ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς δύναται νὰ προσλαμβάνῃ μετὰ διαγωνισμὸν πέντε τὸ πολὺ κατ' ἔτος καὶ οὐχὶ πλείονας τῶν δέκα ἐν συνόλῳ πτυχιούχους τῆς Νομικῆς ἢ Ἑμπορικῆς Σχολῆς, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἀνάγκη ὥπως χρησιμοποιοῖ τοιοῦτους ὡς περιοδεύοντας πρὸς διάδοσιν, καθοδήγησιν καὶ ἐποπτείας τῶν συνεταρισμῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν προσλαμβανόμενων ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ, μετὰ συμφώνου περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς προσλήψεως γνωμοδοτήσεις τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου καὶ ἐπιθεωρητοῦ καὶ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου. Ἡ πρόσληψις γίνεται δι' εἰδικῆς μετὰ τῶν ἐπιτυγχανόντων ἐν τῷ διαγωνισμῷ συμβάσεως, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ μέχρι διακοσίων πεντήκοντα δραχμῶν ἐλὶ τριετίαν, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὁποίας ἐπιτρέπεται, κατὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου, ἀνανέωσις τῆς συμβάσεως. Αἱ ἀπαιτούμεναι διατάξεις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἀρθρου ὀρίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθ. 91.—Εἰς διδασκάλους ἢ ἄλλα ἐκτὸς τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας διατελοῦντα πρόσωπα, ἰδρύνοντά βιωσίμους συνεταρισμοὺς ἢ καθοδηγοῦντα αὐτοὺς καὶ ἐπιστατοῦντα εἰς τὴν εὐδόκιμον λειτουργίαν αὐτῶν, δύναται νὰ παρέχεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ μετὰ ἡτιολογημένην ἔκθεσιν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, πρότασιν τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου, καὶ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου, χρηματικὴ ἀμοιβὴ τριάκοντα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν εἰς ἕκαστον. Τὸ ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς ὀρίζεται ἀναλόγως τῆς σημασίας καὶ τῆς ὁργανώσεως τοῦ συνεταρισμοῦ καὶ τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ δράσεως τοῦ λαμβάνοντος τὴν ἀμοιβήν. Εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον δύναται νὰ παρασχεθῇ ἀμοιβὴ κατ' ἐπανάληψιν ἀλλὰ μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς τελευταίας χορηγήσεως.

Ἄρθ. 92.—Τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον δύναται νὰ προμηθεύηται καὶ χορηγῇ εἰς τοὺς συνεταρισμοὺς λογιστικὰ βιβλία δωρεάν, ἢ ἐπὶ τιμῇματι ἴσῳ πρὸς τὴν δαπάνην τῆς ἀγορᾶς ἢ καὶ μικροτέρῳ. Ἡ κατὰ τὸν νόμον Γ' 10' τῆς 26 Αὐγούστου 1911 «περὶ προμηθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ παροχῆς εἰς τοὺς χωρικοὺς γεωργικῶν εἰδῶν», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου ὑπ' ἀριθ. 98 τῆς 18 Δεκεμβρίου 1913, προμήθεια γεωργικῶν εἰδῶν πρὸς συνεταρισμοὺς δύναται νὰ γίνεται καὶ ἐπὶ πιστώσει τοῦ τιμήματος καθ' οὗς ὅρους ὀρίζει Β. Διάταγμα.

Ἄρθ. 93.—Διὰ Β. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν ἐπὶ τῆς Ἐργασίας, Γεωργίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης, δύναται νὰ ἀντικατασταθοῦν τὰ ἀρθρα 2, 3, 4 ἐδ. 1 καὶ ἀρθ. 9 διὰ τῶν ἐξῆς: Ἄρθ. 2. Πρὸς

σύστασιν συνεταιρισμοῦ ἀπαιτεῖται ὥπως τὸ καταστατικόν, 1) συναφθῇ ἐγγράφως μεταξὺ ἐπτά τοῦλάχιστον προσώπων, μὴ ἀπαιτουμένου τύπου τινὸς καὶ 2) ἐγκριθῇ, ὑποβαλλόμενον ἐν πρωτοτύπῳ, ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ ἰδρῦται ὁ συνεταιρισμός. Τὸ Εἰρηνοδικεῖον κρίνει τὴν κατὰ τοὺς νόμους (ἰδίᾳ ἄρθρον 1 καὶ 5 παρόντος νόμου) σύνταξιν τοῦ καταστατικοῦ καὶ τροποποιεῖ αὐτό, ἐφ' ὅσον ἀντίκειται εἰς τοὺς νόμους. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου ἐπιτρέπεται προσφυγὴ εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον, λογίζεται δὲ ὡς ἀπόρριψις ἡ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ καταστατικοῦ μὴ ἐγκρίσεως αὐτοῦ, ἐπιτρεπομένης καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ προσφυγῆς εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον. Εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον συνυποβάλλεται α') ἀντίγραφον ἀκριβὲς τοῦ καταστατικοῦ, ὅπερ, βεβαιούμενον ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου, πέμπεται παρ' αὐτοῦ ἀμελητὶ εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον καὶ δημοσιεύεται τῇ μερίμνῃ αὐτοῦ ὁλόκληρον ἁδανάνως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως,* β') περίληψις τοῦ καταστατικοῦ περιέχουσα τοὺς οὐσιώδεις ὁρους αὐτοῦ ἥτις καταχωρίζεται εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον τοῦ Εἰρηνοδικείου καὶ δημοσιεύεται διὰ τοῦ τύπου. Διὰ Β. Διατάγματος ὁρίζονται αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου διατάξεις. "Αρθ. 3. Ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ ὁ συνεταιρισμός ἀποκτᾷ νομικὴν προσωπικότητα. "Αρθ. 4 ἔδ. 1. Τὸ Εἰρηνοδικεῖον συρράπτει κατ' ἔτος εἰς βιβλίον τὰ κατὰ τὰ ἄρθ. 2, 9, 35 καὶ 58 καταστατικά, ἐγγράφα καὶ γνωστοποιήσεις καὶ καταρτίζει εὐρετήριον αὐτῶν." Αρθ. 9. Πᾶσα μεταβολὴ τοῦ καταστατικοῦ ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτοις νὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἐφαρμοζομένου καὶ ἐνταῦθα ἀναλόγως τοῦ ἄρθ. 2. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β. Διατάγματος θέλει ὁρισθῇ ὅτι ἀπαλείφονται ἐκ τῶν ἄρθρων 35 καὶ 58 αἱ λέξεις καὶ εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον.

"Αρθ. 94.—Ἀνεξαρτήτως τῆς κατὰ τὸ ἄρθ. 56 περιπτώσεως, συνεταιρισμός ἀποκλίνων τοῦ κατὰ τὸ ἄρθ. 1 σκοποῦ στερεῖται τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 86, 89 καὶ 93 παρεχομένων πλεονεκτημάτων. Τὰς σχετικὰς ἀμφισβητήσεις κρίνουν αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαί, μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου. Δὲν διέπονται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου οἱ συνεταιρισμοὶ ἡ ἑταιρεῖαι ἀσφαλείας ζωῆς ἀνθρώπων. Ἡ ἔννοια ἀσφάλεια ζωῆς δὲν περιλαμβάνει τὴν ἀσφάλειαν διὰ τὰ ἐξ ἐργασίας ἀτυχήματα.

"Αρθ. 95.—Ἐντὸς προθεσμίας ὁριζομένης διὰ πράξεως τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ δημοσιευομένης εἰς τε τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸν τύπον, ὀφείλει πᾶς ὑφιστάμενος συνεταιρισμός δι' ἀποφάσεως τῆς συνέλευσεώς του, λαμβανομένης κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρόντων συνεταιρῶν, νὰ προσαρμόσῃ τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν παρόντα νόμον καὶ ὑποβάλῃ αὐτὸ ἀρμοδίως πρὸς ἐγκρίσιν.

* Ὁρᾷ νόμ. 617]1913, ἀνωτ. σελ. 129, σημ.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΣΜΟΥ ΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝ *

*** Αρθ. 65.**—Πᾶσα περὶ χωρισμοῦ ὑπαρχόντων ἀγωγή κινεῖται, ἀνακρίνεται καὶ δικάζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ πολιτικοῦ νόμου, βιβλ. Γ', τίτλ. Ε', κεφ. β', τμήμα 3, καὶ τῆς πολιτικῆς δικονομίας μέρος δεύτερον, βιβλ. Α', τίτλος Ζ'.

*** Αρθ. 66.**—Πᾶσα ἀπόφασις διατάσσουσα σωματικὴν διάστασιν, ἢ διάζευξιν μεταξὺ συζύγων, ὁ εἰς τῶν ὁποίων ἤθελεν εἶσθαι ἔμπορος, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἀρθ. 872 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὀριζομένας διατυπώσεις ἐν ἑλλείψει τούτου, οἱ δανεισताὶ εἶναι πάντοτε δεκτοὶ νὰ προτείνωσι τὴν ἀνακοπὴν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ συμφέροντά των, καὶ νὰ ἀναιρέσωσι πᾶσαν ἐκκαθάρισιν, γενομένην δυνάμει τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

*** Αρθ. 67.**—Παντὸς γαμικοῦ συναλλάγματος μεταξὺ συζύγων, ὁ εἰς τῶν ὁποίων ἤθελε εἶσθαι ἔμπορος, θέλει κοινοποιεῖσθαι περίληψις, ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς χρονολογίας του, εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἀρθρου 872 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὀρισμένα γραφεῖα καὶ συνέδρια, διὰ νὰ ἐκτίθεται εἰς τὸ πινάκιον συμφώνως μὲ τὸ αὐτὸ ἀρθρον.—Ἡ περίληψις αὕτη θέλει διαλαμβάνει, ἂν οἱ δύο σύζυγοι ἔχουν κοινὰ ἢ χωριστὰ ὑπάρχοντα, ἢ ἂν ἐσυμφώνησάν προίκειον διοίκησιν.

*** Αρθ. 68.**—Ὁ συμβολαιογράφος, παρὰ τοῦ ὁποίου ἤθελε γενῇ τὸ γαμικὸν συνάλλαγμα χρεωστεῖ νὰ κάμῃ τὴν παρὰ τοῦ προηγουμένου ἀρθρου διατασσομένην κοινοποίησιν, ἄλλως τι-

* Βιβλιογραφία : Ράλλη, Ἑρμ. ἐλλ. ἔμπορ. δικ., I, 1883, σελ. 297 ἐπ., Δαμασκηνοῦ, Σύστ. ἔμπορ. δικ., I, 1902, σελ. 506 ἐπ., Ἀναστασιάδου, Ἑλλ. ἔμπορ. δικ., I, A, 1949, § 61—62, Πετιμεζᾶ, Ἑμπορ. δικ., I, § 63. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθ. 65—70 ἰσχύουσι, κατὰ τὴν κρατήσαν ἐρμηνείαν.

μωρεῖται μὲ ἑκατὸν φράγκων πρόστιμον, καὶ περιπλέον καθαιρεῖται καὶ γίνεται ὑπεύθυνος πρὸς τοὺς δανειστάς, ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ παράβλεψις ἔγινε κατὰ δολίαν συνεννόησιν.

Ἄρθ. 69.*—Πᾶς σύζυγος ὅστις ἔχων χωριστὰ τὰ ὑπάρχοντα ἢ συνευγμένους ὄντες ὑπὸ προίκειον διοίκησιν θέλει μετὰ τὸν γάμον νὰ μετέρχηται τὴν ἐμπορίαν, χρεωστεῖ νὰ κάμῃ παρομοίαν κοινοποίησιν ἐντὸς ἐνὸς μηνός, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὴν ἐμπορίαν του.

Ἄρθ. 69 [70].—Ἡ αὐτὴ κοινοποίησις θέλλει γενῇ καὶ ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ποيناῖς, ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, παρ' ὅλων τῶν συζύγων, ὅσοι, ἔχοντες χωριστὰ τὰ ὑπάρχοντα, ἢ συνευγμένοι ὄντες ὑπὸ προίκειον διοίκησιν ἤθελον μετέρχεσθαι τὸ ἔργον τοῦ ἐμπορίου, καθ' ἣν στιγμὴν δημοσιευθῇ ὁ νόμος οὗτος.

* Τὸ ἀρθ. 69 φέρεται ὡς καταργηθέν, εἰς τοὺς ἐν χρήσει κώδικας, ὑπὸ τοῦ Ν. ΨΛΣΓ[1878. Οὐχὶ ὀρθῶς. Ὁ νόμ. ΨΛΣΤ κατήργησε μόνον τὴν τελευταίαν περίοδον τοῦ ἀρθρου τούτου, καθ' ἣν, «ἄλλως, ἂν συμβῇ πτώχευσις, τιμωρεῖται ὡς δόλιος χρεωκόπος», διότι δὲν ἐμνημόνευσε ταύτην μεταξὺ τῶν περιπτώσεων τῆς δολίας χρεωκοπίας. Οὔτε ὑπὸ τοῦ Ν. ΓΨΙΖ[1910 κατηργήθη τὸ ἀρθρον. Διότι παρελείφθη μὲν κατὰ τὴν ἀναδημοσίευσιν τοῦ Ε.Ν., τοιαύτη ὁμῶς ἐντολὴ δὲν παρεσχέθη εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, διὰ τοῦ Ν. ΓΨΙΖ, ἀρθ. 2, ἀνωτ., σελ. 1. Ὅρα Ἀναστασιάδην, § 61, σελ. 121, Πετιμεζάν, σελ. 261, 262.

Χρηματιστήρια κλπ.

Χρηματιστ. ἀξιῶν	N. 3632	σ. 167
Χρηματιστ. ἐμπορευμάτων	N. Δ. 1923	σ. 204
Περὶ παραγγελιοδόχων	E. N. ἀρθ. 30—107	σ. 214
Περὶ ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως	E. N. ἀρθ. 108	σ. 218

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE
THE HISTORY OF THE
THE HISTORY OF THE
THE HISTORY OF THE

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ, ΚΟΛΛΥΒΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΜΕΣΙΤΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ χρηματιστηρίων

Ἄρθ. 70—72.—Κατηγ. Ν. 1308|1918, ἄρθ. 38.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ κολλυβιστῶν καὶ μεσιτῶν

Ἄρθ. 73—89.—Κατηγ. Ν. 1308|1918, ἄρθ. 38.

Νόμος 3632 «περὶ χρηματιστηρίων ἀξιῶν», τῆς 17|26 Ἰουλ.
1928, ὡς ἐτροποποιήθη.*

Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθ. 1.—Χρηματιστήρια ἀξιῶν εἶναι τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, παρ' οἷς ἀποκλειστικῶς καταρτίζονται αἱ χρηματιστηριακαὶ συναλλαγαὶ ἐπὶ τῶν κινητῶν ἀξιῶν κατὰ τοὺς κατωτέρω ὁρισμούς.

Ἄρθ. 2.—1. Τὰ χρηματιστήρια ἀξιῶν συνιστῶνται διὰ νόμου.—2. Διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος εἰδικοῦ συμβουλίου, ἐγκρίνεται· α') τὸ καταστατικὸν ἐκάστου ἰδρυομένου χρηματιστηρίου καὶ β') ὁ χρηματιστηριακὸς κανονισμὸς αὐτοῦ.**

Ἄρθ. 3.—Τὰ χρηματιστήρια ἀξιῶν τελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐπο-

* Ἀναστασιάδου, Ἐμπορ. δίκ., 1937, § 181 ἐπ.

** Β. Δ. 12|16 Ἰουν. 1909 περὶ τροπ. τοῦ ἐν ἰσχύϊ κανονισμοῦ τοῦ ἐν Ἀθῆναις χρηματιστηρίου. Γεν. Κωδικ. τόμ. Γ, σελ. 405. Διατάξεις τινὲς ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως.

πτείαν τῆς Πολιτείας, ἀσκουμένην ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τοῦ παρ' ἐκάστου αὐτῶν διωρισμένου κυβερνητικοῦ ἐπόπτου. *

Ἄρθ. 4.—1. Παρὰ τῷ χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν καθίσταται Γραφεῖον κυβερνητικῆς ἐποπτείας, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ κυβερνητικοῦ ἐπόπτου, ἑνὸς βοηθοῦ αὐτοῦ, δύο λογιστῶν, ἑνὸς ἀρχαιοφύλακος, τριῶν γραφέων καὶ ἑνὸς κλητῆρος.—2. Ἀπαντες οὗτοι εἶναι ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, διοριζόμενοι διὰ διατάγματος, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας διοικητικοῦ συμβουλίου, ὑποκείμενοι εἰς ἅπασας τὰς διατάξεις περὶ ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας, μισθοδοτούμενοι ὑπὸ τούτου καὶ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν διεύθυνσιν ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας τοῦ ὑπουργείου τούτου, ἐξοιούμενοι, ὅσον ἀφορᾷ τὴν προαγωγὴν, προσαυξήσεις καὶ ἐπιδόματα, πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τούτου.—3. Ὁ κυβερνητικὸς ἐπόπτης ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν ὑπουργικοῦ τμηματάρχου α' τάξεως, προσόντα δ' αὐτοῦ ὀρίζονται διπλωμα νομικῆς σχολῆς καὶ ἡλικία τουλάχιστον 30 ἐτῶν.—4. Εἰς κενὴν θέσιν ἐπόπτου προάγεται ὁ βοηθὸς αὐτοῦ ἢ διορίζεται ὁμοίοβαθμος ὑπάλληλος τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας, ἐφ' ὅσον κέκτηται τὰ ἐν τῇ τρίτῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ὀριζόμενα προσόντα.—5. Πλὴν τῶν λόγων παύσεως τοῦ ἐπόπτου ὡς δημοσίου ὑπαλλήλου, οὗτος παύεται καὶ ἐὰν συνάπτη ἀμέσως ἢ διὰ παρενθέτου προσώπου χρηματιστηριακὰς συναλλαγὰς, εἴτε δι' ἴδιον λογαριασμὸν εἴτε κατ' ἐντολὴν ἄλλου.—6. Ὁ ἐπόπτης παρακολουθεῖ τὴν λειτουργίαν τοῦ χρηματιστηρίου, ἐφορεῖ τὴν τήρησιν τῶν σχετικῶν πρὸς αὐτὸ διατάξεων, ἀσκεῖ τὴν τήρησιν τῆς εὐταξίας ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, τῇ συνδρομῇ τῆς δημοσίας δυνάμεως καὶ ἀσκεῖ ἐν γένει πάντα τὰ ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ἀνατιθέμενα αὐτῷ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις.—7. Βοηθὸς τοῦ ἐπόπτου παρὰ τῷ χρηματιστηρίῳ διορίζεται ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ ὑπουργικοῦ τμηματάρχου β' τάξεως, ὁ ἔχων διπλωμα νομικῆς ἢ ἀνωτάτης ἐμπορικῆς σχολῆς, ἡλικίαν τουλάχιστον 25 ἐτῶν καὶ διατελέσας ἐπὶ διετίαν γραμματεὺς α' τάξεως ἐν τῇ κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας καὶ ἔχων τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ λοιπὰ προσόντα. Ὁ βοηθὸς προΐσταται τοῦ γραφείου, τηρεῖ τὰ βιβλία καὶ ἀναπληροῖ τὸν ἐπόπτην, ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ ὀπωσδήποτε κωλύμενον.—8. Λογιστὴς διορίζεται ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ ὑπουργικοῦ γραμματεὺς α' ἢ β' τάξεως, ὁ συμπληρώσας τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, κεκτημένος τουλάχιστον διπλωμα δημοσίας ἢ ἰσοτίμου πρὸς ταύτην ἐμπορικῆς σχολῆς.—9. Ἀρχαιοφύλαξ διορίζεται, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ ὑπουργικοῦ ἀκολουθού, ὁ διατελέσας ἐπὶ πενταετίαν τουλάχιστον γραφεὺς α' τάξεως παρὰ τῷ γραφείῳ τῆς κυβερνητικῆς ἐποπτείας.—10. Γραφεὺς διορίζεται, ἐπὶ βαθμῷ καὶ

* Ὁρα ἄρθ. 9 § 3 Ν. 6110]1934.

μισθῷ γραφῆως α' τάξεως, ὁ ἔχων προσόντα γραφῆως τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας.—Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει ἀναλόγως καὶ περὶ τοῦ κλη-
τῆρος.

Ἄρθ. 5.—N. 289[1945, ἀρθ. 3 : Τὸ ἀρθ. 5 τοῦ N. 3632]1928 «περὶ χρημα-
τιστηρίων ἀξιῶν» καταργεῖται, ἡ δὲ ἀρμοδιότης τοῦ διὰ τοῦ ἀρθρου τούτου
ἰδρυθέντος εἰδικοῦ συμβουλίου χρηματιστηρίου ἀξιῶν ἀνήκει ἐφεξῆς εἰς τὴν
διοικοῦσαν ἐπιτροπὴν τοῦ χρηματιστηρίου.

Ἄρθ. 6.—1. Διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας, μετ'
ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ προσωρινὴ
ἀναστολὴ τῆς λειτουργίας τοῦ χρηματιστηρίου*.—2. Διὰ πράξεως τοῦ
ὑπουργοῦ τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ
χρηματιστηρίου, δύναται νὰ ἀπαγορευθῶσι προσωρινῶς αἱ ἐπὶ προθεσμίᾳ,
ἐπὶ ὥρῳ, ἢ ἐπὶ διπλασιασμῷ συναλλαγῶν, ὡς καὶ αἱ μεταφοραὶ, δι' ὥρι-
σμένον χρόνον καὶ διὰ μίαν ἢ πλείονας ἐκ τῶν διαπραγματευομένων ἐν τῷ
χρηματιστηρίῳ ἀξιῶν.—3. Ἀποφάσει τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου, δύ-
νεται νὰ διαταχθῇ ἡ προσωρινὴ ἀναστολὴ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ μέχρι
πέντε ἡμερῶν. Ὑποχρεοῦται ὁμοῦς ἡ ἐπιτροπὴ ἵνα ἀμέσως ἀναγγείλῃ τὴν
τοιαύτην ἀπόφασιν αὐτῆς, διὰ τοῦ ἐπόπτου, πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἑθν.
Οἰκονομίας, ὅπερ δύναται νὰ ἐγκρίνῃ ἢ ν' ἀκυρώσῃ ταύτην. Ἀποφάσει
τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν, προσκαλουμένης ἐκτάκτως πρὸ 21
τουλάχιστον ὡρῶν, δύναται ν' ἀνασταλῇ ἡ λειτουργία τοῦ χρηματιστη-
ρίου μέχρι δεκαπενθημέρου. Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις, θεωρουμένη ὡς ληφθεῖσα
μόνον ἐὰν ψηφίσουν ὑπὲρ αὐτῆς τὰ 2/3 τῶν κατὰ τὴν συνέλευσιν παρόν-
των χρηματιστῶν, κοινοποιεῖται ἀμελητὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἑθν. Οἰ-
κονομίας καὶ τὸν ἐπόπτην καὶ ἐκτελεῖται μετὰ τὴν ἐγκρισιν τοῦ ὑπουργοῦ.
—4. Ὁ ἐπόπτης, ἕνεκα ἐκτάκτων δεδικαιολογημένων περιστάσεων, δύναται
νὰ διαλύῃ τὴν συνεδρίαν τοῦ χρηματιστηρίου, ὑποχρεοῦται ὁμοῦς ν' ἀνα-
φέρῃ παραχρῆμα περὶ τούτου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας.

Ἄρθ. 6α. (N. 6110]1934).—1. Διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς
Οἰκονομίας, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ
γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου, δύναται νὰ ὁρισθῇ, ὅτι
ἐφ' ὧν τῶν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ διαπραγματευομένων ἀξιῶν ἢ ἐφ' ὥρι-
σμένων ἐξ αὐτῶν καὶ ἐφ' ὥρισμένον χρόνον, καθοριζόμενον ἐκαστοτε ἐν τῇ
πράξει ταύτῃ, ἢ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν διενέργεια συμβάσεων ἐπὶ
προθεσμίᾳ καὶ μεταφορᾷ θὰ ἐπιτρέπηται ὑπὸ τοῦς ὡς ἔπεται ὅρους καὶ
περιορισμούς, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν χρηματι-
στηριακῶν νόμων καὶ κανονισμῶν : α') [N. 2431]1940, ἀρθ. 9]. Αἱ ἐκ τῶν
συναλλαγῶν τούτων προκύπτουσαι καθ' ἡμέραν διαφοραὶ μεταξὺ τῶν τι-
μῶν τῆς συνάψεως τῆς συναλλαγῆς καὶ τῶν τελευταίων τιμῶν (κλεισίμα-

* N. 5169 τῆς 9]13 Μαΐου 1932 «περὶ παροχῆς ἀδείας συνάψεως συναλλα-
γῶν ἐπὶ ὁμολογιῶν ἑθν. δανείων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναστολῆς τῆς
λειτουργίας τοῦ χρηματιστηρίου.

τος) ἐκάστης συνεδριάσεως εἶναι ἀπαιτηταὶ καὶ καταβάλλονται αὐθημερόν ὑπὸ τῶν ὑποχρέων χρηματιστῶν ὑπὲρ τῶν δικαιούχων εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν τοῖς μετρητοῖς ἢ εἰς ὁμολογίας ἐθνικῶν δανείων ἢ κτηματικῶν τραπεζῶν, ὑπολογιζομένας εἰς τὴν τρέχουσαν αὐτῶν τιμὴν, καὶ παραμένουσι παρ' αὐτῷ μέχρι πέρατος τῆς ἐκκαθαρίσεως. Τῶν οὕτω κατατεθεισῶν ὁμολογιῶν γίνεται καθ' ἡμέραν ἀναπροσαρμογὴ εἰς τὰς τρέχουσας τιμὰς. β') Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ χρηματιστηρίου ὑποχρεοῦται ὡς καθ' ἐκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς ἐνάρεξως τῆς συνεδριάσεως γνωρίσῃ εἰς τὸν ἐπὶ τὴν ἐὰν κατεβλήθησαν ἢ καθυστεροῦνται ὑπὸ τινος αἱ μέχρι τῶν τιμῶν κλεισίματος τῆς προηγουμένης ἡμέρας καταβλητέαι διαφοραί. γ') Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου κατὰ τὰ ἀνωτέρω χαταβολῆς τῶν ὀφειλομένων διαφορῶν ὑπὸ τινος τῶν ὑποχρέων, πιστοποιουμένης ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου ἢ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ ἐπόπτου, ἐξ ἐλέγχου τῶν βιβλίων τοῦ γραφείου ἐκκαθαρίσεως καὶ ἄλλων στοιχείων, ὁ ἐπὶ τῆς ἀπαγορεύει αὐθωρῇ τὴν σύναψιν νέων χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν εἰς τὸν μὴ καταβαλόντα χρηματιστὴν, ὡς καὶ τὴν εἰσοδὸν αὐτοῦ καὶ τῶν ἀντικρυστῶν αὐτοῦ εἰς τὴν αἰθούσαν τῶν συναλλαγῶν τοῦ χρηματιστηρίου καὶ διὰ προσκλήσεως ἐν τῷ κύκλῳ καλεῖ τοὺς ἔχοντας ἐκκρεμεῖς συναλλαγὰς μετ' αὐτοῦ χρηματιστὰς ὅπως ὑποβάλωσιν αὐθημερόν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ χρηματιστηρίου δῆλωσιν, διὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν ἐκκαθάρισιν τῶν συναλλαγῶν τούτων, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν §§ 3—6 τοῦ ἄρθ. 27 τοῦ Ν. 3632, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι αἱ καθοριζόμεναι τιμαὶ χρεωπιστώσεων καθορίζονται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς αὐθημερόν, βάσει τῶν ἐν τῷ χρηματιστηριακῷ δελτίῳ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀναγραφεισῶν τιμῶν. Αἱ ἐκ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑποχρεωτικῆς ἐκκαθαρίσεως προκύπτουσαι διαφοραὶ εἶναι ἀμέσως ἀπαιτηταὶ ὑπὸ τῶν δικαιούχων.—2. [Κατηγ. Ν. 2341, ἄρθ. 9 § 2].—3. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τῶν ὡς ἄνω πράξεων τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, αἱ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν συναπτόμεναι χρηματιστηριακαὶ συναλλαγαι τοῖς μετρητοῖς ἐκκαθαρίζονται ὑποχρεωτικῶς μέσῳ τοῦ χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν ἢ τοῦ ἐντεταλμένου τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐκκαθαρίσεως, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ χρηματιστηριακοῦ νόμου καὶ κανονισμοῦ, ἀπαγορεύεται δὲ ἢ ἐν αὐτῷ καταχωρίσις συμβάσεων ἐπὶ δώρῳ ἢ διπλασιασμῷ.

Ἄρθ. 7.—1. Ἡ ἐπὶ τμηματικῇ καταβολῇ πώλησις χρεωγράφων ἐπιτρέλεται μόνον, α') ἐὰν ἡ πωλήτρια εἶναι ἀνώνυμος ἐταιρεία, ἥς τὸ καταβεβλημένον κεφάλαιον ἀνέρχεται τοῦλάχιστον εἰς τρία ἑκατομμύρια δραχμῶν, β') ἐὰν ἡ πώλησις ἐγένετο διὰ δημοσίου ἐγγράφου ἢ ἰδιωτικοῦ, εἰς διπλοῦν συντασσομένου καὶ ἀναγράφοντος, αα) τὸ τίμημα, ὅπερ δέον εἶναι εἶναι ὑποχρεωτικῶς, ἐπὶ μὲν χρεωγράφων εἰσηγμένων εἰς τὸ

χρηματιστήριο, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ χρηματιστηρίου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πωλήσεως ἢ τῶν πέντε προηγούμενων ταύτης ἡμερῶν, ἐπὶ πάντων δὲ τῶν λοιπῶν χρεωγράφων τιμῇ μὴ δυναμένη νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῆς ὀνομαστικῆς τῶν χρεωγράφων τιμῆς, ββ) τοὺς ἀριθμοὺς τῶν πωλουμένων τίτλων, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ὁμολογιῶν, γγ) τὸν τόκον καὶ τὴν προθεσμίαν πληρωμῆς τοῦ τιμήματος, γ') εἰάν ἡ διάρκεια τῶν τμηματικῶν καταβολῶν δὲν ὠρίσθῃ διὰ χρονικὴν περίοδον ὑπερβαίνουσαν τὰ τρία ἔτη.—2. Ἡ πωλήτρια δὲν δικαιούται εἰς ἐκποίησην, ἐνεχυρίασιν ἢ μεταφορὰν τῶν πωληθέντων χρεωγράφων, ὑποχρεοῦται δὲ νὰ ἐπιδεικνύῃ ταῦτα τῷ ἀγοραστῇ ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ.—3. Ἡ παράβασις τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τίκτει ἀκυρότητα τῆς ἀγοραπωλησίας ὑπὲρ μόνου τοῦ ἀγοραστοῦ.—4. Πᾶσα ἐναντία συμφωνία εἶναι ἄκυρος.

Κεφάλαιον Α'—Περὶ μελῶν τοῦ χρηματιστηρίου

* Ἀρθ. 8.—1. Τὰ μέλη τοῦ χρηματιστηρίου εἶναι τακτικά καὶ ἔκτακτα.—2. Τακτικά μέλη εἶναι οἱ χρηματισταὶ καὶ οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος μεσῖται, ἔκτακτα δὲ οἱ ἀντικρουοταί.—3—5 * (N. 389]1915, ἀρθ. 2): 1. Ἡ διοικοῦσα τὸ χρηματιστήριο ἐπιτροπὴ, ἣτις ἐφορεύει τῶν ἐργασιῶν τοῦ χρηματιστηρίου καὶ διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ὁρίζεται ἐπταμελὴς καὶ ἀποτελεῖται ἐξ ἑπτὰ χρηματιστῶν, ἐκλεγόμενων ὑπὸ συνελεύσεως χρηματιστῶν, συγκαλουμένης πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ γενικοῦ κυβερνητικοῦ ἐπόπτου τοῦ χρηματιστηρίου ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐκάστου δευτέρου ἔτους. Ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαρχόντων μεσιτῶν ὑπερβαίνει τοὺς εἴκοσι, τὸ ἐν ἐκ τῶν μελῶν τούτων ἐκλέγεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῶν μεσιτῶν μεταξὺ αὐτῶν. Διὰ Β. Διατ. ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας θέλουσι κανονισθῇ τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, τὰ τῆς ἀναπληρώσεως αὐτῶν, τὰ περὶ ὁρίσμου τοῦ γραμματέως καὶ ἐν γένει τὰ τῆς λειτουργίας τῆς ἐπιτροπῆς. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὡς ἄνω Β. Διατ. ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 12 Ἰουνίου 1910 Β. Διατ. «περὶ τρόπου ἐκλογῆς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, τῆς ἀναπληρώσεως αὐτῶν κλπ».—2. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ χρηματιστηρίου συνεδριάζει νο-

* Αἱ §§ 3—5 τοῦ N. 3632 ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τοῦ ἀρθ. 1 τοῦ 2341] 1940. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἄρθρον ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ παρατιθεμένου ἀρθ. 2 τοῦ N. 389]1945.

μίμωσ παρόντων τοῦλάχιστον πέντε ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ τοῦ γενικοῦ κυβερνητικοῦ ἐπόπτου ἀπαραιτήτως, τῆς παρουσίας αὐτοῦ ἐμφαινομένης ἐκ τῆς ὑπογραφῆς ὑπὸ τοῦτου τῶν σχετικῶν πρακτικῶν. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ὑπερισχέει ἡ γνώμη μεθ' ἧς συντάσσεται ὁ πρόεδρος.—3. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τοῦ γενικοῦ κυβερνητικοῦ ἐπιτρόπου ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου λαμβανομένων ἀποφάσεων ἐπὶ θεμάτων τῆς ἀρροδιότητος τοῦ καταργουμένου ὑπὸ τοῦ παρόντος εἰδικοῦ συμβουλίου χρηματιστηρίου ἀξιών ὡς καὶ ἐπὶ θεμάτων ἀφορῶντων τὴν ἀναστολὴν τῆς λειτουργίας τοῦ χρηματιστηρίου, τὴν διαγραφὴν χρεωγράφων ἐκ τοῦ χρηματιστηρίου ἢ τὴν μὴ διεξαγωγὴν τῆς ἐκκαθαρίσεως συναλλαγῶν ἐπὶ τινων ἐξ αὐτῶν διὰ τοῦ γραφείου ἐκκαθαρίσεως καὶ τὸν καθορισμὸν τῶν τιμῶν συμψηφισμοῦ ἐπὶ τινων ἢ πλειόνων χρεωγράφων, ἢ ἐκτέλεισις τῶν ἀποφάσεων τούτων ἀναστέλλεται μέχρις ἀποφάσεως ἐπὶ τούτων τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας εἰς ὃν παραπέμπεται ἡ λύσις τῆς διαφωνίας ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας τῆς λήψεως τῆς ἀποφάσεως καὶ ὅστις ὀφείλει μέχρις τῆς ἐπομένης ἐργασίμου ἡμέρας καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως τοῦ χρηματιστηρίου νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν του, ἥτις εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ ἀμετάκλητος διὰ τὸ χρηματιστήριον. 4. Ἡ θητεία τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι διετής καὶ λήγει τὴν 31 Δ[ε]βρίου ἐκάστου δευτέρου ἔτους. Ἡ θητεία τῆς κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἐκλεγισομένης ἐπιτροπῆς λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου 1946.

Ἄρθ. 9.—1 (Ν. 3341]1940, ἄρθ. 2). Χρηματιστῆς διορίζεται διὰ Β. Διατάγμ., προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας, ὁ Ἕλλην πολίτης, ὁ ἔχων ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ μέσης δημοσίας ἢ ἀνεγνωρισμένης ἰσοτίμου ἐμπορικῆς σχολῆς, συμπληρώσας τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ἀπολαύων τῶν πολιτικῶν καὶ ἀστικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων καὶ μὴ κηρυχθεὶς εἰς κατὰστασιν πτωχεύσεως, τοῦ ὁποίου προέτεινε τὸν διορισμὸν συνέλευσις τῶν χρηματιστῶν διὰ τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ αὐτῶν, προσκαλουμένη πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ γενικοῦ κυβερνητικοῦ ἐπόπτου.—Ὁ χρηματιστῆς πρὸ τοῦ διορισμοῦ του δέον νὰ προσαγάγῃ καὶ πιστοποιητικὸν περὶ τῶν κοινωνικῶν αὐτοῦ φρονημάτων.—2. Ὁ χρηματιστῆς ἀπολύεται διὰ διατάγματος, ἐκδιδομένου ὑποχρεωτικῶς προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας, α') ἐὰν κατεδικάσθῃ τελεσιδικῶς εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἢ εἰς ἐπανορθωτικὴν τοῦ ἄρθ. 22 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, β') ἐὰν ἐκηρύχθῃ εἰς ἀπαγόρευσιν, γ') ἐὰν ἐκηρύχθῃ εἰς πτώχευσιν, δ') εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν §§ 2 καὶ 4 τοῦ ἐπομένου ἄρθρου, ε') ἐὰν, δι' ἀποφάσεως τοῦ εἰδικοῦ συμβουλίου, προτάσει τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου καὶ τοῦ κυβερνητικοῦ ἐπόπτου, βεβαιωθῇ ὅτι ἐπιδεικνύει, κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν, κακὴν πίστιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν γένει συναλλαγῶν αὐτοῦ.—3 (Ν. 5169]1932 ἄρθ. 6). Διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας τίθεται ὁ χρηματιστῆς ἢ ὁ μεσίτης τῇ αἰτήσει του εἰς κατὰστασιν διαθεσιμότητος. Εἰς τὰ ἐν διαθεσιμότητι μέλη ἀπαγορεύεται ἡ συμμετοχὴ εἰς τὰς γενικὰς συναλεύσεις ὡς καὶ ἐν γένει ἡ ἀμεσος ἢ ἐμ-

μεσος ἀτομικῶς ἢ ἐν οἰκιδήποτε μορφῇ συνεταιρισμοῦ ἄσκησις τοῦ χρηματιστηριακοῦ ἐπαγγέλματος, δὲν ἐφαρμόζονται δὲ ὑπ' αὐτῶν αἱ ἐν ἀρθ. 12 § 3, ἐδάφ. I, II, III, καὶ IV, τοῦ N. 2832 ἀπαγορεύσεις. Ἡ ἐγγύησις τοῦ εἰς διαθεσιμότητα τιθεμένου χρηματιστοῦ ἢ μεσίτου ἀναλαμβάνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 11 τοῦ N. 3632. Τὰ διαθέσιμα μέλη δύνανται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ των, ὑποβαλλομένη πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθν. Οἰκονομίας διὰ τοῦ κυβερν. ἐπόπτου νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς κατάστασιν ἐνεργείας διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας καὶ ἐφ' ὅσον καταθέσωσι τὴν κατὰ τὸν νόμον νέαν ἐγγύησιν. Παρατεينوμένης τῆς διαθεσιμότητος πέραν τῶν τριῶν ἐτῶν κατὰ συνέχειαν, τὸ ἐν τῇ τοιαύτῃ καταστάσει διατελοῦν μέλος τοῦ χρηματιστηρίου θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἀπολυθέν τῆς παρὰ τῷ χρηματιστηρίῳ θέσεως αὐτοῦ, τοῦ ἐπόπτου ὑποχρεομένου νὰ ὑποβάλλῃ συγχρόνως ἐκθεσιν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθν. Οἰκονομίας, τὸ ὁποῖον ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ ἀμελητὶ τὸ οἰκτεῖον περὶ ἀπολύσεως διάταγμα.

Ἄρθ. 10.—1 (N. 1095]1916, ἀρθ. 2): Ἡ ἐγγύησις τῶν χρηματιστῶν ὀρίζεται εἰς δραχ. 3.000.000. Τὸ ποσὸν τοῦτο καταβληθήσεται μετρητοῖς ἢ εἰς χρεώγραφα (ὁμολογίαι καὶ μετοχαί) ἐκ τῶν εἰσηγμένων εἰς τὸ χρηματιστήριον, εἰς δόσεις, τοῦ τρόπου, τοῦ ποσοῦ τούτων, τοῦ εἵδους τῶν χρεωγράφων καὶ τοῦ χρόνου καταβολῆς, καθοριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ Ἐθν. Οἰκονομίας.—2—3 (N. 1095]1916, ἀρθ. 3): Ἡ ὑπὸ τοῦ ἀρθ. 10 τοῦ N. 3632]1928 «περὶ Χρηματιστηρίου ἀξιῶν» προβλεπομένη καὶ συσταθεῖσα ἀνώνυμος ἐταιρεία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀνώνυμος ἐταιρεία τῶν χρηματιστῶν Ἀθηνῶν», διαλύεται ἐλλείψει ἐνεργητικοῦ καὶ λόγῳ ἀδυναμίας ἐκπληρώσεως τοῦ σκοτοῦ αὐτῆς. Τὸ προσωπικὸν τῆς ἐταιρείας ταύτης μετατάσσεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ νομικοῦ προσώπου τοῦ χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν. Πᾶσα διάταξις τῆς κειμένης νομοθεσίας ἀφορῶσα τὴν διαλυομένην ὡς ἄνω ἐταιρείαν καὶ τὸς μετοχὰς αὐτῆς καταργεῖται.*—4. Ἐάν, ἔνεκα ἐπιβολῆς κατασχέσεως, ὑποτιμῆσεως ἢ οἰουδήποτε ἄλλου λόγου, ἐπέλθῃ μείωσις, κατὰ τὸ ἐν πέμπτῳ, τουλάχιστον, τοῦ ποσοῦ τῆς ἐγγυήσεως, ὁ χρηματιστής, καλούμενος ὑπὸ τοῦ ἐπόπτου, ὑποχρεοῦται νὰ συμπληρώσῃ αὐτὴν εἰς τὸ σύνολον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσκλήσεως. Μὴ γενομένης τῆς συμπληρώσεως, ὁ ἐπόπτης ἀπαγορεύει αὐτῷ τὴν εἰσόδον εἰς τὸ χρηματιστήριον καὶ τὴν ἐνεργεῖαν χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν, ἐὰν δὲ ἡ μὴ συμπληρώσις παρετάθῃ ἐπὶ τριμνην, ὁ ἐπόπτης ὑποβάλλει ἀμελητὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας ἐκθεσιν περὶ ἀπολύσεως αὐτοῦ, τοῦ ὑπουργοῦ ὑποχρεομένου νὰ προβῇ εἰς ταύτην ἐντὸς δεκαημέρου ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἐκθέσεως.

Ἄρθ. 11.—Ἡ ἐγγύησις εἶναι προνομιακῶς ὑπέγγυος διὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐντολέων καὶ ἀντισυμβαλλομένων, λόγῳ μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ἐκ

* Αἱ καταργηθεῖσαι διατάξεις τοῦ ἀρθ. 10 N. 3632 εἶχον τροποποιηθῇ ὑπὸ τοῦ ἀρθ. 3 N. 2841]1940.

χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν πηγαζουσῶν ὑποχρεώσεων τοῦ χρηματιστοῦ.
—2. Ἡ ἐγγυήσις (καὶ τὸ ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθ. 10 τοῦ παρόντος ἄνω. ἐται-
ρείας, διατιθέμενον ὑπὲρ τῶν χρηματιστῶν ἐγγυητικὸν κεφάλαιον) δὲν δύ-
ναιτο νὰ κατασχεθῶσι, πάσης τυχὸν ἐπιβαλλομένης κατασχέσεως οὐσης αὐ-
τοδικαίως ἀκύρου. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου κα-
τάσχεσις τῆς παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἐγγυήσεως δι' ὀφειλὰς
ἐκ καθυστερουμένων τελῶν χρηματιστηριακῶν συμβάσεων.—3. Ἡ ἐγγυήσις
ἀναλαμβάνεται μετὰ τρεῖς μόνον μῆνας ἀπὸ τοῦ θανάτου, τῆς παραιτήσεως,
ἢ ἀπολύσεως τοῦ χρηματιστοῦ ἢ μεσίτου, ἐφ' ὅσον οὐδεμία ὑπάρχει ἐπ' αὐτῆς
ἀξίωσις, κοινοποιηθεῖσα εἰς τὸν ἐπόπτην καὶ ἐκκρεμοῦσα ἐνώπιον τῶν δικα-
στηρίων.—4. Ἐὰν ἡγέρθη τοιαύτη ἀξίωσις κατὰ τοῦ χρηματιστοῦ ἐντὸς τῆς
ἀνωτέρω προθεσμίας καὶ ἐκοινοποιήθῃ αὕτη εἰς τὸν ἐπόπτην, ἀπόκειται
εἰς τὸ χρηματιστηριακὸν δικαστήριον, μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας, νὰ
διατάξῃ τὴν ἐν δλω ἢ ἐν μέρει ἀπόδοσιν τῆς ἐγγυήσεως ἐπὶ καταβολῇ ἢ
μὴ ἐγγυήσεως, ἢ τὴν παραμονὴν αὐτῆς παρὰ τὰ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ μέχρις
ἐκδόσεως ὁριστικῆς καὶ τελεσιδικίου ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀξιώσεως.—5. Ἀπα-
γορεύεται ἡ ἐκχώρησις τῆς ἐγγυήσεως, ἡ δὲ γενομένη εἶναι αὐτοδικαίως
ἄκυρος. Ὅμοιως ἀπαγορεύεται πᾶσα αὐτῆς διεκδίκησις, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ὁ
ἐν τῷ παρόντι ὥρισμένος σκοπὸς τῆς ἐγγυήσεως.—6. [Πᾶσαι αἱ διατάξεις
τῶν ἀνωτέρω παραγράφων τοῦ παρόντος ἁρθρου ἰσχύουσιν ἀναλόγως καὶ
ἐπὶ τῶν εἰς χρηματιστὰς ἀνηκουσῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν ἐν τῇ περὶ ἧς
ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἁρθρου 10 τοῦ παρόντος ἀνωτέρω ἐταιρείας, ὡς
καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 17 τοῦ παρόντος διατιθεμένου
ἀντιτίμου αὐτῶν].*

* Ἀρθ. 12.—1. Ὁ χρηματιστὴς θεωρεῖται ἔμπορος, ἀσκήσας
δημόσιον λειτούργημα.—2. Ὁ χρηματιστὴς τηρεῖ τοῦλάχιστον
τὰ ἑξῆς βιβλία: α') Ἡμερολόγιον. β') Βιβλίον ἀπογραφῶν.
γ') Σημειωματᾶριον. δ') (Ν. 2341]1940, ἄρθ. 5 § 1). Βιβλιάριον
τριπλοτύπων πινακιδίων, προσωρισμένων ὅπως ἐξ ἐκάστου πινα-
κιδίου τὸ μὲν πρῶτον τμήμα παραδίδεται ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ
τῆς συναλλαγῆς ὑπὸ τοῦ χρηματιστοῦ εἰς τὸν ἐντολέα, τὸ δὲ
δεύτερον ἐντὸς τῆς ἡμέρας τῆς συνάψεως τῆς συναλλαγῆς εἰς
τὸν ἐπόπτην καὶ τὸ τρίτον κρατεῖται ὑπ' αὐτοῦ. ε') Βιβλίον
δεκαπενθήμερων ἐκκαθαρίσεων τῶν πελατῶν.—Τὰ κατὰ τὸ
παρὸν ἄρθρον βιβλία, ὡς καὶ πάντα τὰ θεσπιζόμενα νομίμως
ὡς ὑποχρεωτικά, ἔχουσι τὴν ἀποδεικτικὴν δύναμιν τῶν ὑπο-
χρεωτικῶς τηρουμένων ἐμπορικῶν βιβλίων, καθοριζομένου εἰ-

* Ὅρα ἐν ἄρθ. 10 Ν. 1095]1916, ἄρθ. 3, σελ. 173.

δικῶς, ὡς πρὸς τὰ παραδιδόμενα εἰς τοὺς ἐντολεῖς πινακίδια ἐκτελέσεως ἐντολῶν καὶ ἀντίγραφα τῶν δεκαπενθήμερων ἐκκαθαρίσεων, ὅτι ταῦτα ἀποτελοῦσι πλήρη ἀπόδειξιν, ἐφ' ὅσον δὲν κοινοποιηθῇ πρὸς τὸν χρηματιστὴν εἰδοποιήσις κατ' αὐτῶν ἐντὸς 48 ὥρων ἀπὸ τῆς παραδόσεως πρὸς τοὺς ἐντολεῖς καὶ ἐφ' ὅσον αἱ ἐν αὐτοῖς ἀναγραφόμεναι ἀγοραπωλησίαι ἐξετελέσθησαν ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφων ἐντολῶν.—3. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν χρηματιστὴν: I. Νὰ ἐνεργῇ δι' ἴδιον λογαριασμόν, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, χρηματιστηριακὰς συναλλαγὰς ἐπὶ προθεσμίᾳ, ἐλὶ δώρῳ ἢ ἐπὶ διπλασιασμῷ. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς χρηματιστὰς ἐν γένει ἢ ἐνέργεια μεταφορῶν δι' ἴδιον λογαριασμόν, πλὴν ἐὰν πρόκειται περὶ μεταφορὰς συναλλαγῆς, τοῖς μετρητοῖς συναφθείσης, δι' ἴδιον τοῦ χρηματιστοῦ λογαριασμόν.—Μετ' ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου, κοινοποιουμένην εἰς τὸν ἐπόπτην καὶ τοιχοκολλωμένην εἰς ἔμφανές μέρος τῆς αἰθούσης τοῦ χρηματιστηρίου, ἔδυνάται, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτῶν, νὰ ἐπιτραπῇ εἰς χρηματιστὰς, μὴ ὑπερβαίνοντας τὸ ἐν τέταρτον τῶν παρ' ἐκάστῳ χρηματιστηρίῳ διωρισμένων, ὅπως ἐνεργῶσι πάσης φύσεως χρηματιστηριακὰς συναλλαγὰς δι' ἴδιον λογαριασμόν. Οἱ τοιοῦτοι χρηματισταί, ἵνα τύχωσι τῆς ἀνωτέρῃ ἀδείας, δεόν νὰ ἐπισυνάπτωσιν εἰς τὴν αἴτησιν αὐτῶν ἀπόδειξιν καταθέσεως, συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 10 τοῦ παρόντος, προσθέτου ἐγγυήσεως, ἴσης πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς παρ' αὐτῶν κατατεθειμένης ἀρχικῆς, παύουσι δέ, ἀπὸ τῆς παροχῆς πρὸς αὐτοὺς τῆς ρηθείσης ἀδείας, ἔχοντες δικαίωμα νὰ ἐκτελῶσιν οἰανδήποτε χρηματιστηριακὴν συναλλαγὴν κατ' ἐντολὴν τρίτων, πάσης οὕτω τυχὸν ἐνεργηθησομένης παρ' αὐτῶν πράξεως οὔσης ἀκέρου μόνον ὡς πρὸς τὸν χρηματιστὴν. Ἡ ὡς ἄνω ἀδεια δύναται ὀποτεδήποτε ν' ἀνακληθῇ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου, ἐνεργούσης αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἴτησιν τοῦ ὑπὲρ οὗ αὕτη, τῆς τοιαύτης ἀνακλήσεως κοινοποιουμένης πρὸς τὸν ἐπόπτην καὶ τοιχοκολλωμένης, κατὰ τὰ προμνημονευθέντα, τῆς δὲ προσθέτου ἐγγυήσεως ἀναλαμβανομένης ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, καθ' ὃν τρόπον καὶ ἡ κυρία ἐγγυήσις.—II. (Κατηγν. Ν. 2341]1940, ἀρθ. 4 § 1)*.—III. Ν' ἀσκήῃ ἀντιπροσωπεῖαν ἀνωνύμου ἐταιρείας, ἥς τὰ χρεώγραφα εἶναι εἰσηγμένα εἰς τὸ χρηματιστήριον.—IV. Ν'

* Ν. 2341]1940, ἀρθ. 4.—2. Εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ λειτούργημα τοῦ χρηματιστοῦ πᾶσα ἐν γένει ἐργασία ἢ ὑπηρεσία ἀπάρχουσα πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ λειτουργήματος τούτου, ὡς καὶ ἡ ἔμμισθος ὑπηρεσία ὑπαλλήλου.—3. Εἶναι ἐπίσης ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ λειτούργημα τοῦ χρηματιστοῦ ἢ ὑπηρεσία ὡς διευθύνοντος συμβούλου παρ' ἀνωνύμῳ ἐταιρείᾳ.—I. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου κατέχοντες θέσεις ἀσυμβίβαστους κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους χρηματισταὶ δύνανται νὰ διατηρήσωσι ταύτας μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρ. 1940.

ἀσκή ἐμπορίαν ἄλλην πλὴν τῆς τοῦ χρηματιστοῦ.—V. Νὰ συνάπτη ἐταιρείαν ἐπὶ σκοπῷ διενεργείας χρηματιστηριακῶν πράξεων, πλὴν ἐὰν τηρηθῶσιν αἱ ἐπόμεναι περὶ χρηματιστηριακῶν ἐταιρειῶν διατάξεις. α') Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος νόμου χρηματιστηριακὴ ἐταιρεία εἶναι ἡ ὁμόρρυθμος ἐταιρεία ἢ συναπτομένη μεταξὺ δύο τῶ πολὺ χρηματιστῶν. Ἐκάτερον τῶν συμβαλλομένων μελῶν ὀφείλει νὰ ἔχη καταβεβλημένον ὁλόκληρον τὴν κατὰ τὸν νόμον ἀπαιτουμένην ἐγγύησιν. β') Ἡ ἐταιρεία συνιστᾶται δια συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου δημοσιευομένου κατὰ τὰς περὶ ἐταιρειῶν διατάξεις τοῦ Ἑμπορικοῦ Νόμου καὶ ὑποβαλλομένου ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ εἰς τὸν ἐπόπτην καὶ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ χρηματιστηρίου. γ') Ἡ χρηματιστηριακὴ ἐταιρεία ἐκπροσωπεῖται ὑφ' ἐκατέρου τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ ἕκαστον τούτων ἔχει τὸ δικαίωμα ἐκφωνήσεως, αἱ δὲ συναλλαγαὶ διεξάγονται ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐταιρείας. δ') Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς ἐταιρείας, ἡ διάλυσις κοινοποιεῖται ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὸν ἐπόπτην, ὅστις τοιχοκολλᾷ τὴν περὶ τούτου ἀγγελίαν ἐν τῷ πῖνακι τοῦ χρηματιστηρίου. ε') Πρὸ τῆς παρόδου δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τοιχοκολλήσεως ἡ ἐταιρεία δὲν θεωρεῖται διαλυθεῖσα. στ') Ἡ ἐταιρεία καὶ οἱ ὁμόρρυθμοι ἑταῖροι ἀξιοκλουθοῦν καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν παραμένοντες ἀλληλεγγῶς ὑπόχρεοι διὰ τὰς ἀπ' ὀνόματι τῆς ἐταιρείας χρηματιστηριακὰς συναλλαγὰς. ζ') Αἱ διατάξεις τῆς § 3 τοῦ ἄρθ. 19 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ χρηματιστηριακῆς ἐταιρείας. η') Ἐπιτρέπεται ἐπίσης εἰς τὸν χρηματιστὴν ἢ τὴν χρηματιστηριακὴν ἐταιρείαν ἢ σύναψις ἐταιρείας μετὰ τρίτων, ἰδιωτῶν, σκοποῦσης τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς θέσεως τοῦ χρηματιστοῦ. θ') Ἡ ἐταιρεία αὕτη συνιστᾶται κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. β' ἐδ. τῆς παρούσης παραγράφου ὀριζόμενα, ὑπὸ τὸν τύπον τῆς ἀπλῆς ἢ κατὰ μετοχὰς ἑτερορρυθμοῦ, ἔχει δ' ὡς ὁμόρρυθμον μὲν μέλος τὸν χρηματιστὴν ἢ τὴν χρηματιστηριακὴν ἐταιρείαν, ὡς ἑτερόρρυθμα δὲ τοὺς λοιποὺς ἐταίρους. ι') Ἡ ἐπωνυμία τῆς ἐταιρείας ταύτης ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ὁμορρυθμοῦ μέλους, προστιθεμένων τῶν λέξεων «καὶ Συντροφία», αἱ δὲ συναλλαγαὶ διεξάγονται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁμορρυθμοῦ μέλους καὶ μόνον. ια') Εἰς τῆς ἑτερορρυθμοῦ ταύτης ἐταιρείας τὸ κεφάλαιον ὁ χρηματιστὴς δέον νὰ συμμετέχη τουλάχιστον κατὰ τὸ τέταρτον. Ἡ χρηματιστηριακὴ ἐγγύησις δὲν δύναται ν' ἀποτελέσῃ ἐταιρικὴν εἰσφοράν. ιβ') Ἐτερόρρυθμοι ἑταῖροι τοιούτων ἐταιρειῶν δύνανται νὰ ἐκτελῶσι χρεὴ ἀντικρυστοῦ παρὰ τῷ ὁμορρυθμῷ ἐταίρῳ, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελον τηρηθῇ αἱ περὶ ἀντικρυστῶν διατάξεις τοῦ ἄρθ. 14 τοῦ παρόντος. Οἱ ἀντικρυσταὶ οὗτοι δὲν ἀποβάλλουσιν ἐκ τοῦ λόγου τούτου τὴν ἰδιότητα αὐτῶν ὡς ἑτερορρυθμῶν ἐταίρων. ιγ') Αἱ διατάξεις τῶν ἐδ. δ' καὶ ε' καὶ στ', μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὁμόρρυθμα μέλη τῆς ἐταιρείας τῆς παρούσης παραγράφου, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἑτερορρυθμῶν ἐταιρειῶν.—4. Πᾶσα σύμβασις μεταξὺ ἐντολέων καὶ χρηματιστοῦ περὶ πληρωμῆς ἐλάσσονος ἢ μέζονος ποσοῦ τῶν ἐν τῷ κανονισμῷ ὀριζομένων μεσιτικῶν εἶναι ἄκυρος, ὡς πρὸς τὸν χρηματιστὴν μόνον, οὐχὶ δὲ καὶ τὸν ἐντολέα, δυνάμενον νὰ ἐπικαλεσθῇ ταύτην.

Ἄκυρος ὁμοίως εἶναι, ὥς πρὸς τὸν χρηματιστὴν μόνον, ἢ τε ἐντολὴ καὶ ἡ συναλλαγὴ δι' ἣν συνεφωνήθησαν ἢ ἐπληρώθησαν ἐλάσσονα ἢ μείζονα μεσιτικὰ τῶν νομίμων. Ἡ μεταξὺ χρηματιστοῦ καὶ ἀντισυμβαλλομένου χρηματιστοῦ συναλλαγὴ εἶναι ὅμως ἔγκυρος.—5. Ἡ πρὸς χρηματιστὴν δοθεῖσα ἐντολὴ δύναται νὰ ἀποδεικνύηται διὰ σημειώματος, ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ ἐντολέως. Ὁ ἐπόπτης, παραβάλλων τὸ σημείωμα τοῦτο πρὸς τὸ πινακίδιον τοῦ χρηματιστοῦ, τὸ βεβαίου τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐντολῆς, ὥς καὶ τὰ πινακίδια τ' ἀφορῶντα εἰς μεταφορὰς τῶν περὶ ὧν ἡ ἐντολὴ τίτλων, ἐκκαθαρίζει τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν μεσιτικῶν καὶ τελῶν χρηματιστηριακῶν συμβάσεων, διὰ πράξεως αὐτοῦ. Αὕτη ἀποτελεῖ τίτλον ἐκτελεστόν, διὰ τὰ μεσιτικὰ καὶ τὰ τέλη, κατὰ τοῦ ἐντολέως.

Ἄρθ. 13.—1. Ὁ μεσίτης ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ, λόγῳ ἐγγυήσεως, παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 50 χιλ. εἰς μετρητὰ ἢ εἰς τὰ κατὰ τὴν § 1 τοῦ ἄρθ. 10 τοῦ παρόντος χρεώγραφα καὶ ἐνὶ δὲς τῆς ἐν ταύτῃ καθοριζομένης προθεσμίας.—2. Περὶ τῆς ἀπολύσεως καὶ ἐγγυήσεως τοῦ μεσίτου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθ. 9 § 2, 10 καὶ 11 τοῦ παρόντος.—3. Ὁ μεσίτης θεωρεῖται ἔμπορος, τηρεῖ δὲ τουλάχιστον τὰ ἐξῆς βιβλία. α') Ἡμερολόγιον. β') Βιβλίον ἀπογραφῶν. γ') Σημειωματάριον. δ') Βιβλίον δεκαπενθήμερων ἐκκαθαρίσεων πελατῶν. ε') (N. 2341]1940, ἄρθ. 5). Βιβλίον τριπλοτύπων πινακιδίων, προωρισμένων ὅπως ἐξ ἐκάστου πινακιδίου τὸ μὲν πρῶτον τμήμα παραδίδεται ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς συναψεως τῆς συναλλαγῆς ὑπὸ τοῦ μεσίτου εἰς τὸν ἐντολέα, τὸ δὲ δεύτερον ἐντὸς τῆς ἡμέρας τῆς συνάψεως τῆς συναλλαγῆς εἰς τὸν ἐπόπτην καὶ τὸ τρίτον κρατεῖται ὑπ' αὐτοῦ. Ἐν τῷ παραδιδομένῳ πρὸς τὸν ἐπόπτην ἀντιτύπῳ ἀναγράφεται τὸ ὄνομα τοῦ χρηματιστοῦ, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου συνήφθη ἡ συναλλαγὴ.—4. Περὶ τῶν βιβλίων τῶν μεσιτῶν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς § 2 τοῦ ἄρθ. 12 τοῦ παρόντος.—5. Αἱ ἐν ἄρθρῳ 12 ἀπαγορευσεις ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ μεσιτῶν, ὥς ἐπίσης καὶ αἱ διατάξεις τῶν §§ 1 καὶ 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Ἄρθ. 14.—1—4 (N. 2341]1940, ἄρθ. 13).—α1. Πᾶς χρηματιστὴς δικαιούται νὰ ἔχῃ ἓνα ἀντικρυστήν. Ὁ ἀντικρυστὴς εἶναι ὑπάλληλος τοῦ χρηματιστοῦ βοηθῶν αὐτὸν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν του.—2. Ὁ χρηματιστὴς εὐθύνεται διὰ τὰς πράξεις καὶ παραλείψεις τοῦ ἀντικρυστοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 8 τοῦ παρόντος ἄρθρου δημοσιεύσεως τοῦ διορισμοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀπολύσεως αὐτοῦ.—3. Διὰ τὸν διορισμὸν ἀντικρυστοῦ ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολὴ πιστοποιητικῶν, α') ὅτι εἶναι Ἑλλήν πολίτης συμπληρώσας τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, β') ὅτι δὲν ἐκηρεύχθη εἰς κατὰστασιν πτωχευσεως, γ') ὅτι δὲν κατεδικάσθη κατὰ τὸ ἄρθ. 22 τοῦ ποιν. νόμου καὶ δ') περὶ τῶν κοινωνικῶν αὐτοῦ φρονημάτων.—4. Ὁ ἀντικρυστὴς διορίζεται αἰτήσῃ τοῦ προσλαβόντος αὐτὸν χρηματιστοῦ δι' ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου, δημοσιευομένης ὑπὸ τοῦ

γενικοῦ κυβερνητικοῦ ἐπόπτου, κατὰ τὰ κατωτέρω ἐν § 6 ὀριζόμενα.— Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ χρηματιστηρίου ἐρευνᾷ τὰ ἡθικὰ προσόντα τοῦ προτεινομένου, δικαιουμένη ν' ἀρνηθῇ τὴν ἔγκρισιν αὐτῆς ἰδίᾳ ἂν ἤθελε προκύψῃ ὅτι ἡ συνδέουσα τὸν ὑπάλλληλον μετὰ τοῦ χρηματιστοῦ σχέσις δὲν εἶναι πράγματι ὑπαλλήλική.—5. Κατὰ τῆς ἀπορριπτικῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς χωρεῖ προσφυγὴ τοῦ ἐνδιαφερομένου χρηματιστοῦ πρὸς τὸν γενικὸν κυβερνητικὸν ἐπόπτην τοῦ χρηματιστηρίου, ὅστις δικαιούται νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν αἴτησιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ χρηματιστηρίου, ἀποφαινομένην ὀριστικῶς διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν 3)4 τοῦ συνόλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς.—6. Ἡ ἐγκριτικὴ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς διαβιβάζεται εἰς τὸν γενικὸν κυβερνητικὸν ἐπόπτην, ὅστις, κρίνων ἐπὶ τῶν τυπικῶν προσόντων τοῦ διοριζομένου, προβαίνει εἰς δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τοιχοκολλήσεως ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ πίνακι τῆς αἵθουσας.— Ἡ δημοσίευσις τῆς ἀποφάσεως ἀνακοινούται αὐθimerὸν πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ χρηματιστηρίου.—7. Ὁ χρηματιστὴς ὑποχρεοῦται ὡς ἀναφέρειν αὐθimerὸν τὴν ἀπόλυσιν ἀντικρυστοῦ πρὸς τὸν γενικὸν κυβερνητικὸν ἐπόπτην, ὅστις προβαίνει εἰς δημοσίευσιν αὐτῆς, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ καθοριζόμενα.—8. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ χρηματιστηρίου δύναται νὰ ἄρῃ τὴν χορηγηθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς ἔγκρισιν, ὅταν μεταγενεστέρως ἀναφύσῃ λόγοι δι' οὓς ἡδύνατο νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἔγκρισιν αὐτῆς. Κατὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως χωρεῖ προσφυγὴ τοῦ ἐνδιαφερομένου χρηματιστοῦ κατὰ τὰ ἐν τῇ § 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενα. Ἡ ἄρσις τῆς ἐγκρίσεως δημοσιεύεται κατὰ τὰ ἐν § 7 τοῦ παρόντος.—9. Οἱ ἤδη κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου διατελοῦντες ἀντικρυσταὶ διατηροῦνται.—1. Ὁ ἀντικρυστὴς εἶναι βοηθὸς τοῦ προσλαβόντος αὐτὸν χρηματιστοῦ, μὴ ἔχων δικαίωμα ἐκφωνήσεως.—5. Ὁ χρηματιστὴς, ἐγκρίσει τῆς χρηματιστηριακῆς ἐπιτροπῆς, παρεχομένη κατ' ἀνεξέλεγκτον αὐτῆς κρίσιν, δικαιούται νὰ χορηγήσῃ δικαίωμα ἐκφωνήσεως εἰς ἕνα τῶν ἀντικρυστῶν αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον παράσχῃ αὐτῷ ἀπεριόριστον συμβολαιογραφικὴν πληρεξουσιότητα πρὸς τοῦτο καὶ παραδώσῃ ἀντίγραφον ταύτης πρὸς τὸν ἐπόπτην καὶ τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου*.—6. Ἡ ἀνάκλησις τῆς τοιαύτης πληρεξουσιότητος, κοινοποιεῖται πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς, τοιχοκολλᾶται δ' ἀμέσως, ἐπιμελείᾳ τῆς ἐπιτροπῆς, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ χρηματιστηρίου.—7. (Κατηγ. Ν. 2341]1940, ἄρθ. 13).—8. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἀντικρυστήν, α') νὰ συνάπτῃ χρηματιστηριακὰς συναλλαγὰς δι' ἴδιον λογαριασμόν, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, β') νὰ διατελῇ ἀντικρυστὴς δύο χρηματιστῶν.—9. Ὁ ἀντικρυστὴς, ἀπολυόμενος ἐκ τῆς θέσεως τοῦ προσλαβόντος αὐτὸν χρηματιστοῦ, παύει ὢν ἑκτακτον μέλος τοῦ χρηματιστηρίου ἅμα τῇ παρόδῳ ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως αὐτοῦ, ἂν ἐπὶ πενταετίαν τουλάχιστον διετέλουν ἀντικρυστὴς.

* Ἡ § 5 εἶχεν ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ Ν. 1461]1944, καταργηθέντος ὑπὸ τοῦ Ν. 289]1945, ἄρθ. 6.

Κεφάλαιον Β'. — Περὶ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν

Ἄρθ. 15.—1. Χρηματιστηριακαὶ συναλλογαὶ ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος νόμου εἶναι αἱ δικαιοπραξίαι αἱ χρηματιστηριακῶς συναπτόμεναι καὶ ἔχουσαι ἀντικείμενον χρηματιστηριακὰ πράγματα.—2. Ἀπαγορεύεται ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ ἡ σύναψις πάσης ἄλλης συναλλαγῆς, πλὴν τῶν χρηματιστηριακῶν.—3. Εἶναι ἄκυρος, ἐάν, καίπερ ἔχουσα ἀντικείμενον χρηματιστηριακὰ πράγματα, δὲν συνήφθῃ χρηματιστηριακῶς, α') ἡ ἐπὶ προθεσμίᾳ, ἐπὶ δώρῳ, ἢ ἐπὶ διπλασιασμῷ ἀγοραπωλησία, β') ἡ σύμβασις μεταφορᾶς, πλὴν ἐάν ὁ εἰς τοῦλάχιστον τῶν συμβαλλομένων εἶναι χρηματιστῆς καὶ ἡ σύμβασις περιεβλήθῃ τὰς διατυπώσεις τῆς ἐνεχυρίσεως, κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ διατάγματος τῆς 17 Ἰουλίου 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀωνόμων ἐταιρειῶν», ὁπότε διέπεται ὑπὸ τῶν περὶ ταύτης διατάξεων, τῆς οἰκείας συμβάσεως συναπτομένης δι' ἰδιωτικοῦ συμφωνητικοῦ, συντασσομένου εἰς διπλοῦν, γ') ἡ ἀγοραπωλησία τοῖς μετρητοῖς, ἐκτὸς ἐάν ὑφίσταται περίπτωσις ἐκ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ τετάρτῃ τοῦ παρόντος ἀναφερομένων.—4. Ἡ ἀπ' εὐθείας μεταξὺ πωλητοῦ καὶ ἀγοραστοῦ ἀγοραπωλησία τοῖς μετρητοῖς θεωρεῖται ἔγκυρος, πλὴν ἐάν ἀσκήται κατ' ἐπάγγελμα ὑπὸ τινος τῶν συμβαλλομένων εἰς πόλεις ἐνθα ὑπάρχει χρηματιστήριον ἀξιῶν· ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρούσης διατάξεως αἱ Ἀθῆναι καὶ Ὁ. Πειραιεὺς λογίζονται ὡς μία πόλις.—5. Αἱ χρηματιστηριακαὶ συναλλογαὶ εἶναι πράξεις ἐμπορικαὶ διὰ πάντας τοὺς συμβαλλομένους.—6. Πᾶσα ἀξίωσις πηγάζουσα ἐκ χρηματιστηριακῆς συναλλαγῆς παραγράφεται μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους κατ' ὃ συνήφθῃ ἡ συναλλαγή.

Ἄρθ. 16.—Χρηματιστηριακαὶ συναλλογαὶ εἶναι μόνον, α') ἡ ἀγορὰ καὶ πώλησις τοῖς μετρητοῖς, β') ἡ ἀγορὰ καὶ πώλησις ἐπὶ προθεσμίᾳ, γ') ἡ ἀγορὰ καὶ πώλησις ἐπὶ δώρῳ ἢ διπλασιασμῷ, δ') ἡ σύμβασις μεταφορᾶς, ε') πᾶσα ἐν γένει παρεπομένη δικαιοπραξία σχετιζομένη πρὸς τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω πράξεων.

Ἄρθ. 17.—1. Χρηματιστηριακὰ πράγματα εἶναι μόνον, α')

τὰ ἀνώνυμα δημόσια χρεώγραφα, ἡμεδαπὰ καὶ ἀλλοδαπά, β') τὰ ἀνώνυμα ἑλληνικὰ χρεώγραφα δήμων, κοινοτήτων, ὡς καὶ παντὸς ἐν γένει νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, γ') αἱ ἀνώνυμοι μετοχαὶ καὶ ὁμολογίαι ἑλληνικῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, ἔχουσιν καταβεβλημένον κεφάλαιον τοῦλάχιστον πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ἐγκριθῆ ἄρμοδίως τρεῖς τοῦλάχιστον δωδεκάμηνοι ἰσολογισμοὶ αὐτῶν ἢ ἐφ' ὅσον ἔχουσι καταβεβλημένον μετοχικὸν κεφάλαιον τοῦλάχιστον δέκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ ἐγκεκριμένον ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῶν ἐταιρικὸν ἰσολογισμόν δώδεκα μηνῶν. Διὰ τὰς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 20 Νοεμ. 1925 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2190 κλπ.» ὑπαρχούσας ἐταιρείας ἀπαιτεῖται ἐταιρικὸν κεφάλαιον τοῦλάχιστον δύο ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ δημοσίευσις ἰσολογισμῶν δύο δωδεκαμήνων ἢ κεφάλαιον τοῦλάχιστον πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ δημοσίευσις ἰσολογισμοῦ δώδεκα μηνῶν. Εἰδικῶς διὰ τὰς ἐταιρείας τὰς συσταθείσας πρὸ τῆς 1 Ἰανουαρ. 1928 ἀπαιτεῖται ἐπίσης κεφάλαιον δύο ἑκατομμυρίων καὶ δύο ἰσολογισμοὶ ἢ πέντε ἑκατομμυρίων καὶ εἰς ἰσολογισμόν, ἐφ' ὅσον διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τούτου ἤθελεν ἀποφασίσαι τὸ εἰδικὸν συμβούλιον διὰ πλειονοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ συνόλου τῶν μελῶν αὐτοῦ. Ἐὰν ἡ ἀνώνυμος ἐταιρεία συνεστήθῃ διὰ συγχωνεύσεως ὑφισταμένων ἤδη ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, δὲν ἀπαιτεῖται ἡ δημοσίευσις νέων ἰσολογισμῶν, ἐφ' ὅσον αἱ μετοχαὶ τῶν συγχωνευομένων ἐταιρειῶν ἦσαν ἤδη εἰσηγμένοι εἰς τὸ χρηματιστήριον, δ') αἱ ἀνώνυμοι μετοχαὶ καὶ ὁμολογίαι ἀλλοδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, ἔχουσιν καταβεβλημένον μετοχικὸν κεφάλαιον ἀντιστοιχοῦν πρὸς πέντε ἑκατομμύρια χρυσῶν δραχμῶν καὶ δημοσιευσασῶν ἤδη ἰσολογισμοὺς τριῶν δωδεκαμήνων, ἐφ' ὅσον αὐταὶ εἶναι εἰσηγμένοι εἰς τὸ χρηματιστήριον τῆς Πολιτείας, ἢς αἱ ἐταιρεῖαι εἶναι ἰθαγενεῖς *, ε') τὸ συνάλλαγμα ἐπὶ τοῦ ἔξω-

* Ν. 2341[1940, ἄρθ. 6 § 1: «Τὰ ὑπὸ στοιχεῖα α'—δ' τῆς § 1 τοῦ ἄρθ. 17 τοῦ αὐτοῦ Ν. 3632 χρεώγραφα θεωροῦνται χρηματιστηριακὰ πράγματα μόνον ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν εἰς τὸ χρηματιστήριον».

τερικοῦ, τὰ νομίματα καὶ ὁ ἐν ράβδοις χρυσὸς καὶ ἄργυρος *.
 —2 (N. 2341|1940, ἀρθ. 6 § 2). Ἡ εἰσαγωγή τῶν ὑπὸ στοιχεῖα
 α'—δ' χρεωγράφων γίνεται ὡς ἑξῆς: τὰ μὲν ὑπὸ στοιχ. α' δη-
 μόσια χρεώγραφα εἰσάγονται ὑπὸ τοῦ γενικοῦ κυβερνητικοῦ ἐπό-
 πτου τῇ ἐγγράφῳ ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, τὰ δὲ
 ὑπὸ στοιχ. β'—δ' χρεώγραφα εἰσάγονται διὰ πράξεως τοῦ ὑπουρ-
 γοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνώμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς
 τοῦ χρηματιστηρίου. Δικαίωμα ὅπως αἰτήσωνται τὴν εἰσαγωγὴν
 τῶν ὑπὸ στοιχ. β'—δ' χρεωγράφων ἔχουν, α') τὸ διοικητικὸν
 συμβούλιον τῆς ἐνδιαφερομένης ἐταιρείας, β') ἡ μειοψηφία τῶν
 μετόχων τῆς ἐταιρείας ἐκπροσωπούντων τοῦλάχιστον τὸ 1/4 τοῦ
 μετοχικοῦ κεφαλαίου, καὶ γ') ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ χρηματιστηρίου
 Ἀθηνῶν, προκειμένου περὶ χρεωγράφων ἐφ' ὧν ἡθελε βεβαιωθῇ
 ὅτι διενεργοῦνται ἐκτὸς τοῦ χρηματιστηρίου σημαντικαὶ συναλ-
 λαγαί.—3. Εἰδικῶς αἱ ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ χρηματιστηρίου ἐδρεύ-
 οῦσαι ἡμεδαπαὶ ἐταιρεῖαι, ὡς καὶ αἱ ἀλλοδαπαί, ὑποχρεοῦνται
 ὅπως πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν αὐτῶν εἰς
 τὸ χρηματιστήριον διορίσωσι πληρεξούσιον καὶ ἀντίκλητον αὐ-
 τῶν ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ χρηματιστηρίου, κοινοποιοῦσαι τὸν διορι-
 σμὸν εἰς τὸν ἐπόπτην καὶ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ χρηματιστηρίου. Ὁ
 πληρεξούσιος καὶ ἀντίκλητος δέον νὰ εἶναι ἐξουσιοδοτημένος τὸ
 μὲν ὅπως δέχεται πάντα τὰ ἔγγραφα τοῦ ἐπόπτου καὶ τῆς ἐπι-
 τροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου, αἶνα ἀφορῶσιν εἰς τὰ εἰσηγμένα
 ἐν αὐτῷ χρεώγραφα τῆς ἐταιρείας καὶ ἐκπληροῖ πάσας τὰς
 ἔναντι τοῦ χρηματιστηρίου ὑποχρεώσεις αὐτῆς, τὸ δὲ ὅπως ἐξο-
 φλῇ μερισματαποδείξεις, τοκομερίδια καὶ κληρουμένας ἢ ἀπο-
 σβεννυμένας μετοχὰς καὶ ὁμολογίας, διενεργῇ ἀνταλλαγὰς ἐται-
 ρικῶν τίτλων καὶ δέχεται ἔγγραφὰς εἰς ἐκδόσεις νέων χρεω-
 γράφων τῆς ἐταιρείας. Ἐλλείψει τοιοῦτου ἀντιπροσώπου, ὁ
 ἐπόπτης ἀπαγορεύει τὰς χρηματιστηριακὰς συναλλαγὰς ἐπὶ τῶν
 εἰσηγμένων ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ ἐταιρικῶν τίτλων.—4. Ἡ δια-
 γραφὴ χρεωγράφων ἐκ τοῦ χρηματιστηρίου γίνεται δι' ἀποφά-

* Ὅρα καὶ ἀρθ. 4 N. 1905|1946.

σεως τοῦ εἰδικοῦ συμβουλίου, κυρουμένης ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας καὶ ἐκτελουμένης, μετὰ τὴν κύρωσιν αὐτῆς, ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου, ἀποτελούσης λόγον πρὸς διαγραφὴν καὶ τῆς μὴ συμμορφώσεως τῆς ἐταιρείας πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τῶν χρηματιστηριακῶν κανονισμῶν. Ἡ περὶ τῆς διαγραφῆς ἀπόφασις τοῦ συμβουλίου δεόν νὰ ὀρίξῃ τὸν χρόνον ἂφ' οὗ ἄρχεται αὕτη.—5. Ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ χρηματιστήριον, καὶ ἐλλειπουσῶν τῶν ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος προϋποθέσεων, αἱ ἀνώνυμοι ὁμολογίαι τῆς κατὰ τὸ ἄρθ. 10 τοῦ παρόντος ἀνωνύμου ἐταιρείας, ὡς καὶ αἱ μετοχαὶ καὶ ὁμολογίαι τῶν κτηματικῶν Τραπεζῶν καὶ τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθ. 18.—1. Προκειμένου περὶ ἀγοραπωλησίας τοῖς μετρητοῖς, ἐπὶ προθεσίμῃ, διπλασιασμῷ ἢ δώρῳ, ἢ συναλλαγῇ συνάπτεται χρηματιστηριακῶς μόνον ἐν τῷ κύκλῳ τῆς αἰθούσης τοῦ χρηματιστηρίου καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας, δι' ἐκφωνήσεως ὑπὸ χρηματιστοῦ καὶ ἀντιφωνήσεως ὑφ' ἑτέρου, ἐφ' ὅσον ἡ ἀγοραπωλησία ἐγγραφῇ ἀμέσως ἐν τῷ σημειωματαρίῳ καὶ ἐκδοθῇ αὐθιμερὸν πινακίδιον ἐκτελέσεως ἐντολῆς.—(Ν. 5169]1932, ἄρθ. 5). Διὰ Διὰτ., * ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας, δύναται νὰ καθορισθῇ ὅτι αἱ συναλλαγαὶ αὗται συνάπτονται ἐπίσης ἐγκύρως καὶ ἐν περιπτώσει ἐκφωνήσεως ἢ ἀντιφωνήσεως αὐτῶν ὑπὸ μεσίτου, ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως χρηματιστὴς διὰ δηλώσεώς του πρὸς τὸν ἐπόπτην ἔχη προηγουμένως ἀναλάβει τὴν εὐθύνην τῶν πράξεων καὶ παραλείψεων τοῦ μεσίτου ἐκ τῶν δι' ἐκφωνήσεως ἢ ἀντιφωνήσεως συναπτομένων κατὰ τ' ἀνωτέρω ὑπὸ τῶν μεσιτῶν πράξεων. Ἡ τοιαύτη δήλωσις ἰσχύει μέχρις ἀνακλήσεως. Ὁ ἐπόπτης κοινοποιεῖ ἀντίγραφον τῆς δηλώσεως ταύτης εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ χρηματιστηρίου, ἣτις ἐπιμελεῖται τῆς τοιχοκολλήσεως ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς αἰθούσης τοῦ χρηματιστηρίου πίνακι περιλήψεως τῶν τοιούτων δηλώσεων. Ὁ μεσίτης δὲν δύναται νὰ ἐκφωνῇ διὰ πλείονας τοῦ ἐνὸς χρηματιστοῦ. Τὸ τοιοῦτον δικαίωμα τῶν μεσιτῶν δύναται ν' ἀρθῇ ἐφ' ὅρισμένον χρόνον ἢ καὶ ὀριστικῶς, δι' ἀποφάσεως τοῦ δευτέρου χρηματιστηριακοῦ δικαστηρίου, διὰ τοὺς παραβάτας τῶν διατάξεων τοῦ νόμ. 3612, ἀνεξαρκήτως τῶν λοιπῶν ἐν αὐτῇ πειθαρχικῶν διατάξεων.—

* Ὅρα Διὰτ. 15]22 Ἰουν. 1932 «περὶ παροχῆς δικαιώματος ἐκφωνήσεως καὶ ἀντιφωνήσεως εἰς μεσίτας τοῦ χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν. Κ.Θ. 1932, 471.

2. Προκειμένου περὶ μεταφορᾶς, ἡ χρηματιστηριακὴ συναλλαγὴ δὲν ἐκφωνεῖται, ἀλλὰ θεωρεῖται συναφθεῖσα χρηματιστηριακῶς, ἐφ' ὅσον ὁ χρηματιστὴς ἐγγράψῃ ταύτην εἰς τὸ σημειωματάριον αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς συμψηφισμοῦ, σημειῶν τὴν φράσιν «ἐκ μεταφορᾶς» καὶ ἐκδώσῃ τὸ σχετικὸν πινακίδιον αὐθυμερόν.—3. Προκειμένου περὶ ἐγγυήσεων παρεχομένων ὑπὸ ἐντολέων (περιθώρια), αὗται θεωροῦνται γενόμεναι χρηματιστηριακῶς, ἐφ' ὅσον ἐκδοθῇ ὑπὸ τοῦ χρηματιστοῦ ἢ τοῦ μεσίτου ἀπόδειξις ἐκ τοῦ οἰκείου βιβλίου. Ἡ τοιαύτη ἀπόδειξις ἔχει ἀποδεικτικὴν ἰσχύν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποδεικνύεται ἄλλοθεν ὅτι τὰ δοθέντα εἰς ἐγγυήσιν ἀντικείμενα ἐχρησιμοποιήθησαν νομίμως δι' ὃν σκοπὸν κατετέθησαν.—4. Ἀπαγορεύεται ἢ ὑπὸ τοῦ χρηματιστοῦ ἢ μεσίτου, δι' ἀποδείξεων ἐτέρων πλὴν τῶν ὑπὸ τῶν χρηματιστηριακῶν νόμων ἢ κανονισμῶν προβλεπομένων ἢ δι' ἐπιστολῶν, ἀναγγώρις καταθέσεως μετρητῶν παρ' αὐτῷ ἢ ἐτέρῳ κινήτῳ ἀξίων, ἐνεκεν ἐγγυήσεως (περιθώριον) ἢ πρὸς ἐνέργειαν συμβάσεων μεταφορᾶς. Ἀξιώσεις κατὰ χρηματιστῶν ἢ μεσιτῶν στηριζόμεναι ἀπλῶς εἰς τοιοῦτου εἶδους ἀποδείξεις ἢ ἐπιστολάς οὐδὲν πρὸνόμιον κέκτηνται ἐπὶ τῆς ἐγγυήσεως τοῦ χρηματιστοῦ ἢ μεσίτου, ταύτης οὕσης ἀποκλειστικῶς ὑπεγγύου δι' ἀξιώσεις ἐκ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν, στηριζομένων ἐπὶ πινακιδίων ἢ ἐπὶ συμφώνως τῷ χρηματιστηριακῷ νόμῳ ἢ κανονισμῷ ἐκδιδομένων ἐγγράφων.—5. Προκειμένου περὶ ἀντικυρσμάτων καὶ παραπομπῶν ἐκ μέρους πελατῶν, ταῦτα συνάπτονται χρηματιστηριακῶς, ἐφ' ὅσον καταχωρισθῶσιν εἰς τὸ σημειωματάριον καὶ τὰ οἰκεία βιβλία τοῦ χρηματιστοῦ ἢ τοῦ μεσίτου, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς ἐκδόσεως πινακιδίου.—6. Πᾶσα ἐτέρα δικαιοπραξία, ἀφορῶσα εἰς τὴν ἐνέργειαν ἢ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω πράξεων, θεωρεῖται γενομένη χρηματιστηριακῶς, ἐφ' ὅσον ἐγένετο συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον καὶ τοὺς ἰσχύοντας χρηματιστηριακοὺς κανονισμοὺς.

Ἄρθ. 19.—1. Ὁ χρηματιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ μὴ ἀνακοινῇ πρὸς τὸν ἀντισυμβαλλόμενον χρηματιστὴν τὸ ὄνομα τοῦ ἰδίου ἐντολέως, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἐντολεὺς ὀρθῶς ἐπέτρεπεν αὐτῷ τοῦτο.—2. Ὁ χρηματιστὴς εὐθύνεται ἀφ' ἐνὸς πρὸς τὸν ἐντολέα αὐτοῦ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἀντισυμβαλλομένου χρηματιστοῦ καὶ ἀφ' ἐτέρου πρὸς τὸν ἀντισυμβαλλόμενον χρηματιστὴν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐντολέως αὐτοῦ. Πᾶσα ἐναντία συμφωνία εἶναι ἀκυρὸς. Ἡ τοιαύτη εὐθύνη δὲν αἰρεται διὰ τῆς δηλώσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐντολέως ἢ τοῦ ἀντισυμβαλλομένου χρηματιστοῦ.—3. Ἡ ἐκτέλεσις ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ χρηματιστοῦ ἀντιθέτων ἐντολῶν διὰ συμψηφισμοῦ εἶναι ἐγκυρὸς, καίτοι μὴ ἐκφωνηθεῖσα ἐν τῷ κύκλῳ, ἐφ' ὅσον ἡ τιμὴ εἰς ἣν αὕτη ἐγένετο περιλαμβάνεται μεταξὺ τῆς ἀνωτάτης καὶ κατωτάτης τιμῆς τῆς ἐπισήμου συνεδριάσεως τῆς χρονολογίας καθ' ἣν ἐπραγματοποιήθη ὁ ὡς ἀνω συμψηφισμός, ἐκδοθέντων

τῶν οἰκειῶν πινακιδίων. Τὴν ἐν προκειμένῳ ἀκυρότητα δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ μόνον ὁ ἐντολεὺς.—4. Ὁ μεσίτης εὐθύνεται πρὸς τὸν ἐντολέα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συναλλαγῆς, πρὸς δὲ τὸν χρηματιστὴν μόνον ἐν ὁ χρηματιστῆς δὲν ἀπεδέχθη τὸν εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ μεσίτου δηλωθέντα ἐντολέα.

Ἄρθ. 20.—1. Ἐπὶ ἀγοραπωλησίας τοῖς μετρητοῖς ἢ παράδοσις τοῦ πράγματος καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ τιμήματος γίνεται τὴν ἐπιούσαν ἐργάσιμον ἡμέραν.—2. Ἐπὶ ἀγοραπωλησίας ἐπὶ προθεσμία ἢ παράδοσις τοῦ πράγματος καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ τιμήματος γίνεται κατὰ τὴν χρηματιστηριακὴν λήξιν τῆς προθεσμίας.—3. Ἡ βεβαίωσις τῶν ἐπὶ δώρῳ ἢ διπλασιασμῷ συναλλαγῶν γίνεται τὴν τελευταίαν ἐργάσιμον ἡμέραν τῆς δι' ἣν συνωμολογήθησαν χρηματιστηριακῆς λήξεως· οὐχ ἥττον ὁμοως, πλὴν ἀντιθέτου ρητῆς συμφωνίας, ὁ δίδων τὸ δῶρον ἢ ὁ κερτιμένος τὸ δικαίωμα τοῦ διπλασιασμοῦ δικαιούται ὅποτεδῆποτε, διαρκούσης τῆς προθεσμίας δι' ἣν ἡ συναλλαγή συνήφθη, νὰ δηλώσῃ πρὸς τὸν ἀντισυμβληθέντα τὴν βούλησιν αὐτοῦ περὶ ἐκτελέσεως τῆς ἐπὶ δώρῳ ἀγοραπωλησίας ἢ περὶ ἐνασκήσεως τοῦ δικαιώματος διπλασιασμοῦ, ὅποτε ὁ ἀντισυμβαλλόμενος ὑποχρεοῦται εἰς ἐκτέλεσιν τῆς συναλλαγῆς κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην τῆς δηλώσεως χρηματιστηριακὴν ἐκκαθάρισιν.—4. Ἐπὶ συναλλαγῆς ἐπὶ δώρῳ τὸ δῶρον καταβάλλεται τοῖς μετρητοῖς τὴν ἐπιούσαν τῆς συνάψεως τῆς συναλλαγῆς.—5. Ἐκάτερος τῶν χρηματιστῶν δικαιούται ἵνα ἀπὸ τῆς συνάψεως τῆς ἀγοραπωλησίας ζητῇ παρὰ τοῦ ἐτέρου ἐγγίησιν (ἀμοιβαία ἐγγίησις). Αἱ τοιαῦται ἐγγυήσεις κατατίθενται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ χρηματιστηρίου ἢ εἰς ἴδρυμα ὀρισθησόμενον ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ χρηματιστηρίου Ὁ δικαιούχος τῆς κατὰ α' ἀνωτέρω ἐγγυήσεως, ὑπὲρ οὗ δὲν καταβάλλεται αὕτη ἀμέσως ὡς ζητηθῇ, δικαιούται ν' ἀναφερθῇ εἰς τὸν ἐπόπτην, ὅστις καλῶν τὸν ἀρνούμενον ἀμελητί, τάσσει αὐτῷ τὸ πολὺ 24ωρον προθεσμίαν πρὸς κατάθεσιν τῆς ἐγγυήσεως, μεθ' ἣν, παρελθοῦσαν ἄπρακτον, κλείει, κατὰ τὰς περὶ ἐκτάκτου ἀναγκαστικῆς ἐκκαθαρίσεως διατάξεις τοῦ ἄρθρου 25 § 3 τοῦ παρόντος, τὸν ἀρνούμενον, εὐθυνόμενον ἔναντι τοῦ ἀντισυμβληθέντος διὰ πᾶσαν ἐκ τοιοῦτου κλεισίματος προκύψουσαν διαφοράν.—6. Πᾶσα

διαφορὰ πηγάζουσα ἐκ τῶν ἡμερησίων διακυμάνσεων τῶν τιμῶν εἶναι αὐθήμερον ἀπαιτητή, τοῦ ὀφειλέτου χρηματιστοῦ ὑποχρεομένου νὰ καταβάλλῃ ταύτην ἀμέσως εἰς τὸν δικαιοῦχον. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ χρηματιστηρίου δύναται, ἔνεκα δεδικαιο-λογημένων περιστάσεων, συμφωνοῦντος καὶ τοῦ ἐπόπτου, νὰ ὀρίξῃ ὅπως αἱ ἀνωτέρω διαφοραὶ κατατίθενται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ χρηματιστηρίου. Οἱ δικαιούχοι τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια διαφορῶν εἶναι κατὰ τὸ ποσὸν αὐτῶν πιστωταὶ τοῦ ἀντισυμβληθέντος μετ' αὐτῶν καὶ ἔχουσι κατ' αὐτοῦ πάντα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 25 δικαιώματα. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ χρηματιστηρίου δύναται, συμφωνοῦντος καὶ τοῦ ἐπόπτου, νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν καταβολὴν τῶν διαφορῶν πρὸς τοὺς δικαιούχους, καθορίζουσα συμβατικὰς τιμὰς πρὸς προσδιορισμὸν τῶν διαφορῶν. Ὁ τοιοῦτος καθορισμὸς γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐλήφθη ἡ τοιαύτη ἀπόφασις.—7. Τόσον αἱ ἐγγυήσεις ὅσον καὶ αἱ διαφοραὶ καταβάλλονται εἴτε τοῖς μετρητοῖς εἴτε εἰς χρεώγραφα, ἐκ τῶν εἰσηγμένων ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, πλὴν ἐὰν ὠρισμένα ἐκ τούτων ἔχουσιν ἀποκλεισθῆ, δι' ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου.—8. Οἱ δικαιούμενοι εἰς τὰς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀμοιβαίας ἐγγυήσεις καὶ διαφορὰς χρηματισταί, δικαιοῦνται, πρὸ πάσης ἄλλης ἐνεργείας κατὰ τοῦ μὴ παρέχοντος ταύτας ἐμπροθέσμως, νὰ αἰτήσωνται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου ν' ἀπαγορεύσῃ εἰς αὐτὸν τὴν σύναψιν νέων συναλλαγῶν, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται, ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ αἰτήσῃ, νὰ ἐκδῶσῃ ἀμέσως τὴν ὥς ἄνω ἀπαγόρευσιν.

Ἄρθ. 21—1. Ἡ δοθεῖσα ἐντολὴ καὶ ἡ κατόπιν ταύτης συναφθεῖσα χρηματιστηριακὴ συναλλαγὴ εἶναι ἔγκυρος, καὶ ἂν ὁ σκοπὸς αὐτῆς ᾗτο μόνον ἡ πληρωμὴ διαφορᾶς.—2. Ὁ χρηματιστὴς ἢ ὁ μεσίτης, λαμβάνων τὴν ἐγγύησιν, δίδει τῷ ἐντολεῖ ἀπόδειξιν, ἀποκοπτομένην ἐκ διπλοτύπου βιβλιαρίου, ἐν ᾧ γίνεται ρητὴ μνεῖα ὅτι ἡ ἐγγύησις παρέχεται χάριν συναλλαγῆς χρηματιστηριακῆς, ἀναγράφεται δὲ τὸ ποσὸν τῶν δοθέντων χρημάτων, τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν δοθέντων χρεωγράφων, ὡς καὶ πᾶν ἕτερον δοθὲν εἰς ἐγγύησιν ἀντικείμενον.—3. Ἐν περιπτώσει ἐκπτώσεως τῶν τιμῶν, ὁ χρηματιστὴς ἢ ὁ μεσίτης δικαιοῦται νὰ προβῇ εἰς ὑποχρεωτικὴν ἐκκαθάρισιν τῆς συναλλαγῆς, ἐφ' ὅσον δὲν καλύπτεται ἐκ τυχόν κεχορηγημένης εἰς αὐτὸν ἐγγυήσεως, ὁ δὲ ἐντολεὺς, προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ

χρηματιστοῦ ἢ τοῦ μεσίτου, δὲν κατέβαλεν ἢ δὲν συνεπλήρωσε τὴν αἰτηθεῖσαν ἐγγύησιν πρὸς τῆς ἐνάρξεως τῆς διαπραγματεύσεως χρεωγράφων κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς ἐπομένης ἡμέρας τῆς προυκλήσεως.—1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν ἡ συναλλαγή συνάπτεται ἢ εἶναι ἐκτελεστὴ ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ.

Ἄρθ. 22.—1. Ἡ ὑπὸ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοῦ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης, ὑπὸ ἐν ἐνεργείᾳ δημοσίου ἐμμίσθου ὑπαλλήλου, ἢ ὑπὸ κληρικοῦ δοθεῖσα ἐντολὴ πρὸς συναλλαγὴν χρηματιστηριακὴν ἐπὶ προθεσμίᾳ, δώρῳ ἢ διπλασιασμῷ καὶ ἡ συνεπεία ταύτης συναφθεῖσα χρηματιστηριακὴ συναλλαγή εἶναι ἄκυρος. Ἐγκυρος ὅμως εἶναι ἡ συναλλαγή μεταξὺ χρηματιστοῦ καὶ ἀντισυμβαλλομένου χρηματιστοῦ.—2. Ἐπίσης εἶναι ἄκυρος ἡ παρ' ὑπαλλήλου ἀλωνύμου ἐταιρείας, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, παρασχεθεῖσα ἐντολὴ πρὸς σύναψιν χρηματιστηριακῆς συναλλαγῆς, ἐπὶ προθεσμίᾳ, δώρῳ, ἢ διπλασιασμῷ, ἐπὶ τῶν χρεωγράφων τῆς παρ' ἡ ὑπηρετεῖ, καὶ ἡ συνεπεία τῆς ἐντολῆς ταύτης συναφθεῖσα χρηματιστηριακὴ συναλλαγή. Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ συναλλαγή μεταξὺ χρηματιστοῦ καὶ ἀντισυμβαλλομένου χρηματιστοῦ εἶναι ἔγκυρος.—3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις πυροχῆς καὶ ἀποδοχῆς ἐντολῆς ἢ συνεταιρισμοῦ πρὸς σύναψιν τοιούτων συναλλαγῶν.—4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν ἡ ἄκυρος ἐντολὴ δίδηται πρὸς τρίτον, ὅστις μεταβιβάζει αὐτὴν εἰς τὸν χρηματιστὴν, τελοῦντα ἐν γνώσει τῆς ἀκυρότητος.—5. Ἐὰν ἡ συναλλαγή ἐγένετο δυνάμει ἐντολῆς ἀκύρου, κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον, ὁ δὲ ἐντολεὺς παρέσχε τῷ χρηματιστῇ, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐντολῆς, οἰανδήποτε ἐγγύησιν, ἢ δυνάμει τοιαύτης ἐντολῆς συναφθεῖσα συναλλαγή θεωρεῖται ἔγκυρος τοῦ χρηματιστοῦ δικαιουμένου ὅμως νὰ ἱκανοποιηθῇ μόνον ἐκ τῆς ἐγγυήσεως, καὶ δὴ προνομιακῶς.—6. Ἡ ἀναγνώρισις ὀφειλῆς οὐσης, δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀκύρου ὡς πρὸς τὸν ἀναγνωρίζοντα εἶναι καὶ αὕτη ἄκυρος· τὰ παρασχεθέντα ὅμως πρὸς ἐξόφλησιν τοιαύτης ὀφειλῆς δὲν ἀναλαμβάνονται.

Ἄρθ. 23.—1. Μεταφορὰ εἶναι ἡ σύμβασις διὰ τῆς ὁποίας συνομολογεῖται ταῦτοχρόνως ἀφ' ἑνὸς πώλησις χρηματιστηριακῶν πραγμάτων τοῖς μετρητοῖς, ἐπὶ τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τιμῇ τοῦ συμψηφισμοῦ, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐπαναγορὰ ἐπὶ προθεσμίᾳ τῶν αὐτῶν πραγμάτων, ἐπὶ ὀριζομένη ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων τιμῇ. Ἐκ τῶν οὕτω συναλλασσομένων ὁ ἀγοράζων καὶ μεταπωλῶν καλεῖται μεταφέρων, ὁ δὲ πωλῶν καὶ ἐπαναγοράζων μεταφερόμενος.—2. Ὁ μεταφέρων καθίσταται κίριος τῶν χρεωγράφων, ἀλλ' ὑποχρεοῦται ἐνοχικῶς εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς συμβάσεως τῆς μεταφορᾶς.—3. Ἐλλείπει ἐναντίας συμφωνίας, ὁ μετα-

φέρων ὑποχρεοῦται ἐνοχικῶς ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸν μεταφερόμενον τὰ κέρδη τῆς εἰς τὸ ἄρτιον ἢ μετὰ λαχνοῦ κληρώσεως τῶν μεταφερομένων χρεωγράφων, τὰ μερίσματα καὶ τοκομερίδια. Τοιαῦτα μερίσματα καὶ τοκομερίδια, καταβαλλόμενα εἰς ἄλλοδαπὸν νόμισμα, φέρονται εἰς πίστωσιν εἰς δραχμὰς ὑπὲρ τοῦ μεταφερομένου, ἐπὶ τῇ κανονιζομένῃ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς μέσῃ τρεχοῦσῃ ἀγοραία τιμῇ εἰς δραχμὰς τοῦ ἄλλοδαποῦ νομίσματος καθ' ἣν χρονονογίαν ἤρχισεν ἡ διαπραγματίευσις τῶν τίτλων ἄνευ μερίσματος ἢ τοκομεριδίου.—4. Ἐὰν ὁ μεταφέρων ἢ ὁ μεταφερόμενος κατὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας δὲν ἐκτελέσῃ τὴν σύμβασιν μεταφορᾶς, ὁ ἀντισυμβληθεὶς δικαιούται νὰ προβῇ εἰς ὑποχρεωτικὴν ἐκκαθάρισιν τῆς συμβάσεως ταύτης καὶ ἄνευ προηγουμένης ὁχλήσεως. Πᾶν ἔλλειμμα ἢ περίσσενμα ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως, μετ' ἀφαίρεσιν τῶν τόκων καὶ ἐξόδων, βαρύνει ἢ ὠφελεῖ τὸν καθ' οὗ ἡ ὑποχρεωτικὴ ἐκκαθάρισις.—5. Ὁ μεταφέρων ἢ ὁ μεταφερόμενος δὲν εὐθύνεται πρὸς τὸν ἐντόλέα αὐτοῦ διὰ πᾶν ἔλλειμμα προκυῖψαν ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς συμβάσεως μεταφορᾶς, ἐὰν ἐν τῷ πινακιδίῳ μεταφορᾶς ἀνεγράφησαν, μετὰ εἰδικὴν ἐγγράφον δῆλωσιν τοῦ ἐντολέως, αἱ λέξεις «ἄνευ εὐθύνης» καὶ ἐτέθη τὸ ὄνομα τοῦ ἀντισυμβληθέντος χρηματιστοῦ.—6. Ὁ μεταφερόμενος δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ μεταφέροντος παράδοσιν τῶν μεταφερθέντων χρεωγράφων, πρὸ τῆς λήξεως τῆς χρηματιστηριακῆς προθεσμίας, μόνον ἐφ' ὅσον ἡ τιμὴ τῆς πωλήσεως αὐτῶν τοῖς μετρητοῖς ἦτο κατωτέρα ἢ ἴση τῆς τιμῆς ἐπαναγορᾶς αὐτῶν ἐπὶ προθεσμίᾳ.

Ἄρθ. 24.—1. Ἡ ἐκποίησις χρηματιστηριακῶν πραγμάτων, λόγῳ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, ἢ δικαστικῆς διανομῆς, ἢ ἐκουσίως πωλήσεως ὑπὸ ἐπιτρόπου ἀνηλίκων ἢ ἀπηγορευμένων ἢ ὑπὸ νομίμου ἀντιπροσώπου νομικοῦ προσώπου (ἐξαιρέσει τῶν ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν), γίνεται ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τοῖς μετρητοῖς.—2. Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐφαρμόζεται μόνον ἐφ' ὅσον τὰ ἐκποιητέα πράγματα εὑρηνταί ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ χρηματιστηρίου.—3. Ἐὰν τὰ ἐκποιητέα πράγματα, ὄντα ὁμοειδή, ὑπερβαίνωσι τὰ δισχίλια τεμάχια, ὑπολογιζόμενα κατὰ

τὴν βασικὴν μόνάδα τοῦ χρεωγράφου, ἡ ἐκποίησης δὲν δύναται νὰ γίνῃ συνολικῶς, πλὴν ἐὰν παράσχη τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν ὁ κυβερνητικὸς ἐπόπτης.—4. Εἰδικῶς ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἢ δικαστικῆς διανομῆς, ἡ ἐκποίησης διενεργεῖται ὑπὸ χρηματιστοῦ, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ ἐπόπτου.

Κεφάλαιον Γ'. — Περὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν

Ἄρθ. 25.—1. Ἡ ἐκκαθάρισις εἶναι εἴτε τακτικὴ (ἐκουσία) εἴτε ἐκτακτος (ὑποχρεωτικὴ).—Ἡ τακτικὴ ἐκκαθάρισις γίνεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ γενικοῦ κανονισμοῦ, ὀριζομένης τιμῆς συμψηφισμοῦ διὰ τὰς ἐπὶ προθεσμίᾳ συναλλαγὰς.—3. Ἡ ἐκτακτος ἐκκαθάρισις γίνεται πρὸς πραγματοποιήσιν χρηματιστηριακῆς συναλλαγῆς, τοῖς μετρητοῖς, ὑπὸ χρηματιστοῦ, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ ἐπόπτου καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ. Ἡ ἐκκαθάρισις γίνεται διὰ συναλλαγῆς ἐπὶ προθεσμίᾳ ἐφ' ὅσον ἡ ἐκκαθαριζομένη συναλλαγή δὲν ἔχει συναφθῇ τοῖς μετρητοῖς ἢ δὲν κατέστη ληξιπρόθεσμος.—4. Ἐὰν χρηματιστής, ἔχων καταθέσει παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ τοῦ χρηματιστηρίου ἢ παρ' οἷσδήποτε ἄλλῳ ἐπιτετραμμένῳ τὴν διενέργειαν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐπὶ προθεσμίᾳ ἐν γένει χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν κατὰστασιν τῶν παρ' αὐτοῦ κατὰ ἐκκαθάρσιν τινα παραδοτέων καὶ παραληπτέων χρηματιστηριακῶν πραγμάτων καὶ μετρητῶν, δὲν ἐκτελέσῃ ἐμπροθέσμως, ἐν ὧν ἢ ἐν μέρει, τὰς κατὰ τὴν κατὰστασιν ταύτην ὑποχρεώσεις αὐτοῦ, ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ χρηματιστηρίου ἢ οἷσδήποτε ἄλλος ἐπιτετραμμένος τὴν διενέργειαν τῆς ἐκκαθαρίσεως δικαιούται νὰ προβῇ διὰ χρηματιστῶν, διοριζομένων ὑπ' αὐτοῦ, εἰς ἐκποίησην τοῖς μετρητοῖς τῶν κατὰ τὴν κατὰστασιν παραληπτέων καὶ εἰς ἀγορὰν τοῖς μετρητοῖς τῶν κατ' αὐτὴν παραδοτέων χρηματιστηριακῶν πραγμάτων. Αἱ ἐκ τῶν τοιούτων ἀγοραπωλησιῶν προκύπτουσαι κατ' εἶδος χρεωγράφων διαφοραὶ, ἐὰν μὲν εἶναι πιστωτικά, διανέμονται ἀναλογικῶς μεταξὺ τῶν πιστωτῶν χρηματιστῶν τοῦ καθ' οὗ αἱ ἀναγκαστικαὶ ἀγοραπωλησίαι, ἐὰν δὲ εἶναι χρεωστικά, εἰσπράττονται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν διενέργειαν τῆς ἐκκαθαρίσεως πρὸς τακτοποίησιν τῶν λογαριασμῶν αὐτῆς, ἀναλογικῶς, παρ' ἐκάστου τῶν χρηματιστῶν, οἵτινες ὥφειλον νὰ παραδώσουν ἢ νὰ παραλάβουν τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκποιηθέντα χρεώγραφα.

Ἄρθ. 26.—1. Ἐὰν ὁ ἐντολεὺς χρηματιστοῦ δὲν ἐκτελέσῃ τὴν ἐκ τῆς ἐντολῆς ὑποχρέωσιν αὐτοῦ, ὁ χρηματιστής δικαιούται νὰ προβῇ εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν ἐκκαθάρισιν τῆς συναλλαγῆς ἢ εἰς μεταφορὰν αὐτῆς. Εἰς τὴν μὴ ἐκτέλεσιν τῆς ἐκ τῆς ἐντολῆς ὑποχρεώσεως θεωρεῖται περιλαμβανομένη καὶ ἡ μὴ κατάθεσις ἐγγυήσεως ὥς καὶ ἡ μὴ καταβολὴ προκυνάσης διαφορᾶς ἐκ διακυμάνσεως τῶν τιμῶν.—2. Διὰ τὸ ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως προκύπτον ἔλλειμμα εὐθύνεται ὁ ἐντολεὺς πρὸς τὸν χρηματιστήν.—3. Ἐὰν ὁ

χρηματιστῆς ἔλαβε παρὰ τοῦ ἐντολέως ἢ παρὰ τοῦ ἀντισυμβαλλομένου χρηματιστοῦ ἐγγύησιν, δύναται νὰ συμψηφίσῃ τὰ δοθέντα χρήματα, νὰ προβῇ εἰς ὑποχρεωτικὴν ἐκκαθάρισιν ἢ ἐνεχυριάσῃ ἢ νὰ ἐκποιήσῃ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, διὰ χρηματιστοῦ, ὀρίζομένου ὑπὸ τοῦ ἐπόπτου, κατὰ τὴν ἐπίσημον συνεδριάσιν, δημοσίᾳ, τὰ ἕτερα τυχὸν εἰς ἐγγύησιν δοθέντα κινήτὰ ἀντικείμενα.—4. Ἡ ἀνωτέρω ἐγγύησις, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ὁ σκοπὸς αὐτῆς, δὲν ὑπόκειται εἰς κατάσχεσιν ἢ ἐκχώρησιν, ὁ δὲ χρηματιστῆς ἔχει προνόμιον ἐπὶ ταύτης διὰ τὰς χρηματιστηριακὰς ἀξιώσεις αὐτοῦ.

Ἄρθ. 27.—1. Ἐὰν ὁ χρηματιστῆς περιέλθῃ εἰς ἀδυναμίαν ἐκπληρώσεως τῶν ἐκ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ, εἴτε πρὸς ἐντολεῖς εἴτε πρὸς χρηματιστάς, ὑποχρεοῦται ἵνα ἀνυπερθέτως δηλώσῃ τοῦτο ἐγγράφως πρὸς τὸν ἐπόπτην τοῦ χρηματιστηρίου, ἐπισυνάπτων εἰς τὴν δήλωσιν αὐτοῦ, κεχωρισμένως δι' ἐκάστην μὴ ἐκτελεσθεῖσαν ἐκκαθάρισιν, κεκυρωμένα ὑπ' αὐτοῦ ἀντίγραφα τοῦ βιβλίου ἀγοραπωλουμένων τίτλων (γενικῆς μερίδος), ὡς καὶ τῶν βιβλίων μερίδων χρηματιστῶν καὶ πελατῶν, καὶ παύσῃ πᾶσαν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ συναλλαγὴν.—2. Ἐὰν ὁ χρηματιστῆς δὲν ὑποβάλῃ τοιαύτην δήλωσιν, δικαιοῦται πᾶς πιστωτῆς αὐτοῦ ἐκ χρηματιστηρικῆς συναλλαγῆς ἵνα ὑποβάλῃ δήλωσιν πρὸς τὸν ἐπόπτην.—3. Ὁ ἐπόπτης, λαβὼν δήλωσιν ἐκ τῶν προμνημονευθέντων ἀναγγέλλει τοῦτο αὐθημερὸν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ χρηματιστηρίου καὶ καλεῖ ἄνευ ἀναβολῆς, δι' ἐκφωνήσεως ἐν τῷ κύκλῳ καὶ διὰ τοιχοκολλήσεων ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ χρηματιστηρίου, τοὺς χρηματιστάς οἵτινες ἔχουσιν ἐκκρεμεῖς χρηματιστηριακὰς συναλλαγὰς μετὰ τοῦ εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντος ἵνα ὑποβάλωσι κατ' αὐτὴν ταύτην τὴν ἡμέραν τῆς ἀνωτέρω προσκλήσεως πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ χρηματιστηρίου κεκυρωμένα ὑπ' αὐτῶν ἀντίγραφα τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις μερίδων χρηματιστῶν λογαριασμῶν τοῦ εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντος.—4. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἀνωτέρω ὑποβαλλομένων ἀντιγράφων, ἡ ἐπιτροπὴ συντάσσει αὐθημερὸν κατάστασιν τῶν ὑπὸ τοῦ εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντος ἀγοραπωληθέντων χρεωγράφων, ἣν τοιχοκολλᾷ ἀμέσως, πάντως ὅμως τὸ βραδύτερον ἡμίσειαν τοῦλάχιστον ὥραν πρὸ τῆς ἐνάξεως τῆς ἐπομένης ἐπισήμου συνεδριάσεως, ἐν τῇ αἰ-

θούση τοῦ χρηματιστηρίου. Ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ ἡ ἐπιτροπή, συμμετέχοντος τοῦ προέδρου τῆς κατὰ τὸ ἄρθ. 10 τοῦ παρόντος ἐταιρείας, θέλει καθορίζει κατ' οἰκείαν καὶ ἀνεξέλεγκτον κρίσιν, α') τὰς ἀναγκαίας παραπομπὰς πρὸς συμψηφισμὸν τῶν ἐν τῇ καταστάσει ἐμφαινόμενων ἀγορῶν καὶ πωλήσεων χρεωγράφων τοῦ αὐτοῦ εἶδους καὶ β') καὶ χρηματιστάς, τῶν ὁποίων τὰ πωληθέντα ἢ ἀγορασθέντα ἀπὸ τὸν εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντα χρεώγραφα δὲν συμψηφίζονται.—5. Οἱ κατὰ τὸ ἐδάφ. 2 τῆς προηγουμένης παραγρ. χρηματισταί, ὧν τὰ χρεώγραφα δὲν συμψηφίζονται, διατηροῦσι ταῦτα δι' ἴδιον λογαριασμὸν, ὑποχρεούμενοι ἐντὸς τοῦ τρέχοντος καὶ τοῦ ἐπομένου δεκαπενθήμερου εἴτε νὰ παραλάβωσιν ἢ νὰ παραδώσωσιν αὐτὰ εἴτε νὰ κλεισθῶσι δι' ἀντιστρόφων πράξεων.—6. Λυθείσης τῆς κατὰ τὴν τετάρτην παράγρ. συνεδριάσεως τοῦ χρηματιστηρίου, ἡ ἐπιτροπή, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς γενομένας κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην πράξεις, καθορίζει δι' ἀποφάσεως αὐτῆς, τοιχοκολλωμένης προσηκόντως καὶ κοινοποιουμένης εἰς τὸν ἐπόπτην, τὰς τιμὰς εἰς ἃς θὰ χρεωπιστωθῶσι τόσον αἱ ἀνωτέρω παραπομπαὶ ὅσον καὶ τὰ μὴ συμψηφιζόμενα χρεώγραφα, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐὰν τὰ τελευταῖα ταῦτα ἡγοράσθησαν ἢ ἐπωλήθησαν τυχὸν κατὰ τὴν λυθεῖσαν συνεδρίαν. *—7. Ἐντὸς τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἀπὸ τοῦ ὧς ἄνω καθορισμοῦ τῶν τιμῶν χρεωπιστώσεων ὑποχρεοῦνται πάντες οἱ χρηματισταὶ ὑπὲρ ὧν ἢ καθ' ὧν προέκυψαν διαφοραὶ ἐκ τῶν μετὰ τοῦ εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντος συναλλαγῶν, νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν πῖνακα, συντασσόμενον ἐκ τῆς παρ' αὐτοῖς μερίδος τοῦ χρηματιστοῦ τούτου, ἐμφαίνοντα ἀναλυτικῶς καὶ κεχωρισμένως δι' ἑκάστην ἐκκαθάρισιν τὰ χρεωστικὰ καὶ τὰ πιστωτικὰ ὑπόλοιπα, ἅτινα

* Ν. 5469]1932, ἄρθ. 3 : Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς § 6 τοῦ ἄρθ. 27 τοῦ Ν. 3632 εἶναι, ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς περὶ καθορισμοῦ τιμῶν, εἰς ἃς δέον νὰ ἐκτελεσθῶσιν αἱ κατὰ τὴν παράγρ. ταύτην χρεωπιστώσεις, λαμβάνεται διαρκούσης τῆς ἀναστολῆς τῆς λειτουργίας τοῦ χρηματιστηρίου, ὁ καθορισμὸς τῶν τιμῶν τούτων γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τῆς τελευταίας ἐπισήμου συνεδριάσεως τοῦ χρηματιστηρίου πρὸ τῆς ἀναστολῆς.

προέκυψαν ἐκ τῆς κατὰ τὰς προηγουμένας παραγρ. ἀναγκαστικῆς ἐκκαθαρίσεως, ὡς καὶ ἐκ τῆς διενεργείας ἐτέρων χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν πρὸς τῆς τοιαύτης ἐκκαθαρίσεως.—8. Οἱ κατὰ τὸ ἐν τοῖς ἀνωτέρω πίναξιν ἀποτελέσματα χρεῶσται πρὸς τὸν ἐν ἀδυναμίᾳ περιελθόντα ὀφείλουσι, σὺν τῇ ὑποβολῇ τοῦ πίνακος, νὰ καταθέσωσιν εἰς τὸν ταμίαν τοῦ χρηματιστηρίου τὰ εἰς βάρος αὐτῶν χρεωστικὰ ὑπόλοιπα, ἅτινα ὁ ρηθεὶς ταμίης διανέμει ἀμέσως ἀναλογικῶς εἰς τοὺς πιστωτὰς χρηματιστὰς.* —9. Ἡ ἐπιτροπὴ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω στοιχείων, συντάσσει αὐθήμερόν πίνακα τῶν πρὸς χρηματιστὰς ὀφειλομένων ὑπολοίπων ὑπὸ τοῦ εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντος, ἀντίγραφον δὲ τοῦ πίνακος τούτου διαβιβάζεται ἀμελητὶ εἰς τὸν ἐπόπτην.—10. Αἱ μεταξὺ τοῦ εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντος καὶ τῶν ἐντολέων αὐτοῦ ὑφιστάμεναι ἐκ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν ἐκκρεμεῖς δΟΣΟΛΨΑΙ θεωροῦνται κεκλεισμένα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὴν § 8 τοῦ παρόντος καθοριζομένων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τιμῶν χρεωπιστώσεων, τῶν ἐντολέων καθ' ὃν προέκυψε κατὰ τ' ἀνωτέρω χρεωστικὸν ὑπόλοιπον ὑποχρεωμένων νὰ καταθέσωσι τοῦτο ἀμέσως ἅμα τῇ τοιχοκολλήσει τῶν ἀνωτέρω τιμῶν, παρὰ τῷ ταμίᾳ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου, εἰς ἐπαύξησιν τῆς κατὰ τὰς ἐπομένας διατάξεις διανεμητέας ὑπὲρ τῶν πιστωτῶν τοῦ εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντος ἐγγυήσεως. Ὁ οὕτω καταβαλὼν ἐντολεὺς ἀπαλλάσσεται πάσης ὑποχρέωσεως πρὸς τὸν εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντα, δ' ὁ ποσὸν κατέθεσεν ὡς ἀνωτέρω.—11. Ὁ ἐπόπτης ἅμα τῇ λήψει τοῦ κατὰ τὴν 9ην παράγραφον πίνακος, καλεῖ, διὰ τοιχοκολλήσεων ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ χρηματιστηρίου ὡς καὶ διὰ ἐκφωνήσεως ἐν τῷ κύκλῳ καὶ δημοσιεύσεως διὰ δύο ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένων ἡμερησίων ἐφημερίδων, τοὺς χρηματιστὰς καὶ ἄλλους πιστωτὰς, ὡς καὶ τὸν εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντα, ἵνα κανονίσωσι συμβιβαστικῶς τὰς ἐκ τῶν ὡς ἄνω ὑπολοίπων ὀφειλάς, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην ὀφειλὴν ἐκ χρηματιστηριακῆς συναλλαγῆς. Ἐπιτυγχανομένου τοῦ συμβιβασμοῦ, ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἐπόπτου, τοῦ προσέδρου τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ πάντων τῶν ἐνδιαφερομένων σχετικῶν πρακτικόν, ἀποτελοῦν δημόσιον ἐκτελεστὸν ἐγγράφον.—12. Ἐὰν δὲν ἐπιτευχθῇ συμβιβασμὸς ἐντὸς πενθήμερου ἀπὸ τῆς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ προσκλήσεως, ὁ ταμίης

* N. 6410]1934, ἀρθ. 7 : Ἡ ἀληθὴς ἐννοια τοῦ ἐδαφ. 8 τοῦ ἀρθ. 27 τοῦ N. 3632 «περὶ χρηματιστηρίων ἀξιών» εἶναι, ὅτι οἱ κατὰ τοὺς σχετικούς πίνακας χρεῶσται χρηματίζονται πρὸς τὸν ἐν ἀδυναμίᾳ περιελθόντα χρηματιστὴν λογίζονται, διὰ τὸ ὀφειλόμενον ποσόν, χρεῶσται ἐκ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν πρὸς τοὺς πιστωτὰς χρηματιστὰς τοῦ εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντος.

τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου παραλαμβάνει ἀπὸ τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, τῇ ἐντολῇ τοῦ ἐπόπτου, τὴν παρ' αὐτῇ κατατεθειμένην ἐγγύησιν τοῦ εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντος. Ὁ ἐπόπτης, ἐντελλόμενος τὴν παράδοσιν τῆς ἐγγυήσεως, ὡς καὶ ἡ Τράπεζα, παραδίδουσα οὕτω τὴν ἐγγύησιν, οὐδεμίαν ὑπέχουσιν εὐθύνην, οὐδὲ ἐκ τυχὸν ἐπιβεβλημένων εἰς χεῖρας τῆς Τραπεζῆς κατασχέσεων, θεωρουμένων ἀκύρων αὐτοδικαίως. Ἐὰν ἡ ἐγγύσις ἀποτελῇται ἐκ χρεωγράφων, ὁ ἐπόπτης διορίζει χρηματιστήν, ὅστις κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ διορισμοῦ ἐκποιεῖ τοῖς μετρητοῖς τὰ χρεώγραφα ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, τὸ δὲ τίμημα τούτων κατατίθεται παρὰ τῷ ταμίᾳ τοῦ χρηματιστηρίου.—13. Συγχρόνως πρὸς τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀνάληψιν τῆς ἐγγυήσεως τοῦ εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντος, ὁ ἐπόπτης, δι' ἐκφωνήσεως ἐν τῷ κύκλῳ, διὰ τοιχοκολλήσεων ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ χρηματιστηρίου καὶ τοῦ γραφείου κυβερνητικῆς ἐποπτείας, καὶ διὰ δημοσιεύσεως εἰς δύο ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένων ἡμερησίων ἐφημερίδων, προσκαλεῖ τοὺς ἔχοντας λαμβάνειν ἐκ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν ἀπὸ τὸν εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντα ὅπως, ἐν ἰὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας τῶν ὡς ἄνω γνωστοποιήσεων, ὑποβάλωσιν εἰς τὸ γραφεῖον κυβερνητικῆς ἐποπτείας τοῦ χρηματιστηρίου, μετὰ πάντων τῶν οἰκείων δικαιολογητικῶν, ἐν πρωτοτύπῳ ἢ ἐν κεκυρωμένοις ἀντιγράφοις, δηλώσιν τοῦ πρὸς αὐτοὺς ὀφειλομένου συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ποσοῦ. Δηλώσεις μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ πλήρων δικαιολογητικῶν δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὀψιν, εἰμὴ μόνον καθ' ὃ τμήμα αὐτῶν ἀποδεικνύονται ἐκ τῶν εἰς αὐτὰς ἐπισυνημμένων δικαιολογητικῶν.—14. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἀνωτέρω δεκαήμερου προθεσμίας ὁ ἐπόπτης μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου ἐξελέγχουσι τὰς ὑποβληθείσας δηλώσεις καὶ καταρτίζουσι, κατ' οἰκείαν καὶ ἀνεύθυνον κρίσιν, πίνακα τῶν δικαιουμένων νὰ μετὰσχῶσι τῆς διανομῆς τοῦ προϊόντος τῆς ἐγγυήσεως, ἀναγράφοντες ἅμα ἐν τῷ πίνακι τούτῳ τὸ εἰς ἕκαστον τῶν νομίμως δηλωσάντων κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν, ἀφοῦ ἀφαιρεθῶσιν ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τὰ ἔξοδα τῆς παρούσης διαδικασίας καὶ τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν ὑπὸ τοῦ περιελθόντος εἰς ἀδυναμίαν, διὰ φόρους χρηματιστηριακῶν συμβάσεων. Αἱ περὶ καταρτισμοῦ τοῦ πίνακος καθ' ἕκαστον ἀποφάσεις λαμβάνονται ὑπὸ τεσσάρων τοῦλάχιστον μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, συμφωνοῦντος τοῦ ἐπόπτου. Πᾶσα διαφωνία μεταξὺ τοῦ ἐπόπτου καὶ ἐπιτροπῆς λύεται ὑπὸ τοῦ χρηματιστηριακοῦ δικαστηρίου.—15. Ὁ πίναξ οὗτος, ὑπογεγραμμένος ὑπὸ τοῦ ἐπόπτου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς, τοιχοκολλᾶται ἀμελητῇ ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ χρηματιστηρίου καὶ τοῦ γραφείου κυβερνητικῆς ἐποπτείας, εἰς οὐδὲν ὑπόκειται ἐνδίκον μέσον ἢ ἀνακοπῇ, καὶ ἐκτελεῖται ὑπὸ τοῦ ταμίου τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου ἀμέσως ἅμα τῇ τοιχοκολλήσει αὐτοῦ, ἀπαγορευομένης ῥητῶς πάσης ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεώς του. Ὁ ταμίας, διανέμων, κατὰ τ' ἀνωτέρω, εἰς τοὺς δικαιούχους τὸ προῖον τῆς ἐγγυήσεως, ὡς καὶ πᾶν ἕτερον παρ' αὐτῷ κατατεθειμένον ποσὸν ὑπὲρ τῶν ἐκ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν πιστωτῶν, οὐδεμίαν ὑπέχει εὐθύνην, οὐδὲ ἐξ ἐπιβληθεῖσων τυχόν εἰς χεῖρας του

κατασχέσεων, θεωρουμένων ἀκύρων αὐτοδικαίως. Ὁ εἰς οὐδεμίαν περιελθὼν εἶναι ὑπεύθυνος ἔναντι τῶν πιστωτῶν αὐτοῦ διὰ πᾶν ἔλλειμμα ἐκ τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἐκκαθαρίσεως καὶ διανομῆς.—16. Οὐτε ἡ ἐπιβολὴ κατασχέσεων ἐπὶ τῆς ἐγγυήσεως, τοῦ προϊόντος αὐτῆς, ἢ τῶν ὡς ἄνω ποσῶν οὔτε ἡ αἰτήσεις πρὸς κήρυξιν πτωχεύσεως, οὔτε ἡ κήρυξις εἰς πτώχευσιν κωλύουσι τὴν διενέργειαν τῆς ἀνωτέρω ἀναγκαστικῆς διανομῆς τῆς ἐγγυήσεως. Ἐὰν ὁ χρηματιστὴς ἐκηρύχθῃ εἰς πτώχευσιν μετὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν ἐκκαθάρισιν, αἱ διατάξεις περὶ ἀνακλήσεως τῶν πράξεων τοῦ πτωχεύσαντος δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῆς γινομένης ἤδη ὑποχρεωτικῆς ἐκκαθαρίσεως. Αἱ διατάξεις περὶ παυλιανῆς καὶ πτωχευτικῆς ἀνακλήσεως δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν καὶ τῶν ἐγγυήσεων ὡς παρέσχεν ὁ πτωχεύσας χρηματιστὴς.—17. Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῆς ἐγγυήσεως χρηματιστοῦ τινος, κατὰ τ' ἀνωτέρω, διατίθεται, πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ περιελευσμένου ἐκ τῆς ἐγγυήσεως ποσοῦ εἰς τοὺς ἐν τῷ κατὰ τὰ ἀνωτέρω πίνακι ἐγγεγραμμένους πιστωτάς, καὶ δι' εἰδικῶς καὶ προνομιακῶς ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς μετοχῆς τοῦ εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντος ἐν τῇ κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ παρόντος συνεστημένῃ τυχὸν ἀνωνύμῳ ἑταιρείᾳ.—18. Πρὸς τοῦτο ὁ ταμίας τοῦ χρηματιστηρίου, ἐντολῇ τοῦ ἐπόπτου, εἰσπράττει παρὰ τῆς ὀνωνύμου ἑταιρείας τὸ ἀντίτιμον τῆς μετοχῆς, ἐξευρισκόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 3 τοῦ ἀρθ. 10 τοῦ παρόντος, καὶ προβαίνει εἰς διανομὴν τοῦ ἀντιτίμου τοῦτου εἰς τοὺς ἐν τῷ πίνακι πιστωτάς, τῶν τοιούτων πράξεων καὶ ἐνδρυγιδῶν αὐτοῦ εἰς οὐδὲν ἐπίσης ὑποκειμένων ἐνδίκιον μέσον ἢ ἀνακοτὴν. Ὁ ἐπόπτης, ἐντελλόμενος, καὶ ὁ ταμίας, διανέμων, κατὰ τ' ἀνωτέρω, τὸ προϊόν τῆς μετοχῆς, δὲν ὑπέχουσιν εὐθύνην τινά, οὐδὲ ἐξ ἐπιβληθεῖσων εἰς χεῖρας τῶν κατασχέσεων, θεωρουμένων ἀκύρων αὐτοδικαίως.—19. Ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον εἰσπράξεως ἢ μετοχῇ τοῦ ἐν ἀδυναμίᾳ περιελθόντος χρηματιστοῦ καθίσταται αὐτοδικαίως ἄκυρος, παύει παρέχουσα εἰς αὐτὸν ἄλλο τι δικαίωμα, πλὴν τῆς εἰσπράξεως τοῦ τυχὸν ὑπολοίπου ἐκ τῆς ὡς ἄνω διανομῆς, καὶ θεωρεῖται ἀποκτηθεῖσα ὑπὸ τῆς ὀνωνύμου ἑταιρείας, ἐπὶ σκοπῷ ἀποσβέσεως αὐτῆς. Ἐὰν ὁ εἰς ἀδυναμίαν περιελθὼν καταθέσῃ νέαν ἐγγύησιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἅψ' ἥς ἀνελήφθη, κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον, ἢ ἀρχικῇ του ἐγγύησιν, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ παρόντος ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ παράσῃ εἰς αὐτὸν νέαν μετοχὴν, ἀυξάνουσα πρὸς τοῦτο τὸ κεφάλαιον αὐτῆς.—20. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως, ἐὰν, τοῦ χρηματιστοῦ μὴ ἐκπληροῦντος χρηματιστηριακὴν αὐτοῦ ὑποχρέωσιν, καίπερ μὴ τελούντος ἐν ἀδυναμίᾳ ἐκπληρώσεως τῶν χρηματιστηριακῶν αὐτοῦ ὑποχρεώσεων, πιστωτῆς τις, ἔχων ἀξίωσιν ἐκ χρηματιστηριακῆς συναλλαγῆς ἢ ἀξίωσιν ἀνεγνωρισμένην δι' ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον χρηματιστηριακοῦ δικαστηρίου, ὑποβάλλῃ αἴτησιν πρὸς τὸν ἐπόπτην περὶ ἱκανοποιήσεως αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐγγυήσεως ἢ τῆς μετοχῆς τοῦ χρηματιστοῦ ἐν τῇ ῥηθείᾳ ἀνωνύμῳ ἑταιρείᾳ.—21. Ὁ ἔχων ἀξίωσιν κατὰ χρηματιστοῦ, ἀνεκπλήρωτον, ἐκ χρη-

ματιστηριακῆς συναλλαγῆς δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν κήρυξιν αὐτοῦ εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως.

*Κεφάλαιον Δ'.—Περὶ ἐκδικάσεως τῶν χρηματιστηριακῶν διαφορῶν**

Ἄρθ. 28.—1. Αἱ ἐκ χρηματιστηριακῆς συναλλαγῆς ἐν γένει διαφοραὶ δικάζονται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαστηρίου, κηρυσσομένων ἀναρμοδιῶν πάντων τῶν ἐτέρων δικαστηρίων, ἀφ' ὧν ἀφαιρεῖται πᾶσα ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀρμοδιότης.—2. Αἱ μεταξὺ χρηματιστῶν, ἢ μεταξὺ μεσιτῶν, ἢ μεταξὺ χρηματιστῶν καὶ μεσιτῶν ὡς ἄνω διαφοραὶ δικάζονται ὑπὸ δικαστηρίου ἀποτελουμένου ἀπὸ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου, κατὰ τὰ ἐιδικώτερον διὰ διατάγματος, ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου, ὁρισθησόμενα. Ἡ ἐν προκειμένῳ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ὁριστική, προσωρινῶς ἐκτελεστή, ἐπὶ ἀποκλεισμῷ πάσης ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς, καὶ ἀνέκκλητος μὲν ἐφ' ὅσον τὸ ἀντικείμενον τῆς εἰς ἣν ἀφορᾷ διαφορᾶς δὲν εἶναι ἀνώτερον τῶν 50.000, ὑπόκειται ὅμως εἰς ἔφεσιν, ἀσκουμένην ἐντὸς πενθημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της, διὰ καταθέσεως ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου, καὶ ἀπευθυνομένην πρὸς τὸ κατὰ τὴν ἐπομένην παράγραφον δικαστήριον, ἐφ' ὅσον τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς εἶναι ἀνώτερον τῶν δρχ. 50.000. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἅμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ὀρκίζονται τὸν κατὰ τὰ ἄρθρα 214 καὶ ἐπομ. τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ὄρκον ἐνώπιον τοῦ ἐπόπτου.—3. Πᾶσαι αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος διαφοραὶ μεταξὺ χρηματιστῶν καὶ ἰδιωτῶν ὡς καὶ αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐφέσεις δικάζονται ὑπὸ τοῦ κατωτέρω ὀριζομένου χρηματιστηριακοῦ δικαστηρίου, τηρουμένων τῶν διὰ διατάγματος,** ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου κανονιζομένων ὁρισμῶν καὶ δια-

* Ὅρα καὶ Ν. Δ. 2104]1943.

** Ὅρα Διάτ. 15]15 Ἀπριλ. 1939 ἀπερὶ ἐκδικάσεως χρηματιστηριακῶν διαφορῶν, Κώδ. Θέμ., 1929, 261 ἐπ.

τυπώσεων, ὡς πρὸς τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου διαδικασίαν, ὡς πρὸς τ' ἀποδεικτικὰ μέσα, ὡς πρὸς τὰ καταβλητέα ὑπὸ τῶν διαδίκων τέλη, ὡς πρὸς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων, καὶ ὡς πρὸς πάντα ἄλλον σχετικὸν ὁρισμόν.—4. Τὸ χρηματιστηριακὸν δικαστήριον ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς τῶν παρὰ τῷ ἐφετείῳ τῆς ἑδρας τοῦ χρηματιστηρίου ὑπηρετούντων ἐφετῶν, ὡς προέδρου, ἐξ ἐνὸς τῶν παρὰ τῷ πρωτοδικεῖῳ τῆς ἑδρας τοῦ χρηματιστηρίου ὑπηρετούντων πρωτοδικῶν, ἐκ τοῦ κυβερνητικοῦ ἐπόπτου παρὰ τῷ χρηματιστηρίῳ, ἐξ ἐνὸς χρηματιστοῦ, καὶ ἐξ ἐνὸς εἰδικοῦ περὶ τὰ χρηματιστηριακὰ ὑπαλλήλου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, τοῦλάχιστον ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου, ὀρκιζομένων, πρὸ τῆς εἰς τὸ δικαστήριον συμμετοχῆς αὐτῶν, ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, τὸν κατὰ τὴν 2 παράγραφον τοῦ παρόντος ὄρκον.—5. Ἐκ τῶν ὡς ἄνω μελῶν οἱ ἐφέτης καὶ πρωτοδικῆς ὀρίζονται κατὰ Δεκέμβριον ἐκάστου τρίτου ἔτους ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου δικαστικοῦ συμβουλίου, ὀρκιζομένων ἅμα καὶ ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, ὁ χρηματιστὴς ἐκλέγεται κατὰ Δεκέμβριον ἐκάστου τρίτου ἔτους ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος εἰδικοῦ συμβουλίου, μετὰ ὁμοιοβάθμου ἀναπληρωτοῦ του. Ὁ ἐπόπτης ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ.—6. Ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου τούτου ὀρίζεται διὰ πράξεως τοῦ προέδρου αὐτοῦ, ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ γραφείου κυβερνητικῆς ἐποπτείας.—7. Τὰ μέλη τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω δικαστηρίου καὶ ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ ἀμείβονται κατὰ μῆνα ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν διαδίκων καταβαλλομένων τελῶν, οὐδέποτε ὅμως δύναται ἡ εἰς μέρος τι ἢ τὸν γραμματέα οὕτω παρεχομένη ἀμοιβὴ νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν δραχμῶν 3.000 μηνιαίως, τοῦ ὑπολοίπου εἰσαγομένου κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου οικονομικοῦ ἔτους εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.—8. Αἱ ὀριστικαὶ ἀποφάσεις τοῦ χρηματιστηριακοῦ δικαστηρίου ἐκτελοῦνται πάντοτε προσωρινῶς, ἀπαγορευομένης ῥητῶς οἰασδῆποτε ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν· δύναται ὅμως, πλὴν τῶν κατ' ἔφεσιν ὡς ἀνωτέρω ἐκδιδομένων, νὰ ἐκκαλῶνται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου ἐφετείου, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς ὑπερβαίνει τὰς δραχ. ἑκατὸν χιλιάδας.—9. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου αἱ ὡς ἄνω ἐκλογαὶ τῶν μελῶν τοῦ χρηματιστηριακοῦ δικαστηρίου θέλουσιν ἐνεργηθῆ ἑντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου.

Κεφάλαιον Ε'. — Περὶ χρηματιστηριακοῦ δελτίου

Ἄρθ. 29.—Ἡ βεβαίωσις τῆς τρεχούσης τιμῆς γίνεται καθ' ἐκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν καὶ ἀναγράφεται ἐν τῷ χρηματιστηριακῷ δελτίῳ.

Κεφάλαιον ΣΤ'. — Περὶ πειθαρχικῶν διατάξεων

Ἄρθ. 30.—1. Τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι δραχ. 10.000 καὶ δι' ἀπολύσεως, διαρκοῦς ἢ προσωρινῆς, μέχρις ἐνὸς ἔτους ἢ διὰ τῆς ἑτέρας τῶν ποινῶν τούτων πᾶς χρηματιστὴς ἢ μεσίτης ὅστις, α') ἐξακολουθεῖ ἐκτελῶν τὰ ἔργα αὐτοῦ, καίπερ μὴ συμμορφωθείς πρὸς τὰς νομίμους διατάξεις περὶ ἐγγυήσεως καὶ τηρήσεως βιβλίων καὶ πινακιδίων, β') δὲν προσάγει, προσκαλούμενος, τὰ βιβλία αὐτοῦ πρὸς τὴν δικαστικὴν Ἀρχὴν καὶ πρὸς τὸν ἐπόπτην ἢ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ χρηματιστηρίου, γ') συναλλάσσεται πρὸς πρόσωπα μὴ δικαιούμενα ἢ ἀποκλεισθέντα τοῦ χρηματιστηρίου ἢ λαμβάνει μεσιτικὰ δικαιώματα μέζονα ἢ ἐλάσσονα τῶν νομίμων, δ') ἐνεργεῖ χρηματιστηριακὰς πράξεις μὴ χρηματιστηριακῶς, ε') συμπεριφέρεται ἀνοικειῶς πρὸς τὰς ἐποπτευούσας τὸ χρηματιστήριον δημοσίας Ἀρχάς, ὡς καὶ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ χρηματιστηρίου, ἢ ἐπιδεικνύει ἀνάρμοστον διαγωγὴν ἐν τῷ χρηματιστηριακῷ καταστήματι, στ') ἐν γένει δὲν συμμορφοῦται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἢ τοὺς χρηματιστηριακοὺς κανονισμοὺς. Αἱ ὡς ἄνω ποιναὶ δύναται, κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν, νὰ ἐπιβληθῶσι καὶ εἰς ἀντικρυστάς, γενομένους ὑπαιτίους τῶν ἀνωτέρω παραβάσεων, θεωρουμένης ὡς περιπτώσεως πειθαρχικῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω διώξεως τῶν ἀντικρυστῶν καὶ τῆς διατηρήσεως ἰδίου γραφείου ἐκτελέσεως πράξεων ὅπωςδῆποτε σχετιζομένων πρὸς τὰς χρηματιστηριακὰς.

Ἄρθ. 31.—1. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθ. 28 τοῦ παρόντος χρηματιστηριακοῦ δικαστηρίου.—2. Ὁ ἐπόπτης ὑποχρεοῦται νὰ καταγγέλλῃ εἰς τὸ χρηματιστηριακὸν δικαστήριον πᾶσαν παραβάσιν χρηματιστοῦ, μεσίτου, ἢ ἀντικρυστοῦ καὶ νὰ εἰσάγῃ ταχέως εἰς αὐτὸ πᾶσαν καταγγελίαν ὑποβαλλομένην αὐτῷ. Ἐπίσης δύνανται νὰ εἰσάγουν εἰς τὸ χρηματιστηριακὸν δικαστήριον παραβάσεις καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ χρηματιστηρίου, διὰ τοῦ ἐπόπτου.—3. Πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς πειθαρχικῆς αποφάσεως ὁ κρινόμενος καλεῖται εἰς ἀπολογίαν ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἢν ὑποβάλλει ἐγγράφως ἢ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας. Κατὰ τὰ λοιπὰ τὸ δικαστήριον εἶναι ἐλεύθερον νὰ ὀρίξῃ τὴν τηρητέαν ἐκάστοτε διαδικασίαν.—4. Τὸ δικαστήριον συνεδριάζει ἐγκύρως ἐπὶ πάντων τῶν θεμάτων τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ παρόντων καὶ τῶν πέντε μελῶν αὐτοῦ, αἱ δὲ ἀποφάσεις του λαμβάνονται δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ συνόλου τῶν μελῶν αὐτοῦ.—5. Αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου εἶναι ἀνέκκλητοι.—6. Αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις τοῦ χρηματιστηριακοῦ δικαστηρίου ὑποβάλλονται εἰς τὸν ἐπόπτην τοῦ χρηματιστηρίου καὶ ἐκτελοῦνται ὑπ' αὐτοῦ ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτῶν, πλὴν ἐὰν πρόκειται περὶ ὀριστικῆς ἀπολύσεως, ὁπότε αὐταὶ ἐκτελοῦνται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας.—7. Αἱ χρηματικαὶ ποιναὶ εἰσπράττονται, κατὰ τοὺς νόμους περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, ὑπὲρ τοῦ νομικοῦ προσώ-

που τοῦ χρηματιστηρίου.—8. Τὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου καὶ ὁ γραμματεὺς λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ χρηματιστηρίου δι' ἐκάστην συνεδριάσιν δραχμὰς δίακοσίας.

Ἄρθ. 32.—Ἡ κατὰ τὸ ἄρθ. 8 § 2 ἐπιτροπὴ τοῦ χρηματιστηρίου, ἀσχέτως καὶ παραλλήλως πρὸς τὴν πειθαρχικὴν ἀρμοδιότητα καὶ ἐνέργειαν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθ. 31 δικαστηρίου, δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὰ μέλη τοῦ χρηματιστηρίου, α') ὅταν δὲν συμμορφῶνται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, τοῦ ἐν ἰσχύϊ χρηματιστηριακοῦ κανονισμοῦ, ἢ τῆς νομίμου ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς καὶ β') ὅταν ἐπιδεικνύουσιν ἀνοίκειον καὶ ἀνάρμοστον ἐν γένει διαγωγὴν ἐν τῷ χρηματιστηριακῷ καταστήματι, α) ἐπίπληξιν, προφορικὴν ἢ ἔγγραφον, β) ἀποκλεισμόν ἐκ τοῦ χρηματιστηρίου μέχρι δέκα πέντε ἡμερῶν, γ) ἔκθεσιν τῶν ὀνομάτων τῶν τιμωρηθέντων ἐν τῷ πίνακι τῆς αἰτιούσης τοῦ χρηματιστηρίου, δ) πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 5.000.—2. Εἰς τὸν διὰ τὴν ποινῆς τοῦ ἀποκλεισμοῦ τιμωρηθέντα χρηματιστὴν ἢ μεσίτην ἢ ἀντικρυστήν, ἀπαγορεύεται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ποινῆς ἢ εἴσοδος εἰς τὸ χρηματιστήριον καὶ ἡ ἐνέργεια χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν· δύναται ὅμως αὕτη νὰ ἐπιτρέπηται ἐν τῇ ἀποφάσει, ἐφ' ὅσον αἱ πράξεις ἐκτελοῦνται δι' ἀντικρυστοῦ ἔχοντος τὸ δικαίωμα ἐκφωνήσεως.—3. Ἡ ἐπιτροπὴ συνεδριάζει ἐγκύρως, διὰ νὰ ἐπιβάλλῃ τὰς ὡς ἄνω πειθαρχικὰς ποινάς, ὅταν παρίστανται πέντε τοῦλάχιστον μέλη αὐτῆς, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ συνόλου τῶν μελῶν αὐτῆς.—4. Πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως τὸ μέλος τοῦ χρηματιστηρίου καλεῖται εἰς ἀπολογίαν ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς, ἣν ὑποβάλλει γραπτῶς ἢ προφορικῶς ἐντὸς τῆς ταχθείσης αὐτῷ προθεσμίας.—5. Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἀνέκκλητοι.—6 (N. 2341]1940, ἄρθ. 7). Αἱ χρηματικαὶ ποιναὶ εἰσπράττονται κατὰ τοὺς νόμους περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, ὑπὲρ τοῦ νομικοῦ προσώπου τοῦ χρηματιστηρίου.

Κεφάλαιον Ζ'. — Περὶ ποινικῶν διατάξεων

Ἄρθ. 33.—1. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 50.000 (πεντήκοντα χιλιά-

δων) δραχμῶν ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων, α') ὁ παραβάς τὰς ἀπαγορεύσεις τῶν ἄρθρων 12, 13, 14 καὶ 19 § 1, β') ὁ ἐκπληρῶν ἔργα χρηματιστοῦ, μεσίτου, ἢ ἀντικρυστοῦ χωρὶς νὰ εἶναι διωρισμένος τοιοῦτος ἢ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ἢ μετὰ τὸν ἀποκλεισμόν αὐτοῦ ἐκ τοῦ χρηματιστηρίου, ὡς καὶ ὁ ἐπαγγελλόμενος ἢ διαφημίζων ἑαυτὸν ψευδῶς ὡς χρηματιστὴν ἢ μεσίτην δι' ἐφημερίδων, ἢ ἐντύπων, ἢ ἐπιγραφῶν, γ') ὁ πρὸς τὸν χρηματιστὴν ἢ μεσίτην ἀποκρύψας τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ ἐντολεύς, τὴν καθιστῶσαν ἄκυρον τὴν ἐντολήν, δ') ὁ συνάπτων ἀκύρους, κατὰ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 15, ἀγοραπωλησίας ἐπὶ χρηματιστηριακῶν πραγμάτων. Ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν θεωροῦνται ὑπεύθυνα τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ οἱ διευθύνται αὐτῶν, ἐν περιπτώσει δὲ παραβιάσεως ἐκ μέρους ὑπαλλήλου ρητῆς, ἔστω καὶ γενικῆς, ἀπαγορεύσεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ τῶν διευθυντῶν, ὁ ἐνεργήσας τὴν πρᾶξιν ὑπάλληλος.

Ἄρθ. 34.—Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι πενήκοντα χιλιάδων δραχμῶν ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων, α') ὅστις ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου ὠφελείας, ἐν γνώσει μεταχειρίζεται μέσα ἐπιτήδεια πρὸς παραπλάνησιν τοῦ κοινοῦ χάριν ἐπηρεασμοῦ τῶν τιμῶν τοῦ χρηματιστηρίου, β') ὅστις ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου ὠφελείας, ἐν γνώσει ἐνεργεῖ ἀνακριβεῖς δηλώσεις διὰ τῶν ἐφημερίδων ἢ δημοσιευμάτων, ἐπιδιώκων τὴν δημοσίαν ἐγγραφὴν, ἀγορὰν ἢ πώλησιν χρηματιστηριακῶν πραγμάτων, γ') ὅστις δημοσιεύει χρηματιστηριακὸν δελτίον ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ νόμου καὶ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ χρηματιστηρίου ἢ κυκλοφορεῖ ἀντίτυπα τοῦ τοιούτου δελτίου ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου ὠφελείας, δ') ὅστις κατὰ συνήθειαν ἐκμεταλλεῖται τὴν ἀπειρίαν ἢ τὴν κουφότητα ἄλλου καὶ ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου ὠφελείας, ἐν γνώσει ἀποπλανᾷ αὐτὸν εἰς χρηματιστηριακὰ συναλλαγὰς κερδοσκοπικὰς, μὴ ἀνηκούσας εἰς τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀποπλανωμένου καὶ προφανῶς δυσαναλόγους πρὸς τὴν περιουσίαν αὐτοῦ.

Κεφάλαιον Η'. — Μεταβιπικαὶ καὶ τελικαὶ διατάξεις

Ἄρθ. 35.—1. Τὸ νῦν ὑφιστάμενον χρηματιστήριον Ἀθηνῶν θέλει ἐξακολουθεῖ ὑφιστάμενον καὶ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, διατηρουμένων παρ' αὐτῷ νομίμως διορισμένων χρηματιστῶν καὶ μεσιτῶν, ἐπὶ τῇ εἰς ἡν ὑπεχρεοῦντο κατὰ τοὺς μέχρι τοῦδε ἰσχύοντας νόμους ἐγγυήσῃ. Ἐπίσης διατηρεῖται καὶ τὸ ὑφιστάμενον γραφεῖον τῆς κυβερνητικῆς ἐποπτείας τοῦ χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, ὡς καὶ τὸ ὑφιστάμενον προσωπικὸν τοῦ γραφείου τούτου.—2. Ὁ κανονισμὸς τοῦ χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν τροποποιηθήσεται, συμφώνως τῷ παρόντι νόμῳ, διὰ διαταγμάτων, ἐκδοθησομένων προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ εἰδικοῦ συμβουλίου. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν διαταγμάτων τούτων ὁ ὑφιστάμενος κανονισμὸς διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκειται εἰς διατάξεις τοῦ παρόντος.—3. Τὰ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου εἰσαχθέντα ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν χρεώγραφα θεωροῦνται ὡς ἐγκύρως εἰσηγμένα.—4. Αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος κατατεθειμέναι ἐπ' ὀνόματι τρίτων ἐγγυήσεις χρηματιστῶν καὶ μεσιτῶν δέον ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης νὰ μεταφερθῶσιν ἐπ' ὀνόματι τῶν χρηματιστῶν καὶ μεσιτῶν. Μὴ γενομένης ἐμπαροθέσεως τῆς τοιαύτης μεταφορᾶς, ὁ χρηματιστὴς ἢ ὁ μεσίτης θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἀπολυθεὶς. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὀφθέντος ἔτους ἀπαγορεύεται πᾶσα ἀντικατάστασις ἢ συμπλήρωσις τῶν εἰς ἐγγύησιν κατατεθειμένων, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ἐπάγεται καὶ τὴν ὡς ἄνω μεταφορὰν ἐπ' ὀνόματι τοῦ χρηματιστοῦ ἢ μεσίτου.—5. Διὰ διατάγματος δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἢ ἐκχώρησις τῶν προσόδων τοῦ χρηματιστηρίου πρὸς σύναψιν δανείου χάριν ἰδρύσεως μεγάρου χρηματιστηρίου, χρησιμοποιομένης πρὸς τοῦτο καὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ.—6. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν ὑποχρεοῦται νὰ μεταβιβάσῃ τὰς συνδρομὰς τῶν ἐκτάκτων μελῶν εἰς ἰδρυθησόμενον τυχὸν ἢ ὑφιστάμενον παρὰ τῷ ἐνταῦθα ἐδρεύοντι σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύνδεσμος Ἀντικρυστῶν Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν», ταμεῖον ἀλληλοβοηθείας, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἐγκρίνει τὸν κανονισμὸν τοῦ ταμείου τούτου, ὡς καὶ πᾶσαν τροποποίησιν αὐτοῦ. Διαλυομένου τοῦ ταμείου ἀλληλοβοηθείας τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μεταβιβασθέντα αὐτῷ ἰστρέφονται εἰς τὸ χρηματιστήριον καθ' ὃ ποσὸν αὐτῶν δὲν ἔχουσι χρησιμοποιηθῇ ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τοῦ ταμείου.—7. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατελοῦντες νομίμως διορισμένοι μεσίται παρὰ τῷ χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν ἐξακολουθοῦσι παραμένοντες τοιοῦτοι καὶ κέκηνται, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐν τῷ χρηματιστηριακῷ ὀργανισμῷ θέσιν αὐτῶν, πάντα τὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις ἅτινα εἶχον μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὡς ταῦτα τροποποιοῦνται ἤδη, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ ἐπ' αὐτῶν ἀναλόγως πασῶν τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 25, 26, 27, 28, 30, 31 καὶ 32 αὐτοῦ. Ἀλλ' οὐδὲ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταργεῖται τὸ δικαίωμα τῶν ἀνωνύμων τραπεζιτικῶν ἐταιρειῶν νὰ διορίζωσι μεσίτας. οἱ

κατὰ τὴν χρονολογίαν δμως ταύτην νομίμως ὑπὸ τῶν ἰδρυμάτων τούτων διορισμένοι παραμένουσιν ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἐξομοιούμενοι καθ' ὅλα πρὸς τοὺς λοιποὺς μεσίτας.—8. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος ἀνώτατος ἀριθμὸς χρηματιστῶν ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ τῶν συνεστημένων ἤδη χρηματιστηρίων, χωρὶς δμως ἐκ τούτου νὰ ἐπέρχεται ἀπόλυσις τῶν τυχόν καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου διορισμένων χρηματιστῶν. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς χρηματιστῶν εἰς θέσεις παραιτουμένων ὑπὲρ ἄλλων προσώπων, τὰ ὅποια ὑποδεικνύουσιν οἱ παραιτούμενοι καὶ ἐγκρίνει τὸ εἰδικὸν συμβούλιον. Διὰ τὰ ὑποδεικνυόμενα ταῦτα πρόσωπα, ἀντὶ τῆς συμπληρώσεως τοῦ τριακοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ἀρκεῖ ἡ συμπλήρωσις τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου ἔτους.—9. Κατ' ἐξαιρέσιν ἀπὸ τῶν διατάξεων τῆς 1ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ παρόντος, ἐπιβάλλεται ὅπως ἡ ἐγγυήσις τῶν χρηματιστῶν τοῦ χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν ἀποτελεῖται, μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχ. 200.000, ἀποκλειστικῶς ἐξ ὁμολογιῶν τῆς κατὰ τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ῥηθέντος ἄρθρου ἐταιρείας, ἐφ' ὅσον ἡ ἐταιρεία αὕτη ἠθέλε τυχὸν ἀποφασίσει νομίμως τὴν ἔκδοσιν δανείου, δι' ὁμολογιῶν ἀνωνύμων, καὶ τὸ εἰδικὸν συμβούλιον τοῦ χρηματιστηρίου ὡς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἠθέλεν ἐγκρίνει τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν περὶ ὑποχρεωτικῆς μετατροπῆς τῶν ἐγγυήσεων τῶν χρηματιστῶν. Χρηματίζεται μὴ ἐνεργήσαντες τὴν ἀνωτέρω μετατροπὴν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὡς ἀνω ἐγκρίσεως θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἀπολυθέντες ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ χρηματιστοῦ. Παρελθόντων ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς περὶ ἐκδόσεως τοῦ ἀνωτέρω ὁμολογιούχου δανείου ἀποφάσεως, οἱ χρηματισταὶ ἐπανακτῶσι τὸ δικαίωμα τῆς τοποθετήσεως τῆς ἐγγυήσεως αὐτῶν κατὰ τινὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ παρόντος προβλεπομένων τρόπων.—10. Αἱ πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1928 διενεργοῦσαι πωλήσεις χρεωγράφων ἐπὶ τμηματικῇ καταβολῇ τοῦ τιμήματος ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι διατηροῦσι τὸ δικαίωμα τοῦτο, καίτοι κεκτημένοι κεφάλαιον κατώτερον τῶν δραχμῶν 3.000.000.

Ἄρθ. 36.—1. Διὰ διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμοδότησιν τοῦ εἰδικοῦ συμβουλίου, καταρτίζεται καὶ τροποποιεῖται ὁ χρηματιστηριακὸς κανονισμός, ἐν ὧν ἢ ἐν μέρει, περιλαμβάνων ἰδίᾳ τὰ περὶ μητρώου χρηματιστῶν, μεσιτῶν, καὶ ἀντικρυστῶν, περὶ τηρήσεως τῶν βιβλίων καὶ πινακίδων τῶν χρηματιστῶν, περὶ καταθέσεως καὶ ἀναλήψεως τῆς ἐγγυήσεως τῶν χρηματιστῶν, περὶ σχηματισμοῦ κοινοῦ συνεγγυητικοῦ κεφαλαίου τῶν χρηματιστῶν, διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθ. 10 ἐγγυήσεως, ἐν ὧν ἢ ἐν μέρει, καθοριζομένης ἅμα τῆς διὰ τοῦ κεφαλαίου τούτου καλύψεως τῶν ὑποχρεώσεων τῶν χρηματιστῶν, περὶ ἐργασιῶν τοῦ χρηματιστηρίου, καὶ ἰδίᾳ περὶ γενικῶν ἐκκαθαρίσεων, ἀντικρύσεων, παραιοπομπῶν, ἐγγυήσεων, καὶ ὑποχρεωτικῆς ἐκκαθαρίσεως αὐτῶν, περὶ βεβαιώσεως τῆς τρεχούσης χρηματιστηριακῆς τιμῆς, περὶ λειτουργίας τοῦ χρηματιστηρίου

δελτίου καὶ δημοσιεύσεων ἀφορῶσάν ταῦτα, περὶ διαδικασίας τῆς ἐκποιήσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθ. 21 ἐκποιουμένων χρεωγράφων, καὶ πασῶν τῶν ἄλλων σχετικῶν πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος λεπτομερειῶν.—2. Διὰ διατάγματος ἐπίσης κανονίζεται ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας καὶ συνεδριάσεων τοῦ εἰδικοῦ συμβουλίου ὡς καὶ τὰ τῆς ἀμοιβῆς, εἰς βάρος τῆς παριουσίας τοῦ χρηματιστηρίου, τῶν ἀποτελούντων αὐτὸ μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως, πλὴν τῶν χρηματιστῶν.

Ἄρθ. 37.—Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἄλλως ἐν αὐτῷ ἄρχειται μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ δὲ τῆς χρονολογίας ταύτης καταργοῦνται πάντες οἱ εἰς τὸ ἀντικείμενον αὐτοῦ ἀφορῶντες νόμοι.

Α) Νόμος 6410]1934 «περὶ τροπ. τοῦ Ν. 36 2]1928 κλπ.».

Ἄρθ. 1—(N. 3632, ἄρθ. 6α).

Ἄρθ. 2.—1. Τὰ ἀντικρῦσματα ὡς καὶ αἱ παραπομπαὶ μεταξὺ χρηματιστῶν εἶναι ὑποχρεωτικὰ διὰ τὸν εἰς ὃν προτείνονται ταῦτα, συντελοῦνται δὲ εἰς τὴν τιμὴν κλεισίματος τῆς τελευταίας συνεδριάσεως.—2. Προκειμένου περὶ παραπομπῶν καθορίζεται ὅτι τόσοι ὁ παραπεμπόμενος χρηματιστὴς ὅσον καὶ ὁ εἰς ὃν παραπέμπεται δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσι τὴν εἰς το ταμεῖον τοῦ χρηματιστηρίου κατάθεσιν συμφώνως τῷ ἄρθ. 37 τοῦ κανονισμοῦ τοῦ χρηματιστηρίου ἐγγυήσεως διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς παραπεμπομένης συναλλαγῆς, ὑποχρεουμένου τοῦ παρ' οὗ ἐζητήθη αὕτη εἰς τὴν κατάθεσιν τῆς ὡς ἂν ἐγγυήσεως αὐθημερόν.—3. Ἡ κατάρτισις τῶν ἀντικρυσμάτων καὶ παραπομπῶν ἀποδεικνύεται διὰ τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν ἐν τῷ σημειωματαρίῳ καὶ τῆς ἐκδόσεως σχετικοῦ πινακιδίου.—4. Εἰς τοὺς χρηματιστὰς τοὺς μὴ καταβαλόντας τὴν αἰτηθεῖσαν ὡς ἂν ἐγγύησιν (ἐδάφ. 2) ἐντὸς τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐζητήθη αὕτη, ἀπαγορεύεται ἡ σύναψις νέων συναλλαγῶν ὡς καὶ ἡ εἰσοδος αὐτῶν καὶ τῶν ἀντικρυστῶν αὐτῶν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, ἐφαρμόζονται δὲ κατ' αὐτῶν διὰ τὸ κλείσιμον τῶν περὶ ὃν πρόκειται συναλλαγῶν κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῆς § 3 τοῦ ἄρθ. 25 τοῦ νόμου 3632.

Ἄρθ. 3.—1. Διαρκούσης τῆς ἰσχύος τῶν ἀνωτέρω πράξεων τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἡ πρὸς τὸν ἐπόπτην τοῦ χρηματιστηρίου παράδοσις τῶν ἀντιτύπων πινακιδίων ἐκτελέσεως ἐντολῶν συντελεῖται ἐντὸς τῆς ἡμέρας τῆς συνάψεως τῆς συναλλαγῆς.—2 (N. 3341]1940, ἄρθ. 10). Ὁ χρηματιστὴς ὑποχρεοῦται εἰς αὐθημερόν καταβολὴν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ χρηματιστηρίου ἐγγυήσεως πρὸς πρόσθετον ἀσφάλειαν τῶν ἐκκρεμῶν αὐτοῦ συναλλαγῶν κανονιζομένης μετὰ τὰς γενομένας παραπομπὰς καὶ ἀντικρῦσματα ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τῆς ἀξίας τῶν ἀγορασθέντων ἢ πωληθέντων χρεωγράφων καὶ ἴσης πρὸς ποσοστὸν 5—10 οο, ὅσakis ἡ συναλλαγὴ ἀφορᾷ ὁμολογίας καὶ μετοχάς. Τὸ ποσοστὸν τῶν καταβληθέντων προσθέτων ἐγγυήσεων καθορίζεται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς

Οἰκονομίας. Αἱ ἐγγυήσεις αὗται κατατίθενται τοῖς μετρητοῖς ἢ εἰς χρεώ-
 γραφα ἐκ τῶν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ εἰσηγμένων, ὑπολογιζόμενα εἰς τὴν
 κατωτέραν τιμὴν ἣν εἶχον τὰ χρεώγραφα ταῦτα κατὰ τὸ τρέχον ἔτος καὶ
 τὴν τελευταίαν πρὸ τούτου διετίαν. Ἐὰν ἡ τιμὴ τῶν οὕτω κατατεθέντων
 χρεωγράφων ὑποστῇ μείζονα μείωσιν τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω καθορισθείσης
 τοιαύτης τὰ κατατεθέντα χρεώγραφα ἀνάγονται εἰς τὴν κατωτέραν ταύ-
 την τιμὴν.—3. Ὁ ἐπόπτης τοῦ χρηματιστηρίου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παραδιδो-
 μένων αὐτῷ πινακιδίων καὶ λοιπῶν στοιχείων, παρακολουθεῖ τὴν πιστὴν
 ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ τάσσει
 21ωρον προθεσμίαν διὰ τὴν καταβολὴν εἰς τοὺς μὴ ἐκπληρώσαντας τὴν
 ὑποχρεώσιν αὐτῶν. Παρελθούσης τῆς ταχθείσης προθεσμίας πρὸς κατα-
 βολὴν, ὁ ἐπόπτης προβαίνει εἰς ὑποχρεωτικὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐκκρεμῶν
 συναλλαγῶν τῶν καθυστεροῦντων χρηματιστῶν, ἐφαρμοζομένων ἐν ἀναλο-
 γίᾳ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθ. 1 § 1 ἐδάφ. γ' τοῦ παρόντος.—1. Τὸ χρηματι-
 στήριον Ἀθηνῶν παρέχει τὸ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθν.
 Οἰκονομίας ἀπαιτούμενον βοηθητικὸν προσωπικὸν διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς
 ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἀνατιθεμένης εἰς τὸ γραφεῖον τῆς κυβερνητικῆς
 ἐποπτείας προσθέτου ὑπηρεσίας.

Ἄρθ. 4.—(Ἀντικ. ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 11 τοῦ Ν. 2131|1910 καὶ τοῦτο ὑπὸ
 τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ ἀν. Ν. 1095|1946, Ἐφ. Κυβ. Α, 100).

Ἄρθ. 5.—Χρηματιστὴς ἢ μεσίτης περιελθὼν εἰς κατάστα-
 σιν ἀδυναμίας κατὰ τὰς διατάξεις τῆς κειμένης χρηματιστηρια-
 κῆς νομοθεσίας, προτάσει τοῦ ἐπόπτου, ἀπολύεται ὑποχρεωτι-
 κῶς διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς
 Ἑθν. Οἰκονομίας, ἐφ' ὅσον διανεμηθείσης τῆς ἐγγυήσεως αὐτοῦ
 ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις εἰς τοὺς πιστω-
 τὰς αὐτοῦ. οὗτος, καίτοι κληθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐπόπτου συμφώνως
 τῷ ἄρθ. 10 § 4 τοῦ Ν. 3632, ὅπως ἐντὸς 10 ἡμερῶν συμπλη-
 ρώσῃ εἰς τὸ σύνολον τὴν ἐγγύησιν καὶ τὴν μετοχὴν αὐτοῦ, δὲν
 συνεπλήρωσε ταύτας ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας.—2. Ὁ
 συμβιβασθεὶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθ. 27 § 11 τοῦ Ν. 3632
 χρηματιστὴς ἢ μεσίτης ἀλλὰ μὴ ἐκπληρώσας ἐμπροθέσμως τὰς
 ἐκ τοῦ συμβιβασμοῦ ὑποχρεώσεις αὐτοῦ, ἀπολύεται ὑποχρεωτι-
 κῶς διὰ Διατάγ. προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθν.
 Οἰκονομίας, προτάσει τοῦ κυβερν. ἐπόπτου.—3. Ὁ ἐπόπτης ὑπο-
 χρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθν. Οἰκονομίας ἀμε-
 λητὶ τὴν περὶ ἀπολύσεως τοῦ χρηματιστοῦ ἢ μεσίτου πρότασιν
 αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ἐξεπλήρωσαν ἐμπροθέσμως τὰς ὑπὸ
 τῶν §§ 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένας ὑποχρεώ-

σεις αὐτῶν.—4. Ἀξιώσεις ἐκ πρακτικῶν συμβιβασμοῦ κατὰ τὸ ἀρθ. 27 § 11 τοῦ νόμ. 3632 θεωροῦνται ἀξιώσεις ἐκ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἀρθ. 27 § 2, κέκτηνται ὅμως προνόμιον ἐπὶ τῆς ἐγγυήσεως καὶ μετοχῆς τοῦ εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντος μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἐκ τῶν λοιπῶν χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν τοῦ εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντος πιστωτοῦ αὐτῶν.

Ἄρθ. 6.—1. Τιμωροῦνται πειθαρχικῶς διὰ τῆς ποινῆς τῆς τριμῆνου προσωρινῆς ἀπολύσεως καὶ ἐν ὑποτροπῇ διὰ τῆς ποινῆς τῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως. α') Ὁ χρηματιστὴς ὁ παραβάς ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 1 τοῦ παρόντος. β') Ὁ χρηματιστὴς ἢ μεσίτης ὁ συνάπτων χρηματιστηριακὰς συμβάσεις μὴ χρηματιστηριακῶς.—2. Τιμωρεῖται διὰ τῶν ποινῶν τοῦ ἀρθ. 30 τοῦ νόμ. 3632 ὁ χρηματιστὴς ὁ παραβάς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθ. 1 καὶ 3 τοῦ παρόντος.—3. Αἱ περὶ τῶν τὸ παρὸν ἀρθρὸν πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἀρθ. 28 τοῦ νόμ. 3632 Β' χρηματιστηριακοῦ δικαστηρίου, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθ. 31 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Ἄρθ. 7.—(N. 3632, ἀρθ. 27 § 8, ἀνωτ. σελ. 191).

Ἄρθ. 8.—1. Πρὸς πρόληψιν διενεργείας ἀκύρων συμβάσεων ἐπὶ χρηματιστηριακῶν πραγμάτων ἔξω τῆς αἰθούσης τοῦ χρηματιστηρίου, προτάσει τῶν ὑπουργῶν Ἐθν. Οἰκονομίας καὶ Ἐσωτερικῶν ἐκδίδονται ἀστυνομικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὴν κυκλοφορίαν, τὸ ἴσταισθαι καὶ τὰς συγκεντρώσεις εἰς τὰς πέριξ τοῦ χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν ὁδοὺς, πλατείας, στοάς, γραφεῖα καὶ ἐν γένει δημοσίους χώρους, ὡς καὶ τὸν καθορισμὸν τῶν ἐργασίμων ὥρῶν τῶν χρηματιστικῶν, μεσιτικῶν καὶ τραπεζιτικῶν γραφείων (ἐξαιρέσει τῶν ἀνωνύμων τραπεζιτικῶν ἐταιρειῶν), ἀργυραμοιβείων καὶ ἐν γένει τῶν γραφείων τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὰς ἐπὶ τῶν χρηματιστηριακῶν πραγμάτων συναλλαγάς.—2. Εἰς τοὺς παραβάτας τῶν ἀνωτέρω ἀστυνομικῶν διατάξεων ἐπιβάλλεται ποινὴ προστίμου 500—1000 δραχμῶν.

Β) Νόμος 2341[1940 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ χρηματιστηρίων ἄξιῶν διατάξεων», Ἐφ. Κυβ. Α, 153.*

Γ) Ἀν. Νόμος 289[1945 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων περὶ χρηματιστηρίου ἄξιῶν», Ἐφ. Κυβ. Α, 100.*

Δ) Ἀν. Νόμος 1095[1946 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορῶσιν τὸ χρηματιστήριον Ἀθηνῶν», Ἐφ. Κυβ. Α, 100.*

* Αἱ τροποποιητικαὶ τοῦ Ν. 3632 διατάξεις περιελήφθησαν εἰς τὸν νόμον τοῦτον.

Ε) Β. Δ. 15]27 Δεκεμ. 1946 «περὶ φορολογίας τῶν χρηματιστηριακῶν συμβάσεων», Ἑφ. Κυβ. Α, 364.

Νομοθ. Διάτ. «περὶ χρηματιστηρίων ἑμπορευμάτων»,
τῆς 2]10 Νοεμβρ. 1923.

Ἄρθ. 1.—1. Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ ἰδρυθῶσι χρηματιστήρια ἑμπορευμάτων εἰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἐχούσας πληθυσμὸν ἀνώτερον τῶν 50.000 κατοίκων καὶ ἀποτελούσας ἔδραν ἑμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ ἐπιμελητηρίου.—2. Ἡ περιφέρεια αὐτῶν ὀρίζεται διὰ τοῦ ἰδρύοντος αὐτὰ διατάγματος.

Ἄρθ. 2.—Τὸ ἑμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν ἐπιμελητήριον τῆς ἔδρας τοῦ χρηματιστηρίου ἑνασκεῖ ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν, κατὰ τὰ ἐν τῷ κανονισμῷ τοῦ χρηματιστηρίου ὀριζόμενα. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, Ἑμπορίου καὶ Βιομηχανίας (τμῆμα ἐμπορίου) ἑνασκεῖ ἐπὶ τῶν χρηματιστηρίων ἑμπορευμάτων τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν.

Ἄρθ. 3.—1. Μέλη τοῦ χρηματιστηρίου εἶναι ἐκ τοῦ νόμου, α') οἱ ἑμποροὶ καὶ βιομήχανοι οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ μητρῶν τοῦ ἑμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ ἐπιμελητηρίου εἰς ὃ ὑπάγεται τὸ χρηματιστήριον καὶ ἑνασκούντες τὸ ἐπάγγελμα ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χρηματιστηρίου, β') αἱ ἐμπορικαὶ καὶ βιομηχανικαὶ ἐταιρिकाὶ ἐπιχειρήσεις, ἐκπροσωπούμεναι εἰς τὸ χρηματιστήριον ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ἢ διαχειριστοῦ αὐτῶν, γ') οἱ κατὰ τὰς κατωτέρω διατάξεις διοριζόμενοι μεσῖται χρηματιστηρίου.—2. Πᾶς ἑμπορος ἐγγεγραμμένος εἰς τὸ μητρῶν ἐπιμελητηρίου τινὸς τῆς χώρας ἔχει δικαίωμα εἰσόδου εἰς τὸ χρηματιστήριον.—3. Προκειμένου περὶ τοῦ χρηματιστηρίου Πειραιῶς, οἱ ἑμποροὶ καὶ βιομήχανοι, ὥς καὶ αἱ ἐταιρिकाὶ ἐπιχειρήσεις τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν ἐξομοιοῦνται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ιδιότητά των ὥς μελῶν, μὲ τοὺς τοῦ Πειραιῶς.—4 (Ν. 19]20 Νοεμ. 1931, ἄρθ. 1). Ἐπιτρέπεται ἡ ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις συνα' λαγὴ οὐ μόνον μεταξὺ μελῶν ἐκάστου αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ παντὸς ἐτέρου ἑμπορικοῦ οἴκου ἡμεδαποῦ, ἀρκεῖ νὰ τυγχάνῃ ἐγγεγραμμένος εἰς τὰ μητρώα τοῦ οἴκειοῦ ἑμπορικοῦ ἐπι-

μελητηρίου.—5. Οἱκοὶ τῆς ἀλλοδαπῆς δύνανται νὰ συναλλάσσωνται χρηματιστηριακῶς διὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐμπεπιστευμένων ἀντιπροσώπων.—6. Τὰ τῶν συναλλαγῶν τούτων διέπονται ὑπὸ εἰδικῶν συμφωνιῶν, ἀναγραφομένων ἐν τῷ οἰκεῖῳ τυπικῷ.

Ἀρθ. 4.—1. Ἐκκρίστον μέλος ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ χρηματιστήριον ἐτήσιαν συνδρομὴν, ἧς τὸ ποσὸν καθορίζεται διὰ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ χρηματιστηρίου.—2. Ἐκ τῶν ἐν Ἀθῆναις μελῶν τοῦ χρηματιστηρίου εἰς καταβολὴν συνδρομῆς ὑποχρεοῦνται μόνον οἱ ἔμποροι χονδρικοῦ ἔμπορίου εἰδῶν εἰσηγμένων εἰς τὸ χρηματιστήριον.—3. Αἱ καθυστερούμεναι τυχὸν παρὰ δυστροπούντων μελῶν συνδρομαὶ θὰ εἰσπράττωνται κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Ἀρθ. 5.—Τὰ μέλη τοῦ χρηματιστηρίου ἀπαρτίξουν τὴν γεν. συνέλευσιν, συνερχομένην ἅπαξ τοῦλάχιστον κατ' ἔτος, κατόπιν προσκλήσεως ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπείας.—2. Μέχρι τῆς 1 Φεβρουαρίου ἐκάστου ἔτους ὑποβάλλεται εἰς τὴν γεν. συνέλευσιν ὁ προϋπολογισμὸς τῆς προσεχοῦς χρήσεως, μέχρι δὲ τῆς 15 Φεβρουαρίου ἀποστέλλεται οὗτος εἰς τὸ οἰκεῖον ἐπιμελητήριον πρὸς ἔγκρισιν. Μέχρι τῆς 1 Ἰουνίου ὑποβάλλεται εἰς τὴν γεν. συνέλευσιν ὁ ἀπολογισμὸς τῆς παρελθούσης χρήσεως, μέχρι δὲ τῆς 15 Ἰουνίου ἀποστέλλεται οὗτος, μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων καὶ καταστάσεως τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ χρηματιστηρίου, εἰς τὸ οἰκεῖον ἐπιμελητήριον πρὸς ἔγκρισιν. Ἡ οἰκονομικὴ χρῆσις τῶν χρηματιστηρίων ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου καὶ λήγει τὴν 31 Μαρτίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.—3. Αἰτῆσει τοῦ ἐνὸς εἰκοστοῦ τῶν μελῶν τοῦ χρηματιστηρίου, ὑποχρεοῦται ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπείας τοῦ χρηματιστηρίου νὰ καλέσῃ τὰ μέλη αὐτοῦ εἰς γεν. συνέλευσιν, ἐφ' ὅσον ἐν τῇ αἰτῇ ἀναγράφεται τὸ ἀντικείμενον τῆς συζητήσεως.—4. Ἡ γεν. συνέλευσις συγκροτεῖται νομίμως ἂν παραστῶσι τὸ τέταρτον τοῦλάχιστον τῶν μελῶν. Ἐν περιπτώσει μὴ ἀπαρτίας, καλεῖται ἐκ νέου ἐντὸς 8 ἡμερῶν, ὅποτε μὲ ὅσους καὶ ἂν παραστῶσιν ἐπιτυχάνεται ἀπαρτία.

Ἀρθ. 6.—1. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ χρηματιστηρίου ἀποτελεῖται ἐξ ἐνέα μελῶν τακτικῶν καὶ τεσσάρων ἀναπληρωματικῶν. Τὰ πέντε ἐκ τῶν τακτικῶν, ἐξ ὧν δύο δέον νὰ εἶναι μεσίται, καὶ τὰ δύο ἐκ τῶν ἀναπληρωματικῶν, ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς γεν. συνελεύσεως τοῦ χρηματιστηρίου, τὰ δὲ

υπόλοιπα, τὰ μὲν τρία ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς, ἐκτὸς τῶν μελῶν τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς, τὸ δὲ ἕτερον ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν. Ἡ ἐπιτροπεία ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἑνᾶ πρόεδρον, ἕνα ἀντιπρόεδρον καὶ ἕνα γραμματέα.—2. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος καὶ μέχρι τοῦ κατὰ τὸ ἄρθ. 8 διορισμοῦ τῶν μεσιτῶν, ἡ χρηματιστηριακὴ ἐπιτροπεία ἐκλέγεται μόνον ὑπὸ τῶν ἐν ἐδαφίῳ α' καὶ β' τοῦ ἄρθ. 3 ὀριζομένων μελῶν. Συγκροτεῖται νομίμως καὶ πρὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν μεσιτῶν ἢ τε ἐπιτροπῇ καὶ ἡ γεν. συνέλευσις.

Ἄρθ. 7.—1. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ χρηματιστηρίου ἀνήκει ἡ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδιδομένων διαταγμάτων καὶ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ χρηματιστηρίου ὀριζομένη δικαιοδοσία. Ἐν γένει δὲ ὀφείλει αὕτη νὰ παρακολουθῇ τὰ τῶν ἐργασιῶν τοῦ χρηματιστηρίου καὶ νὰ ἐποπτεύῃ ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου, τῶν διαταγμάτων καὶ τοῦ κανονισμοῦ καὶ νὰ μεριμνᾷ περὶ τοῦ φιλικοῦ διακανονισμοῦ τῶν ἀναφυομένων διαφορῶν ἐκ τῶν χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν.—2. Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπείας ἐκπροσωπεῖ τὸ νομικὸν πρόσωπον τοῦ χρηματιστηρίου.—3. Ἡ ἐπιτροπεία συνεδριάζει νομίμως παρόντων τοῦλάχιστον πέντε μελῶν καὶ ἀποφαίνεται κατὰ πλειονοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικῶσης τῆς ψήφου τοῦ προέδρου.—4. Διὰ διατάγματος, μετ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐκδιδομένου, δύναται νὰ διαλυθῇ ἡ ἐπιτροπεία τοῦ χρηματιστηρίου, διατασσομένης συγχρόνως τῆς διεξαγωγῆς ἐκλογῶν ἐντὸς μηνὸς τὸ πολὺ.—5. Ἡ ἐπιτροπεία δύναται νὰ προβαίῃ εἰς σύστασιν ἐπιτροπῶν, εἰς ἃς νὰ ἀναθέτῃ καθήκοντα ἀπορρέοντα ἐκ τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῆς. Τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐπιτροπῶν τούτων δύναται νὰ τροποποιῇ ἡ χρηματιστηριακὴ ἐπιτροπεία.—6. Ἡ ἐπιτροπεία ἔχει πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ χρηματιστηρίου, πλὴν τῶν μεσιτῶν, εἰς ἃ, ἐν περιπτώσει διαταράξεως τῆς τάξεως κατὰ τὴν συναλλακτικὴν συνεδρίαν, δυστροπίας, ἢ ἀποδειχθείσης κακοπιστίας (διατ. 8)19 Ἰαν. 1927 : ἡ ἀνοικτεῖα συμπεριφορᾶς πρὸς τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ χρηματιστηρίου καὶ τὸ διαιτητικὸν δικαστήριον τοῦ χρηματιστηρίου), δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ προσωρινὸν ἀποκλεισμὸν ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως συναλλαγῶν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, μὴ

δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τοὺς τρεῖς μῆνας.—7. Διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους δύναται νὰ ἐπιβληθῇ καὶ ὀριστικός ἀποκλεισμός, δι' ἀποφάσεως τοῦ διοικ. συμβουλίου τοῦ ἁρμοδίου ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ ἐπιμελητηρίου, κατόπιν αἰτήσεως τῆς χρηματιστηριακῆς ἐπιτροπῆς.—8. Αἱ σχετικαὶ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις τοιχοκολλῶνται ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συναλλαγῶν τοῦ χρηματιστηρίου, δημοσιεύονται δὲ καὶ διὰ τοῦ δελτίου τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ ἐπιμελητηρίου.—9. Εἰδικῶς διαταχθείσης ἐκτάκτου ἐκκαθαρίσεως ἐναντίον μέλους χρηματιστηρίου, συνεπεῖα μὴ ἐκπληρώσεως ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ τοῦ προσωρινοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἣτις διαρκεῖ μέχρι τῆς ἐκ μέλους τοῦ τιμωρηθέντος ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ.

Ἄρθ. 8.—1. Μεσίτης δύναται νὰ διορισθῇ ὁ Ἕλλην πολίτης ὁ ἀπολαύων τῶν ἀστικῶν καὶ πολιτικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων, συμπληρώσας τὸ 25ον ἔτος τῆν ἡλικίας, ἐφ' ὅσον διετελέσεν ἐπὶ διετίαν τοῦλάχιστον μεσίτης ἐν τινι τῶν ἀγορῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης ἢ βοηθὸς μεσίτου χρηματιστηρίου ἐμπορευμάτων ἐπὶ ἓν ἔτος.—2. Ἐλλείψει ὑποψηφίων συγγεντρῶν τὰ ἀνωτέρω προσόντα, δύναται νὰ διορισθῶι μεσίται οἱ κεκτημένοι ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ δημοσίας ἐμπορικῆς σχολῆς.—3. Ὁ διορισμὸς γίνεται δι' πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ πρότασιν τῆς χρηματιστηριακῆς ἐπιτροπῆς.—4. Ὁ μεσίτης ὑποχρεοῦται πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του νὰ καταθέσῃ ἐγγύησιν ἐκ δραχμῶν 10.000, εἰς μετρητὰ ἢ χρεώγραφα τοῦ Κράτους, ὑπολογιζομένης τῆς ἀξίας των ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς.—5. Διὰ τοῦ κανονισμοῦ ἐκάστου χρηματιστηρίου θέλει ὀρισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν παρ' αὐτῷ διορισθησομένων μεσιτῶν.

Ἄρθ. 9.—Ὁ μεσίτης ἀπολύεται διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, α') ἂν κατεδικάσθῃ ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι ἐκ τῶν ἐν ἀρθροῖς 23 καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, β') ἂν ἐκηρύχθῃ εἰς πτώχευσιν, γ') ἂν ἐτέθῃ ὑπὸ ἀπαγόρευσιν, δ') ἂν ἐτιμωρήθῃ δις πειθαρχικῶς μὲ ποινὴν προσωρινῆς ἀπολύσεως.

Ἄρθ. 10.—1. Ὁ μεσίτης ὑποχρεοῦται εἰς τὴν τήρησιν τῶν ἐξῆς τοῦλάχιστον βιβλίων: α') ἡμερολογίου, β') σημειωματαρίου, καὶ γ') βιβλίου

ἀπογραφῆς, ἐσφραγισμένων καὶ μονογραφημένων ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ χρηματιστηρίου.—2. Διὰ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ χρηματιστηρίου δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἡ τήρησις καὶ ἐτέρου βιβλίου.—3. Τὰ βιβλία ταῦτα ἔχουσι τὴν ἀποδεικτικὴν δύναμιν τῶν ὑποχρεωτικῶς τηρουμένων βιβλίων.

Ἄρθ. 11.—Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν μεσίτην, α') νὰ ἐνεργῇ ἐμπορικὰς πράξεις δι' ἴδιον λογαριασμόν, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, β') νὰ εἶναι ὑπάλληλος οἰασδ' ἢ ποτε ἐπιχειρήσεως, γ') νὰ ἐνεργῇ μεσιτείαν διὰ χρηματιστηριακὰ πράγματα μὴ χρηματιστηριακῶς.

Ἄρθ. 12.—1. Πᾶς μεσίτης δύναται νὰ ἔχῃ ἓνα μέχρι τριῶν βοηθῶν, ὧν ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν πράξιν καὶ παράλειψιν αὐτῶν καὶ ὀφείλων ν' ἀνακοινοῖ αὐθημερὸν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ χρηματιστηρίου τὸν διορισμὸν ἢ τὴν ἀπόλυσιν αὐτῶν.—2. Αἱ διὰ τὸν μεσίτην τεθειμέναι ἀπαγορεύσεις ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸν βοηθόν, ἀπαγορευμένου συνάμα εἰς τοῦτον νὰ εἶναι βοηθὸς καὶ ἐτέρου μεσίτου.

Ἄρθ. 13.—Διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ Γεωργίας, Ἑμπορίου, καὶ Βιομηχανίας, μετὰ γνώμην τῆς ἐπιτροπείας τοῦ χρηματιστηρίου θέλει καθορίζεσθαι τὸ ποσὸν τῶν μεσιτικῶν δικαιωμάτων.

Ἄρθ. 14.—1. Παρ' ἐκάστῳ χρηματιστηρίῳ συνιστᾶται πειθαρχικὸν συμβούλιον, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ προέδρου τοῦ οἰκείου ἐπιμελητηρίου, τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπείας τοῦ χρηματιστηρίου, καὶ ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας, Ἑμπορίου, καὶ Βιομηχανίας, ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν, εἰς τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποῖου ὑπάγουνται οἱ μεσίται τοῦ χρηματιστηρίου.—2. Λόγοι πειθαρχικῆς τιμωρίας μεσιτῶν εἶναι, α') παράβασις καθήκοντος ἢ ἀπαγορεύσεως, β') μὴ προσαγωγή τῶν βιβλίων τῶν ζητηθέντων παρὰ τῆς δικαστικῆς ἢ ἐποπτικῆς Ἀρχῆς ἢ παρὰ τῆς ἐπιτροπείας τοῦ χρηματιστηρίου, γ') ἀνόκειος συμπεριφορὰ ἀπέναντι τῆς ἐπιτροπείας τοῦ χρηματιστηρίου, (διατ. 8) 19 Ἰαν. 1927 : ἢ τοῦ διαιτητικοῦ δικαστηρίου, ἢ τῆς δ)σεως τοῦ χρηματιστηρίου), δ') μὴ συμμόρφωσις μὲ τὸν νόμον, τὰ διατάγματα, ἢ τὸν Κανονισμόν τοῦ χρηματιστηρίου ἢ τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπείας.—3. Ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ δύναται νὰ εἶναι, α') ἐπιπλήξεις, β') πρόστιμον μέχρι δραχμῶν δύο χιλιάδων, εἰσπραττόμενον ὑπὲρ τοῦ χρηματιστηρίου, κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις, γ') προσωρινὴ ἀπόλυσις μέχρις ἐνὸς ἔτους.—1. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου εἶναι ἀνέκκλητοι.

Γραφεῖα τοῦ Χρηματιστηρίου

Ἄρθ. 15.—1. Παρὰ τῷ Χρηματιστηρίῳ λειτουργεῖ γραφεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γραφεῖον τοῦ Χρηματιστηρίου».—2. Ὁ διευθυντὴς τοῦ γραφείου καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν διορίζεται ὑπὸ τῆς χρηματιστηριακῆς ἐπιτροπῆς.—3. Τὸ ὑπαλληλικὸν προσωπικὸν τοῦ χρηματιστηρίου εἶναι μόνιμον, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὴν ἀπόλυσιν καὶ πειθαρχικὴν τιμωρίαν αὐτῶν τῶν περὶ ὑπαλλήλων τῶν ἐπιμελητηρίων ἰσχυουσῶν διατάξεων.—4. Οἱ

ὑπάλληλοι οὗτοι ὑπόκεινται ὑπὸ τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθ. 11 πειθαρχικοῦ συμβουλίου.—5 (Διατ. 8]19 Ἰαν. 1927). Διευθυντὴς διορίζεται ὁ ἔχων δίπλωμα νομικῆς ἡμεδαποῦ ἢ ἰσοτίμου ἀλλοδαποῦ πανεπιστημίου ἢ τῆς ἀνωτάτης σχολῆς οἰκονομικῶν καὶ ἐμπορικῶν σπουδῶν καὶ ἀνεγνωρισμένην οἰκονομικὴν μόρφωσιν.

Χρηματιστηριακὰ πράγματα καὶ χρηματιστηριακαὶ συναλλαγαὶ

Ἄρθ. 16.—1. Διὰ διατάγματος προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας καὶ κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ οἰκείου ἐπιμελητηρίου ἐκδιδομένου, θέλουσι καθορίζεσθαι τὰ ἐμπορεύματα ἅτινα θ' ἀποτελῶσι χρηματιστηριακὰ πράγματα. Τὸ διάταγμα τοῦτο δύναται ν' ἀνακληθῇ καθόλου ἢ ἐν μέρει.—2. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ συσταθῶσι παρ' ἐκάστῳ χρηματιστηρίῳ τμήματα ἀσφαλειῶν καὶ ναυλώσεων. Εἰς τὰ τμήματα ταῦτα διορίζονται εἰδικοί μεσίται, μὴ δικαιούμενοι νὰ διαπραγματεύωνται τὴν συνομολόγησιν συμβάσεων ἐπὶ ἄλλων χρηματιστηριακῶν πραγμάτων.

Ἄρθ. 17.—1. Αἱ συναλλαγαὶ συνάπτονται εἴτε ἄνευ χρηματιστηριακῆς προθεσμίας εἴτε ἐπὶ χρηματιστηριακῇ προθεσμίᾳ.—2. Αἱ ἐπὶ χρηματιστηριακῇ προθεσμίᾳ συναλλαγαὶ δύναται νὰ συναφθοῦν μόνον ὑπὸ τῶν [εἰς τὰ ἐδαφ. α' καὶ β' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθ. 3 ἀναγραφομένων μελῶν καὶ τῶν παραγράφων 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου. Πᾶσα χρηματιστηριακὴ συναλλαγή δύναται νὰ γίνῃ εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε τῇ μεσολαβήσει μεσίτου τοῦ χρηματιστηρίου.

Ἄρθ. 18.—1. Αἱ χρηματιστηριακαὶ συναλλαγαὶ καταρτίζονται ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως. Ἡ καταχώρισις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῶν γραφείων τοῦ χρηματιστηρίου εἰς ἐπὶ τούτῳ τηρούμενον βιβλίον. Πρὸς τοῦτο ὑποχρεοῦται ὁ μεσίτης νὰ παραδίδῃ ἀμέσως τὸ πινακίδιον εἰς τὸν διευθυντὴν τῶν γραφείων τοῦ χρηματιστηρίου. Ἄν δὲ ἡ πρᾶξις ἐγένετο ἀπ' εὐθείας, ὑποχρεοῦνται ἀμφότεροι οἱ συμβαλλόμενοι ὅπως προσαγάγῃσι κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας εἰς τὸν διευθυντὴν τῶν γραφείων πρωτότυπον συμβάσεως, ὑπογεγραμμένον παρ' ἀμφοτέρων καὶ τὸ ὁποῖον παραμένει εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ χρηματιστηρίου. Τὸ πρωτότυπον τῆς συμβάσεως γράφεται ἐπὶ πενταδράχμου χαρτοσί-

μου.—2. Διὰ πράξεως τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ, ἐγκρίνοντος πρό-
 τασιν τῆς ἐπιτροπείας τοῦ χρηματιστηρίου, θέλουσιν ὀρισθῇ
 τυπικὰ συναλλαγῶν, λεγόμενα «συμφώνητικά». —3. Πᾶσα δια-
 φορὰ προκύπτουσα ἐκ χρηματιστηριακῆς συναλλαγῆς ὑπάγεται
 ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ
 διαιτησιῶν προβλεπομένου διαιτητικοῦ δικαστηρίου τοῦ χρημα-
 τιστηρίου, ἐγκρινομένου διὰ διατάγματος, τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ
 τῆς Γεωργίας, Ἑμπορίου καὶ Βιομηχανίας ὑπουργοῦ. —4. Αἱ
 διαιτητικαὶ ἀποφάσεις τοῦ χρηματιστηρίου περιάπτονται τὸν τύ-
 πον τῆς ἐκτελέσεως ὑπὸ τοῦ οἰκείου προέδρου τῶν πρωτοδικῶν
 τῆς ἑδρας τοῦ χρηματιστηρίου καὶ συμφώνως πρὸς τὰ εἰδικῶς
 καθοριζόμενα εἰς τὰς περὶ διαιτησίας διατάξεις τοῦ οἰκείου κα-
 νονισμοῦ. —5 (Διάτ. 8]19] Ἰαν. 1927). Κατὰ τῶν διαιτητικῶν
 ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων ἐπὶ ὑποθέσεων ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ
 ἀντικείμενον τῆς ἐπιδίκου συναλλαγῆς ὑπερβαίνει τὴν ἀξίαν
 τῶν 50.000 μεταλλικῶν δραχμῶν ἢ ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν τῆς
 ἀξιουμένης διαφορᾶς ὑπερβαίνει τὰς 2.500 μεταλ. δραχμάς, τῆς
 ἀξίας τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς ὑπολογιζομένης συμφώνως πρὸς τὴν
 τελωνειακὴν διατίμησιν, τὴν ἰσχύουσαν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συ-
 ζητήσεως τῆς ὑποθέσεως, χωρεῖ τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἐφέσεως. —
 6. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων ἐπὶ ὑποθέσεων ὧν τὸ
 ἀντικείμενον ὑπερβαίνει τὸ ἄνω ποσὸν χωρεῖ τὸ ἔνδικον μέσον τῆς
 ἐφέσεως, ἐκδικαζομένης ὑπὸ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, προε-
 δρευομένου παρ' ἐνὸς ἐφέτου, ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ δικα-
 στηρίου τῶν ἐφετῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐδρεύει τὸ
 χρηματιστήριον, καὶ δύο διαιτητῶν, λαμβανομένων ἐκ τοῦ κα-
 ταλόγου τῶν διαιτητῶν τοῦ συντεταγμένου συμφώνως τῷ εἰδικῷ
 κανονισμῷ διαιτησίας καὶ μὴ σύμμετασχόντων εἰς τὴν ἔκδοσιν
 τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως. —7 (Διατ. 8]19 Ἰανουαρίου 1927).
 Ὁ ἐφεσιβάλλων ἀπόφασιν ὀφείλει νὰ ἐγχειρίσῃ τὴν σχετικὴν
 αἴτησιν εἰς τὸν γραμματέα τοῦ διαιτητικοῦ δικαστηρίου. ἐπὶ
 ἀποδείξει, ἐντὸς τεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινο-
 ποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθ. 19. 1 (Διατ. 8]19 Ἰαν. 1927). — Χρηματιστηριακαὶ
 συναλλαγαὶ εἶναι, α') ἐπὶ ἀμέσῳ παραδόσει ἐμπορεύματος, (β)

φορτίου ἐν πλῶ, γ') φορτίου φορτωμένου, δ') ἐπὶ μελλοντικῇ φορτώσει, ε') ἐπὶ μελλοντικῇ παραδόσει, στ') ἐπὶ χρηματιστηριακῇ προθεσμίᾳ, ζ') ἐπὶ δώρῳ.—2 (Διάτ. 8|19 'Ιαν. 1927). Ἡ ἐρμηνεία τῶν ὄρων τῶν πέντε πρώτων, ὁ τρόπος ἐκκαθαρίσεως αὐτῶν, καὶ ἐν γένει τὰ διέποντα ταῦτα κανονισθήσονται διὰ τῶν οἰκείων δι' ἕκαστον ἐμπόρευμα ἢ κατηγορίαν ἐμπορευμάτων συμφωνητικῶν καὶ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ χρηματιστηρίου.—3 (Διάτ. 8|19 'Ιαν. 1927). Αἱ ἐπὶ χρηματιστηριακῇ προθεσμίᾳ συναλλαγαὶ καὶ αἱ ἐπὶ δώρῳ διέπονται ὑπὸ εἰδικοῦ κανονισμοῦ, δι' οὗ κανονίζονται ἐπίσης πάντες οἱ ὅροι καὶ εἰδικαὶ συμφωνίαι, ἐγκρινομένου διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τῆς χρηματιστηριακῆς ἐπιτροπῆς. Διὰ τοῦ αὐτοῦ κανονισμοῦ θέλουσι κανονισθῇ τὰ τῆς καταβολῆς ἐγγυήσεως καὶ διαχειρίσεως αὐτῶν. Εἰς τὰς ἐπὶ χρηματιστηριακῇ προθεσμίᾳ συναλλαγὰς ὁ ὑπόχρεως εἰς παράδοσιν δικαιούται, ἀντὶ ταύτης, νὰ καταβάλλῃ τὴν διαφορὰν τιμῆς.—4. Αἱ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν χρηματιστηριακῶν συμβάσεων κατατιθέμεναι ἐγγυήσεις, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ὁ σκοπὸς αὐτῶν, οὔτε κατάσχονται οὔτε ἐκχωροῦνται, ὁ δὲ μεσίτης ἔχει προνόμιον ἐπ' αὐτῶν διὰ τὰς χρηματιστηριακὰς ἀξιώσεις αὐτοῦ.—5 (Διάτ. 8|19 'Ιαν. 1927). Συναλλαγὰὶ διὰ χρηματιστηριακὰ εἶδη ἐπὶ χρηματιστηριακῇ προθεσμίᾳ καὶ ἐπὶ μελλοντικῇ παραδόσει εἶναι ἄκυροι, μὴ γενόμεναι χρηματιστηριακῶς.—6. Ἐπὶ ἀγοραπωλησιῶν ἐπὶ χρηματιστηριακῇ προθεσμίᾳ ἢ παραδόσιν τεκμαίρεται συμφωνηθεῖσα κατὰ τὴν λήξιν τῆς χρηματιστηριακῆς προθεσμίας.—7 (Διάτ. 8|19 'Ιαν. 1927). Ἡ διάρκεια τῆς χρηματιστηριακῆς προθεσμίας ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ χρηματιστηρίου.—8 (Διάτ. 8|19 'Ιαν. 1927). Δι' ἰδίου κανονισμοῦ, ἐγκρινομένου διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπείας τοῦ χρηματιστηρίου, θέλει κανονισθῇ ὁ τρόπος διεξαγωγῆς δειγματοληψιῶν καὶ πραγματογνωμοσυνῶν τοῦ χρηματιστηρίου.—('Αν. Νόμ. 19|20 Νοεμ. 1935). Πᾶσα ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ κατωτέρω ὀριζομένων εἰδῶν ἐπὶ χρηματιστηριακῇ προθεσμίᾳ ἢ μελλοντικῇ φορτώσει καὶ παραδόσει συναπτομένη ἀπ' εὐθείας εἴτε διὰ μεσολαβήσεως μεσιτῶν συναλλαγή, ἥς τὸ ἀντικείμενον ὑπερβαίνει τὴν ἀξίαν τῶν

πεντήκοντα χιλ. δραχμ., δέον ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος νὰ συνάπτηται καὶ καταχωρίζεται ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις ἐμπορευμάτων κατὰ τὰς ὥρας τῶν συναλλακτικῶν συνεδριάσεων αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπείας ἐκάστου τῶν χρηματιστηρίων ὁρισθίσιμα. Χρηματιστηριακὰ εἶδη ἐφ' ὧν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτὸς τοῦ χρηματιστηρίου συναλλαγή, εἰσὶ τὰ ἐξῆς: 1) Δημητριακοὶ καρποὶ ἐν γένει. 2) Ὕσπρια καὶ ὄρυζα. 3) Θεῖον καὶ θεϊκὸς χαλκός. 4) Βάμβαξ, ἔρια καὶ κουκούλια. 5) Ζάχαρις, καφές, τέιον καὶ πιπέρια ἐν γένει. 6) Ἐλαια, λίπη, βαμβανέλαια, σπορέλαια. 7) Σπόροι ἐλαιώδεις ἐν γένει. 8) Δέρματα ἀκατέργαστα. 9) Ξυλεία. 10) Κολοφώνιον. Πᾶσα μὴ κατὰ τὰ ἀνωτέρω συμμόρφωσις, ἐκτὸς τῆς ἀκυρότητος τῆς πράξεως, συνεπάγεται καὶ πειθαρχικὴν κατὰ τοῦ παραβάτου ποινήν, ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χρηματιστηρίου. Ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ εἶναι: α') διαγραφὴ ἐκ τοῦ μητρώου τοῦ χρηματιστηρίου ἐπὶ διετίαν καὶ β') πρόστιμον μέχρι 30.000 δραχ., εἰσπραττομένων ὑπὲρ τοῦ χρηματιστηρίου κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Ἀρθ. 20.—1. Ἀποφάσει τοῦ ὑπουργοῦ Γεωργίας, Ἑμπορίου καὶ Βιομηχανίας, δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ προσωρινὴ ἀναστολὴ τῆς λειτουργίας τοῦ χρηματιστηρίου, μὴ δυναμένη συνολικῶς νὰ ὑπερβῇ τοὺς τρεῖς μῆνας ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.—2. Ἀποφάσει τοῦ ὑπουργοῦ Γεωργίας, Ἑμπορίου καὶ Βιομηχανίας δύναται νὰ ἀπαγορευθῶσι προσωρινῶς καὶ ἐπὶ χρόνον ὁριζόμενον ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει αἱ ἐπὶ προθεσμίᾳ συναλλαγαὶ ἐν γένει ἢ δι' ὥρισμένα ἢ ὥρισμένον χρηματιστηριακὸν πρᾶγμα. Ἀποφάσει τοῦ οἰκείου ἐπιμελητηρίου, δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ προσωρινὴ ἀναστολὴ τῆς λειτουργίας τοῦ χρηματιστηρίου μέχρι πέντε ἡμερῶν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀναγγέλλεται ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, Ἑμπορίου καὶ Βιομηχανίας, ὅπερ δύναται νὰ ἐγκρίνῃ ἢ νὰ ἀκυρώσῃ ταύτην.—3. Ἡ ἐπιτροπεία τοῦ χρηματιστηρίου δύναται νὰ ἐγκρίνῃ ἢ νὰ ἀκυρώσῃ ταύτην.—4. Ἡ ἐπιτροπεία τοῦ χρηματιστηρίου δύναται, ἔνεκα δεδικαιολογημένων ἐκτάκτων περιστάσεων, νὰ διαλύσῃ τὴν συνεδρίαν τοῦ χρηματιστηρίου.

Ἀρθ. 21.—1. Ἡ ἐκκαθάρισις εἶναι τακτικὴ (ἐκούσια) εἴτε ἑκτακτος (ἀναγκαστικὴ).—2. Ἡ τακτικὴ ἐκκαθάρισις γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ γενικῷ κανονισμῷ ὁρισθίσιμα, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ χρηματιστηριακοῦ δελτίου.—3. Ἡ ἑκτακτος ἐκκαθάρισις γίνεται πρὸς πραγματοποιήσιν χρηματιστηριακῆς συναλλαγῆς μὴ ἐκτελουμένης ἐκούσιως ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου, ἐκτελεῖται δὲ διὰ χρηματιστηριακῆς συναλλαγῆς μὴ ἐπισήμου μεσίτου, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπείας καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ διορισμοῦ.—(Διάτ. 8) 19 Ἰαν. 1927). Ἐπίσης ἐνεργεῖται ἑκτακτος ἐκκαθάρισις ἐν

περιπτώσει μὴ καταβολῆς ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου, μετὰ πρόσκλησιν αὐτοῦ διὰ τοῦ χρηματιστηρίου, περιθωρίων, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ δικαιούχου.

"**Αρθ. 22.**—1. Ἡ βεβαίωσις τῆς τρεχούσης τιμῆς γίνεται καθ' ἐκάστην συνεδριάσιν τοῦ χρηματιστηρίου, ἀναγκαιομένης τῆς τιμῆς ἐν τῷ χρηματιστηριακῷ δελτίῳ.—2. Τὸ δελτίον καταρτίζεται ὑπὸ πέντε μεσιτῶν, ὀριζομένων κατὰ τρίμηνον ὑπὸ τῆς ἐπιτροπείας τοῦ χρηματιστηρίου, καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῶν γραφείων τοῦ χρηματιστηρίου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ χρηματιστηρίου.—3. Διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ δελτίου λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἅπασαι αἱ συναλλαγαὶ αἱ γενόμεναι μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς περατώσεως τῆς συνεδριάσεως καὶ περὶ ὧν κατετέθησαν πινακίδια παρὰ διευθύνσει ἢ ἐξεφωνήθησαν τιμαὶ ἐν τῇ ἐπισήμῳ συνεδριάσει καὶ ἐντὸς τοῦ χρηματιστηριακοῦ χώρου.

"**Αρθ. 23.**—Διὰ τοῦ κανονισμοῦ, ἰδίου δι' ἑκάστων χρηματιστηρίων, ἐγκρινομένου διὰ διατάγματος *, θὰ καθορισθῶσι τὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ χρηματιστηρίου, τὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν γραφείων αὐτοῦ, τὰ τῆς συγκλήσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως καὶ τῆς χρηματιστηριακῆς ἐπιτροπῆς, τὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν, τὰ τῆς συντάξεως τοῦ δελτίου τιμῶν, τὰ διὰ τοῦ παρόντος ἀνατιθέμενα εἰς τὸν κανονισμόν, καὶ ἐν γένει ἅπαντα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.—Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

A) Νόμος 3505 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποκ. τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Νοεμβρ. 1927, δι' οὗ ἐκυρώθη τὸ Ν. Δ. τῆς 8 Ἰουν. 1926 «περὶ μεσιτῶν» τῆς 24 Ἀπριλ.]2 Μαΐου 1928, Ν. 5717]1932 «περὶ μεσιτῶν ἀστικῶν συμβάσεων», ἐν. Ν. 1228]1938 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας περὶ μεσιτῶν ἀστικῶν συμβάσεων».

B) Νόμος 4487 «περὶ μεσιτῶν ἐγχωρίων προϊόντων», τῆς 5]10 Μαρτίου 1930, Νόμος 5434 «περὶ τροποκ. καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4487 «περὶ μεσιτῶν ἐγχωρίων προϊόντων» τῆς 28 Ἀπριλ.]9 Μαΐου 1932. **

* Τοιοῦτοι κανονισμοὶ ἐξεδόθησαν διὰ τὰ χρηματιστήρια ἐμπορευμάτων Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης κλπ.

** Κώδ. Θέμ. 1930, 64, 1932, 346.

ΤΜΗΜΑ ΕΚΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΔΟΧΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

*Περὶ παραγγελιοδόχων ἐν γένει**

"Αρθ. 90.—Παραγγελιοδόχος εἶναι, ὅστις ἐνεργεῖ ὑπὸ τὸ ἰδικόν του ἢ ὑπὸ ἐταιρικόν ὄνομα πρὸς λογαριασμόν ἐνός τινος παραγγελέως.

"Αρθ. 91.—Τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ παραγγελιοδόχου ὅστις ἐνεργεῖ ἐν ὀνόματι παραγγελέως τινός, προσδιορίζονται παρὰ τοῦ πολιτικοῦ νόμου, βιβλ. Γ', τίτλος Γ'.

"Αρθ. 92.—Πᾶς παραγγελιοδόχος ὅστις ἔκαμε προκαταβολὰς περὶπραγματειῶν, αἱ ὁποῖαι εἰς αὐτὸν ἐστάλησαν ἀπὸ ἄλλην πόλιν διὰ νὰ πωληθοῦν εἰς λογαριασμόν παραγγελέως τινός, ἔχει, πρὸς ἀπόληψιν τῶν προκαταβολῶν του, τόκων, καὶ ἐξόδων, προνόμιον ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶνπραγματειῶν, ἂν εὗρισκωνται εἰς τὴν διάθεσίν του, εἰς τὰς ἀποθήκας του, ἢ εἰς δημόσιον ἀποδοχεῖον, ἢ ἂν, πρὶν εἰσεῖτι φθάσῃ, δύναται νὰ ἀποδείξῃ διὰ φορτωτικοῦ ἢ ἀγωγιαστηρίου ἐγγράφου τὴν πρὸς αὐτὸν γενομένην ἀποστολὴν των.

"Αρθ. 93.—"Αν αἱπραγματεῖται ἐπωλήθησαν καὶ παρεδόθησαν πρὸς λογαριασμόν τοῦ παραγγελέως, ὁ παραγγελιοδόχος ἀπολαμβάνει ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς πωλήσεως τὸ κεφάλαιον τῶν προκαταβολῶν του, τὰ ἔξοδα καὶ τοὺς τόκους, κατὰ προτίμησιν τῶν ἄλλων δανειστῶν τοῦ παραγγελέως.

"Αρθ. 94.—Κανὲν δάνειον, καμμία προκαταβολὴ ἢ πλη-

* Βιβλιογραφία: Ράλλη, Ἑρμην. ἐλλ. ἐμπορ. δικ., I, 1883, σελ. 509 ἐπ., Κροκιδᾶ, Ἑγχειρ. ἐμπορ.δικ., I, ἀριθ. 957 ἐπ., Ἀναστασιάδου, Ἑλλην. ἐμπορ. δικ., I, 1937, §§ 194 ἐπ., Ρόκα, Ἡ ρήτρα «del credere» ἐν τῇ συμβάσει παραγγελίας, 1938.

ρωμή, γενομένη ἔνεκα πραγματειῶν παρακατατεθειμένων ἢ παραδεδομένων παρ' ἀνθρώπου διαμένοντος εἰς τὸν αὐτὸν ὅπου καὶ ὁ παραγγελιοδόχος τόπον, δὲν παρέχει προνόμιον εἰς τὸν παραγγελιοδόχον ἢ θεματοφύλακα, ἂν δὲν συμμορφωθῇ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ πολιτικοῦ νόμου βιβλ. Γ'. τίτλ. ΙΖ', περὶ δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

*Περὶ τῶν παραγγελιοδόχων τῶν ἀναδεχομένων τὴν διὰ γῆς
ἢ δι' ὕδατος μετακόμισιν*

Ἀρθ. 95.—Ὁ παραγγελιοδόχος ὅστις ἀνεδέχεται τὴν διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος μετακόμισιν χρεωστεῖ νὰ καταγράφη εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του τὸ εἶδος καὶ τὴν ποσότητα τῶν πραγματειῶν, προσέτι δὲ καὶ τὴν ἀξίαν των, ἂν γενῇ περὶ τούτου αἴτησις.

Ἀρθ. 96.—Εἶναι ἐγγυητής, ὅτι αἱ πραγματεῖαι θέλουν φθάσει ἐντὸς τῆς εἰς τὸ ἀγωγιαστήριον ἔγγραφον ῥωρισμένης προθεσμίας, ἐκτὸς ἂν νομίμως ἀποδείξῃ ὅτι ἐμποδίσθη ἐξ ἀκαταμαχίτου δυνάμεως.

Ἀρθ. 97.—Εἶναι ὑπεύθυνος περὶ πάσης ἀβαρείας ἢ φθορᾶς τῶν πραγματειῶν καὶ πραγμάτων, ἂν εἰς τὸ ἀγωγιαστήριον ἔγγραφον δὲν συνωμολογήθῃ τὸ ἐναντίον, ἢ ἂν δὲν ὑπῆρξεν ἀκαταμάχητος δύναμις.

Ἀρθ. 98.—Εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῶν πράξεων τοῦ μεσολαβοῦντος παραγγελιοδόχου, πρὸς τὸν ὁποῖον διευθύνει τὰς πραγματείας.

Ἀρθ. 99.—Κατηργήθη. Ἀρθ. 8 εἰσαγωγ. Νόμ. τοῦ ἀστικοῦ Κώδικος.

Ἀρθ. 100.—Τὸ ἀγωγιαστήριον ἔγγραφον συσταίνει συνάλλαγμα μεταξὺ τοῦ ἀποστολέως καὶ τοῦ ἀγωγιάτου, ἢ μεταξὺ τοῦ ἀποστολέως, τοῦ παραγγελιοδόχου καὶ τοῦ ἀγωγιάτου.

Ἀρθ. 101.—Τὸ ἀγωγιαστήριον πρέπει νὰ εἶναι χρονολογούμενον.—Πρέπει νὰ ἐκφράζῃ τὸ εἶδος καὶ τὸ βάρος ἢ τὸ ποσὸν τῶν πρὸς μετακόμισιν πραγμάτων, τὴν προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ μετακομιδὴ.—Πρέπει νὰ φανερώνῃ, τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ παραγγελιοδόχου, διὰ τοῦ

ὁποίου ἡ μετακομιδὴ γίνεται, ἂν ὑπάρχη, τὸ ὄνομα ἐκείνου, πρὸς τὸν ὁποῖον αἱπραγματεῖται διευθύνονται, τὸ ὄνομα καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ ἀγωγιάτου, τὴν τιμὴν τοῦ ἀγωγίου, τὴν ἔνεκα ἀργοπορίας ὀφειλομένην ἀποζημίωσιν.—Ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἀποστολέως ἢ παρὰ τοῦ παραγγελιοδόχου.—Φέρει δὲ εἰς τὸ περιθώριον τὰ σημεῖα καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν πρὸς μετακομιδὴν πραγμάτων.—Τὸ ἀγωγιαστήριον ἀντιγράφεται παρὰ τοῦ παραγγελιοδόχου εἰς βιβλίον ἡριθμημένον καὶ μονογραφημένον, χωρὶς κενὰ διαστήματα καὶ κατὰ συνέχειαν.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ τοῦ ἀγωγιάτου *

Ἄρθ. 102.—Ὁ ἀγωγιάτης εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῆς ἀπωλείας τῶν μετακομιζομένων πραγμάτων, ἐκτὸς ἂν τοῦτο συμβῇ ἐξ ἀκαταμαχίου δυνάμεως.—Εἶναι ὑπεύθυνος περὶ πάσης ἀβαρίας, ἐκτὸς ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἀπὸ ἴδιον τοῦ πράγματος ἐλάττωμα, ἢ ἐξ ἀκαταμαχίου δυνάμεως.

Ἄρθ. 103.—Ἄν ἐξ ἀκαταμαχίου δυνάμεως ἡ μετακομιδὴ δὲν ἔγινε κατὰ τὴν συμφωνηθεῖσαν προθεσμίαν ὁ ἀγωγιάτης δὲν χρεωστεῖ ἀποζημίωσιν ἔνεκα τῆς ἀργοπορίας.

Ἄρθ. 104.—Ἡ παραλαβὴ τῶν μετακομισθέντων πραγμάτων καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ ἀγωγίου σβύνουν πᾶσαν κατὰ τοῦ ἀγωγιάτου ἀγωγὴν.

Ἄρθ. 105.—Ἄν συμβῇ ἀποποίησις ἢ διαφορὰ ὡς πρὸς τὴν παραλαβὴν τῶν μετακομισθέντων πραγμάτων, ἢ κατάστασις αὐτῶν ἐξειάζεται καὶ βεβαιοῦνται ὑπὸ δοκιμαστῶν, διωρισμένων παρὰ τοῦ προέδρου τῶν ἐμποροδικῶν, ἢ, ἐν ἐλλείψει τούτου, παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, δυνάμει διατάγματος, γενομένου κάτωθεν τῆς περὶ τούτου ἀναφορᾶς.—Τὰ πράγματα ταῦτα δύνανται νὰ παρακατατεθῶσι, νὰ μεσεγγυηθῶσι, καὶ ἐπομένως

* Βιβλιογραφία : Ράλλη, ἐνθ' ἀνωτ., σελ. 360 ἐπ., Κροκιδᾶ, ἐνθ' ἀνωτ., ἀριθ. 1088 ἐπ., Ἀναστασιάδου, ἐνθ' ἀνωτ., §§ 202 ἐπ., Παναγοπούλου, Ἡ ἔκτασις τῆς εὐθύνης τοῦ διὰ ξηρᾶς μεταφορῆς ἐμπορευμάτων, 1947.

νὰ μετακομισθῶσιν εἰς δημόσιον ἀποδοχεῖον.—Δύναται καὶ νὰ πωληθῇ ὑπὲρ τοῦ ἀγωγιάτου μέρος ἰσότιμον τοῦ ἀγωγίου.

Ἄρθ. 106.—Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος τμήματος εἶναι κοιναὶ εἰς τοὺς λεμβάρχους καὶ εἰς τοὺς ἐργολάβους ταχυπόρων καὶ δημοσίων ἁμαξῶν.

Ἄρθ. 107.—Πᾶσα κατὰ τοῦ παραγγελιοδόχου καὶ τοῦ ἀγωγιάτου ἀγωγή περὶ ἀπωλείας ἢ ἀβαρίας τῶν πραγματειῶν παραγράφεται, ἐπὶ μὲν τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους γενομένων ἀποστολῶν μετὰ ἕξι μῆνας, ἐπὶ δὲ τῶν ἐκτὸς αὐτοῦ μετὰ ἕν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ μετακομιδὴ τῶν πραγματειῶν ἔπρεπε νὰ γενῇ, ἂν πρόκειται περὶ ἀπωλείας, ἢ ἀφ' ἧς ἐγενεν ἡ παράδοσις αὐτῶν, ἂν πρόκειται περὶ ἀβαρίας· ἐξαιροῦνται αἱ περιπτώσεις, καθ' ὧς ἤθελε συμβῇ ἀπάτη ἢ ἀπιστία.

ΤΜΗΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΠΕΡΙ ΑΓΟΡΑΣ ΚΑΙ ΠΩΛΗΣΕΩΣ *

Ἄρθ. 108.—Ἡ ἀγορὰ καὶ ἡ πώλησις ἀποδεικνύεται διὰ δημοσίων ἐγγράφων, δι' ἰδιογράφων, διὰ σημειώσεως ἢ λογαριασμοῦ κολλυβιστοῦ τινος ἢ μεσίτου, ὑπογεγραμμένου ἐν τάξει παρὰ τῶν συναλλατομένων, διὰ τιμολογίου ἀποδεδεγμένου, διὰ τῆς ἀλληλογραφίας, διὰ τῶν βιβλίων τῶν συναλλαττομένων, διὰ μαρτύρων, ὅταν τὸ δικαστήριον ἤθελε κρίνῃ δεκτὴν τὴν διὰ μαρτύρων ἀπόδειξιν.**

* Ράλλη, Ἑρμην. ἑλλην. ἐμπορ. δικ., I, 1883, σελ. 377 ἐπ., Κροκιδά, ἀριθ. 823 ἐπ., Τσιριντάνη, Ἡ ἀγοραπωλησία ἐν τῷ θαλασσίῳ ἐμπορίῳ, 1934.

** Ὅρα καὶ εἰδικὸν νόμ. 4672]1930 περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀγοραπωλησιῶν καπνοῦ. Κ. Θ. 1930, 265.

Συναλλαγματικά κλπ.

Περὶ συναλλαγματικῆς κλπ.	N. 5325	σ. 219
Περὶ ἐπιταγῆς	N. 5960	σ. 247
Περὶ γενικῶν ἀποθηκῶν	N. BYIH	σ. 266
Περὶ γεωργ. ἐνεχυρογράφου	N. 2184	σ. 277
Περὶ τῆς ἀσφαλιστικῆς συμβ.	E. N. ἀρθ. 189—225	σ. 281

ΤΜΗΜΑ ΟΓΔΟΟΝ

ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΩΝ, ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΙΣ ΔΙΑΤΑΓΗΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗΣ *

* Αρθ. 109—188.—Κατηγ. Ν. 5325, ἀρθ. 100.

Νόμος 5325 «περὶ συναλλαγματικῆς καὶ γραμματίου εἰς
διαταγὴν» τῆς 9/16 Μαρτίου 1932. **

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΗΣ

Κεφάλαιον Α'. — Περὶ ἐκδόσεως καὶ τύπου συναλλαγματικῆς

* Αρθ. 1.—Ἡ συναλλαγματικὴ περιέχει: 1) Τὴν ὀνομασίαν «συναλλαγματικὴ» καταχωριζομένην ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ τοῦ τίτλου καὶ ἐκφραζομένην, ἐν ᾗ γλώσσῃ συντάσσεται ὁ τίτλος οὗτος.—2. Τὴν ἀπλὴν καὶ καθαρὰν ἐντολὴν περὶ πληρωμῆς ὀρισμένου ποσοῦ.—3. Τὸ ὄνομα ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ πληρῶσῃ (πληρωτής).—4. Τὴν σημείωσιν τῆς λήξεως.—5. Τὴν τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.—6. Τὸ ὄνομα ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ἢ εἰς διαταγὴν τοῦ ὁποίου θὰ γίνῃ ἡ πληρωμή.—7. Τὴν σημείωσιν τῆς χρονολογίας καὶ τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως τῆς συναλλαγματικῆς.—8. Τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐκδίδοντος τὴν συναλλαγματικὴν (ἐκδότης).

* Προηγήθη ὁ Ν. 5280 «περὶ κυρώσεως τῶν ἐν Γενεύῃ τῇ 7 Ἰουν. 1930 συναφθεῖσων δύο συμβάσεων διεθνῶν περὶ ἐνιαίου νόμου περὶ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν, ὡς καὶ περὶ κανονισμοῦ συγκροτούσων τινῶν νόμων ἐπὶ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν», τῆς 17 Αὐγ. 11 Σεπτ. 1931.—Τὸ ἀρθ. 2 τοῦ νόμου τούτου ὁρίζει ποίων ἐπιφυλάξεων ποιεῖται χρῆσιν ἡ Ἑλλάς ἐκ τῶν ἐν παραρτήματι II τῆς συμβάσεως τῆς Γενεύης.

** Βιβλιογραφία: Ἡλ. Κ. Ἀναστασιάδου, Πιστωτικοὶ τίτλοι, τόμ. Ι, Συναλλαγματικαὶ καὶ γραμμάτια εἰς διαταγὴν, 1947.

Ἄρθ. 2.—Ὁ τίτλος ἐν τῷ ὁποίῳ ἐλλείπει ἐν ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων στοιχείων δὲν ἰσχύει ὡς συναλλαγματική, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν καθωρισμένων εἰς τὰ ἐπόμενα ἐδάφια.—Ἡ συναλλαγματική τῆς ὁποίας ἡ λήξις δὲν σημειοῦται θεωρεῖται πληρωτέα ἐν ὄψει.—Ἐν ἐλλείψει εἰδικῆς σημειώσεως ὁ παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ πληρωτοῦ σημειούμενος τόπος θεωρεῖται ὡς τόπος τῆς πληρωμῆς καὶ συγχρόνως ὡς τόπος τῆς κατοικίας τοῦ πληρωτοῦ.—Ἡ ἄνευ σημειώσεως τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως συναλλαγματική θεωρεῖται ὡς ἐκδοθεῖσα ἐν τῷ τόπῳ τῷ σημειουμένῳ παραπλεύρως τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐκδότου.

Ἄρθ. 3.—Ἡ συναλλαγματική δύναται νὰ ἐκδοθῇ εἰς διαταγὴν αὐτοῦ τοῦ ἐκδότου.—Δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐκδότου.—Δύναται νὰ ἐκδοθῇ διὰ λογαριασμὸν τρίτου.

Ἄρθ. 4.—Ἡ συναλλαγματική δύναται νὰ εἶναι πληρωτέα εἰς τὴν κατοικίαν τρίτου, εἴτε ἐν τῷ οἰκισμῷ ἔνθα ἔχει τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ὁ πληρωτής, εἴτε ἐν ἄλλῳ τινὶ οἰκισμῷ.

Ἄρθ. 5.—Ἐπὶ συναλλαγματικῆς πληρωτέας ἐν ὄψει ἢ μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὅψεως δύναται ὁ ἐκδότης νὰ ὀρίσῃ ὅτι τὸ ποσὸν αὐτῆς θὰ εἶναι ἔντοκον. Ἐπὶ πάσης ἄλλης συναλλαγματικῆς ἢ τοιαύτη ρήτρα θεωρεῖται μὴ γεγραμμένη.—Τὸ ποσοστὸν τοῦ τόκου σημειοῦται ἐν τῇ συναλλαγματικῇ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης μνσίας ἢ ρήτρα θεωρεῖται μὴ γεγραμμένη.—Οἱ τόκοι τρέχουσιν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς συναλλαγματικῆς, ἐκτὸς ἐὰν ἐσημειώθῃ ἐν αὐτῇ ἄλλη χρονολογία.

Ἄρθ. 6.—Ἡ συναλλαγματική, τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν ἐγγράφη συγχρόνως ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς, ἰσχύει, ἐν περιπτώσει διαφορᾶς, διὰ τὸ ποσὸν τὸ γραφέν ὀλογράφως.—Ἡ συναλλαγματική, τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν ἐγγράφη πολλάκις, εἴτε ὀλογράφως, εἴτε ἀριθμητικῶς, ἰσχύει, ἐν περιπτώσει διαφορᾶς, μόνον διὰ τὸ μικρότερον ποσόν.

Ἄρθ. 7.—Ἐὰν ἡ συναλλαγματική φέρῃ ὑπογραφὰς προσώπων ἀνικάνων πρὸς ἀνάληψιν ὑποχρέωσης ἐκ συναλλαγματικῆς, ὑπογραφὰς πλαστιάς, ἢ ὑπογραφὰς ἀνυπάρχοντων προσώπων, ἢ ὑπογραφὰς αἱ ὁποῖαι ἐνεκα παντὸς ἄλλου λόγου δὲν δύ-

νανται νὰ ὑποχρεώσωσι τὰ πρόσωπα τὰ ὑπογράψαντα τὴν συναλλαγματικὴν ἢ διὰ τοῦ ὀνόματος τῶν ὁποίων ὑπεγράφη αὕτη, αἱ ὑποχρεώσεις ὑπογραφέων παραμένουσιν οὐχ' ἥττον ἔγκυροι.

Ἀρθ. 8.—Ὅστις θέσῃ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐπὶ συναλλαγματικῆς ὡς ἀντιπρόσωπος προσώπου, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐνεργήσῃ, ὑποχρεοῦται αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς καί, ἐὰν ἐπλήρωσεν, ἔχει τὰ αὐτὰ δικαιώματα τὰ ὅποια θὰ εἶχεν ὁ φερόμενος ὡς ἐκπροσωπηθείς. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐπὶ ἀντιπροσώπου ὑπερβάντος τὴν ἑαυτοῦ ἐξουσίαν.

Ἀρθ. 9.—Ὁ ἐκδότης εὐθύνεται διὰ τὴν ἀποδοχὴν καὶ τὴν πληρωμὴν.—Δύναται νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς διὰ τὴν ἀποδοχὴν εὐθύνης. Πᾶσα ρήτρα διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἐκδότης ἀπαλλάσσεται τῆς διὰ τὴν πληρωμὴν εὐθύνης, θεωρεῖται ὡς μὴ γεγραμμένη.

Ἀρθ. 10.—Ἐὰν συναλλαγματικὴ, ἀτελὴς κατὰ τὴν ἐκδοσιν, συνεπληρώθῃ ἐναντίον τῶν γενομένων συμφωνιῶν ἢ μὴ τήρησις τῶν συμφωνιῶν τούτων δὲν δύναται νὰ ἀντιταχθῇ κατὰ τοῦ κομιστοῦ, εἰμὴ μόνον ἐὰν οὗτος ἀπέκτησε τὴν συναλλαγματικὴν κακῇ τῇ πίστει, ἢ ἐὰν κατὰ τὴν κτῆσιν αὐτῆς διέπραξε βαρὺ πταῖσμα.

Κεφάλαιον Β'. — Περὶ ὀπισθογραφήσεως

Ἀρθ. 11.—Πᾶσα συναλλαγματικὴ, καὶ αὕτη ἢ μὴ ῥητῶς εἰς διαταγὴν ἐκδοθεῖσα, δύναται νὰ μεταβιβασθῇ δι' ὀπισθογραφήσεως.—Ὅσάκις ὁ ἐκδότης ἔθηκεν ἐν τῇ συναλλαγματικῇ τὰς λέξεις «οὐχὶ εἰς διαταγὴν», ἢ ἄλλην ἰσοδύναμον φράσιν, ὁ τίτλος δὲν δύναται νὰ μεταβιβασθῇ εἰμὴ μόνον κατὰ τὸν τύπον καὶ μετὰ τῶν ἀποτελεσμάτων κοινῆς ἐκχωρήσεως.*—Ἡ ὀπισθογράφησις δύναται νὰ γίνῃ καὶ ὑπὲρ τοῦ πληρωτοῦ, ἀποδέκτου ἢ μὴ, ὑπὲρ τοῦ ἐκδότη, ἢ παντὸς ἄλλου ὑποχρέου. Τὰ πρόσωπα ταῦτα δύνανται νὰ ὀπισθογραφήσωσι τὴν συναλλαγματικὴν ἐκ νέου.

Ἀρθ. 12.—Ἡ ὀπισθογράφησις εἶναι ἀπλῇ καὶ καθαρά.

* Ρ 6 κ α, Ἡ συναλλαγματικὴ «οὐχὶ εἰς διαταγὴν», 1938.

Πᾶς ἐν τῇ ὀπισθογραφῇσι ὄρος θεωρεῖται ὡς μὴ γεγραμμένος.—Ἡ μερικὴ ὀπισθογράφησις εἶναι ἄκυρος.—Ἡ ὀπισθογράφησις εἰς τὸν κομιστὴν ἰσχύει ὡς ὀπισθογράφησις ἐν λευκῷ.

Ἄρθ. 13.—Ἡ ὀπισθογράφησις γράφεται ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς ἢ φύλλου προσαρτωμένου εἰς αὐτὴν (πρόσθεμα). Ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ὀπισθογράφου.—Ἡ ὀπισθογράφησις δύναται νὰ μὴ σημειοῖ τὸν δικαιοῦχον ἢ νὰ συνίσταται ἀπλῶς εἰς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὀπισθογράφου (ὀπισθογράφησις ἐν λευκῷ). Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἡ ὀπισθογράφησις, ἵνα εἶναι ἰσχυρά, πρέπει νὰ γράφεται ὀπισθεν τῆς συναλλαγματικῆς ἢ ἐπὶ τοῦ προσθέματος.

Ἄρθ. 14.—Ἡ ὀπισθογράφησις μεταβιβάζει πάντα τὰ ἀπορέοντα ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς δικαιώματα.—Ἄν ἡ ὀπισθογράφησις εἶναι ἐν λευκῷ, ὁ κομιστὴς δύναται. 1) Νὰ συμπληρώσῃ τὸ λευκόν, εἴτε διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, εἴτε διὰ τοῦ ὀνόματος ἄλλου τινὸς προσώπου. 2) Νὰ ὀπισθογράψῃ ἐκ νέου τὴν συναλλαγματικὴν, εἴτε ἐν λευκῷ, εἴτε ὑπὲρ ἄλλου προσώπου. 3) Νὰ παραδώσῃ τὴν συναλλαγματικὴν εἰς τρίτον ἄνευ συμπληρώσεως τοῦ λευκοῦ καὶ ἄνευ ὀπισθογράψεως.

Ἄρθ. 15.—Ὁ ὀπισθογράφος, ἐκτὸς ἐναντίας ρήτρας, εὐθὺνεται διὰ τὴν ἀποδοχὴν καὶ τὴν πληρωμὴν. Δύναται ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν νέαν ὀπισθογράφησιν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν εὐθύνεται ἑναντι τῶν προσώπων, πρὸς τὰ ὁποῖα ἡ συναλλαγματικὴ ὀπισθογραφήθη μεταγενέστερον.

Ἄρθ. 16.—Ὁ κάτοχος τῆς συναλλαγματικῆς θεωρεῖται νόμιμος κομιστὴς ἐὰν στηρίξῃ τὸ δικαίωμά του ἐπὶ ἀδιακόπου σειρᾶς ὀπισθογραφήσεων καὶ ἐὰν ἔτι ἡ τελευταία ὀπισθογράφησις εἶναι ἐν λευκῷ. Αἱ διαγεγραμμέναι ὀπισθογραφήσεις θεωροῦνται ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ὡς μὴ γεγραμμέναι. Ὅταν ὀπισθογράφησις ἐν λευκῷ ἀκολουθῇται ὑπ' ἄλλης ὀπισθογραφήσεως, ὁ ὑπογραφεὺς ταύτης θεωρεῖται ὅτι ἀπέκτησε τὴν συναλλαγματικὴν διὰ τῆς ἐν λευκῷ ὀπισθογραφήσεως.—Ἐάν τις ἐστερήθῃ τῆς κατοχῆς τῆς συναλλαγματικῆς ἐξ οἴουδήποτε γεγονότος, ὁ κομιστὴς, θεμελιῶν τὸ δικαίωμα αὐτοῦ κατὰ τὸν ἐν προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὀριζόμενον τρόπον, δὲν ὑποχρεοῦται νὰ

ἀποξενωθῇ τῆς συναλλαγματικῆς, ἐκτὸς ἐὰν ἀπέκτησε αὐτὴν κακῇ τῇ πίστει, ἢ ἐὰν κατὰ τὴν κτῆσιν αὐτῆς διέπραξε βαρὺ πταῖσμα.

Ἄρθ. 17.—Τὰ ἐκ συναλλαγματικῆς ἐναγόμενα πρόσωπα δὲν δύνανται νὰ ἀντιτάξωσι κατὰ τοῦ κομιστοῦ τὰς ἐντάσεις τὰς στηριζομένας ἐπὶ τῶν προσωπικῶν σχέσεων αὐτῶν μετὰ τοῦ ἐκδότου ἢ τῶν προηγουμένων κομιστῶν, ἐκτὸς ἐὰν ὁ κομιστὴς κατὰ τὴν κτῆσιν τῆς συναλλαγματικῆς ἐνήργησεν ἐν γνώσει πρὸς βλάβην τοῦ ὀφειλέτου. *

Ἄρθ. 18.—Ὅσακις ἡ ὀπισθογραφίς περιέχει τὴν μνειάν «ἀξία εἰς κάλυψιν», «πρὸς εἴσπραξιν», «κατὰ πληρεξουσιότητα» ἢ πᾶσαν ἄλλην μνειάν ἐνέχουσιν ἀπλὴν ἐντολήν, ὁ κομιστὴς δύναται νὰ ἀσκήσῃ πάντα τὰ ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ὀπισθογραφήσῃ αὐτὴν εἰμὴ λόγῳ πληρεξουσιότητος. — Οἱ ὑπόχρεοι δύνανται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ ἐπικαλεσθῶσι κατὰ τοῦ κομιστοῦ μόνον τὰς ἐνστάσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ ἀντιταχθῶσι κατὰ τοῦ ὀπισθογράφου. — Ἡ ἐντολὴ ἢ περιεχομένη ἐν τῇ λόγῳ πληρεξουσιότητος ὀπισθογραφίᾳ δὲν περατοῦται διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἐντολέως ἢ τῆς ἐπιγενομένης ἀνικανότητος αὐτοῦ.

Ἄρθ. 19.—Ὅσακις ἡ ὀπισθογραφίς περιέχει τὴν μνειάν «ἀξία λόγῳ ἀσφαλείας», «ἀξία λόγῳ ἐνεχύρου», ἢ πᾶσαν ἄλλην μνειάν ἐνέχουσιν ἐνεχυρίασιν, ὁ κομιστὴς δύναται νὰ ἀσκήσῃ πάντα τὰ ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα, ἀλλ' ἢ ὑπ' αὐτοῦ γενομένη ὀπισθογραφίς ἰσχύει μόνον ὡς ὀπισθογραφίς λόγῳ πληρεξουσιότητος. — Οἱ ὑπόχρεοι δὲν δικαιοῦνται νὰ ἐπικαλεσθῶσι κατὰ τοῦ κομιστοῦ τὰς ἐνστάσεις τὰς στηριζομένας ἐπὶ τῶν προσωπικῶν αὐτῶν σχέσεων μετὰ τοῦ ὀπισθογράφου, ἐκτὸς ἐὰν ὁ κομιστὴς κατὰ τὴν λήξιν τῆς συναλλαγματικῆς ἐνήργησεν ἐν γνώσει πρὸς βλάβην τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθ. 20.—Ἡ μεταγενεστέρα τῆς λήξεως ὀπισθογραφίς

* Τ σ ι ρ ι ν τ ά ν η, Ἐνστάσεις κατ' ἀπαιτήσεων ἐκ συναλλαγματικῆς, 1932.

παράγει τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, ὥς ἡ προγενεστέρα ὀπισθογράφῃς. Οὐχ' ἦτιον ἢ μεταγενεστέρα τοῦ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικοῦ ὀπισθογράφῃς ἢ ἡ γενομένη μετὰ τὴν λήξιν τῆς διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ ὠρισμένης προθεσμίας παράγει μόνον τ' ἀποτελέσματα κοινῆς ἐκχωρήσεως. — Ἐκτὸς ἐναντίας ἀποδείξεως ἢ ἀχρονολόγητος ὀπισθογράφῃς θεωρεῖται γενομένη πρὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ ὠρισμένης προθεσμίας.

Κεφάλαιον Γ'. — Περὶ ἀποδοχῆς

Ἄρθ. 21. — Ἡ συναλλαγματικὴ δύναται μέχρι τῆς λήξεως νὰ ἐμφανισθῇ πρὸς ἀποδοχὴν τοῦ πληρωτοῦ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίας αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ κομιστοῦ ἢ καὶ ὑπὸ ἀπλοῦ κατόχου.

Ἄρθ. 22. — Ἐπὶ πάσης συναλλαγματικῆς ὁ ἐκδότης δύναται νὰ ὀρίσῃ ὅτι αὕτη δέον νὰ ἐμφανισθῇ πρὸς ἀποδοχὴν, τάσσων ἢ μὴ προθεσμίαν. — Δύναται ν' ἀπαγορεύσῃ ἐν τῇ συναλλαγματικῇ τὴν πρὸς ἀποδοχὴν ἐμφάνισιν, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ συναλλαγματικῆς πληρωτέας παρὰ τρίτῳ ἢ πληρωτέας ἐν οἰκισμῷ διαφόρῳ τοῦ τῆς κατοικίας τοῦ πληρωτοῦ ἢ ἐκδεδομένης ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀπὸ τῆς ὀψεως. — Δύναται ὡσαύτως νὰ ὀρίσῃ ὅτι ἡ πρὸς ἀποδοχὴν ἐμφάνισις δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν πρὸ ὠρισμένης προθεσμίας. — Πᾶς ὀπισθογράφος δύναται νὰ ὀρίσῃ, ὅτι ἡ συναλλαγματικὴ δέον νὰ ἐμφανισθῇ πρὸς ἀποδοχὴν, τάσσων ἢ μὴ προθεσμίαν, ἐκτὸς ἐὰν κηρυχθῇ ὑπὸ τοῦ ἐκδότου μὴ ἀποδέξιμος.

Ἄρθ. 23. — Αἱ μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὀψεως πληρωτέαι συναλλαγματικαὶ δέον νὰ ἐμφανίζωνται πρὸς ἀποδοχὴν ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῶν. — Ὁ ἐκδότης δύναται νὰ συντάμῃ τὴν τελευταίαν ταύτην προθεσμίαν ἢ νὰ ὀρίσῃ τοιαύτην μικροτέραν. Οἱ ὀπισθογράφοι δύνανται νὰ συντάμωσι τὰς προθεσμίας ταύτας.

Ἄρθ. 24. — Ὁ πληρωτὴς δύναται νὰ αἰτήσῃται ὅπως γίνῃ πρὸς αὐτὸν δευτέρα ἐμφάνισις τὴν ἐπομένην τῆς πρώτης. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ἰσχυρισθῶσιν ὅτι δὲν ἐξεπληρώθη ἢ αἰτησις αὕτη, μόνον ἐὰν ἐγένετο μνεῖα αὐτῆς ἐν τῷ διαμαρτυ-

ρικῶ.—Ὁ κομιστὴς δὲν ὑποχρεοῦται ν' ἀφήσῃ εἰς χεῖρας τοῦ πληρωτοῦ τὴν πρὸς ἀποδοχὴν ἐμφανιζομένην συναλλαγματικήν.

Ἄρθ. 25.—Ἡ ἀποδοχὴ γράφεται ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς. Ἐκφράζεται διὰ τῆς λέξεως «δεκτὴ» ἢ πάσης ἄλλης ἰσοδυνάμου λέξεως, ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ. Ἡ ἀπλὴ ὑπογραφή τοῦ πληρωτοῦ, τεθειμένη ἐπὶ τοῦ ἔμπροσθεν μέρους τῆς συναλλαγματικῆς, ἰσχύει ὡς ἡ ἀποδοχή.—Ὅταν ἡ συναλλαγματικὴ εἶναι πληρωτέα μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὥσεως ἢ ὡσάκις εἶναι ἐμφανιστέα πρὸς ἀποδοχὴν ἐντὸς προθεσμίας ὠρισμένης, δυνάμει ἐιδικῆς ῥήτηρας, ἡ ἀποδοχὴ δέον νὰ χρονολογῆται ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγένετο, ἐκτὸς ἂν ὁ κομιστὴς ἀπαιτῇ ὅπως χρονολογηθῇ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως. Ἐλλείπει χρονολογίας, ὁ κομιστὴς, ὅπως διατηρήσῃ τὰ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων καὶ τοῦ ἐκδότου δικαιώματα ἀναγωγῆς, βεβαιοῖ τὴν παράλειψιν ταύτην διὰ διαμαρτυρικοῦ, συντασσομένου ἔμπροθέσμως.

Ἄρθ. 26.—Ἡ ἀποδοχὴ εἶναι ἀπλὴ καὶ καθαρὰ, ἀλλ' ὁ πληρωτὴς δύναται νὰ περιορίσῃ αὐτὴν ἐπὶ μέρους τοῦ πληρωτέου προσοῦ.—Πᾶσα ἄλλη τροποποίησις τοῦ περιεχομένου τῆς συναλλαγματικῆς ἐπ.φερομένη διὰ τῆς ἀποδοχῆς, ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἄρνησιν ἀποδοχῆς. Ἐν τούτοις ὁ ἀποδέκτης ὑποχρεοῦται ἐντὸς τῶν ὅρων τῆς ἀποδοχῆς αὐτοῦ.

Ἄρθ. 27.—Ὅταν ὁ ἐκδότης ἐσημείωσεν ἐν τῇ συναλλαγματικῇ τόπον πληρωμῆς διάφορον τοῦ τῆς κατοικίας τοῦ πληρωτοῦ, ἄνευ ὑποδείξεως τρίτου, παρὰ τῷ ὁποίῳ δέον νὰ γίνῃ ἡ πληρωμὴ, ὁ πληρωτὴς δύναται νὰ σημειώσῃ τοιοῦτον κατὰ τὴν ἀποδοχὴν. Ἐν ἐλλείψει σημειώσεως, ὁ ἀποδέκτης θεωρεῖται αὐτὸς ὑπόχρεος νὰ πληρώσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς.—Ἐὰν ἡ συναλλαγματικὴ εἶναι πληρωτέα ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ πληρωτοῦ, οὗτος δύναται νὰ σημειώσῃ ἐν τῇ ἀποδοχῇ διεύθυνσιν τοῦ αὐτοῦ τόπου, ὅπου ἡ πληρωμὴ δέον νὰ γίνῃ.

Ἄρθ. 28.—Διὰ τῆς ἀποδοχῆς ὁ πληρωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὴν συναλλαγματικὴν κατὰ τὴν λήξιν.—Ἐν ἐλλείψει πληρωμῆς ὁ κομιστὴς, καὶ [ἂν εἶναι αὐτὸς ὁ ἐκδότης, ἔχει κατὰ

τοῦ ἀποδέκτου εὐθεΐαν ἀγωγὴν ἀπορρέουσιν ἐκ συναλλαγμα-
τικῆς διὰ πᾶσαν ἐκ τῶν ἄρθρων 48 καὶ 49 ἀπαίτησιν.

Ἄρθ. 29.—Ἐὰν ὁ πληρωτής, ὅστις ἔθηκεν ἐπὶ τῆς συναλ-
λαγματικῆς τὴν ἀποδοχὴν του, διέγραψεν αὐτὴν πρὸ τῆς ἀπο-
δόσεως τῆς συναλλαγματικῆς, θεωρεῖται ἀρνηθεὶς τὴν ἀποδο-
χὴν. Ἐλλείψει ἐναντίας ἀποδείξεως, ἡ διαγραφὴ θεωρεῖται γε-
νομένη πρὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ τίτλου.—Ἐν τούτοις, ἐὰν ὁ πλη-
ρωτής ἐγνώρισε τὴν ἀποδοχὴν του ἐγγράφως πρὸς τὸν κομιστὴν
ἢ εἰς οἶονδῆποτε ὑπογραφέα, ὑποχρεοῦται ἐναντι αὐτῶν ἐντὸς
τῶν ὅρων τῆς ἀποδοχῆς αὐτοῦ.

Κεφάλαιον Δ'. — Περὶ τριτεγγύσεως

Ἄρθ. 30.—Ἡ πληρωμὴ συναλλαγματικῆς δύναται νὰ ἀσφα-
λισθῇ δι' ὁλόκληρον ἢ διὰ μέρος τοῦ ποσοῦ αὐτῆς διὰ τριτεγ-
γύσεως.—Ἡ ἀσφάλεια αὕτη παρέχεται παρὰ τρίτου ἢ καὶ παρ'
ὑπογραφέως τῆς συναλλαγματικῆς.

Ἄρθ. 31.—Ἡ τριτεγγύσις παρέχεται ἐπὶ τῆς συναλλαγ-
ματικῆς ἐπὶ προσθέματος.—Ἐκφράζεται διὰ τῶν λέξεων «διὰ
τριτεγγύσιν», ἢ διὰ πάσης ἄλλης ἰσοδυνάμου φράσεως. Ὑπο-
γράφεται ὑπὸ τοῦ τριτεγγυητοῦ. Θεωρεῖται ὡς προκύπτουσα ἐκ
μόνης τῆς ὑπογραφῆς τοῦ τριτεγγυητοῦ, τεθειμένης ἐπὶ τοῦ
ἐμπροσθίου μέρους τῆς συναλλαγματικῆς, ἐκτὸς ἂν πρόκειται
περὶ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πληρωτοῦ ἢ τῆς τοῦ ἐκδότου.—Ἐν τῇ
τριτεγγύσει σημειοῦται διὰ λογαριασμὸν τίνος δίδεται αὕτη.
Ἐλλείψει σημειώσεως θεωρεῖται δοθεῖσα ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου.

Ἄρθ. 32.—Ὁ τριτεγγυητής ἐνέχεται καθ' ὃν τρόπον καὶ ὁ
ὑπὲρ οὗ ἡ τριτεγγύσις.—Ἡ ὑποχρέωσις αὐτοῦ εἶναι ἰσχυρὰ
καὶ ὅταν ἡ ἐνοχὴ ὑπὲρ ἧς ἡγγυήθη εἶναι ἄκυρος λόγῳ πάσης
ἄλλης αἰτίας, ἐκτὸς ἐλαττώματος περὶ τὸν τύπον.—Ὁ τριτεγ-
γυητής πληρώνων τὴν συναλλαγματικὴν ἀποκτᾷ τὰ ἐκ τῆς συν-
αλλαγματικῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα ἐναντίον τοῦ ὑπὲρ οὗ
ἡ ἐγγύσις καὶ ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐνέχονται ἀπέ-
ναντι τούτῳ τελευταίου τούτου δυνάμει τῆς συναλλαγματικῆς.

Κεφάλαιον Ε'. — Περὶ λήξεως

Ἄρθ. 33.—Ἡ συναλλαγματικὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ: Ἐν ὄψει. Μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὄψεως. Μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας. Εἰς ρητὴν ἡμέραν. Αἱ συναλλαγματικαὶ αἱ ἀναγράφουσαι εἴτε ἄλλας λήξεις εἴτε λήξεις διαδοχικὰς εἶναι ἄκυροι.

Ἄρθ. 34.—Ἡ ἐν ὄψει συναλλαγματικὴ εἶναι πληρωτέα ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει.—Αὕτη εἶναι ἐμφανιστέα πρὸς πληρωμὴν ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῆς. Ὁ ἐκδότης δύναται νὰ συντάμῃ τὴν προθεσμίαν ταύτην ἢ νὰ ὀρίσῃ τοιαύτην μακροτέραν. Οἱ ὀπισθογράφοι δύνανται νὰ συντάμωσιν τὰς προθεσμίας ταύτας.—Ὁ ἐκδότης δύναται νὰ ὀρίσῃ ὅτι ἡ συναλλαγματικὴ ἢ πληρωτέα ἐν ὄψει δὲν δύναται νὰ ἐμφανισθῇ πρὸς πληρωμὴν πρὸ σημειουμένης προθεσμίας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ προθεσμία ἐμφανίσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς διορίας ταύτης.

Ἄρθ. 35.—Ἡ λήξις τῆς συναλλαγματικῆς πληρωτέας μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὄψεως καθορίζεται εἴτε ἐκ τῆς χρονολογίας τῆς ἀποδοχῆς εἴτε ἐκ τῆς τοῦ διαμαρτυρικοῦ.—Ἐν ἐλλείψει διαμαρτυρικοῦ, ἡ μὴ φέρουσα χρονολογίαν ἀποδοχῆ θεωρεῖται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀποδέκτην, δοθεῖσα τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς προθεσμίας τῆς προβλεπομένης διὰ τὴν ἐμφάνισιν πρὸς ἀποδοχὴν.

Ἄρθ. 36.—Ἡ λήξις συναλλαγματικῆς ἐκδοθείσης ἐπὶ προθεσμίᾳ ἐνὸς ἢ πλειόνων μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἢ ἀπὸ τῆς ὄψεως ἐπέρχεται κατὰ τὴν ἀντίστοιχον χρονολογίαν τοῦ μηνός, κατὰ τὸν ὅποῖον ἡ πληρωμὴ δέον νὰ γίνῃ. Ἐν ἐλλείψει ἀντιστοίχου χρονολογίας ἡ λήξις ἐπέρχεται τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ μηνός τούτου.—Ὅταν ἡ συναλλαγματικὴ ἐξεδόθῃ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἐνὸς ἢ πλειόνων μηνῶν καὶ ἡμίσεως ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἢ ἀπὸ τῆς ὄψεως, ὑπολογίζονται ἐν πρώτοις οἱ ὁλόκληροι μῆνες.—Ἐὰν ἡ λήξις ὠρίσθῃ ἐν ἀρχῇ, εἰς τὸ μέσον (Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου κλπ.) ἢ εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός, ἐννοεῖται διὰ τῶν ὁρῶν τούτων ἡ πρώτη, ἡ δεκάτη πέμπτη ἢ ἡ τε-

λευταία ἡμέρα τοῦ μηνός.—Αἱ φράσεις «ὀκτὼ ἡμέραι» ἢ «δέκα πέντε ἡμέραι» ἐννοοῦσιν οὐχὶ μίαν ἢ δύο ἑβδομάδας, ἀλλὰ προθεσμίαν ὀκτὼ ἢ δέκα πέντε πραγματικῶν ἡμερῶν. Ἡ φράσις «ἡμῖς μὴν» ἐννοεῖ προθεσμίαν δέκα πέντε ἡμερῶν.

Ἄρθ. 37.—“Ὅταν συναλλαγματικὴ εἶναι πληρωτέα εἰς ῥητὴν ἡμέραν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου τὸ ἡμερολόγιον εἶναι διάφορον τοῦ ἡμερολογίου τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως, ἢ χρονολογία τῆς λήξεως θεωρεῖται ὡς ὀρισθεῖσα κατὰ τὸ ἡμερολόγιον τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.—“Ὅταν συναλλαγματικὴ ἐκδοθεῖσα μετὰ δύο τόπων ἐχόντων διάφορα ἡμερολόγια εἶναι πληρωτέα μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας, ἢ ἡμέρα τῆς ἐκδόσεως ἀνάγεται εἰς τὴν ἀντίστοιχον ἡμέραν τοῦ ἡμερολογίου τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς καὶ ἐντεῦθεν ὀρίζεται ἡ λήξις.—Αἱ πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμίαι τῶν συναλλαγματικῶν ὑπολογίζονται συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου.—Οἱ κανόνες οὗτοι δὲν ἐφαρμόζονται, ἐὰν ἐκ ρήτρας τῆς συναλλαγματικῆς ἢ καὶ ἀπλῶς ἐκ τοῦ περιεχομένου τοῦ τίτλου συνάγεται ὅτι ἐσκοπεῖτο ἡ παροδοχὴ διαφόρων κανόνων.

Κεφάλαιον ΣΤ'. — Περὶ πληρωμῆς

Ἄρθ. 38.—“Ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς πληρωτέας εἰς ῥητὴν ἡμέραν ἢ εἰς προθεσμίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἢ ἀπὸ τῆς ὥσεως ὑποχρεοῦται νὰ ἐμφανίσῃ τὴν συναλλαγματικὴν πρὸς πληρωμὴν εἴτε κατὰ τὴν ἡμέραν καθ’ ἣν εἶναι πληρωτέα εἴτε εἰς μίαν τῶν δύο ἐπομένων αὐτῆς ἐργασίμων ἡμερῶν.—Ἡ ἐμφάνισις τῆς συναλλαγματικῆς εἰς συμψηφιστικὸν γραφεῖον ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἐμφάνισιν πρὸς πληρωμὴν.

Ἄρθ. 39.—“Ὁ πληρωτὴς πληρώων τὴν συναλλαγματικὴν δύναται ν’ ἀπαιτήσῃ ὅπως τῷ παραδοθῇ αὕτη ἐξωφλημένη ὑπὸ τοῦ κομιστοῦ.—Ὁ κομιστὴς δὲν δικαιούται ν’ ἀρνηθῇ μερικὴν πληρωμὴν. Ἐπὶ μερικῆς πληρωμῆς ὁ πληρωτὴς δύναται ν’ ἀπαιτήσῃ, ὅπως γίνῃ μνεία περὶ τῆς πληρωμῆς ταύτης ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς καὶ ὅπως τῷ δοθῇ περὶ αὐτῆς ἐξωφλησις.

Ἄρθ. 40.—“Ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς δὲν δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ δεχθῇ τὴν πληρωμὴν αὐτῆς πρὸ τῆς λήξεως. Ὁ

πληρωτῆς ὁ πρὸ τῆς λήξεως πληρώνων πράττει τοῦτο ἐπὶ ἰδίῳ κινδύνῳ. — Ὁ κατὰ τὴν λήξιν πληρώνων ἐλευθεροῦται ἐγκύρως, ἐκτος ἐὰν διατελῇ ἐν δόλῳ ἢ ἐν βαρεῖ πταίσματι. Ὑποχρεοῦται δὲ νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν κανονικότητα τῆς συνεχείας τῶν ὁπισθογραφήσεων, οὐχὶ ὅμως καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῶν ὁπισθογραφήσεων.

Ἀρθ. 41. — Ὅταν συναλλαγματικὴ ἐκδίδεται πληρωτέα εἰς νόμισμα μὴ κυκλοφοροῦν ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς, τὸ ποσὸν δύναται νὰ πληρωθῇ εἰς τὸ νόμισμα τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς λήξεως. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης τελῇ ἐν καθυστερήσει, ὁ κομιστὴς δύναται κατ' ἐκλογὴν τοῦ νὰ ἀπαιτήσῃ ὅπως τὸ ποσὸν τῆς συναλλαγματικῆς πληρωθῇ εἰς τὸ νόμισμα τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῆς ἡμέρας εἴτε τῆς λήξεως εἴτε τῆς πληρωμῆς. — Αἱ συνήθειαι τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς χρησιμεύουσι πρὸς καθορισμὸν τῆς ἀξίας τοῦ ξένου νομίσματος. Οὐχ' ἦττον ὁ ἐκδότης δύναται νὰ ὀρίσῃ, ἵνα τὸ πληρωτέον ποσὸν ὑπολογισθῇ κατὰ τὴν ἐν τῇ συναλλαγματικῇ καθοριζομένην τρέχουσαν τιμὴν. — Οἱ προηγούμενοι κανόνες δὲν ἐφαρμόζονται ἐν τῇ περιπτώσει ὁ ἐκδότης ὥρισεν, ὅτι ἡ πληρωμὴ μέλλει νὰ γίνῃ εἰς σημειούμενον νόμισμα (ρῆτρα πραγματικῆς εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα πληρωμῆς). — Ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς συναλλαγματικῆς σημειωθῇ εἰς νόμισμα ἔχον τὴν αὐτὴν ὀνομασίαν, ἀλλὰ διάφορον ἀξίαν, ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκδόσεως καὶ ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς, τεκμαίρεται τὸ νόμισμα τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.

Ἀρθ. 42. — Ἐλλείπει ἐμφανίσεως τῆς συναλλαγματικῆς πρὸς πληρωμὴν ἐντὸς τῆς ἐν ἀρθρῳ 38 ὁρισμένης προθεσμίας, πᾶς ὀφειλέτης δικαιούται νὰ καταθέσῃ παρὰ τῇ ἀρμοδίᾳ ἀρχῇ τὸ ποσὸν αὐτῆς δαπάνῃ καὶ κινδύνῳ τοῦ κομιστοῦ.

Κεφάλαιον Ζ'. — Περὶ ἀναγωγῆς ἐλλείπει ἀποδοχῆς καὶ ἐλλείπει πληρωμῆς

Ἀρθ. 43. — Ὁ κομιστὴς δύναται νὰ ἀσκήσῃ τὴν ἀναγωγὴν αὐτοῦ κατὰ τῶν ὁπισθογράφων, τοῦ ἐκδότης καὶ τῶν ἄλλων ὑποχρέων, κατὰ τὴν λήξιν, ἐὰν δὲν ἔλαβε χώραν πληρωμὴ.

Καὶ πρὸ τῆς λήξεως ἀκόμη: 1) Ἐὰν ἐγένετο ὀλική ἢ μερικὴ ἄρνησις τῆς ἀποδοχῆς. 2) Εἰς τὰς περιπτώσεις πτωχεύσεως τοῦ πληρωτοῦ, ἀποδέκτου ἢ μὴ, παύσεως τῶν πληρωμῶν αὐτοῦ καὶ ἂν ἔτι αὕτη δὲν ἐβεβαιώθη δι' ἀποφάσεως ἢ κατασχέσεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ, ἀποβάσης ἀκάρπου. 3) Εἰς τὰς περιπτώσεις πτωχεύσεως τοῦ ἐκδότου συναλλαγματικῆς μὴ ἀποδεξίμου.

Ἄρθ. 44.—Ἡ ἄρνησις τῆς ἀποδοχῆς ἢ τῆς πληρωμῆς βεβαιοῦται διὰ δημοσίου ἐγγράφου (διαμαρτυρικοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ ἢ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ).—Τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικὸν γίνεται ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῶν ὀριζομένων διὰ τὴν ἐμφάνισιν πρὸς ἀποδοχὴν. Ἐὰν κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 24 ἐδ. α' προβλεπομένην περίπτωσιν ἢ πρώτη ἐμφάνισις ἐγένετο τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς προθεσμίας, τὸ διαμαρτυρικὸν δύναται νὰ συνταχθῇ καὶ τὴν ἐπομένην.—Τὸ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικὸν συναλλαγματικῆς πληρωτέας εἰς ρητὴν ἡμέραν ἢ εἰς προθεσμίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἢ ἀπὸ τῆς ὥσεως γίνεται εἴτε κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἢ συναλλαγματικὴ εἶναι πληρωτέα εἴτε κατὰ τὴν μίαν τῶν δύο ἐργασίμων ἡμερῶν, αἵτινες ἔπονται τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἢ συναλλαγματικὴ εἶναι πληρωτέα. Προκειμένου περὶ συναλλαγματικῆς πληρωτέας ἐν ὧσιν, τὸ διαμαρτυρικὸν συντάσσεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου, περὶ συντάξεως διαμαρτυρικοῦ ἐλλείψει ἀποδοχῆς.—Τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικὸν ἀπαλλάσσει τῆς πρὸς πληρωμὴν ἐμφανίσεως καὶ τοῦ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικοῦ.—Ἐν περιπτώσει παύσεως τῶν πληρωμῶν τοῦ πληρωτοῦ, ἀποδέκτου ἢ μὴ, ἢ ἐν περιπτώσει κατασχέσεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ ἀποβάσης ἀκάρπου, ὁ κομιστὴς δύναται ν' ἀσκήσῃ τὴν ἀναγωγὴν αὐτοῦ μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς συναλλαγματικῆς εἰς τὸν πληρωτὴν πρὸς πληρωμὴν καὶ μετὰ σύνταξιν διαμαρτυρικοῦ.—Ἐν περιπτώσει κεκηρυγμένης πτωχεύσεως τοῦ πληρωτοῦ, ἀποδέκτου ἢ μὴ, ὡς καὶ ἐν περιπτώσει κεκηρυγμένης πτωχεύσεως τοῦ ἐκδότου συναλλαγματικῆς μὴ ἀποδεξίμου, ἢ ἀπόφασις ἢ κηρύσσει τὴν πτώχευσιν ἀρκεῖ ὅπως ὁ κομιστὴς δύναται ν' ἀσκήσῃ τὴν ἀναγωγὴν του.

Ἄρθ. 45.—Ὁ κομιστὴς εἰδοποιεῖ περὶ τῆς μὴ ἀποδοχῆς ἢ

περὶ τῆς μὴ πληρωμῆς τὸν ὀπισθογράφον του καὶ τὸν ἐκδότην ἐντὸς τῶν πεσσάρων ἐργασίμων ἡμερῶν τῶν ἐπομένων τῆς ἡμέρας τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἐμφανίσεως, ἐν περιπτώσει τῆς ρήτηρας «ἀνέξοδος ἐπιστροφή». Ἐκαστος ὀπισθογράφος, ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐργασίμων ἡμερῶν, αἱ ὁποῖαι ἔπονται τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἔλαβε τὴν εἰδοποίησιν, γνωστοποιεῖ πρὸς τὸν ὀπισθογράφον του τὴν εἰδοποίησιν, τὴν ὁποίαν ἔλαβε, σημειῶν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς διευθύνσεις τῶν ἐνεργησάντων τὰς προηγουμένας εἰδοποιήσεις καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς ἀναδρομικῶς μέχρι τοῦ ἐκδότη. Αἱ ἀνωτέρω σημειούμεναι προθεσμίαι τρέχουσιν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προηγουμένης εἰδοποιήσεως.—Ὅταν, συμφώνως τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ, δίδεται εἰδοποιήσις εἰς ὑπογραφέα τῆς συναλλαγματικῆς, ἡ αὐτὴ εἰδοποίησις δίδεται, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, πρὸς τὸν τριτεγγυητὴν αὐτοῦ.—Εἰς περιπτώσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὀπισθογράφος δὲν ἐσημείωσε τὴν διεύθυνσίν του ἢ ἐσημείωσεν αὐτὴν κατὰ τρόπον δυσανάγνωστον, ἀρκεῖ ἡ εἰδοποίησις πρὸς τὸν προηγούμενον ὀπισθογράφον.—Ὁ ὑπόχρεως εἰς εἰδοποίησιν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο ὅπως οἶονδήποτε ἄπον καὶ δι' ἀπλῆς ἐπιστροφῆς τῆς συναλλαγματικῆς.—Ὁφείλει ν' ἀποδείξῃ ὅτι προέβη εἰς τὴν εἰδοποίησιν ἐντὸς τῆς προθεσμίας. Ἡ προθεσμία αὕτη θεωρεῖται τηρηθεῖσα, ἐὰν ἐπιστολή, περιέχουσα τὴν εἰδοποίησιν, παρεδόθη εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας.—Ὁ μὴ εἰδοποιήσας ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω σημειουμένης προθεσμίας δὲν ὑπόκειται εἰς ἔκπτωσιν· εὐθύνεται ἐνδεχομένως διὰ τὴν προξηνηθεῖσαν ἐκ τῆς ἀμελείας του ζημίαν, τῆς ἀποζημιώσεως μὴ δυναμένης νὰ υπερβῇ τὸ ποσὸν τῆς συναλλαγματικῆς.

Ἄρθ. 46.—Ὁ ἐκδότης, ὁ ὀπισθογράφος ἢ ὁ τριτεγγυητής δύναται διὰ τῆς ρήτηρας «ἀνέξοδος ἐπιστροφή», «ἄνευ διαμαρτυρικοῦ» ἢ πάσης ἄλλης ἰσοδυνάμου ρήτηρας ἀναγεγραμμένης ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς καὶ ὑπογεγραμμένης παρ' αὐτοῦ, νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν κομιστὴν τῆς πρὸς ἄσκησιν τῆς ἀναγωγῆς αὐτοῦ συντάξεως διαμαρτυρικοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ ἢ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ.—Ἡ ρήτρα αὕτη δὲν ἀπαλλάσσει τὸν κομιστὴν ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς συναλλαγματικῆς ἐντὸς τῶν διαγραφομένων προθε-

σμιῶν οὔτε ἀπὸ τῶν εἰδοποιήσεων. Ἡ ἀπόδειξις τῆς μὴ τηρήσεως τῶν προθεσμιῶν βαρύνει τὸν ἐπικαλούμενον αὐτὴν κατὰ τοῦ κομιστοῦ.—Ἐάν ἡ ρήτρα ἀνεγράφη ὑπὸ τοῦ ἐκδότου παράγει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἔναντι πάντων τῶν ὑπογραφέων· ἐάν ἀνεγράφη ὑπὸ ὀπισθογράφου ἢ τριτεγγυητοῦ, παράγει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς μόνον ἔναντι αὐτοῦ τούτου. Ἐάν, παρὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐκδότου ἀναγραφεῖσαν ρήτραν, ὁ κομιστὴς προέβη εἰς σύνταξιν διαμαρτυρικοῦ, τὰ ἔξοδα τούτου βαρύνουσιν αὐτόν. Ὅταν ἡ ρήτρα προέρχεται ἐξ ὀπισθογράφου ἢ τριτεγγυητοῦ, τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ἐάν συνετάγη τοιοῦτον, δύνανται νὰ εἰσπραχθῶσιν παρὰ παντὸς ὑπογραφέως.

Ἄρθ. 47.—Πάντες οἱ ἐκδόσαντες, ἀποδεχθέντες, ὀπισθογραφῆσαντες ἢ τριτεγγυηθέντες συναλλαγματικὴν εὐθύνονται ἀλληλεγγύως πρὸς τὸν κομιστήν.—Ὁ κομιστὴς δικαιούται νὰ ἐναγάγῃ πάντα τὰ πρόσωπα ταῦτα ἀτομικῶς, ἢ ὁμαδικῶς, μὴ ὑποχρεούμενος νὰ τηρήσῃ τὴν σειρὰν καθ' ἣν εἶναι ταῦτα ὑπόχρεα.—Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἀνήκει εἰς πάντα ὑπογραφέα συναλλαγματικῆς, ὁ ὅποιος ἐπλήρωσεν αὐτήν.—Ἡ ἐγερθεῖσα ἀγωγή καθ' ἑνὸς τῶν ὑποχρέων δὲν κωλύει τὴν ἀγωγήν κατὰ τῶν ἄλλων, καίτοι ἐπομένων τοῦ ἀρχικῶς ἐναχθέντος.

Ἄρθ. 48.—Ὁ κομιστὴς δύναται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ καθ' οὗ ἀσκεῖ τὴν ἀναγωγήν. 1) Τὸ ποσὸν τῆς μὴ ἀποδεκτῆς γενομένης ἢ μὴ πληρωθείσης συναλλαγματικῆς, μετὰ τῶν τυχόν συμφωνηθέντων τόκων. 2) Τοὺς τόκους πρὸς 6 ο)ο ἀπὸ τῆς λήξεως, οἵτινες ὁμως, προκειμένου περὶ συναλλαγματικῆς ἐκδιδομένης ἐν Ἑλλάδι καὶ πληρωτέας ἐν Ἑλλάδι ὑπολογίζονται κατὰ τὸν ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντα νόμιμον τόκον. 3) Τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ, τὰ τῶν γενομένων εἰδοποιήσεων, ὡς καὶ τὰ ἄλλα ἔξοδα.—Ἐάν ἡ ἀναγωγή ἀσκήτῃται πρὸ τῆς λήξεως, ἐκπίπτειται προεξόφλημα ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς συναλλαγματικῆς. Τὸ προεξόφλημα τοῦτο ὑπολογίζεται συμφώνως πρὸς τὴν τιμὴν τῆς ἐπισήμου προεξοφλήσεως (τραπεζικὴν τιμὴν), ἢ ὅποια ὑφίστατο κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναγωγῆς ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίας τοῦ κομιστοῦ.

Ἄρθ. 49.—Ὁ πληρώσας τὴν συναλλαγματικὴν δύναται νὰ

ἀπαιτήση παρὰ τῶν πρὸς αὐτὸν εὐθυνομένων. 1) Ὀλόκληρον τὸ ὑπ' αὐτοῦ πληρωθὲν ποσόν. 2) Τοὺς τόκους τοῦ εἰρημένου ποσοῦ, ὑπολογιζομένους πρὸς 6ο)ο ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν κατέβαλε τὸ ποσόν, τηρουμένης τῆς εἰδικῆς περιπτώσεως τοῦ ἀριθμοῦ 2 τοῦ προηγουμένου ἀρθρου. 3) Τὰ ὑπ' αὐτοῦ γενόμενα ἔξοδα.

Ἄρθ. 50.—Πᾶς ὑπόχρεως, κατὰ τοῦ ὁποίου ἀσχεῖται ἀναγωγή ἢ ὅστις ὑπόκειται εἰς ἀναγωγήν, δύναται ν' ἀπαιτήσῃ κατὰ τὴν πληρωμὴν τὴν πρὸς αὐτὸν παράδοσιν τῆς συναλλαγματικῆς μετὰ τοῦ διαμαρτυρικοῦ καὶ ἐξωφλημένου λογαριασμοῦ. —Πᾶς ὀπισθογράφος ὁ ὁποῖός ἐπλήρωσε τὴν συναλλαγματικὴν δύναται νὰ διαγράψῃ τὴν ὀπισθογραφίαν του ὡς καὶ τὰς τῶν ἐπομένων ὀπισθογραφῶν.

Ἄρθ. 51.—Ἐπὶ ἀσκήσεως ἀναγωγῆς μετὰ μερικὴν ἀποδοχὴν, ὁ πληρώνων τὸ ποσόν, δι' ὃ ἡ συναλλαγματικὴ δὲν ἐγένετο ἀποδεκτὴ, δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ὅπως τῆς πληρωμῆς ταύτης γίνῃ μνεία ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς καὶ τῷ δοθῇ περὶ αὐτῆς ἐξόφλησις. Ὁ κομιστὴς ὑποχρεοῦται προσέτι νὰ τῷ παραδώσῃ ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῆς συναλλαγματικῆς, βεβαιούμενον παρ' αὐτοῦ, καὶ τὸ διαμαρτυρικόν, ὅπως καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀσκήσις τῶν περαιτέρω ἀναγωγῶν.

Ἄρθ. 52.—Πᾶς ἔχων δικαίωμα ν' ἀσκήσῃ ἀναγωγήν δύναται, ἐν ἐλλείψει ἐναντίου ὄρου, νὰ πληρωθῇ διὰ νέας συναλλαγματικῆς (ἐπισυναλλαγματικῆς), ἐκδιδομένης ἐν ὄψει ἐπὶ τινος τῶν πρὸς αὐτὸν εὐθυνομένων καὶ πληρωτέας ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦτου. —Ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ περιέχει, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 48 καὶ 49 σημειουμένων ποσῶν, τὰ μεσιτικὰ καὶ τὰ τέλη χαρτοσήμου αὐτῆς. —Ἐὰν ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ ἐκδίδηται ὑπὸ τοῦ κομιστοῦ, τὸ ποσὸν αὐτῆς ὀρίζεται συμφώνως πρὸς τὴν τρέχουσαν τιμὴν συναλλαγματικῆς ὥψεως, ἐκδιδομένης ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἡ ἀρχικὴ συναλλαγματικὴ ἦτο πληρωτέα, ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ὑπευθύνου. Ἐὰν ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ ἐκδίδηται ὑπὸ ὀπισθογράφου, τὸ ποσὸν ὀρίζεται συμφώνως πρὸς τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῆς συναλλαγματικῆς ἐν ὄψει, ἐκδιδομένης ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὁ ἐκδότης τῆς ἐπισυναλλαγματικῆς

ἔχει τὴν κατοικίαν του, ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ὑπευθύνου.

Ἄρθ. 53.—Ὁ κομιστὴς ἐκπίπτει τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων, κατὰ τοῦ ἐκδότου καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ὑποχρέων, ἐξαιρέσει τοῦ ἀποδέκτου, μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῶν προθεσμιῶν τῶν τεταγμένων διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἐν ὧσιν ἢ μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὄψεως συναλλαγματικῆς, διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ ἢ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ, διὰ τὴν ἐμφάνισιν πρὸς πληρωμὴν, ἐν περιπτώσει τῆς ρήτηρας «ἀνέξοδος ἐπιστροφῇ».—Ἐν ἐλλείψει τῆς πρὸς ἀποδοχὴν ἐμφανίσεως ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἐκδότου καθορισθείσης προθεσμίας, ὁ κομιστὴς ἐκπίπτει τῶν πρὸς ἀναγωγὴν δικαιωμάτων αὐτοῦ καὶ λόγῳ μὴ πληρωμῆς ὡς καὶ λόγῳ μὴ ἀποδοχῆς, ἐκτὸς ἐὰν συνάγεται ἐκ τῶν ὄρων τοῦ καθορισμοῦ τῆς προθεσμίας, ὅτι ὁ ἐκδότης ἐνόει ν' ἀπαλλαγῇ μόνον τῆς δι' ἀποδοχὴν εὐθύνης.—Ἐὰν ὁ καθορισμὸς προθεσμίας πρὸς ἐμφάνισιν περιέχεται ἐν ὀπισθογραφῇ, μόνος ὁ ὀπισθογράφος δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ αὐτόν.

Ἄρθ. 54.—Ὅταν ἡ ἐμφάνισις τῆς συναλλαγματικῆς ἢ ἡ σύνταξις τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἐντὸς τῶν τεταγμένων προθεσμιῶν ἐμποδίζεται λόγῳ ἀνυπερβλήτου κωλύματος (διάταξις νόμου οἰουδήποτε Κράτους, ἢ ἄλλη περίπτωσις ἀνωτέρας βίας), αἱ προθεσμίαι αὗται παρατείνονται.—Ὁ κομιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ ἀνυπερθέτως περὶ τῆς περιπτώσεως τῆς ἀνωτέρας βίας τὸν ὀπισθογράφον του καὶ νὰ κάμῃ μνείαν τῆς εἰδοποιήσεως ταύτης, χρονολογουμένης καὶ ὑπογεγραμμένης ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς ἢ ἐπὶ προσθέματος· κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15.—Μετὰ τὴν παῦσιν τῆς ἀνωτέρας βίας, ὁ κομιστὴς ἐμφανίζει ἀνυπερθέτως τὴν συναλλαγματικὴν πρὸς ἀποδοχὴν ἢ πρὸς πληρωμὴν καὶ ἐνδεχομένως συντάσσει διαμαρτυρικόν.—Ἐὰν ἡ ἀνωτέρα βία παρατείνηται πέραν τῶν τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως, ἡ ἀναγωγὴ δύναται ν' ἀσκηθῇ, μὴ οὔσης ἀναγκαίας μηδὲ συντάξεως διαμαρτυρικοῦ.—Ἐπὶ τῶν ἐν ὧσιν ἢ μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὄψεως συναλλαγματικῶν, ἢ προθεσμία τῶν τριάκοντα ἡμερῶν

τρέχει ἀπὸ τῆς χρονολογίας, καθ' ἣν ὁ κομιστής, καὶ πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῶν πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμιῶν, εἰδοποίησε τὸν ὀπισθογράφον του περὶ τῆς ἀνωτέρας βίας· διὰ τὰς συναλλαγματικὰς μετὰ προθεσίαν ἀπὸ τῆς ὄψεως, ἡ προθεσμία τῶν τριάκοντα ἡμερῶν αὐξάνεται κατὰ τὴν προθεσίαν ὄψεως τὴν ἐν τῇ συναλλαγματικῇ σημειουμένην.—Γεγονότα καθαρῶς προσωπικὰ ὡς πρὸς τὸν κομιστὴν ἢ ὡς πρὸς ἐκεῖνον εἰς ὃν οὗτος ἀνέθηκε τὴν ἐμφάνισιν τῆς συναλλαγματικῆς ἢ τὴν σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ οὐδαμῶς θεωροῦνται ὡς ἀποτελοῦντα περίπτωσιν ἀτωτέρας βίας.

Κεφάλαιον Η'. — Περὶ παρεμβάσεως

1. Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθ. 55.—Ὁ ἐκδότης, ὁ ὀπισθογράφος ἢ ὁ τριτεγγυητὴς δύναται νὰ σήμειώσῃ πρόσωπον, ὅπως τοῦτο ἐν ἀνάγκῃ ἀποδεχθῇ ἢ πληρώσῃ τὴν συναλλαγματικὴν.—Ἡ συναλλαγματικὴ δύναται ὑπὸ τοὺς κάτωθι καθοριζομένους ὅρους νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἢ νὰ πληρωθῇ ὑπὸ τινος προσώπου παρεμβαίνοντος ὑπὲρ οἵουδήποτε ὀφειλέτου, ὑποκειμένου εἰς ἀναγωγὴν.—Ὁ παρεμβαίνων δύναται νὰ εἶναι τρίτος, καὶ αὐτὸς ὁ πληρωτὴς ἢ πρόσωπον ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ἤδη υπόχρεων, πλὴν τοῦ ἀποδέκτου.—Ὁ παρεμβαίνων εἰδοποιεῖ τὸν ὑπὲρ οὗ παρεμβαίνει περὶ τῆς παρεμβάσεώς του ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐργασίμων ἡμερῶν. Ἐν περιπτώσει μὴ τηρήσεως τῆς προθεσμίας ταύτης εὐθύνεται ἐνδεχομένως διὰ τὴν ἐξ ἀμελείας αὐτοῦ προξηνηθεῖσαν ζημίαν, τῆς ἀποζημιώσεως μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῆς συναλλαγματικῆς.

2. Κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχὴ

Ἄρθ. 56.—Ἡ κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχὴ δύναται νὰ γίνῃ εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ κομιστής συναλλαγματικῆς ἀποδεξιῶν δικαιούται ν' ἀσκήσῃ πρὸ τῆς λήξεως ἀναγωγὴν.—Ὅταν ἐν τῇ συναλλαγματικῇ ἐσημειώθῃ πρόσωπον, ἵνα ἐν ἀνάγκῃ ἀποδεχθῇ ἢ πληρώσῃ αὐτὴν ἐν τῷ τόπῳ

τῆς πληρωμῆς, ὁ κομιστὴς δύναται ν' ἀσκήσῃ πρὸ τῆς λήξεως τὸ τῆς ἀναγωγῆς δικαίωμα αὐτοῦ κατὰ τοῦ ἀναγράφαντος τὴν σημείωσιν καὶ κατὰ τῶν ἐπομένων ὑπογραφέων, μόνον ἐὰν ἐνεφάνισε τὴν συναλλαγματικὴν πρὸς τὸ σημειωθὲν πρόσωπον καί, ἐὰν τούτου ἀρνηθέντος τὴν ἀποδοχὴν, ἡ ἀρνησις ἐβεβαιώθη διὰ διαμαρτυρικοῦ.—Ἐπὶ τῶν ἄλλων περιπτώσεων παρεμβάσεως ὁ κομιστὴς δικαιούται ν' ἀρνηθῇ τὴν κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχὴν. Οὐχ' ἤττον ὁ κομιστὴς, ἐὰν ἀποδεχθῇ αὐτήν, ἀπόλλυσι τὴν πρὸ τῆς λήξεως ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀναγωγὴν κατ' ἐκείνου ὑπὲρ οὗ ἐδόθη ἡ ἀποδοχὴ καὶ κατὰ τῶν κατόπιν ὑπογραφέων.

Ἄρθ. 57.—Ἡ κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχὴ μνημονεύεται ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ παρεμβαίνοντος. Αὕτη σημειοῖ διὰ λογαριασμὸν τίνος γίνεται. Ἐν ἐλλείψει τοιαύτης σημειώσεως ἡ ἀποδοχὴ θεωρεῖται γενομένη ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου.

Ἄρθ. 58.—Ὁ κατὰ παρέμβασιν ἀποδέκτης ὑποχρεοῦται ἔναντι τοῦ κομιστοῦ καὶ τῶν ὀπισθογράφων τῶν μεταγενεστέρων ἐκείνου διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου παρενέβη, καθ' ὃν τρόπον καὶ οὗτος.—Παρά τὴν κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχὴν, ἐκεῖνος ὑπὲρ τοῦ ὁποίου αὕτη ἐγένετο, ὡς καὶ οἱ πρὸς αὐτὸν ὑπεύθυνοι, δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τοῦ κομιστοῦ, πληρώνοντες τὸ ἐν ἄρθρῳ 48 σημειούμενον ποσόν, τὴν παράδοσιν τῆς συναλλαγματικῆς, τοῦ διαμαρτυρικοῦ καὶ τοῦ τυχόν λογαριασμοῦ ἐξωφλημένου.

3. Κατὰ παρέμβασιν πληρωμὴ

Ἄρθ. 59.—Ἡ κατὰ παρέμβασιν πληρωμὴ δύναται νὰ γίνῃ καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς εἴτε κατὰ τὴν λῆξιν εἴτε πρὸ αὐτῆς ὁ κομιστὴς δικαιούται εἰς ἀναγωγὴν.—Ἡ πληρωμὴ περιλαμβάνει ὁλόκληρον τὸ ποσόν, τὸ ὅποion θὰ ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ ἐκεῖνος ὑπὲρ τοῦ ὁποίου γίνεται αὕτη.—Ἡ πληρωμὴ γίνεται τὸ βραδύτερον τὴν ἐπομένην τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικοῦ τεταγμένης.

Ἄρθ. 60.—Ἐὰν ἡ συναλλαγματικὴ εἴχε γίνεαι ἀποδεκτὴ ὑπὸ παρεμβαινόντων ἔχόντων τὴν κατοικίαν αὐτῶν ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς ἢ ἐὰν πρόσωπα, ἔχοντα τὴν κατοικίαν αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ εἴχον σημειωθῇ ὡς κατ' ἀνάγκην πληρωταί, ὁ κομιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἐμφανίσῃ τὴν συναλλαγματικὴν πρὸς πάντα τὰ πρόσωπα ταῦτα καὶ ἐνδεχομένως νὰ συντάξῃ διαμαρτυρικὸν ἐπὶ μὴ πληρωμῇ, τὸ βραδύτερον τὴν ἐπομένην τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ τεταγμένης.—Ἐν ἐλλείψει ἐμπροθέσμου διαμαρτυρικοῦ, ὁ σημειώσας τὸν κατ' ἀνάγκην πληρωτὴν ἢ ὁ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἡ συναλλαγματικὴ ἐγένετο ἀποδεκτὴ καὶ οἱ μεταγενέστεροι ὀπισθογράφοι παύουσιν ὄντες ὑπόχρεοι.

Ἄρθ. 61.—Ὁ κομιστὴς, ἀρνούμενος τὴν κατὰ παρέμβασιν πληρωμὴν, ἀπόλλυσι τὴν ἀναγωγὴν αὐτοῦ κατ' ἐκείνων, οἵτινες θὰ ἀπηλλάσσοντο διὰ τῆς πληρωμῆς.

Ἄρθ. 62.—Ἡ κατὰ παρέμβασιν πληρωμὴ βεβαιοῦται δι' ἐξοφλήσεως γραφομένης ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς, σημειομένου καὶ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἐγένετο ἡ πληρωμὴ. Ἐν ἐλλείψει τοιαύτης σημειώσεως, ἡ πληρωμὴ θεωρεῖται γενομένη ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου.—Ἡ συναλλαγματικὴ καὶ τὸ διαμαρτυρικόν, ἐὰν συνετάγῃ τοιοῦτον, παραδίδεται εἰς τὸν κατὰ παρέμβασιν πληρωτὴν.

Ἄρθ. 63.—Ὁ κατὰ παρέμβασιν πληρωτὴς ἀποκτᾷ τὰ ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα κατ' ἐκείνου ὑπὲρ οὗ ἐπλήρωσε καὶ κατ' ἐκείνων οἱ ὅποιοι ὑποχρεοῦνται ἀπέναντι τοῦ τελευταίου τούτου δυνάμει τῆς συναλλαγματικῆς. Οὐχ' ἥττον δὲν δύναται νὰ ὀπισθογραφῇ ἐκ νέου τὴν συναλλαγματικὴν. Οἱ ὀπισθογράφοι, οἱ μεταγενέστεροι τοῦ ὑπογραφέως ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ πληρωμὴ, ἀπαλλάσσονται.—Ἐν περὶπτώσει συρροῆς πλειόνων διὰ τὴν κατὰ παρέμβασιν πληρωμὴν, προτιμᾶται ὁ πλειόνας ἀπαλλάσσων.—Ὁ παρεμβαίνων ἐν γνώσει τῆς παραβιάσεως τοῦ κανόνος τούτου ἀπόλλυσι τὴν ἀναγωγὴν τοῦ ἐναντίον ἐκείνων, οἵτινες θὰ ἀπηλλάσσοντο.

Κεφάλαιον Θ'. — Περὶ πλειόνων ἀντιτύπων καὶ ἀντιγράφων

1. Πλείονα ἀντίτυπα

Ἄρθ. 64.—Ἡ συναλλαγματικὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ εἰς πλείονα τοῦ αὐτοῦ περιεχομένου ἀντίτυπα.—Τὰ ἀντίτυπα ταῦτα ἀριθμοῦνται ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ τοῦ τίτλου· τούτου μὴ γενομένου, ἕκαστον ἐξ αὐτῶν θεωρεῖται ὡς αὐτοτελὴς συναλλαγματική.—Πᾶς κομιστὴς συναλλαγματικῆς μὴ σημειούσης ὅτι ἐξεδόθη εἰς μοναδικὸν ἀντίτυπον δικαιούται νὰ ἀξιῶσιν τὴν δαπάνην αὐτοῦ παρὰδοσιν πλειόνων ἀντιτύπων. Πρὸς τοῦτο ἀπευθύνεται πρὸς τὸν ἄμεσον αὐτοῦ ὀπισθογράφον, ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται νὰ τὸν ὑποβοηθήσῃ ὥπως ἐνεργήσῃ ἐναντίον τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ὀπισθογράφου καὶ οὕτω καθεξῆς, ἀνερχόμενος μέχρι τοῦ ἐκδότου. Οἱ ὀπισθογράφοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναπαραγάγῃσι τὰς ὀπισθογραφήσεις ἐπὶ τῶν νέων ἀντιτύπων.

Ἄρθ. 65.—Ἡ πληρωμὴ ἢ γενομένη ἐφ' ἐνὸς τῶν ἀντιτύπων ἀπαλλάσσει, καὶ ὅταν δὲν συνεφωνήθῃ ὅτι ἡ πληρωμὴ αὕτη ἀκυροῖ τὴν δύναμιν τῶν ἄλλων ἀντιτύπων. Ἐν τούτοις ὁ πληρωτὴς παραμένει ὑπόχρεως διὰ πᾶν ἀντίτυπον τὸ ὁποῖον ἀπεδέχθη καὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἐπέτυχε τὴν ἐπιστροφὴν.—Ὁ ὀπισθογράφος ὁ μεταβιβάσας τὰ ἀντίτυπα εἰς διάφορα πρόσωπα ὡς καὶ σὶ ἐπόμενοι ὀπισθογράφοι ὑποχρεοῦνται διὰ πάντα τὰ φέροντα τὴν ὑπογραφὴν των καὶ μὴ ἐπιστραφέντα ἀντίτυπα.

Ἄρθ. 66.—Ὁ ἀποστείλας ἐν τῶν ἀντιτύπων πρὸς ἀποδοχὴν σημειοῖ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀντιτύπων τὸ ὄνομα τοῦ προσώπου εἰς χεῖρας τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται τὸ ἀντίτυπον τοῦτο. Τὸ πρόσωπον τοῦτο ὀφείλει νὰ παραδώσῃ αὐτὸ εἰς τὸν νόμιμον κομιστὴν ἄλλου ἀντιτύπου.—Ἐν ἀρνήσει, ὁ κομιστὴς δύναται νὰ ἐνασκήσῃ τὸ τῆς ἀναγωγῆς δικαίωμα μόνον μετὰ τὴν διὰ διαμαρτυρικοῦ βεβαίωσιν. 1) Ὅτι τὸ πρὸς ἀποδοχὴν σταλὲν ἀντίτυπον δὲν τῷ παρεδόθη, καίπερ αἰτηθὲν ὑπ' αὐτοῦ. 2) Ὅτι ἡ ἀποδοχὴ ἢ ἡ πληρωμὴ δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ ἐπὶ ἄλλου ἀντιτύπου.

2. Ἀντίγραφα

Ἄρθ. 67.—Πᾶς κομιστὴς συναλλαγματικῆς δικαιούται νὰ κάμῃ ἀντίγραφα αὐτῆς.—Τὸ ἀντίγραφον ἀναπαράγει ἀκριβῶς τὸ πρωτότυπον μετὰ τῶν ὀπισθογραφήσεων καὶ πασῶν τῶν ἄλλων ἐν αὐτῷ μνειῶν. Τὸ ἀντίγραφον σημειοῖ τὸ σημεῖον μέχρῃς οὗ σταματᾷ ὡς ἀντίγραφον.—Τὸ ἀντίγραφον εἶναι δεκτικὸν ὀπισθογραφήσεως καὶ τριτεγγυήσεως κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ μετὰ τῶν αὐτῶν ἀποτελεσμάτων, ὡς τὸ πρωτότυπον.

Ἄρθ. 68.—Τὸ ἀντίτυπον [ἀντίγραφον] σημειοῖ τὸν κάτοχον τοῦ πρωτοτύπου τίτλου. Οὗτος ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ τὸν εἰρημένον τίτλον εἰς τὸν νόμιμον κομιστὴν τοῦ ἀντιγράφου.—Ἐν ἀρνήσει, ὁ κομιστὴς δύναται ν' ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγωγῆς ἐναντίον τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα ὀπισθογράφησαν ἢ τριτεγγυήθησαν ἐν τῷ ἀντιγράφῳ, μόνον ἀφοῦ διὰ μαρτυρικοῦ βεβαιωθῇ ὅτι τὸ πρωτότυπον δὲν τῷ ἐπεστράφη, καίπερ αἰτηθὲν ὑπ' αὐτοῦ.—Ἐὰν ὁ πρωτότυπος τίτλος μετὰ τὴν τελευταίαν ὀπισθογράφησιν, τὴν ἐπισυμβᾶσαν πρὶν ἢ γίνῃ τὸ ἀντίγραφον, φέρῃ τὴν ρήτραν «ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἢ ὀπισθογραφήσις ἰσχύει μόνον ἐπὶ τοῦ ἀντιγράφου» ἢ πάντα ἄλλον ἰσοδύναμον τύπον, εἶναι ἄκυρος πᾶσα μεταγενεστέρα ὀπισθογράφησις ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου.

Κεφάλαιον Γ'. — Περὶ ἀλλοιώσεων

Ἄρθ. 69.—Ἐν περιπτώσει ἀλλοιώσεως τοῦ κειμένου συναλλαγματικῆς, οἱ μεταγενέστεροι τῆς ἀλλοιώσεως ταύτης ὑπογραφεῖς ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ ἀλλοιωθέντος κειμένου· οἱ προγενέστεροι ὑπογραφεῖς ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου.

Κεφάλαιον ΙΑ'. — Περὶ παραγραφῆς

Ἄρθ. 70.—Πᾶσαι αἱ ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ἀπορρέουσai ἀγωγαὶ κατὰ τοῦ ἀποδέκτου παραγράφονται μετὰ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς λήξεως.—Αἱ ἀγωγαὶ τοῦ κομιστοῦ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων καὶ κατὰ τοῦ ἐκδότου παραγράφονται μετὰ

ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ ἐμπροθέσμως συνταχθέντος διαμαρτυρικοῦ ἢ ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς λήξεως, ἐν περιπτώσει ρήτρας «ἀνέξοδος ἐπιστροφῆς». — Αἱ ἀγωγαὶ τῶν ὀπισθογράφων κατ' ἀλλήλων καὶ κατὰ τοῦ ἐκδότου παραγράφονται μετὰ ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ ὀπισθογράφος ἐπλήρωσε τὴν συναλλαγματικὴν ἢ ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν οὗτος ἐνήχθη.

Ἄρθ. 71. — Ἡ διακοπὴ τῆς παραγραφῆς ἔχει ἀποτέλεσμα μόνον κατ' ἐκείνου, ὡς πρὸς τὸν ὁποῖον ἔλαβεν χώραν τὸ γεγονός τὸ διακόπτον τὴν παραγραφὴν.

Κεφάλαιον IB'. — Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθ. 72. — Ἡ πληρωμὴ συναλλαγματικῆς τῆς ὁποίας ἡ λήξις συμπίπτει εἰς νόμιμον ἐορτάσιμον ἡμέραν, δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ μόνον κατὰ τὴν πρώτην ἐπομένην ἐργάσιμον ἡμέραν. Ὡσαύτως πᾶσαι αἱ ἄλλαι σχετικαὶ πρὸς τὴν συναλλαγματικὴν πράξεις, ἰδίᾳ ἡ ἐμφάνισις πρὸς ἀποδοχὴν καὶ τὸ διαμαρτυρικόν, γίνεται μόνον ἐν ἐργασίμῳ ἡμέρᾳ. — Ἐὰν μία ἐκ τῶν πράξεων τούτων δεόν νὰ συντελεσθῇ ἐντὸς προθεσμίας, τῆς ὁποίας ἡ τελευταία ἡμέρα εἶναι νόμιμος ἐορτάσιμος ἡμέρα, ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται μέχρι τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἐκπνευσιν αὐτῆς ἐργασίμου ἡμέρας. Αἱ διάμεσοι ἐορτάσιμοι ἡμέραι περιλαμβάνονται ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῆς προθεσμίας.

Ἄρθ. 73. — Αἱ νόμιμοι ἢ αἱ συμβατικαὶ προθεσμίαι δὲν περιλαμβάνουσι τὴν ἡμέραν τῆς ἀφειτηρίας αὐτῶν.

Ἄρθ. 74. — Οὐδεμία ἡμέρα χάριτος, εἴτε νόμιμος, εἴτε δικαστική, ἐπιτρέπεται.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΠΕΡΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΥ ΕΙΣ ΔΙΑΤΑΓΗΝ

Ἄρθ. 75. — Τὸ γραμματίον εἰς διαταγὴν περιέχει. 1) Τὴν ὀνομασίαν τοῦ τίτλου καταχωριζομένην ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ καὶ ἐκφραζομένην ἐν ἡ γλώσσῃ συντάσσεται ὁ τίτλος οὗτος 2) Τὴν ἀπλὴν καὶ καθαρὰν ὑπόσχεσιν περὶ πληρωμῆς ὠρισμέ-

νου ποσοῦ. 3) Τὴν σημειώσιν τῆς λήξεως. 4) Τὴν τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς. 5) Τὸ ὄνομα ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ἢ εἰς διαταγὴν τοῦ ὁποίου θὰ γίνῃ ἡ πληρωμή. 6) Τὴν σημειώσιν τῆς χρονολογίας καὶ τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως τοῦ γραμματίου. 7) Τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐκδίδοντος τὸν τίτλον. (ἐκδότης).

Ἄρθ. 76.—Ὁ τίτλος ἐν τῷ ὁποίῳ ἐλλείπει ἐν ἑκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων στοιχείων δὲν ἰσχύει ὡς γραμμάτιον εἰς διαταγὴν, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν καθοριζομένων εἰς τὰ ἐπόμενα ἐδάφια.—Τὸ γραμμάτιον εἰς διαταγὴν τοῦ ὁποίου δὲν σημειοῦται ἡ λῆξις θεωρεῖται πληρωτέον ἐν ὧρει.—Ἐλλείπει εἰδικῆς σημειώσεως, ὁ τόπος τῆς ἐκδόσεως τοῦ τίτλου θεωρεῖται ὡς τόπος πληρωμῆς καὶ συγχρόνως ὡς τόπος κατοικίας τοῦ ἐκδότου.—Τὸ ἄνευ σημειώσεως τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως γραμμάτιον εἰς διαταγὴν θεωρεῖται ὡς ἐκδοθὲν ἐν τῷ τόπῳ τῷ σημειουμένῳ παραπλεύρως τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐκδότου.

Ἄρθ. 77.—Ἐπὶ τοῦ γραμματίου εἰς διαταγὴν ἐφαρμόζονται, ἐφόσον δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὴν φύσιν τοῦ τίτλου τούτου, αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν συναλλαγματικὴν διατάξεις καὶ ἀφορῶσαι. Τὴν ὀπισθογράφειν (ἄρθρα 11—20). Τὴν λῆξιν (ἄρθρα 33—37). Τὴν πληρωμὴν (ἄρθρα 38—42). Τὴν ἀναγωγὴν ἐλλείπει πληρωμῆς (ἄρθρα 43—50 καὶ 52—54). Τὴν διὰ παρεμβάσεως πληρωμὴν (ἄρθρα 55, 59—63). Τὰ ἀντίγραφα (ἄρθρα 67—68). Τὰς ἀλλοιώσεις (ἄρθρον 69). Τὴν παραγραφὴν (ἄρθρα 70—71). Τὰς ἐορτασίμους ἡμέρας, τὸν ὑπολογισμὸν τῶν προθεσμιῶν καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν ἡμερῶν χάριτος (ἄρθρα 72, 73 καὶ 74).—Ἐφαρμόζονται ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ εἰς διαταγὴν γραμματίου αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν συναλλαγματικὴν τὴν πληρωτέαν παρὰ τρίτῳ ἢ ἐν οἰκισμῷ διαφόρῳ τοῦ τῆς κατοικίας τοῦ πληρωτοῦ (ἄρθρα 4 καὶ 27), τὴν περὶ τόκων ρήτηραν (ἄρθρον 5), τὰς διαφορὰς τῆς σημειώσεως τοῦ πληρωτέου ποσοῦ (ἄρθρον 6), τὰς συνεπείας τῆς ὑπογραφῆς κατὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 7 προϋποθέσεις, τὰς συνεπείας τῆς ὑπογραφῆς προσώπου ἐνεργοῦντος ἄνευ πληρεξουσιότητος ἢ καθ' ὑπερβάσιν αὐτῆς (ἄρθρον 8) καὶ τὴν ἐν λευκῷ συναλλαγματικὴν (ἄρ-

θρον 10).—Ἐφαρμόζονται ἐπίσης ἐπὶ τοῦ εἰς διαταγὴν γραμματίου αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν τριτεγγύησιν διατάξεις (ἄρθρα 30—32)· ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 31 ἐδαφίῳ τελευταίῳ προβλεπομένῃ περιπτώσει, ἐὰν ἐν τῇ τριτεγγυήσει δὲν σημειοῦται διὰ λογαριασμὸν τίνος ἐδόθη, θεωρεῖται δοθεῖσα διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐκδότου τοῦ εἰς διαταγὴν γραμματίου.

Ἄρθ. 78.—Ὁ ἐκδότης γραμματίου εἰς διαταγὴν ὑποχρεοῦται κατ' ὄν τρόπον καὶ ὁ ἀποδέκτης συναλλαγματικῆς.—Τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια τὰ πληρωτέα εἰς προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὥψεως ἐμφανίζονται πρὸς θεώρησιν ὑπὸ τοῦ ἐκδότου ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τοῦ ἄρθρου 43. Ἡ προθεσμία ἀπὸ τῆς ὥψεως τρέχει ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς θεωρήσεως ἐπὶ τοῦ γραμματίου τῆς ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ ἐκδότου. Ἡ ἄρνησις τοῦ ἐκδότου νὰ παράσχι τὴν θεώρησιν αὐτοῦ χρονολογουμένην βεβαιοῦται διὰ διαμαρτυρικοῦ (ἄρθρον 25), οὗτινος ἡ χρονολογία ἀποτελεῖ τὴν ἀφ' ἐτηρίαν τῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ὥψεως.

Τ Ι Τ Λ Ο Σ Ι Ι Ι

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθ. 79.—Ἰκανὸς πρὸς ἀνάληψιν ὑποχρεώσεως ἐκ συναλλαγματικῆς εἶναι πᾶς ἰκανὸς ὅπως ὑποχρεωθῇ ἐκ συμβάσεως, ἐκ δὲ τῶν μὴ ἰκανῶν μόνον ὁ ἀνήλικος, καὶ μόνον ἐὰν τηρήσῃ τὰς διατυπώσεις τοῦ νόμου πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἰκανότητος πρὸς ἐνέργειαν ἐμπορικῶν πράξεων.

Ἄρθ. 80.—Ἐν περιπτώσει ἐκπτώσεως τοῦ κομιστοῦ ἢ τοῦ πληρώσαντος ὀπισθογράφου, εἴτε παραγραφῆς τῆς ἐκ συναλλαγματικῆς ἀγωγῆς δύναται νὰ χωρήσῃ κατὰ τοῦ ἐκδότου ἢ τοῦ ὀπισθογράφου ἀγωγή ἐξ ἀδικαιολογήτου πλουτισμοῦ.—Ἡ αὕτη ἀγωγή, ἐν περιπτώσει παραγραφῆς τῆς ἐκ συναλλαγματικῆς ἀγωγῆς, χωρεῖ καὶ κατὰ τοῦ ἀποδέκτου.—Ἡ ἀγωγή αὕτη παραγράφεται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς λήξεως τῆς συναλλαγματικῆς.

Ἄρθ. 81.—Οἱ λόγοι διακοπῆς καὶ ἀναστολῆς τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον παραγραφῶν διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων περὶ βραχυπροθέσμων παραγραφῶν.

Ἄρθ. 82.—Τὸ διαμαρτυρικὸν συντάσσεται ὑπὸ συμβολαιο-

Ἄν. Ν. 2134|1939 «περί ἀντικαταστάσεως τῶν ἀρθρῶν 85-87 τοῦ Νόμου 5325 περί συναλλαγματικῆς καὶ γραμματίου εἰς διαταγὴν».

Ἄρθ. μόνον.—Τὰ ἀρθρα 85 87 τοῦ νόμου 5325 «περί συναλλαγματικῆς καὶ γραμματίου εἰς διαταγὴν» καταργοῦνται, ἀντικαθιστάμενα διὰ τῶν ἐπομένων λαμβανόντων τὴν αὐτὴν ἀρίθμωσιν.

Ἄρθ. 85.—1. Ἡ αἴτησις σημειοῖ πλήρες, εἰ δυνατόν, τὸ περιεχόμενον τῆς συναλλαγματικῆς, ἐν δὲ πρόκειται περὶ τῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθρου 10 ἐκδοθείσης συναλλαγματικῆς, ἐπαρκῆ στοιχεῖα πρὸς ἀσφαλὴ βεβαιώσιν τῆς ταυτότητος αὐτῆς.—2. Ὁ πρόεδρος, ἀφοῦ βεβαιωθῇ ἐπαρκῶς περὶ τῶν περιστατικῶν τῆς ἀπωλείας τῆς συναλλαγματικῆς καὶ περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀπολέσαντος, δικαιούμενος νὰ ἐπιβάλῃ καὶ βεβαιωτικὸν ὄργανον εἰς τὸν αἰτοῦντα, ἐκδίδει ἀπόφασιν, μὴ ὑποκειμένην εἰς ἐνδίκον μέσον, ἐκτὸς τῆς κατωτέρω ὀριζομένης ἀνακοπῆς.—3. Ἡ ἀπόφασις μνημονεύει τὰ στοιχεῖα τῆς συναλλαγματικῆς, δημοσιεύεται δὲ εἰς τὸ δελτίον τῶν ἀνωνύμων ἐξαγγελιῶν τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐπιμελεία καὶ δαπάνη τοῦ αἰτοῦντος. Ἡ προεδρικὴ ἀπόφασις δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰς τὸν αἰτοῦντα πληρωμὴν τοῦ ποσοῦ τῆς συναλλαγματικῆς μετὰ ἓνα μῆνα ἀρχόμενον α) ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐν τῷ δελτίῳ δημοσιεύσεως, ἂν κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῷ δελτίῳ ἔχῃ ἤδη λήξῃ ἢ συναλλαγματικὴ, ἢ, προκειμένου περὶ συναλλαγματικῆς ἐν ὅψει, ἂν ἔχῃ ἤδη παρελθῇ ἢ κατὰ τὸ ἀρθρον 31 προθεσμίᾳ ἐμφανίσεως, β) ἄλλως ἀπὸ τῆς λήξεως, ἂν τοῦτο εἶναι ἐφικτόν. Ὁ πρόεδρος δύναται νὰ ὀρίσῃ προσθέτως καὶ ἄλλο μέσον δημοσιότητος τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ.—4. Ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου κοινοποιεῖται εἰς τὸν πληρωτὴν τῆς συναλλαγματικῆς καὶ εἰς τοὺς ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ὑπευθύνους. Ὁ πληρωτὴς ἢ ὁ ἐξ ἀναγωγῆς ὑπεύθυνος, πληρώνων μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως, δὲν ἀπαλλάσσεται.

Ἄρθ. 86.—1. Διαρκούσης τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον μηνιαίας προθεσμίας, ὁ ἀπολέσας τὴν συναλλαγματικὴν δύναται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου α) νὰ λάβῃ πᾶν ἐξασφαλιστικὸν τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ μέτρον, β) ν' ἀπαιτήσῃ τὴν εἰσπραξὶν τῆς συναλλαγματικῆς, γ) ὅσον ἔληξῃ, παρέχων ἀνάλογον ἀσφάλειαν, γ) νὰ αἰτήσῃ τὴν δικαστικὴν κατάρθεσιν τοῦ ποσοῦ τῆς συναλλαγματικῆς.—2. Ὁ κάτοχος τῆς συναλλαγματικῆς δύναται νὰ ἀνακόψῃ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω μηνιαίας προθεσμίας τὴν ἀπόφασιν τοῦ προέδρου. Ἡ ἀνακοπὴ κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἀπολέσαντα, τὸν πληρωτὴν καὶ πάντα, εἰ δυνατόν, ὑπογράφει τῆς συναλλαγματικῆς, ἐκδικάζεται δὲ ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς. Ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀνακοπῆς ὁ ἀπολέσας δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν δυνάμει τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς, μὴ ἀπαλλασσομένου τοῦ μετὰ τὴν κοινοποίησιν ταύτην πληρώνοντος. Τὸ Πρωτοδικεῖον κρίνει ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρθρου 16, τιλεπταίον ἐδάφιον, περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ τρίτου ἀνακόπτοντος καὶ εἴτε ἐξαφανίζει τὴν ἀπόφασιν τοῦ προέδρου εἴτε ἀπορρίπτει τὴν ἀνακοπὴν.—

3. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου χωρεῖσι τὰ ἑνδικο μέσα τῆς ἐφέσεως καὶ ἀναιρέσεως.—4. Παρελθούσης τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἐδαφ. 3 μηνιαίας προθεσμίας ἄνευ ἀσκήτεως ἀνακοπῆς ἢ ἀπορριφθείσης τελεσιδικίως τῆς γενομένης ἀνακοπῆς, ἢ ἀπολεσθεῖσα συναλλαγματικὴ οὐδὲν ἔχει ἀποτελεσμα ἔναντι παντὸς κομισμοῦ, ἐπιφυλασσομένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 87 ὀριζομένων, ὃ δὲ ἀπολέσας δύναται ν' ἀσκήσῃ τὰ ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς δικαιώματα, ὥς ἐάν ἦτο ὁ κομιστὴς αὐτῆς.

Ἄρθ. 87.—1. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 κομιστὴς, εἴν δὲν ἀπέκτησε τὴν συναλλαγματικὴν κακὴν τῇ πίστει ἢ δὲν διέπραξε κατὰ τὴν κτῆσιν αὐτῆς βαρὺ πταῖσμα, δύναται ν' ἀσκήσῃ κατὰ τοῦ ἐπιτυχόντος τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς τὴν ἀγωγὴν τοῦ ἀδικοιολογήτου πλουτισμοῦ.—2. Ἡ ἀγωγὴ αὕτη παραγράφεται μετὰ πάντε ἑτῇ ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 86 παρ. 2 4 ἀποφάσεως.

γράφου ἄνευ προσλήψεως μαρτύρων.—Ἐὰν ἀπαιτῇται σύνταξις διαμαρτυρικοῦ διὰ πλείονας ἐκ συναλλαγματικῆς ὑποχρέους πληρωτάς, ἢ ἀποδέκτας ἢ κατὰ παρέμβασιν ἀποδέκτας ἢ κατ' ἀνάγκην ἀποδέκτας ἢ πληρωτάς, συντάσσεται ἐν μόνον διαμαρτυρικόν.—Τὸ διαμαρτυρικόν συντάσσεται, τὸ μὲν ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίας τοῦ πληρωτοῦ, τὸ δὲ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς.—Τὸ διαμαρτυρικόν περιέχει ἀτιγραφὴν τῆς συναλλαγματικῆς, μνημονεύει τὴν ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου πρόσκλησιν πρὸς ἀποδοχὴν ἢ πρὸς πληρωμὴν καὶ ἀναφέρει ἂν εἶναι παρόντες ἢ ἀπόντες οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ὑπόχρεοι, καὶ τὰ τυχὸν δηλωθέντα ὑπ' αὐτῶν αἷτια τῆς ἀρνήσεως τῆς ἀποδοχῆς ἢ τῆς πληρωμῆς.

Ἀρθ. 83.—Τὸ διαμαρτυρικόν τὸ συντακτέον ἐν Ἑλλάδι δύναται νὰ ἀναπληρωθῇ διὰ δηλώσεως, γραφομένης, χρονολογούμενης καὶ ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ ἐπ' αὐτῆς τῆς συναλλαγματικῆς, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἐκδότης ἀπαιτῇ ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ τίτλου διαμαρτυρικόν διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου.—Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἢ ἀχρονολόγητος ὁπισθογράφῃς τεκμαίρεται γενομένη πρὸ τοῦ διαμαρτυρικοῦ.

Ἀρθ. 84.—Ὁ ἀπολέσας συναλλαγματικὴν, εἴτε ἀποδεκτὴν εἴτε μὴ, δικαιούται νὰ αἰτήσῃ τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς δι' αἰτήσεως πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.

Ἀρθ. 85.—Ὁ αἰτῶν ὑποχρεοῦται εἰς ἔβρεβαίωσιν τῶν ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς δικαιωμάτων αὐτοῦ καὶ τῶν γεγονότων τῆς ἀπωλείας καὶ ἐνισχύει τὴν βεβαίωσιν δι' ὄρκου.—Ἡ πρὸς τοὺς ἐκ συναλλαγματικῆς ὑποχρέους δήλωσις τοῦ ἀπολέσαντος τὴν συναλλαγματικὴν περὶ ἀπωλείας, ἄνευ ἐπιδόσεως τῆς προεδρικῆς ἀποφάσεως, δὲν κωλύει αὐτοὺς νὰ πληρώσουν τὸν κομιστὴν τῆς συναλλαγματικῆς παραλαμβάνοντες αὐτήν.—Ὁ πρόεδρος δύναται νὰ ἐκδώσῃ πρᾶξιν προσωρινὴν ἀπαγορεύουσαν τὴν πληρωμὴν, ἥτις καὶ ἐπιβιδομένη πρὸς τὸν ἐκ συναλλαγματικῆς ὑπόχρεων, καθιστᾷ ἄκυρον τὴν μεταγενεσιέαν αὐτῆς.

πληρωμὴν ὑπὸ τούτου.—Ὁ πρόεδρος καλεῖ τοὺς ἐκ συναλλαγματικῆς ὑποχρέους, ἐφ' ὅσον κρίνει τοῦτο ἐφικτόν, καὶ διατάσσει τὴν δικαστικὴν κατάθεσιν τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ. Ὁ οὕτω καταθέσας ἀπαλλάσσεται πάσης εὐθύνης.—Ὁ πρόεδρος δύναται νὰ διατάξῃ καὶ τὴν διὰ τὸ κοινὸν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ ἢ περιλήψεως αὐτῆς, καθορίζων καὶ τὸν τρόπον τῆς δημοσιότητος.

Ἄρθ. 86.—Ἡ ὀριστικὴ προεδρικὴ ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν ἐφετῶν ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς.—Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τῶν ἐφετῶν οὐδὲν χωρεῖ ἔνδικον μέσον.—Ἡ τελεσίδικος ἀπόφασις ἐκτελεῖται κατὰ παντὸς ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ὑποχρέου καὶ κατὰ τοῦ ταμείου τῆς δικαστικῆς καταθέσεως.

Ἄρθ. 87.—Ἡ προεδρικὴ ἀπόφασις δὲν θίγει τὰ δικαιώματα τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ παρόντος νόμου νομοποιουμένου κομιστοῦ.

Ἄρθ. 88.—Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 84-87 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐπὶ ὑπεξαιρέσεως, κλοπῆς, ληστείας, πειρατείας καὶ καταστροφῆς τῆς συναλλαγματικῆς.

Ἄρθ. 89.—Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος τίτλου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ γραμματίου εἰς διαταγὴν.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ

Ἄρθ. 90.—Ἡ ἱκανότης τοῦ προσώπου, ὅπερ ὑποχρεοῦται ἐκ συναλλαγματικῆς καὶ γραμματίου εἰς διαταγὴν, ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου αὐτοῦ νόμου. Ἐὰν ὁ ἐγχώριος οὗτος νόμος κηρύσῃ ἐφαρμοστέον τὸν νόμον ἄλλης Χώρας, ἐφαρμόζεται ὁ τελευταῖος οὗτος νόμος.—Τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνίκανον κατὰ τὸν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ νόμον ὑποχρεοῦται ἐν τούτοις ἐγκύρως εἰάν ὑπέγραψεν ἐν τῷ ἐδάφει Χώρας κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς ὁποίας τὸ πρόσωπον τοῦτο εἶναι ἱκανόν.

Ἄρθ. 91.—Ὁ τύπος τῶν ἐκ συναλλαγματικῆς καὶ γραμματίου εἰς διαταγὴν ὑποχρεώσεων ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς Χώρας ἐν τῷ ἐδάφει τῆς ὁποίας αἱ ὑποχρεώσεις αὗται ἀνελήφθησαν δι' ὑπογραφῆς.—Ἐν τούτοις, ἐὰν αἱ ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ἢ γραμματίου εἰς διαταγὴν δι' ὑπογραφῆς ἀναληφθεῖσαι ὑποχρεώσεις δὲν εἶναι ἰσχυραὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἀλλὰ εἶναι σύμφωνοι πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους ἔνθα ὑποχρέωσις μεταγενεστέρα ἀνελήφθη δι' ὑπογραφῆς, τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ πρῶται ὑποχρεώσεις εἶναι κατὰ τύπους ἄτακτοι δὲν αἵρει τὸ κῦρος τῆς μεταγενεστερᾶς ὑποχρεώσεως.

Ἄρθ. 92.—Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἀποδέκτου συναλλαγματικῆς καὶ τοῦ ἐκδότης γραμματίου εἰς διαταγὴν ρυθμίζονται ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς Χώρας, ἔνθα οἱ τίτλοι οὗτοι εἶναι πληρωτέοι.—Τὰ ἀποτελέσματα ἅτινα παράγουσιν αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἄλλων ἐκ συναλλαγματικῆς ἢ γραμματίου εἰς διαταγὴν ὑποχρέων ρυθμίζονται ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς Χώρας ἔνθα αἱ ὑπογραφαὶ αὗται ἐτέθησαν.

Ἄρθ. 93.—Αἱ προθεσμίαι τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀναγωγῆς ρυθμίζονται διὰ πάντας τοὺς ὑπογραφεῖς ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως τοῦ τίτλου.

Ἄρθ. 94.—Ὁ νόμος τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως τοῦ τίτλου ρυθμίζει τὸ ζήτημα ἐὰν ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς ἀποκτᾷ τὴν ἀπαίτησιν, δι' ἣν ἐγένετο ἡ ἐκδοσις τοῦ τίτλου.

Ἄρθ. 95.—Ὁ νόμος τῆς Χώρας ἔνθα εἶναι πληρωτέα ἢ συναλλαγματικὴ ρυθμίζει τὸ ζήτημα, ἐὰν ἡ ἀποδοχὴ δύναται νὰ περιορισθῇ εἰς μέρος τοῦ ποσοῦ ἢ ἐὰν ὁ κομιστὴς ὑποχρεοῦται ἢ μὴ νὰ δεχθῇ μερικὴν πληρωμὴν.—Ὁ αὐτὸς κανὼν ἐφαρμόζεται ὅσον ἀφορᾷ τὴν πληρωμὴν γραμματίου εἰς διαταγὴν.

Ἄρθ. 96.—Ὁ τύπος καὶ αἱ προθεσμίαι τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ὥς καὶ ὁ τύπος τῶν ἄλλων πράξεων τῶν ἀναγκαίων πρὸς ἄσκησιν ἢ πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων ἐκ συναλλαγματικῆς ἢ γραμματίου εἰς διαταγὴν, ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν νόμων τῆς Χώρας, ἐν τῷ ἐδάφει τῆς ὁποίας συντάσσεται τὸ διαμαρτυρικόν

ἢ ἐνεργεῖται ἢ περὶ ἧς πρόκειται προᾶξις.—Ὁ νόμος τῆς Χώρας, ἔνθα εἶναι πληρωτέα ἡ συναλλαγματικὴ ἢ τὸ γραμματίον εἰς διαταγὴν, ρυθμίζει τὰ περὶ ἀπωλείας, κλοπῆς, ὑπεξαίρεσεως, ληστείας, πειρατείας καὶ καταστροφῆς τῆς συναλλαγματικῆς ἢ τοῦ γραμματίου εἰς διαταγὴν.

Τελικαὶ Διατάξεις.

Ἀρθ. 97.—Ὅρα ἄρθ. 535 E.N.

Ἀρθ. 98.—Νόμιμοι ἐφορτάσιμοι ἡμέραι ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος νόμου εἶναι πᾶσα Κυριακὴ καὶ πᾶσα ἡμέρα πλήρους ἀργίας τῶν δημοσίων γραφείων.

Ἀρθ. 99.—Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, τῆς ἡμέρας τῆς καταχωρίσεως μὴ συνυπολογιζομένης, τῆς δὲ τοῦ ἄρθρου 83 διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.—Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν καὶ τῶν γραμματίων εἰς διαταγὴν τῶν ἐκδιδομένων μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἀρθ. 100.—Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται α') τὰ ἄρθρα 109 ἕως 188 συμπεριλαμβανομένου τοῦ Ἑμπορικοῦ Νόμου, ὡς οὗτος ἰσχύει σήμερον, β') τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου ΓΦΟΔ', γ') καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.—Αἱ διατάξεις περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος δὲν θίγονται.—Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 5280 θεωροῦνται ὡς οὐδέποτε ἰσχύσασαι ἐπὶ συναλλαγματικῶν ἐκδοθεισῶν μετὰ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1932 καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Νόμος 5690 «περὶ ἐπιταγῆς», * τῆς 20|23 Δεκεμβρίου 1933.

Κεφάλαιον Α'. — Περὶ ἐκδόσεως καὶ τύπου τῆς ἐπιταγῆς **

Ἀρθ. 1.—Ἡ ἐπιταγὴ περιέχει. 1) Τὴν ὀνομασίαν «ἐπιταγῆς», καταχωριζομένην ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ τοῦ τίτλου καὶ ἐκφραζομένην, ἐν ἣ γλώσσῃ συντάσσεται ὁ τίτλος οὗτος. 2) Τὴν ἀπλὴν καὶ καθαρὰν ἐντολὴν περὶ πληρωμῆς ὀρισμένου ποσοῦ. 3) Τὸ ὄνομα ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ πληρώσῃ (πληρωτῆς). 4) Τὴν σημείωσιν τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς. 5) Τὴν σημείωσιν τῆς χρονολογίας καὶ τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐπιταγῆς. 6) Τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐκδίδοντος τὴν ἐπιταγὴν (ἐκδότης).

Ἀρθ. 2.—Ὁ τίτλος ἐν τῷ ὁποίῳ ἐλλεῖπει ἐν ἑκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερομένων στοιχείων δὲν ἰσχύει ὡς ἐπιταγὴ, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν καθοριζομένων εἰς τὰ ἐπόμενα ἐδάφια.—Ἐν ἐλλείψει εἰδικῆς σημειώσεως ὁ παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ πληρωτοῦ σημειούμενος τόπος θεωρεῖται ὡς τόπος τῆς πληρωμῆς. Ἐὰν πλείότεροι τόποι σημειῶνται παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ πληρωτοῦ ἢ ἐπιταγὴ εἶναι πληρωτέα εἰς τὸν πρῶτον σημειούμενον τόπον.—Ἡ ἐπιταγὴ ἢ ἄνευ σημειώσεως τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς θεωρεῖται ἢ πληρωτέα ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς.—Ἡ ἄνευ σημειώσεως τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως ἐπιταγὴ θεωρεῖται ὡς ἐκδοθεῖσα ἐν τῷ τόπῳ τῷ σημειουμένῳ παραπλεύρως τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐκδότη.

Ἀρθ. 3.—Ἡ ἐπιταγὴ ἐκδίδεται ἐπὶ τραπεζίτου ἔχοντος κεφάλαια εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐκδότη καὶ ἐπὶ τῇ βάσει συμφωνίας, ρητῆς ἢ σιωπηρᾶς, καθ' ἣν ὁ ἐκδότης ἔχει τὸ δικαίωμα

* Προηγήθη ὁ Ν. 5868 «περὶ κυρώσεως τῶν ἐν Γενεῇ τὴν 19 Μαρτίου 1931 συναφθεῖσων τριῶν διεθνῶν συμβάσεων, ἧτοι α') περὶ ἐνιαίου νόμου περὶ ἐπιταγῆς, β') περὶ κανονισμοῦ συγκρούσεων τινων νόμων ἐπὶ τῶν ἐπιταγῶν καὶ γ') περὶ χηρτοσημάνσεως τῶν ἐπιταγῶν» τῆς 16|20 Ὀκτωβρίου 1933.

** Βιβλιογραφία: Ἡ λ. Κ. Ἀναστασιάδου, Πιστωτικοὶ τίτλοι, II, τραπεζικὴ ἐπιταγὴ, 1948.

διαθέσεως τῶν κεφαλαίων τούτων δι' ἐπιταγῆς. Ἐν τούτοις ἐν περιπτώσει μὴ τηρήσεως τῶν διατάξεων τούτων, ἡ ἰσχὺς τοῦ τίτλου ὡς ἐπιταγῆς δὲν θίγεται.—Ἐπιταγὴ ἐκδοθεῖσα καὶ πληρωτέα ἐν Ἑλλάδι ἰσχύει ὡς ἐπιταγὴ μόνον ἐὰν ἐξεδόθη ἐπὶ τραπεζικῆς ἐταιρείας ἢ ἐπὶ ἑλληνικοῦ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἀσχοῦντος ἐργασίας τραπεζικῆς.

Ἄρθ. 4.—Ἡ ἐπιταγὴ δὲν εἶναι δεκτικὴ ἀποδοχῆς. Μνεῖα περὶ ἀποδοχῆς γραφομένη ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς, θεωρεῖται ὡς μὴ γεγραμμένη.

Ἄρθ. 5.—Ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ ὀρισθῇ πληρωτέα.—Εἰς πρόσωπον κατονομαζόμενον μετὰ ἢ ἄνευ ρητῆς ρήτηρας «εἰς διαταγὴν». Εἰς πρόσωπον κατονομαζόμενον μετὰ τῆς ρήτηρας «οὐχὶ εἰς διαταγὴν» ἢ μετὰ ρήτηρας ἰσοδυνάμου Εἰς τὸν κομιστήν.—Ἡ ἐπιταγὴ ὑπὲρ προσώπου κατονομαζομένου μετὰ τῆς μνεῖας «ἢ εἰς τὸν κομιστήν» ἢ ἰσοδυνάμου φράσεως, ἰσχύει ὡς ἐπιταγὴ εἰς τὸν κομιστήν. Ἡ ἐπιταγὴ ἢ ἄνευ σημειώσεως τοῦ δικαιούχου ἰσχύει ὡς ἐπιταγὴ εἰς τὸν κομιστήν.

Ἄρθ. 6.—Ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ εἰς διαταγὴν αὐτοῦ τοῦ ἐκδότου.—Ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ διὰ λογαριασμὸν τρίτου.—Ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐκδότου μόνον ἐὰν πρόκειται περὶ ἐπιταγῆς ἐκδιδομένης μετὰ ξὺ διαφόρων καταστημάτων τοῦ αὐτοῦ ἐκδότου. Ἄλλ' ἐν τῇ ἐξαιρετικῇ ταύτῃ περιπτώσει ἀπαγορεύεται ἡ ἐκδοσις τῆς ἐπιταγῆς εἰς τὸν κομιστήν.

Ἄρθ. 7.—Πᾶσα ρήτρα περὶ τόκων ἀναγεγραμμένη ἐν τῇ ἐπιταγῇ θεωρεῖται ὡς μὴ γεγραμμένη.

Ἄρθ. 8.—Ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ εἶναι πληρωτέα εἰς τὴν κατοικίαν τρίτου, εἴτε ἐν τῷ οἰκισμῷ ἔνθα ἔχει τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ὁ πληρωτής, εἴτε ἐν ἄλλῳ οἰκισμῷ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι ὁ τρίτος εἶναι τραπεζίτης.

Ἄρθ. 9.—Ἡ ἐπιταγὴ τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν ἐγγράφη συγχρόνως ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς ἰσχύει, ἐν περιπτώσει διαφορᾶς, διὰ τὸ ποσὸν τὸ γραφέν ὀλογράφως.—Ἡ ἐπιταγὴ τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν ἐγγράφη πολλάκις εἴτε ὀλογράφως εἴτε ἀριθμη-

τικῶς ἰσχύει, ἐν περιπτώσει διαφορᾶς, μόνον διὰ τὸ μικρότερον ποσόν.

Ἀρθ. 10.—Ἐὰν ἡ ἐπιταγὴ φέρῃ ὑπογραφὰς προσώπων ἀνικάνων πρὸς ἀνάληψιν ὑποχρεώσεως ἐξ ἐπιταγῆς, ὑπογραφὰς πλαστὰς ἢ ὑπογραφὰς ἀνυπάρχοντων προσώπων ἢ ὑπογραφὰς, αἱ ὁποῖαι ἔνεκα παντὸς ἄλλου λόγου δὲν δύνανται νὰ ὑποχρεώσωσι τὰ πρόσωπα τὰ ὑπογράψαντα τὴν ἐπιταγὴν ἢ ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων ὑπεγράφη αὕτη, αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἄλλων ὑπογραφέων παραμένουσιν οὐχ' ἥττον ἔγκυροι.

Ἀρθ. 11.—Ὁ θέσας τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐπὶ ἐπιταγῆς ὡς ἀντιπρόσωπος προσώπου διὰ τὸ ὅποιον δὲν εἶχε τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐνεργήσῃ, ὑποχρεοῦται αὐτὸς οὗτος ἐκ τῆς ἐπιταγῆς καί, ἐὰν ἐπλήρωσεν, ἔχει τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα θὰ εἶχεν ὁ φερόμενος ὡς ἐκπροσωπηθεὶς.—Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐπὶ ἀντιπροσώπου ὑπερβάντος τὴν ἑαυτοῦ ἐξουσίαν.

Ἀρθ. 12.—Ὁ ἐκδότης εὐθύνεται διὰ τὴν πληρωμὴν.—Πᾶσα ῥήτρα διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἐκδότης ἀπαλλάσσεται τῆς εὐθύνης ταύτης θεωρεῖται ὡς μὴ γεγραμμένη.

Ἀρθ. 13.—Ἐὰν ἐπιταγὴ ἀτελὴς κατὰ τὴν ἔκδοσιν, συμπληρώθῃ ἐναντίον τῶν γενομένων συμφωνιῶν, ἢ μὴ τήρησις τῶν συμφωνιῶν τούτων δύναται νὰ ἀντιταχθῇ κατὰ τοῦ κομιστοῦ μόνον, ἐὰν οὗτος ἀπέκτησε τὴν ἐπιταγὴν κακῇ τῇ πίστει ἢ ἐὰν κατὰ τὴν κτῆσιν αὐτῆς διέπραξε βαρὺ πταῖσμα.

Κεφάλαιον Β'. — Περὶ μεταβιβάσεως

Ἀρθ. 14.—Ἡ ἐπιταγὴ, ἣτις ἐξεδόθη ὡς πληρωτέα ὑπὲρ κατονομαζομένου προσώπου μετὰ ἢ ἄνευ ῥητῆς ῥήτρας εἰς διαταγὴν δύναται νὰ μεταβιβασθῇ δι' ὀπισθογραφήσεως.—Ἡ ἐπιταγὴ, ἣτις ἐξεδόθη πληρωτέα ὑπὲρ κατονομαζομένου προσώπου μετὰ τῆς ῥήτρας «οὐχὶ εἰς διαταγὴν» ἢ ἰσοδυνάμου ῥήτρας εἶναι μεταβιβάσιμος μόνον κατὰ τὸν τύπον καὶ μετὰ τῶν ἀποτελεσμάτων κοινῆς ἐκχωρήσεως.—Ἡ ὀπισθογραφῆσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ ἐκδότης ἢ παντὸς ἄλλου ὑποχρέου. Τὰ πρόσωπα ταῦτα δύνανται νὰ ὀπισθογραφήσωσι τὴν ἐπιταγὴν ἐκ νέου.

Ἄρθ. 15.—Ἡ ὀπισθογράφησις εἶναι ἀπλῇ καὶ καθαρὰ. Πᾶς ἐν τῇ ὀπισθογραφίᾳ ὁρος θεωρεῖται ὡς μὴ γεγραμμένος.—Ἡ μερικὴ ὀπισθογράφησις εἶναι ἄκυρος. Ἐπίσης ἄκυρος εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ ὀπισθογράφησις.—Ἡ ὀπισθογράφησις εἰς τὸν κομιστὴν ἰσχύει ὡς ὀπισθογράφησις ἐν λευκῷ.—Ἡ ὀπισθογράφησις πρὸς τὸν πληρωτὴν ἰσχύει μόνον ὡς ἐξόφλησις, ἐκτὸς ἐὰν ὁ πληρωτὴς ἔχει πλείονα καταστήματα, ἡ δὲ ὀπισθογράφησις γίνεται ὑπὲρ καταστήματος διαφόρου ἐκείνου, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιταγὴ ἐξεδόθη.

Ἄρθ. 16.—Ἡ ὀπισθογράφησις γράφεται ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς ἢ φύλλου προσαρτωμένου εἰς αὐτὴν (πρόσθεμα). Ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ὀπισθογράφου.—Ἡ ὀπισθογράφησις δύνатаи νὰ μὴ σημειοῖ τὸν δικαιούχον ἢ νὰ συνίσταται ἀτλῶς εἰς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὀπισθογράφου (ὀπισθογράφησις ἐν λευκῷ). Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἡ ὀπισθογράφησις ἵνα εἶναι ἰσχυρά, πρέπει νὰ γράφηται ὀπισθεν τῆς ἐπιταγῆς ἢ ἐπὶ τοῦ προσθέματος.

Ἄρθ. 17.—Ἡ ὀπισθογράφησις μεταβιβάζει πάντα τὰ ἀπορρέοντα ἐκ τῆς ἐπιταγῆς δικαιώματα.—Ἄν ἡ ὀπισθογράφησις εἶναι ἐν λευκῷ ὁ κομιστὴς δύνатаи. 1ον. Νὰ συμπληρώσῃ τὸ λευκὸν εἴτε διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ εἴτε διὰ τοῦ ὀνόματος ἄλλου προσώπου. 2ον. Νὰ ὀπισθογραφήσῃ ἐκ νέου τὴν ἐπιταγὴν εἴτε ἐν λευκῷ εἴτε ὑπὲρ ἄλλου προσώπου. 3ον. Νὰ παραδώσῃ τὴν ἐπιταγὴν εἰς τρίτον ἄνευ συμπληρώσεως τοῦ λευκοῦ καὶ ἄνευ ὀπισθογραφήσεως.

Ἄρθ. 18.—Ὁ ὀπισθογράφος ἐκτὸς ἐναντίας ρήτρας εὐθύνεται διὰ τὴν πληρωμὴν.—Δύνатаи νὰ ἀπαγορεύσῃ νέαν ὀπισθογράφησιν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν εὐθύνεται ἐναντι τῶν προσώπων, πρὸς τὰ ὁποῖα ἡ ἐπιταγὴ ὀπισθογραφήθη μεταγενέστερον.

Ἄρθ. 19.—Ὁ κάτοχος ὀπισθογραφησίμου ἐπιταγῆς θεωρεῖται νόμιμος κομιστὴς, ἐὰν στηρίξῃ τὸ δικαίωμά του ἐπὶ ἀδιακόπου σειρᾷς ὀπισθογραφήσεων, καὶ ἐὰν εἴη ἡ τελευταία ὀπισθογράφησις εἶναι ἐν λευκῷ. Αἱ διαγεγραμμέναι ὀπισθογραφήσεις θεωροῦνται ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ὡς μὴ γεγραμμέ-

ναι. Ὅταν ὀπισθογράφῃς ἐν λευκῷ ἀκολουθῇται ὑπ' ἄλλης ὀπισθογραφήσεως, ὁ ὑπογραφεὺς ταύτης θεωρεῖται ὅτι ἀπέκτησε τὴν ἐπιταγὴν διὰ τῆς ἐν λευκῷ ὀπισθογραφήσεως.

Ἀρθ. 20.—Ὅπισθογράφῃς ἐπὶ [ἐπιταγῆς εἰς τὸν κομιστὴν καθιστᾷ τὸν ὀπισθογράφον ὑπεύθυνον κατὰ τοὺς ὅρους τῶν διατάξεων τῶν διεπουσῶν τὴν ἀναγωγὴν· ἐν τούτοις δὲν μετατρέπει τὸν τίτλον εἰς ἐπιταγὴν εἰς διαταγὴν.

Ἀρθ. 21.—Ἐάν τις ἐστερηθῇ τῆς κατοχῆς τῆς ἐπιταγῆς ἐξ οἴουδῆποτε γεγονότος, ὁ κομιστῆς εἰς ὃν περιῆλθεν ἡ ἐπιταγὴ—εἴτε πρόκειται περὶ ἐπιταγῆς εἰς τὸν κομιστὴν εἴτε πρόκειται περὶ ἐπιταγῆς ὀπισθογραφησίμου, δι' ἣν ὁ κομιστῆς θεμελιοῖ τὸ δικαίωμα αὐτοῦ κατὰ τὸν ἐν ἄρθρῳ 19 ὀριζόμενον τρόπον—δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ἀποξενωθῇ τῆς ἐπιταγῆς ἐκτὸς ἐὰν ἀπέκτησεν αὐτὴν κακῇ τῇ πίστει ἢ ἐὰν κατὰ τὴν κτῆσιν αὐτῆς διέπραξε βαρὺ πταῖσμα.

Ἀρθ. 22.—Τὰ ἐξ ἐπιταγῆς ἐναγόμενα πρόσωπα δύνανται νὰ ἀντιτάξωσι κατὰ τοῦ κομιστοῦ τὰς ἐνστάσεις τὰς στηριζόμενας ἐπὶ τῶν προσωπικῶν σχέσεων αὐτῶν μετὰ τοῦ ἐκδότου ἢ τῶν προηγουμένων κομιστῶν, μόνον ἐὰν ὁ κομιστῆς κατὰ τὴν κτῆσιν τῆς ἐπιταγῆς ἐνήργησεν ἐν γνώσει πρὸς βλάβην τοῦ ὀφειλέτου.

Ἀρθ. 23.—Ὅσάκις ἡ ὀπισθογράφῃς περιέχῃ τὴν μνεῖαν «ἀξία εἰς κάλυψιν», «πρὸς εἴσπραξιν», «κατὰ πληρεξουσιότητα» ἢ πᾶσαν ἄλλην μνεῖαν ἐνέχουσιν ἀπλὴν ἐντολήν, ὁ κομιστῆς δύνανται ν' ἀσκήσῃ πάντα τὰ ἐκ τῆς ἐπιταγῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ ὀπισθογραφήσῃ αὐτὴν εἰμῇ λόγῳ πληρεξουσιότητος.—Οἱ ὑπόχρεοι δύνανται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ ἐπικαλεσθῶσι κατὰ τοῦ κομιστοῦ μόνον τὰς ἐνστάσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ ἀντιταχθῶσι κατὰ τοῦ ὀπισθογράφου.—Ἡ ἐντολή, ἡ περιεχομένη ἐν τῇ λόγῳ πληρεξουσιότητος ὀπισθογραφῇ, δὲν περατοῦται διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἐντολέως ἢ τῆς ἐπιγενομένης ἀνικανότητος αὐτοῦ.

Ἀρθ. 24.—Ἡ ὀπισθογράφῃς, ἡ γενομένη μετὰ τὸ διαμαρτυρικὸν ἢ μετὰ τὴν ἰσοδύναμον βεβαίωσιν ἢ μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας τῆς ἐμφανίσεως, παράγει μόνον τὰ ἀποτε-

λέσματα κοινῆς ἐκχωρήσεως.—Ἐκτὸς ἐναντίας ἀποδείξεως, ἡ ἀχρονολόγητος ὁπισθογράφησις θεωρεῖται γενομένη πρὸ τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἰσοδυνάμου βεβαιώσεως ἢ πρὸ τῆς λήξεως τῆς προβλεπομένης ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ προθεσμίας.

Κεφάλαιον Γ'. — Περὶ τριτεγγυήσεως

Ἄρθ. 25.—Ἡ πληρωμὴ ἐπιταγῆς δύναται νὰ ἀσφαλισθῇ δι' ὀλόκληρον ἢ διὰ μέρος τοῦ ποσοῦ αὐτῆς διὰ τριτεγγυήσεως. — Ἡ ἀσφάλεια αὕτη παρέχεται παρὰ τρίτου, ἐξαιρέσει τοῦ πληρωτοῦ, ἢ καὶ παρ' ὑπογραφέως τῆς ἐπιταγῆς.

Ἄρθ. 26.—Ἡ τριτεγγύησις παρέχεται ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς ἢ ἐπὶ προσθέματός. — Ἐκφράζεται διὰ τῶν λέξεων «διὰ τριτεγγύησιν» ἢ διὰ πάσης ἄλλης ἰσοδυνάμου φράσεως· ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ τριτεγγυητοῦ. — Θεωρεῖται ὡς προκύπτουσα ἐκ μόνης τῆς ὑπογραφῆς τοῦ τριτεγγυητοῦ, τεθειμένης ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου μέρους τῆς ἐπιταγῆς, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐκδότου. — Ἐν τῇ τριτεγγυήσει σημειοῦται διὰ λογαριασμὸν τίνος δίδεται αὕτη. Ἑλλείψει σημειώσεως θεωρεῖται δοθεῖσα ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου.

Ἄρθ. 27.—Ὁ τριτεγγυητὴς ἐνέχεται καθ' ὃν τρόπον καὶ ὁ ὑπὲρ οὗ ἢ τριτεγγύησις. — Ἡ ὑποχρέωσις αὐτοῦ εἶναι ἰσχυρὰ καὶ ὅταν ἡ ἐνοχή, ὑπὲρ ἧς ἡγγυήθη εἶναι ἄκυρος λόγῳ πάσης ἄλλης αἰτίας, ἐκτὸς ἐλαττώματος περὶ τὸν τύπον. — Ὁ τριτεγγυητὴς, πληρώνων τὴν ἐπιταγὴν, ἀποκτᾷ τὰ ἐκ τῆς ἐπιταγῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα ἐναντίον τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ ἐγγύησις καὶ ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐνέχονται ἀπέναντι τοῦ τελευταίου τούτου δυνάμει τῆς ἐπιταγῆς.

Κεφάλαιον Δ'. — Περὶ ἐμφανίσεως καὶ πληρωμῆς

Ἄρθ. 28.—Ἡ ἐπιταγὴ εἶναι πληρωτέα ἐν ὄψει. Πᾶσα ἀντίθετος μνεία θεωρεῖται μὴ γεγραμμένη. — Ἡ ἐπιταγὴ ἐμφανιζομένη πρὸς πληρωμὴν πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς σημειουμένης ὡς χρονολογίας τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς, εἶναι πληρωτέα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐμφανίσεως.

Ἄρθ. 29.—Ἡ ἐπιταγή, ἡ ἐκδοθεῖσα καὶ πληρωτέα ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ ἐμφανίζεται πρὸς πληρωμὴν ἐντὸς προθεσμίας ὁκτὸν ἡμερῶν. — Ἡ ἐπιταγή, ἡ ἐκδοθεῖσα εἰς χώραν διάφορον τῆς πληρωμῆς ἐμφανίζεται ἐντὸς προθεσμίας εἴτε εἴκοσιν ἡμερῶν εἴτε ἑβδομήκοντα ἡμερῶν, ἐφ' ὅσον ὁ τόπος τῆς ἐκδόσεως καὶ ὁ τόπος τῆς πληρωμῆς κεῖνται εἰς τὴν αὐτὴν ἢ ἄλλην ἥπειρον.—Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης αἱ ἐπιταγαί, αἱ ἐκδοθεῖσαι ἐν χώρᾳ τῆς Εὐρώπης καὶ πληρωτέαι ἐν χώρᾳ περὶ τὴν Μεσόγειον ἢ ἀντιθέτως, θεωροῦνται ὡς ἐκδοθεῖσαι καὶ πληρωτέαι εἰς τὴν αὐτὴν ἥπειρον.—Ἀφετηρία τῶν ἀνωτέρω σημειουμένων προθεσμιῶν, εἶναι ἡ ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς, ὡς χρονολογία ἐκδόσεως ἀναγραφομένη ἡμέρα.

Ἄρθ. 30.—Ἐὰν ἡ ἐπιταγή ἐξεδόθῃ μεταξὺ δύο τόπων ἐχόντων διάφορα ἡμερολόγια, ἡ ἡμέρα τῆς ἐκδόσεως ἀνάγεται εἰς τὴν ἡμέραν τὴν ἀντίστοιχον τοῦ ἡμερολογίου τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.

Ἄρθ. 31.—Ἡ ἐμφάνισις εἰς συμψηφιστικὸν γραφεῖον ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἐμφάνισιν πρὸς πληρωμὴν. — Διὰ πρ. Διατ. προκαλουμένου ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, δύναται νὰ καθορίζηται τίνα θεωροῦνται συμψηφιστικά γραφεῖα ἐν Ἑλλάδι.

Ἄρθ. 32.—Ἡ ἀνάκλησις τῆς ἐπιταγῆς ἰσχύει μόνον μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς προθεσμίας ἐμφανίσεως.—Ἐλλείπει ἀνακλήσεως ὁ πληρωτὴς δύναται νὰ πληρώσῃ καὶ μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς προθεσμίας ἐμφανίσεως.

Ἄρθ. 33.—Οὔτε ὁ θάνατος τοῦ ἐκδότου, οὔτε ἡ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐπιταγῆς ἐπερχομένη ἀνικανότης αὐτοῦ θίγουν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπιταγῆς.

Ἄρθ. 34.—Ὁ πληρωτὴς, πληρώνων τὴν ἐπιταγὴν, δύναται ν' ἀποιτήσῃ ὅπως τῷ ἐγχειρισθῇ αὕτη ἐξωφλημένη ὑπὸ τοῦ κομιστοῦ. Ὁ κομιστὴς δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ μερικὴν πληρωμὴν. Ἐπὶ μερικῆς πληρωμῆς ὁ πληρωτὴς δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ἵνα γίνῃ μνεῖα τῆς τοιαύτης πληρωμῆς ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς καὶ νὰ δοθῇ περὶ αὐτῆς ἐξόφλησις.

Ἄρθ. 35.—Ὁ πληρωτὴς, ὁ πληρώνων ἐπιταγὴν ὀπισθο-

γραφήσιμον, ὑποχρεοῦται νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν κανονικότητα τῆς συνεχείας τῶν ὀπισθογραφήσεων, οὐχὶ ὁμως καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῶν ὀπισθογράφων.

Ἄρθ. 36.—Ἐὰν ἡ ἐπιταγὴ ἐξεδόθῃ πληρωτέα εἰς νόμισμα, μὴ κυκλοφοροῦν ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς, τὸ ποσὸν δύναται νὰ πληρωθῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς ἐμφανίσεως τῆς ἐπιταγῆς, εἰς τὸ νόμισμα τοῦ τόπου κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πληρωμῆς. Ἐὰν ἡ πληρωμὴ δὲν ἐπραγματοποιήθῃ κατὰ τὴν ἐμφάνισιν, ὁ κομιστὴς δύναται κατ' ἐκλογὴν αὐτοῦ ν' ἀπαιτήσῃ ὅπως τὸ ποσὸν τῆς ἐπιταγῆς πληρωθῇ εἰς τὸ νόμισμα τοῦ τόπου κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῆς ἡμέρας εἴτε τῆς ἐμφανίσεως εἴτε τῆς πληρωμῆς.—Αἱ συνήθειαι τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς χρησιμεύουσι πρὸς καθόρισμὸν τῆς ἀξίας τοῦ ξένου νομίσματος. Οὐχ' ἦτον ὁ ἐκδότης δύναται νὰ ὀρίσῃ ἵνα τὸ πληρωτέον ποσὸν ὑπολογισθῇ κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐπιταγῇ καθοριζομένην τρέχουσαν τιμὴν.—Οἱ προηγούμενοι κανόνες δὲν ἐφαρμόζονται ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἐκδότης ὥρισεν ὅτι ἡ πληρωμὴ θέλει γίνεαι εἰς σημειούμενον νόμισμα (ρῆτρα πραγματικῆς εἰς ἄλλοδαπὸν νόμισμα πληρωμῆς).—Ἐπὶ ἐξαίρετικῶν ὁμως περιπτώσεων, ἀφορωσῶν τὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ ἐλληνικοῦ νομίσματος, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐν τῷ προηγούμενῳ ἐδαφίῳ ρήτρας δύνανται νὰ ἀναιρῶνται ἐκάστοτε διὰ νόμων, προκειμένου περὶ ἐπιταγῶν πληρωτέων ἐν Ἑλλάδι, ἐκδιδομένων εἴτε ἐν Ἑλλάδι εἴτε ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ.—Ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ἐπιταγῆς σημειωθῇ εἰς νόμισμα ἔχον τὴν αὐτὴν ὀνομασίαν ἀλλὰ διάφορον ἀξίαν ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκδόσεως καὶ ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς, τεκμαίρεται τὸ νόμισμα τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.

Κεφάλαιον Ε'.—*Περὶ διγράμμου ἐπιταγῆς καὶ περὶ ἐπιταγῆς εἰς λογαριασμὸν**

Ἄρθ. 37.—Ὁ ἐκδότης ἢ ὁ κομιστὴς ἐπιταγῆς δύναται νὰ διγραμμίσῃ αὐτήν, χωροῦντων τῶν ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ σημειούμενων ἀποτελεσμάτων.—Ἡ διγράμμις γίνεται διὰ δύο

* Ρ ό κ α, Ἡ δίγραμμος τραπ. ἐπιταγῇ κλπ., 1938.

παραλλήλων γραμμῶν τιθεμένων ἐπὶ τοῦ ἔμπροσθεν μέρους τῆς ἐπιταγῆς. Δύναται νὰ εἶναι γενικὴ ἢ εἰδική.—Ἡ διγραμμίσις εἶναι γενικὴ, ἐὰν αὕτη οὐδεμίαν ἐντὸς τῶν δύο γραμμῶν φέρει σημείωσιν ἢ τὴν μνειάν «τραπεζίτης» ἢ ἰσοδύναμον ὅρον· εἶναι εἰδική, ἐὰν τὸ ὄνομα τραπεζίτου ἀναγράφεται ἐντὸς τῶν δύο γραμμῶν. Ἡ γενικὴ διγραμμίσις δύναται νὰ μετατραπῇ εἰς εἰδικὴν τοιαύτην, ἀλλ' ἡ εἰδικὴ διγραμμίσις δὲν δύναται νὰ μετατραπῇ εἰς γενικὴν.—Ἡ διαγραφὴ τῆς διγραμμίσεως ἢ τοῦ ὀνόματος τοῦ σημειουμένου τραπεζίτου θεωρεῖται μὴ γενομένη.

Ἀρθ. 38.—Ἐπιταγὴ μετὰ γενικῆς διγραμμίσεως δύναται νὰ πληρωθῇ ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ μόνον εἰς τραπεζίτην ἢ εἰς πελάτην τοῦ πληρωτοῦ.—Ἐπιταγὴ μετὰ εἰδικῆς διγραμμίσεως δύναται νὰ πληρωθῇ ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ μόνον εἰς τὸν σημειούμενον τραπεζίτην ἢ, ἐὰν οὗτος εἶναι ὁ πληρωτής, εἰς τὸν πελάτην αὐτοῦ. Ἐν τούτοις ὁ σημειούμενος τραπεζίτης δύναται νὰ στραφῇ ἐπὶ τῷ σκοπῷ εἰσπράξεως εἰς ἄλλον τραπεζίτην.—Τραπεζίτης δύναται ν' ἀποκτήσῃ δίγραμμον ἐπιταγὴν, μόνον παρὰ τινος τῶν πελατῶν αὐτοῦ ἢ παρ' ἄλλου τραπεζίτου. Δὲν δύναται νὰ εἰσπράξῃ αὐτὴν διὰ λογαριασμὸν ἄλλων προσώπων, πλὴν τούτων.—Ἐπιταγὴ φέρουσα πλείονας εἰδικὰς διγραμμίσεις δύναται νὰ πληρωθῇ ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ μόνον, ἐὰν ὑπάρχωσι δύο διγραμμίσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία ἐπὶ σκοπῷ εἰσπράξεως διὰ συμψηφιστικοῦ γραφείου.—Ὁ πληρωτής ἢ ὁ τραπεζίτης, ὁ μὴ τηρῶν τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, εὐθύνεται διὰ τὴν ἐντεῦθεν ζημίαν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπιταγῆς.

Ἀρθ. 39.—Ὁ ἐκδότης ὡς καὶ ὁ κομιστής τῆς ἐπιταγῆς δύναται ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν εἰς χρήματα πληρωμὴν αὐτῆς, καταχωρίζων εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος αὐτῆς πλαγίως τὴν μνειάν «πληρωτέα εἰς λογαριασμὸν» ἢ ἰσοδύναμον φράσιν.—Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ παράσχη ἀπὸ μέρους τοῦ πληρωτοῦ ἀφορμὴν μόνον εἰς λογιστικὸν κανονισμόν (πίστωσις εἰς λογαριασμὸν, γῦρος ἢ συμψηφισμός). Ὁ λογιστικὸς κανονισμὸς ἰσχύει ὡς πληρωμή.—Ἡ διαγραφὴ τῆς μνειίας «πληρωτέα εἰς λογαριασμὸν» θεωρεῖται μὴ γενομένη.—Ὁ πληρωτής, ὁ μὴ τηρῶν τὰς ἀνωτέρω διατάξεις εὐθύνεται διὰ τὴν ἐντεῦθεν ζημίαν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπιταγῆς.

Κεφάλαιον ΣΤ'. — Περὶ ἀναγωγῆς ἐλλείπει πληρωμῆς

Ἄρθ. 40.—Ὁ κομιστὴς δύναται ν' ἀσκήσῃ τὴν ἀναγωγὴν αὐτοῦ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων, τοῦ ἐκδότου καὶ τῶν ἄλλων ὑποχρέων, μόνον ἐὰν ἡ ἐπιταγὴ, ἐμφανισθεῖσα ἐγκαίρως, δὲν ἐπληρώθῃ, καὶ ἐὰν ἡ ἄρνησις τῆς πληρωμῆς βεβαιούται. 1) Εἴτε διὰ δημοσίου ἐγγράφου (διαμαρτυρικοῦ). 2) Εἴτε διὰ δηλώσεως τοῦ πληρωτοῦ, χρονολογουμένης καὶ γραφομένης ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς μετὰ σημειώσεως τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως. 3) Εἴτε διὰ χρονολογουμένης δηλώσεως γραφείου συμψηφισμοῦ βεβαιούσης, ὅτι ἡ ἐπιταγὴ ἐνεχειρίσθη ἐγκαίρως καὶ δὲν ἐπληρώθῃ.

Ἄρθ. 41.—Τὸ διαμαρτυρικὸν ἢ ἡ ἰσοδύναμος βεβαίωσις γίνεται πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς προθεσμίας τῆς ἐμφανίσεως.—Ἐὰν ἡ ἐμφάνισις ἔλαβε χώραν τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς προθεσμίας, τὸ διαμαρτυρικὸν ἢ ἡ ἰσοδύναμος βεβαίωσις δύναται νὰ γίνῃ τὴν πρώτην ἐπομένην ἐργάσιμον ἡμέραν.

Ἄρθ. 42.—Ὁ κομιστὴς εἰδοποιεῖ περὶ τῆς ἐλλείψεως τῆς πληρωμῆς τὸν ὀπισθογράφων αὐτοῦ καὶ τὸν ἐκδότην ἐντὸς τῶν τεσσάρων ἐργασίμων ἡμερῶν, τῶν ἐπομένων τῆς ἡμέρας τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἰσοδυνάμου βεβαίωσεως καί, ἐν περιπτώσει τῆς ρήτηρας «ἀνέξοδος ἐπιστροφή», τῶν ἐπομένων τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως.—Πᾶς ὀπισθογράφος ἐντὸς τῶν δύο ἐργασίμων ἡμερῶν, τῶν ἐπομένων τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἔλαβε τὴν εἰδοποίησιν, γνωστοποιεῖ εἰς τὸν ὀπισθογράφων αὐτοῦ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ληφθεῖσαν εἰδοποίησιν, σημειῶν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς διευθύνσεις τῶν ἐνεργησάντων τὰς προηγουμένας εἰδοποιήσεις καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς ἀναδρομικῶς μέχρι τοῦ ἐκδότου. Αἱ ἀνωτέρω σημειωθείσαι προθεσμίαι τρέχουσιν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς προηγουμένης εἰδοποιήσεως.—Ὅταν συμφώνως τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ γίνεται εἰδοποιήσις εἰς ὑπογραφέα τῆς ἐπιταγῆς, ἡ αὐτὴ εἰδοποιήσις γίνεται, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, πρὸς τὸν τριτεγγυητὴν αὐτοῦ.—Ἐὰν ὀπισθογράφος δὲν ἐσημείωσεν τὴν διεύθυνσίν του ἢ ἐσημείωσεν αὐτὴν κατὰ τρόπον δυσανάγνωστον, ἀρκεῖ ἡ εἰδοποιήσις πρὸς τὸν προηγούμενον ὀπισθογρά-

φον.—Ὁ ὑπόχρεως πρὸς εἰδοποίησιν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο ὡφ' οἷονδῆποτε τύπον καὶ δι' ἀπλῆς ἐπιστροφῆς τῆς ἐπιταγῆς. Ὁφείλει ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἐνήργησε τὴν εἰδοποίησιν ἐντὸς τῆς προθεσμίας. Ἡ προθεσμία αὕτη θεωρεῖται τηρηθεῖσα, ἐὰν ἐπιστολή, περιέχουσα τὴν εἰδοποίησιν, ἐδόθη εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας.—Ὁ μὴ εἰδοποιήσας ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, δὲν ὑπόκειται εἰς ἔκπτωσιν· εὐθύνεται ἐνδεχομένως διὰ τὴν προξενηθεῖσαν ἐκ τῆς ἀμελείας τοῦ ζημίαν, τῆς ἀποζημιώσεως μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῆς ἐπιταγῆς.

Ἄρθ. 43.—Ὁ ἐκδότης, ὁ ὀπισθογράφος ἢ ὁ τριτεγγυητὴς δύναται διὰ τῆς ρήτηρας «ἀνέξοδος ἐπιστροφῆς», «ἄνευ διαμαρτυρικοῦ» ἢ πάσης ἄλλης ἰσοδυνάμου ρήτηρας, ἀναγεγραμμένης ἐπὶ τοῦ τίτλου καὶ ὑπογέγραμμένης παρ' αὐτοῦ, ν' ἀπαλλάξῃ τὸν κομιστὴν τῆς πρὸς ἄσκησιν τῆς ἀναγωγῆς αὐτοῦ συντάξεως διαμαρτυρικοῦ ἢ ἰσοδυνάμου βεβαιώσεως.—Ἡ ρήτηρα αὕτη δὲν ἀπαλλάσσει τὸν κομιστὴν ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς ἐπιταγῆς ἐντὸς τῆς διαγραφομένης προθεσμίας οὔτε ἀπὸ τῶν εἰδοποιήσεων. Ἡ ἀπόδειξις τῆς μὴ τηρήσεως τῆς προθεσμίας βαρύνει τὸν ἐπικαλούμενον αὐτὴν κατὰ τοῦ κομιστοῦ.—Ἐὰν ἡ ρήτηρα ἀνεγράφῃ ὑπὸ τοῦ ἐκδότου, παράγει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἔναντι πάντων τῶν ὑπογραφέων· ἐὰν ἀνεγράφῃ ὑπὸ ὀπισθογράφου ἢ τριτεγγυητοῦ, παράγει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς μόνον ἔναντι αὐτοῦ τούτου. Ἐὰν, παρὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐκδότου ἀναγραφείσαν ρήτηραν, ὁ κόμιστής ἐνήργησε τὴν σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τὴν ἰσοδύναμον βεβαίωσιν, τὰ ἔξοδα βαρύνουσιν αὐτόν. Ὁταν ἡ ρήτηρα προέρχεται ἐξ ὀπισθογράφου ἢ τριτεγγυητοῦ, τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἰσοδυνάμου βεβαιώσεως, ἐν περιπτώσει συντάξεως τοιαύτης πράξεως, δύνανται νὰ εἰσπραχθῶσι παρὰ παντὸς ὑπογραφέως.

Ἄρθ. 44.—Πάντες οἱ ἐξ ἐπιταγῆς ὑπόχρεοι εὐθύνονται ἀλληλεγγύως πρὸς τὸν κομιστὴν.—Ὁ κομιστὴς δικαιούται νὰ ἐναγάγῃ πάντα τὰ πρόσωπα ταῦτα ἀτομικῶς ἢ ὁμαδικῶς, μὴ ὑποχρεούμενος νὰ τηρήσῃ τὴν σειράν, καθ' ἣν εἶναι οὗτοι ὑπόχρεοι.—Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει πᾶς ὑπογραφεὺς τῆς ἐπιταγῆς, ὁ

ὁποῖος ἐπλήρωσεν αὐτήν.—Ἡ ἀγωγή, ἡ ἐγεγθεῖσα καὶ ἑνὸς τῶν ὑποχρέων δὲν κωλύει τὴν ἀγωγήν κατὰ τῶν ἄλλων, καίτοι ἐπομένον τοῦ ἀρχικῶς ἐναχθέντος.

Ἀρθ. 45.—Ὁ κομιστὴς δύναται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ καὶ οὗ ἄσκει τὴν ἀναγωγήν. 1) Τὸ ποσὸν τῆς μὴ πληρωθείσης ἐπιταγῆς. 2) Τοὺς τόκους πρὸς 6 ο)ο ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως, οἵτινες ὅμως ἐπὶ ἐπιταγῆς ἐκδιδομένης καὶ πληρωτέας ἐν Ἑλλάδι ὑπολογίζονται κατὰ τὸν ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντα νόμιμον τόκον. 3) Τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἰσοδυνάμου βεβαιώσεως, τὰ τῶν γενομένων εἰδοποιήσεων ὡς καὶ τὰ ἄλλα ἔξοδα.

Ἀρθ. 46.—Ὁ πληρώσας τὴν ἐπιταγὴν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τῶν πρὸς αὐτὸν εὐθυνομένων. 1) Ὀλόκληρον τὸ ὑπ' αὐτοῦ πληρωθὲν ποσόν. 2) Τοὺς τόκους τοῦ εἰρημένου ποσοῦ, ὑπολογιζομένους πρὸς 6 ο)ο ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν κατέβαλε τὸ ποσόν, τηρουμένης τῆς εἰδικῆς περιπτώσεως τοῦ ἀριθμοῦ 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου. 3) Τὰ ὑπ' αὐτοῦ γεγόμενα ἔξοδα.

Ἀρθ. 47.—Πᾶς ὑπόχρεως, κατὰ τοῦ ὁποίου ἄσκεται ἀναγωγή ἢ ὅστις ὑπόκειται εἰς ἀναγωγήν, δύναται ν' ἀπαιτήσῃ κατὰ τὴν πληρωμὴν τὴν πρὸς αὐτὸν παράδοσιν τῆς ἐπιταγῆς μετὰ τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἰσοδυνάμου βεβαιώσεως καὶ ἐξωφλημένου λογαριασμοῦ.—Πᾶς ὀπισθογράφος, ὁ ὁποῖος ἐπλήρωσε τὴν ἐπιταγὴν, δύναται νὰ διαγράψῃ τὴν ὀπισθογράφησίν του, ὡς καὶ τὰς τῶν ἐπομένων ὀπισθογραφῶν.

Ἀρθ. 48.—Ὅταν ἡ ἐμφάνις τῆς ἐπιταγῆς ἢ ἡ σύνταξις τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἰσοδυνάμου βεβαιώσεως ἐντὸς τῶν τεταγμένων προθεσμιῶν ἐμποδίζεται λόγῳ ἀνυπερβλήτου κωλύματος (διάταξις νόμου οἰουδήποτε κράτους ἢ ἄλλη περίπτωσις ἀνωτέρας βίας) αἱ προθεσμίαι αὗται παρατείνονται.—Ὁ κομιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ ἀνυπερθέτως περὶ τῆς περιπτώσεως τῆς ἀνωτέρας βίας τὸν ὀπισθογράφων του καὶ νὰ κάμῃ μνηεῖαν τῆς εἰδοποιήσεως ταύτης, χρονολογουμένην καὶ ὑπογεγραμμένην ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς ἢ ἐπὶ προσθέματος κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 42.—Μετὰ τὴν παῦσιν τῆς ἀνωτέρας βίας, ὁ κομιστὴς ἐμφανίζει

ἀνυπερθέτως τὴν ἐπιταγὴν πρὸς πληρωμὴν καὶ ἐνδεχομένως προκαλεῖ τὴν σύνταξιν διαμαρτυρικοῦ ἢ τὴν ἰσοδύναμον βεβαίωσιν. — Ἐὰν ἡ ἀνωτέρα βία παρατείνηται πέραν τῶν δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ κομιστὴς εἰδοποίησεν, ἔστω καὶ πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς προθεσμίας τῆς ἐμφανίσεως, τὸν ὁπισθογράφον αὐτοῦ περὶ τῆς ἀνωτέρας βίας, ἡ ἀναγωγὴ δύναται νὰ ἀσκηθῇ, μὴ οὕσης ἀναγκαίας μῆτε τῆς ἐμφανίσεως μῆτε τοῦ διαμαρτυρικοῦ μῆτε τῆς ἰσοδυναμίας βεβαιώσεως. — Γεγονότα καθαρῶς προσωπικά ὡς πρὸς τὸν κομιστὴν ἢ ὡς πρὸς ἐκεῖνον, εἰς ὃν οὗτος ἀνέθηκε τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἐπιταγῆς, ἢ τὴν σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἰσοδυναμίας βεβαιώσεως, δὲν θεωροῦνται [ὡς ἀποτελοῦντα περίπτωσιν ἀνωτέρας βίας.

Κεφάλαιον Ζ'. — Περὶ πλειόνων ἀντιτύπων

Ἄρθ. 49. — Ἐξαιρέσει τῶν εἰς τὸν κομιστὴν ἐπιταγῶν πᾶσα ἐπιταγὴ ἐκδοθεῖσα ἐν μιᾷ χώρᾳ καὶ πληρωτέα ἐν ἄλλῃ ἢ εἰς ὑπερπόντιον μέρος τῆς αὐτῆς χώρας καὶ ἀντιθέτως εἴτε ἐκδοθεῖσα καὶ πληρωτέα ἐν τῷ αὐτῷ μέρει ἢ εἰς διάφορα μέρη ὑπερπόντια τῆς αὐτῆς χώρας, δύναται νὰ ἐκδοθῇ εἰς πλείονα τοῦ αὐτοῦ περιεχομένου ἀντίτυπα. Ἐὰν ἡ ἐπιταγὴ ἐξεδόθῃ εἰς πλείονα ἀντίτυπα, τὰ ἀντίτυπα ταῦτα ἀριθμοῦνται ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ τοῦ τίτλου, τούτου δὲ μὴ γενομένου, ἕκαστον ἐξ αὐτῶν θεωρεῖται ὡς αὐτοτελὴς ἐπιταγὴ.

Ἄρθ. 50. — Ἡ πληρωμὴ, ἡ γενομένη ἐφ' ἐνὸς τῶν ἀντιτύπων, ἀπαλλάσσει καὶ ὅταν δὲν συνεφωνήθῃ ὅτι ἡ πληρωμὴ αὕτη ἀκυροῖ τὴν δύναμιν τῶν ἄλλων ἀντιτύπων. — Ὁ ὁπισθογράφος, ὁ μεταβιβάσας τὰ ἀντίτυπα εἰς διάφορα πρόσωπα, ὡς καὶ οἱ ἐπόμενοι ὁπισθογράφοι ὑποχρεοῦνται διὰ πάντα τὰ φέροντα τὴν ὑπογραφήν των καὶ μὴ ἐπιστραφέντα ἀντίτυπα.

Κεφάλαιον Η'. — Περὶ ἀλλοιώσεων

Ἄρθ. 51. — Ἐν περιπτώσει ἀλλοιώσεως τοῦ κειμένου τῆς ἐπιταγῆς οἱ μεταγενέστεροι τῆς ἀλλοιώσεως ταύτης ὑπογραφεῖς ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τῶν ὁρῶν τοῦ ἀλλοιωθέντος κειμένου οἱ

προγενέστεροι ὑπογραφεῖς ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου.

Κεφάλαιον Θ'. — Περὶ παραγραφῆς

"**Ἀρθ. 52.**— Αἱ ἐξ ἀναγωγῆς ἀγωγαὶ τοῦ κομιστοῦ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων, κατὰ τοῦ ἐκδότου καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ὑποχρέων παραγράφονται μετὰ ἕξ μῆνας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας πρὸς ἐμφάνισιν. Αἱ ἐξ ἀναγωγῆς ἀγωγαὶ τῶν διαφόρων πρὸς πληρωμὴν τῆς ἐπιταγῆς ὑποχρέων τῶν μὲν κατὰ τῶν δὲ παραγράφονται μετὰ ἕξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ ὑπόχρεος ἐπλήρωσε τὴν ἐπιταγὴν ἢ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν αὐτὸς οὗτος ἐνήχθη.

"**Ἀρθ. 53.**— Ἡ διακοπὴ τῆς παραγραφῆς ἔχει ἀποτελεσματικὸν μόνον κατ' ἐκείνου, ὡς πρὸς τὸν ὅποιον ἔλαβε χώραν τὸ γεγονὸς τὸ διακόπτον τὴν παραγραφὴν.

Κεφάλαιον Ι'. — Γενικαὶ διατάξεις

"**Ἀρθ. 54.**— Ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἡ λέξις τραπεζίτης περιλαμβάνει καὶ τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα τὰ ἐξομοιούμενα ὑπὸ τοῦ νόμου πρὸς τραπεζίτας.

"**Ἀρθ. 55.**— Ἡ ἐμφάνισις καὶ τὸ διαμαρτυρικὸν ἐπιταγῆς δύνανται νὰ γίνωσι μόνον ἐν ἐργασίμῳ ἡμέρᾳ.— Ἐὰν ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου τασσομένης προθεσμίας διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πράξεων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐπιταγὴν καὶ ἰδίᾳ διὰ τὴν ἐμφάνισιν ἢ διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τὴν ἐνέργειαν ἰσοδυνάμου πράξεως εἶναι ἡμέρα νόμιμος ἑορτάσιμος, ἢ προθεσμία αὕτη παρατείνεται μέχρι τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς προθεσμίας ἐργασίμου ἡμέρας. Αἱ διάμεσοι ἑορτάσιμοι ἡμέραι περιλαμβάνονται ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῆς προθεσμίας.

"**Ἀρθ. 56.**— Αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμεναι προθεσμίαι δὲν περιλαμβάνουσι τὴν ἡμέραν τῆς ἀφετηρίας αὐτῶν.

"**Ἀρθ. 57.**— Οὐδεμία ἡμέρα χάριτος εἴτε νόμιμος εἴτε δικαστικὴ ἐπιτρέπεται.

Κεφάλαιον ΙΑ'. — Πρόσθετοι διατάξεις

"Αρθ. 58.—Ίκανὸς πρὸς ἀνάληψιν ὑποχρεώσεως ἐξ ἐπιταγῆς εἶναι πᾶς ἱκανὸς ὅπως ὑποχρεωθῇ ἐκ συμβάσεως, ἐκ δὲ τῶν μὴ ἱκανῶν μόνον ὁ ἀνήλικος, ὁ τηρήσας τὰς διατυπώσεις τοῦ νόμου διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἱκανότητος πρὸς ἐνέργειαν ἐμπορικῶν πράξεων.

"Αρθ. 59.—Αἱ ἐξ ἐπιταγῆς δικαιοπραξίαι εἶναι ἐμπορικαί.

"Αρθ. 60.—Ἐν περιπτώσει εἴτε ἐκπτώσεως τοῦ κομιστοῦ εἴτε παραγραφῆς τῆς ἐξ ἐπιταγῆς ἀναγωγῆς, χωρεῖ κατὰ τοῦ ἐκδότου ἢ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων ἀγωγή ἐξ ἀδικαιολογήτου πλουτισμοῦ.—Ἡ ἀγωγή αὕτη παραγράφεται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐπιταγῆς.

"Αρθ. 61.—Οἱ λόγοι διακοπῆς καὶ ἀναστολῆς τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον παραγραφῶν διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων περὶ παραγραφῆς καὶ περὶ βραχυπροθέσμου παραγραφῆς.

"Αρθ. 62.—Νόμιμοι ἐορτάσιμοι ἡμέραι ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος νόμου εἶναι πᾶσα Κυριακὴ καὶ πᾶσα ἡμέρα πλήρους ἀργίας τῶν δημοσίων γραφείων.

"Αρθ. 63.—Τὸ διαμαρτυρικὸν συντάσσεται ὑπὸ συμβολαιογράφου, ἄνευ προσλήψεως μαρτύρων ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς.—Ὑπαρχόντων πλειόνων πληρωτῶν συντάσσεται ἐν μόνον διαμαρτυρικόν.—Τὸ διαμαρτυρικὸν περιέχον ἀντιγραφὴν τῆς ἐπιταγῆς μνημονεύει, α') τὴν ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου πρόσκλησιν πρὸς πληρωμὴν, β') εἴαν εἶναι παρόντες ἢ ἀπόντες ὁ πληρωτὴς ἢ οἱ τυχόν πλείονες πληρωταὶ καὶ γ') τὰ τυχόν δηλωθέντα ὑπ' αὐτῶν αἷτια τῆς ἀρνήσεως τῆς πληρωμῆς. Ἐπὶ ἀπωλείας ἐπιταγῆς τὸ διαμαρτυρικὸν δύναται νὰ μὴ περιέχῃ ἀντιγραφὴν τῆς ἐπιταγῆς.

"Αρθ. 64.—Ὁ ἀπολέσας τὴν ἐπιταγὴν δύναται νὰ αἰτήσῃ τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς δι' αἰτήσεως πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.—Ἡ αἴτησις περιέχει τὰ οὐσιώδη στοιχεῖα τῆς ἐπιταγῆς καί, εἴαν πρόκειται περὶ τῆς κατὰ τὸ ἀρθ. 13 ἐπιταγῆς, ἐπαρκῆ στοιχεῖα πρὸς ἀσφαλῆ βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος αὐτῆς.—Ὁ πρόεδρος, βεβαιωθέντων ἐπαρκῶς τῶν

περιστατικῶν τῆς ἀπωλείας καὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀπολέσαντος, δικαιούμενος νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ βεβαιωτικὸν ὄρκον εἰς τὸν αἰτοῦντα, ἐκδίδει ἀπόφασιν, μὴ ὑποκειμένην εἰς ἔνδικον μέσον, ἐκτὸς τῆς κατωτέρω ὀριζομένης ἀνακοπῆς. Ἡ ἀπόφασις μνημονεύουσα τὰ στοιχεῖα τῆς ἐπιταγῆς δημοσιεύεται ἐν τῷ δελτίῳ τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ τοῦ αἰτοῦντος. Ἡ προεδρική ἀπόφασις ἐπιτρέπει τὴν εἰς τὸν αἰτοῦντα πληρωμὴν τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπιταγῆς μετὰ ἓνα μῆνα ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐν τῷ δελτίῳ δημοσιεύσεως, ἂν κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῷ δελτίῳ ἔχει ἤδη παρέλθει ἢ ἐν ἄρθρῳ 29 τοῦ παρόντος νόμου προθεσμία ἐμφανίσεως, ἄλλως, ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς τοῦ ἄρθρου 29 προθεσμίας. Ὁ πρόεδρος δύναται νὰ ὀρίσῃ ἐπιπροσθέτως καὶ ἄλλο μέσον δημοσιότητος τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ. Ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου κοινοποιεῖται εἰς τὸν πληρωτὴν καὶ εἰς τοὺς ἐκ τῆς ἐπιταγῆς ὑπευθύνους. Ὁ πληρωτὴς ἢ ὁ ἐξ ἀναγωγῆς ὑπεύθυνος μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως, πληρώσας τὸν κατέχοντα τὴν ἐπιταγὴν, δὲν ἀπαλλάσσεται.

"**Ἀρθ. 65.**—Διαρκούσης τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὀριζομένης μηνιαίας προθεσμίας, ὁ ἀπολέσας δικαιούται δυνάμει τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου νὰ ἀσκήσῃ, α') πᾶν ἐξασφαλιστικὸν τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ μέτρον, β') νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν εἰσπραξὶν τῆς ἐπιταγῆς παρέχων ἀνάλογον ἀσφάλειαν, γ') νὰ ζητήσῃ τὴν δικαστικὴν κατάθεσιν τοῦ ποσοῦ αὐτῆς.

"**Ἀρθ. 66.**—Ὁ κατέχων τὸν τίτλον δικαιούται ν' ἀνακόψῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ προέδρου.—Ἡ ἀνακοπὴ κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἀπολέσαντα, τὸν πληρωτὴν καὶ πάντα ὑπογραφέα τῆς ἐπιταγῆς, ἐκδικάζεται δὲ ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.—Ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀνακοπῆς ὁ ἀπολέσας δὲν δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 64 πληρωμὴν τῆς ἐπιταγῆς, ὁ δὲ μετὰ τὴν κοινοποίησιν ταύτην πληρώων δὲν ἀπαλλάσσεται.—Τὸ πρωτοδικεῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 21 κρίνει περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ τρίτου ἀνακοπτοντος καὶ ἢ ἐξαφανίζει τὴν ἀπόφασιν τοῦ προέδρου ἢ ἀπορρίπτει τὴν ἀνακοπὴν.—Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδικείου

χωροῦν τὰ ἔνδικα μέσα ἐφέσεως καὶ ἀναιρέσεως.—Παρελθούσης τῆς ἐν τῷ ἀρθρῳ 64 μηνιαίας προθεσμίας ἄνευ ἀσκήσεως ἀνακοπῆς, ἢ ἀπορριφθείσης τελεσιδίκως τῆς γενομένης ἀνακοπῆς, ἢ ἀπολεσθεῖσα ἐπιταγὴ οὐδὲν ἔχει ἀποτέλεσμα ἔναντι παντὸς κομιστοῦ, ὃ δὲ ἀπολέσας δικαιούται ν' ἀσκήσῃ τὰ ἐκ τῆς ἐπιταγῆς δικαιώματα ὡς εἰάν ἦτο ὁ κομιστής αὐτῆς.—Οἱ κατὰ τὸ ἀρθρον 45 τοῦ παρόντος τόκοι ἄρχονται ἀφ' ἧς ὁ ἀπολέσας ἐμφανισθῇ ἀπαιτῶν τὴν πληρωμὴν καὶ προσάγων ἢ τὴν ἀπόφασιν τοῦ προέδρου μετὰ βεβαιώσεως ὅτι δὲν ἠσκήθη ἀνακοπὴ ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 64 μηνιαίας προθεσμίας, ἢ τὴν ἀπόφασιν δι' ἧς ἀπερρίφθη τελεσιδίκως ἢ ἀνακοπὴ.

Ἀρθ. 67.—Ὁ κατὰ τὸ ἀρθρον 21 κομιστής, εἰάν δὲν ἀπέκτησε τὴν ἀπολεσθεῖσαν ἐπιταγὴν κακῇ τῇ πίστει ἢ δὲν διέπραξε κατὰ τὴν κτῆσιν αὐτῆς βαρὺ πταῖσμα, δύναται νὰ ἀσκήσῃ κατὰ τοῦ ἐπιτυχόντος τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς τὴν ἀγωγὴν τοῦ ἀδικαιολογήτου πλουτισμοῦ.—Ἡ ἀγωγὴ αὕτη παραγράφεται μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐπιταγῆς.

Ἀρθ. 68.—Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρων 64-67 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐπὶ στέρησεως τῆς ἐπιταγῆς λόγῳ κλοπῆς, ληστείας, πειρατείας ἢ ἐπὶ καταστροφῆς αὐτῆς.

Ἀρθ. 69.—Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρων 64-67 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐπιταγῆς εἰς τὸν κομιστὴν (ἀωνόμου ἐπιταγῆς).

Κεφάλαιον IB'. — Διατάξεις ἰδιωτικοῦ διεθνοῦς δικαίου

Ἀρθ. 70.—Ἡ ἱκανότης τοῦ προσώπου, ὅπερ ὑποχρεοῦται ἐξ ἐπιταγῆς, ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου αὐτοῦ νόμου. Ἐὰν ὁ ἐγγώριος οὗτος νόμος κηρύττῃ ἐφαρμοστέον τὸν νόμον ἄλλης Χώρας ἐφαρμόζεται ὁ τελευταῖος οὗτος νόμος.—Τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνίκανον κατὰ τὸν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ νόμον, ὑποχρεοῦται ἐν τούτοις ἐγκύρως, εἰάν ὑπέγραψεν ἐν τῷ ἐδάφει Χώρας κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς ὁποίας τὸ πρόσωπον τοῦτο εἶναι ἱκανόν.

Ἀρθ. 71.—Ὁ νόμος τῆς Χώρας, ἐν ᾗ ἡ ἐπιταγὴ εἶναι πληρωτέα, ὁρίζει τὰ πρόσωπα ἐπὶ τῶν ὁποίων δύναται ἡ ἐπιταγὴ νὰ ἐκδοθῇ.—Ἐὰν κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ὁ τίτλος εἶναι

ἄκυρος ὡς ἐπιταγὴ λόγῳ τοῦ προσώπου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη, αἱ ὑποχρεώσεις αἱ ἀπορρέουσai ἐκ τῶν ὑπογραφῶν τῶν ἐπὶ τοῦ τίτλου εἰς ἄλλας Χώρας τιθεμένων, τῶν ὁποίων οἱ νόμοι δὲν περιέχουσι τὴν εἰρημένην διάταξιν, εἶναι οὐχ' ἥττον ἰσχυραί.

Ἄρθ. 72.—Ὁ τύπος τῶν ἐξ ἐπιταγῆς ὑποχρεώσεων ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς Χώρας ἐν τῷ ἐδάφει τῆς ὁποίας αἱ ὑποχρεώσεις αὗται ἀνελήφθησαν δι' ὑπογραφῆς. Οὐχ' ἥττον ἀρκεῖ ἡ τήρησις τῶν τύπων τῶν ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς Χώρας τῆς πληρωμῆς. Ἐν τούτοις, ἐὰν αἱ ἐξ ἐπιταγῆς τῆς ὑπογραφῆς ἀναληφθεῖσαι ὑποχρεώσεις δὲν εἶναι μὲν ἰσχυραί κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἀλλ' εἶναι σύμφωνοι πρὸς τὸν νόμον τῆς Χώρας ἔνθα ὑποχρέωσις μεταγενεστέρα ἀνελήφθη δι' ὑπογραφῆς, τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ πρῶται ὑποχρεώσεις εἶναι κατὰ τύπους ἄτακτοι, δὲν αἶρει τὸ κύρος τῆς μεταγενεστερᾶς ὑποχρέωσης.

Ἄρθ. 73.—Ὁ νόμος τῆς Χώρας ἐν τῷ ἐδάφει τῆς ὁποίας αἱ ἐξ ἐπιταγῆς ὑποχρεώσεις ἀνελήφθησαν δι' ὑπογραφῆς, ρυθμίζει τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὑποχρεώσεων τούτων.

Ἄρθ. 74.—Αἱ προθεσμίαι τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς ρυθμίζονται διὰ πάντας τοὺς ὑπογραφεῖς ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς Χώρας τῆς ἐκδόσεως τοῦ τίτλου.

Ἄρθ. 75.—Ὁ νόμος τῆς Χώρας ἔνθα ἡ ἐπιταγὴ εἶναι πληρωτέα, ὀρίζει. 1) Ἐὰν ἡ ἐπιταγὴ εἶναι ἀναγκαίως ἐν ὄψει ἢ ἐὰν δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀπὸ τῆς ὄψεως καὶ ἐπίσης τίνα εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς μεταχρονολογήσεως. 2) Τὴν προθεσμίαν τῆς ἐμφανίσεως. 3) Ἐὰν ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ, νὰ βεβαιωθῇ, νὰ ἐπικυρωθῇ ἢ νὰ θεωρηθῇ καὶ τίνα εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῶν μνειῶν τούτων. 4) Ἐὰν ὁ κομιστὴς δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ἢ ἐὰν ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ μερικὴν πληρωμήν. 5) Ἐὰν ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ εἶναι δίγραμμος ἢ δύναται νὰ περιέχῃ τὴν ρήτραν «εἰς λογαριαμὸν» ἢ ἰσοδύναμον ἐκφρασιν καὶ τίνα εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς διγραμμίσεως ἢ τῆς ρήτρας ταύτης ἢ τῆς ἰσοδυναμίας ταύτης ἐκφράσεως. 6) Ἐὰν ὁ κομιστὴς ἔχῃ εἰδικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς

προβλέψεως καὶ ποία ἡ φύσις αὐτῶν. 7) Ἐὰν ὁ ἐκδότης δύναται ν' ἀνακαλέσῃ τὴν ἐπιταγὴν ἢ νὰ προβῇ εἰς ἀντίστασιν κατὰ τῆς πληρωμῆς αὐτῆς. 8) Τὰ ληπτέα μέτρα ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ἢ κλοπῆς τῆς ἐπιταγῆς. 9) Ἐὰν τὸ διαμαρτυρικὸν ἢ ἡ ἰσοδύναμος βεβαίωσις εἶναι λήναγκαία διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναγωγῆς ἐναντίον τῶν ὀπισθογράφων, τοῦ ἐκδότου καὶ τῶν ἄλλων ὑποχρέων.

Ἀρθ. 76.—Ὁ τύπος καὶ αἱ προθεσμίαι τοῦ διαμαρτυρικοῦ ὡς καὶ ὁ τύπος τῶν ἄλλων πράξεων τῶν ἀναγκαίων πρὸς ἀσκήσιν ἢ πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων ἐξ ἐπιταγῆς, ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν νόμων τῆς Χώρας ἐν τῷ ἐδάφει τῆς ὁποίας συντάσσεται τὸ διαμαρτυρικὸν ἢ ἐνεργεῖται ἢ περὶ ἧς πρόκειται πρᾶξις.

Κεφάλαιον ΙΓ'. — Δικονομικαί, φορολογικαὶ καὶ ποινικαὶ διατάξεις

Ἀρθ. 77.—Αἱ περὶ συναλλαγματικῆς ἀστικαὶ δικονομικαὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ ἐπιταγῆς.

Ἀρθ. 78.—Ἡ ἰσχὺς τῶν ἐκ τῆς ἐπιταγῆς δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων δὲν θίγεται ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως τῶν διατάξεων περὶ χαρτοσημάνσεως αὐτῆς.—Ἡ ἀσκησις ὁμως τῶν ἐκ τῆς ἐπιταγῆς δικαιωμάτων ἀναστέλλεται μέχρι τῆς νομίμου χαρτοσημάνσεως αὐτῆς διὰ καταβολῆς τοῦ νομίμου χαρτοσήμου καὶ τῶν νομίμων προστίμων.

Ἀρθ. 79.—Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι πενήντα χιλιάδων δραχμῶν ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων ὁ ἐν γνώσει ἐκδίδων ἐπιταγὴν μὴ πληρωθεῖσαν ἐπὶ πληρωτοῦ, παρ' ᾧ δὲν ἔχει ἀντίστοιχα διαθέσιμα κεφάλαια κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως ἢ τῆς πληρωμῆς.

Ἀρθ. 80.—Ὁ ἐν γνώσει ψευδῶς βεβαιῶν ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ προέδρου ὅτι ἀπεστερήθη τῆς ἐπιταγῆς δι' ἀπωλείας, ὑπεξαίρέσεως, κλοπῆς, ληστείας, πειρατείας ἢ καταστροφῆς αὐτῆς, τιμωρεῖται κατὰ τὰς περὶ ψευδορκίας διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Κεφάλαιον ΙΔ'. — Τελικαὶ διατάξεις

Ἄρθ. 81.—Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1934. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται μόνον ἐπὶ τῶν ἐπιταγῶν τῶν ἐκδοθησομένων μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθ. 82.—Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργεῖται ὁ νόμος 1338 τῆς 18|21 Ἀπριλίου 1918 περὶ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.—Αἱ διατάξεις περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος δὲν θίγονται.

Ν. ΒΥΙΗ' «περὶ γενικῶν ἀποθηκῶν»

τῆς 10|13 Ἀπρ. 1896.

Κεφάλαιον Α'. — Περὶ γενικῶν ἀποθηκῶν

Ἄρθ. 1.—Σκοπὸς τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν εἶναι. α') Ἡ φύλαξις καὶ ἡ συντήρησις τῶν ἐν αὐταῖς ἀποθηκευομένων ἐμπορευμάτων καὶ προϊόντων. β') Ἡ ἐκδοσις δικαιογράφων, ὑπὸ τὸ ὄνομα ἀποδεικτικὰ ἀποθηκεύσεως καὶ ἐνεχυρόγραφα.

Ἄρθ. 2.—Ἡ ἄδεια πρὸς σύστασιν γενικῆς ἀποθήκης χορηγεῖται διὰ β. διατάγματος τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. α') Εἰς τραπεζὰς καὶ εἰς ἐτέρας ἀωνύμους ἐταιρείας. β') Εἰς κεφαλαιούχους, τραπεζίτας ἢ ἐμπόρους, κοινῶς ἀνεγνωρισμένους ὡς τοιούτους, τηροῦντας τὰ ὑπὲρ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου κεκανονισμένα βιβλία, καὶ πληρῶνοντας τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ ἐπιτηδευμάτων ὁρισμένον ἀνώτερον φόρον τῆς οἰκείας κλάσεως.

Ἄρθ. 3.—Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ζητοῦντες καὶ λαμβάνοντες ἄδειαν συστάσεως ἀποθηκῶν υποχρεοῦνται νὰ καταθέτωσιν, ἐγγύησιν, ἢς τὸ ποσόν, ἂν εἶναι χρηματικὴ, προσδιορίζεται διὰ τοῦ περὶ τῆς ἀδείας πρὸς σύστασιν τῆς ἀποθήκης β. διατάγματος, δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ εἶναι οὔτε ἑλασσον τῶν εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδων δραχμῶν, οὐδὲ νὰ ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν χιλιάδας. Ἄν ὅμως ἡ κατατιθεμένη ἐγγύησις εἶναι εἰς χρεώγραφα, ταῦτα πρέπει ἀναγκαιῶς νὰ εἶναι εἴτε χρεώγραφα τοῦ Κράτους, εἴτε ὁμολογίαι ἀνεγνωρισμένων τραπεζῶν, ἢ ἄλλων ἀωνύμων ἐταιρειῶν,

ἐπὶ τῇ ἀγοραίᾳ αὐτῶν ἀξίᾳ. Ἡ ὥς ἄνω ἐγγύησις χρησιμεύει διὰ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 12 εὐθύνας.

Ἀρθ. 4.—Ἡ πρὸς χορήγησιν ἀδείας αἰτήσεις ὑποβάλλεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν ἐν αὐτῇ δὲ δηλοῦνται ὅσον οἶον τε λεπτομερῶς τὸ ἔδαφος, ἐφ' οὗ ἀνεγερθῆσεται ἡ οἰκοδομή, ἡ συνοικία τῆς πόλεως, ἡ ὁδὸς καὶ ἡ χωρητικότης τῆς ἀνεγερθησομένης ἀποθήκης. Μετὰ τῆς αἰτήσεως συνυποβάλλεται καὶ τὸ ἀρχιτεκτονικὸν διάγραμμα αὐτῆς.—Ὡς γενικαὶ ἀποθήκαι δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι καὶ ὑπάρχοντα ἤδη κτίρια ἐν τῇ αὐτῇ δὲ περιπτώσει δέον νὰ περιλαμβάνῃ ἡ αἰτήσεις λεπτομερεῖ περιγραφὴν τῆς τοποθεσίας, τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς χωρητικότητος τῶν κτιρίων τούτων, νὰ δηλώνῃ δὲ τὴν συνοικίαν καὶ τὴν ὁδὸν ἐφ' ἧς ταῦτα κεῖνται.

Ἀρθ. 5.—Ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ β. διατάγματος, τοῦ χορηγοῦντος τὴν ἄδειαν τῆς ἰδρύσεως τῆς γενικῆς ἀποθήκης, ὁ αἰτήσας, πρὸς ὃν ἐχορηγήθη ἡ ἄδεια, ὀφείλει νὰ καταθέσῃ παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ ταμίᾳ τὴν ὀρισθεῖσαν ἐγγύησιν, ὑποβάλλων τῷ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργεῖῳ ἐντὸς πενθημέρου προθεσμίας τὴν περὶ τούτου προσήκουσαν ἀπόδειξιν. Ἄν ἡ ἐγγύησις δὲν κατετέθη ἐντὸς τῶν εἴκοσι ἡμερῶν, καὶ ἡ περὶ τῆς καταθέσεως αὐτῆς ἀπόδειξις δὲν ὑποβληθῇ ἐντὸς τῆς πενθημέρου προθεσμίας, ὁ πρὸς ὃν ἐχορηγήθη ἡ ἄδεια καθίσταται αὐτοδικαίως ἔκπτωτος τοῦ χορηγηθέντος αὐτῷ δικαιώματος τῆς ἰδρύσεως γενικῆς ἀποθήκης, ἄνευ δικαιώματος ἀποζημιώσεως.

Ἀρθ. 6.—Πρὸ τῆς εἰς δημοσίαν χρῆσιν παραδόσεως τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν, ἐπιτροπὴ ἐκ τριῶν μηχανικῶν ἐξετάζει τὰ κτίρια καὶ ἀποφαίνεται δι' ἡτιολογημένης ἐκθέσεως περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τοῦ ὑποβληθέντος διαγράμματος καὶ περὶ τῆς στερεότητος αὐτῶν.—Τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης τὰ δύο μὲν μέλη διορίζονται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, τὸ δὲ τρίτον παρὰ τοῦ αἰτήσαντος τὴν σύστασιν τῆς ἀποθήκης.

Ἀρθ. 7.—Ἡ γενικὴ ἀποθήκη δύναται νὰ περιορισθῇ καὶ ἀρχῇθεν εἰς ἀποταμίευσιν ὀρισμένου ἐγγωρίου προϊόντος ἢ ὀρισμένου εἴδους ἐμπορευμάτων. Δύναται ὡσαύτως ὀρισμένος μὲν χῶρος ἐν αὐτῇ νὰ προορισθῇ εἰς ἐν εἶδος προϊόντος ἢ ἐμπορεύματος, ὁ ὑπόλοιπος δ' εἰς ἕτερα εἶδη.—Τὰ περὶ τούτου δέον σαφῶς νὰ καθορίζωνται ἐν τε τῇ αἰτήσει καὶ τῷ διαγράμματι τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐν τῷ β. διατάγματι, δι' οὗ ἐχορηγήθη ἡ ἄδεια.—Ἐπὶ πάσῃ μεταβολῇ τοῦ ἀρχικοῦ προορισμοῦ καὶ ἐπὶ πάσῃ ἐπεκτάσει τῆς οἰκοδομῆς προκαλεῖται νέα ἄδεια, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 2 καὶ 4 ὀριζόμενα.

Ἀρθ. 8.—Οἱ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἀρθ. 2 ἀναλαβόντες τὴν σύστασιν μᾶς ἢ πλειόνων γενικῶν ἀποθηκῶν ὀφείλουσι νὰ δέχωνται ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν πᾶν ἐμπόρευμα ἢ προϊόν, προσκομιζόμενον ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπει ὁ τῶν ἀποθηκῶν χῶρος. Ἀπα-

γορεύεται ὁμως ἡ εἰσαγωγή εὐφλέκτων ἢ ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, ὡς καὶ ἀντικειμένων, ὧν αἱ φυσικαὶ ιδιότητες ἐπάγονται βλάβην εἰς τὰ ἐν ταῖς ἀποθήκαις ἀποταμιευμένα ἐμπορεύματα ἢ προϊόντα.—Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ εἰσαγωγή προϊόντων νενοθευμένων, ἢ μὴ καλῶς κεκαθαρμένων καὶ ἀπεξηραμένων.—Ἐὰν ἐγείρηται ἀμφισβήτησις μεταξὺ τοῦ αἰτούντος τὴν ἀποταμίευσιν καὶ τοῦ διαχειριστοῦ τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν, ἀποφαίνεται ἐπὶ ταύτης πραγματογνῶμων, διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἔδρα πρωτοδικείου, τῆς πρᾶξεως συντασσομένης ἐπὶ τῆς αἰτήσεως καὶ ἐκτελουμένης ἐν πρωτοτύπῳ.—Τὰ μὴ συσκευασμένα προϊόντα εἰσὶ δεκτὰ ἐν ταῖς ἀποθήκαις, ὅταν ὁ αἰτῶν τὴν ἀποταμίευσιν αὐτῶν ἀποδέχεται ἐκ τῶν προτέρων τὴν μετ' ἄλλων ὁμοειδῶν προϊόντων συναποθήκευσιν, ἢ ὅταν ὁ χῶρος τῆς ἀποθήκης ἐπιτρέπη τὴν ἀποταμίευσιν ἐν ἰδιαιτέρῳ διαμερίσματι.

Ἀρθ. 9.—Ἡ μακροτέρα χρονικὴ διάρκεια τῆς ἀποταμιεύσεως ὀρίζεται εἰς ἓν ἔτος, δύναται ὁμως νὰ παραταθῇ διὰ συνεννοήσεως τοῦ καταθέτου πρὸς τὸν διαχειριζόμενον τὴν γενικὴν ἀποθήκην καὶ ἐπὶ ἓν ἕτερον ἔτος, ἀλλ' εἰς τὸν καθορισμὸν τοῦ χρόνου τῆς ἀποταμιεύσεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψει τὸ εἶδος τοῦ ἀποταμιευομένου πράγματος καὶ ἡ ἐπὶ τῇ ποιότητι αὐτοῦ ἐπήρεια τοῦ χρόνου.—Ἐὰν κατὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ὁ κύριος τοῦ ἀποτεθηκευμένου πράγματος δὲν προσέλθῃ νὰ παραλάβῃ αὐτό, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς § β' τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ παρόντος νόμου. Ἀλλ' ἡ πρὸς ἐκποίησιν δημοπρασία γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου εἰρηνοδίκου (ν. 5155) 1931, ἄρθ. 4) ἐπισπεύσει τοῦ ἐνεχυρογράφου δανειστοῦ ἢ τοῦ διαχειριζομένου τὴν γενικὴν ἀποθήκην).

Ἀρθ. 10.—Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ ἀποταμιευμένον προϊόν ἢ ἐμπόρευμα περιῆλθε, διαρκούντος τοῦ χρόνου τῆς ἀποταμιεύσεως, εἰς κατάστασιν, ἣτις ἀπειλεῖ βλάβην καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ ἀποθήκῃ πραγμάτων, ὁ διαχειριζόμενος τὴν γενικὴν ἀποθήκην δικαιούται νὰ προκαλῇ διὰ τοῦ ἁρμοδίου προέδρου τῶν πρωτοδικῶν ἢ, ὅπου δὲν ὑπάρχει πρωτοδικεῖον, διὰ τοῦ ἁρμοδίου εἰρηνοδίκου τὴν ἀπόφασιν πραγματογνῶμονος, καὶ, ἂν βεβαιωθῇ δι' αὐτῆς ἡ ἐπικειμένη βλάβη, νὰ προκαλῇ δι' εἰδοποιήσεως, δημοσιευομένης διὰ τινος τῶν ἐγγυηρίων ἐφημερίδων, τὸν δικαιούχον νὰ ἄρῃ ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τὸ βλαβέν ἐμπόρευμα ἢ προϊόν ἐντὸς διορίας τὸ βραδύτερον δεκαπενθημέρου. Ἡ πρὸς τὸν δικαιούχον πρόσκλησις κοινοποιεῖται αὐτῷ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, ἐδὼν οὗτος τυγχάνῃ ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ κεῖται ἡ ἀποθήκη, ἢ ἂν οὗτος δὲν εἶναι ἐκεῖ, ἡ πρόσκλησις κοινοποιεῖται πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. Παρελθούσης ὁμως μάτην τῆς διορίας ταύτης δικαιούται ὁ διαχειριστὴς τῶν γε-

νικῶν ἀποθήκων νὰ ἐκποιήσῃ τὸ πρᾶγμα διὰ δημοπρασίας, διεξαγομένης ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, καὶ νὰ κρατήσῃ παρ' αὐτῷ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δικαιούχου τὸ καθαρὸν τίμημα τοῦ ἐκποιηθέντος.—(N. 5155]1931, ἀρθ. 4). Ὁ διαχειριζόμενος γενικὴν ἀποθήκην δύναται νὰ πλειοδοτήσῃ ἐν τῇ δημοπρασίᾳ ταύτῃ μέχρι ποσοῦ καλύπτοντος τὸ ἐκ δικαιωμάτων του ἢ λοιπῶν ἐξόδων, κατ' οἰκείαν αὐτοῦ κρίσιν, λαβεῖν του, ἐφ' ὅσον προηγήθη δημοπρασία, καθ' ἣν τὸ ἐπιτευχθὲν ἐκπλειστηρίασμα δὲν ἐπῆρκεσε διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ λαβεῖν τούτου.—Ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιτευχθέντος ἐν πλειστηριασμῷ τιμήματος δὲν ἐπαρκέσῃ πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀξιώσεων τούτων τοῦ διαχειριζομένου τὴν γενικὴν ἀποθήκην, ἐναντι αὐτοῦ καὶ διὰ τὸ ἀπομένον ἀκάλυπτον ὑπόλοιπον τῶν ἀξιώσεων του, ὅ τε ἀρχικὸς ἀποθέτης, ὡς καὶ οἱ διαδοχικῶς μετέπειτα δι' ὀπισθογραφήσεως τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως γενόμενοι κύριοι τοῦ πράγματος, εἶναι ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὁλόκληρον ἕκαστος ὑπεύθυνοι, δικαιούμενοι εἰς ἀναγωγὴν κατὰ τοῦ τελευταίου κομιστοῦ τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως.

Ἀρθ. 11.—Ἐπιτρέπεται ἡ ἐν ταῖς γενικαῖς ἀποθήκαις ἀποταμίευσις ἐμπορευμάτων διατελούντων ὑπὸ διαμετακόμισιν, ὡς καὶ ἡ μεταφορὰ τούτων ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἀποθήκην, κατὰ τὰς ἰσχυρούσας περὶ ἀποταμιεύσεως διατάξεις τοῦ τελωνειακοῦ νόμου. Περὶ τούτου συνομολογεῖται εἰδικὴ σύμβασις μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἐκμεταλλευομένου τὴν γενικὴν ἀποθήκην, ἐγκρινομένη διὰ β. διατάγματος.

Ἀρθ. 12.—Οἱ ἐκμεταλλευόμενοι γενικὰς ἀποθήκας ὑπέχουσιν ἀπέναντι τοῦ κατέχοντος τὴν ἐκδοθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν ἀποδείξιν ἀποθηκεύσεως εὐθύνην ἐπὶ τῇ φυλάξει καὶ συντηρήσει τῶν ἐν αὐταῖς εἰσαχθέντων ἐμπορευμάτων καὶ προϊόντων καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς ἀποζημίωσιν πάσης ζημίας, προελθούσης εἴτε ἐκ πλημμελοῦς ἐνεργείας ἢ ἀμελείας τῶν ὑπαλλήλων ἢ τῶν ὑπηρετῶν, εἴτε ἐξ ἐλαττώματος τῆς οἰκοδομῆς τῶν ἀποθηκῶν.—Ἐν περιπτώσει ἀποθηκεύσεως ἐμπορευμάτων ἢ προϊόντων διατελούντων ὑπὸ διαμετακόμισιν, οἱ ἐκμεταλλευόμενοι γενικὰς ἀποθήκας ὑπέχουσιν εὐθύνην ἀπέναντι καὶ τοῦ Κράτους, ἐπὶ τε τοῖς πληρωτέοις αὐτῷ κατὰ τὸν νόμον δικαιώμασι καὶ ἐπὶ παραβάσει τῶν τελωνειακῶν νόμων καὶ κανονισμῶν *.—(N.5155]

* N. 5155]1931, ἀρθ. 4 § 4.—Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῆς δευτέρας παραγοῦ τοῦ ἀρθ. 12 τοῦ N. BYIH, ὡς καὶ τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς μετὰ τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν συμβάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ Δημοσίου, εἶναι ὅτι οἱ ἐκ-

1931, ἄρθ. 4). Ἀπαλλάσσονται ὁμως τῆς εὐθύνης λόγω τῆς ἐκ φυσικῆς φύρας μειώσεως τοῦ βάρους τῶν ἀποθηκευθέντων πραγμάτων, ὡς καὶ καθ' ἀπάσας τὰς ἐν ἄρθρῳ 20 καὶ 21 τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 7 Ἰουνίου 1908 διατάγματος ἐγκριθέντος κονοτισμοῦ λειτουργίας τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν ἀναφερομένας περιπτώσεις.—Τὸ ποσὸν τῆς φυσικῆς φύρας δύναται νὰ καθορισθῇ ἐκ τῶν προτέρων μετὰ τοῦ διαχειριζομένου γενικὴν ἀποθήκην καὶ τοῦ ἀποθέτου, ἀναγραφόμενον ἐπὶ τῶν τίτλων. Μὴ ὑπαρχούσης εἰδικῆς συμφωνίας τὸ ποσὸν τῆς φύρας ὑπολογίζεται βάσει τοῦ κατὰ τόπους ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων ἰσχύοντος ἐκάστοτε πίνακος φυρῶν κατ' εἶδος.—Ὁ τοιοῦτος ὑπολογισμὸς οὐδαμῶς ὑποχρεοῖ τὸν διαχειριζόμενον τὴν γενικὴν ἀποθήκην, ἐφ' ὅσον ἐν συγκεκριμένῃ περιπτώσει ἀποδείξῃ ἐπελθοῦσαν πρᾶγματι μεγαλυτέραν φύραν.—Προκειμένου ὁμως περὶ πραγμάτων τελούντων ὑπὸ τελωνειακὴν ἀποταμίευσιν ἢ τοιαύτη ἀπαλλαγή τοῦ διαχειριζομένου γενικὴν ἀποθήκην δὲν αἶρει τὸ ἔναντι τοῦ ἀποταμιευτοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ἀποθηκευθέντων πραγμάτων δικαίωμα τοῦ Δημοσίου πρὸς εἴσπραξιν παντὸς ὀφειλομένου αὐτῷ δασμοῦ, τελῶν καὶ λοιπῶν φόρων μετὰ τὴν ἔκπτωσιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 61 τοῦ τελωνειακοῦ κώδικος καθοριζομένου ποσοστοῦ φύρας.—Μόνον δὲ ἐφ' ὅσον δὲν ἱκανοποιηθῇ τὸ Δημόσιον ἀπὸ τὸν ἀποταμιευτὴν ἢ τὰ ἀποθηκευθέντα ἐμπορεύματα, εὐθύνεται ὁ διαχειριζόμενος γενικὴν ἀποθήκην καὶ διὰ τὸ ἐπὶ πλεόν ποσοστὸν φύρας.

Ἄρθ. 13.—Οἱ εἰσάγοντες εἰς τὰς γενικὰς ἀποθήκας προϊόντα ἢ ἐμπορεύματα ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσι πρὸς τὸν διαχειριζόμενον ἀποθήκην δικαίωμα ἀποταμιεύσεως, κανονιζόμενον κατὰ δεκαπενθήμερον, κατὰ μῆνα ἢ κατὰ τρίμηνον, κατ' ἐκλογὴν αὐτῶν.—Τὰ καταβλητέα εἰς τοὺς ἐκμεταλλευομένους τὴν γενικὴν ἀποθήκην δικαιώματα ἀποταμιεύσεως ἐπὶ τῶν

μεταλλευόμενοι γενικὰς ἀποθήκας εὐθύνονται ἔναντι τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν καταβολὴν αὐτῷ τῶν ἀπλῶν τελωνειακῶν δασμῶν, τελῶν καὶ ἄλλων ἐν γέγει δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου, ἐπέχοντος τὴν θέσιν τοῦ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθ. 53 § 1 τοῦ τελωνειακοῦ κώδικος ἐγγυητοῦ ἰδιωτικῶν ἀποταμιεύσεων, δὲν εὐθύνονται ὁμως διὰ τὰ πρόστιμα καὶ λοιπὰς χρηματικὰς ποινὰς ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχει ἀποδεδειγμένη θετικὴ αὐτῶν ἐνέργεια κατὰ τὴν διαπραχθεῖσαν τελωνειακὴν παράβασιν ἢ λαθρεμπόριον.

ἀποθηκευομένων προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων, ἅτινα ὑποδιαίρουνται εἰς κατηγορίας κατ' εἶδος, κατὰ ποιόν, ἢ καὶ κατ' ἄλλας διακρίσεις, ἀναγράφονται ἐν διατιμῇσι συντασσομένη ὑπὸ τῶν ἐκμεταλλευομένων καὶ ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.—(N.5155)1931 ἀρθ. 4). Τὰ δικαιώματα τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν, ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως τῶν, εἰσπράττονται δι' ὁλόκληρον τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς παραμονῆς τῶν ἐμπορευμάτων ἐν τῇ ἀποθήκῃ μετὰ τοῦ νομίμου τόκου προεξοφλήσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καθυστερήσεως τῶν, βεβαιούμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ἐκδιδομένης κατὰ τὸ ἀπὸ 13]19 Σεπτ. 1935 νμθ. δ. Ἀπερὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐκ συναλλαγματικῶν κλπ. διαφορῶν, καὶ ἀνευ κλητεύσεως τοῦ ἀποθέτου, ἂν οὗτος δὲν εἶναι γνωστὸς ἢ δὲν ἀνευρέθῃ.

Ἄρθ. 14.—Διὰ β. διατάγματος κανονισθῇσονται τὰ περὶ τῆς τοποθετήσεως ἐν ταῖς ἀποθήκαις, τὰ περὶ διακρίσεως τῶν διαφόρων ἐμπορευμάτων καὶ προϊόντων καὶ τὰ τῆς ἐν γένει ἐσωτερικῆς λειτουργίας τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀποθηκῶν

Κεφάλαιον Β'. — Περὶ τίτλων ἀποθηκεύσεως *

Ἄρθ. 15.—Αἱ ὑπὸ τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν ἐκδιδόμεναι ἀποδείξεις περὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἀποταμιευμένων προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων (τίτλοι ἀποθηκεύσεως) ἀποκόπτονται ἐκ τριπλοτύπων βιβλίων τηρουμένου ὑπὸ τῶν ἐκμεταλλευομένων τὴν γενικὴν ἀποθήκην. Τὰ δύο τμήματα τοῦ φύλλου παραδίδονται τῷ καταθέτῃ, τὸ δὲ στέλεχος μένει παρὰ τῇ γενικῇ ἀποθήκῃ.—Τὰ εἰς τὸν καταθέτην παραδιδόμενα δύο τμήματα δύνανται ν' ἀποχωρισθῶσιν ὑπὸ τοῦ καταθέτου. Τὸ ἐν τούτων ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν ἀπόδειξιν ἀποταμιεύσεως καὶ φέρει τὸν τίτλον «ἀπόδειξις ἀποθηκεύσεως», τὸ δ' ἕτερον φέρει τὸν τίτλον «ἐνεχυρόγραφον».—Ἐπὶ ἐκάστου τῶν τριπλοτύπων τούτων πρέπει ν' ἀναγραφῇται. α') Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἢ ἡ ἐμπορικὴ ἐπωνυμία τοῦ ἐκμεταλλευομένου τὴν γενικὴν ἀποθήκην. β') Τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ κατοικία τοῦ καταθέτου. γ') Τὸ κατατεθὲν ἐμπόρευμα ἢ προϊόν, ὀριζομένου τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος ὑπὸ τὸ ὁποῖον εἶναι γνωστὸν ἐν τῷ ἐμπορίῳ, σαφῶς δ' ἀναγραφομένης πάσης ἄλλης ιδιότητος, συν-

* Ἡ λ. Κ. Ἀναστασιάδου, Πραγματεία περὶ ἀποθετηρίων καὶ ἐνεχυρογράφων, 1907, τοῦ αὐτοῦ, Ἑλλ. ἐμπορ. δίκ., I, 1937, § 269 ἐπ.

τελούσης εἰς βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος καὶ τοῦ χρόνου ἐφ' ὃν κατετέθη τὸ ἐμπόρευμα. δ') Ἐὰν τὸ εἰς τὰς ἀποθήκας ἀποταμιευθὲν ἐμπόρευμα ἢ προῖόν εἶναι ὑπὸ διαμετακόμισιν, πρέπει ὡσαύτως νὰ ἀναγράφηται ἂν εἶναι ἀπηλλαγμένον εἰσαγωγικοῦ τέλους, ἢ ἂν ὑπόκειται εἰς ἔγγειον φόρον ἢ ἐξαγωγικὸν δασμόν. ε') Ἐὰν τὸ προῖόν ἢ ἐμπόρευμα εἶναι ἠσφαλισμένον. στ') Ἡ χρονολογία καὶ ὁ τόπος τῆς ἐκδόσεως.—Τὰ πρὸς τὸν καταθέτην παραδιδόμενα τμήματα ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ ἐκμεταλλευομένου τὴν ἀποθήκην ἢ ὑπὸ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀποθήκης ὑπαλλήλου αὐτῆς.

Ἄρθ. 16.—Ὁ τίτλος καταθέσεως δύναται νὰ ἐκδοθῇ εἴτε ἐπ' ὀνόματι τοῦ παρουσιαζομένου εἰς τὸν διαχειριστὴν τῆς ἀποθήκης, εἴτε ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὑποδεικνυομένου ἑτέρου προσώπου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει γίνεται μνεῖα ἐν τῷ τίτλῳ τοῦ ὀνόματος, ἐπωνύμου, ἐπαγγέλματος καὶ κατοικίας τοῦ τε παρουσιασθέντος καὶ τοῦ δικαιοῦχου.

Ἄρθ. 17.—Ὁ κατέχων τὴν ἀπόδειξιν ἀποθηκεύσεως καὶ τὸ ἐνεχυρόγραφον συνάμα δικαιοῦχος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ διαχειριστοῦ τῆς γενικῆς ἀποθήκης τὴν ὑποδιαίρεσιν τοῦ τίτλου ἀποθηκεύσεως εἰς μικρότερα τμήματα, καὶ τὴν ἐκδοσὶν νέων τίτλων ἀποθηκεύσεως δι' ἕκαστον τῶν τμημάτων τούτων. Τὸν ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενον τίτλον ἀποδίδωσι πρὸς ἀκύρωσιν, δι' ἑκάστην δὲ πρᾶξιν ὑποδιαίρεσεως καταβάλλει δικαίωμα μιᾶς δραχμῆς.—(N. 5155]1931, ἄρθ. 4, ἐδ. 7). Προσαγομένης τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως καὶ συναινοῦντος τοῦ κομιστοῦ τοῦ ἐνεχυρογράφου (δανειστοῦ) ἢ μερικὴ ἀνάληψις τοῦ ἀποθηκευθέντος πράγματος δύναται νὰ γίνῃ καὶ δι' ἐγγραφῆς ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου μέρους τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως τοῦ ἀναληφθέντος, τῶν τίτλων ἰσχυόντων ἐφεξῆς διὰ τὸ ἀπομένον ποσόν.

Ἄρθ. 18.—Ἡ ἀπόδειξις ἀποθηκεύσεως καὶ τὸ ἐνεχυρόγραφον μεταβιβάζονται ὁμοῦ ἢ κεχωρισμένως δι' ὀπισθογραφῆσεως. Ἡ ὀπισθογράφησις χρονολογεῖται. Ἡ ὀπισθογράφησις καὶ τῶν δύο τμημάτων τοῦ τίτλου ἀποθηκεύσεως συνεπάγεται τὴν μεταβίβασιν τῆς κυριότητος τοῦ ἀποτεταμιευμένου ἐν ταῖς

ἀποθήκαις ἐμπορεύματος ἢ προϊόντος. Ἡ ὀπισθογράφησις μόνοι τοῦ ἐνεχυρογράφου παρέχει ἐκείνῳ, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου ὀπισθογραφήθη, δικαίωμα ἐνεχύρου ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος. Ἡ ὀπισθογράφησις μόνῃς τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως μεταβιβάζει τὴν κυριότητα, φυλασσομένων ἀκεραίων τῶν δικαιωμάτων τοῦ κομιστοῦ τοῦ ἐνεχυρογράφου δανειστοῦ.—(N. 5155]1931, ἀρθ. 4 ἐδ. τελ.). Ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τοῦ ἀποθέτου ἢ παντὸς νομίμου κομιστοῦ πρὸς τὸν διαχειριζόμενον τὴν γενικὴν ἀποθήκην ὀπισθογράφησις τῶν τίτλων ἀποθηκεύσεως πρὸς εἰσπραξιν δι' ἐκποιήσεως τοῦ πράγματος τῶν δικαιωμάτων τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν ἢ πάσης ἄλλης ἐν γένει ἀξιώσεώς του.

Ἄρθ. 19.—Ἡ πρώτη ὀπισθογράφησις τοῦ ἐνεχυρογράφου πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ὀφειλόμενον ποσόν, τὸν τόκον καὶ τὴν ἡμέραν τῆς λήξεως τοῦ χρέους, ἀντιγράφεται δὲ ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως, ὑπογράφοντος κάτωθι ἐκείνου, εἰς διαταγὴν τοῦ ὁποίου μετεβιβάσθῃ τὸ ἐνεχυρόγραφον.

Ἄρθ. 20.—Ἡ ἀπόδειξις ἀποθηκεύσεως καὶ τὸ ἐνεχυρόγραφον ὀπισθογραφοῦνται καὶ εἰς λευκόν· ἀλλ' ἡ εἰς λευκὸν ὀπισθογράφησις δέον πάντοτε νὰ εἶναι χρονολογημένη μεταβιβάζει δὲ τῷ κομιστῇ πάντα τὰ ἐκ τῆς ὀπισθογραφήσεως πηγάζοντα δικαιώματα.

Ἄρθ. 21.—Ἡ ἐν τῇ ὀπισθογραφῇ τοῦ ἐνεχυρογράφου παράλειψις τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ καθίστησιν ὑπέγγυον εἰς τὸν καλῇ τῇ πίστει τρίτον κάτοχον τοῦ ἐνεχυρογράφου ὀλόκληρον τὴν ἀξίαν τοῦ ἐναποθηκευμένου πράγματος, ἐπιφυλασσομένου τοῦ δικαιοῦχου τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως, ὅστις ἐπλήρωσε τυχὸν ποσὸν μὴ ὀφειλόμενον, τοῦ δικαιώματος ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ εὐθυνομένου κατὰ νόμον.

Κεφάλαιον Γ'. — Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ κομιστοῦ τοῦ ἐνεχυρογράφου καὶ ἐκποιήσις τοῦ ἐνεχύρου

Ἄρθ. 22.—Ὁ κομιστὴς τοῦ ἐνεχυρογράφου δὲν δύναται νὰ προβῇ εἰς ἐκτέλεσιν ἐπὶ ἐτέρας περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, οὐδὲ νὰ ἀσκήσῃ τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων πρὸ τῆς πωλήσεως τοῦ ἐναποθηκευμένου πράγματος.—Τὴν κατὰ

τῶν ὀπισθογράφων ἀγωγὴν ὀφείλει νὰ ἐπιδώσῃ ἐντὸς εἴκοσιν (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκποίησησεως τοῦ ἐνεχύρου.

Ἄρθ. 23.—Ὁ κομιστὴς ἐκπίπτει μὲν τοῦ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων τοῦ ἐνεχύρου δικαιώματος αὐτοῦ, ἐὰν δὲν συντάξῃ διαμαρτυρήσιν τὴν ἐπιούσαν τῆς λήξεως, καὶ ἂν δὲν προβῇ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκποίησιν τοῦ ἐνεχύρου, ἀλλὰ διατηρεῖ τὸ δικαίωμα αὐτοῦ κατὰ τοῦ ἀρχικοῦ ὀφειλέτου καὶ τῶν ὀπισθογράφων τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως. Τὸ κατὰ τούτων δικαίωμα παραγράφεται ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς λήξεως.

Ἄρθ. 24.—Ὁ πληρώσας τὸ χρέος ὀπισθογράφος ὑποκαθίσταται αὐτοδικαίως εἰς τὰ δικαίωματα τοῦ κομιστοῦ.

Ἄρθ. 25.—Μὴ ἐξοφληθέντος τοῦ χρέους κατὰ τὴν λήξιν, ὁ κομιστὴς τοῦ ἐνεχυρογράφου δανειστὴς συντάσσει διαμαρτυρικὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 162 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ἐνώπιον ἑνὸς τῶν συμβολαιογράφων τοῦ τόπου, ἐν ᾧ κεῖται ἡ ἀποθήκη, μεθ' ὃ δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκποίησιν τοῦ ἐνεχύρου. Δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς διὰ τὴν ἐκποίησιν ὁρισθείσης δημοσιεύεται ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος ἡ περὶ τῆς ἐκποίησησεως εἰδοποίησις, ἀναγράφουσα τὰ ἐκπονηθσόμενα προϊόντα ἢ ἐμπορεύματα κατὰ τὴν περὶ ἀποθηκεύσεως ἀπόδειξιν. Ἡ εἰδοποίησις τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν θύραν τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδικοῦ καὶ τοῦ καταστήματος τῆς γενικῆς ἀποθήκης, ἐν ᾗ εἰσιν ἀποτεταμειυμένα τὰ ἐκποιητέα πράγματα. Περὶ τῆς τοιχοκολλήσεως ταύτης συντάσσεται ἔκθεσις ὑπὸ δικαστικοῦ κλητῆρος. Ἡ ἐκποίησις γίνεται διὰ δημοπρασίας, διεξαγομένης ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ τοῦ τόπου τῆς ἀποθήκης καὶ τοῦ διευθύνοντος τὴν γενικὴν ἀποθήκην, ἢ τοῦ πρὸς τοῦτο τεταγμένου ὑπ' αὐτοῦ ὑπαλλήλου, συντασσομένου ἐπὶ τούτῳ πρωτοκόλλου. — Ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως ἀπαγορεύεται. — Τὸ τίμημα κατατίθεται παρὰ τῷ αὐτῷ διευθυντῇ πρὸ τῆς παραδόσεως τοῦ ἐκποιηθέντος πράγματος. Οὐδὲ ἀπαιτεῖται δικαστικὴ τις διατύπωσις πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ ἐκπλειστηριάσματος εἰς τὸν δανειστήν. Τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ὑπόκειται εἰς κατάσχεσιν.

Ἄρθ. 26.—Οἱ κομισταὶ τῶν τίτλων ἀποθηκεύσεως καὶ ἐνε-

χυρογράφων ἔχουσιν ἐπὶ τῆς λόγῳ ἀσφαλείας ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως, ἐν περιπτώσει δυστυχήματος, τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ προνόμια, ἅτινα ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ἀσφαλισθέντων ἀντικειμένων.—Τὰ τελωνειακά, δημοτικὰ καὶ λιμενικὰ τέλη, ὡς καὶ τὰ ὀφειλόμενα πρὸς τὰς γενικὰς ἀποθήκας διὰ τὴν φύλαξιν καὶ συντήρησιν τῶν ἀποθηκευμένων πραγμάτων, καταβάλλονται προνομιακῶς πρὸ τῆς ἐπὶ ἐνεχύρῳ ὀφειλῆς.—Τὸ μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους ὑπόλοιπον κατὰτίθεται παρὰ τῷ διευθυντῇ τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν, καὶ τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κομιστοῦ τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως.

Κεφάλαιον Δ'. — Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθ. 27.—Ἀπαγορεύεται ἡ κατάσχεσις καὶ ἡ διεκδίκησις τῶν ἐν ταῖς γενικαῖς ἀποθήκαις ἀποταμιευμένων ἐμπορευμάτων ἢ προϊόντων ἐφ' οἷς ὁποῦντε λόγῳ ὀφειλῆς ἢ ὑποχρεώσεων τοῦ ἀρχικῶς λαβόντος ἢ τοῦ κατέχοντος τὴν ἀπόδειξιν ἀποθηκεύσεως ἢ τὸ ἐνεχυρόγραφον. Ἐξαιροῦνται μόνον αἱ τῆς ἀπωλείας ἢ κλοπῆς τῶν ἀποδείξεων ἐναποθηκεύσεων ἢ ἐνεχυρογράφων περιπτώσεις, καθ' ἃς ἀναστέλλεται ἡ παράδοσις τοῦ ἐνεχύρου, μέχρις οὗ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ὀρίσῃ τὸν δικαιούχον.—Ἐξαιροῦνται ὡσαύτως αἱ περιπτώσεις τῆς πτωχεύσεως.—Ἄλλ' ἡ ἐν τῷ ἀρθρῳ 449 τοῦ περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας νόμου διάταξις, καθ' ἣν εἶναι ἄνυρον καὶ ἄνευ ἀποτελέσματος ὡς πρὸς τὴν ὁμάδα πᾶν δικαίωμα ἐνεχύρου ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου πρὸς ἐξασφάλισιν προγενεστέρας ὀφειλῆς, ἰσχύει μόνον, ἐὰν ὁ πρὸς ὃν μετεβιβάσθῃ δι' ὀπισθογραφήσεως τὸ ἐνεχυρόγραφον ἐγίνωσκε τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν τοῦ μεταβιβάσαντος.

Ἄρθ. 28.—Ὁ ἄνευ τοῦ ἐνεχυρογράφου κομιστὴς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως δύναται νὰ ἀποσύρῃ ἐκ τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν τὰ ἀποτεθηκευμένα καὶ πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρέους, πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ ὁποίου ἐδόθησαν εἰς ἐνέχυρον, ἐὰν καταθέσῃ παρὰ τῇ διευθύνσει τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς μέχρι τῆς λήξεως τόκους τοῦ χρέους.—Τὸ κατατεθὲν ποσὸν καταβάλλεται τῷ κομιστῇ τοῦ ἐνεχυρογράφου ἐπὶ ἀποδόσει τούτου.

Ἄρθ. 29.—Αἱ ἀποδείξεις ἀποθηκεύσεως καὶ τὰ ἐνεχυρόγραφα περιβάλλονται διὰ τῶν ἐγγυήσεων καὶ πλεονεκτημάτων, τῶν ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων ἀπονεμομένων εἰς τὰς συναλλαγματικὰς καὶ τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια.

Ἄρθ. 30.—Αἱ οἰκοδομαὶ τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν, τὰ προσαρτήματα καὶ παραρτήματα αὐτῶν εἰσὶν ὑπέγγυα ὑπὲρ τῶν ἐν αὐταῖς ἀποταμιευσάντων τὰ προϊόντα ἢ ἐμπορεύματά των ἢ τῶν ἐκδοχέων ἢ δανειστῶν αὐτῶν.

Ἐπεὶ τούτων καὶ μόνων πρὸς ἀνόρθωσιν ἐπελθούσης τυχὸν ζημίας κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου τούτου ἐπιτρέπεται ὑποθήκευσις.

Ἄρθ. 31.—Αἱ γενικαὶ ἀποθήκαι, οἱ ἐκμεταλλευόμενοι τὰς γενικὰς ἀποθήκας διευθύνται καὶ πάντες οἱ μετέχοντες εἰς τὴν διαχειρίσιν αὐτῶν ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρεταὶ ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, ἀδμοῦμενον διὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ τασσομένων ἐκάστοτε πρὸς τοῦτο ὑπαλλήλων. Ἐπὶ πάσῃ δὲ ἁλλεΐψει τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, καταγγελθείῃ ὑπὸ τοῦ ἀνακαλύψαντος αὐτὴν δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῆς ἐταιρείας, καταδιώκονται ἐπὶ ἰδιοποιήσει κατὰ τὸ ἄρθρον 394 τοῦ ποιν. νόμου.

Ἄρθ. 32.—Τὰ εἰσαγόμενα εἰς τὰς γενικὰς ἀποθήκας ἐγχώρια προϊόντα εἰς οὐδεμίαν υποβάλλονται πληρωμὴν εἴτε λιμενικοῦ φόρου εἴτε δημοτικοῦ ἢ ἄλλου οὐουδήποτε κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν των ἐκ τῶν ἀποθηκῶν. Ἡ ἀτέλεια αὕτη δὲν ἐκτείνεται καὶ κατὰ τὴν ἐκ τοῦ λιμένος ἐξαγωγὴν.

Ἄρθ. 33.—Αἱ ἀποδείξεις ἀποθηκείσεως ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου λεπτῶν 50, τὰ δὲ ἐνεχυρόγραφα μόνον ὅταν πρόκειται νὰ ὀπισθογραφηθῶσιν ὑπόκεινται εἰς τὸ εἰς τὰς συναλλαγματικὰς ἐπιβαλλόμενον τέλος καὶ τὰς διατάξεις τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων. Τὸ πρωτόκολλα ἐκποιήσεως, τὰ πιστοποιητικὰ καὶ αἱ περὶ εἰσπράξεως ἀποδείξεις τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν ὑπάγονται εἰς πάγιον τέλος δραχμῆς.

Ἄρθ. 34.—Αἱ προνομιούχοι τράπεζαι δύνανται νὰ δέχωνται τὰ ἐνεχυρόγραφα ὡς τὰ συναλλάγματα καὶ τὰ γραμμάτια εἰς διαταγὴν μὲ μίαν ὑπογραφὴν ὀλιγότερον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπογραφῶν, τὸν ὅποιον ἀπαιτοῦσι τὰ καταστατικὰ αὐτῶν.

Ἄρθ. 35.—Ἐν ταῖς Ἰονίοις νήσοις ἢ βεβαίωσις ὅτι οἱ κατὰ τὴν § β' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου τούτου τραπεζίται ἢ ἔμποροι ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀνωτάτην φορολογικὴν κλάσιν τῶν ἐπιτηδευματιῶν τοῦ λοιποῦ βασιλείου, γίνεται διὰ πράξεως ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου, τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν καὶ τοῦ ἐδρεύοντος ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ νομοῦ τελόνου.

Ἄρθ. 36.—Πᾶσαι αἱ δίκαι, αἱ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν παραγόμεναι, δικάζονται ὡς κατεπεΐγουσαι καὶ συζητοῦνται ἅμα τῇ ἐγγραφῇ αὐτῶν, ὡς αὐτοδικαίως προτετιμημέναι πρὸ πάσης ἄλλης, ἐνώπιον ὅλων τῶν δικαστηρίων, ὡς καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθ. 37.—Διὰ β- διαπάγματος θέλει κανονισθῇ ὁ τρόπος τῆς χαρτοσημάνσεως διὰ κινητοῦ χαρτοσήμου τῶν ἀποδείξεων καὶ ἐνεχυρογραφῶν καὶ ἐν γένει ἢ ἐκτέλεισις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθ. 38.—Πᾶσα διάταξις νόμου ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα ἀκυροῦται.

Νόμ. 2184 «περὶ γεωργικοῦ ἐνεχυρογράφου», τῆς 23 Μαΐου] 18 Ἰουν. 1920.

Ἄρθ. 1.—1. Ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου διέπονται μόνον τὰ δάνεια τὰ χορηγούμενα, α') ὑπὸ γεωργικῶν συνεταιρισμῶν εἰς γεωργοὺς ἢ κτηνοτρόφους ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῶν κατὰ τὴν ἐπομένην παράγρ. πραγμάτων (γεωργικὸν ἐνεχύρον) καὶ β') (N. Δ. 29 Μαΐου] 4 Ἰουν. 1922) ὑπὸ οἰουδήποτε ἐπίσης δανειστοῦ πρὸς γεωργ. συνεταιρισμοὺς ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῶν προϊόντων καὶ εἰδῶν (σπόρων, ζώων, σκευῶν, σταφιδοπάνων, ἐργαλείων, μηχανῶν, μέσων πρὸς φύλαξιν ἀπὸ κινδύνων ἢ πρὸς καταπολέμειν ἀσθενειῶν φυτῶν καὶ ζώων κλπ.) τῶν ὁποίων ὁ συνεταιρισμὸς εἶναι κύριος.—2. Ἀντικείμενον τοῦ ἐνεχύρου δύναται νὰ εἶναι, α') οἱ καρποὶ καὶ τῆς μὴ παραχθείσης ἀκόμη ἐσοδείας τῆς γεωργικῆς περιόδου τῆς συστάσεως τοῦ ἐνεχύρου, β') τὰ λοιπὰ γεωργικά, κτηνοτροφικά ἢ βιομηχανικά προϊόντα τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ δανειζομένου, ὡς καὶ τὰ διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν ταύτην χρησιμοποιούμενα κινήτα μέσα ἐκμεταλλεύσεως (κτῆνη, μηχανήματα κλπ.), ἐξαιρουμένων δ' ἐκείνων τῶν παρακολουθημάτων τοῦ ἀκινήτου, ἅτινα θεωροῦνται ὡς ἀκίνητα ἐκ προορισμοῦ, καὶ γ') τὰ ζῶα τῶν κτηνοτρόφων ἢ γεωργῶν.—3. Ὁ δανειζόμενος γεωργὸς ἢ κτηνοτρόφος δύναται νὰ εἶναι ἰδιοκτῆτης τοῦ ἀκινήτου, ἐμφυτευτής, ἐπικαρπωτής, μισθωτής ἢ ἐπίμορτος καλλιεργητής. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει τὸ ἐνεχύρον ἀφορᾷ τὸ μερίδιον τοῦ δανειζομένου.—4. Τὸ δάνειον διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ κοινοῦ δικαίου, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν τροποποιῶνται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθ. 2.—1. Τὰ ἐνεχυραζόμενα πράγματα κατέχει εἴτε ὁ δανειζόμενος εἴτε ὁ συνεταιρισμὸς τοῦ ὁποίου οὗτος εἶναι μέλος, ἐκτὸς ἐὰν διὰ συμφωνίας ὠρίσθῃ τρίτος ὡς θεματοφύλαξ.—2. Ὁ κατέχων ἐνεχυραζόμενα πράγματα ὑποχρεοῦται εἰς φύλαξιν καὶ συντήρησιν αὐτῶν, χωρὶς νὰ δικαιούται εἰς φύλακτρα ἀπέναντι τοῦ κομιστοῦ τοῦ ἐνεχυρογράφου.

Ἄρθ. 3.—1. Τὸ ἐνεχύρον συνιστᾶται διὰ τῆς ἐκδόσεως ἐνεχυρογράφου. Τοῦτο συντάσσει ὁ ἐκπροσωπῶν τὸ δανεῖζον νομικὸν πρόσωπον καὶ ὑπογράφει αὐτὸς καὶ ὁ δανειζόμενος, ἐφ' ὅσον γνωρίζει γράμματα, ὡς καὶ δύο μάρτυρες. Εἰς τὴν περίπτωσιν β' τῆς § 1 τοῦ ἀρθ. 1, ἐὰν δανεῖζον εἶναι φυσικὸν πρόσωπον, τὸ ἐνεχυρόγραφον συντάσσεται ἐνώπιον συμβολαιογράφου.—2. Ἐὰν φύλαξ τοῦ ἐνεχύρου εἶναι τρίτος, σημειοῦται ἐπὶ τοῦ ἐνεχυρογράφου ἢ ὑπὸ τούτου παραλαβὴ τοῦ ἐνεχύρου, ὑπογράφει δὲ καὶ οὗτος ἐπ' αὐτοῦ, ἂν γνωρίζῃ γράμματα.—3. Τὸ ἐνεχυρόγραφον μνημονεύει ἂν τὰ ἐνεχυρασθέντα ἀντικείμενα ἔχουσιν ἀσφαλισθῆναι καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀσφαλιστοῦ. Ὁ δανειστής δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀσφάλειαν. Ἐν περιπτώσει δυστυχήματος ὁ κομιστής τοῦ ἐνεχυρογράφου ἔχει ἐπὶ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως ὅλα καὶ ἐπὶ τῶν ἐνεχυρασθέντων ἀντικειμένων δικαιώματα καὶ προνόμια.—4. Ὁ ἀσφαλιστής ἀπαλλάσσεται, ἐὰν πληρώσῃ τὴν ἀποζημίωσιν εἰς τὸν ἀσφαλισθέντα, μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ

τοῦ δυστυχήματος, χωρὶς νὰ κοινοποιηθῇ αὐτῷ ἐναντίωσις ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ.

Ἄρθ. 4.—1. Τὸ ἐνεχυρογράφον μεταβιβάζεται δι' ὀπισθογραφίσεως, καὶ ἂν δὲν ἐξεδόθη εἰς διαταγὴν, ἀλλ' ὀνομαστικῶς.—2. Ἀπαγορεύεται ἡ ἔκδοσις ἐνεχυρογράφων ἀνωνύμων.—3. Αἱ ἀνώνυμοι τραπεζιτικαὶ ἐταιρεῖαι δικαιοῦνται νὰ προεξοφλῶσι τὰ γεωργικὰ ἐνεχυρογράφα ὡς ἐμπορικὰ γραμματία, ἀφαιρέσει μιᾶς τῶν κατὰ τὰ καταστατικά αὐτῶν ἀπαιτουμένων ὑπογραφῶν.

Ἄρθ. 5.—1. Ὁ δανειζόμενος δικαιοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ δάνειον πρὸ τῆς λήξεως αὐτοῦ, μὴ ὑποχρεούμενος εἰς τόκους διὰ χρονικὸν διάστημα πέρα τῶν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς.—2. Ἐὰν ὁ τελευταῖος κομιστὴς τοῦ ἐνεχυρογράφου, γνωστὸς ὢν, ἀρνήται νὰ παραλάβῃ τὸ δάνειον ἢ ἂν οὗτος εἶναι ἄγνωστος εἰς τὸν δανειζόμενον, κατατίθεται τὸ δάνειον εἰς τὸ ταμεῖον παρακαταθηκῶν διὰ τὸν τελευταῖον κομιστήν, ἀναλαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τοῦ ἐνεχυρογράφου.—3. Ὁ δανειζόμενος δικαιοῦται νὰ ἐκποιήσῃ τὰ ἐνεχυρασθέντα πράγματα, ἄνευ συναινέσεως τοῦ δανειστοῦ, ἀλλὰ δὲν δικαιοῦται νὰ παραδῶσῃ ταῦτα εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκποίησις ἄνευ συναινέσεως τοῦ δανειστοῦ.—4. Ὁ δανειστὴς δικαιοῦται νὰ ἐπιθεδρῇ τὰ ἐνεχυρασμένα πράγματα, ἐν ἀρνήσει δὲ ἐπιδείξεως τούτων ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἢ ἐν περιπτώσει κινδύνου καταστροφῆς ἢ σημαντικῆς βλάβης, δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν εἰρηνοδίκην εἴτε νὰ κηρύξῃ αὐτὸς τὸ χρέος ὡς ἀμέσως ἀπαιτητὸν εἴτε νὰ διατάξῃ τὴν παρὰ τῷ δανειστῇ ἢ τρίτῳ μεσεγγυήσιν τῶν ἐνεχυρασμένων πραγμάτων. Τὰ ἔξοδα συντηρήσεως τῶν μεσεγγυηθέντων ζώων προηγούνται ἐν τῇ κατατάξει πάσης ἄλλης ἀπαιτήσεως.—5. Ὁ δανειστὴς δικαιοῦται πρὸς τούτους νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν εἰρηνοδίκην νὰ κηρύξῃ τὸ χρέος ἀμέσως ἀπαιτητόν, ἂν ὁ ὀφειλέτης παρέλειψε νὰ καλλιεργήσῃ τὸ κτῆμα οὗτινος εἶναι ὑλέγγυος ἢ συγχομιδῇ.

Ἄρθ. 6.—1. Ἐὰν τὸ δάνειον δὲν πληρωθῇ κατὰ τὴν λῆξιν αὐτοῦ, ὁ κομιστὴς τοῦ ἐνεχυρογράφου δικαιοῦται νὰ προβῇ εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν κατὰ τοῦ ὀφειλέτου, τοῦ ἐνεχυρογράφου θεωρουμένου ἐκτελεστοῦ τίτλου ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐνεχυρασθέντα πράγματα.—2. Ἡ ἐκτέλεσις ἄρχεται δι' ἐπιδόσεως ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν κατὰ τοῦ ὀφειλέτου, μετὰ πέντε ἡμέρας δὲ ἀπὸ ταύτης δύναται νὰ γίνῃ ἡ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις τοῦ ἐνεχύρου, τῇ ἐπισπεύσει τοῦ κομιστοῦ. Τὰ κατασχεθέντα πράγματα δύναται νὰ παραδῶσῃ ὁ κλητὴρ πρὸς τὸν δανειστήν, ὡς μεσεγγυοῦχον.—3. Ἡ ἡμέρα, ἡ ὥρα καὶ ὁ συμβολαιογράφος τοῦ πλειστηριασμοῦ ὀρίζονται διὰ πράξεως τοῦ εἰρηνοδίκου, ἣτις ἐπιδίδεται πρὸς τὸν ὀφειλέτην καὶ γνωστοποιεῖται, κατὰ τὴν κρῖσιν τοῦ εἰρηνοδίκου, διὰ δημοσιεύσεως ἐν ἐφημερίδι ἢ διὰ κηρύξεως.—4. Ὁ εἰρηνοδίκης δύναται, αἰτήσει τοῦ δανειστοῦ, ἔνεκα σπουδαίων λόγων καὶ ἰδίᾳ ἂν τὰ ἐνεχυρασμένα πράγματα εἶναι εὐθάρτα, νὰ διατάξῃ τὴν ἐλευθέραν ἐκποίησιν (ἄνευ τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων καὶ ἄνευ πλειστηριασμοῦ), καθορίζων ὅμως πάντως χατώτατον ὅριον τιμῆματος.—5. Ὁ εἰρηνοδίκης, τῇ αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου καὶ μετὰ

πρόσκλησιν τοῦ δανειστοῦ, δύναται, ἕνεκα οὐσιωδῶν λόγων, νὰ ἀρῇ ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν κατάσχεσιν ἢ ν' ἀναστειλῇ τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἄρθ. 7.—1. Ἐκ τοῦ πλειστηριάσματος, διὸ πράξεως τοῦ εἰρηνοδίκου, δοῖται ἡ πληρομὴ εἰς τὸν κομιστὴν τοῦ ἐνεχυρογράφου, προτιμῶνται δὲ τούτου μόνον τὰ ἔξοδα τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως καὶ τὸ προνόμιον τοῦ ἐκμισθωτοῦ.—2. Ἐὰν ὁ ἐκμισθωτὴς συνήνεσεν εἰς τὴν ἐνεχύρασιν, δι' ἐγγράφου δηλώσεως ἐπὶ τοῦ ἐνεχυρογράφου, τὸ προνόμιον τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἔπεται τοῦ προνομίου τοῦ κομιστοῦ τοῦ ἐνεχυρογράφου.—3. Ἐὰν τὸ προνόμιον τοῦ ἐνεχύρου συντρέχῃ μὲ τὸ προνόμιον ἐνυποθήκων δανειστῶν, προηγείται αὐτῶν.—4. Ἐὰν τὸ δάνειον ἐδόθῃ διὰ τοὺς σπόρους, τὴν καλλιέργειαν, ἢ τὴν συγκομιδὴν, προτιμᾶται τοῦ προνομίου τοῦ ἐκμισθωτοῦ (ἔδ. 2).

Ἄρθ. 8.—1. Ἐντὸς, δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἐνεχυρογράφου ὁ κομιστὴς ἐπιδίδει ἐπιταγὴν κατὰ τῶν ὀπισθογράφων, οἵτινες, ἐλλείψει τοιαύτης, ἐλευθεροῦνται τοῦ χρέους ἔναντι τοῦ κομιστοῦ.—2. Ἐντὸς ἐτέρας δεκαῆμέρου προθεσμίας ἕκαστος ὀπισθογράφος δύναται νὰ στραφῇ κατὰ τοῦ προηγούμενου ὀπισθογράφου.—3. Ἐὰν ὁ κομιστὴς τοῦ ἐνεχυρογράφου προέβῃ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκποιήσιν τοῦ ἐνεχύρου, δὲν δύναται νὰ στραφῇ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων, εἰμὴ μόνον διὰ τὸ ὑπόλοιπον, τὸ ἀπομένον μετὰ τὴν διανομὴν τοῦ πλειστηριάσματος, καὶ δὴ ἐντὸς τριᾶκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διανομῆς.

Ἄρθ. 9.—Διὰ πᾶσαν αἴτησιν τῆς ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίας ἡ δίκην περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἀριόδιος εἶναι ὁ εἰρηνοδίκης.

Ἄρθ. 10.—Πᾶσα συμφωνία μεταξὺ τοῦ ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ διὰ τῆς ὁποίας ὁ μισθωτὴς παραιτεῖται τῶν ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ἀπορρογῶν ὑπὲρ αὐτοῦ πλεονεκτημάτων εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Ἄρθ. 11.—Τὸ ἐνεχυρόγραφον καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ἔγγραφα, ἐν οἷς καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς διαδικασίας τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως, γράφονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ μόνον τὸ ἔγγραφον τῆς παραδόσεως τοῦ πλειστηριασθέντος πράγματος γράφεται ἐπὶ ἀναλογικοῦ χαρτοσήμου μιᾶς δραχμῆς ἀνὰ χιλίας δραχμᾶς.

Ἄρθ. 1^α.—1. Τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι χιλίων δραχμῶν ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων. α') Πᾶς δανειζόμενος ἐπὶ γεωργικῷ ἐνεχύρῳ ὅστις ἐνεχύρασεν ἐνεχυρασμένα ἢ ἢ πράγματα, χωρὶς νὰ γνωρίσῃ τοῦτο εἰς τὸν δανειστήν, ἢ ἐνεχύρασε κατεσχισμένα ἢ μὴ ἀνήκοντα εἰς αὐτὸν πράγματα. β') Πᾶς δανειζόμενος ἢ φύλαξ, ὅστις ἐν γνῶσει κατέστρεψεν ἢ ἐβλάψεν τὸ ἐνέχυρον ἢ, ἐκποιήσας, παρέδωκεν αὐτό, ἐπὶ βλάβῃ τοῦ δικαιοῦχου, ὡς καὶ ὁ ἐν γνῶσει ἀποκτήσας αὐτό. γ') Πᾶς δανειζόμενος ὅστις ἐκ προθέσεως δὲν προέβῃ εἰς καλλιέργειαν τοῦ κτήματος οὕτινος ἢ συγκομιδὴ ἐνεχυράσθη. δ') Ὁ ἐν γνῶσει ὑπογράφων προχρονολογημένον ἐνεχυρόγραφον.—2. Τὸ ἀξιοποιῶν ἐξαλείφεται διὰ τῆς ἱκανοποιήσεως τοῦ ἐνεχυροῦχου δανειστοῦ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐνώπιον τοῦ ἀγροατηρίου διαδικασίας.

Ἄρθ. 13.—1. Διὰ β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῆς Γεωργίας συμβουλίου τῶν συνεταιρισμῶν, ἐφόσον λειτουργεῖ τοιοῦτο, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ εἰς ἄλλα νομικὰ πρόσωπα, ἀσκούντα γεωργικὴν πίστιν, ἢ χορηγήσεις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 § 1 δανείων.—2. Ἡ τοιαύτη ἄδεια δίδεται καὶ δι' ὠρισμένην τοπικὴν περιφέρειαν, ἰδίᾳ ὅπου δὲν λειτουργοῦν συνεταιρισμοί, ἢ δι' ὠρισμένας περιπτώσεις, δύναται δὲ ν' ἀνακληθῇ ὁλοσχερῶς ἢ δι' ὠρισμένην περιφέρειαν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.—3. Διὰ β. διατάγματος, ἐκδιδομένου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὁρίζονται αἱ διατάξεις, αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, ἰδίᾳ δὲ ὡς πρὸς τὸν τύπον τοῦ ἐνεχυρογράφου, τὴν ἐπιταγὴν, τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν, τὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ, τὴν διαδικασίαν κατατάξεως, ὡς καὶ ἐν περιπτώσει χορηγήσεως τῆς κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον ἀδείας, τὸν τρόπον καθ' ὃν δέον νὰ γίνεται ὑπὸ τῶν συνεταιρισμῶν εἰς τὸ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα τῆς αὐτῆς περιφερείας καὶ τάνάπαλιν ἢ ἀνακοίνωσις τῆς ὑπ' αὐτῶν ἐκδόσεως ἐνεχυρογράφων.—4. Διὰ β. διατάγματος, ἐκδιδομένου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, δύναται νὰ ὁρισθῇ ἡ ἐγγραφὴ τῶν ἐνεχυρογράφων εἰς δημόσια βιβλία, γινομένη ἀτελῶς, καὶ ὁ τρόπος τῆς τηρήσεως καὶ λειτουργίας τούτων ἢ ἄλλος τρόπος βεβαιώσεως τῆς χρονολογίας τῶν ἐνεχυρογράφων.

Ἄρθ. 14.—Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 2 ἕως 4 τοῦ νόμου ΒΥΕΑ' τῆς 8 Ἰανουαρίου 1897 «περὶ κυρώσεως συμβάσεως μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος» καὶ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ νόμου ΓΦΜ' (3910) τῆς 30 Νοεμβρίου 1911 «περὶ προστατευτικῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν δανειστῶν».

ΤΜΗΜΑ ΕΝΑΤΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ *

*Κεφάλαιον Α'. — Γένικαὶ διατάξεις ***

"Αρθ. 189.—'Ασφάλις εἶναι ἡ σύμβασις, δι' ἧς ὁ ἀσφαλιστὴς ὑποχρεοῦται, ἵνα, ἀντὶ ἀσφαλίστρου, ἀποζημιώσῃ τὰς ἀπωλείας ἢ τὰς ζημίας αἵτινες ἐνδέχεται νὰ συμβῶσιν εἰς τὸν ἀσφαλιζόμενον ἐξ ὀρισμένων τυχαίων ἢ ἀνωτέρας βίας περιστατικῶν, ἢ πληρώσῃ χρηματικὸν ποσὸν κατὰ λόγον τῆς διαρκείας ἢ τῶν συμβεβηκότων τῆς ζωῆς ἐνὸς ἢ πλείονων προσώπων.

"Αρθ. 190.—Αἱ θαλάσσιαι ἀσφαλίσεις ρυθμίζονται εἰδικῶς ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τοῦ ἐμπορ. νόμου.

"Αρθ. 191.—Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος τμήματος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀμοιβαίων ἀσφαλίσεων, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὴν ἰδιόζουσαν φύσιν αὐτῶν.

"Αρθ. 192.—'Η ἀσφαλιστικὴ σύμβασις γίνεται ἐγγράφως, τὸ δὲ ἀσφαλιστήριον χρονόλογεῖται καὶ περιέχει, α') τὸ ἐνεργοῦν τὴν ἀσφάλισιν πρόσωπον καὶ τὴν διαμονὴν ἢ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ, β') τὸ πρόσωπον τοῦ ἀσφαλιστοῦ καὶ τὴν διαμονὴν ἢ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ, γ') τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀσφαλίσεως, δ') Τὸ ἀσφαλισθὲν ποσόν, ε') τὸ ἀσφαλίστρον, στ') τοὺς κινδύνους οὓς ἀναλαμβάνει ὁ ἀσφαλιστής, καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως αὐτῶν.

"Αρθ. 193.—'Εὰν ἐν τῷ ἀσφαλιστηρίῳ δὲν δηλοῦται, ὅτι ἡ ἀσφάλις συνομολογεῖται διὰ λογαριασμὸν ἄλλου ἢ διὰ λογαριασμὸν οὐτινος ἀνήκει, θεωρεῖται συνομολογηθεῖσα διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἀσφάλισιν. ***

* Τὸ τμήμα τοῦτο προσετέθη ὑπὸ τοῦ ν. ΓΨΙΖ', ἀρθρα 302—338 καὶ ἀποτελεῖ μετάφρασιν τῶν ἀρθ. 117—153 τοῦ ἰταλ. Ἐμπορ. Κώδ. τοῦ 1882.

** Ἀναστασιάδου, I, §§ 214 ἐπ., Τσιριντάνη, Μελέται ἐμπορ. δικ., I, 1949, 133.

*** Τσιριντάνη, Ἀσφάλις διὰ λογαρ. ἄλλου, 1942.

Ἄρθ. 194.—Ὁ ἀσφαλιστὴς δύναται ν' ἀσφαλίσῃ παρ' ἑτέρου τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀσφαλισθέντα πράγματα.—Ὁ ἡσφαλισμένος δύναται ν' ἀσφαλίσῃ τὸ ἀσφάλιστρον.—Ἡ ἐκχώρησις τοῦ δικαιώματος ἀπέναντι τοῦ ἀσφαλιστοῦ γίνεται διὰ μεταβιβάσεως τοῦ ἀσφαλιστηρίου, δυνάμει δηλώσεως, ὑπογραφομένης παρὰ τοῦ ἐκχωρητοῦ καὶ τοῦ ἐκδοχέως, δὲν ἔχει δὲ ἀποτελέσματα ἀπέναντι τῶν τρίτων, ἐὰν δὲν κοινοποιηθῇ εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν ἢ δὲν γίνῃ παρ' αὐτοῦ ἐγγράφως ἀποδεκτὴ.

Ἄρθ. 195.—Πᾶσα ἀγωγή, πηγάζουσα ἐκ τῆς συμβάσεως τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ ζημιῶν ἢ ἐπὶ τῆς ζωῆς, πραραγράφεται διὰ τῆς παρελεύσεως τριῶν ἐτῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐγεννήθη ἡ ἀγωγή.

Κεφάλαιον Β'. — Περὶ τῶν κατὰ τῶν ζημιῶν ἀσφαλίσεων

Τμῆμα Α'.—Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθ. 196.—Δύναται ν' ἀσφαλισθῇ οὐ μόνον ὁ κύριος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἔχων προνόμιον ἢ ὑποθήκην ἐπὶ τοῦ πράγματος δανειστής καὶ ἐν γένει πᾶς ὁ ἔχων πραγματικὸν καὶ νόμιμον συμφέρον ἢ εὐθύνην διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ πράγματος.

Ἄρθ. 197.—Ἡ κατὰ τῶν ζημιῶν ἀσφάλις δύναται νὰ γίνῃ δι' ὁλόκληρον τὴν ἀξίαν τοῦ πράγματος, διὰ μέρος αὐτῆς ἢ δι' ὀρισμένην ποσότητα.—Δύναται νὰ γίνῃ καὶ διὰ ποσοστὸν τοῦ πράγματος, διὰ πλείονα πράγματα, ἡνωμένως ἢ κεχωρισμένως ἢ δι' ὁμάδα πραγμάτων.—Δύνανται ν' ἀσφαλισθῶσι καὶ τὰ ἐλπιζόμενα κέρδη καὶ οἱ ἡρτημένοι καρποί, εἰς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ νόμου περιστάσεις.

Ἄρθ. 198.—Ἐὰν ἡ κατὰ τῶν ζημιῶν ἀσφάλις καλύπτῃ, μέρος μόνον τῆς ἀξίας τοῦ ἀσφαλισθέντος πράγματος, ὁ ἡσφαλισμένος ὑφίσταται ἀνάλογον μέρος τῶν ζημιῶν ἢ ἀπωλειῶν*.

Ἄρθ. 199.—Τὰ δι' ὁλόκληρον τὴν ἀξίαν τῶν ἀσφαλισθέντων πράγματα δὲν δύνανται νὰ ἀσφαλισθῶσιν ἐκ νέου διὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ διὰ τοὺς αὐτοὺς κινδύνους.—Εἶναι ἐν τούτοις

* Τσιριντάνη, Ὑπασφάλις, 1931.

ἰσχυρὰ ἢ δευτέρα ἀσφάλις. α') Ἐὰν ἐγένετο ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς ἀκυρότητος τῆς προηγουμένης ἀσφαλίσεως ἢ ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς ὀλικῆς ἢ μερικῆς ἀφερεγγυότητος τοῦ πρώτου ἀσφαλιστοῦ. β') Ἐὰν τὰ δικαιώματα, τὰ πηγάζοντα ἐκ τῆς πρώτης ἀσφαλίσεως, ἐξεχωρήθησαν εἰς τὸν δεύτερον ἀσφαλιστὴν ἢ ἐγένετο παραίτησις αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ πρώτου.

Ἀρθ. 200.—Ἐὰν δὲν καλύπτεται ἐκ τῆς πρώτης ἀσφαλίσεως ὁλόκληρος ἡ ἀξία τοῦ ἀσφαλισθέντος πράγματος, οἱ ἐπόμενοι ἀσφαλισταὶ εὐθύνονται διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀξίας κατὰ τὴν τάξιν τῆς χρονολογίας τῶν ἀσφαλιστικῶν συμβάσεων.—Πᾶσαι αἱ ἀσφαλίσεις, αἱ συνομολογηθεῖσαι τὴν αὐτὴν ἡμέραν, θεωροῦνται σύγχρονοι καὶ εἶναι ἰσχυραὶ μέχρι συμπληρώσεως ὁλοκληρίου τῆς ἀξίας κατὰ λόγον τῆς ἐν ἐκάστῃ ἀσφαλισθείσης ποσότητος.

Ἀρθ. 201.—Ἡ ἀσφάλις διὰ ποσὸν ὑπερβαῖνον τὴν ἀξίαν τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων δὲν παράγει ἀποτελέσματα ὡς πρὸς τὸν ἡσφαλισμένον, ἐὰν ἐγένετο παρ' αὐτοῦ δολίως ἢ ἀπατηλῶς, ὁ δὲ καλῆς πίστεως ἀσφαλιστὴς δικαιούται εἰς τὸ ἀσφάλιστρον.—Ἐὰν ὁ ἡσφαλισμένος δὲν ἐνήργησε δολίως ἢ ἀπατηλῶς, ἡ ἀσφάλις εἶναι ἰσχυρὰ μέχρι τῆς ἀξίας τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων, ὁ δὲ ἡσφαλισμένος δὲν ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸ ἀσφάλιστρον διὰ τὸ ὑπερβάλλον ποσόν, ἀλλ' ὀφείλει μόνον ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ἀσφαλίστρον καὶ μὴ ὑπερβαίνουσαν τὸ ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος.

Ἀρθ. 202.—Πᾶσα ψευδὴς ἢ πεπλανημένη δήλωσις καὶ πᾶσα ἀποσιώπησις περιστατικῶν γνωστῶν εἰς τὸν ἡσφαλισμένον ἀποτελεῖ λόγον ἀκυρότητος τῆς ἀσφαλίσεως, ἐὰν ἡ δήλωσις ἢ ἡ ἀποσιώπησις εἶναι τοιαύτης φύσεως, ὥστε νὰ θεωρηθῇ, ὅτι ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν ἤθελε συναινέσει εἰς τὴν ἀσφάλισιν, ἢ δὲν ἤθελε δεχθῇ αὐτὴν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ἐὰν ἐγίνωσκε τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῶν πραγμάτων.—Ἡ ἀσφάλις εἶναι ἄκυρος καὶ ἂν ἡ δήλωσις ἢ ἡ ἀποσιώπησις ἀφορᾷ περιστατικὰ μὴ ἐπιδράσαντα ἐπὶ τῆς ζημίας ἢ τῆς ἀπωλείας τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων.—Ἐὰν ὁ ἡσφαλισμένος διετέλῃ ἐν κακῇ πίστει, ὁ ἀσφαλιστὴς δικαιούται εἰς τὸ ἀσφάλιστρον.

Ἄρθ. 203.—Ἡ ἀσφάλις εἶναι ἄκυρος, ἐὰν ὁ ἀσφαλιστὴς καὶ ὁ ἡσφαλισμένος ἢ τὸ πρόσωπον τὸ ἐνεργῇσαν τὴν ἀσφάλισιν ἐγίνωσκε τὴν ἀνυπαρξίαν ἢ τὴν παῦσιν τῶν κινδύνων ἢ τὴν ἐπέλευσιν τῆς ζημίας.—Ἐὰν μόνος ὁ ἀσφαλιστὴς ἐγνώριζε τὴν ἀνυπαρξίαν ἢ τὴν παῦσιν τῶν κινδύνων, ὁ ἡσφαλισμένος δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ πληρώσῃ τὸ ἀσφάλιστρον.—Ἐὰν δὲ τὸ πρόσωπον τὸ ἐνεργῇσαν τὴν ἀσφάλισιν ἐγίνωσκε τὴν ἐπέλευσιν τῆς ζημίας, ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν ὑποχρεοῦται ἐκ τῆς συμβάσεως, δικαιοῦται ὅμως εἰς τὸ ἀσφάλιστρον.

Ἄρθ. 204.—Ἡ ἀσφάλις λογίζεται μὴ γενομένη, ἐὰν τὸ ἀσφαλισθὲν πράγμα δὲν ἐξῆτέθη εἰς κινδύνους, ἀλλ' ὁ ἀσφαλιστὴς δικαιοῦται εἰς ἀποζημίωσιν ὀριζομένην κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθ. 201.

Ἄρθ. 205.—Ὁ ἀσφαλιστὴς ἀπαλλάσσεται, ὅταν ἐξ αἰτίας τοῦ ἡσφαλισμένου οἱ κίνδυνοι μεταβληθῶσιν ἢ ἐπιταθῶσι διὰ μεταβολῆς οὐσιώδους περιστάσεως, οὕτως ὥστε ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν θὰ ἔδιδε τὴν συναίνεσίν του, ἢ δὲν θὰ ἔδιδεν αὐτὴν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ἐὰν, καθ' ὃν χρόνον συνέστη ἡ σύμβασις, ὑφίστατο ἢ νέα αὕτη τῶν πραγμάτων κατάστασις.—Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται, ἐὰν ὁ ἀσφαλιστὴς λαβὼν γνῶσιν τῆς μεταβολῆς ἐξηκολούθησεν ἐκτελῶν τὴν σύμβασιν.

Ἄρθ. 206.—Ἐὰν ὁ ἡσφαλισμένος πτωχεύσῃ πρὸ τῆς λήξεως τῶν κινδύνων καὶ πρὸ τῆς πρὸς τὸν ἀσφαλιστὴν καταβολῆς τοῦ ἀσφαλίστρου, δύναται ὁ ἀσφαλιστὴς νὰ ζητήσῃ ἐγγυοδοσίαν ἢ τὴν διάλυσιν τῆς συμβάσεως.—Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ ἡσφαλισμένος, ἐὰν ὁ ἀσφαλιστὴς πτωχεύσῃ.

Ἄρθ. 207.—Τὸν ἀσφαλιστὴν βαρύνουσι αἱ ἀπώλειαι καὶ αἱ ζημίαι αἱ ἐπερχόμεναι εἰς τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα ἐκ τυχαίων ἢ ἀνωτέρας βίας συμβεβηκόντων, ὧν τοὺς κινδύνους ἀνέλαβεν.—Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς ἀπωλείας καὶ τὰς ζημίας, τὰς πηγαζούσας ἀποκλειστικῶς ἐξ ἐλαττώματος ἐνυπάρχοντος τῷ ἀσφαλισθέντι πράγματι καὶ μὴ δηλωθέντος, οὐδὲ διὰ τὰς ἀπελθούσας ἐκ πταισματος τοῦ ἡσφαλισμένου, τῶν πρακτόρων, τῶν παραγγελέων ἢ τῶν παραγγελιοδόχων αὐτοῦ.—Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν εὐθύνεται διὰ τοὺς κινδύνους

πολέμου, καὶ διὰ τὰς ζημίας, τὰς προελθούσας ἐκ στάσεως, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας.

Ἀρθ. 208.—Ἡ ὀφειλομένη παρὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ ἀποζημίωσις κανονίζεται κατὰ τὴν ἀξίαν, ἣν εἶχε τὸ ἀσφαλισθὲν πρᾶγμα ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ δυστυχήματος.—Ἐὰν προηγήθῃ τῆς ἀσφαλίσεως ἐκτίμησις ἀποδεδεγμένη ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ, αὕτη δύναται νὰ προσβληθῇ μόνον δι' ἀπάτην, εἰκονικότητα ἢ πλαστότητα, ἐπιφυλασσομένης πάσης ἄλλης ἀστικῆς ἢ ποινικῆς ἀγωγῆς.—Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀποδεδεγμένη ἐκτίμησις, ἡ ἀξία τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων δύναται ν' ἀποδειχθῇ διὰ παντὸς νομίμου μέσου.—Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῶν ἀφορωσῶν τὰς κατὰ τῶν θαλασσίων κινδύνων ἀσφαλίσεις, ὁ ἡσφαλισμένος δὲν δικαιούται νὰ ἐγκαταλίπη εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν τὰ πράγματα τὰ ὑπολειφθέντα ἢ διασωθέντα ἐκ τοῦ δυστυχήματος.—Ἡ ἀξία τῶν ὑπολειφθέντων ἢ διασωθέντων πραγμάτων ἀφαιρεῖται ἐκ τοῦ ὀφειλομένου παρὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ ποσοῦ.

Ἀρθ. 209.—Ὁ ἡσφαλισμένος ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἐπῆλθε τὸ δυστύχημα, ἢ ἀφ' ἧς ἔλαβε γνῶσιν αὐτοῦ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ἀσφαλιστὴν. Ὁφείλει πρὸς τούτοις νὰ ἐνεργήσῃ τὸ καθ' ἑαυτὸν πρὸς ἀποφυγὴν ἢ μείωσιν τῆς ζημίας.—Τὰ πρὸς τοῦτο γεγόμενα ὑπὸ τοῦ ἡσφαλισμένου ἔξοδα βαρύνουσι τὸν ἀσφαλιστὴν καὶ ἂν τὸ ἄθροισμα τῶν ἐξόδων καὶ τῶν ζημιῶν ὑπερβαίνει τὴν ἀσφαλισθεῖσαν ποσότητα καὶ ὁ σκοπὸς δὲν ἐπετεύχθη, ἐκτὸς ἐὰν τὰ ἔξοδα ἐγένοντο ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ἀπερισκέπτως.

Ἀρθ. 210.—Ὁ ἀσφαλιστής, ὁ ἀποζημιώσας τὴν ζημίαν ἢ τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων, ὑποκαθίσταται ἀπέναντι τῶν τρίτων εἰς τὰ δικαίωματα, τὰ λόγῳ τῆς ζημίας ἀνήκοντα τῷ ἡσφαλισμένῳ, ὅστις εὐθύνεται διὰ πᾶσαν ὑπ' αὐτοῦ ἐπενεχθεῖσαν βλάβην τῶν δικαιωμάτων τούτων.—Ἐὰν ἡ ζημία ἀπεζημιώθῃ μόνον ἐν μέρει, ὁ ἡσφαλισμένος καὶ ὁ ἀσφαλιστής συντρέχουσιν εἰς τὴν ἐνάσκησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ἀναλόγως τοῦ ἐπιβάλλοντος ἐκάστω.

Ἀρθ. 211.—Ἐν περιπτώσει ἀπαλλοτριώσεως τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων, τὰ ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως δικαίωματα καὶ αἱ

ὑποχρεώσεις τοῦ προκλήτορος δὲν μεταβαίνουν εἰς τὸν νέον κτήτορα ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας.

Τμήμα Β'. — Περὶ εἰδῶν τινῶν ἀσφαλίσεων κατὰ τῶν ζημιῶν

Ἄρθ. 212.—Ἐὰν ὁ δανειστής ἡσφάλισε τὴν φερεγγυότητα τοῦ ὀφειλέτου του, ὁ ἀσφαλιστής δύναται, πρὶν ἢ πληρώσῃ τὴν ἀσφαλισθεῖσαν ποσότητα, ν' ἀντιτάξῃ τὸ εὐεργέτημα τῆς διζήσεως κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἀστικοῦ νόμου.—Ὁ ἀσφαλιστής, πληρώσας τὴν ἀσφαλισθεῖσαν ποσότητα, ὑποκαθίσταται εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ ἡσφαλισμένου κατὰ τοῦ ὀφειλέτου, ἐπιφυλασσομένης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθ. 210 ἐπὶ μερικῆς ἀποζημιώσεως.

Ἄρθ. 213.—Ἡ ἀσφάλις κατὰ τῶν ἐκ τοῦ πυρός ζημιῶν περιλαμβάνει πάσας τὰς ζημίας, τὰς προξηνηθείσας ἐκ πυρκαϊᾶς προελθούσης ἐξ οἰαοδήποτε αἰτίας, ἐκτὸς τῆς προελθούσης ἐκ βαρέος πταίσματος καταλογιστέου προσώπικως εἰς τὸν ἡσφαλισμένον καὶ ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων τῶν ἀναφερομένων ἐν ἄρθρῳ 207 ἐδάφιον τελευταῖον. Περιλαμβάνει ἐπίσης τὰς ζημίας, τὰς ἐπελθούσας ἐξ ἰδίου ἐλαττώματος τῆς ἡσφαλισμένης οἰκοδομῆς καὶ αὐτοῦ τοῦ μὴ δηλωθέντος, ἐὰν δὲν ἀποδεικνύηται, ὅτι ὁ ἡσφαλισμένος εἶχε γνῶσιν αὐτοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνομολογήσεως τῆς συμβάσεως.

Ἄρθ. 214.—Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία, ἐξομοιοῦνται πρὸς τὰς ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ζημίας. α') Αἱ ζημίαι αἱ ἐπελθούσαι εἰς τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα ἐκ πυρκαϊᾶς συμβάσης εἰς ἄλλην γειτονικὴν οἰκοδομὴν ἢ ἐκ μέτρων ληφθέντων πρὸς περιορισμὸν ἢ κατάσβειν τοῦ πυρός β') Αἱ ἀπώλειαι καὶ αἱ ζημίαι, αἱ συμβᾶσαι ἐξ οἰαοδήποτε αἰτίας κατὰ τὴν μετακόμιν τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων, τὴν γενομένην ἐπὶ σκοπῷ διασώσεως αὐτῶν ἐκ τῶν ζημιῶν τῆς πυρκαϊᾶς. γ') Αἱ ζημίαι, αἱ προελθούσαι ἐκ τῆς κατεδαφίσεως τῆς ἀσφαλισθείσης οἰκοδομῆς, τῆς γενομένης ἐπὶ σκοπῷ περιστολῆς ἢ καταστολῆς τοῦ πυρός. δ') Αἱ ζημίαι, αἱ προελθούσαι ἐκ κεραυνοῦ, ἐκρήξεων ἢ ἄλλων παρομοίων συμβεβηκότων, καὶ ἂν δὲν ἐπῆλθε πυρκαϊά.

Ἄρθ. 215. Ὁ κίνδυνος τοῦ ἀσφαλιστοῦ κατὰ τῶν ἐκ τῆς

πυρκαϊᾶς ζημιῶν ἄρχεται τὴν μεσημβρίαν τῆς ἐπομένης ἡμέρας τῆς χρονολογίας τοῦ ἀσφαλιστηρίου, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας.

Ἄρθ. 216.— Αἱ ζημίαι αἱ προελθοῦσαι ἐκ πυρκαϊᾶς οἰκοδομῆς, κανονίζονται διὰ τῆς ἀντιπαραβολῆς τῆς ἀξίας, ἣν εἶχεν ἡ οἰκοδομή πρὸ τοῦ δυστυχήματος πρὸς τὴν ὑπολειφθεῖσαν μετὰ τὴν πυρκαϊᾶν ἀξίαν αὐτῆς.

Ἄρθ. 217.— Ὁ ἀσφαλιστὴς μισθωτικοῦ κινδύνου ἢ κινδύνου ἀναγωγῆς κατὰ γειτόνων εὐθύνεται μόνον διὰ τὰς ὑλικὰς ζημίας, αἵτινες εἶναι ἄμεσος καὶ κατ' εὐθεῖαν συνέπεια τοῦ δυστυχήματος.

Ἄρθ. 218.— Ἐπὶ ἀσφαλίσεως τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἢ ἀποζημιώσεις, ἡ ὀφειλομένη ὑπὸ τῶν ἀσφαλιστῶν, κανονίζεται κατὰ τὴν ἀξίαν, ἣν θὰ εἶχον τὰ προϊόντα ταῦτα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὀριμάνσεως ἢ κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνήθους συγκομιδῆς, ἐὰν τὸ δυστύχημα δὲν ἤθελεν ἐπέλθει.

Ἄρθ. 219.— Ἡ ἀσφάλις τῶν μετακομιζομένων πραγμάτων δύναται νὰ ἔχῃ ἀντικείμενον τὴν ἀξίαν αὐτῶν μετὰ τῶν ἐξόδων μέχρι τοῦ τόπου τοῦ προορισμοῦ, καὶ τὸ ἐλπιζόμενον κέρδος ἐκ τῆς μείζονος τιμῆς, ἣν ταῦτα ἔχουσιν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. — Ἐὰν τὸ ἐλπιζόμενον κέρδος δὲν ἔχῃ χωριστὰ ἐκτιμηθῇ ἐν τῷ ἀσφαλιστηρίῳ, δὲν περιλαμβάνεται ἐν τῇ ἀσφαλίσει.

Ἄρθ. 220.— Ὁ κίνδυνος τοῦ ἀσφαλιστοῦ μετακομίσεων ἄρχεται ἀφ' ἧς στιγμῆς τὰ πράγματα παραδίδονται πρὸς μετακόμισιν καὶ ἐξακολουθεῖ μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς παραδόσεως ἐν τῷ τόπῳ τοῦ προορισμοῦ, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας. — Ἡ πρόσκαιρος διακοπὴ τῆς μετακομίσεως καὶ ἡ ἀλλαγὴ τῆς συμφωνηθείσης ὁδοῦ ἢ τῶν μέσων τῆς ἀποστολῆς δὲν ἀπαλλάττουσι τὸν ἀσφαλιστὴν τοῦ κινδύνου, ἐὰν ταῦτα ἦσαν ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς μετακομίσεως.

Κεφάλαιον Γ'. — Περὶ τῶν ἀσφαλίσεων ἐπὶ τῆς ζωῆς

Ἄρθ. 221.— Πᾶς τις δύναται ἀντὶ ἀσφαλιστροῦ ν' ἀσφαλιστὴν τὴν πληρωμὴν χρηματικοῦ ποσοῦ κατὰ λόγον τῆς διαρκείας ἢ τῶν ἐνδεχομένων τῆς ἰδίας αὐτοῦ ζωῆς ἢ τῆς ζωῆς τρίτου.—

Ἡ ἀσφάλις, ἡ συνονομολογηθεῖσα ἐπὶ τῆς ζωῆς τρίτου, εἶναι ἄκυρος, ἐὰν ὁ συμβληθεὶς δὲν ἔχη συμφέρον διὰ τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ*.

Ἄρθ. 222.—Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς πληρωμὴν τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος, ἐὰν ὁ θάνατος τοῦ ἀσφαλίσαντος τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ζωὴν ἐπῆλθεν ἐκ δικαστικῆς καταδίκης, ἐκ μονομαχίας, ἢ ἐκουσίας αὐτοκτονίας ἢ ἔσχεν ἄμεσον αἰτίαν διαπραχθὲν ὑπὸ τοῦ ἡσφαλισμένου κακοῦργημα ἢ πλημμέλημα, οὗ τὰς ἐπελθούσας συνεπείας ἡδύνατο οὗτος νὰ προῖδῃ.—Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ὁ ἡσφαλιστὴς κρατεῖ τὸ ἀσφάλιστρον, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας.

Ἄρθ. 223.—Ἡ μεταβολὴ διαμονῆς, ἀσχολιῶν, καταστάσεως καὶ εἰδους βίου ἐκ μέρους τοῦ ἡσφαλισμένου δὲν ἐπιφέρει τὴν παύσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀσφαλίσεως, ἐὰν δὲν ἔχη τὸν ἐν ἄρθρῳ 205 χαρακτῆρα καὶ ἐὰν ὁ ἀσφαλιστὴς, λαβὼν γνῶσιν αὐτῆς, δὲν ἐζήτησε τὴν διάλυσιν τῆς συμβάσεως.—Ἐν περιπτώσει τοιαύτης διαλύσεως ὁ ἀσφαλιστὴς ἀποδίδει εἰς τὸν ἡσφαλισμένον τὸ τρίτον τῶν ἀσφαλίστρων.

Ἄρθ. 224.—Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 202 καὶ 203 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς ἀσφαλίσεις ἐπὶ τῆς ζωῆς.

Ἄρθ. 225.—Ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ πτωχεύσεως τοῦ ἐνεργήσαντος ἐπὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ζωῆς ἢ ἐπὶ τῆς ζωῆς τρίτου προσώπου ἀσφάλισιν χρηματικοῦ ποσοῦ πληρωτέου εἰς ἄλλο πρόσωπον, καὶ ἂν τοῦτο καλῆται εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀσφαλίσεως μένουσιν ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τοῦ προσώπου, τοῦ ἀναφερομένου ἐν τῷ ἀσφαλιστηρίῳ, ἐπιφυλασσομένων διὰ τὰς γενομένας καταβολὰς τῶν διατάξεων τοῦ ἀστικοῦ δικαίου, τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν συνεισφορὰν καὶ τὴν νόμιμον μοῖραν καὶ εἰς τὴν ἀνάκλησιν τῶν πράξεων τῶν γενομένων πρὸς καταδολίευσιν τῶν δανείστων.

* Ρόκα, Ἡ ἀσφ. ἐπὶ τῆς ζωῆς, 1936, Πασιῶ, Ἡ ἀσφ. ζωῆς, 1936, Γαγκάκη, Ὁ ἀσφ. κίνδυνος ἐπὶ ἀσφ. ζωῆς, 1939, Ρόκα, Ἀσφ. ἐπὶ τῆς ζωῆς τρίτου, 1936.

Περὶ θαλασσίας ἐμπορίας

BIBΛION ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΕΡΙ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ *

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ, ΤΗΣ ΠΛΟΙΟΚΤΗΣΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

*Κεφάλαιον Α'. — Περὶ τῶν πλοίων καὶ τῆς πλοιοκτησίας ***

Ἀρθ. 226.—Πλοῖον κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου εἶναι πᾶν σκάφος χωρητικότητος καθαρᾶς δέκα τοῦλάχιστον κόρων, ἐνεργοῦν ἢ προσωρισμένον ὅπως ἐνεργῇ συνήθως ἐν θαλάσῃ τὴν μεταφορὰν προσώπων ἢ πραγμάτων, τὴν ἀλιεῖαν, τὴν ὑμοίλκησιν καὶ πᾶσαν ἄλλην ναυτιλιακὴν ἐπὶ κέρδει ἐργασίαν. [Δ. Ε. Ν. 10, Βελγ. 1].

Ἀρθ. 227.—Τὰ πλοῖα εἶναι κινητά.—Παρακολουθήματα αὐτῶν θεωροῦνται αἱ κινητήριoi μηχαναί, τὰ ἀμοιβὰ μηχανήματα, αἱ λέμβοι, αἱ ἀτμάκατοι, τὰ ἄρμενα καὶ σύσκευα, τὰ ὅπλα, τὰ πολεμικά, αἱ προμήθειαι καὶ ἐν γένει πᾶν πρᾶγμα προσωρισμένον εἰς διαρκῇ χρῇσιν τοῦ πλοίου καὶ ὅταν εἶναι προσωρινῶς κεχωρισμένον αὐτοῦ.—Ἐν ἀμφιβολίᾳ θεωρεῖται παρακολουθήμα πᾶν πρᾶγμα ἀναγεγραμμένον ἐν τῇ ἀπογραφῇ τῆς ἀποσκευῆς αὐτοῦ. [Ε. Ν. 190, Βελγ. 2 § α, Ἱταλ. 480, Γερμ. 478].

Ἀρθ. 228.—Τὰ ἐλληνικὰ πλοῖα ἐγγράφονται ἐν νηολογίῳ

* Τὸ βιβλ. τοῦτο τοῦ ἐμπορ. νόμου ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ν. ΓΨΙΖ], 1910, ἀρθρα 1—299, ἀνωτ σελ. 1.—Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἀρθρου παρατίθενται αἱ πηγαὶ αὐτοῦ.—Ὅρα καὶ Β. Διατ. 15 Δεκ. 1836 ἀπερὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορ. ναυτιλίας», Νομοθ. Διάτ. 13 Δεκ. 1903 ἀπερὶ ποινικοῦ καὶ πειθαρχικοῦ κώδικος τοῦ ἐμπορ. ναυτικοῦ», τροποποιηθὲν ὑπὸ τῶν Ν. 6146[1934, 6392]1934, 326]1936.

** Βιβλιογραφία : Ἀναστασιάδου, Ναυτ. δίκ., 1937, §§ 285—299 Πετιμεζᾶ, Ναυτ. δίκ., 1928, §§ 7—16, Σπηλιοπούλου, Ἑλλ. Ναυτ. δίκ., 1948, σελ. 124—314.

τοῦ Κράτους.—Ἡ πρᾶξις τῆς νηολογήσεως ἀναφέρει τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν ἰθαγένειαν τῶν πλοιοκτητῶν, τὸν τίτλον τῆς κτήσεως τῆς κυριότητος, ἂν ἡ κυριότης εἶναι μετακλητὴ ἢ περιορισμένη, τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, τὸ εἶδος τῆς κινητηρίου δυνάμεως, τὴν δι' ἐπισήμου καταμετρήσεως βεβαιωμένην χωρητικότητα καὶ τὰς διαστάσεις αὐτοῦ, τὸ διεθνὲς σῆμα καί, προκειμένου περὶ πλοίου κινουμένου διὰ μηχανικῆς δυνάμεως, τὴν δύναμιν τῆς κινητηρίου μηχανῆς.—Ἡ πρᾶξις τῆς νηολογήσεως χρονολογεῖται καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ βιβλιοφύλακος ἐν ἐλλείψει δὲ τοιοῦτου ὑπὸ τοῦ λιμενάρχου.—Κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ τίτλου τῆς κυριότητος ἢ καὶ τὸ πρωτότυπον αὐτοῦ, εἰάν εἶναι ἰδιωτικὸν ἔγγραφον, κατατίθεται καὶ τηρεῖται παρὰ τῇ νηολογούσῃ ἀρχῇ. [Δ. Ε. Ν. 6-9, Βελγ. 3, 4].

Ἄρθ. 229.—Ἐν νηολογίᾳ τοῦ Κράτους δύναται νὰ ἐγγραφῇ καὶ πλοῖον ναυπηγοῦμενον.—Ἡ πρᾶξις τῆς νηολογήσεως ἀναφέρει τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν ἰθαγένειαν ἐκείνων, διὰ λογαριασμὸν τῶν ὁποίων κατασκευάζεται τὸ πλοῖον, τὸν τόπον καὶ τὸ ναυπηγεῖον τῆς κατασκευῆς, τὸ ἔγγραφον τῆς μεταξὺ τοῦ ἐργολάβου καὶ ἐργοδότη συμφωνίας, τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, τὸ εἶδος τῆς κινητηρίου δυνάμεως, τὸ ὑλικὸν τοῦ σκάφους, τὰς προβλεπομένας διαστάσεις καὶ χωρητικότητα τοῦ πλοίου καί, προκειμένου περὶ πλοίου κινουμένου διὰ μηχανικῆς δυνάμεως, τὴν δύναμιν τῆς κινητηρίου μηχανῆς. [Βελγ. 5].

Ἄρθ. 230.—Αἱ περὶ κατασκευῆς πλοίων συμβάσεις, αἱ τροποποιήσεις καὶ ἀνακλήσεις αὐτῶν, καθὼς καὶ αἱ δηλώσεις καὶ μεταβιβάσεις συμμετοχῆς ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ πλοίου ναυπηγουμένου, γινόμεναι ὑπὸ τοῦ ἐργοδότη, ἢ τοῦ δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἐπιχειροῦντος τὴν ναυπήγησιν κατασκευαστοῦ, γίνονται ἐγγράφως, δὲν ἔχουσι δὲ ἀποτελέσματα ἀπέναντι τῶν τρίτων, εἰάν δὲν καταχωρισθῶσιν ἐν τῷ νηολογίῳ. [Ἰταλ. 481].

Ἄρθ. 231.—Ὁ ἐργοδότης δύναται νὰ λύσῃ τὴν περὶ ναυπηγήσεως σύμβασιν διὰ προφανῇ ἀπειρίαν ἢ δόλον τοῦ ἐργολάβου. Δύναται δὲ νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν πρὸς κατασκευὴν παραγγελίαν καὶ μετὰ τὴν ἑναρξιν τῆς κατασκευῆς, ἀποζημιῶν τὸν ἐργολάβον διὰ τὰ ἔξοδα, τὴν γενομένην ἐργασίαν καὶ τὸ ἐκ τῆς

τοιαύτης ἐπιχειρήσεως προβλεπόμενον κέρδος.—Ὁ ἐργολάβος δύναται νὰ λύσῃ τὴν σύμβασιν λόγῳ τυχαίου γεγονότος ἢ ἀνωτέρας βίας.—Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἐργολάβου ἢ σύμβασις λύεται αὐτοδικαίως, ὃ δὲ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ εἰς τοὺς κληρονόμους τούτου, κατ' ἀναλογίαν τοῦ συμφωνηθέντος τιμήματος, τὴν ἀξίαν τῆς γενομένης ἐργασίας καὶ τῶν παρσκευασθέντων ὑλικῶν, ἐφ' ὅσον ἡ ἐργασία αὕτη καὶ τὰ ὑλικά τῷ εἶναι χρήσιμα. [Ἰταλ. 482, Ἰταλ. ἀστ. κῶδ. 1641-1643].

Ἀρθ. 232.—Ἡ συμβατικὴ ἐκποίησης πλοίου γίνεται ἐγγράφως*.—Δύναται νὰ γίνῃ εἴτε ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, εἴτε ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, περὶ ὅλου ἢ περὶ μέρους τοῦ πλοίου, προσωρισμένου ἢ πλέοντος, καὶ δὲν ἔχει ἀποτελέσματα ἀπέναντι τῶν τρίτων, εἰὰν τὸ περὶ ταύτης ἐγγραφον δὲν καταχωρισθῇ ἐν περιλήψει ἐν τῷ νηολογίῳ, ἐν ᾧ εἶναι ἐγγεγραμμένον τὸ πλοῖον. Αἱ διατάξεις τῶν δύο τελευταίων ἐδαφίων τοῦ ἀρθ. 228 ἔχουσι καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐφαρμογὴν **.—Παράδοσις τοῦ πλοίου δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς κυριότητος. [Ε. Ν. 195, 196, Βελγ. 8, Ἰταλ. 483, Γερμ. 474].

Α) Διάτ. «περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας», τῆς 14 Νοεμ. 1836.

1.—Ὅλα τὰ ἐλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ὀφείλουν νὰ φέρωσι τὴν ἐθνικὴν σημαίαν.

2.—Ὡς ἐλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ἀναγνωρίζονται μόνον. α') Τὰ ναυπηγούμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα. β') Τὰ κυριευόμενα ἀπὸ ναυτικούς Ἕλληνας εἰς ἀγῶνας ὑπὲρ πατρίδος ἢ εἰς κατὰ πειρατῶν συμπλοκάς καὶ ἀναγνωριζόμενα ὡς καλὴ λεία. γ') Τὰ δημευόμενα διὰ παράβασιν τῶν νόμων τοῦ Βασιλείου. δ') Τὰ ναυαγοῦντα εἰς ἐλληνικὰ παράλια καί, ὡς ἀνίκανα πρὸς περαιτέρω πλοῦν, πωλούμενα καὶ ἐπισκευαζόμενα ἐντὸς τοῦ Βασιλείου. ε') Τὰ ἀνήκοντα εἰς Ἕλληνα, ὅστις μεταναστεύων ἀπὸ ξένην εἰς τὴν ἑλλην. Ἐπικράτειαν, συμπαραλαμβάνει αὐτὰ εἰς τὸν νέον τόπον τῆς κατοί-

* Διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου. Ὅρα νόμ. 411]1945.

** Νομοθετήματα ἀπαγορεύοντα τὴν πρὸς τοὺς ἀλλοδαποὺς ἐκποίησιν ἢ ὑποθήκυσιν, ἰδίᾳ: Νόμ. 2993]1922, Ν.Δ. 2]7 Μαρτ. 1923, Νόμ. 17 Ἰουν. 1935, Β.Δ. 22 Σεπτ. 1938, Β.Δ. 8]14 Ἀπριλ. 1939, Β.Δ. 4 Σεπτ. 1939.

* Ὅρα Διάτ. 19 Φεβ. 1936 περὶ τῶν ὑποβλητέων εἰς Δ.Ε.Δ. στοιχείων πρὸς ἀναγνώρισιν ἐπιβατηγῶν πλοίων ὡς ἐλληνικῶν, Ἐφ. Κυβ. Α, 113.

κίας του *· στ') Ὅσα, χωρὶς νὰ ὑπάγωνται εἰς μίαν τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν, εὐρέθησαν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 15]27 Ὀκτωβρίου 1833 Διατάγματος ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους Ἕλληνας. ζ') Τὰ ἀγοραζόμενα ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ξένα πλοῖα ἀπὸ Ἕλληνας, παρακινουμένους εἰς τὴν ἀγορὰν ταύτην ἀπὸ λόγους οὐσιώδους συμφέροντος.

3. Τὰ ἐντόπια πλοῖα ἔχουσιν ἀποκλειστικῶς τὸ δικαίωμα νὰ μετακομίζωσι τὰ προϊόντα τοῦ τόπου ἀπὸ ἓνα εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, καθ' ὅσον δὲν εἶναι προσδιορισμένον ἢ δὲν προσδιορισθῇ ἄλλως πως διὰ συνθηκῶν τοῦ Κράτους, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀμοιβαιότητος.

4. Δὲν συγχωρεῖται εἰς ξένους νὰ γίνωνται μέτοχοι εἰς ἔθνικὰ ἑλληνοπλοῖα πλεὺν τοῦ ἡμίσεος αὐτῶν· ἐὰν δὲ εἰς ξένην Ἐπικράτειαν ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Ἕλληνας ἢ εἰς τὰ ἑμπορικά αὐτῆς πλοῖα μετοχή, τότε ἐπιφυλαττόμεθα νὰ τροποποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὸν ἀνωτέρω ὁρισμόν.

5. Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοί, καὶ τοῦλάχιστον τὰ τρία τέταρτα τοῦ πληρώματος ἐνὸς πλοίου πρέπει νὰ εἶναι ὑπήκοοι Ἕλληνες.

6. Πᾶς ἑλλην ἰδιοκτήτης ἑμπορικοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν ναυτικὴν ἀρχὴν τοῦ λιμένος, εἰς ὃν θέλει νὰ κατατάξῃ τὸ πλοῖόν του, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναγνώρισίν του ὡς ἔθνικοῦ καὶ τὴν καταχώρισιν αὐτοῦ εἰς τὸ νηολόγιον, παραδίδων ἐν ταύτῃ τὴν περιγραφὴν τοῦ πλοίου καὶ τὸ ἐπίσημον ἔγγραφον, δι' οὗ ἀποδεικνύονται οἱ τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας του. Ὅφειλε δὲ νὰ ἀναφέρῃ συγχρόνως εἰς ποίαν τῶν εἰς τὸ ἄρθ. 2 κατηγοριῶν ὑπάγεται τὸ περὶ οὗ λόγος πλοῖον, ἂν εἰς τὴν τοῦ § α', παρουσιάζει μαρτυρικὸν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου, ὅπου ἐναυπηγήθη τὸ πλοῖον· ἂν εἰς τὴν τοῦ § β', τὴν περὶ καλῆς λείας ἀπόφασιν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, εἰς πρωτότυπον ἢ εἰς ἐπικεκυρωμένον ἀντίγραφον· ἂν εἰς τὴν τοῦ § γ', τὴν περὶ δημεύσεως ἀπόφασιν εἰς πρωτότυπον ἢ εἰς ἐπικεκυρωμένον ἀντίγραφον· ἂν εἰς τὴν τοῦ § δ', μαρτυρικὸν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τοῦ μέρους, ὅπου τὸ πλοῖον ἐναυάγησε, καὶ ἀπόδειξιν τῆς ἐπισκευῆς, ἐπικεκυρωμένην ἀπὸ τὸν δήμαρχον τοῦ μέρους, ὅπου ἐπεσκευάσθη· ἂν εἰς τὴν τοῦ § ε', μαρτυρικὸν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τοῦ μέρους, ὅπου ἀπεκατεστάθη σταθερῶς· ἂν εἰς τὴν τοῦ § στ', ἀπόδειξιν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ὁμοῦ μὲ τὰ ἔγγραφα τῆς ἰδιοκτησίας, ὅτι τὸ πλοῖον εὐρέθη κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 15]31 Ὀκτωβρ. 1833 Διατ. ἰδιοκτησία ἑλληνικὴ καὶ τέλος εἰς τὴν περιπτώσιν τοῦ § ζ', παρουσιάζει τὴν εἰς πρωτότυπον ἢ εἰς ἐπικεκυρωμένον ἀντίγραφον πρᾶξιν τοῦ ἀρμοδίου ἑλληνικοῦ προξενείου, ἢ τῆς ἀρμοδίας ἑλληνικῆς ἀρχῆς, φανερόνους τὴν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἀγορὰν καὶ πρὸ πάντων ὅτι ὁ ἀγοραστὴς παρεκινήθη εἰς τοῦτο ἀπὸ οὐσιῶδες συμφέρον. Ὁ ἰδιοκτήτης διαβεβαίωσι ἐνὸρκως ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ τοῦ τόπου, ὅπου κατοικεῖ ἢ προσωρινῶς διαμένει, ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι τελεία ἰδιοκτησία του, ἢ ὅτι ἔχει συμμετόχους Ἕλληνας ἢ ξένους, (οὗτοι δὲ καθ' ὡς καὶ ἐκεῖνοι πρέπει νὰ φανερόνωνται ἀκριβῶς ὡς καὶ πό-

σον ἕκαστος μετέχει), καὶ ὅτι κανεὶς ἄλλος ἐκτὸς αὐτῶν ὅν ἐῖναι συμμέτοχος τοῦ πλοίου ἢ ἐνέχεται καθ' οἷονδῆποτε τρόπον εἰς αὐτό.

7.—Ἀφοῦ αἱ παρουσιασθεῖσαι ἀποδείξεις ἀναγνωρισθῶσιν ἰσχυραὶ καὶ ἀφοῦ δοθῇ ὁ ἀπαιτούμενος ὅρκος, ὁ προϊστάμενος τῆς ναυτικῆς ἀρχῆς ὑπ' ἄλλῃ μεταβαίνει ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ ἐξετάζει ἀκριβῶς ποία ἢ ποιότης του, ἂν ἡ κατασκευὴ αὐτοῦ εἶναι καλὴ καὶ ἀσφαλὴς, καὶ εἰς ποῖον εἶδος πλοίων ἀνάγεται· ἐνταυτῷ δὲ μετρεῖται τὸ πλοῖον καὶ προσδιορίζεται ἡ χωρητικότης του.

8.—Γενομένης τῆς ἐξετάσεως καὶ τῆς καταμετρήσεως, σημαδεύονται καὶ καταχωροῦνται εἰς τὰ νηολόγια ἐκεῖνα τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα εὐρέθησαν καθὼς ἀπαιτεῖ τὸ ἄρθ. 2, εἰς καλὴν κατάστασιν.

9.—Δὲν συγχωρεῖται εἰς κανὲν πλοῖον, μὴ ἀναγνωρισθὲν ὡς ἐθνικὸν καὶ μὴ καταχωρισθὲν εἰς τὸ νηολόγιον ἐνὸς λιμένος τοῦ Βασιλείου, νὸ φέρῃ τὴν ἐλληνικὴν σημαίαν ἢ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ ἐκ τούτου προνόμια καὶ τὰς ὠφελείας.

10.—Ὅλα ἐν γένει τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, καθὼς καὶ τὰ μετερχόμενα τὴν ἀκτοπλοῖαν καὶ ἁλίσιαν μικρότερα πλοῖαρια, διαιροῦνται εἰς δύο κλάσεις, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἀπὸ 30 τόννων καὶ κατωτέρω ἀνάγονται εἰς τὴν πρώτην, τὰ δὲ ἐπέκεινα τῶν 30 τόννων εἰς τὴν δευτέραν κλάσιν. Ἐκαστον τῶν πλοίων τούτων λαμβάνει εἰδικὸν ὄνομα. Τὸ ὄνομα τοῦτο, ὡς καὶ τὸ τοῦ λιμένος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνάγονται καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς εἰς τὰ νηολόγια καταχωρίσεως σημειοῦνται εἰς τὴν πρύμνην.—Ἡ ὡς ἀνωτέρω σημείωσις τῶν ἀριθμῶν καὶ στοιχείων γίνεται καὶ εἰς τὰ τῆς α' καὶ εἰς τὰ τῆς β' κλάσεως πλοῖα, διὰ λευκοῦ ἐλαιοτρίπτου χρώματος καὶ ἐπὶ μέλανος δαπέδου, τὰ δὲ στοιχεῖα πρέπει νὰ ἔχουσιν ὕψος ἐνὸς δεκαμέτρου.—Διὰ πᾶσαν αὐτογνώμονα ἀλλαγὴν, ἐπὶ ἔχουσιν ἢ ἀπόσβεισιν τῶν παρὰ τῆς Ἀρχῆς τεθέντων εἰς τὸ πλοῖον σημείων ἐπιβάλλεται εἰς μὲν τὰ πλοῖα α' κλάσεως πρόστιμον 500 δραχμῶν, εἰς δὲ τὰ τῆς β' 1000 δραχμῶν.

11.—Εἰς ἕκαστον λιμένα τοῦ Βασιλείου ὑπάρχουν δύο νηολόγια πρὸς καταγραφὴν τῶν εἰς αὐτὸν ἀναγομένων πλοίων ἀμφοτέρων τῶν κλάσεων.—Εἰς ἕκαστον αὐτῶν τῶν νηολογίων πρέπει νὰ σημειοῦται, α') ἡ ἡμέρα τῆς καταχωρίσεως τοῦ πλοίου· β') ὁ αὐξων ἀριθμὸς ὑπὸ τὸν ὁποῖον κατεχωρίσθη· γ') τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ ἰδιοκτῆτου· δ') ἡ ἐνορκος διαβεβαίωσις τοῦ ἰδιοκτῆτου, ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι μοναδικὴ αὐτοῦ ἰδιοκτησία, ἢ ὅτι ἔχει καὶ συμμετόχους, Ἕλληνας ἢ ξένους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα καὶ τὸ μερίδιον προσεπισημειοῦνται· ε') τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου· στ') εἰς ποίαν ἐκ τῶν ἐπτὰ κατηγοριῶν τοῦ ἁρθρου 3 ἀνάγεται· ζ') ἡ ἀκριβὴς περιγραφὴ τοῦ πλοίου, εἰς ἣν προστίθεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἰστῶν καὶ τῶν καταστρωμάτων, τὸ μῆκος τῆς τρόπιδος ἀπὸ τὸ ἐμπροσθεν ἕως τὸ ὀπισθεν κοράκιον, τὸ μῆκος τοῦ ἄνω καταστρώματος ἀπὸ τὴν μίαν ἄκρην μέχρι τῆς ἄλλης, τὸ μέγιστον βάθος, τὸ μέγιστον πλάτος τοῦ κύτους (ἀμπαρίου) καὶ τοῦ διαφράγματος (μεσαίου καταστρώματος), ἢ ἂν τὸ πλοῖον

ἔχη ἐν μόνον κατάστροφον, τὸ μέγιστον βάθος ἀπὸ τὸ κατάστροφον μέχρι τοῦ ἐσωτρωπίου· ἢ) ἢ κατὰ τόννους χωρητικότης· θ') τὸ εἶδος τοῦ πλοίου, ἂν π. χ. εἶναι βρίκιον κτλ. ἂν ἔχη παραπέτασμα ἢ ὄχι.

12.—Ἄμα ὡς καταχωρισθῇ ἐν πλοῖον εἰς τὸ νηολόγιον καὶ ἀναγνωρισθῇ ὡς ἐθνικόν, ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ δώσῃ ἔγγραφον ὑπόσχεσιν καὶ ἀξιόχρεον ἐγγύησιν· α') διὸ θέλει φυλάξῃ πιστῶς καὶ ἀκριβῶς τοὺς περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας καθεστῶτας νόμους· β') ὅτι θέλει μεταχειρίζεσθαι τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ πλοίου του ἔγγραφον, καθὼς καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα, μόνον διὰ τὸ πλοῖον διὰ τὸ ὁποῖον ἐξεδόθησαν· καὶ ὅτι ἂν ἤθελε πωλῇσιν τὸ πλοῖον του ἢ ὅλον ἢ μέρος αὐτοῦ εἰς ξένον ἢ ἂν ἤθελε συμβῇ νὰ ἀπολεσθῇ αὐτό, ἢ νὰ κατασχεθῇ ἀπὸ τὸν ἐχθρόν, ἢ ἀπὸ πειραστάς, θέλει ἀποδώσῃ ἀμφοτέρω τὰ ἔγγραφα εἰς τὴν ἐκδώσασαν αὐτὰ ἀρχήν, ἢ, ἐὰν συμβῶσιν ὅλα ταῦτα ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸν ἀρμόδιον ἐλληνικὸν Πρόξενον, διὰ νὰ ἀποσταλῶσι παρ' αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας· ἐὰν δὲ τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας ἢ τὸ δίπλωμα ἀπολεσθῶσιν, ἀναγγέλλει ἀμέσως τοῦτο εἰς τὴν ἀρμόδιαν Ἀρχήν.

13.—Ἡ διδομένη ἐγγύησις πρέπει νὰ ἰσοδυναμῇ, εἰς μὲν τὰ πλοῖα κατωτέρας τῶν 30 τόννων χωρητικότητος, μὲ τὸ ἐν τρίτον τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου, εἰς δὲ τὰ ἀνωτέρας τῶν 30 μέχρι τῶν 200 τόννων, μὲ 20 δραχμὰς δι' ἕκαστον τόννον· εἰς δὲ τὰ 200 καὶ ἐπέκεινα, μὲ 30 δραχμὰς κατὰ τόννον. Ἡ ἐγγύησις αὕτη δίδεται ἢ διὰ καταθέσεως τῆς ἀπαιτουμένης ποσότητος εἰς μετρητὰ, ἢ εἰς ἐλληνικὰ μετὰ τὴν 30 Ἰαν.] 1 Φεβρ. 1833 ἐκδοθέντα γραμμάτια τῆς Ἐπικρατείας, ἢ δι' ὑποθήκης ἀκινήτου κτήματος, τοῦ ὁποίου ἢ ἀξία νὰ ὑπερβαίῃ τὴν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως κατὰ τὸ ἐν τρίτον, ἢ διὰ παρουσιάσεως ἀξιοχρέων ἐγγυητῶν καὶ πληρωτῶν, οἵτινες πρέπει νὰ εἶναι πολῖται κατοικοῦντες εἰς τὴν Ἑλλάδα.

14.—Ἡ δοθεῖσα ἐγγύησις ἐξασφαλίζει τὸ δημόσιον εἰς πᾶσαν παράβασιν τῶν περὶ ναυτιλίας νόμων τοῦ Βασιλείου διὰ τὰ δικαστικά ἔξοδα, ὧσων ἢ ἀπόδοσις ἀπόκειται εἰς τὸν παραβάτην καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπιβαλλομένου προστίμου.—Ἡ δοθεῖσα ἐγγύησις μένει ἐξ ὁλοκλήρου διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν γενῇ παράβασις τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ ἄρθ. 12 § β' ὑποχρεώσεων.

15.—Δοθείσης τῆς ἐγγυήσεως, χορηγεῖται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ πλοίου ἔγγραφον περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ πλοίου τοῦ ὡς ἐλληνικοῦ ἐθνικοῦ, κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον ὑπὸ στοιχ. Α' τύπον.—Τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα τῆς ἐπικρατείας καὶ ἐσφραγισμένον μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Ὑπουργείου, περιέχει αὐτολεξεῖ ὅλα ὅσα κατὰ τὸ ἄρθρον 11 κατεχωρίσθησαν εἰς τὰ νηολόγια.

16.—Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὑπόκειται εἰς σταθερὸν δικαίωμα πληρωμῆς 3 δραχμῶν. Διὰ τοιαῦτα ἔγγραφα ἰδιοκτησίας πλοίων ὑπὲρ τοὺς 30 τόννους θέλει πληρῶνεσθαι, ἐκτὸς τούτου, καὶ τὸ δικαίωμα 10 λεπτῶν δι' ἕκαστον τόννον περιπλέον ὄντα τῶν 30. Τὸ σταθερὸν δικαίωμα τῶν τριῶν δραχ-

μὴν εισπράττεται, γραφομένου τοῦ ἐγγράφου τῆς ιδιοκτησίας εὐθὺς ἐπὶ χαρτοσήμου τῆς ἑκτῆς τάξεως (τριῶν δραχμῶν) καὶ τῆς ποσότητος ταύτης ἀπλῶς καταβαλλομένης.—Ἡ χορήγησις τοῦ ἐγγράφου τούτου γίνεται διὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος, εἰς τοῦ ὁποῖου τὰ νηολόγια κατεχωρίσθη τὸ πλοῖον, ἀφοῦ προηγουμένως πληρωθῇ εἰς αὐτὴν τὸ διατεταγμένον δικαίωμα.

17.—"Ἄν ἀπολεσθῇ τὸ περὶ ἀναγνωρίσεώς τινος πλοίου ὡς ἐθνικοῦ ἐγγραφον, ὁ ιδιοκτήτης ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ ἢ νὰ διαβεβαιώσῃ ἐνόρκως ὅτι ἀπωλέσθη, καὶ τότε δίδεται πρὸς αὐτὸν νέον ἐγγραφον, ἀφοῦ πληρωθῇ τὸ διατεταγμένον παρὰ τοῦ ἄρθου 16 δικαίωμα. Εἰς τὸ νέον τοῦτο ἐγγραφον προστίθεται ῥητῶς, ὅτι ἡ ἔκδοσις αὐτοῦ ἐγένετο πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀπολεσθέντος, τοῦ ὁποῖου ἡ ἡμερομηνία καὶ ὁ ἀριθμὸς πρέπει νὰ ἀναφέρονται εἰς τὸ νέον ῥητῶς.

18.—"Ἄν τὸ πλοῖον, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐγγράφου, δι' οὗ ἀναγνωρίζεται ὡς ἐθνικὸν ἐμπορικόν, ἀλλάχθῃ κατὰ τὸ σχῆμα, τὴν χωρητικότητα ἢ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον, ὁ ιδιοκτήτης ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἀμέσως νέον ἐγγραφον ἄλλως ζημιούται τὴν ἐγγυηθεῖσαν ποσότητα.

19.—"Ὅσακις ἑλληνικὸν ἐθνικὸν πλοῖον πωληθῇ, κατὰ μέρος ἢ ἐξ ὁλοκλήρου εἰς ἄλλον Ἕλληνα, πρέπει νὰ εἰδοποιῇται περὶ τούτου ἡ ναυτικὴ ἀρχὴ εἰς τῆς ὁποίας τὰ νηολόγια εἶναι καταχωρισμένον. Ἡ ἀρχὴ αὕτη σημειοῖ εἰς τὰ νηολόγια τῆς, καθὼς καὶ ὀπισθεν τοῦ περὶ ἀναγνωρίσεως ἐγγράφου, τὴν γενομένην πώλησιν.—Ἡ παραμέλησις τοῦ ὅρου τούτου τιμωρεῖται, εἰς μὲν τὰ πλοῖα α' κλάσεως, μὲ πρὸς τιμὴν 200 δραχμῶν, εἰς δὲ τὰ τῆς β', 400 δραχμῶν.

20—21.*

22.—"Ὅστις ἐν γνώσει συμπράξῃ καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον εἰς τὴν παράνομον ἀναγνώρισιν ξένου τινὸς πλοίου ὡς ἑλληνικοῦ, ἢ εἰς τὴν παράνομον ἔκδοσιν ναυτιλιακοῦ διπλώματος διὰ τοιοῦτον πλοῖον ὅστις ἐπιστάτης τελωνείου, εἰδοποιηθεὶς περὶ τῆς τοιαύτης παρανομίας, δὲν ἐμποδίσῃ τὴν ἐκπλευσιν τοιοῦτου πλοίου ἀπὸ τὸν ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν του λιμένα ὅστις πλοίαρχος, ὑποπλοίαρχος ἢ ιδιοκτήτης πλοίου, ἀναδεχθῇ ἐν γνώσει τὴν διεύθυνσιν τοιοῦτου πλοίου καὶ τέλος ὅστις μεταχειρισθῇ ἐν γνώσει τοιοῦτον πλοῖον δι' ἀποστολὴν φορτίου, ἢ ὅστις, γνωρίζων τὴν γενομένην ἀπάτην, δεχθῇ τὰς διὰ τοιοῦτου πλοίου στελλομένας εἰς αὐτὸν πραγματείας, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἐντὸς 24 ὥρων τὴν πλησιεστέραν λιμενικὴν ἀρχήν, τιμωρεῖται μὲ πρὸς τιμὴν 5000 δραχμῶν.

23.—Πᾶς πλοίαρχος ἢ ιδιοκτήτης ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ ἔχῃ πάντοτε ἐπὶ τούτου τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως ἐγγραφον καὶ τὸ ναυτιλιακὸν διπλῶμα καὶ νὰ φυλάττῃ ἀκριβῶς ὅλας τὰς περὶ ἐμπορικῆς ναυτι-

* Ὅρα νόμ. ΩΔ' 1880 «περὶ ναυτιλιακῶν διπλωμάτων τῶν ἑλληνικῶν πλοίων» καὶ Β. Δ. τῆς 8 Ἀπριλ. 1880. Γ ο ρ ο γ ο ρ ῖ ν η, Ναυτιλιακὸς κώ-
διξ, I, 1904, σελ. 97.

λίας ἐκδοθείσας καὶ ἐκδοθησομένας διατάξεις καὶ ὅσας ὁ ἔμπορικὸς νόμος ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν ὑποχρεώσεις. Ἡ παραβάσις τοῦ παρόντος ὅρου τιμωρεῖται, εἰς μὲν τὰ πλοῖα τῆς α' κλάσεως, μὲ πρόστιμον 100 δραχμῶν, εἰς δὲ τὰ τῆς β' 300 δραχμῶν.

24.—Αἱ παραβάσεις τοῦ παρόντος Διατάγματος δικάζονται διὰ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. Ἡ δὲ διαδικασία γίνεται ἀπαράλλάκτως κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων κανονισμοὺς.

25.—Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἀκυροῦνται ὅλοι οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἀπὸ 15]27 Ὀκτωβρίου 1833 Διατάγματος περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Β) Β.Δ. 10]17 Ἰουλ. 1910 «περὶ νηολογίων, ναυτικῶν ὑπεθηκολογίων κλπ.»

Κεφάλαιον Δ'.—Περὶ νηολογίων

Ἄρθ. 25.—Πάντα τὰ ἑλληνικὰ ἔμπορικὰ πλοῖα πρώτης κλάσεως, ἥτοι τὰ καθαρᾶς χωρητικότητος ἐξήκοντα κόρων καὶ κατωτέρω, εἴτε ἱστιοφόρα εἴτε καὶ μὴ, ἐγγράφονται ἐν νηολογίῳ πρώτης κλάσεως. — Πάντα τὰ ἑλληνικὰ ἔμπορικὰ πλοῖα δευτέρας κλάσεως ἥτοι, τὰ χωρητικότητος καθαρᾶς ἀνωτέρας τῶν ἐξήκοντα κόρων, ἐγγράφονται ἐν νηολογίῳ δευτέρας κλάσεως, ἀποτελουμένην ἐξ ἰδίου βιβλίου διὰ τὰ ἱστιοφόρα καὶ ἐξ ἰδίου διὰ τὰ διὰ μηχανικῆς δυνάμεως κινούμενα πλοῖα (ἀτμόπλοια κτλ.).

Ἄρθ. 26—27.—(Κατηγ. Β.Δ. 25 Ὀκτωβρ. 1919).

Ἄρθ. 28.—Ὁ πλοιοκτίτης δικαιούται, 1) νὰ ἐγγράψῃ ἀρχικῶς τὸ πλοῖον αὐτοῦ ἐν τῷ οἰκείῳ νηολογίῳ οἰουδήποτε λιμένος θέλει, 2) νὰ μετεγγράψῃ τὸ πλοῖον αὐτοῦ εἰς οἰουδήποτε λιμένος νηολόγιον θέλει, συμφώνως τοῖς ἄρθροις 34 καὶ 50 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθ. 29.—Ἐκαστον πλοῖον λαμβάνει ἐν τῷ νηολογίῳ ἴδιον φύλλον, ἐκ δύο σελίδων, ἀποτελουσῶν ἐν πρόσωπον, ἀπαρτίζον τὴν μερίδα τοῦ πλοίου. Τὸ φύλλον φέρει ἐν ἐπικεφαλίδι, 1) τὸν αὐξοῦντα ἀριθμὸν τοῦ νηολογίου, 2) τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, 3) τὸ διεθνὲς αὐτοῦ σῆμα, 4) τὴν εἰς κόρους ὀλικὴν χωρητικότητα, 5) τὴν χρονολογίαν τοῦ πρωτοκόλλου καταμετρήσεως, 6) τὸ μέγιστον μῆκος, τὸ μέγιστον ἐξωτερικὸν πλάτος καὶ τὸ βάθος τοῦ πλοίου ἀπὸ τοῦ καταστρώματος τῆς καταμετρήσεως, καὶ 7) προκειμένου περὶ πλοίου κινουμένου διὰ μηχανικῆς δυνάμεως, τὴν εἰς ἵππους δύναμιν τῆς μηχανῆς αὐτοῦ.—Ἡ πρώτη σελὶς ἐκάστου φύλλου διαίρεται εἰς τρεῖς στήλας. Ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ ἀναγράφεται ὁ αὐξων ἀριθμὸς τῶν πράξεων. Ἐν τῇ δευτέρῃ πᾶσα πράξις ἐγγραφῆς πλοίου τὸ πρῶτον νηολογούμενον ἐν

ἑλληνικῷ νηολογίῳ, ὥς καὶ πᾶσα πρᾶξις μεταβιβάσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει πλοίου, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 31—32 τοῦ παρόντος. Ἐν τῇ τρίτῃ στήλῃ ἀναγράφονται αἱ παραπομπαὶ ἀπὸ φύλλου εἰς φύλλον ἢ ἀπὸ τόμου εἰς τόμον τοῦ νηολογίου ἢ εἰς τὰ ὑποθηκολόγια καὶ βιβλία κατασχέσεων, καὶ σημειοῦται, κατὰ τὸ ἀρθ. 35, ἡ ἀπώλεια τοῦ πλοίου καὶ πᾶσα ἄλλη κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐπιτρεπομένη σημείωσις.

Ἄρθ. 30.—Ἡ δευτέρα σελὶς τῆς μερίδος ἐκάστου πλοίου διαιρεῖται εἰς δυτὴν στήλας βοηθητικὰς. Αἱ ἐγγραφαὶ τῆς δευτέρας σελίδος γίνονται κατὰ τὸ ἀρθ. 32. Ἐν ἀσυμφωνίᾳ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ καὶ τῇ δευτέρᾳ σελίδι ἐγγραφῶν, ὑπερισχύουσιν αἱ ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι.

Ἄρθ. 31.—Ἡ κατὰ τὸ ἀρθ. 29 ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ ἐγγράφῃ γίνεται ὑπὸ τοῦ τηροῦντος τὸ νηολόγιον, διὰ πράξεως ἀναγραφομένης ἐν τῷ νηολογίῳ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν, συναπτῶς, ἄνευ κενῶν διαστημάτων καὶ περιχοῦσης, α') τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον τοῦ πλοιοκτήτου ἢ ἐκάστου αὐτῶν, ἂν ὦσι πολλοί, ἢ, προκειμένου περὶ ἐμπιρικῆς ἐταιρείας, τὴν ἐταιρικὴν ἐπωνυμίαν, τὴν ἔδραν τῆς ἐταιρείας, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐκπροσωποῦντος αὐτήν, β') τὸ ἐγγραφόν, ἐφ' οὗ στηρίζεται ἡ ἀπόκτησις ἢ ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος τοῦ πλοίου, μετὰ συνοπτικῆς περιλήψεως τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ μὲν συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἀναγράφεται ὁ αὐξων ἀριθμὸς, ἢ χρονολογία, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, καὶ ἡ ἔδρα τοῦ συμβολαιογράφου, ἐπὶ δὲ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου ἢ χρονολογία καὶ ὁ τόπος τῆς συντάξεως, γ') ἐπὶ ἐγγραφῇ πλοίου κατὰ πρῶτον ἐγγραφόμενου εἰς ἑλληνικὸν νηολόγιον καὶ ὅπερ περιῆλθεν εἰς τοὺς ἑλλήνας πλοιοκτήτας ἐκ κληρονομίας, εἰ μὲν πρόκειται περὶ κληρονομίας ἐξ ἀδιαθέτου, ἀναγράφεται ἡ κληρονομικὴ σχέσις τοῦ ἑλλήνος πλοιοκτήτου πρὸς τὸν ἀποβιώσαντα, τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ δημάρχου βεβαιοῦν τὴν πρὸς τὸν κληρονομούμενον συγγένειαν τοῦ κληρονόμου καὶ τὴν ἑλλειψιν ἐγγυτέρων συγγενῶν, ἢ ἡ περὶ τούτου ἀποφαινομένη δικαστικὴ ἀπόφασις καὶ τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ εἰκείου γραμματέως πρωτοδικῶν ἢ τοῦ ἀλλοδαποῦ δικαστηρίου τῆς κατοικίας τοῦ κληρονομούμενου περὶ μὴ ὑπάρξεως διαθήκης, εἰ δὲ πρόκειται περὶ κληρονομίας ἐκ διαθήκης, ἀντίγραφον κεκυρωμένον τῆς διαθήκης καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ γραμματέως τῶν πρωτοδικῶν περὶ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς καὶ περὶ τῆς μὴ προσβολῆς αὐτῆς, δ') ρητὴν μνείαν ἂν ἡ κυριότης εἶναι μετακλητὴ ἢ ἂν εἶναι περιορισμένη, ὅλον ἂν βαρύνεται δι' ἐπικαρπίας, ε') τὴν ἰθαγένειαν τῶν πλοιοκτητῶν, ἀναγραφομένης τῆς κατὰ τὸ β. διάταγμα τῆς 11 Νοεμβρίου 1836 (ἀρθ. 11) ἐνόρκου βεβαιώσεως.—Ἡ πρᾶξις χρονολογεῖται ὁλογράφως, καθ' ἡμέραν, μῆνα καὶ ἔτος καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ τηροῦντος τὸ νηολόγιον ὑπαλλήλου, σίροντος κάτωθι αὐτῆς ὀριζοντίαν γραφὴν.—Ἡ ἐγγράφῃ πλοίου ἐν ναυπηγήσει γίνεται κατὰ τὸ προσαρτώμενον τῷ παρόντι ὑπόδειγμα.

Ἄρθ. 32.—Προκειμένου περὶ μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος πλοίου, λόγῳ ἐξασφαλίσεως ἀπαιτήσεως, ἢ ἐγγράφῃ, πλὴν τῶν τοῦ ἀρθρου 31 στοιχείων, δεόν ὥπως περιέχῃ τὴν ρητὴν μνείαν ὅτι ἡ παρούσα μεταβίβασις κυριότη-

τος τοῦ πλοίου γίνεται λόγῳ ἀσφαλίσεως ἀπαιτήσεως, μνημονεύουσα τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεως κατὰ τε τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους καὶ τὴν προθεσμίαν τῆς πληρωμῆς.—Ἡ ἐν τῷ νηολογίῳ ἐγγραφὴ πρὸς ἐπάνοδον τῆς κυριότητος αὐτοδικαίως εἰς τὸν μεταβιβάσαντα γίνεται ἐν τῇ δευτέρῃ στήλῃ τῆς πρώτης σελίδος, περιέχουσα μνείαν τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τῆς ἀπαιτήσεως κατὰ κεφάλαιον, τόκους καὶ ἔξοδα, καὶ τὸ στηρίζον ταύτην ἔγγραφον, ὀριζόμενον προκειμένου μὲν περὶ συμβολαιογραφικοῦ ἔγγραφου, κατ' ἀριθμὸν, χρονολογίαν, ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ ἔδραν τοῦ συμβολαιογράφου, προκειμένου δὲ περὶ ιδιωτικοῦ ἔγγραφου, κατὰ τόπον ἐκδόσεως καὶ κατὰ χρονολογίαν. Ἡ πρᾶξις αὕτη χρονολογεῖται καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ τηροῦντος τὸ νηολόγιον.

Ἄρθ. 33.—Ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ τῆς δευτέρας σελίδος ἐκάστης μερίδος ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τῶν ἀρχικῶν πλοιοκτητῶν. Ἐν τῇ δευτέρᾳ τὰ τῶν πωλητῶν. Ἐν τῇ τρίτῃ τὰ τῶν ἀγοραστῶν. Ἐν τῇ τετάρτῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν πωληθέντων μεριδίων. Ἐν τῇ πέμπτῃ ὁ αὖξων ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ τῆς πρώτης σελίδος πράξεων. Ἐν τῇ ἕκτῃ τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τῶν αἰτίᾳ θανάτου γενομένων πλοιοκτητῶν ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ ἐγγράφεται πᾶσα αἰτία θανάτου μεταβολὴ κυριότητος πλοίου νενηολογημένου ἢ δὴ, ἀναγραφομένων τῶν ἄρθρῳ 11 μνημονευθέντων στοιχείων. Ἐν τῇ ἑβδόμῃ στήλῃ τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τῶν ἀγοραστῶν, λόγῳ ἀσφαλίσεως ἀπαιτήσεως, μετὰ συνοπτικῆς μνείας τοῦ ποσοῦ τῆς ἀπαιτήσεως ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ σημειοῦται καὶ ἡ ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ τῆς πρώτης σελίδος πρᾶξις περὶ ἐπάνοδου τῆς κυριότητος πρὸς τὸν πωλητὴν ἅμα τῇ ἐξοφλήσει. Ἐν τῇ ὀγδόῃ στήλῃ ἡ ἐκθεσις τῆς ἐνόρκου βεβαιώσεως καὶ πᾶσα σημείωσις ἀφορῶσα τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθ. 34.—Ἡ μετεγγραφὴ πλοίου ἐγγεγραμμένου ἐν νέῳ νηολογίῳ, κατὰ τὸ ἄρθ. 31, εἰς νηολόγιον ἐτέρου λιμένος γίνεται αἰτήσας τοῦ πλοιοκτήτου ἢ τῶν συμπλοιοκτητῶν τῶν κεκτημένων πέραν τοῦ ἐξ ἀδιαιρέτου ἡμίσεος τοῦ πλοίου πρὸς τὸν τηροῦντα τὸ νηολόγιον ἐν ᾧ πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ μετεγγραφὴ. Οὗτος γνωστοποιεῖ τὴν αἴτησιν ταύτην τῷ τηροῦντι τὸ νηολόγιον ἐν ᾧ τὸ πλοῖον εἶναι ἐγγεγραμμένον, ὅστις, σημειῶν ἐν τῷ νηολογίῳ αὐτοῦ (ἐν τῇ τρίτῃ στήλῃ τῆς πρώτης σελίδος τῆς μερίδος τοῦ πλοίου) τὴν αἴτησιν, ἐκδίδει πλήρως ἀντίγραφον τῆς σχετικῆς μερίδος τοῦ πλοίου, διαγράφων τοῦτο ἐκ τοῦ νηολογίου του καὶ πέμπων τὸ ἀντίγραφον πρὸς τὸν αἰτήσαντα τοῦτο νηολόγιον. Ὁ τελευταῖος ἐγγράφει τὸ πλοῖον συμφώνως τῷ ἀντιγράφῳ, ὅπερ καταθέτει ἐν τῷ ἀρχεῖῳ αὐτοῦ, σημειῶν ἐν τῇ στήλῃ τῶν παραπομπῶν, ὅτι ἐγένετο μετεγγραφὴ, ἀφοῦ ὅμως ἐγχειρισθῇ αὐτῷ πιστοποιητικὸν περὶ μὴ ὑπάρξεως ὑποθηκῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἢ ἀντίγραφον συμβολαιογραφικῆς συναινέσεως τῶν ἐνυποθηκῶν πιστωτῶν πρὸς μεταγραφὴν.

Ἄρθ. 35.—Ἐπὶ ἀπωλείας τοῦ πλοίου, λόγῳ ναυαγίου, πυρκαϊᾶς, καταβύθισης, συγκρούσεως, ἢ ἄλλως, ἢ ἐπὶ ἀπωλείας τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγενείας τοῦ πλοίου, λόγῳ μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος αὐτοῦ, εἴτε ἐν ὧν εἴτε

κατὰ ἐξ ἀδαιρέτου μέρος μεῖζον τοῦ ἡμίσεος, εἰς πλοιοκτητῆτας ἀλλοδαπούς, διαγράφεται τὸ πλοῖον ἐκ τοῦ νηολογίου.—Ἡ διαγραφή αὕτη γίνεται συνεπεὶς διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν πρὸς τὸν λιμενάρχην περὶ διαγραφῆς, ἣν ἐκδίδει τὸ ὑπουργεῖον ναυτικῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρ' αὐτοῦ συλλεγεῖσθαι ἀποδείξεων περὶ ὑπάρξεως περιπτώσεως διαγραφῆς τοῦ πλοίου.—Πλὴν τῆς κατὰ τὸ ἀρθ. 29 μνείας, ἐν τῇ τρίτῃ στήλῃ γίνεται καὶ διαγραφὴ, διὰ δύο ἀπεχουσῶν ἀλλήλων πλαγιῶν γραμμῶν, τῆς ὅλης ἐγγραφῆς, ἀνευ βλάβης τοῦ εὐαναγνώστου αὐτῆς.—Τὸ ἐγγραφὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν τηρεῖται ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τοῦ τηροῦντος τὸ νηολόγιον.

Ἄρθ. 36.—Ἐὰν ὁ τηρῶν τὸ νηολόγιον δὲν δύναται νὰ καταχωρίσῃ ἐν αὐτῷ, ἐλλείψει χρόνου, ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀπάσας τὰς διὰ τὸ νηολόγιον ἐγγραφὰς τῆς αὐτῆς ἡμέρας, συντάσσει ἐκθεσιν, ἣν ἐν τοῖς κεντρικοῖς λιμεναρχείοις καταχωρίζει ἐν τῷ βιβλίῳ ἐκθέσεων. Ἐν τῇ ἐκθέσει μνημονεύει συνοπτικῶς ἀπάσας τὰς πρὸς ἐγγραφὴν αἰτήσεις μετὰ τῶν ἐγγράφων αὐτῶν κατ' ἡμερολογεῖ καὶ ὑπογράφει ταύτην, προβαίνει δὲ ἀνυπερθέτως ἐντὸς πέντε ἡμερῶν εἰς τὰς ἐν τῷ νηολογίῳ ἐγγραφὰς, ἀναγράφων τὴν χρονολογίαν τῆς συντάξεως τῆς ἐκθέσεως καὶ μνημονεύων ἐν τῇ στήλῃ τῶν παρατηρήσεων τὴν ἐκθεσιν.

Ἄρθ. 37.—Ἐὰν ὁ τηρῶν τὸ νηολόγιον ᾔθελεν ἀρνηθῇ ἐγγραφὴν τινα ἕνεκα οὐσιωδestatῶν ἐλλείψεων ἐν τοῖς ἐγγράφοις τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἐγγραφὴν, ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἐκθεσιν, εἴτε ἐν τῷ βιβλίῳ ἐκθέσεων, ἐν τοῖς κεντρικοῖς λιμεναρχείοις, εἴτε ἐν ἰδίῳ φύλλῳ χάρτου, ἐν ταῖς λοιπαῖς λιμενικαῖς ἀρχαῖς. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζεται τὸ ἀρθρον 19 τοῦ παρόντος.

Κεφάλαιον Ε'.—Περὶ ἐγγράφου ἐθνικότητος καὶ περὶ μετονομασίας πλοίου

Ἄρθ. 33.—Πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἐλληνικῆς ἰθαγενείας τοῦ τὸ πρῶτον νηολογουμένου πλοίου, ἐκδίδεται «ἐγγραφὸν ἐθνικότητος», κατὰ τὸ προσαρτώμενον τῷ παρόντι ὑπόδειγμα, προηγουμένης τῆς κατὰ τὸ β. δ. τῆς 14 Νοεμβρίου 1836 ἐγγυήσεως. Τὸ ἐγγραφὸν ἐθνικότητος ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ λιμεναρχοῦ «ἐντολῇ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν».

Ἄρθ. 39.—Ἐπὶ πάσης ὀλικῆς μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος τοῦ πλοίου, εἴτε διὰ πράξεως ἐν ζῳῇ εἴτε διὰ πράξεως αἰτία θανάτου, ἐκδίδεται νέον ἐγγραφὸν ἐθνικότητος, τὸ δὲ παλαιὸν ἐπιστρέφεται, τιθέμενον ἐν τῷ ἀρχεῖῳ, ἀφοῦ ἀκυρωθῇ, χιαζόμενον ὑπὸ τοῦ τηροῦντος τὸ νηολόγιον.—Αἱ μεταβιβάσεις ποσοστῶν ἐξ ἀδαιρέτου τοῦ πλοίου σημειοῦνται ὀπισθεν τοῦ ἐγγράφου ἐθνικότητος. Ἐὰν δὲ ἐγένοντο τοιαῦται μεταβιβάσεις ποσοστῶν

ἐξ ἀδιαιρέτου πέρα τοῦ ἡμίσεος τοῦ πλοίου πρὸς ἄλλοδαπούς καὶ τὸ ἐντεῦθεν πλοῖον ἀπώλεσε· τὴν ἐλληνικὴν ἰθαγένειαν, ἐπιστρέφεται πρὸς τὸν τηροῦντα τὸ νηολόγιον τὸ ἔγγραφον ἐθνικότητος.— Ἐν ἣ περιπτώσει ἡ μεταβίβασις γίνεται λόγῳ ἐξασφαλίσεως ἀπαιτήσεως, δὲν σημειοῦται ἡ μεταβίβασις ἐν τῷ ἔγγράφῳ ἐθνικότητος, οὐδὲ ἐκδίδεται νέον τοιοῦτον πρὸς τὸν τοιοῦτον δανειστήν.— Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ ἔγγράφου ἐθνικότητος, ἐκδίδεται νέον, ἐπὶ ἐνόρκῳ βεβαιώσει τῆς ἀπωλείας, ἐνώπιον εἰρηνοδικείου, τοῦ πρακτικοῦ τοῦ ὁποῖου ἀντίγραφον κατατίθεται ἐν τῷ ἀρχεῖῳ σημειουμένης ἐν τῷ νέῳ τῆς ἀπωλείας τοῦ παλαιοῦ.

Ἄρθ. 41.— Προκειμένου περὶ πλοίου ἄλλοδαποῦ, οὗτινος ἡ κυριότης ἀποκτᾶται παρ' ἑλλήνος ἐν τῇ ἁλλαδαπῇ καὶ ὅπερ, διαγραφὴν ἐκ τοῦ ἄλλοδαποῦ νηολογίου, πρόκειται νὰ νηολογηθῇ ἐν ἐλληνικῷ νηολογίῳ, ὁ Ἕλλην πρόξενος τοῦ λιμένος τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου χορηγεῖ τῷ πλοίῳ, σὺν τοῖς λοιποῖς προσωρινοῖς ἀποδημητηρίοις ἔγγραφοις, καὶ προσωρινὸν ἔγγραφον ἐθνικότητος. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο συντάσσεται κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ ἁρθροῦ 38.— Ὅπισθεν τοῦ προσωρινοῦ τούτου ἔγγράφου ἐθνικότητος σημειοῦται τὸ ἔγγραφον τῆς ἀποκτήσεως τοῦ πλοίου καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ συνοπτικῶς, ὑπὸ τοῦ προξένου, χρονολογοῦντος καὶ ὑπογράφοντος.— Μετὰ τὸν ἔγγραφὴν ἐν ἐλληνικῷ νηολογίῳ, τὸ προσωρινὸν ἔγγραφον ἐθνικότητος, κατατίθεται ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τοῦ τηροῦντος τὸ νηολόγιον, ἀντικαθιστάμενον δι' ὀριστικοῦ τοιοῦτου.

Ἄρθ. 42.— (Ὅρα ἄρθ. 250 E. N.).

Κεφάλαιον ΣΤ'. — Περὶ σηματολογήσεως πλοίων

Ἄρθ. 43.— Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ ἀμέσως μετὰ τὴν καταμέτρησιν καὶ τὴν νηολόγησιν τοῦ πλοίου καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἔγγράφου ἐθνικότητος χορηγεῖ τῷ πλοίῳ, ἐφ' ὅσον ἡ καθαρὰ αὐτοῦ χωρητικότης εἶναι 30 κόρων καὶ ὀνωτέρω, διεθνὲς σῆμα ἐκ τεσσάρων γραμμάτων τῆς ἐλληνικῆς ἀλφαβήτου, ὡς ἰδιαιτέρον ἐκάστου πλοίου χαρακτηριστικὸν ταυτότητος γνώρισμα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ διεθνoῦς κώδικος περὶ σημάτων. Περὶ τοῦ χορηγηθέντος σήματος εἰδοποιεῖ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Ἀλλαγὴ τοῦ ἀπαξ χορηγηθέντος σήματος δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε χρῆσις τοῦ αὐτοῦ σήματος δι' ἕτερον πλοῖον.

Ἄρθ. 41.—Ἐν τῷ τμήματι τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν τηρεῖται ἀμνηστῶν σηματολογήσεως ἐμπορικῶν πλοίων», ἐνθα καταχωρίζονται ἅπαντα τὰ ἑλληνικὰ ἐμπυρικὰ πλοῖα, τὰ καθαρᾶς χωρητικότητος τῶν τριάνοντα κόρων καὶ ἀνωτέρω, σημειουμένου δι' ἑκαστον πλοῖον τοῦ ὀνόματος, τοῦ διεθνοῦς σήματος, τοῦ εἴδους τοῦ πλοίου (ιστιοφόρον ἢ ἀτμόπλοιον), τῆς δυνάμεως τῆς μηχανῆς, τοῦ λιμένος τῆς νηολογήσεως τοῦ πλοίου καὶ τῆς εἰς κόρους καθαρᾶς αὐτοῦ χωρητικότητος.

Γ) Νόμ. ΥΜΔ 1858 «περὶ χωρητ. τῶν ἐμπορ. πλοίων α' τάξεως».

Δ) Νόμ. ΓΤΙΕ]1908 «περὶ καταμετρ. τῆς χωρητ. τῶν ἐμπορ. πλοίων», τροποποιηθεὶς ὑπὸ τῶν νόμ. ΓΩΝΘ]1911, Ν.Δ. 29 Σεπτ. 1925 Ν. 4476]1930, Β.Δ. 20 Φεβρ. 1909 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ν. ΓΤΙΕ κλπ».

Ε) Νόμ. 4003]1929 «περὶ κυρώσεως τῆς διεθνοῦς συμβ. περὶ καταμετρ. τῶν πλοίων τῆς ἐσωτερικῆς ναυσιπλοΐας» (Ἐφ. Κυβ. Α, 75).

ΣΤ) Νόμ. 6113]1934 «περὶ κυρώσεως δηλώσεων καὶ συμφωνιῶν μετὰ ξένων Κρατῶν περὶ ἀμοιβαίας ἀναγνωρίσεως τῶν πιστοπ. καταμετρ. ἐμπορ. πλοίων» (Ἐφ. Κυβ. Α, 174).

Ζ) Συμβάσεις μετὰ ξένων Κρατῶν κυρωθεῖσαι ὑπὸ τῶν νόμων 2874] 1927, 3653]1928, 3576]1928, 3627]1928, 3574]1928, 3575]1928, 4479]1930, Διάτ. 1]20 Ἰουν. 1934, κλπ.

Η) Νόμ. 567]1948 «περὶ φορολογίας μηχανοκινήτων πλοίων».

*Κεφάλαιον Β'. — Περὶ μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος πλοίου πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεως **

Ἄρθ. 233.—Ἡ κυριότης πλοίου δύναται νὰ μεταβιβασθῇ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 7 πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεως.— Ἡ τοιαύτη μεταβίβασις τελεῖ ὑπὸ τὴν διαλυτικὴν αἵρεσιν τῆς πληρωμῆς τοῦ χρέους μετὰ τῶν τόκων καὶ ἐξόδων, ἧς βεβαιωθείσης καὶ ἐγγράφως καταχωρισθείσης ἐν τῷ οἰκείῳ νηολογίῳ, ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως ἡ κυριότης εἰς τὸν μεταβιβάσαντα.

Ἄρθ. 234.—Ὁ ὀφειλέτης καὶ μετὰ τὴν κατὰ τὸ προηγου-

* Ρόκα, Ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος τοῦ πλοίου πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεως, Ἀρχ. ἰδιωτ. δικ., 1944.—Ὅρα ἄρθ. 32, 33, 40, Β. Δ. 1910, ἀνωτ. σελ. 297, 298, 299.

μενον ἄρθρον μεταβίβασιν διαχειρίζεται καὶ ἐκμεταλλεύεται τὸ πλοῖον δι' ἴδιον αὐτοῦ λογαριασμόν, εἰσπράττει τοὺς ναύλους, φέρει τοὺς κινδύνους τοῦ πλοίου καὶ εὐθύνεται καὶ ἀπέναντι τῶν τρίτων διὰ τὰς παντὸς εἰδους ὑποχρεώσεις τὰς συνομολογηθείσας ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου, ὡς καὶ διὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ καὶ τοῦ πληρώματος.—Δύναται νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς εὐθύνης ἐκ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ πλοιάρχου καὶ ἐκ τῶν πράξεων αὐτοῦ καὶ τοῦ πληρώματος, παραχωρῶν τὸ πλοῖον ὑφ' οὓς καὶ ὁ πλοιοκτήτης ὄρους· ἢ τοιαύτη ὅμως παραχώρησις οὐδόλως παραβλάπτει τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 236 δικαιώματα τοῦ δανειστοῦ.

Ἄρθ. 235.—Ὁ δανειστής δύναται ν' ἀντικαθιστᾷ τὸν πλοίαρχον, καὶ ἂν οὗτος εἶναι αὐτὸς ὁ ὀφειλέτης.—Ὁ οὕτως ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ διοριζόμενος πλοίαρχος ἐξακολουθεῖ τὴν διοίκησιν τοῦ πλοίου διὰ λογαριασμόν τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθ. 236.—Μὴ-καταβληθέντος τοῦ χρέους κατὰ τὴν λῆξιν, ὁ δανειστής δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 307 καὶ 309 δικαστικὴν ἐκποίησην τοῦ πλοίου, ὅπως πληρωθῇ τὴν ἀπαίτησίν του, κατατάσσόμενος ἀμέσως μετὰ τὰ ἐπὶ τοῦ πλοίου προνόμια καὶ τὰς ὑποθήκας.—Πᾶσα ἐκ τῶν προτέρων συμφωνία, ὅπως, ἐν περιπτώσει μὴ καταβολῆς τοῦ χρέους, καταστῇ ὁ δανειστής ἀμετάκλητος κύριος τοῦ πλοίου, εἶναι ἄκυρος.

Ἄρθ. 237.—Ἐὰν τὸ τίμημα δὲν ἐξαρκέσῃ πρὸς πληρωμὴν τοῦ χρέους, ὁ ὀφειλέτης παραμένει προσωπικῶς ὑπόχρεως διὰ τὸ ὑπόλοιπον.—Εἰς τὸν αὐτὸν ὀφειλέτην περιέρχεται τὸ ὑπόλοιπον τοῦ τιμήματος μετὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους.

Ἄρθ. 238.—Ὁ ὀφειλέτης ἐν τῇ ἐκμεταλεύσει τοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ καταβάλῃ τὴν ἐπιμέλειαν συνετοῦ πλοιοκτήτου.—Ἐὰν τὸ πλοῖον ἀπολεσθῇ ἢ ὑποστῇ βλάβας, μειούσας τὴν ἐξ αὐτοῦ ἀσφάλειαν τοῦ δανειστοῦ, οὗτος δικαιούται νὰ ζητήσῃ καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τὴν πληρωμὴν τῆς ἀπαιτήσεώς του.—Ὁ ὀφειλέτης δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκποίησην τοῦ πλοίου, προσφέρων ἐπαρκῇ ἀσφάλειαν, ἐὰν αἱ βλάβαι προῆλθον ἄνευ πταίσματος αὐτοῦ.

Κεφάλαιον Γ'. — Περὶ τῶν ναυτικῶν προνομίων *

Ἄρθ. 239.—Εἶναι προνομιοῦχοι ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου κατὰ τὴν κατωτέρω τάξιν μόνον αἱ ἀκόλουθοι ἀπαιτήσεις. α') Τὰ δικαστικά ἔξοδα τὰ γινόμενα πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον τῶν δανειστῶν, οἱ φόροι καὶ τὰ τέλη τοῦ Δημοσίου καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ κατάπλου τοῦ πλοίου εἰς τὸν λιμένα μέχρι τῆς ἐκποιήσεως αὐτοῦ ἔξοδα φυλάξεως καὶ συντηρήσεως. β') Οἱ μισθοὶ τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πληρώματος ἀπὸ τῆς τελευταίας ναυτολογίας μέχρις ἑξ μηνῶν, ὡς καὶ τὰ διὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα δικαιώματα τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου. γ') Τὰ ἔξοδα καὶ αἱ ἀμοιβαὶ ναυαγιαρέσεως καὶ ἐπιθαλασίου ἀρωγῆς. δ') Αἱ λόγῳ συγκρούσεως ὀφειλόμεναι ἀποζημιώσεις εἰς ἄλλο πλοῖον, εἰς τὸ φορτίον αὐτοῦ ἢ εἰς τὰ ἐν αὐτῷ πρόσωπα.—Τὰ ἀνωτέρω προνόμια προτιμῶνται τῆς ναυτικῆς ὑποθήκης. [Βελγ. 19, 23].

Ἄρθ. 240.—Οἱ προνομιοῦχοι δανεισταὶ τῆς αὐτῆς τάξεως καταιάσσονται συμμέτρως ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκειᾶς τοῦ τιμήματος.—Ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἐκ ναυαγιαρέσεως ἢ ἐπιθαλασίου ἀρωγῆς, αἱ μεταγενέστερον γεννηθεῖσαι προτιμῶνται τῶν προγενεστέρων. [Βελγ. 24].

Ἄρθ. 241.—Τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 239 προνομιοῦχους ἀπαιτήσεις δικαιουται ὁ δανειστής νὰ ἐπιδιώξῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου, καὶ ἂν τοῦτο περιέλθῃ εἰς τρίτον διακάτοχον.—Ἐκτὸς τῶν γενικῶν λόγων ἀποσβέσεως, τὰ προνόμια σβέννυνται. α') Διὰ τῆς ἐκποιήσεως τοῦ πλοίου ἐν δημοσίῳ πλειστηριασμῷ, κατὰ τὰ ἄρθρα 263-276. β') Ἐπὶ ἐκουσίας ἐκποιήσεως τοῦ πλοίου, ἐάν, ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡ πρᾶξις τῆς ἐκποιήσεως καταχωρισθῇ εἰς τὸ οἰκεῖον νηολόγιον, δὲν ζητήσῃ ὁ πιστωτὴς δι' ἀγωγῆς κατὰ τοῦ τρίτου διακατόχου τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ προνομίου του.—Διὰ τῆς δικαστικῆς ἀναγνώρισεως τοῦ προνομίου

* Ἀναστασιάδου, § 316 ἐπ., Παπαφωτεινοῦ, § 1 ἐπ., Πεττιμεζᾶ, § 21 ἐπ., Μάγου, Τὰ ναυτικά προνόμια εἰς τὸ ναυτικὸν διεθν. δίκ. —

ὁ τρίτος διακάτοχος καθίσταται καὶ προσωπικῶς ὀφειλέτης τῆς ἀπαιτήσεως μέχρι τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀγωγῆς ἀξίας τοῦ πλοίου, ἐὰν δὲν παραδίδῃ τοῦτο πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ἀπαιτήσεως. [Ε. Ν. 190, 193, 194, Βελγ. 20, 38, Ἰταλ. 678].

Ἄρθ. 242.—Ἡ μεταβολὴ τῆς ἐθνικότητος δὲν παραβλάπτει τὰ ἐπὶ τοῦ πλοίου ὑφιστάμενα δικαιώματα.—Ἡ ἔκτασις τῶν δικαιωμάτων τούτων ῥυθμίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς σημαίας, ἣν ἔφερε νομίμως τὸ πλοῖον κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταβολῆς τῆς ἐθνικότητος. [Βελγ. 22].

Κεφάλαιον Δ'. — Περὶ ναυτικῆς ὑποθήκης *

Ἄρθ. 243.—Ναυτικὴ ὑποθήκη συνομολογεῖται μόνον διὰ συμβάσεως περιβεβλημένης τὸν τύπον συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου καὶ ἀποκτᾶται δι' ἐγγραφῆς εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 256 ὑποθηκολόγιον. [Ν. ὑποθ. 1, 7, Βελγ. 25, Γλ. ν. ὑποθ. 2].

Ἄρθ. 244.—Μόνος ὁ πλοιοκίτης, ἡ ὁ ἔχων εἰδικὴν αὐτοῦ διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἐντολὴν, δύναται νὰ συστήσῃ ναυτικὴν ὑποθήκην.—Ὁ πλοίαρχος ἄνευ εἰδικῆς ἐντολῆς τοῦ πλοιοκτῆτου δύναται νὰ ὑποθηκεύσῃ τὸ πλοῖον ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 321. [Ν. ὑποθ. 3, 5, Βελγ. 25].

Ἄρθ. 245.—Ἡ ναυτικὴ ὑποθήκη συνιστᾶται μόνον ἐπὶ εἰδικῶς καθοριζομένου πλοίου καὶ δι' ὠρισμένην χρηματικὴν ποσότητα.—Δύναται νὰ συστηθῇ καὶ ἐπὶ ναυπηγουμένου πλοίου, ἐὰν τοῦτο εἶναι νηολογημένον, κατὰ τὸ ἄρθρον 229. [Βελγ. 26, Ν. ὑποθ. 5, Γλ. ν. ὑποθ. 5].

Ἄρθ. 246.—Ναυτικὴ ὑποθήκη ἐπὶ ἑλληνικοῦ πλοίου συνομολογεῖται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διὰ δημοσίου ἐγγράφου, ἀποκτᾶται δὲ ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ οἰκεῖον ὑποθηκολόγιον καὶ ἂν συνωμολογήθῃ ἐπὶ πλοίου εὐρισκομένου ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. [Ν. ὑποθ. 10, Γλ. ν. ὑποθ. 33 § 2].

Ἄρθ. 247.—Ἐλλείψει ἐναντίας συμφωνίας, ἡ ναυτικὴ ὑπο-

* Ἀναστασιάδου, § 317 ἐπ., Πετιμεζᾶ, σελ. 95 ἐπ., Σούρλου, Ἡ ἐμπράγ. ἀσφάλεια ἐν τῷ ναυτ. δικ., 1939.

θήκη ἐπεκτείνεται ἐπὶ τῶν παρακολουθημάτων τοῦ πλοίου καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ ναύλου. [N. ὑποθ. 4, Βελγ. 27].

Ἄρθ. 248.—Ἡ ὑποθήκη ἐξασφαλίζει ἐν τῇ αὐτῇ τάξει τὸ κεφάλαιον καὶ τριῶν ἐτῶν τόκους. [Βελγ. 28].

Ἄρθ. 249.—Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 537 ἐδ. 4 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου ἀκυρότης χωρεῖ ἐπὶ ναυτικῆς ὑποθήκης μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ὑποθήκη ἐχορηγήθη πρὸς ἀσφάλειαν προγενεστεράς ὀφειλῆς.

Ἄρθ. 250.—Τοῦ ἐνυποθήκου πλοίου ἀπαγορεύεται ἡ μεταβολὴ λιμένος νηολογήσεως, ἄνευ τῆς συναινέσεως τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν πιστοποιουμένης ἐγγράφως.—[N. Δ. 6 Αὐγ.] 8 Σεπτ. 1923 «περὶ μετονομασίας ἐνυποθήκων πλοίων», ἄρθ. 2). Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ μετονομασία ἐνυποθήκου πλοίου ἄνευ τῆς ἐγγράφου συγκαταθέσεως τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν. Ὁ λιμενάρχης τοῦ λιμένος ὅπου εἶναι νηολογημένον τὸ ἐνυπόθηκον πλοῖον, ἅμα τῇ ἐγγραφῇ τοῦ νέου ὀνόματος εἰς τὰ νηολόγια, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ἀρμόδιον ναυτικὸν ὑποθηκοφύλακα, ὅπως ἐπιφέρῃ τὰς δεοῦσας διορθώσεις εἰς τὰ ὑποθηκολόγια*.

Ἄρθ. 251.—Ἡ συμβατικὴ ἐκποίησης ἐνυποθήκου πλοίου εἰς ἄλλοδαπὸν, εἴτε ὀλοκλήρου, εἴτε κατὰ ποσοστὸν ἐπιφέρει τὴν ἀποβολὴν τῆς ἐλληνικῆς ἐθνικότητος τοῦ πλοίου, γενομένη ἄνευ συναινέσεως τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν, βεβαιουμένης διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, εἶναι ἄκυρος, ὁ δὲ ἐκποιῶν πλοιοκτήτης τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 500—2000 δραχμῶν, ἐπιφυλασσομένης πάσης ἀστικῆς ἀποζημιώσεως. [Γλ. ν. ὑποθ. 33].

Ἄρθ. 252.—Ἡ περὶ ναυτικῆς ὑποθήκης σύμβασις ἐκτὸς τῶν στοιχείων τοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, περιέχει. α') τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 228 ἢ 229 χαρακτηριστικὰ ταυτότητος τοῦ πλοίου καὶ τὸν αὐξοντα ἀριθμὸν νηολογήσεως. β') Τὴν ἔκτασιν τῆς ὑποθήκης ἐφ' ὅλου ἢ ἐπὶ μέρους τοῦ πλοίου. γ') Τὸ

* Ὅρα καὶ Β. Δ. 7]12 Σεπτ. 1993 «περὶ μετονομασίας πλοίων», Ν. 2993] 1992 «περὶ μεταβιβάσεως ἢ ὑποθηκεύσεως εἰς ἄλλοδαπούς ἑλλήν. πλοίων καὶ πλωτῶν ναυπηγημάτων», κλπ. Καὶ ἀνωτ. σημ. ** ὑπὸ ἄρθ. 232, σελ. 291.

ποσὸν τοῦ κεφαλαίου, τὸν συμπεφωνημένον τόκον καὶ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς αὐτῶν. δ') Τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ ὑποθηκοφύλακος.—Ἐλλείπει διορισμοῦ ἀντικλήτου, αἱ ἐπιδόσεις αἱ σχετιζόμεναι πρὸς τὴν ὑποθήκην δύνανται νὰ γίνωσιν εἰς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ πρωτοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἔδρευει ὁ ὑποθηκοφύλαξ. [Ν. ὑποθ. 6, Βελγ. 30].*

Ἄρθ. 253.—Ὁ ὑποθηκοφύλαξ ὀφείλει νὰ ἐγγράψῃ ἐν τῷ ὑποθηκολογίῳ. α') Τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τοῦ περὶ τῆς ὑποθήκης ἐγγράφου καὶ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν ἔδραν τοῦ συντάξαντος αὐτὸ δημοσίου ὑπαλλήλου. β') Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν συμβαλλομένων. γ') Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον χαρακτηριστικὰ ταυτότητος τοῦ πλοίου. δ') Τὴν ἔκτασιν τῆς ὑποθήκης. ε') Τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου, τὸν συμπεφωνημένον τόκον καὶ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς αὐτῶν. στ') Τὸν διορισθέντα ἀντίκλητον.

Ἄρθ. 254.—Ἡ ναυτικὴ ὑποθήκη ἀκολουθεῖ τὸ πλοῖον, εἰς οἵουδῆποτε χεῖρας καὶ ἂν μεταβιβασθῇ τοῦτο.—Ἐπὶ πολλῶν ὑποθηκῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου ἡ κατάταξις γίνεται κατὰ τὴν χρονολογικὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς.—Αἱ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγγραφεῖσαι ὑποθῆκαι κατατάσσονται συμμέτρως.—Ἐὰν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγένετο ἐγγραφὴ κατασχέσεως καὶ ὑποθήκης, προτιμᾶται ἡ κατάσχεσις.—Ἐὰν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγένετο ἐγγραφὴ ὑποθήκης καὶ μεταβολῆς κυριότητος, προτιμᾶται ἡ ὑποθήκη.—Ἐὰν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγένετο ἐγγραφὴ κατασχέσεως καὶ μεταβολῆς κυριότητος, προτιμᾶται ἡ κατάσχεσις. [Ν. ὑποθ. 18, Γλ. ν. ὑποθ. 17].

Ἄρθ. 255.—Ἡ ὑποθήκη ἐξαλείφεται. α') Διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἐμφαίνοντος τὴν πρὸς ἐξάλειψιν τῆς ὑποθήκης συναίνεσιν τοῦ ἐνυποθήκου δανειστοῦ. β') Διὰ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως διατασσούσης τὴν ἐξάλειψιν. γ') Διὰ πρόσαγωγῆς ἀντιγράφου κατακυρωτικῆς περιλήψεως βεβαιούσης καὶ τὴν πληρωμὴν τοῦ τιμήματος ἐν περιπτώσει ἀναγκαστικῆς

* Ν. 585[1943 ἀπερὶ ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ πλοίων κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθ. 245 καὶ 252 τοῦ Ἑμπ. Ν.], Ἐφ. Κυβ. Α, 85.

ἐκποιήσεως τοῦ πλοίου.—Ὁ ὑποθηκοφύλαξ ἐν τῇ πράξει τῆς ἐξαλείψεως τῆς ὑποθήκης ὀφείλει νὰ ἀναφέρῃ τὰ δικαιολογούντα τὴν ἐξαλείψιν δημόσια ἔγγραφα καὶ νὰ τηρῇ ἐν ἰδίῳ φακέλλῳ ἀντιπεφωνημένα ἀντίγραφα αὐτῶν.

Ἀρθ. 256.—Ἐν τῇ ναυτικῇ ὑποθήκῃ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ ἀστικῆς ὑποθήκης, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιῶνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἢ ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὴν ἰδιάζουσαν φύσιν τῆς ναυτικῆς ὑποθήκης.—Τὸ ἄρθρον 238 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς ναυτικῆς ὑποθήκης.

Ἀρθ. 257.—Παρ' ἐκάστῳ κεντρικῷ λιμεναρχεῖῳ τηρεῖται εἰδικὸν βιβλίον ἐγγραφῆς ὑποθηκῶν (ὑποθηκολόγιον), ἐν ᾧ ἐγγράφονται αἱ ὑποθήκαι τῶν πλοίων τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν νηολογίῳ τῆς περιφερείας τοῦ κεντρικοῦ λιμεναρχείου.—Διὰ Β. Διατάγματος δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ ἴδρυσις ὑποθηκολογίων καὶ ἐν τῇ ἑδρᾷ ἐτέρων λιμενικῶν ἀρχῶν.

Ἀρθ. 258.—Τὸ νηολόγιον καὶ τὸ ὑποθηκολόγιον τηροῦνται ἐν τοῖς κεντρικοῖς λιμεναρχείοις παρ' ἀξιοματικοῦ τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ ἔχοντος δίπλωμα διδάκτορος νομικῆς.—Ἐν ταῖς ἄλλαις λιμενικαῖς ἀρχαῖς τὸ νηολόγιον τηρεῖται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν.—Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δύναται νὰ διορισθῇ εἰδικὸς ὑποθηκοφύλαξ, συμφώνως πρὸς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὅστις τηρεῖ καὶ τὸ νηολόγιον.

Ἀρθ. 259.—Ὁ τηρῶν τὸ νηολόγιον ἢ τὸ ὑποθηκολόγιον βαθμοφόρος τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐκ δόλου ἢ ἀμελείας, ὑπάγεται εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια, τελεῖ δὲ καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας οὗτος ἐδρεύει.

Ἀρθ. 260.—Ἐπὶ τοῦ ὑποθηκολογίου ἐφαρμόζονται αἱ ἀρχαὶ τῶν βιβλίων τῆς ἀστικῆς ὑποθήκης, ἐκάστου πλοίου λαμβάνοντος ἴδιον φύλλον.

Ἀρθ. 261.—Ἐπὶ τῆς ναυτικῆς ὑποθήκης δὲν ἰσχύουσιν ὁ Ἀναστασιακὸς νόμος μετὰ τῶν σχετικῶν αὐτῷ διατάξεων, ἡ

τοῦ Βελλειανείου δόγματος καὶ τῶν σχετικῶν διατάξεων ἀπαγόρευσις ἀναδοχῆς ἀλλοτρίου χρέους ὑπὸ γυναικὸς καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1507-1509 τοῦ Ἰονίου κώδικος.

Ἄρθ. 262.—Αἱ ἐπὶ ναυτικῇ ὑποθήκῃ συστατικαὶ ὑποχρεώσεως συμβάσεις ὑπόκεινται εἰς τὸ τέλος τῆς ἐμπορικῆς τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου κλίμακος.—Ἐὰν ἡ ναυτικὴ ὑποθήκη παρεχωρήθη πρὸς ἐξασφάλισιν προὑπαρχούσης ὀφειλῆς, διὰ τὴν συννομολόγησιν τῆς ὁποίας ἐπληρώθη τὸ νόμιμον ἀναλογικὸν τέλος, καταβάλλεται πάγιον τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν πέντε. [Ν. ὑποθ. 2. Γλ. ν. ὑποθ. 2 § 2] *.

Β. Δ. «περὶ νηολογίων, ναυτικῶν ὑποθηκολογίων κλπ.», τῆς 10|17 Ἰουλ. 1910.

Κεφάλαιον Β'.— Περὶ ὑποθηκολογίου

Ἄρθ. 8.—Παρ' ἐκάστῳ Κεντρικῷ Λιμεναρχεῖῳ τηρεῖται ἴδιον ὑποθηκολόγιον ἱστιοφόρων πλοίων καὶ ἴδιον ἀτμοπλοίων, ἐν ᾧ ἐγγράφονται καὶ τὰ δι' ἄλλης μηχανικῆς δυνάμεως κινούμενα πλοῖα, ἐν δὲ κοινὸν βιβλίον ἐκθέσεων.—Παρ' ἐκάστῳ λιμεναρχεῖῳ κεντρικῷ ἢ μὴ καὶ ὑπολιμεναρχεῖῳ τηρεῖται ἐν βιβλίῳ κατασχέσεων πλοίων, κοινὸν διὰ τε τὰ ἱστιοφόρα καὶ τὰ διὰ μηχανικῆς δυνάμεως κινούμενα πλοῖα.*

Ἄρθ. 9.—Ἐν τῷ ὑποθηκολογίῳ ἕκαστον πλοῖον λαμβάνει ἴδιον φύλλον, ἐκ δύο σελίδων. Ἀμα τῇ πληρώσει τοῦ φύλλου ἀνοίγεται διὰ τὸ αὐτὸ πλοῖον νέον φύλλον, καὶ γίνεται ἀμοιβαία παραπομπὴ ἐκ τοῦ ἐνὸς πρὸς τὸ ἕτερον φύλλον.

Ἄρθ. 10.—Ἐκάστη σελὶς τοῦ ὑποθηκολογίου, περιέχουσα ἐν ἐπικεφαλίδι τὸ ὄνομα καὶ τὸ διεθνές σημεῖον τοῦ ἐνυποθήκου πλοίου καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ νηολογίου διαιρεῖται εἰς πέντε στήλας. Ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ ἀναγράφεται ὁ αὐξων ἀριθμὸς τῆς ὑποθήκης, ἐν τῇ δευτέρᾳ ἡ ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης, ἐν τῇ τρίτῃ τὸ διὰ τῆς ὑποθήκης ἀσφαλιζόμενον ποσὸν δι' ἀραβικῶν ἀριθμῶν, ἐν τῇ τετάρτῃ αἱ ἐξαλείψεις, αἱ ἐκχωρήσεις, αἱ ἀπὸ φύλλου εἰς φύλλον ἢ ἀπὸ τόμου εἰς τόμον παραπομπαὶ καὶ ἄλλαι κατὰ τὸν περὶ ἀστικῆς ὑποθήκης νόμον ἐπιτροπόμεναι παρατηρήσεις, ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ αἱ ἀναγκαστικαὶ καὶ συντηρητικαὶ κατασχέσεις.

Ἄρθ. 11.—Ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ ἐγγραφῇ τῆς ὑποθήκης ὁ ὑποθηκοφύλαξ ὀφείλει νὰ ἀναγράψῃ, ἀνευ κενῶν διαστημάτων. α') Τὸ ὄνομα, τὴν

* Ν. Δ. 573|1918 «περὶ ναυτικῆς ὑποθ. καὶ ἐνεχύρου ἐπὶ τῶν ἀλιευτικῶν καὶ σπογγαλιευτικῶν πλοίων κλπ.»

* Ἐπεξετάθη διὰ τοῦ ἄρθ. 5 τοῦ Β. Δ. τῆς 25-10-1919.

χωρητικότητα, τὰς διαστάσεις τοῦ πλοίου, τὸν ἀξέοντα ἀριθμὸν τοῦ νηολογίου, καί, προκειμένου περὶ πλοίων κινουμένων διὰ μηχανικῆς δυνάμεως, τὴν δύναμιν τῆς μηχανῆς. β') Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ χορηγοῦντος, τὴν ὑποθήκην πλοιοκτητοῦ καὶ τοῦ πιστωτοῦ. γ') Τὴν ἔκτασιν τῆς ὑποθήκης, ἂν περιλαμβάνῃ τὸ πλοῖον ὁλόκληρον ἢ μέρος αὐτοῦ ἐξ ἀδιαιρέτου. δ') Τὸ δι' οὗ συνομολογεῖται ἡ ὑποθήκη συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον, κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν, χρονολογίαν, ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ ἔδραν τοῦ συμβολαιογράφου, τὸ ποσὸν τῆς ἐνυποθήκου ἀπαιτήσεως, τοὺς συμπεφωνημένους τόκους, καὶ τὴν προθεσμίαν τῆς πληρωμῆς τοῦ τε κεφαλαίου καὶ τῶν τόκων.—Κάτωθι τῆς οὕτω περατωθείσης ἐγγραφῆς σύρεται ὀριζόντιος γραμμή.

Ἀρθ. 12.—Προκειμένης ἐγγραφῆς ὑποθήκης μετὰ προηγουμένην ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου κατὰ τοῦ αὐτοῦ χορηγοῦντος τὴν ὑποθήκην, δύναται νὰ παραλειφθῇ ἡ περιγραφὴ τοῦ πλοίου καὶ τοῦ χορηγοῦντος τὴν ὑποθήκην, γενομένης μνείας ὅτι ἡ ἐγγραφή γίνεται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου καὶ κατὰ τοῦ αὐτοῦ προσώπου. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζεται τὸ ἀρθρον 11.

Ἀρθ. 13.—Ἐπὶ ὑποθηκεύσεως ναυπηγουμένου πλοίου, ἐπὶ μὲν τῆς ἐπικεφαλίδος τῆς σελίδος τίθεται τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, ὁ ἀριθμὸς τοῦ νηολογίου, καὶ ἡ μνεία ὅτι τὸ πλοῖον τελεῖ ἐν ναυπηγῇσει, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ στήλῃ ἀναγράφεται τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, τὸ ὕλικόν τοῦ σκάφους, (ἂν εἶναι ξύλινον, σιδηροῦν, χαλύβδινον κτλ.), ἡ πιθανὴ χωρητικότης καὶ αἱ διαστάσεις αὐτοῦ, καὶ προκειμένου περὶ πλοίων κινουμένων διὰ μηχανικῆς δυνάμεως, ἡ δύναμις τῆς κινητηρίου μηχανῆς, ὁ τόπος καὶ ὁ κύριος τοῦ ναυπηγείου ἐνθα τὸ πλοῖον ναυπηγεῖται. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 11.

Ἀρθ. 14.—Ἐπὶ ἐξαλείψεως ὑποθήκης ἀναγράφεται ἐν τῇ τετάρτῃ στήλῃ τὸ συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον (κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν, χρονολογίαν, ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ ἔδραν τοῦ συμβολαιογράφου) ἢ ἡ τελεσίδικος ἀπόφασις (κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν, χρονολογίαν καὶ ὄνομα τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν δικαστηρίου), ἐφ' ᾧν στηρίζεται ἡ ἐξαλείψις, γραφομένου, ἐπὶ μερικῆς ἐξαλείψεως, ὁλογράφως καὶ δι' ἀραβικῶν ἀριθμῶν τοῦ ποσοῦ δι' ὃ ἡ ἐξαλείψις.

Ἀρθ. 15.—Ἐπὶ ἐκχωρήσεως ὑποθήκης, ἀναγράφεται ἐν τῇ τετάρτῃ στήλῃ τὸ ἐκχωρητήριον συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ ἡ κατοικία τοῦ ἐκχωρητοῦ καὶ τοῦ ἐκδοχῆως.

Ἀρθ. 16.—Κάτωθι πάσης ἐγγραφῆς ἐξαλείψεως, ἐκχωρήσεως ἢ πράξεως, πλὴν τῶν ἀπλῶν παραπομπῶν, ὁ ὑποθηκοφύλαξ χρονολογεῖ, ἀναγράφων ὁλογράφως τὴν ἡμέραν, τὸν μῆνα καὶ τὸ ἔτος καὶ ὑπογράφει.

Ἀρθ. 17.—Ὁ ὑποθηκοφύλαξ τηρεῖ βιβλίον ἐκθέσεων συντασσόμενον κατὰ χρονολογικὴν τάξιν καὶ αὔξοντα ἀριθμὸν, ἐνθα καταχωρεῖται ἐκθεσιν περὶ πάσης ἐγγραφῆς, ἐξαλείψεως, ἐκχωρήσεως, καὶ ἐν γένει πράξεως καταχωριστέας ἐν τῷ ὑποθηκολογίῳ, συμφώνως τῷ ἐπισυναπτομένῳ τῷ παρόντι ὑποδείγματι, ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῶν ἀρθρων 18 καὶ 19. Ἡ ἐκθε-

σις, συντασσομένη κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον τῷ παρόντι ὑπόδειγμα, περιέχει τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον τοῦ αἰτούντος, τὴν χρονολογίαν τῶν παρὰ τούτου προσαγομένων ἐγγράφων, χρονολογεῖται καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ὑποθηκοφύλακος καὶ τοῦ αἰτούντος. Ἐν τῇ τρίτῃ στήλῃ σημειοῦνται αἱ παραπομπαὶ εἰς τὸ ὑποθηκολόγιον.

Ἄρθ. 18.—Μὴ οὐσης δυνατῆς, ἕνεκα συρροῆς πολλῶν ὑποθηκῶν, τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐγχειρίσεως τῶν περιλήψεων πρὸς τὸν ὑποθηκοφύλακα, οὗτος συντάσσει ἐκθεσιν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ἐκθέσεων, ἐνθα καταχωρίζει κατὰ τὴν χρονολογικὴν σειρὰν τῆς ἐγχειρίσεως αὐτῶν, τὰς μὴ ἐγγραφείσας ἐν τῷ ὑποθηκολογίῳ. Ἐὰν οὐδὲ ἡ σύνταξις ἐκθέσεων, ἐν τῷ βιβλίῳ ἐκθέσεων ἰσαριθμῶν πρὸς τὰς πράξεις τοῦ ὑποθηκολογίου, εἶναι δυνατὴ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, γίνεται μία ἐκθεσις δι' ἀπάσας τὰς κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν αἰτήσεις.

Ἄρθ. 19.—Ἐὰν ὁ ὑποθηκοφύλαξ κρίνῃ ὡς ἀπορριπτέαν τὴν αἰτουμένην ἐν τῷ ὑποθηκολογίῳ καταχώρισιν, ἕνεκα ἐλλείψεως τῶν νομίμων στοιχείων τῆς καταχωρίσεως, συντάσσει περὶ τούτου ἐκθεσιν ἐν τῷ βιβλίῳ ἐκθέσεων καὶ καταθέτει τὰ προσαγόμενα ἐγγράφα ἐν τῷ ἀρχεῖῳ αὐτοῦ, χορηγῶν ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως τῷ αἰτούντι, καὶ πέμπων ἕτερον ὀντίγραφον τῷ εἰσαγγελεῖ τῶν πρωτοδικῶν. Ἐπὶ τῇ ἀποφάνσει ὅτι ἡ ἀπόρριψις εἶναι ἀβάσιμος, τῇ παραγγελίᾳ τοῦ εἰσαγγελέως, ἐγγράφει ὁ ὑποθηκοφύλαξ τὴν ὑποθήκην. Ἡ εὐθύνη τοῦ ὑποθηκοφύλακος διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου.

Ἄρθ. 20.—Ἡ ἐγγραφή τῆς ὑποθήκης γίνεται ἐπὶ ἐγχειρίσει πρὸς τὸν ὑποθηκοφύλακα περιλήψεως, ὑπογεγραμμένης εἴτε ὑπὸ τοῦ πιστωτοῦ εἴτε ὑπ' ἄλλου τινός. Ἡ περίληψις περιέχει τὰ ἀρθρῶ 11 στοιχεία. Ὁ ὑποθηκοφύλαξ καταθέτει τὴν περίληψιν ἐν τῷ ἀρχεῖῳ αὐτοῦ.

Ἄρθ. 21.—Ὁ τηρῶν τὸ νηολόγιον καὶ τὸ ὑποθηκολόγιον τηρεῖ ἴδιον ἀρχεῖον, ἐνθα καταθέτει πάντα τὰ κεκυρωμένα ἀντίγραφα τῶν δημοσίων ἐγγράφων, τὰ πρωτότυπα τῶν ἰδιωτικῶν, πλὴν ἂν ταῦτα κατετέθησαν ἤδη παρὰ συμβολαιογράφῳ, ὅποτε κατατίθεται συμβολαιογραφικὸν ἀντίγραφον αὐτῶν, τὴν περίληψιν καὶ ἐν γένει πᾶν ἐγγράφον σχετικὸν πρὸς τὰς ἐπὶ τοῦ ὑποθηκολογίου καὶ τοῦ νηολογίου πράξεις. Τὰ ἐγγράφα τὰ ἀφορῶντα ἕκαστον πλοῖον τίθενται ἐν ἰδίῳ φακέλλῳ, φέροντι ἐν ἐπικεφαλίδι τὸ ὄνομα καὶ τὸ διεθνὲς σῆμα τοῦ πλοίου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ νηολογίου, καὶ κατάλογον ἐν περιλήψει τῶν περιεχομένων ἐγγράφων.

Ἄρθ. 22.—Ἐν περιπτώσει μετεγγραφῆς ἐνυποθήκου πλοίου εἰς ἕτερον νηολόγιον μὴ ὑπαγόμενον ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ αὐτοῦ ὑποθηκολογίου, ὁ ὑποθηκοφύλαξ, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἀντιγράφου κεκυρωμένου τοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, ἐξ οὗ ἐμφαίνεται ὅτι οἱ ἐνυποθήκοι ἐγγεγραμμένοι πιστῶται συναινοῦσιν εἰς τὴν ποιαύτην μετεγγραφὴν, ποιεῖται μνησίαν τούτων ἐν τῇ τετάρτῃ στήλῃ καὶ ἐκδίδει ἀντίγραφον τοῦ ὑποθηκολογίου τῆς σχετικῆς πρὸς τὸ πλοῖον μερίδος, ὅπερ παραδίδει τῷ αἰτούντι πλοιοκτήτῃ καὶ ἐφ' οὗ σημειοῖ ὅτι τὸ πιστοποιητικὸν τοῦτο θέλει χρησιμεύσῃ πρὸς

ἐγγραφὴν ἐν τῷ συνεπειᾷ τῆς νέας νηολογήσεως ἀρμοδίῳ ὑποθηκολογίῳ. Τὸ ἀντίγραφον τοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου μετὰ τῆς αἰτήσεως καταθέτει ἐν τῷ ἀρχεῖῳ αὐτοῦ. Ὁ ὑποθηκοφύλαξ τοῦ νέου ὑποθηκολογίου ἀνοίγει μερίδα τοῦ πλοίου, ἀντιγράφει ἐν τῷ ὑποθηκολογίῳ αὐτοῦ πάντα τὰ ἐν τῷ ἀντιγράφῳ τοῦ παλαιοῦ ὑποθηκολογίου ἀναγεγραμμένα, σύρει διπλὴν γραμμὴν καθ' ὅλον τὸ πλάτος τῆς σελίδος, κάτωθι τῆς ὁποίας ἀναγράφει «Μετηνέχθησαν τὰ ἀνωτέρω ἐκ τοῦ ὑποθηκολογίου τόμος σελ. » χρονολογεῖ ὀλογράφως, καὶ ὑπογράφει, σύρων κάτωθι ἐτέρας δύο γραμμὰς καθ' ὅλον τὸ πλάτος τῆς σελίδος. Τὸ ἀντίγραφον τοῦ παλαιοῦ ὑποθηκολογίου θέτει ἐν τῷ ἀρχεῖῳ αὐτοῦ.

Κεφάλαιον Ε'. — Περὶ κατασχέσεως καὶ πωλήσεως πλοίων *

Ἄρθ. 263.—Διὰ τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν πλοίου ἀπαίτεται εἰδικὴ ἄδεια κατασχέσεως τοῦ ἀρμοδίου προέδρου τῶν πρωτοδικῶν διδομένη πάντοτε ἐπὶ ἀναλόγῳ ἐγγυοδοσίᾳ.—Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν, ὁ ἐκδούς τὴν ἄδειαν τῆς συντηρητικῆς κατασχέσεως πλοίου, δικαιούται νὰ ἄρῃ τὴν ἐπιβληθεῖσαν κατάσχεσιν ἐπὶ ἐγγυοδοσίᾳ ἴση πρὸς τὸ ποσὸν δι' ὃ ἐπετράπη ἡ κατάσχεσις.—Περὶ τῆς ἐγγυοδοσίας ταύτης, ἐὰν δὲν κατεβλήθῃ εἰς χρήματα, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 840 καὶ ἐπ. Πολ. Δικ.—Ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις πλοίου, ἐπικυρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, παράγει τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως.—Κατὰ τὰ λοιπὰ καὶ ἐπὶ τῆς συντηρητικῆς κατασχέσεως πλοίου ἰσχύουσιν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου. [Πολ. Δικ. 1031, 1035-1037, Βελγ. κατασχ. πλ. 1-10].

Ἄρθ. 264.—Ἡ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις καὶ ἐκποίησης πλοίου καὶ ἡ διανομὴ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος γίνεται συμφῶνως πρὸς τὰς περὶ ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως καὶ ἐκποιήσεως τῶν ἀκινήτων διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐφ' ὅσον αἰτᾶται δὲν τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.—Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 954 καὶ 955 πολ. δικ. δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἀναγ-

* Σοῦρλου, Ἡ ἐκτέλεσις ἐν τῷ ναυτ. δικ., Ἀρχ. ναυτ. δικ., 1938, 2, σελ. 3 ἐπ.

καστικῆς κατασχέσεως πλοίου. [Ε. Ν. 198, 199, Βελγ. κατάσχ. πλ. 11-13].

Ἄρθ. 265.—Ἡ ἐπιβληθεῖσα ἀναγκαστικὴ ἢ συντηρητικὴ κατάσχεσις, ἐπιφέρει τὴν παρεμπόδισιν τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου.— Ἀπὸ τῆς γνώσεως τῆς κατασχέσεως ὁ λιμενάρχης τοῦ λιμένος, ἐν ᾧ εἶναι ἐλλιμενισμένον τὸ κατασχεθὲν πλοῖον, εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὸν ἀπόπλουν τοῦ πλοίου, δυνάμενος νὰ λάβῃ πᾶν πρόσφορον προφυλακτικὸν μέτρον.

Ἄρθ. 266.—Ἡ τῆς ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως πλοίου προηγουμένη ἐπιταγὴ πρὸς πληρωμὴν ἐπιδίδεται πρὸ 24 ὥρων πρὸ τῆς κατασχέσεως.— Ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸν πλοίαρχον τοῦ πλοίου, ἐὰν ἡ ἀπαίτησις εἶναι ἐνυπόθηκος ἢ ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 239 προνομιούχων. [Ε. Ν. 198, 199, Βελγ. κατάσχ. πλ. 11-13].

Ἄρθ. 267.—Αἱ ἐπὶ τῆς κατασχέσεως ἀκινήτων γινόμεναι κοινοποιήσεις εἰς τὸν δήμαρχον γίνονται ἐπὶ τῆς κατασχέσεως πλοίων εἰς τὸν λιμενάρχην τοῦ λιμένος, ἐν ᾧ εἶναι ἡγκυροβολημένον τὸ κατασχεθὲν πλοῖον, αἱ δὲ κοινοποιήσεις, αἱ γινόμεναι εἰς τὸν ἀστικὸν ὑποθηκοφύλακα, γίνονται εἰς τὸν ναυτικὸν ὑποθηκοφύλακα ὡς καὶ εἰς τὸν τηροῦντα τὸ νηολόγιον, ἐν ᾧ εἶναι ἐγγεγραμμένον τὸ πλοῖον, ἐὰν οὗτος εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν ὑποθηκοφύλακα.—Τοιχοκόλλησις τῶν προγραμμάτων τοῦ πλειστηριασμοῦ γίνεται μόνον εἰς τὸ λιμεναρχεῖον τοῦ λιμένος τῆς κατασχέσεως τοῦ πλοίου καὶ εἰς τὸν ἱστὸν ἢ εἰς ἄλλο καταφανὲς μέρος τοῦ πλοίου. [Πολ. Δικ. 959, 960].

Ἄρθ. 268.—Ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ὁ κλητὴρ ἀναφέρει τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ δανειστοῦ, τὸν ἐκτελούμενον τίτλον, τὸ ἐπιδότηριον τῆς γενομένης ἐπιταγῆς πρὸς τὸν ὀφειλέτην καὶ πρὸς τὸν τρίτον διακάτοχον, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 273, τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἐντολὴν ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ πρὸς ἐνέργειαν τῆς κατασχέσεως, τὴν ζητουμένην ποσότητα, τὸν ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατασχέσεως, τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ πλοιοκτῆτου καὶ τοῦ πλοίαρχου, τὸ ὄνομα, τὴν χωρητικότητα καὶ τὸ εἶδος τῆς κινητηρίου δυνά-

μεως τοῦ πλοίου, περιγράφει κατὰ τὰ οὐσιώδη αὐτὸ καὶ τὰ παρακολουθήματα αὐτοῦ καὶ διορίζει φύλακα.—Ἡ ἔκθεσις συντηρητικῆς κατασχέσεως περιέχει ὅσα καὶ ἡ τῆς ἀναγκαστικῆς, πλὴν τῆς μνείας τοῦ ἐπιδιοτηρίου τῆς ἐπιταγῆς, ἀναφέρεται δὲ ἐν αὐτῇ ἡ περὶ κατασχέσεως ἄδεια τοῦ προέδρου. [Ε. Ν. 200, Πολ. Δικ. 957, 1037, 1038].

Ἀρθ. 269.—Πλοῖον διατελοῦν ὑπὸ ναύλωσιν καὶ ἐκτελοῦν πλοῦν, ἢ λαβὼν ἤδη τὰ ἀποδημητήρια ἔγγραφα, κατάσχεται μόνον διὰ χρέη προσελθόντα ἐκ τοῦ πλοῦ, ὃν ἐκτελεῖ ἢ πρόκειται νὰ ἐκτελέσῃ.

Ἀρθ. 270.—Συντηρητικὴ ἢ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις δύναται νὰ ἐπιβληθῇ καὶ ἐπὶ πλοίου, ὅπερ ἔχει ἤδη συντηρητικῶς ἢ ἀναγκαστικῶς κατασχεθῇ. Ἐκαστος τῶν κατασχόντων ἔξακολουθεῖ τὰς πράξεις τῆς ἐκτελέσεως μέχρι πέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ. Διὰ τῆς κατακυρώσεως ἀκυροῦνται αὐτοδικαίως πᾶσαι αἱ ἄλλαι κατασχέσεις, τὰ δὲ ἔξοδα αὐτῶν ὑφίστανται ἐκεῖνοι κατ' ἐντολὴν τῶν ὁποίων ἐνηργήθησαν.—Ἐὰν ἔνεκα τῶν πλειόνων κατασχέσεων συμπέσωσι πλείονες πλειστηριασμοὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου τὴν αὐτὴν ἡμέραν, προτιμᾶται ὁ πλειστηριασμός ὁ δυνάμει τῆς ἀρχαιοτέρας κατασχέσεως ἐπισπευδόμενος.

Ἀρθ. 271.—Ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ ἄρθρου 963 τῆς πολιτικῆς δικονομίας δὲν ἔχει ἀποτελέσματα ἀπέναντι τῶν τρίτων, ἐὰν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως δὲν ἐσημειώθῃ αὕτη ἐν τῷ νηολογίῳ, ἐν ᾧ εἶναι ἐγγεγραμμένον τὸ πλοῖον.

Ἀρθ. 272.—Ἐὰν τὸ πλοῖον εὐρίσκηται παρὰ τρίτῳ διακάτοχῳ, ἢ δυνάμει προνομίου ἢ ὑποθήκης ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἀπευθύνεται κατὰ τοῦ ὀφειλέτου, ἀλλ' ἡ ἐπιταγὴ πρὸς πληρωμὴν κοινοποιεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητας τῆς ἐκτελέσεως καὶ πρὸς τὸν τρίτον διακάτοχον· ἐὰν δὲ οὗτος εἶναι ἀπών, ἢ πρὸς αὐτὸν ἐπιταγὴ δύναται νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς τὸν πλοίαρχον. [Ἀστ. ὑποθ. 38, Πολ. Δικ. 936].

Ἀρθ. 273.—Αἱ πρόθεσμίαι ἀμφοτέρων τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθ. 995 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὀρίζονται ἐπὶ κατασχέσεως πλοίου εἰς τέσσαρας ἑβδομάδας ἀπὸ τῆς κατασχέσεως, αἱ δὲ τοῦ ἄρθ. 967 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἡ μὲν πρώτη εἰς

δεκαπέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἡ δὲ δευτέρα εἰς τρεῖς μέχρις ὀκτῶ ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἄρθ. 274.—Κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προθεσμίαν τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν ἐπιδίδεται τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τοὺς ἐνυποθήκους δανειστάς καὶ εἰς τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς περαιτέρω διαδικασίας. [Πολ. Δικ. 971].

Ἄρθ. 275.—Αἱ προθεσμίαι τοῦ ἄρθρου 989 τῆς πολιτικῆς δικονομίας διὰ τὴν προσαγωγήν τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων τῆς κατατάξεως περιορίζονται εἰς ὀκτῶ ἡμέρας ἀπὸ τῆς προσκλήσεως, ἡ δὲ τοῦ ἄρθρου 933 ἐδαφίου β' προθεσμία, ὅπως λάβωσιν οἱ δανεισταὶ γνῶσιν τῶν προσαχθέντων ἐγγράφων καὶ ἐπιφέρωσι τὰς παρατηρήσεις των, περιορίζεται εἰς πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης.

Ἄρθ. 276.—Πᾶσα ἀνακοπὴ κατὰ τῆς διαδικασίας τῆς ἐκτελέσεως εἶναι ἀπαράδεκτος μετὰ τὸν πλειστηριασμὸν τοῦ πλοίου. — Πᾶσα ἀκυρότης τοῦ πλειστηριασμοῦ δύναται νὰ προταθῇ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου. — Τὰ ἀνωτέρω ἀπαράδεκτα δὲν ἰσχύουν ὡς πρὸς τοὺς δανειστάς τοῦ ἄρθρου 274, προβάλλοντας τὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀκυρότητα.

Ἄρθ. 277.—Ἡ κατακύρωσις τοῦ πλοίου ἐπιφέρει τὴν παῦσιν τοῦ πλοιάρχου. [Ε. Ν. 208, Βελγ. κατασχ. πλ. 21].

Β.Δ. «περὶ νηολογίων, ναυτικῶν ὑποθηκολογίων κ.λ.π.» τῆς 10]17
Ἰουλ. 1910.

Κεφάλαιον Γ'. — Περὶ βιβλίων κατασχέσεων

Ἄρθ. 21.—Ὁ τηρὼν τὸ βιβλίον κατασχέσεων ἐγγράφει ἐν αὐτῷ πᾶσαν κατὰσχесιν πλοίου, ἀμελητὶ καὶ ἐντὸς τῆς ἡμέρας τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιδόσεως διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος κεκυρωμένου ἀντιγράφου τῆς κατασχετηρίου ἐκδόσεως. — Ἐκάστη σελὶς περιέχει τρεῖς στήλας. — Ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ γίνεται ἡ ἐγγραφὴ τῆς κατασχέσεως, ἐν συνεχείᾳ, ἄνυσ κενῶν διαστημάτων, σημειουμένου τοῦ ὀνόματος, τῆς χωρητικότητος, τοῦ διεθνοῦς σήματος, καὶ, προκειμένου περὶ πλοίου κινουμένου διὰ μηχανικῆς δυνάμεως, τῆς δυνάμεως τῆς μηχανῆς, τοῦ ὀνόματος, ἐπωνύμου, ἐπαγγέλματος, καὶ κατοικίας τοῦ πιστωτοῦ, τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπωνύμου τοῦ πλοιοκτῆτου καὶ τοῦ

πλοιάρχου, τῆς χρονολογίας τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως, τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπωνύμου τοῦ ἐνεργήσαντος αὐτὴν δικαστικοῦ κλητῆρος καὶ τοῦ πρωτοδικείου παρ' ᾧ οὗτος ὑπηρετεῖ, τοῦ ποσοῦ ὕπερ ὃ δανειστὴς δικαιούται λαβεῖν, καὶ τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπωνύμου τοῦ τυχόν ἀντικλήτου. Χρονολογεῖται καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ τηροῦντος τὸ βιβλίον, συρομένης κάτωθι τῆς ὑπογραφῆς γραμμῆς καθ' ὅλον τὸ πλάτος τῆς σελίδος.—Ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ ἐγγράφεται ἡ ἄρσις τῆς κατασχέσεως.—Ἐν τῇ τρίτῃ στήλῃ γίνονται μνεία τῶν παραπομπῶν εἰς τὸ νηολόγιον καὶ ὑποθηκολόγιον.

Ἄρθ. 24.—Πᾶσα κατὰ τὸ ἄρθρον 23 ἐγγραφὴ μεταφέρεται ἐκ τοῦ βιβλίου κατασχέσεων εἰς τὸ νηολόγιον καὶ ὑποθηκολόγιον, ἐὰν δὲ δὲν ὑφίσταται ἐν τῷ τόπῳ τῆς τηρήσεως τοῦ βιβλίου κατασχέσεων ὑποθηκολόγιον, πέμπεται ὑπὸ τοῦ τηροῦντος τὸ βιβλίον τῶν κατασχέσεων πρὸς τὸν ὑποθηκοφύλακα ἀντίγραφον τῆς ἐν τῷ βιβλίῳ κατασχέσεων σχετικῆς ἐκθέσεως.—Ἡ ἐν τῷ νηολογίῳ καὶ ὑποθηκολογίῳ ἐγγραφὴ, οὕσα συνοπτικὴ, παραπέμπει εἰς τὸ βιβλίον κατασχέσεων.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΤΩΝ ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΣΥΜΠΛΟΙΟΚΤΗΣΙΑΣ

*Κεφάλαιον Α'. — Περὶ τῆς εὐθύνης τῶν πλοιοκτητῶν **

Ἄρθ. 278.—Πᾶς πλοιοκτήτης εἶναι ἀστικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὰς πράξεις τοῦ πλοιάρχου καὶ ὑποχρεοῦται ἐκ τῶν συμβάσεων, ἃς οὗτος συνομολογεῖ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του.—Εἶναι ἐπίσης ἀστικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὰς πράξεις τοῦ πληρώματος, ἐφ' ὅσον αὗται ὑπάγονται εἰς τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστου.—Δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ἀπαλλαγῇ τῶν ὑποχρεώσεων τούτων καὶ τῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεων τῶν ὀφειλομένων λόγῳ ἐπιθαλασίου ἀρωγῆς ἢ ναυαγαιρέσεως διὰ τῆς παραχωρήσεως τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου.—Δὲν δύναται νὰ ἀπαλλαγῇ διὰ παραχωρήσεως τῶν διὰ μισθοῦς τοῦ πληρώματος ὑποχρεώσεων. [Ε. Ν. 216, Βελγ. 46, Γαλ. Σχ. 226, 227, Ἱταλ. 491].

Ἄρθ. 279.—Ὁ πλοιοκτήτης δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν παραχώρησιν τοῦ πλοίου διὰ καταβολῆς τῆς κατὰ τὸ πέρασ τοῦ πλοῦ ἀξίας τοῦ πλοίου, ἢ ποσότητος ἀντιστοιχούσης, δι' ἑκαστον πλοῦν, πρὸς 200 δραχμὰς κατὰ κόρον ὀλικῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου.**—Δὲν δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ τελευταίου τούτου δικαιώματος πρὸς ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεων λόγῳ ἐπιθαλασίου ἀρωγῆς ἢ ναυαγαιρέσεως.—Αἱ προηγούμεναι διατάξεις δὲν παραβλάπτουσι τὸ δι-

* Ἀναστασιάδου, § 296 ἐπ., Παπαφωτεινοῦ, Ἑλλην. ναυτ. δίκ., 1917, § 50 ἐπ., Σπηλιοπούλου, Ναυτ. δίκ., σελ. 390 ἐπ., Παπαμιχαλοπούλου, Ἡ παραχώρησις ἐν τῷ ναυτ. δικαίῳ, 1941, Πασσιᾶ, Ὁ περιορισμὸς τῆς εὐθύνης τοῦ πλοιοκτήτου, 1949, Ποταμιάνου, Ἡ εὐθύνη τοῦ πλοιοκτήτου ἐκ τῶν πράξεων τοῦ πλοιάρχου, 1936.

** Ρόκα, Θέμις τόμ. ΝΓ, σελ. 364 ἐπ.

καίωμα τῶν δανειστῶν νὰ κατάσχῃσιν συντηρητικῶς τὸ πλοῖον κατὰ τὸν διάπλουν, ἢ νὰ ζητήσωσιν ἐγγυοδοσίαν. [Βελγ. 47].

"Αρθ. 280.—Ὁ πλοῦς θεωρεῖται περατωθεὶς μετὰ τὴν πλήρη ἀποβίβασιν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἐπιβατῶν, τῶν εὗρισκομένων ἐν τῷ πλοίῳ καθ' ὃν χρόνον ἐγεννήθη ἡ ὑποχρέωσις. [Βελγ. 48].

"Αρθ. 281.—Ἡ παραχώρησις δὲν περιλαμβάνει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ πλοιοκτήτου κατὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ. [Βελγ. 49].

"Αρθ. 282.—Ὁ πλοιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ ἀναπληρώσῃ διὰ χρημάτων τὰ ποσά, ἅτινα ἔνεκα προνομίου ἢ ὑποθήκης ἤθελον προαφαιρεθῇ ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου παρὰ δανειστῶν ἐχόντων κατὰ τοῦ πλοιοκτήτου προσωπικὴν ἀγωγὴν, ἧς οὗτος δὲν δύναται ν' ἀπαλλαγῇ διὰ παραχωρήσεως. [Βελγ. 50].

"Αρθ. 283.—Τὸ δικαίωμα τῆς ἀπαλλαγῆς διὰ παραχωρήσεως δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τὰς προερχομένας ἐκ προσωπικοῦ πταίσματος τοῦ πλοιοκτήτου ἢ ἐκ συμβάσεων, αἷς οὗτος συνῆψεν, ἐπέτρεψεν ἢ ἐνέκρινεν. Προσῆκει δὲ καὶ εἰς ἐκεῖνον, ὅστις εἶναι ἐν ταύτῳ πλοίαρχος καὶ πλοιοκτήτης διὰ ζημίαν προξενηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ κυβερνήσει τοῦ πλοίου, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ δόλος. [Βελγ. 51].

"Αρθ. 284.—Ἐν περιπτώσει ναυαγίου πλοίου εἰς τὰ χωρικά ὕδατα, προλιμένας, λιμένας καὶ ὅρμους, ὡς καὶ ἐν περιπτώσει βλαβῶν προξενηθεῖσῶν ὑπὸ τοῦ πλοίου εἰς λιμενικὰ ἔργα, ὁ πλοιοκτήτης δύναται ν' ἀπαλλαγῇ διὰ τῆς παραχωρήσεως, καὶ ἀπέναντι τοῦ Κράτους καὶ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ἀπὸ πάσης δαπάνης ἐξαγωγῆς ἢ ἐπισκευῆς καὶ ἀπὸ πάσης ἀποζημιώσεως. [Βελγ. 52].

"Αρθ. 285.—Ὁ χρησιμοποιοῦν δι' ἴδιον αὐτοῦ λογαριασμὸν πρὸς ναυτιλιακὴν ἐπὶ κέρδει ἐργασίαν πλοῖον μὴ ἀνῆκον εἰς αὐτόν, εἴτε κυβερνᾷ τοῦτο ὁ ἴδιος, εἴτε ἀναθέτει τὴν κυβερνήσιν αὐτοῦ εἰς ἄλλον, θεωρεῖται ἀπέναντι τῶν τρίτων ὡς ὁ πλοιοκτήτης καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς παραχωρήσεως ὑφ' οὗς καὶ ὁ πλοιοκτήτης ὄρους.—Κατὰ τῶν ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως ἀπαιτήσεων τῶν τρίτων, τῶν δυναμένων νὰ ἀσκη-

θῶσιν ἐπὶ τοῦ πλοίου, δύναται ν' ἀντιταχθῇ ὁ κύριος τοῦ πλοίου μόνον ἐὰν ἡ χρησιμοποίησις αὕτη ᾗτο ἀπέναντι αὐτοῦ παράνομος καὶ ὁ δανειστὴς δὲν ᾗτο ἐν καλῇ πίστει. [Βελ. 53, Γερμ. 510.]

Ἄρθ. 286.—Ἡ παραχώρησις γίνεται διὰ δηλώσεως ἐνώπιον συμβολαιογράφου, συντασσομένης τῆς προσηκούσης πράξεως ἐπὶ χαρτοσήμου πενταδράχμου.—Δύναται νὰ γίνῃ πρὸς πάντας τοὺς δανειστὰς ἢ πρὸς τινὰς αὐτῶν.—Ἀντίγραφον τῆς πράξεως ἐπιδίδεται εἰς τοὺς ἐνυποθήκους δανειστὰς τοῦ πλοίου καὶ εἰς τὸν τηροῦντα τὸ νηολόγιον, ἐν ᾧ εἶναι ἐγγεγραμμένον τὸ πλοῖον, ὅστις ἐγγράφει τὴν παραχώρησιν ἐν τῷ οἰκείῳ φύλλῳ τοῦ νηολογίου.—Ἐὰν ἡ παραχώρησις ἐγένετο μετὰ ἐπιταγὴν ἢ ἀγωγὴν, κοινοποιεῖται ἀντίγραφον τῆς πράξεως παραχωρήσεως καὶ πρὸς τὸν ἐπιτάσσοντα ἢ ἐνάγοντα. (Γαλ. Σχ. 226, Ἴτ. 492).

Ἄρθ. 287.—Γενομένης τῆς παραχωρήσεως, πᾶς δανειστὴς δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν δικαστικὴν ἐκποίησην τοῦ πλοίου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 307 καὶ 309.—Τὸ ὑπόλοιπον, μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δανειστῶν, ἀνήκει εἰς τὸν ἐνεργήσαντα τὴν παραχώρησιν ὀφειλέτην. [Γαλ. Σχ. 227, Ἴταλ. 493].

Ἄρθ. 288.—Ὁ πλοιοκτήτης δύναται ν' ἀπολύσῃ τὸν πλοίαρχον, δὲν ὀφείλει δὲ ἀποζημίωσιν, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἔγγραφος περὶ τοῦτου συμφωνία. [Ε.Ν. 18, Βελγ. 55, Ἴταλ. 494, ἐδ. 1].

Ἄρθ. 289.—Ἐὰν ὁ ἀπολυθεὶς πλοίαρχος εἶναι συμπλοιοκτήτης, δύναται νὰ παραιτηθῇ τῆς συμμετοχῆς του καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἰσοτίμου αὐτῆς, ὀριζομένου ὑπὸ πραγματογνωμόνων διοριζομένων διὰ συμφωνίας ἢ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου. [Ε.Ν. 219, Βελγ. 55, Ἴταλ. 494, ἐδ. 2].

Κεφάλαιον Β'. — Περὶ συμπλοιοκτησίας *

Ἄρθ. 290.—Ἐπὶ πλειόνων ἰδιοκτητῶν τοῦ αὐτοῦ πλοίου (συμπλοιοκτητῶν), ἐλλείψει ἄλλων συμφωνιῶν ἐγγράφως ἀποδεικνυμένων, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

Ἄρθ. 291.—Διὰ πᾶν ὅτι ἀφορᾷ τὸ κοινὸν συμφέρον ἰσχύει

* Ἀναστασιάδου, § 299, ἐπ.

ἡ γνώμη τῆς πλειοψηφίας.—Ἡ πλειοψηφία ἀποτελεῖται ἐκ συμμετοχῆς ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ τοῦ κλοίου ὑπερβαίνουσας τὸ ἥμισυ τοῦ πλοίου.—Ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν κοινῶν συμφερόντων ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας δὲν περιλαμβάνεται ἡ ἀσφάλεια τοῦ πλοίου.—Παμψηφία ἀπαιτεῖται διὰ τὴν μεταβολὴν τῆς περὶ συμπλοιοκτησίας συμβάσεως, ἢ δι' ἀποφάσεις ἀντικειμένας πρὸς τὴν σύμβασιν ταύτην, ἢ ξένας πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συμπλοιοκτησίας. [E. N. 220, Βελγ. 57, Ἰταλ. 495, Γερμ. 491].

Ἄρθ. 292.—Δι' ἀποφάσεως τῆς πλειοψηφίας δύναται νὰ διορισθῇ διαχειριστὴς τοῦ κοινοῦ πλοίου.—Ἡ πλειοψηφία δύναται ἐν παντὶ χρόνῳ ν' ἀπολύσῃ τὸν διαχειριστήν, δὲν ὀφείλεται δὲ πρὸς αὐτὸν ἀποζημίωσις, εἰὰν δὲν ὑπάρχῃ ἔγγραφος περὶ τούτου συμφωνία.—Ἐὰν ὁ διαχειριστὴς διορισθῇ διὰ τῆς συστατικῆς τῆς συμπλοιοκτησίας συμβάσεως, ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἀπόλυσιν αὐτοῦ πλειοψηφία τῶν δύο τρίτων. [Γερμ. 492].

Ἄρθ. 293.—Ἀπέναντι τῶν τρίτων ὁ διαχειριστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ πᾶσαν πρᾶξιν διαχειρίσεως καὶ πᾶσαν δικαιοπραξίαν, ἣν συνήθως συνεπάγεται ἡ διαχείρισις τῆς συμπλοιοκτησίας.—Ἐν τῷ δικαιώματι τούτῳ περιλαμβάνονται ἰδίᾳ ὁ ἐξοπλισμός, ἡ συντήρησις καὶ ἡ ναύλωσις τοῦ πλοίου, ἡ ἀσφάλις τοῦ ναύλου, τῶν δαπανῶν ἐξοπλισμοῦ καὶ τῶν ἐξόδων ἀβαριῶν, καθὼς καὶ πᾶσα εἰσπραξις χρημάτων ἀναγομένη εἰς τὴν συνήθη διαχείρισιν.—Ἐν τῇ αὐτῇ ἐκτάσει ἐκπροσωπεῖ ὁ διαχειριστὴς τὴν συμπλοιοκτησίαν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.—Ὁ διαχειριστὴς δικαιούται νὰ διορίζῃ καὶ παύῃ τὸν πλοίαρχον, ὅστις ὀφείλει ν' ἀκολουθῇ τὰς ὁδηγίας τοῦ διαχειριστοῦ καὶ οἰχί τὰς ὁδηγίας ἐκάστου τῶν συμπλοιοκτητῶν. Δὲν δύναται δὲ ἄνευ εἰδικῆς ἐντολῆς νὰ ὑποχρεωθῇ ἐξ ὀνόματος τῆς συμπλοιοκτησίας ἢ τινων τῶν συμπλοιοκτητῶν διὰ συναλλαγματικῶν, νὰ δανείσῃ ἢ νὰ δανεισθῇ, νὰ πωλήσῃ ἢ νὰ ὑποθηκεύσῃ ἢ νὰ ἀσφαλίσῃ τὸ πλοῖον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει. [Γερμ. 492].

Ἄρθ. 294.—Ἡ ὑπὸ τοῦ διαχειριστοῦ, ὡς τοιούτου, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ συναφθεῖσα δικαιοπραξία, παράγει δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν συμπλοιοκτητῶν ἀπέναντι τῶν τρίτων, καὶ ἣν ἡ δικαιοπραξία συνήφθη ἄνευ κατονομα-

σίας τῶν συμπλοιοκτητῶν.—Ἐὰν οἱ συμπλοιοκτητῆται ὑποχρεοῦνται ἐκ δικαιοπραξίας τοῦ διαχειριστοῦ, εὐθύνονται ὡς ἐὰν ἡ καιοπραξία συνήφθῃ ὑπ' αὐτῶν τούτων. [Γερμ. 494].

Ἰ **Ἄρθ. 295.**—Περιορισμὸς τῆς ἐν ἄρθρῳ 293 ἐξουσίας τοῦ διαχειριστοῦ τότε μόνον δύναται ν' ἀντιταχθῇ ὑπὸ τῶν συμπλοιοκτητῶν κατὰ τρίτου, ἐὰν οὗτος ἐγνώριζε τὸν περιορισμὸν κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῆς δικαιοπραξίας. [Γερμ. 495].

Ἄρθ. 296.—Ἀπέναντι τῶν συμπλοιοκτητῶν ὁ διαχειριστὴς ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ τοὺς ὑπὸ τούτων τεθέντας περιορισμοὺς τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ, πρὸς δὲ νὰ συμμορφοῦται καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰς λαμβανομένας ἀποφάσεις.—Κατὰ τὰ λοιπὰ ἡ ἔκτασις τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ ρυθμίζεται καὶ ἀπέναντι τῶν συμπλοιοκτητῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθ. 293, προκειμένου ὅμως περὶ νέου πλοῦ ἢ μὴ συνήθων ἐπισκευῶν, ὡς καὶ περὶ διορισμοῦ ἢ ἀπολύσεως τοῦ πλοιάρχου, ὁφείλει νὰ προκαλῇ προηγουμένως ἀφασιν τῆς συμπλοιοκτησίας. [Γερμ. 496].

Ἄρθ. 297.—Ὁ διαχειριστὴς ὁφείλει νὰ καταβάλλῃ ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν ὑποθέσεων τῆς συμπλοιοκτησίας τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ συνετοῦ πλοιοκτήτου. [Γερμ. 497].

Ἄρθ. 298.—Ὁ διαχειριστὴς ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς συμπλοιοκτησίας ἴδια ἑμπορικὰ βιβλία, νὰ φυλάττῃ τὰ δικαιολογητικὰ τῆς διαχειρίσεως ἑγγραφα, νὰ παρέχῃ πρὸς πάντα συμπλοιοκτήτην πᾶσαν ζητουμένην παρ' αὐτοῦ πληροφορίαν σχετικὴν πρὸς τὰς ὑποθέσεις τῆς συμπλοιοκτησίας, ἰδίᾳ δὲ πρὸς τὸ πλοῖον, τὸν πλοῦν καὶ τὸν ἐξοπλισμὸν καὶ νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τοὺς συμπλοιοκτήτας νὰ λαμβάνωσιν ἐν παντὶ χρόνῳ γνῶσιν τῶν σχετικῶν βιβλίων, ἐπιστολῶν καὶ λοιπῶν ἐγγράφων.—Τὰς αὐτὰς ἀπέναντι τῶν συμπλοιοκτητῶν ὑποχρεώσεις ἔχει καὶ ὁ συμπλοιοκτήτης πλοίου κατὰ μερίδα μείζονα τοῦ ἡμίσεος, ὁ διαχειριζόμενος ὡς τοιοῦτος τὸ πλοῖον. [Γερμ. 498].

Ἄρθ. 299.—Ὁ διαχειριστὴς ὑποχρεοῦται κατ' ἀφάσιν τῆς συμπλοιοκτησίας νὰ λογοδοτῇ ἐν παντὶ χρόνῳ.—Ἡ ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας ἑγκρισίς τῆς λογοδοσίας καὶ τῆς διαχειρίσεως

δὲν ἐμποδίζει τὴν μειοψηφίαν νὰ ἀσκήσῃ τὰ δικαιώματα αὐτῆς. [Γερ. 499].

Ἄρθ. 300.—Ἐκαστος συμπλοιοκτήτης ὀφείλει νὰ συνεισφέρῃ κατ' ἀναλογίαν τῆς μετοχῆς του εἰς τὰ ἔξοδα τῆς συμπλοιοκτησίας, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὰς δαπάνας ἐξοπλισμοῦ καὶ ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου. Ἐάν τις τῶν συμπλοιοκτητῶν εἶναι ἐν ὑπερθέσει περὶ τὴν καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς αὐτοῦ προκαταβάλῃ δὲ ταύτην ἕτεροι συμπλοιοκτῆται, ὑποχρεοῦται εἰς τόκον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς προκαταβολῆς Ὁ προκαταβαλὼν συμπλοιοκτήτης δύναται ν' ἀσφαλίσῃ τὴν προκαταβολὴν ἐπὶ τῆς ἐν τῷ πλοίῳ μερίδος τοῦ ὑπερήμερου συμπλοιοκτήτου, βαρυνομένου μὲ τὰ ἀσφάλιστρα καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα ἀσφάλισεως. [Γερμ. 500].

Ἄρθ. 301.—Ἐάν ληφθῇ ἀπόφασις περὶ νέου πλοῦ, ἢ περὶ ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου μετὰ τὸ πέρας τοῦ πλοῦ ἢ περὶ πληρωμῆς δανείου, ἀπέναντι τοῦ ὁποίου οἱ συμπλοιοκτῆται ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς παραχωρήσεως, πᾶς συμπλοιοκτήτης, μὴ συναινέσας, δύναται ν' ἀπαλλαγῇ τῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως συνεισφορᾶς παραχωρῶν τὴν ἐπὶ τοῦ πλοίου μερίδα του ἄνευ ἀξιώσεως ἀποζημιώσεως.—Ὁ συμπλοιοκτήτης, ὁ θέλων νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τούτου, ὀφείλει διὰ δηλώσεώς του, ἐπιδιδομένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος πρὸς τοὺς συμπλοιόκτητας ἢ τὸν διαχειριστήν, νὰ δηλώσῃ τοῦτο ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποφάσεως ἢ, ἐάν δὲν ᾔτο παρῶν, οὐδὲ εἶχεν ἀντιπρόσωπον κατὰ τὴν λήψιν τῆς ἀποφάσεως, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ἀνακοινώσεως τῆς ἀποζημιώσεως.—Ἡ παραχωρηθεῖσα μερίς περιέρχεται εἰς τοὺς λοιποὺς συμπλοιοκτήτας κατὰ λόγον τῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου μερίδος αὐτῶν. [Γερμ. 501].

Ἄρθ. 302.—Ἡ διανομὴ τῶν κερδῶν καὶ ζημιῶν γίνεται κατ' ἀναλογίαν τῆς συμμετοχῆς ἐκάστου συμπλοιοκτήτου.—Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν λογαριασμῶν καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν κερδῶν γίνεται εἰς τὸ τέλος ἐκάστου πλοῦ. Ἐκτὸς τούτου, τὰ εἰσπραττόμενα ποσὰ πρέπει καὶ πρὸ τοῦ εἰρημένου χρόνου νὰ διανέμονται προσωρινῶς καὶ νὰ πληρῶνῃται πρὸς τοὺς συμπλοιοκτήτας, ἀναλόγως τῆς συμμετοχῆς των, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται

νὰ χρησιμοποιηθῶσιν εἰς δαπάνας μεταγενεστέρας ἢ εἰς κάλυψιν ἀπαιτήσεων συμπλοιοκτητῶν, δανειστῶν τῆς συμπλοιοκτησίας. [Γερμ. 502].

Ἄρθ. 303.—Πᾶς συμπλοιοκτήτης δύναται νὰ ἐκποιήσῃ ἐν παντὶ χρόνῳ τὴν ἐπὶ τοῦ πλοίου μερίδα του ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἄνευ τῆς συναίνεσεως τῶν ἄλλων συμπλοιοκτητῶν.—Συμβατική ἐκποίησις μερίδος πλοίου κατὰ ποσοστὸν ἐπιφέρει τὴν ἀποβολὴν τῆς ἐλληνικῆς σημαίας· εἶναι ἄκυρος, ἐὰν ἐγένετο ἄνευ τῆς συναίνεσεως τῶν λοιπῶν ἐλλήνων συμπλοιοκτητῶν. [Γερμ. 503].

Ἄρθ. 304.—Ἐφ' ὅσον συμβατικὴ ἐκποίησις μερίδος πλοίου δὲν ἀνηγγέλθη εἰς τοὺς λοιποὺς συμπλοιοκτήτας ἢ εἰς τὸν διαχειριστὴν ὑπὸ τοῦ ἐκποιήσαντος καὶ τοῦ ἀποκτήσαντος, ὁ ἐκποιήσας ἔξακολουθεῖ νὰ θεωρῇται συμπλοιοκτήτης ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτοῦ πρὸς τοὺς συμπλοιοκτήτας καὶ ὑποχρεοῦται ὡς τοιοῦτος ἀπέναντι αὐτῶν διὰ πάσας τὰς ὑποχρεώσεις τὰς γεννηθείσας πρὸ τῆς ἀναγγελίας. Ὁ ἀποκτήσας ὁμως τὴν μερίδα τοῦ πλοίου ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν συμπλοιοκτητῶν ὑποχρεοῦται ὡς συμπλοιοκτήτης ἀπὸ τῆς περὶ κτήσεως συμβάσεως, ὑπόκειται δὲ εἰς τοὺς ὅρους τῆς περὶ συμπλοιοκτησίας συμβάσεως, εἰς τὰς ληφθείσας ἀποφάσεις καὶ εἰς τὰς ἀρξαμένας ἐπιχειρήσεις ὡς καὶ ὁ ἐκποιήσας.—Δύνανται πρὸς τοῦτοις οἱ λοιποὶ συμπλοιοκτῆται ν' ἀντιτάξωσι κατ' αὐτοῦ πρὸς συμψηφισμὸν πάσας τὰς κατὰ τοῦ ἐκποιήσαντος, ὡς συμπλοιοκτήτου, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐκποιηθεῖσαν τοῦ πλοίου μερίδα ὑφισταμένας ὑποχρεώσεις, ἐπιφυλασσομένων εἰς τὸν ἀποκτήσαντα τῶν κατὰ τοῦ ἐκποιήσαντος δικαιωμάτων του. [Γερμ. 504].

Ἄρθ. 305.—Ἡ ἀπέναντι τῶν τρίτων εὐθύνη τῶν συμπλοιοκτητῶν, ὡς τοιούτων, ὀρίζεται κατὰ λόγον τῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου μετοχῆς αὐτῶν. [Γερμ. 507].

Ἄρθ. 306.—Οἱ συμπλοιοκτῆται, ὡς τοιοῦτοι, εἴτε πάντες, εἴτε τινὲς τούτων, δύνανται νὰ ἐναχθῶσι καὶ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ λιμὴν νηολογήσεως τοῦ πλοίου, ἔνεκα πάσης ἀξιώσεως εἴτε συμπλοιοκτήτου εἴτε τρίτου. [Γερμ. 508].

Ἄρθ. 307.—Ἡ λύσις τῆς συμπλοιοκτησίας δύναται νὰ γίνῃ καὶ διὰ τῆς ἐκποιήσεως τοῦ πλοίου ἐν δημοσίῳ πλειστηριασμῷ θυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως.—Ἀρμόδιον δικαστήριον εἶναι τὸ τοῦ τόπου τῆς νηολογήσεως τοῦ πλοίου, τόπος δὲ ἐκπλειστηριάσεως ὁ τῆς ναυλοχίας τοῦ πλοίου, ἢ ἄλλος ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.—Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὸν πλοίαρχον, ὅπως φέρῃ τὸ πλοῖον εἰς τὸν λιμένα τοῦ τόπου τοῦ πλειστηριαμοῦ.—Ἐὰν τὸ πλοῖον διατελῇ ὑπὸ ναύλωσιν, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ, ὅπως ἡ ἐκποίησις ἐνεργηθῇ μετὰ τὴν ἐκφόρτωσιν. [E. N. 220, Βελγ. 57, Ἰταλ. 495, Γερμ. 506].

Ἄρθ. 308.—Ἡ τοιαύτη δικαστικὴ ἐκποίησις τοῦ πλοίου ἐπιτρέπεται μόνον ἐπὶ τῇ αἰτήσει πλοιοκτητῶν, συμμετεχόντων ἐν ὅλῳ τοῦ πλοίου κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον αὐτοῦ.—Ἐὰν ἡ περὶ ἐκποιήσεως τοῦ πλοίου αἴτησις εἶναι ἡτιολογημένη ἐκ λόγων σοβαρῶν καὶ ἐπειγόντων, ἀφορῶντων τὸ κοινὸν συμφέρον, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐκποίησιν, καὶ ἂν οἱ αἰτοῦντες πλοιοκτῆται παριστῶσι τὸ τέταρτον μόνον τοῦ πλοίου.—Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐκηρύχθῃ ἀνίκανον πρὸς πλοῦν, πᾶς συμπλοιοκτήτης δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν δικαστικὴν ἐκποίησιν αὐτοῦ.

Ἄρθ. 309.—Ἡ ἐκποίησις καὶ ἡ διανομὴ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος γίνεται κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως πλοίων, ἄνευ ὅμως κατασχέσεως τοῦ πλοίου, καὶ ἐπιφέρει τὰ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως ἀποτελέσματα.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΛΟΙΑΡΧΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΛΗΡΩΜΑΤΟΣ

*Κεφάλαιον Α'. — Περὶ τοῦ πλοιάρχου***

Ἀρθ. 310. — Πᾶς πλοίαρχος ἐπιφορτισμένος τὴν διοίκησιν πλοίου εἶναι ὑπεύθυνος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του διὰ τὰ πταίσματα αὐτοῦ καὶ τὰ ἐλαφρά. [Ε. Ν. 221, Βελγ. 58, Ἰταλ. 496].

Ἀρθ. 311. — Εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰ ἐμπορεύματα ὧν ἀναδέχεται τὴν μεταφορὰν καὶ δίδει περὶ αὐτῶν ἀπόδειξιν, ὀνομαζομένην φορτωτικὴν. [Ε. Ν. 222, Βελγ. 59, Ἰταλ. 498].

Ἀρθ. 312. — Ὁ πλοίαρχος καταρτίζει τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου ἐκλέγων καὶ μισθῶν τοὺς ναύτας καὶ τ' ἄλλα πρόσωπα τοῦ πληρώματος· ὀφείλει ὅμως νὰ ἐνεργῇ ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ πλοιοκτῆτου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, ὅσας οὗτος εὕρισκεται ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. [Ε. Ν. 223, Βελγ. 59, Ἰταλ. 499].

Ἀρθ. 313. — Ὁ πλοίαρχος τηρεῖ βιβλίον ἡριθμημένον καὶ μονογεγραμμένον ὑπὸ λιμενικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς. Τὸ βιβλίον τοῦτο, καλούμενον ἡμερολόγιον τοῦ πλοίου, περιέχει τὰς ληφθείσας κατὰ τὸν πλοῦν ἀποφάσεις, τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ πλοίου, καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ φορτίον του, ὥς καὶ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς λογοδοσίαν ἢ εἰς ἀπαίτησιν οἰανδήποτε. [Ε. Ν. 224, Βελγ. 61, Ἰταλ. 500].

Ἀρθ. 314. — Ὁ πλοίαρχος ὀφείλει πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς φορτώσεως νὰ φροντίσῃ περὶ ἐπισκέψεως τοῦ πλοίου κατὰ τοὺς

* Ἀν. νόμ. 907]1937 «περὶ διπλωμάτων καὶ ἀδειῶν ἱκανότητος καὶ πτυχίων ειδικότητος ἐν τῷ ἐμπορικῷ ναυτικῷ» (Ἐφ. Κυβ. Α, 414).

** Ἀναστασιάδου, § 303 ἐκ., Πασσιᾶ, Ὁ πλοίαρχος καὶ αἱ προσωπικαὶ αὐτοῦ εὐθύναι, 1910, Σούρλου, Ἡ ἐξουσία τοῦ πλοιάρχου, 1935.

ὄρους καὶ τὰς διατυπώσεις τῶν οἰκείων κανονισμῶν. [E. N. 225, Βελγ. 62, Ἰταλ. 502].

Ἀρθ. 315.—Ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ ἔχη ἐντὸς τοῦ πλοίου, τὸ ἐγγραφον ἐθνικότητος τοῦ πλοίου, τὸ ναυτολόγιον, τὰς φορτωτικὰς, τὰς ἐκθέσεις ἐπισκέψεως, τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν τελωνειακῶν ὑποχρεώσεων. [E. N. 226, Βελγ. 63, Ἰταλ. 503]. *

Ἀρθ. 316.—Ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ κυβερνᾷ αὐτοπροσώπως τὸ πλοῖον κατὰ τὸν εἰς λιμένας, ὅρους, διώρυγας ἢ ποταμούς εἰσπλουν καὶ ἐκπλουν. [E. N. 227, Βελγ. 64, Ἰταλ. 504]**

Ἀρθ. 317.—Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν ὑποχρεώσεων, τῶν ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τῶν τεσσάρων προηγουμένων ἄρθρων, ὁ πλοίαρχος εὐθύνεται πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου διὰ πᾶσαν ζημίαν. [E. N. 228, Βελγ. 65, Ἰταλ. 505].

Ἀρθ. 318.—Ὁ πλοίαρχος εἶναι ὑπεύθυνος περὶ πάσης βλάβης, ἣτις ἤθελεν ἐπέλθει εἰς τὰ ἄνευ ἐγγράφου συναινέσεως τοῦ φορτωτοῦ φορτωθέντα ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου ἐμπορεύματα.—Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἀγκιπλοίας.—Ἐξομοιοῦται πρὸς τὸ κατὰστρωμα πᾶν κατασκεῦασμα, μὴ ἀποτελοῦν ἓν σῶμα μετὰ τοῦ σκαλετοῦ τοῦ πλοίου. [E. N. 229, Βελγ. 66].

Ἀρθ. 319.—Ἡ εὐθύνη τοῦ πλοιάρχου παύει διὰ τῆς ἀποδείξεως κωλυμάτων ἀνωτέρας βίας. [E. N. 230, Βελγ. 67].

Ἀρθ. 320.—Ὅταν οἱ πλοιοκτῆται ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν εὐρίσκονται ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται

* Β. Δ. 15 Δεκ. 1836 ἀπερὶ ἀστυν. τῆς ἐμπορ. ναυτιλίας», ἀρθ. 37, 38, Β. Δ. 11 Φεβρ.]31 Μαρτ. 1933 ἀπερὶ ἡμερολογίου μηχανῆς τῶν ἐμπορικῶν πλοίων», Διάτ. 31 Ἰουλ. 1930, Διάτ. 13 Ἰουλ.]19 Αὐγ. 1931.

** Ν. 1150]1938 ἀπερὶ πλοηγικῆς ὑπηρεσίας», (Ἐφ. Κυβ. Α, 122) τροποπ. ὑπὸ Ν. 1953]1939 (Ἐφ. Κυβ. Α, 373), Ν. Δ. 200]1941 (Ἐφ. Κυβ. Α, 205), Ν. Δ. 1576]1942 (Ἐφ. Κυβ. Α, 195), Ν. Δ. 2169]1943 (Ἐφ. Κυβ. Α, 45), Ν. 655]1943 (Ἐφ. Κυβ. Α, 316), Ν. 770]1943 (Ἐφ. Κυβ. Α, 350), Β. Δ. 11 καὶ 15 Ἰουν. 1938 (Ἐφ. Κυβ. Α, 234), Β. Δ. 24 Νοεμ. 1939 (Ἐφ. Κυβ. Α, 515), Β. Δ. 28 Ἀπριλ. 1939 (Ἐφ. Κυβ. Α, 183).

ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας αὐτῶν νὰ ἐπισκευάσῃ τὸ πλοῖον, ν' ἀγοράσῃ δι' αὐτὸ ἰστία, σχοινία καὶ ἄλλα πράγματα, νὰ δανεισθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον χρήματα, οὐδὲ νὰ ἐκναυλώσῃ τὸ πλοῖον. [E. N. 232, Βελγ. 68, Ἰταλ. 506].

Ἄρθ. 321.— Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐκναυλώθῃ συναινέσει τῶν πλοιοκτητῶν, τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀποποιοῦνται νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸν πλοῦν ἔξοδα, ὁ πλοίαρχος μετὰ 24 ὥρας ἀπὸ τῆς κλητεύσεως τῶν ἀποποιουμένων ὅπως χορηγήσῃ τὸ ἀναλογοῦν αὐτοῖς, δύναται ἀδεῖα τοῦ πρωτοδικείου ἢ, ἐν ἑλλείψει, τοῦ εἰρηνοδίκου, νὰ δανεισθῇ διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν καὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ ἔτι τῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου μερίδος αὐτῶν [E. N. 223, Βελγ. 69, Ἰταλ. 507].

Ἄρθ. 322.— Διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, ὁ πλοίαρχος, ἂν οὐ βεβαιώσῃ τὴν ἀνάγκην διὰ πρακτικοῦ ὑπογεγραμμένου παρὰ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος, δύναται νὰ μεταχειρισθῇ πρὸς χρῆσιν τοῦ πλοίου τὰ ἐν τῷ πλοίῳ πράγματα ἐπὶ ὑποχρέωσει πληρωμῆς τῆς ἀξίας αὐτῶν. [E. N. 249, Βελγ. 84, Ἰταλ. 508].

Ἄρθ. 323.— Ἐὰν διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ ὑπάρξῃ ἀνάγκη χρημάτων δι' ἐπισκευάς, δι' ἀγορὰν τροφίμων ἢ δι' ἄλλας ἐπείγουσας χρεῖας τοῦ πλοίου, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἐφικτόν, νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τοὺς πλοικτῆτας, τοὺς φορτωτὰς καὶ τοὺς παραλήπτας, καί, ἂφοῦ βεβαιώσῃ κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ τρόπον τὴν ἀνάγκην, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἄδειαν, ἐν Ἑλλάδι μὲν παρὰ τοῦ πρωτοδικείου, ἢ, ἐν ἑλλείψει, παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐν δὲ τῇ Ἀλδοπαῇ παρὰ τῆς ἐλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἢ ἐν ἑλλείψει, παρὰ τοῦ ἐγγχωρίου δικαστοῦ, ὅπως πορισθῇ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ δανείου ἢ διὰ ναυτικοῦ δανείου, δι' ἐνεχυριάσεως ἢ διὰ πωλήσεως φορτίου, ἢ ὅπως ἀναλάβῃ ὑποχρέωσιν πρὸς τοὺς ἀπ' εὐθείας παρέχοντας ὑλικά, εἶδη ἐξοπλισμοῦ, προμηθείας καὶ ἐργασίαν.— Ὁ παραχωρήσας τὴν ἄδειαν τοῦ δανείου δικαστῆς ἐγγράφει ταύτην ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τοῦ πλοίου.— Ἡ πώλησις τῶν πραγμάτων τοῦ φορτίου γίνεται διὰ πλειστηριασμοῦ.— Οἱ πλοιοκτῆται ἢ ὁ ἐκπροσωπῶν αὐτοὺς πλοίαρχος ὑπολογίζουσι τὰ πωληθέντα ἐμπορεύματα κατὰ τὴν ἀγοραίαν

τιμὴν τῶν τῆς αὐτῆς φύσεως καὶ ποιότητος ἐμπορευμάτων ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκφορτώσεως τοῦ πλοίου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀφίξεώς του.—Ὁ μόνος ναυλωτὴς ἢ οἱ διάφοροι φορτωταί, ἐὰν εἶναι σύμφωνοι, δύνανται νὰ ἐμποδίσωσι τὴν πώλησιν ἢ τὴν ἐνεχυρίασιν τῶν ἐμπορευμάτων των, ἐκφορτώνοντες αὐτὰ καὶ πληρώνοντες ναῦλον ἀνάλογον τοῦ γενομένου πλοῦ.—Ἐλλείψει συναινέσεώς τινων ἐκ τῶν φορτωτῶν, οἱ θέλοντες νὰ κάμωσι χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκφορτώσεως ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσιν ὁλόκληρον τὸν ναῦλον τῶν ἐμπορευμάτων των.—Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις οἱ ἐκφορτώσαντες τὰ ἐμπορεύματά των ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσι τὸ ἀναλογοῦν αὐτοῖς ποσοστὸν διὰ τὰς γενομένας μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ἐκφορτώσεως ἀβαρίας. [E. N. 234, Βελγ. 70, Ἱταλ. 509].

Ἄρθ. 324.—Ἐὰν, διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, ὑπάρχῃ ἐπείγουσα ἀνάγκη, ὁ πλοίαρχος δύναται νὰ κοινοποιῇ ἔγγραφα, νὰ ἐγείρῃ καὶ διεξάγῃ δίκας ἐν ὀνόματι καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν πλοιοκτητῶν, διὰ πᾶν ὃ, τι ἀφορᾷ τὸ πλοῖον καὶ τὸν πλοῦν, ὃν ἀνέλαβεν.—Ὡσαύτως, δύνανται οἱ τρίτοι, ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τῶν πλοιοκτητῶν ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν, νὰ ἐνεργῶσι κοινοποιήσεις καὶ νὰ ἐγείρῳσι καὶ διεξάγῳσι δίκας κατὰ τοῦ πλοιάρχου διὰ πᾶν ὃ, τι ἀφορᾷ τὰς πράξεις αὐτοῦ καὶ τοῦ πληρώματος καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς συνομολογηθείσας παρὰ τοῦ πλοιάρχου διαρκούσης τῆς ἀποστολῆς. Τὰ ἔγγραφα κοινοποιοῦνται πρὸς τὸν πλοίαρχον προσωπικῶς ἢ ἐπὶ τοῦ πλοίου.—Οἱ πλοιοκτῆται δύνανται πάντοτε νὰ ἀναλάβωσι τὴν δίκην τὴν ἐπιχειρηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ἢ κατ' αὐτοῦ.—Ἡ καταδίκη ἢ ἀπαγγελθεῖσα κατὰ τοῦ πλοιάρχου δὲν στερεῖ τοὺς πλοιοκτῆτας τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 278—284 δικαιώματος τῆς παραχωρήσεως. [Ἱταλ. 510].*

Ἄρθ. 325.—Ὁ πλοίαρχος πρὶν ἢ ἐκπλεύσῃ ἐκ λιμένος, ἐνθα προέβη εἰς ἐκτάκτους δαπάνας ἢ συνωμολόγησεν ὑποχρεώσεις, ὀφείλει ν' ἀποστείλῃ εἰς τοὺς πλοιοκτῆτας ἢ τοὺς ἀντιπροσώ-

* Παπαμιχαλόπουλος, Περὶ τοῦ πλοιάρχου, νόμῳ δικαστικοῦ ἐκπρωσώπου τοῦ πλοιοκτῆτου, 1938.

πους αὐτῶν λογαριασμέν, ὑπογεγραμμένον ὑπ' αὐτοῦ καὶ περιέχοντα τὰ τε γενόμενα ἔξοδα, μετὰ μνείας τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, ἔαν τοιαῦτα ὑπάρχωσι, καὶ τὰς συνομολογηθείσας ὑποχρεώσεις μετὰ τοῦ ὀνόματος, ἐπωνύμου καὶ τῆς κατοικίας τῶν δανειστῶν.—Ἐάν τὸ φορτίον ἐγένετο διὰ λογαριασμὸν τῶν πλοιοκτητῶν, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει ν' ἀποστείλῃ εἰς αὐτοὺς τὸν λογαριασμὸν τοῦ φορτίου καὶ τοῦ τιμήματος αὐτοῦ. [E. N. 235, Βελγ. 71, Ἰταλ. 511].

"**Ἀρθ. 326.**—Ὁ πλοίαρχος, ὁ ἄνευ ἀνάγκης συνάψας ὑποχρεώσεις, ἐνεχυριάσας ἢ πωλήσας ἐμπορεύματα, τρόφιμα, ἄλλας προμηθείας καὶ εἶδη ἀποσκευῆς, ἢ περιλαβὼν εἰς τοὺς λογαριασμοὺς του εἰκονικὰς ἀβαρίας καὶ δαπάνας εἶναι προσωπικῶς ὑπόχρεως ἀπέναντι τῶν πλοιοκτητῶν καὶ παντὸς ἐνδιαφερομένου εἰς ἀπόδοσιν τῶν χρημάτων, εἰς πληρωμὴν τῶν πραγμάτων καὶ εἰς ἀποζημίωσιν, ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως. [E. N. 236, Βελγ. 72, Ἰταλ. 512].

"**Ἀρθ. 327.**—Ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ πωλήσῃ τὸ πλοῖον ἄνευ εἰδικῆς ἐγγράφου ἐντολῆς τοῦ πλοιοκτήτου, ἔξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, τῆς πρὸς πλοῦν ἀνικανότητος.—Ἡ κήρυξις τῆς ἀνικανότητος καὶ ἡ ἄδεια τῆς πωλήσεως ἀπαγγέλλεται ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπὸ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς. [E. N. 237, Βελγ. 73, Ἰταλ. 513].

"**Ἀρθ. 328.**—Ὁ πλοίαρχος, ἀναλαβὼν τὴν ἐκτέλεσιν πλοῦ, ὀφείλει ν' ἀποπεραιώσῃ αὐτόν, ἄλλως εὐθύνεται πρὸς τοὺς πλοιοκτήτας καὶ τοὺς ναυλωτὰς διὰ πᾶν ἔξοδον καὶ πᾶσαν ἀποζημίωσιν. Ἐάν τὸ πλοῖον ἐκηρύχθῃ ἀνίκανον πρὸς πλοῦν, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν ἐπιμέλειαν, ὅπως εὕρῃ ἕτερον πλοῖον πρὸς μεταφορὰν τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ. [E. N. 238, Βελγ. 74, Ἰταλ. 514].

"**Ἀρθ. 329.**—Ὁ πλοίαρχος, ὁ ἐπὶ μετοχῇ τοῦ φορτίου κυβερνῶν, οὐδὲν εἶδος ἐμπορίας δύναται νὰ ἐπιχειρήσῃ δι' ἴδιον αὐτοῦ λογαριασμὸν, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας. [E. N. 239, Βελγ. 74, Ἰταλ. 515, 1].

"**Ἀρθ. 330.**—Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ὁ πλοίαρχος στερεῖται τῆς μετοχῆς του

ἐπὶ τῶν κοινῶν κερδῶν, ἐπιφυλασσομένης καὶ πάσης ἄλλης ἀποζημιώσεως. [E. N. 240, Βελγ. 75, Ἱταλ. 515,2].

Ἄρθ. 331.—Ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται, ἐφ' οἷοδῆποτε κινδύνῳ νὰ ἐγκαταλίπη τὸ πλοῖον διαρκούντος τοῦ πλοῦ ἀνευ τῆς γνώμης τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὀφείλει νὰ διασώσῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὰ χρήματα καὶ τὰ πολυτιμότερα πράγματα τοῦ φορτίου, ὅσα ἤθελε δυνηθῆ, ἄλλως εὐθύνεται προσωπικῶς. Ἐὰν τὰ οὕτως ἐξαχθέντα ἐκ τοῦ πλοίου πράγματα ἀπολεσθῶσιν ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος, ὁ πλοίαρχος ἀπαλλάσσεται τῆς εὐθύνης. [E. N. 241, Βελγ. 17].

Ἄρθ. 332.—Ὁ πλοίαρχος κατὰ τὴν ἀφίξιν εἴτε εἰς τὸν λιμένα τοῦ προορισμοῦ, κατὰ τε τὴν ἄνοδον καὶ τὴν καθόδον εἴτε εἰς τὸν τόπον οἰασθῆποτε ἐκουσίας ἢ ἀναγκαστικῆς προσορμίσεως, ὥς καὶ ἐν περιπτώσει ναυαγίου, ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ τὸ ἡμερολόγιον τοῦ πλοίου πρὸς θεώρησιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν ἀρχήν. — Ἐὰν ὑπάρχωσιν ἔκτακτα συμβεβηκότα ἐνδιαφέροντα τὸ πλοῖον, τὸ φορτίον, ἢ τὰ πρόσωπα, ὁ πλοίαρχος, ἐκτὸς τῶν διατεταγμένων ὑπὸ εἰδικῶν νόμων, ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν ἐκθεσίν του. — Ἡ ἐκθεσις ἀναφέρει τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀναχωρήσεως, τὴν τηρηθεῖσαν πορείαν τοῦ πλοίου, τοὺς κινδύνους, οὓς διέτρεξε, τὰς συμβάσας ἐν τῷ πλοίῳ ἀταξίας καὶ ἐν γένει πάντα τὰ κατὰ τὸν πλοῦν ἀξιοσημεῖωτα περιστατικά. [E. N. 242, Βελγ. 78, Ἱτ. 516].

Ἄρθ. 333.—Ἡ ἐκθεσις γίνεται τὸ ταχύτερον καὶ ἐντὸς 24 ὥρῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως ἢ τῆς προσορμίσεως, ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ πρωτοδικείου καί, ὅπου δὲν ὑπάρχει πρωτοδικεῖον, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐὰν ἡ ἀφίξις ἢ ἡ προσορμὴ γίνεται εἰς λιμένα τοῦ Κράτους, ἐνώπιον δὲ τῆς ἐλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἐὰν γίνεται εἰς λιμένα τῆς ἀλλοδαπῆς. — Ὅταν ἡ ἐκθεσις γίνεται ἐντὸς τοῦ Κράτους, πρέπει νὰ κατατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ πρωτοδικείου. Πρὸς τοῦτο ὁ εἰρηνοδίκης ὀφείλει νὰ τὴν διαβιβάσῃ ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ πρωτοδικείου. [E. N. 243, Βελγ. 79, Ἱταλ. 517].

Ἄρθ. 334.—Ὁ πρόεδρος, ὁ εἰρηνοδίκης ἢ ὁ προξενικὸς ὑπάλληλος, ὁ λαβὼν τὴν ἐκθεσιν ὀφείλει νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ γεγο-

νότα, τὰ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενα, ἐξετάζων, χωρὶς νὰ παρίσταται ὁ πλοίαρχος καὶ κατ' ἰδίαν ἕκαστον, τὰ πρόσωπα τοῦ πληρώματος καί, εἰ δυνατόν, τοὺς ἐπιβάτας. Ἡ ἐξέτασις γίνεται ἐγγράφως, ἐπὶ πλεόν δέ δέον νὰ περισυλλέγωνται διὰ παντὸς νομίμου μέσου καὶ πλείονες πληροφοροίαι ἢ ἀποδείξεις, αἵτινες ἤθελον κριθῇ σκόπιμοι εἰς ἐκάστην περίπτωσιν. — Ἡ ἀνωτέρω ἀνάκρισις δέον νὰ γίνῃ ἐντὸς βραχυτάτης προθεσμίας καὶ ἐν χρόνῳ ὃν γνωστοποιεῖ δημοσίᾳ ὁ ἐπιτετραμμένος δικαστὴς ἀνεξόδως, καθ' ὃν ἤθελεν ἐγκρίνει σκοπιμώτερον τρόπον. — Οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ πᾶς ἄλλος θέλων νὰ τοὺς ἀντιπροσωπεύσῃ, ἔστω καὶ ἄνευ ἐντολῆς, δύνανται νὰ παρασταθῶσι κατὰ τὰς πράξεις τῆς ἀνακρίσεως. — Τὰ πρακτικά, τὰ συντασσόμενα διὰ τὰς εἰρημένας πράξεις, ἐπισυνάπτονται εἰς τὴν ἐκθεσιν. — Εἶναι δεκτὴ ἀνταπόδειξις τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφερομένων γεγνόντων. [Ε.Ν. 247, Βελγ. 83, Ἰταλ. 518].

Ἄρθ. 335. — Ἡ μὴ ἐξελεγχθεῖσα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκθεσις δὲν εἶναι δεκτὴ ὑπὲρ τοῦ πλοίαρχου καὶ δὲν ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ἐν δίκῃ, ἐκτὸς ἐὰν ὁ πλοίαρχος διεσώθῃ μόνος ἐκ τοῦ ναυαγίου εἰς τὸν τόπον ἔνθα ἔκαμε τὴν ἐκθεσίν του. [Ε.Ν. 247, 2, Βελγ. 83, Ἰταλ. 519].

Ἄρθ. 336. — Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐπείγοντος ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ ἐκφορτώσῃ ἐκ τοῦ πλοίου οἶονδῆποτε ἐμπόρευμα πρὸ τῆς ὑποβολῆς καὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐκθέσεώς του [Ε.Ν. 248, Ἰταλ. 530, Γαλ. σχ. 248].

*Κεφάλαιον Β'. — Περὶ τοῦ πληρώματος **

Ἄρθ. 337. — Οἱ ὅροι τῆς μισθώσεως τοῦ πλοίαρχου καὶ τῶν προσώπων τοῦ πληρώματος ἀποδεικνύονται διὰ τοῦ ναυτολογίου. Ἐὰν δὲν συνετάχῃ ναυτολόγιον, ἢ ἐὰν τις τοῦ πληρώματος προσελήφθῃ μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ναυτολογίου καὶ δὲν περιελήφθῃ εἰσέτι ἐν αὐτῷ, ἐπιτρέπεται καὶ ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις. — Ἐὰν αἱ ἐν τῷ ναυτολογίῳ συμφωνίαι ἔτρο-

* Ἀναστασιάδου, § 308 ἐπ., Ἀγαλλοπούλου, Ἡ προστασία τοῦ ἀσθενοῦς ναυτικοῦ, 1931.

ποποιήθησαν μεταγενεστέρως, ἐπιτρέπεται εἰς τὸ πλήρωμα καὶ ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου. [E.N. 250, Βελγ. 92, Ἰταλ. 522].

Ἀρθ. 338.—Ἐὰν διὰ τῆς συμβάσεως δὲν ὠρίσθῃ σαφῶς τὸ ποσὸν τοῦ μισθοῦ, θεωρεῖται, ἐν ἀμφιβολίᾳ, ὡς συμφωνηθεῖς ὁ μισθὸς ὃν ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ τοῦ τόπου τῆς ναυτολογίας πιστοποιεῖ ὡς τὸν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ναυτολογίας συνήθη. [Γερμ. N. 29].

Ἀρθ. 339.—Ἐὰν ναύτης διὰ πλειόνων συμβάσεων καὶ διὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐμισθώθῃ ἐπὶ διαφόρων πλοίων, προτιμᾶται ἡ προγενεστέρα μίσθωσις, μεταξὺ δὲ συγχρόνων ἡ πρότερον ἐγγραφεῖσα ἐν τῷ ναυτολογίῳ. [Γερμ. N. 30].

Ἀρθ. 340.—Ἐὰν ναύτης προσελήφθῃ μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ναυτολογίου, ἰσχύουσι δι' αὐτόν, ἐν ἐλλείψει ἄλλων συμφωνιῶν, αἱ συμφωνίαι αἱ γενόμεναι διὰ τὸ εἰς τὸ ναυτολόγιον ἐγγεγραμμένον πλήρωμα. [Γερμ. N. 31].

Ἀρθ. 341.—Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ μισθωθέντος ναύτου, ὅπως ἐπιβῇ τοῦ πλοίου καὶ παράσχῃ τὰς ὑπηρεσίας του, ἄρχεται, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐν τῷ ναυτολογίῳ ἐγγραφῆς. — Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἄρχεται καὶ τὸ πρὸς λῆψιν μισθοῦ δικαίωμα τοῦ μισθωθέντος ναύτου, ἐὰν ἡ ἐν τῷ νηολογίῳ ἐγγραφὴ προηγῇται τῆς ἀναλήψεως ὑπηρεσίας, ἄλλως τὸ δικαίωμα τοῦτο ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως ὑπηρεσίας [Γερμ. N. 32, 44].

Ἀρθ. 342.—Ὁ ναύτης ὀφείλει καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας, δι' ἣν ἐμισθώθῃ, νὰ ἐξακολουθήσῃ παρέχων τὰς ὑπηρεσίας του μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ πλοίου εἰς τὸν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ τόπον τοῦ προορισμοῦ του, ἐφ' ὅσον ὁμως ἡ ἐπιστροφή αὕτη γίνεται κατ' εὐθείαν μετὰ μόνον τῶν ἀναγκαίων προσεγγίσεων· λαμβάνει δὲ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀντιμισθίαν ἀνάλογον πρὸς τὸν μισθὸν του. — Ἡ μίσθωσις τοῦ ναύτου, θεωρεῖται λήξασα καὶ ὅταν, καίπερ μὴ παρελθούσης τῆς συμφωνηθείσης προθεσμίας, τὸ πλοῖον ἐπέστρεψεν εἰς τὸν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ τόπον τοῦ προορισμοῦ του, ἀφ' οὗ ἐξετέλεσε τὸν πρῶτον πλοῦν καὶ ἐξεφορτώθῃ. [Ἰταλ. 524].

Ἄρθ. 343.—Ἐὰν δὲν συνεφωνήθῃ ἡ διάρκεια τῆς μισθώσεως ναύτου, δύναται οὗτος νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόλυσίν του μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὑπηρεσίας του, τηρουμένων τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀριζομένων. Ἐὰν τὸ πλοῖον εὐρίσκηται εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, καὶ δὲν ἤρχισεν ἢ δὲν διετάχθη ὁ πλοῦς τῆς εἰς τὴν ἡμεδαπὴν ἐπιστροφῆς, ὁ ναύτης, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τῶν δεδουλευμένων μισθῶν του, δικαιούται νὰ ζητήσῃ καὶ τὰ ἔξοδα τῆς παλιννοστήσεως, ἐφ' ὅσον ὁ πλοίαρχος δὲν τὸν ἐπιβιβάζει ἰδίᾳ δαπάνῃ εἰς πλοῖον διευθυνόμενον εἰς τὴν ἡμεδαπὴν.—Ἡ ἐπ' ἀόριστον χρόνον καὶ δι' ὅλους τοὺς πλοῦς μίσθωσις τοῦ ναύτου δὲν τὸν ἐμποδίζει νὰ ζητήσῃ μετὰ παρέλευσιν ἔτους τὴν ἀπόλυσίν του, ἐφ' ὅσον δὲν ἠθέλε ρητῶς συμφωνηθῇ, ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ ναύτου δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ πέρα τοῦ ἔτους.—Ὁ ναύτης δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόλυσίν του εἰς λιμένα προσεγγίσεως ἢ προσορμίσεως, ἀλλὰ μόνον εἰς λιμένα προορισμοῦ. [Ἱταλ. 525].

Ἄρθ. 344.—Μετὰ τὴν καθ'οιονδήποτε τρόπον λῆξιν τῆς μισθώσεως ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸ ἀπολυόμενον πρόσωπόν τοῦ πληρώματος ἔγγραφον ἀπολύσεως, ὃπερ περιλαμβάνει τὸ ὄνομα καὶ τὴν ἐθνικότητα τοῦ πλοίου, τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ πλοίαρχου, καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου ὑπηρεσίας τοῦ ἀπολυομένου. Τοῦ ἐγγράφου τούτου ἡ ἔκδοσις σημειοῦται ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τοῦ πλοίου.—Ἐὰν δι' οἰανδήποτε αἰτίαν ὁ πλοίαρχος ἀδυνατῇ νὰ γράψῃ τὸ τοιοῦτον ἔγγραφον, γράφει καὶ ὑπογράφει τοῦτο ἐπὶ παρουσίᾳ του, ὁ δεύτερος πλοίαρχος, συνυπογραφόντων δύο μαρτύρων. [Ἱταλ. 526].

Ἄρθ. 345.—Πᾶς ναύτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόλυσίν του εἰς οἰονδήποτε λιμένα. α') "Ὅταν ὁ πλοίαρχος ὑπέσθῃ εἰς σοβαρὰς παραβιάσεις τῶν πρὸς αὐτὸν καθηκόντων του· ἰδίως δὲ ὅταν ὁ πλοίαρχος κακομεταχειρίζεται τὸν ναύτην, ἢ ἀνέχεται ὅπως κακομεταχειρίζεται αὐτὸν ἕτερος τοῦ πληρώματος, ὥς καὶ ὅταν ὁ πλοίαρχος στερῇ ἀναιτίως τὸν ναύτην τροφῆς ἢ ποτοῦ, ἢ χορηγῇ αὐτῷ τρόφιμα ἐπιβλαβῇ εἰς τὴν ὑγείαν. β') "Ὅταν τὸ πλοῖον μεταβάλῃ σημαίαν.—Εἰς τὴν

πρώτην περίπτωσιν ὁ ναύτης δικαιούται εἰς ἀποζημίωσιν, ἥτις προσδιορίζεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 361 ὀριζόμενα, εἰς δὲ τὴν δευτέραν λαμβάνει τοὺς μέχρι τῆς ἀπολύσεώς του μισθοὺς καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιστροφῆς. [Γερμ. Ν. 74 ἐδ. 1, 2, 76, ἐδ. 1].

Ἄρθ. 346.—Ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας, δικαιούται ὁ ναύτης νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθοῦ του μετὰ τὴν λῆξιν τῆς μισθώσεώς του. Δύναται ἐν τούτοις μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ πλοίου εἰς λιμένα, ἔνθα τοῦτο ἐντελῶς ἢ κατὰ μέγα μέρος ἐξεφορτώθῃ, ν' ἀπαιτήσῃ τὸ ἥμισυ τοῦ μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης δεδουλευμένου μισθοῦ του, εἰάν ἤδη παρῆλθον τρεῖς μῆνες ἀπὸ τῆς ναυτολογίας του· μετὰ πάροdon δὲ ἐτέρων τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς τοιαύτης πληρωμῆς δικαιούται ὁμοίως νὰ ἀπαιτήσῃ τὸ ἥμισυ τοῦ ἑκτοτε δεδουλευμένου μισθοῦ του.—Ὅσάκις ἡ μίσθωσις γίνεται κατὰ χρόνον, δύναται ὁ ναύτης κατὰ τὴν ἐπάροdon τοῦ πλοίου εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἀπόπλου, νὰ ζητήσῃ τοὺς μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης δεδουλευμένους μισθοὺς. [Γερμ. Ν. 45].

Ἄρθ. 347.—Ὁ πλοίαρχος καὶ τὰ πρόσωπα τοῦ πληρώματος δὲν δύνανται ὑφ' οἰανδήποτε πρόφασιν, νὰ φορτώσωσιν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐμπορεύματα δι' ἴδιον αὐτῶν λογαριασμόν, ἄνευ ἀδείας τῶν πλοιοκτητῶν καὶ ἄνευ πληρωμῆς ναύλου, ἐκτὸς ἂν ἐπιτρέπη τοῦτο ἡ σύμβασις τῆς μισθώσεώς των.—Ἐὰν πρὸ τοῦ ἀπόπλου δὲν ἤθελον ἐξαχθῇ εἰς τὴν ξηρὰν τὰ παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν φορτωθέντα ἐμπορεύματα, οἱ φορτωταὶ αὐτῶν πληρώνουσι τὸ διπλάσιον τοῦ ναύλου, ὃν θὰ ἐπλήρωνον, ἂν τὰ ἐμπορεύματα ἐπλήρωνοντο συναινέσει τῶν πλοιοκτητῶν, ἐπιφυλασσομένης καὶ πάσης ἄλλης ἀποζημιώσεως. [Ε. Ν. 251, Βελγ. 111].

Ἄρθ. 348.—Ἐὰν ὁ πλοῦς διεκόπη ἐξ αἰτίας τοῦ πλοιοκτητοῦ, τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ ναυλωτοῦ πρὸ τοῦ ἀπόπλου, οἱ κατὰ πλοῦν ἢ κατὰ μῆνα μισθωμένοι ναῦται πληρώνονται διὰ τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς εἰργάσθησαν πρὸς ἐξοπλισμὸν τοῦ πλοίου καὶ κρατοῦσι πρὸς ἀποζημίωσιν τὰς ληφθείσας προκαταβολάς.—Ἐὰν δὲν ἐδόθησαν εἰσέτι προκαταβολαί, οἱ κατὰ μῆνα μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουσι πρὸς ἀποζημίωσιν τὸν συμπεφωνημένον μισθὸν ἐνὸς μηνός, οἱ δὲ κατὰ πλοῦν μισθωμένοι λαμβάνουσι

ποσότητα ἀνάλογον πρὸς μισθὸν ἑνὸς μηνὸς κατὰ τὴν ὑποθετικὴν διάρκειαν τοῦ πλοῦ, ἐκτὸς ἂν αὕτη δὲν ὑπερβαίνει τὸν μῆνα, ὁπότε πληρώνονται ὁλόκληρον τὸν μισθὸν των. — Ἐὰν ἡ διακοπὴ τοῦ πλοῦ ἐπέλθῃ μετὰ τὴν ἑναρξιν αὐτοῦ, οἱ κατὰ πλοῦν μισθωμένοι ναῦται πληρώνονται ὁλόκληρον τὸν συμφωνηθέντα μισθὸν των, οἱ δὲ κατὰ μῆνα μισθωμένοι λαμβάνουσι τοὺς συμφωνηθέντας μισθοὺς διὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ὑπηρετήσαν, καὶ ἐπὶ πλεόν, λόγῳ ἀποζημιώσεως, τὸ ἥμισυ τῶν μισθῶν των διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ὑποθετικῆς διαρκείας τοῦ πλοῦ, δι' ὃν ἐμισθώθησαν. — Οἱ κατὰ πλοῦν ἢ κατὰ μῆνα μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουσι προσέτι τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιστροφῆς των μέχρι τοῦ τόπου τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου, ἐκτὸς ἂν ὁ πλοίαρχος, οἱ πλοιοκτῆται, ἢ ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ τοὺς ἐπιβιβάσωσιν εἰς ἄλλο πλοῖον, διευθυνόμενον εἰς τὸν ρηθέντα τόπον [E. N. 252, Βελγ. 93, Ἰταλ. 529].

Ἄρθ. 349.— Ἐὰν ἡ μετὰ τοῦ τόπου τοῦ προορισμοῦ τοῦ πλοίου ἐμπορία εἶναι ἀπηγορευμένη ἢ ἔάν τὸ πλοῖον ἡμποδίσθῃ κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πλοῦ, ὀφείλεται εἰς τοὺς ναύτας μόνον ὁ μισθὸς τῶν ἡμερῶν, καθ' ὧς εἰργάσθησαν πρὸς ἐξοπλισμὸν τοῦ πλοίου. [E. N. 253, Βελγ. 94, Ἰταλ. 530].

Ἄρθ. 350.— Ἐὰν ἡ τῆς ἐμπορίας ἀπαγόρευσις ἢ ἡ ἐμπόδισις τοῦ πλοίου συμβῇ διαρκούντος τοῦ πλοῦ, εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν οἱ ναῦται πληρώνονται ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας των, εἰς δὲ τὴν δευτέραν οἱ μὲν κατὰ μῆνα μισθωμένοι λαμβάνουσι ἡμιμισθιον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐμποδίσσεως, οἱ δὲ κατὰ πλοῦν μισθωμένοι ὁλόκληρον τὸν συμφωνηθέντα μισθόν. — Ἐὰν ἐδόθῃ ἀποζημιώσις διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ἢ τὴν ἐμπόδισιν, λαμβάνουσιν ἐξ αὐτῆς οἱ κατὰ μῆνα μισθωμένοι ναῦται τὸ ὑπόλοιπον τῶν μισθῶν των, οἱ δὲ κατὰ πλοῦν μισθωμένοι ἐπαύξησιν τοῦ μισθοῦ των ἀνάλογον πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἐμποδίσσεως. Ἡ εἰς πάντας ὅμως τοὺς ναύτας διδομένη ἀποζημιώσις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ τρίτον τῆς ἀποζημιώσεως τῆς διδομένης εἰς τὸ πλοῖον. [E. N. 254, Βελγ. 95, Ἰταλ. 531].

Ἄρθ. 351.—Ἐὰν ὁ πλοῦς ἐπέκταθῃ, ὁ μισθὸς τῶν ναυτῶν τῶν μισθωμένων κατὰ πλοῦν, αὐξάνει ἀναλόγως τῆς ἐπεκτάσεως. [E. N. 255, Βελγ. 96, Ἰταλ. 532].

Ἄρθ. 352.—Ἐὰν ἡ ἐκφόρτωσις τοῦ πλοίου γίνῃ ἐκουσίως εἰς λιμένα πλησιέστερον τοῦ ἐν τῷ ναυλωτικῷ ἀναφερομένου, οἱ μισθοὶ τοῦ πληρώματος εἰς οὐδεμίαν ὑπόκεινται ἐλάττωσιν. [E. N. 256, Βελγ. 97, Ἰταλ. 533].

Ἄρθ. 353.—Ἐὰν οἱ ναῦται εἶναι μισθωμένοι ἐπὶ συμμετοχῇ εἰς τὰ κέρδη ἢ εἰς τὸν ναῦλον, οὐδεμία ὀφείλεται εἰς αὐτοὺς ἀποζημιώσεις ἢ ἀντιμισθία διὰ τὴν ἐξ ἀνωτέρας βίας προελθούσαν διακοπὴν, ἐπιβράδυνσιν ἢ ἐπέκτασιν τοῦ πλοῦ. —Ἐὰν ἡ διακοπή, ἐπιβράδυνσις ἢ ἐπέκτασις τοῦ πλοῦ συμβῇ ἐξ αἰτίας τῶν φορτωτῶν, τὰ πρόσωπα τοῦ πληρώματος μετέχουσι τῶν ἐπιδικαζομένων εἰς τὸ πλοῖον ἀποζημιώσεων. Αἱ ἀποζημιώσεις αὗται διανέμονται μεταξὺ τῶν πλοιοκτητῶν καὶ τῶν προσώπων τοῦ πληρώματος κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν, καθ' ἣν διανέμεται καὶ ὁ ναῦλος. —Ἐὰν ἡ διακοπή, ἐπιβράδυνσις ἢ ἐπέκτασις τοῦ πλοῦ συμβῇ ἐξ αἰτίας τοῦ πλοιάρχου ἢ τῶν πλοιοκτητῶν, ὑποχρεοῦνται οὗτοι εἰς τὰς ὀφειλομένας πρὸς τὰ πρόσωπα τοῦ πληρώματος ἀποζημιώσεις. [E. N. 257, Βελγ. 98, Ἰταλ. 534].

Ἄρθ. 354.—Ἐν περιπτώσει ἀλώσεως, ναυαγίου ἢ κεκηρυγμένης ἀνικανότητος τοῦ πλοίου, οἱ ναῦται, οἱ μισθωμένοι κατὰ μῆνα ἢ κατὰ πλοῦν, πληρώνονται τοὺς μισθοὺς των μέχρι παύσεως τῆς ὑπηρεσίας των καὶ ἀποστέλλονται δαπάναις τοῦ πλοίου μέχρι τοῦ λιμένος, ὅπου ἐμισθώθησαν, ἢ, κατ' ἐπιλογὴν τοῦ πλοιάρχου, λαμβάνουσιν ἰσότιμον ἀποζημίωσιν, ἐκτὸς ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν ἔπραξαν τὸ καθ' ἑαυτοὺς πρὸς σωτηρίαν τοῦ πλοίου. —Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ὀρίζει τὸ δικαστήριον τὸ ποσόν, ὅπερ θέλει ἐκπεσθῇ ἐκ τῶν δεδουλευμένων μισθῶν· αἱ ληφθεῖσαι ὅμως προκαταβολαὶ δὲν ἀποδίδονται. —Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας πλοίου ἄνευ εἰδήσεων οἱ κληρονόμοι τῶν κατὰ μῆνα μισθωμένων ναυτῶν ἔχουσι δικαίωμα εἰς τοὺς μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς τελευταίας περὶ τοῦ πλοίου εἰδήσεως δεδουλευμένους μισθοὺς, καὶ προσέτι εἰς μισθὸν ἑνὸς μηνός. —

Ἐὰν ἡ μίσθωσις ἐγένετο ἀμφοτερόπλους, ὀφείλεται, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας, τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου μισθοῦ, ἂν τὸ πλοῖον ἀπωλέσθῃ κατὰ τὴν ἄνοδον, τὰ τρία δὲ τέταρτα, ἂν τὸ πλοῖον ἀπωλέσθῃ κατὰ τὴν κάθοδον. [E. N. 258, Γαλ. N. 1885, Βελγ. 99, Ἰταλ. 535].

Ἄρθ. 355.—Οἱ ἐπὶ συμμετοχῇ εἰς τὸν ναῦλον μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουσι τοὺς μισθοὺς των μόνον ἐκ τοῦ ναύλου κατ' ἀναλογίαν τοῦ ποσοῦ, ὅπερ λαμβάνει ὁ πλοίαρχος. [E. N. 260, Βελγ. 100, Ἰταλ. 536].

Ἄρθ. 356.—Καθ' οἷονδήποτε τρόπον καὶ ἂν εἶναι μισθωμένοι οἱ ναῦται, πληρώνονται δι' ὅσας ἡμέρας εἰργάσθησαν πρὸς διάσωσιν τῶν ναυαγημάτων. [E. N. 261, Βελγ. 101, Ἰταλ. 536].

Ἄρθ. 357.—Ὁ ναύτης, ὁ ἀσθενήσας διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ *, ἢ ἀσθενήσας ἢ πληγωθεὶς ἐν ὑπηρεσίᾳ τοῦ πλοίου πληρώνεται τοὺς μισθοὺς του καὶ νοσηλεύεται δαπάναις τοῦ πλοίου.—Ἐὰν ἀσθενήσῃ ἢ πληγωθῇ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιτεταγμένης ὑπηρεσίας πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου, νοσηλεύεται δαπάναις τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου.—Ὅσάκις διὰ τὴν νοσηλείαν τοῦ ναύτου ἀπαιτεῖται ἡ ἐκ τοῦ πλοίου ἀποβίβασίς του, ὁ πλοίαρχος δέον νὰ καταθέσῃ εἰς χεῖρας τῆς λιμενικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς τὸ ποσόν, ὅπερ ἤθελε θεωρηθῇ ἀναγκαῖον διὰ τὴν νοσηλείαν καὶ τὴν παλιννόστησιν τοῦ ναύτου.—Ὅπου τῆς ἀλλοδαπῆς δὲν ὑπάρχει προξενικὴ ἀρχή, ὁ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται νὰ εἰσαγάγῃ τὸν ναύτην εἰς νοσοκομεῖον ἢ εἰς ἄλλο μέρος, ὅπου δύναται οὗτος νὰ νοσηλευθῇ, καὶ νὰ καταθέσῃ συγχρόνως τὸ ἀνωτέρω ποσόν.—Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ ἀποβιβάσθεις τοῦ πλοίου ναύτης δὲν ἔχει δικαίωμα εἰς ἔξοδα νοσηλείας καὶ εἰς μισθοὺς πέρα τῶν τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποβιβάσεως. [E. N. 262, Βελγ. 102, Ἰταλ. 537].

Ἄρθ. 358.—Ἐὰν ὁ ναύτης ἐπληγῶθῃ ἢ ἡσθένησεν ἐξ ὑπαι-

* Ρόκα, Περί τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀσθ. ναύτου, Ἐπιθ. ἐργ. δικ., 1917, 609.

τιότητός του, ἢ καθ' ὃν χρόνον εὐρίσκετο ἄνευ ἀδείας ἐν τῇ ξηρᾷ, φέρει αὐτὸς τὰς δαπάνας τῆς νοσηλείας, ὁ πλοίαρχος ὅμως ὑποχρεοῦται νὰ προκαταβάλλῃ ταύτας. Ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη ἀποβιβάσεως τοῦ ναύτου, ὁ πλοίαρχος προνοεῖ περὶ τῆς νοσηλείας καὶ τῆς παλιννοστήσεως αὐτοῦ, κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ τρόπον, δικαιούμενος εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τῶν γενομένων δαπανῶν· μισθὸς δὲ πληρώνεται εἰς τὸν ναύτην μόνον διὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ὑπηρετήσεν. [E.N. 264, Βελγ. 104, Ἱταλ. 538].

Ἀρθ. 359.—Ἐν περιπτώσει θανάτου ναύτου κατὰ τὸν πλοῦν, εἴαν οὗτος εἶναι μισθωμένος κατὰ μῆνα, ὁ μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου μισθὸς ὀφείλεται εἰς τοὺς κληρονόμους του.—Ἐὰν ὁ ναύτης εἶναι μισθωμένος κατὰ πλοῦν, ὀφείλεται τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ του, ἂν ἀποθάνῃ κατὰ τὸν πλοῦν τῆς ἀνόδου ἢ εἰς τὸν λιμένα τῆς ἀφίξεως· ὀφείλεται δὲ τὸ ὅλον τοῦ μισθοῦ, ἂν ἀποθάνῃ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν.—Ἐὰν ὁ ναύτης εἶναι μισθωμένος ἐπὶ συμμετοχῇ εἰς τὰ κέρδη ἢ εἰς τὸν ναυλόν, ὀφείλεται ὁλόκληρον τὸ μερίδιόν του, ἂν ἀποθάνῃ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ πλοῦ.—Οἱ μισθοὶ τοῦ ναύτου, ὅστις ἠθέλει φονευθῇ ὑπερασπιζόμενος τὸ πλοῖον, ὀφείλονται ἀκεραῖοι δι' ὁλόκληρον τὸν πλοῦν, ἂν τὸ πλοῖον εὐδοωθῇ. [E.N. 265, Βελγ. 105, Ἱταλ. 539, Γαλλ. N. 1885].

Ἀρθ. 360.—Ὁ ἐντὸς τοῦ πλοίου αἰχμαλωτισθεὶς ναύτης λαμβάνει τοὺς μισθοὺς του μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς αἰχμαλωσίας του, ὁ δὲ αἰχμαλωτισθεὶς ἐν ἀποστολῇ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου, δικαιούται νὰ πληρωθῇ ἀκεραῖους τοὺς μισθοὺς του.—Εἰς τὴν πληρωμὴν συντρέχει καὶ τὸ φορτίον, εἴαν ἡ ἀποστολὴ ἐγένετο καὶ πρὸς τὸ συμφέρον αὐτοῦ. [E.N. 266—269, Βελγ. 106, Ἱταλ. 540].

Ἀρθ. 361.—Ὁ πλοίαρχος δύναται πάντοτε ν' ἀπολύσῃ τὸν ναύτην πρὸ τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως, χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦται ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὁ ναύτης ἐγένετο ὑπαίτιος πταίσματος, ὀφείλει ὅμως νὰ χορηγήσῃ εἰς αὐτὸν τὸ κατὰ τὸ ἄρθ. 344 ἐγγραφον ἀπολύσεως καὶ νὰ παράσῃ τὰ μέσα τῆς παλιννοστήσεως, ἢ νὰ τὸν ἐπιβιβάσῃ ἐπὶ πλοίου διευθυνομένου εἰς τὴν πατρίδα του.

—Ὁ ἀπολυθεὶς ἄνευ δεδικαιολογημένης αἰτίας ναύτης, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς του διὰ τὰς παρασχεθείσας ὑπηρεσίας, δικαιούται καὶ εἰς ἀποζημιώσιν. — Ἐὰν ἡ ἀπόλυσις ἐγένετο ἐν τῷ λιμένι τῆς ναυτολογίας καὶ πρὸ τοῦ ἀπόπλου, ἡ ἀποζημιώσις εἶναι ἴση πρὸς μισθὸν μηνός. Ἐὰν ἡ ἀπόλυσις ἐγένετο μετὰ τὸν ἔκπλουν ἢ εἰς λιμένα τοῦ Κράτους διάφορον τοῦ τῆς ναυτολογίας, ἡ ἀποζημιώσις εἶναι ἴση πρὸς μισθὸν τεσσαράκοντα ἡμερῶν. Ἐὰν ἡ ἀπόλυσις ἐγένετο εἰς ἄλλα παράλια τῆς Εὐρώπης ἢ εἰς παράλια τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς, βρεχόμενα ὑπὸ τῆς Μεσογείου, τοῦ Εὐξείνου, τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ ἢ τῆς Ἑρπυρᾶς, ἡ ἀποζημιώσις εἶναι ἴση πρὸς μισθὸν δύο μηνῶν, τεσσάρων δὲ μηνῶν ἐὰν ἡ ἀπόλυσις ἐγένετο εἰς οἰονδήποτε ἄλλο μέρος. — Ὁ πλοίαρχος ἐν οὐδεμιᾷ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ πλοιοκτῆτου τὴν ἀπόδοσιν τῆς πληρωθείσης ἀποζημιώσεως, ἐὰν ἡ ἀπόλυσις δὲν ἐγένετο ἐκ συμφώνου μετ' αὐτοῦ. — Δὲν ὀφείλεται ἀποζημιώσις, ἐὰν ὁ ναύτης ἀπελύθῃ πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ ναυτολογίου. [Ε.Ν. 270, Βελγ. 107, Ἰταλ. 542].

Ἄρθ. 362.—Τὰ πρόσωπα τοῦ πληρώματος δικαιοῦνται νὰ παραμένωσι καὶ διατρέφωνται ἐπὶ τοῦ πλοίου μέχρι τῆς πληρωμῆς τοῦ μισθοῦ των, ἢ τῆς ὀφειλομένης αὐτοῖς συμμετοχῆς εἰς τὰ κέρδη ἢ εἰς τὸν ναῦλον. [Ἰταλ. 543].

Ἄρθ. 363.—Ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας, πάντα τὰ πρόσωπα τοῦ πληρώματος ὑποχρεοῦνται μετὰ τὴν λήξιν τῆς μισθώσεως νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν ὑπηρεσίαν των μέχρι τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ πλοίου, τῆς ἐκφορτώσεως καὶ τῆς ἐλευθεροκοινωνίας αὐτοῦ. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον μισθοδοτοῦνται καὶ τροφοδοτοῦνται. — Ἐὰν, διαρκούσης τῆς καθάρσεως, τὸ πλοῖον πρόκειται νὰ ἐπιχειρήσῃ νέον πλοῦν, ὁ μὴ θέλων νὰ μισθωθῇ διὰ τὸν πλοῦν τοῦτον ναύτης δικαιούται ν' ἀποβιβασθῇ εἰς τὸ λοιμοκαθαρηθριον καὶ νὰ πληρωθῇ τοὺς μισθοὺς του μέχρι λήξεως τῆς καθάρσεως. — Τὰ ἐξόδα τῆς συντηρήσεως καὶ καθάρσεως βαρύνουσι τὸ πλοῖον [Ἰταλ. 544].

Ἄρθ. 364.—Οἱ μισθοὶ τοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ πληρώματος οὔτε ἐκχωροῦνται οὔτε κατάσχονται, εἰμὴ μόνον διὰ νόμιμον

διατροφὴν, ἢ διὰ χρῆν πρὸς τὸ πλοῖον ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ ὑπηρεσίας τῶν εἰρημένων προσώπων.—Ἐν τῇ πρώτῃ τῶν εἰρημένων περιπτώσεων, ἡ ἐπὶ τῶν μισθῶν λόγῳ κατασχέσεως κρατήσις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ τρίτον τοῦ ποσοῦ αὐτῶν. [Ἱταλ. 545].

Ἀρθ. 365.—Τὸ πλοῖον καὶ οἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μισθώσεως τοῦ πληρώματος κεκτημένοι ναῦλοι εἶναι κατὰ πρόνομον ὑπέγγυοι διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν τοῦ πληρώματος.—Ἡ ἔκτασις τοῦ ἐπὶ τοῦ πλοίου προνομίου ρυθμίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθ. 239 στοιχ. β'. [Ε. Ν. 271, Βελγ. 108].

Ἀρθ. 366.—Πᾶσαι αἱ διατάξεις, αἱ ἀφορῶσαι τὴν μισθοδοσίαν, τὴν παλιννόστησιν καὶ τὴν νοσηλείαν τῶν ναυτῶν, εἶναι δημοσίας τάξεως. [Βελγ. 110].

Ἀρθ. 367.—Πᾶσαι αἱ διατάξεις, αἱ ἀφορῶσαι τὴν μισθοδοσίαν, τὴν νοσηλείαν καὶ τὴν παλιννόστησιν τῶν ναυτῶν ἐφαρμοζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἄλλων προσώπων τοῦ πληρώματος. [Ε. Ν. 272, Βελγ. 109, Ἱταλ. 546].

Α) Ν. 721]1948 «περὶ ἀπογραφῆς τῶν μαθητευομένων ναυτικῶν, τῶν ναυτικῶν καὶ ἐργατῶν θαλάσσης» (Ἐφ. Κυβ. Α, 168.).—Β.Δ. 4 Νοεμ. 1947 «περὶ ὑγιεινῆς ἐξετάσεως τῶν ἀπογραφομένων ναυτικῶν κλπ.» (Ἐφ. Κυβ. Α, 307).

Β) Διάτ. 16]30 Δεκ. 1926 «περὶ κώδ. τῶν νόμ. περὶ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμεῖου».—Ν. 2525]1940 «περὶ Ναυτ. Ἀπομ. Ταμ.» (Ἐφ. Κυβ. Α, 370).—Διάτ. 6 Ἰουν.]7 Ἰουλ. 1931 «περὶ τοῦ τύπου τῶν ναυτολογίων τῶν ἑλλήν. ἐμπορ. πλοίων» (Ἐφ. Κυβ. Α, 184).—Διάτ. 6 Δεκ. 1939 «περὶ ἐγκρ. καὶ θέσεως εἰς ἐφαρμογὴν κανονισμοῦ ἐργασίας ἐπὶ τῶν ἑλλήν. φορτηγῶν πλοίων ὀλικῆς χωρητικότητος κόρων 800 καὶ ἄνω». (Ἐφ. Κυβ. Α, 539).—Ν. 3276]1944 «περὶ συλλογικῶν συμβάσεων ἐν τῇ ναυτικῇ ἐργασίᾳ», Ν. 33]1946, Ν.Δ. 304]1947.

Γ) Ν. 4211]1929 «περὶ κυρ. τοῦ Ν.Δ. τῆς 23 Σεπτ. 1925, δι' οὗ ἐκυρώθη σχέδιον διεθν. συμβ. περὶ ἐλαχίστου ὁρίου παραδοχῆς παιδῶν ἐν τῇ ναυτ. ὑπηρεσίᾳ» (Ἐφ. Κυβ. Α, 346).—Ν. 4505]1930 «περὶ κυρ. τοῦ ἐν Γενούῃ ὑπογρ. σχεδ. διεθν. συμβ. περὶ καθορισμοῦ ἐλαχίστου ὁρίου ἡλικίας πρὸς πρόσληψιν νέων ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ θερμαστοῦ ἢ ἀνδρακος» (Ἐφ. Κυβ. Α, 103).—Ν. 4674]1930 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἐν Γενούῃ τὴν 25.10.1921 ὑπ. σχεδ. διεθν. συμβ. περὶ ὑποχρεωτικῆς λατρικῆς ἐξετάσεως παιδῶν καὶ ἐφήβων ἐργαζομένων ἐπὶ πλοίου» (Ἐφ. Κυβ. Α, 156).

Δ) Ν. 1637]1939 «περὶ συνθέσεως τῶν πληρωμάτων τῶν ἑλλήν. ἐμπορ-
πλοίων» (Ἐφ. Κυβ. Α, 82) καὶ Ν. 2270]1941 (Ἐφ. Κυβ. Α, 20). — Β. Δ. 1
Ἰουλ. 1948 περὶ συνθέσεως πληρωμ. τῶν ἐπιβατηγῶν μηχανοκινήτων
πλοίων» (Ἐφ. Κυβ. Α, 270 καὶ 279). — Β. Δ. 11 Νοεμ. 1935 «περὶ συνθ. τοῦ
προσωπικοῦ τῶν πληρωμ. τῶν ἰστιοφόρων πλοίων κλπ.» (Ἐφ. Κυβ. Α, 551)
καὶ Β. Δ. 8 Δεκ. 1938 (Ἐφ. Κυβ. Α, 467), Β. Δ. 18 Μαρτ. 1939 (Ἐφ. Κυβ. Α,
144), Διάτ. 23 Σεπτ. 1942 (Ἐφ. Κυβ. Α, 141). — Β. Δ. 31 Μαρτ. 1936 «περὶ
συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν πληρωμάτων τῶν ἑλλήν. ρμουλικῶν κλπ.»
(Ἐφ. Κυβ. Α, 162).

Ε) Ν. 4005]1^ο29 «περὶ τροφοδοσίας τῶν πληρωμάτων τῶν ἐμπορικῶν
πλοίων» (Ἐφ. Κυβ. Α, 78).

ΣΤ) Διάτ. 29 Μαΐου 1940 «περὶ προστασίας τῆς ἀσθενείας καὶ γενι-
κώτερον τοιαύτης τῶν ἐργατῶν θαλάσσης κλπ.» (Ἐφ. Κυβ. Α, 179). — Ν.
19]1935 «περὶ προστασίας τῶν φυματικῶν ἐργατῶν θαλάσσης» (Ἐφ. Κυβ.
Α, 617) καὶ Ν. 306]1936 (Ἐφ. Κυβ. Α, 358), Διάτ. 26 Νοεμ. 19^ο6, Ν. 387]
1936 (Ἐφ. Κυβ. Α, 558), Ν. 1428]1938 (Ἐφ. Κυβ. Α, 393), Ν. 2140]1939
(Ἐφ. Κυβ. Α, 537), Ν. 616]1941 (Ἐφ. Κυβ. Α, 419), Ν. Δ. 804]1941, Ν. Δ.
1234]1942 (Ἐφ. Κυβ. Α, 86), Ν. 161]1943 (Ἐφ. Κυβ. Α, 140).

Ζ) Ν. 4369]1929 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 23 Σεπτ. 1925 δι' οὗ
ἐκυρώθη σχέδ. διεθν. συμβ. εὐρέσεως ἐργασίας» καὶ Διάτ. 31 Ἰουλ. 6 Αὐγ.
1930. — Ν. 192]1936 «περὶ εὐρέσεως ἐργασ. εἰς ἐργάτας θαλάσσης» (Ἐφ. Κυβ.
Α, 438) καὶ Ν. 31]1946 (Ἐφ. Κυβ. Α, 235). — Ν. 6002]1934 «περὶ προστασίας
τῶν ἀνέργων ἐργατῶν θαλάσσης κλπ.» (Ἐφ. Κυβ. Α, 37), Ν. 6287]1934
(Ἐφ. Κυβ. Α, 330), Ν. 113]1946 (Ἐφ. Κυβ. Α, 98). — Ν. 4004]1929 «περὶ
κυρώσεως καὶ τροπ. τοῦ Ν. Δ. τῆς 23 Σεπτ. 1925 περὶ κυρώσεως τοῦ ἐν
Γενοῦῃ ὑπογραφέντος σχεδ. συμβ. περὶ ἀποζημιώσεως λόγῳ ἀνεργίας εἰς
περίπτωσιν ἀπωλείας πλοίου ἐκ ναυαγίου».

Η) Ν. 2116]1939 «περὶ ἀσφαλίσεως πληρωμάτων τῶν ἑλλήν. ἐμπορικῶν
πλοίων κατὰ κινδύνων πολέμου» (Ἐφ. Κυβ. Α, 517) καὶ Ν. 2355]1940 (Ἐφ.
Κυβ. Α, 161), Ν. 2557]1940 (Ἐφ. Κυβ. Α, 299), Ν. 2637]1940 (Ἐφ. Κυβ.
Α, 379), Ν. 2771]1941 (Ἐφ. Κυβ. Α, 20), Ν. Δ. 115]1941 (Ἐφ. Κυβ. Α, 183),
Ν. 145]1941 (Ἐφ. Κυβ. Α, 189), Ν. Δ. 1233]1942 (Ἐφ. Κυβ. Α, 86), Ν. 50]
1946 (Ἐφ. Κυβ. Α, 243), Ν. Δ. 383]1947 (Ἐφ. Κυβ. Α, 168), Ν. Δ. 470]1947
(Ἐφ. Κυβ. Α, 217), Ν. 720]1948 (Ἐφ. Κυβ. Α, 168).

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΝΑΥΛΩΣΕΩΣ *

*Κεφάλαιον Α'. — Γενικαὶ διατάξεις ***

***Αρθ. 368.**—Ἡ περὶ ναυλώσεως πλοίου σύμβασις γίνεται ἑγγράφως. Τὸ περὶ ταύτης ἑγγραφον ἀναφέρει τὸ ὄνομα, τὴν ἐθνικότητα καὶ τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ πλοιάρχου, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ναυλωτοῦ καὶ τοῦ ἐκναυλωτοῦ, τὸν συμφωνηθέντα τόπον καὶ χρόνον τῆς φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως, τὸν ναῦλον, ἂν ἡ ναύλωσις εἶναι ὀλική ἢ μερική καὶ τὴν συμφωνηθεῖσαν ἀποζημίωσιν ἐν περιπτώσει χρονοτριβῆς.—Ἐπὶ τῆς μικρᾶς ἀκτοπλοΐας ἡ σύμβασις τῆς ναυλώσεως ἀποδεικνύεται δι' ὅλων τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων, τῶν ἐπιτρεπόμενων ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων. [E. N. 273, Βελγ. 112, Ἰταλ. 547].

***Αρθ. 369.**—Ἡ ναύλωσις ὀλοκλήρου τοῦ πλοίου δὲν περιλαμβάνει τὰ ἐνδαιτήματα τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πληρώματος. Δὲν δύναται ὅμως ἐντὸς αὐτῶν νὰ φορτωθῶσιν ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ἐμπορεύματα ἄνευ τῆς συναιρέσεως τῶν ναυλωτῶν.—Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης χωροῦσι κατὰ τοῦ πλοιάρχου αἱ συνέπειαι τοῦ ἀρθρου 347 ἐδ. β' [E. N. 251, Βελγ. 111 ἐδ. 2, 113].

***Αρθ. 370.**—Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ πλοιάρχου, τοῦ ἀναφερομένου ἐν τῷ ναυλωτικῷ, καὶ ἂν ἐγένετο δι' ἀπολύσεως τούτου ὑπὸ τοῦ πλοιοκτήτου, δὲν ἐπιφέρει τὴν παῦσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς συμβάσεως τῆς ναυλώσεως, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας. [Ἰταλ. 548].

* Ὅρα Ν. 4113]1939 «περὶ στρ. εἰσφορῶν, ἐπιτ. καὶ ναυλώσεων» καὶ νεωτέρους συναφεῖς νόμους.

** Ἀναστασιάδου, § 299, ἐπ., Σπηλιοπούλου, Ναύλωσις καὶ ὑποναύλωσις, 1930.

Ἄρθ. 371.—Ἐὰν ὁ χρόνος τῆς φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως τῶν ἐμπορευμάτων δὲν ὀρίζεται ὑπὸ τῆς συμβάσεως, λαμβάνεται ὡς κανὼν ἡ ἐπιτόπιος συνήθεια. [E.N. 274, Ἰταλ. 549].

Ἄρθ. 372.—Ἐὰν ἡ ναύλωσις συνεφωνήθη κατὰ μῆνα ἢ κατὰ ἄλλας χρονικὰς περιόδους καὶ δὲν καθωρίσθη τὸ χρονικὸν σημεῖον τῆς ἐνάρξεως τοῦ ναύλου, οὗτος τρέχει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς φορτώσεως τῶν ἐμπορευμάτων μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκφορτώσεως αὐτῶν εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ. [E.N. 275, Ἰταλ. 550].

Ἄρθ. 373.—Ἐὰν πρὸ τοῦ ἀπόπλου ὁ διὰ τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ πλοῦς ἀπηγορεύθῃ ἐκ πράξεως Δυνάμεώς τινος, ἢ σύμβαισις τῆς ναυλώσεως διαλύεται ἄνευ ἀποζημιώσεως οὐδενὸς τῶν συμβαλλομένων. Ὁ φορτωτὴς ὑποχρεοῦται εἰς τὰ ἔξοδα τῆς φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως. [E.N. 276, Βελγ. 135, Ἰταλ. 551].

Ἄρθ. 374.—Ἐὰν ὁ ἀπόπλους ἢ ἡ ἐξακολούθησις τοῦ πλοῦ ἐμποδίζεται προσκαίρως ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος ἢ ἐξ ἄνωτέρας βίας, ἢ σύμβαισις τῆς ναυλώσεως παραμένει ἐν ἰσχύϊ ἄνευ αὐξήσεως τοῦ ναύλου καὶ ἄνευ ἀποζημιώσεως διὰ λόγους χρονοτριβῆς.—Διαρκούσης τῆς προσκαίρου ἐμποδίσεως τοῦ πλοίου, ὁ φορτωτὴς δύναται νὰ ἐκφορτώσῃ ἰδίᾳ δαπάνῃ τὰ ἐμπορεύματα αὐτοῦ, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ τὰ ἀναφορτώσῃ ἢ ν' ἀποζημιώσῃ τὸν πλοίαρχον, ἀλλ' ὀφείλει νὰ δώσῃ ἐγγύησιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς τοιαύτης ὑποχρεώσεως. [E.N. 277, 278, Βελγ. 129, 131, Ἰταλ. 552].

Ἄρθ. 375.—Ἐν περιπτώσει ἀποκλεισμοῦ τοῦ λιμένος τοῦ προορισμοῦ, ὡς καὶ ἐν περιπτώσει ἐμποδίσεως τοῦ εἰς τὸν λιμένα τοῦτον κατάπλου, ἐκ τυχαίου γεγονότος ἢ ἀνωτέρας βίας, ὁ πλοίαρχος, εἰ δὲν ἔλαβεν ὁδηγίας, ἢ εἰ ἀί ληφθεῖσαι ὁδηγαί εἶναι ἀνεκτέλεστοι ὀφείλει, νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τὸ συμφερότερον τῷ φορτωτῇ, εἴτε προσορμιζόμενος εἰς γειτονικὸν λιμένα, εἴτε ἐπανερχόμενος εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἀπόπλου. [E. N. 279, Βελγ. 137, Ἰταλ. 553].

Κεφάλαιον Β'. — Περὶ τῆς φορτωτικῆς *

"Αρθ. 376.—Ἡ φορτωτικὴ ἀναφέρει τὸ γένος, τὸ εἶδος, τὴν ποιότητα καὶ τὴν ποσότητα τῶν πρὸς μεταφορὰν πραγμάτων, εἶναι χρονολογημένη καὶ περιέχει τὸ ὄγομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ φορτωτοῦ καὶ τοῦ παραλήπτου, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ πλοίαρχου, τὸ ὄνομα, τὴν ἐθνικότητα καὶ τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου, τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου καὶ κατὰ πλου, τὰς περὶ τοῦ ναύλου συμφωνίας, ἐν περιθωρίῳ δὲ τὰ σημεῖα καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν πρὸς μεταφορὰν πραγμάτων καὶ δύναται νὰ εἶναι εἰς διαταγὴν, εἰς τὸν κομιστὴν ἢ εἰς ὠρισμένον πρόσωπον.—Ἡ φορτωτικὴ δὲν δύναται νὰ ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου πρὸ τῆς φορτώσεως. [E. N. 281, Βελγ. 85, Ἰταλ. 555].

"Αρθ. 377.—Ἡ φορτωτικὴ γίνεται εἰς τέσσαρα πρωτότυπα, ἓν διὰ τὸν πλοίαρχον, ἓν διὰ τὸν πλοιοκτῆτην, ἓν διὰ τὸν φορτωτὴν καὶ ἓν διὰ τὸν παραλήπτην.—Ἐφ' ἐκάστου τῶν πρωτοτύπων τούτων πρέπει ν' ἀναφέρηται τὸ ὄνομα τοῦ δι' ὃν εἶναι προωρισμένον.—Ἐάν ὁ φορτωτὴς ζητῇ ἓν ἢ πλείονα διπλόγραφα (duplicata) τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ προωρισμένου διὰ τὸν παραλήπτην, ἓν ἐκάστῳ τούτων πρέπει ν' ἀναφέρηται, ἂν εἶναι πρῶτον, δεύτερον, τρίτον διπλόγραφον καὶ καθεξῆς.—Τὰ πρωτότυπα τὰ προωρισμένα διὰ τὸν πλοίαρχον καὶ τὸν πλοιοκτῆτην, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ φορτωτοῦ, τὰ δὲ λοιπὰ παρὰ τοῦ πλοίαρχου.—Ἡ ὑπογραφή καὶ ἡ ἀμοιβαία παράδοσις τῶν πρωτοτύπων γίνεται ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς φορτώσεως.—Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ὀφείλει ὁ φορτωτὴς νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν πλοίαρχον τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν τελωνειακῶν ὑποχρεώσεων. [E. N. 282, Βελγ. 86, Ἰταλ. 556].

"Αρθ. 378.—Ἡ φορτωτικὴ, ἡ συντεταγμένη κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατυπώσεις, ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν μεταξὺ πάντων τῶν

* Ἀναστασιάδου, § 330 ἐπ., Τσιριντάνη, Μελέται ἐμπορ. δικ., 1919, σελ. 252—376.

ἐνδιαφερομένων ἐπὶ τοῦ φορτίου, ὥς καὶ μεταξὺ τούτων καὶ τῶν ἀσφαλιστῶν. [Ε. Ν. 283, Βελγ. 87, Ἱταλ. 558].

Ἄρθ. 379.— Ἐν περιπτώσει διαφορᾶς μεταξὺ τῆς φορτωτικῆς τῆς ὑπογεγραμμένης παρὰ τοῦ φορτωτοῦ ἢ παραγγελιοδόχου αὐτοῦ καὶ τῶν ὑπογεγραμμένων παρὰ τοῦ πλοιάρχου, ἕκαστον πρωτότυπον ἀποδεικνύει κατὰ τοῦ ὑπογράψαντος αὐτό. [Ε. Ν. 284, Βελγ. 88, Ἱταλ. 559].

Ἄρθ. 380.— Ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ παραδώσῃ τὸ φορτίον, ἐν τῷ τόπῳ τοῦ προορισμοῦ, εἰς τὸν παρουσιάζοντα τὴν φορτωτικὴν ἢ οἰονδήποτε διπλόγραφον αὐτῆς. Ἐὰν παρουσιάζωνται πλείονες κομισταὶ διπλογράφων τῆς αὐτῆς φορτωτικῆς, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει ν' ἀπευθυνθῇ ἐν Ἑλλάδι μὲν εἰς τὸ πρωτοδικεῖον, ἐν δὲ τῇ ἄλλοδαπῇ εἰς τὴν ἐλληνικὴν προξενικὴν ἀρχὴν ἢ εἰς τὸν ἐπιτόπιον δικαστὴν καὶ νὰ ζητήσῃ τὸν διορισμὸν μεσεγγυούχου, εἰς ὃν νὰ παραδώσῃ τὸ φορτίον ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ ναύλου.—Δύναται δὲ νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν ἄδειαν, ὅπως πωλήσῃ τὸ πρὸς πληρωμὴν τοῦ ναύλου ἀπαιτούμενόν μέρος τοῦ φορτίου. [Βελγ. 89, Ἱταλ. 557, Γαλ. σχ. 308].

Ἄρθ. 381.— Ἐν περιπτώσει ναυαγίου ἢ ἀναγκαστικῆς προσορμῆσεως, πᾶς κομιστὴς φορτωτικῆς, καὶ ἐὰν αὕτη εἶναι ἐκδεδομένη εἰς ὥρισμένον πρόσωπον, δύναται νὰ ἀσκήσῃ πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ φορτωτοῦ, νὰ ζητήσῃ τὴν παρὰ τοῦ πλοιάρχου παράδοσιν τῶν ἐμπορευμάτων, καὶ νὰ εἰσπράξῃ τὸ τίμημα αὐτῶν ἐπὶ παροχῇ ἐγγυήσεως, λαμβάνων τὴν ἄδειαν ἐν Ἑλλάδι μὲν παρὰ τοῦ πρωτοδικείου, ἐν δὲ τῇ ἄλλοδαπῇ παρὰ τῆς ἐλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ ἐπιτοπίου δικαστοῦ, οἵτινες ὀρίζουσι καὶ τὰ πρὸς προστασίαν τῶν δικαιωμάτων τῶν τρίτων πρόσφορα συντηρητικὰ μέτρα. [Βελγ. 90, Γαλ. σχ. 309].

Ἄρθ. 382.— Πᾶς παραγγελιοδόχος ἢ παραλήπτης παραλαβὼν τὰ ἐμπορεύματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς φορτωτικὰς ἢ τὰ ναυλωτικά, ὑποχρεοῦται, αἰτήσῃ τοῦ πλοιάρχου, νὰ δώσῃ αὐτῷ ἀπόδειξιν περὶ τῆς παραλαβῆς τοῦ φορτίου· ἄλλως ὑποχρεοῦται εἰς πάντα τὰ ἔξοδα καὶ τὰς ἀποζημιώσεις καὶ αὐτὰς τὰς ἐκ χρονοτριβῆς. [Βελγ. 91, Ε. Ν. 285].

Κεφάλαιον Γ'. — Περὶ τοῦ ναύλου *

Ἄρθ. 383.—Ὁ ναῦλος κανονίζεται διὰ τῶν συμφωνιῶν τῶν συμβαλλομένων καὶ ἀποδεικνύεται διὰ τοῦ ναυλωτικοῦ ἢ τῆς φορτωτικῆς· συμφωνεῖται δέ, α') δι' ὁλόκληρον τὸ πλοῖον ἢ μέρος αὐτοῦ, δι' ἓνα ἢ πλείονας πλόας ἢ δι' ὠρισμένον χρόνον, β') διὰ τὴν μεταφορὰν ὠρισμένων πραγμάτων, γ') κατὰ λόγον τοῦ ἀριθμοῦ, τοῦ βάρους ἢ τοῦ ὄγκου τῶν πρὸς μεταφορὰν πραγμάτων. [E.N. 286, Βελγ. 115, Ἰταλ. 561].

Ἄρθ. 384.—Ὁ πλοίαρχος, ὁ δηλώσας χωρητικότητα τοῦ πλοίου τοῦ μεγαλυτέραν ἢ μικροτέραν τῆς πραγματικῆς, ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημιώσεις πρὸς τὸν ναυλωτὴν.—Δὲν θεωρεῖται λάθος περὶ τὴν δήλωσιν τῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου, ἐὰν ἡ διαφορὰ δὲν ὑπερβαίνει τὸ εἰκοστόν, ἢ ἐὰν ἡ δήλωσις εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸ πρωτόκολλον τῆς καταμετρήσεως τοῦ πλοίου. [E.N. 289, 290, Ἰταλ. 562, Βελγ. 118, 119].

Ἄρθ. 385.—Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐναυλώθῃ ὁλόκληρον καὶ ὁ ναυλωτὴς δὲν δίδῃ ὅλον τὸ φορτίον, ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ φορτώσῃ ἄλλα ἐμπορεύματα ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ ναυλωτοῦ.—Ὁ ναυλωτὴς ἀπολαμβάνει τὸν ναῦλον τῶν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ φορτίου φορτωθέντων πραγμάτων. [E.N. 287, Βελγ. 117, Ἰταλ. 563].

Ἄρθ. 386.—Ἐὰν ὁ ναυλωτὴς πρὸ τοῦ ἀπόπλου δηλώσῃ ὅτι διαρρηγνύει τὸν πλοῦν χωρὶς οὐδὲν νὰ φορτώσῃ, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὸ ἥμισυ τοῦ ναύλου.—Ἐὰν δὲν δηλώσῃ ὅτι διαρρηγνύει τὸν πλοῦν, ἢ ἐὰν φορτώσῃ ποσότητα μικροτέραν τῆς συμφωνηθείσης, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ ὁλόκληρον τὸν ναῦλον.—Ἐὰν φορτώσῃ ποσότητα μεγαλυτέραν, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὸν ναῦλον τοῦ ὑπερβάλλοντος κατὰ λόγον τοῦ συμφωνηθέντος ναύλου. [E.N. 288, Ἰταλ. 564, Βελγ. 120].

Ἄρθ. 387.—Ἐὰν ἡ σύμβασις τῆς ναυλώσεως ἔχῃ ἀντικείμενον τὴν μεταφορὰν ὠρισμένων πραγμάτων, δύναται ὁ φορτωτὴς ν' ἀποσύρῃ πρὸ τοῦ ἀπόπλου τὰ φορτωθέντα ἐμπορεύματα, πληρώνων τὸ ἥμισυ τοῦ ναύλου. Ὑφίσταται προσέτι τὰ

* Παπαμιχαλοπούλου, Αἰσταλίας, 1949.

ἔξοδα τῆς φορτώσεως καὶ τῆς ἐκφορτώσεως, ὥς καὶ τὰ τῆς ἀναφορτώσεως τῶν ἄλλων μετακινήθεντων ἐμπορευμάτων καὶ τὰ τῆς χρονοτριβῆς. [E.N. 291, Βελγ. 132, Ἱταλ. 565].

Ἄρθ. 388.—Ὁ πλοίαρχος δύναται ἐν τῷ τόπῳ τῆς φορτώσεως νὰ ἐξαγάγῃ εἰς τὴν ξηρὰν τὰ ἐν τῷ πλοίῳ ἐμπορεύματα, τὰ μὴ δηλωθέντα αὐτῷ, ἢ ν' ἀπαιτήσῃ δι' αὐτὰ τὸν μεγαλύτερον ναῦλον, ὅστις ἤθελε πληρωθῇ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ δι' ὁμοειδῆ ἐμπορεύματα. [E.N. 292, Βελγ. 133, Ἱταλ. 566].

Ἄρθ. 389.—Ὁ φορτωτής, ὁ ἀναλαμβάνων τὰ ἐμπορεύματα τοῦ διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ ὁλόκληρον τὸν ναῦλον καὶ πάντα τὰ ἔξοδα τῆς μετακινήσεως, τὰ προξηνηθέντα ἐκ τῆς ἐκφορτώσεως.—Ἐὰν τὰ πράγματα ἀναλαμβάνωνται ἐκ πράξεως ἢ ἐκ πταίσματος τοῦ πλοίαρχου, εὐθύνεται οὗτος διὰ τὰς ζημίας καὶ τὰ ἔξοδα. [E.N. 293, Βελγ. 134, Ἱταλ. 567].

Ἄρθ. 390.—Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐμποδίσθῃ κατὰ τὸν ἀπόπλουν, καθ' ὁδόν, ἢ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκφορτώσεως ἐξ αἰτίας τοῦ ναυλωτοῦ, τὰ ἔξοδα τῆς χρονοτριβῆς πληρώνονται ὑπ' αὐτοῦ.—Ἐὰν τὸ πλοῖον, ναυλωθὲν δι' ἀμφοτερόπλουν, ἐπανέλθῃ ἄνευ φορτίου ἢ μετὰ φορτίου ἐλλιποῦς, ὁ πλοίαρχος λαμβάνει ὁλόκληρον τὸν ναῦλον καὶ τὴν ἐν λόγῳ χρονοτριβῆς ἀποζημίωσιν. [E. N. 294, Βελγ. 127, Ἱταλ. 568].

Ἄρθ. 391.—Ὁ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν πρὸς τὸν ναυλωτήν, ἐὰν ἔγινεν αἷτιος ἐμποδίσεως ἢ χρονοτριβῆς τοῦ πλοίου κατὰ τὸν ἀπόπλουν, διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, ἢ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκφορτώσεως. [E. N. 295, Βελγ. 128, Ἱταλ. 569].

Ἄρθ. 392.—Ἐν ὃ πλοίαρχος ἀναγκασθῇ νὰ ἐπισκευάσῃ τὸ πλοῖον κατὰ τὸν πλοῦν ἔνεκα τυχαίου συμβεβηκότος ἢ ἀνωτέρας βίας, ὁ ναυλωτής ὀφείλει νὰ περιμείνῃ ἢ νὰ πληρώσῃ ὁλόκληρον τὸν ναῦλον.—Ἐὰν τὸ πλοῖον δὲν δύναται νὰ ἐπισκευασθῇ, ὀφείλεται ναῦλος ἀνάλογος τοῦ γενομένου πλοῦ.—Ἐὰν διὰ νὰ μεταφέρῃ τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὸν προορισμὸν των ὁ πλοίαρχος ἐναύλωσεν ἄλλο πλοῖον, ὁ νέος ναῦλος θεωρεῖται συμφωνηθεὶς διὰ λογαριασμὸν τοῦ ναυλωτοῦ. [E.N. 296, Ἱταλ. 570].

Ἄρθ. 393.—Ὁ πλοίαρχος ἀπόλλυσι τὸν ναῦλον, καὶ εὐθύνεται εἰς ἀποζημίωσιν πρὸς τὸν ναυλωτήν, ἐὰν οὗτος ἀποδείξῃ.

ὅτι, ὅταν τὸ πλοῖον ἐξέπλευσεν, ἦτο ἀνίκανον πρὸς πλοῦν.—
Ἡ περὶ τούτου ἀπόδειξις εἶναι δεκτὴ καὶ ἐναντίον τῆς ἐκθέ-
σεως τῆς πρὸ τοῦ ἀπόπλου ἐπισκέψεως. [E. N. 297, Βελγ. 140,
Ἱταλ. 571].

Ἀρθ. 394.—Ἐν συμβῇ ἀπαγόρευσις ἐμπορίας μετὰ τοῦ τό-
που, πρὸς ὃν διευθύνεται τὸ πλοῖον, ὀφείλεται ὁλόκληρος ὁ
ναῦλος καὶ ὅταν τὸ πλοῖον ἀναγκασθῇ νὰ ἐπανέλθῃ μετὰ τοῦ
φορτίου του εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου.—Ἐὰν τὸ πλοῖον εἶναι
ναυλωμένον δι' ἀμφοτερόπλου, ὀφείλεται τὸ ἥμισυ τοῦ ναύλου
ὁλοκλήρου, ἢ τὸ ἥμισυ τοῦ ἀθροίσματος τῶν δύο ναύλων. [E.
N. 299, Βελγ. 136, Ἱταλ. 572].

Ἀρθ. 395.—Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐναυλώθῃ διὰ νὰ μεταβῇ εἰς
τινα λιμένα πρὸς παραλαβὴν φορτίου καὶ μεταφορὰν αὐτοῦ εἰς
ἄλλον λιμένα καὶ ἡ ἀπαγόρευσις ἐμπορίας ἐπέλθῃ κατὰ τὸν
ὑπὸ ἔρμα πλοῦν, ὀφείλεται εἰς τὸν πλοίαρχον διὰ τὰ πρὸς ἐκ-
τέλεσιν τῆς συμβάσεως ἔξοδα ἀποζημιώσεις, κανονιζομένη κατὰ
τὰς περιστάσεις. [Ἱταλ. 573].

Ἀρθ. 396.—Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐμποδίσθῃ κατὰ τὸν πλοῦν
κατὰ διαταγὴν Δυνάμεώς τινος, ἢ ἐβιάσθῃ νὰ παραμείνῃ ἐν
τινι λιμένι διὰ νὰ ἐπισκευάσῃ βλάβας, ἃς ὑπέστη, ἔστω καὶ
ἐκουσίως, διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν, δὲν ὀφείλεται ναῦλος διὰ
τὸν χρόνον τῆς ἐμποδίσεως. ἢ τῆς παραμονῆς ἐν τῷ λιμένι, ἐὰν
τὸ πλοῖον εἶναι ναυλωμένον κατὰ μῆνα, οὔτε αὔξησις ναύλου.
ἐὰν εἶναι ναυλωμένον κατὰ πλοῦν. [E. N. 300, Βελγ. 130, Ἱταλ. 574].

Ἀρθ. 397.—Ὄφειλεται ναῦλος διὰ τὰ φορτωθέντα ἐμπορεύ-
ματα, ἅτινα ἠναγκάσθῃ ὁ πλοίαρχος νὰ πωλήσῃ ἢ νὰ ἐνεχυ-
ριάσῃ ἢ νὰ χρησιμοποιήσῃ διὰ κατεπειγούσας ἀνάγκας τοῦ
πλοίου. Ὄφειλει ὁμοῦς ὁ πλοίαρχος νὰ πληρώσῃ εἰς τοὺς κυ-
ρίους τῶν ἐμπορευμάτων τὴν ἀξίαν, ἣν θὰ εἶχον ταῦτα ἐν τῷ
τόπῳ τῆς ἐκφορτώσεως, ἂν τὸ πλοῖον ἤθελεν εὐδοκῶθῃ.—Ἐὰν
τὸ πλοῖον ἀπολεσθῇ, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ εἰς τοὺς
κυρίους τῶν πωληθέντων ἢ χρησιμοποιηθέντων ἐμπορευμάτων
τὴν τιμὴν, ἣν ἐξ αὐτῶν ἔλαβεν, ὡς πρὸς δὲ τὰ ἐνεχυριασθέντα
τὸ λόγῳ δανείου ληφθὲν ποσόν, παρακρατῶν ἐξ αὐτοῦ τὸν
ναῦλον τὸν ἀναφερόμενον ἐν τῇ φορτωτικῇ.—Κατ' ἀμφοτέρας

τὰς περιπτώσεις οἱ πλοιοκτῆται διαφυλάττουσι τὸ δικαίωμα τῆς παραχωρήσεως τοῦ πλοίου.—Ἐὰν ἐκ τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικαίωματος τούτου προκύπτῃ ἀπώλειά τις εἰς ἐκείνους, ὧν τὰ ἐμπορεύματα ἀπωλέσθησαν, ἐνεχυριάσθησαν ἢ ἐχρησιμοποιήθησαν, αὕτη διανέμεται κατ' ἀναλογίαν τῆς ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων τούτων καὶ τῶν ἄλλων, ἅτινα ἔφθασαν εἰς τὸν προορισμόν των, ἢ ἐσώθησαν ἐκ τοῦ ναυαγίου κατόπιν τῶν θαλασσιῶν συμβεβηκότων, ἅτινα ἐπροξένησαν τὴν πώλησιν ἢ τὴν ἐνεχυρίασιν. [E. N. 298, Βελγ. 138, Ἱταλ. 575, Γαλ. Σχ. 296].

Ἄρθ. 398.—Ὁ πλοίαρχος λαμβάνει ναῦλον διὰ τὰ πράγματα, τὰ ἐκβληθέντα χάριν τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἐὰν ταῦτα ἐγένοντο δεκτὰ εἰς συνεισφοράν. [E. N. 301, Βελγ. 141, Ἱταλ. 576].

Ἄρθ. 399.—Δὲν ὀφείλεται ναῦλος διὰ πράγματα, ἅτινα ἀπωλέσθησαν ἐκ ναυαγίου ἢ προσαράξεως, διηρπάγησαν ὑπὸ πειρατῶν, ἢ ἐληϊσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ.—Ὁ πλοίαρχος ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ τὸν προπληρωθέντα ναῦλον, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας. [E. N. 302, Ἱταλ. 577, Βελγ. 142].

Ἄρθ. 400.—Ἐὰν τὸ πλοῖον καὶ τὰ ἐμπορεύματα ἐξαγορασθῶσιν, ἢ ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα διασωθῶσιν ἐκ τοῦ ναυαγίου, ὁ πλοίαρχος δικαιοῦται εἰς ναῦλον μέχρι τοῦ τόπου τῆς ληΐσεως ἢ τοῦ ναυαγίου. Δικαιοῦται δὲ εἰς ὁλόκληρον τὸν ναῦλον, συνεισφέρων εἰς τὴν ἐξαγοράν, ἐὰν μεταφέρῃ τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ.—Ἡ συνεισφορὰ διὰ τὴν ἐξαγοράν γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως, ἀφαιρέσει τῶν ἐξόδων, καὶ τοῦ ἡμίσεος τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου.—Οἱ μισθοὶ τοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ πληρώματος ἐξαιροῦνται τῆς συνεισφορᾶς. [E. N. 303, 304, Ἱταλ. 578].

Ἄρθ. 401.—Ἐὰν ὁ παραλήπτης ἀρνῇται νὰ παραλάβῃ τὸ φορτίον, ὁ πλοίαρχος δικαιοῦται, ἀδεία τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, νὰ πωλήσῃ ἀνάλογον μέρος αὐτοῦ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ναύλου καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν μεσεγγύησιν τοῦ ὑπολοίπου.—Ἐὰν τὸ ληφθὲν τίμημα δὲν ἐξαρκῇ πρὸς πληρωμὴν τοῦ ναύλου, διατηρεῖ ὁ πλοίαρχος τὴν κατὰ τοῦ φορτωτοῦ ἀγωγὴν. [E. N. 305, Βελγ. 123, Ἱταλ. 579].

Ἀρθ. 402.—Ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ παρακρατήσῃ τὰ ἐμπορεύματα ἐντὸς τοῦ πλοίου διὰ τὴν μὴ πληρωμὴν τοῦ ναύλου.—Δύναται ὅμως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκφορτώσεως νὰ ζητήσῃ τὴν μέσεγγύσιν αὐτῶν εἰς χεῖρας τρίτου μέχρι πληρωμῆς τοῦ ναύλου. [E. N. 306, Βελγ. 124, Ἰταλ. 580].

Ἀρθ. 403.—Ὁ ναῦλος καὶ αἱ ἐκ κοινῶν ἀβαριῶν ἀπαιτήσεις ἔχουσι προνόμιον ἐπὶ τῶν φορτωθέντων ἐμπορευμάτων ἐπὶ δέκα πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς παραδόσεως αὐτῶν, ἐὰν δὲν μετεβιβάσθησαν εἰς χεῖρας τρίτου. [E. N. 280, 307, Βελγ. 116, 125, Ἰταλ. 672, Πολ. Δικ. 941, 7].

Ἀρθ. 404.—Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τοῦ φορτωτοῦ ἢ τοῦ παραλήπτου πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ δεκαπενθήμερου, τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προνόμιον ἐξακολουθεῖ ὑφιστάμενον. [E.N. 308, Βελγ. 126].

Ἀρθ. 405.—Ὁ φορτωτὴς ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ζητήσῃ μείωσιν τοῦ ναύλου.—Δὲν δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ ἀντὶ τοῦ ναύλου τὰ φορτωθέντα ἐμπορεύματα, ὧν ἡλαττώθη ἡ ἀξία ἢ ἅτινα ἐβλάβησαν ἐξ ἰδίου ἐλαττώματος, ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος ἢ ἐξ ἀνωτέρας βίας. Ἄν ὅμως βυτία περιέχοντα οἶνον, ἔλαιον, μέλι ἢ ἄλλα ὑγρά διέρρευσαν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἐξεκενώθησαν ἢ ἔμειναν σχεδὸν κενά, δύνανται νὰ ἐγκαταλειφθῶσιν ἀντὶ τοῦ ναύλου. [E.N. 309, 310, Βελγ. 121, 122, Ἰταλ. 581]

Κεφάλαιον Δ'. — Περὶ τῶν ἐπιβατῶν *

Ἀρθ. 406.—Ἡ σύμβασις τῆς ναυλώσεως διὰ τὴν μεταφορὰν ἐπιβατῶν ρυθμίζεται, ἐλλείψει εἰδικῶν συμφωνιῶν, ὑπὸ τῶν ἐπομένων διατάξεων. [Ἰταλ. 582].

Ἀρθ. 407.—Ὅταν ὁ πλοῦς ματαιοῦται πρὸ τοῦ ἀπόπλου, α') ἐξ αἰτίας τοῦ ἐπιβάτου, μὴ ἐπιβάντος τοῦ πλοίου ἐγκαίρως, ὀφείλεται ὁλόκληρος ὁ ναῦλος, β') συνεπείᾳ δηλώσεως τοῦ ἐπιβάτου ἢ ἔνεκα θανάτου, ἀσθενείας ἢ ἄλλου τυχαίου συμβεβηκότος ἢ ἀνωτέρας βίας, ἀφορώσης αὐτόν, ὀφείλεται τὸ ἥμισυ τοῦ ναύλου, ἀφαιρέσει τῶν δαπανῶν τροφῆς διὰ τὴν εἰκαζομένην

* Ἀναστασιάδου, § 338.

διάρκειαν τοῦ πλοῦ, ἐὰν ἡ τροφή περιελήφθη ἐν τῷ ναύλῳ, γ') ἐξ αἰτίας τοῦ πλοιάρχου, δικαιούται ὁ ἐπιβάτης εἰς ἀνάληψιν τοῦ ναύλου καὶ εἰς ἀποζημίωσιν, δ') ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος ἢ ἐξ ἀνωτέρας βίας ἀφορώσης τὸ πλοῖον, ἀποδίδεται ὁ προκαταβληθεὶς ναῦλος καὶ οὐδέτερος τῶν συμβαλλομένων ὑπόκειται εἰς ἀποζημίωσιν. [Ἱταλ. 583, Βελγ. 172—175, Γερμ. 667—669].

Ἄρθ. 408.—Ὅταν ὁ πλοῦς διακόπτηται μετὰ τὸν ἀπόπλουν. α') Ἐὰν ὁ ἐπιβάτης ἀποβιβάσθῃ ἐκουσίως εἰς λιμένα προσεγγίσεως, πληρώνει ὁλόκληρον τὸν ναῦλον. β') Ἐὰν ὁ πλοίαρχος ἀποποιῇται τὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν ἢ εἶναι ἄλλως ὑπαίτιος τῆς ἀποβιβάσεως τοῦ ἐπιβάτου εἰς λιμένα προσεγγίσεως, ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν. γ') Ἐὰν ὁ πλοῦς διακόπτηται ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος ἢ ἀνωτέρας βίας, ἀφορώσης τὸ πλοῖον ἢ τὸν ἐπιβάτην, ὀφείλεται ναῦλος ἀνάλογος τῆς διανυθείσης ἀποστάσεως.—Οὐδεὶς ναῦλος ὀφείλεται ὑπὸ τῶν κληρονόμων τοῦ ἐν ναυαγίῳ ἀποθανόντος ἐπιβάτου, ἀλλ' ὁ προκαταβληθεὶς δὲν ἀποδίδεται. [Ἱταλ. 584, Βελγ. 176].

Ἄρθ. 409.—Ἐν περιπτώσει ἐπιβραδύνσεως τοῦ ἀπόπλου, ὁ ἐπιβάτης ἔχει δικαίωμα διαμονῆς καὶ τροφῆς ἐν τῷ πλοίῳ διαρκούσης τῆς ἐπιβραδύνσεως, ἐὰν ἡ τροφή περιλαμβάνηται ἐν τῷ ναύλῳ· ἐπὶ πλέον δὲ δικαιούται καὶ εἰς ἀποζημίωσιν, ὅταν ἡ ἐπιβράδυνσις δὲν προῆλθεν ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος ἢ ἀνωτέρας βίας.—Ἐὰν ἡ ἐπιβράδυνσις παρατείνηται, δικαιούται προσέτι ὁ ἐπιβάτης τὰ διαλύσῃ τὴν σύμβασιν· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὁ ναῦλος ἀποδίδεται ἀκέραιος.—Ἐὰν ἡ ἐπιβράδυνσις προῆλθεν ἐκ κακοκαιρίας, ἡ λύσις τῆς συμβάσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐπιβάτου χωρεῖ μόνον ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ τρίτου τοῦ ναύλου.—Ἡ περίπτωσις τῆς κακοκαιρίας πιστοποιεῖται ὑπὸ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς. [Ἱταλ. 585, Βελγ. 174, Γερμ. 671].

Ἄρθ. 410.—Τὸ πλοῖον τὸ ναυλωθὲν ἀποκλειστικῶς πρὸς μεταφορὰν ἐπιβατῶν ὀφείλει, οἷοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, τὰ μεταφέρει αὐτοὺς κατ' εὐθείαν εἰς τὸν λιμένα τοῦ προορισμοῦ, προσεγγίζον εἰς τοὺς ἀγγεληθέντας πρὸ τῆς ναυλώσεως λιμένας, ἢ εἰς τοὺς τῆς προσεγγίσεως.—Ἐὰν τὸ

πλοῖον ἐξέλθῃ τῆς πορείας του, ἢ προσεγγίσῃ ἐκ θελήσεως ἢ ἐξ αἰτίας τοῦ πλοίαρχου, οἱ ἐπιβάται ἐξακολουθοῦσι διαμένοντες ἐν τῷ πλοίῳ καὶ τρεφόμενοι δαπάναις αὐτοῦ, ἐπιφυλασσομένου αὐτοῖς καὶ τοῦ δικαιώματος ἀποζημιώσεως καὶ διαλύσεως τῆς συμβάσεως.—Ἐὰν τὸ πλοῖον, ἐκτὸς τῶν ἐπιβατῶν, ἔχῃ καὶ φορτίον, ὁ πλοίαρχος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκτελέσῃ, διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐκφόρτωσιν προσεγγίσεις. [Ἰταλ. 586, Βελγ. 171].

Ἄρθ. 411.—Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως, ἐπελθούσης κατὰ τὸν πλοῦν ἐξ ἐμποδίασεως διαταχθείσης ὑπὸ Δυνάμεως, ἢ ἐξ ἀνάγκης ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου· α') ἐὰν ὁ ἐπιβάτης δὲν θέλῃ νὰ περιμείνῃ τὴν παῦσιν τῆς ἐμποδίασεως, ἢ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐπισκευῶν, δύναται νὰ διαλύσῃ τὴν σύμβασιν πληρώων ναῦλον ἀνάλογον τῆς διανυθείσης ἀποστάσεως· β') ἐὰν προτιμᾷ νὰ περιμείνῃ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ πλοῦ, δὲν ὀφείλει ἐπὶ πλεόν ναῦλον, ἀλλὰ τρέφεται ἰδίᾳ δαπάνῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐμποδίασεως ἢ τῶν ἐπισκευῶν. [Ἰταλ. 587, Βελγ. 178, Γερμ. 671].

Ἄρθ. 412.—Ἡ τροφή τῶν ἐπιβατῶν, διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, τεκμαίρεται συμπεριλαμβανομένη ἐν τῷ ναύλῳ. Ἐὰν αὕτη ἐξαιρῇται, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ χορηγῇ τροφίμα εἰς τοὺς στερουμένους ἐπιβάτας ἐπὶ εὐλόγῳ τιμῇματι.—Ἐπὶ πλόων ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης πέραν τοῦ πορθμοῦ τοῦ Γιβραλτάρ, ἢ πέραν τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ, οἱ ἐπιβάται ἔχουσι δικαίωμα νὰ μένωσι ἐν τῷ πλοίῳ καὶ νὰ τρέφωνται ἐπὶ τεσσαράκοντα ὁκτὼ συνεχεῖς ὥρας ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ πλοίου εἰς τὸν λιμένα τοῦ προορισμοῦ, ἐκτὸς ἐὰν τὸ πλοῖον εἶναι ὑποχρεωμένον ν' ἀναχωρήσῃ ἀμέσως. [Ἰταλ. 588, Βελγ. 166].

Ἄρθ. 413.—Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐναυλώθῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ τὴν μεταφορὰν ἐπιβατῶν, ἔστω καὶ μὴ ὠρισμένου ἀριθμοῦ, τὰ δικαιώματα τοῦ ἐκναυλωτοῦ καὶ τοῦ ναυλωτοῦ ρυθμίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ τρίτου κεφαλαίου τοῦ παρόντος τίτλου, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς συμβάσεως.—Διὰ τὰ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐπιβιβασθέντα πράγματα τῶν ἐπιβατῶν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ναυλώσεως διατάξεις, ἀλλὰ δὲν ὀφείλεται ἰδιαιτέρος ναῦλος, ἐὰν δὲν συνεφωνήθῃ. [Ἰταλ. 589, Βελγ. 167,1, Γερμ. 672, 673, 676].

Ἄρθ. 414.—Ὁ πλοίαρχος δὲν εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς ζημίας τὰς ἐπελθούσας εἰς τὰ πράγματα τοῦ ἐπιβάτου, ἐὰν ὁ ἐπιβάτης διετήρησε τὴν φύλαξιν αὐτῶν, ἐκτὸς ἂν ἡ ζημία προῆλθεν ἐξ αἰτίας τοῦ πλοίαρχου ἢ τοῦ πληρώματος. [Βελγ. 167, 21].

Ἄρθ. 415.—Ἀποθανόντος τοῦ ἐπιβάτου κατὰ τὸν πλοῦν, ὁ πλοίαρχος ἐπιμελεῖται τῆς διατηρήσεως τῶν πραγμάτων αὐτοῦ. [Βελγ. 171, Γερμ. 675].

Ἄρθ. 416.—Ὁ ἐπιβάτης δὲν δύναται ἄνευ συναινέσεως τοῦ πλοίαρχου νὰ μεταβιβάσῃ εἰς ἄλλον τὰ ἐν τῆς συμβάσεως τῆς μεταφορᾶς πηγάζοντα δικαιώματά του. [Βελγ. 165, Γερμ. 664].

Ἄρθ. 417.—Τὰ ἐπὶ τοῦ πλοίου εὐρισκόμενα πράγματα τοῦ ἐπιβάτου εἶναι προνομιακῶς ὑπέγγυα εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ναύλου καὶ τῶν ἐξόδων τροφῆς. [Βελγ. 169, Γερμ. 673].

Α) Ν. 5304]1932 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας» (Ἐφ. Κυβ. Α, 14), Ν. 5570]1932 (Ἐφ. Κυβ. Α, 267), Διάτ. 26 Ἰαν. 1932 (Ἐφ. Κυβ. Α, 37), Ν. 6055]1934 (Ἐφ. Κυβ. Α, 26).—Ν. 6259]1934 «περὶ ἀκτοπλοικίων συγκοινωνιῶν καὶ μεταφορῶν» (Ἐφ. Κυβ. Α, 71), Ν. Δ. 9 Σεπτ. 1935 (Ἐφ. Κυβ. Α, 439), Ἀν. Ν. 17 Ὀκτωβρ. 1935 (Ἐθ. Κυβ. Α, 429), Ν. Ν. 10 Ἰουν. 1936 (Ἐφ. Κυβ. Α, 257), Ν. Δ. 29 Ἰουλ. 1936 (Ἐφ. Κυβ. Α, 323), Ἀν. Ν. 112]1936 (Ἐφ. Κυβ. Α, 398), Ἀν. Ν. 346]1936, Ἀν. Ν. 528]1937 (Ἐφ. Κυβ. Α, 90), Ἀν. Ν. 1091]1938 (Ἐφ. Κυβ. Α, 67), Ἀν. Ν. 1206]1938 (Ἐφ. Κυβ. Α, 171), Ἀν. Ν. 1303]1938 (Ἐφ. Κυβ. Α, 253), Ν. 756]1948 (Ἐφ. Κυβ. Α, 206).

Β) Ν. 5735]1932 «περὶ συμπληρ. τῶν διατάξεων περὶ τελῶν εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν ἀπὸ λιμένος εἰς λιμένα τοῦ Κράτους διὰ πλωτῶν μέσων» (Ἐφ. Κυβ. Α, 370), Ν. 5398 1932 «περὶ ἐπιχορηγήσεως ἐπιβατηγῶν πλοίων ναυπηγουμένων ἐν Ἑλλάδι» (Ἐφημ. Κυβ. Α, 135), Διάτ. 26 Νοεμ. 1934 «περὶ δωρεὰν μεταφορᾶς δι' ἑλλην. ἀτμοπλ. ἀπόρτων ἐπιβατῶν», Ἀν. Ν. 28 Δεκ. 1935 «περὶ μεταφορᾶς διὰ ρυμουλκουμένων πλωτῶν ναυπηγημάτων» (Ἐφ. Κυβ. Α, 5).

Γ) Ν. 4195]1929 «περὶ κυρώσεως καὶ τροπ. τοῦ ἀπὸ 7 Αὐγ. 1926 Ν. Δ. περὶ ἀδεμίτου ἀνταγωνισμοῦ τῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων» (Κώδ. Θέμ., 418), Ν. 4835]1930 (Κώδ. Θέμ., 519), Διάτ. 25]30 Ὀκτ. 1930 (Κώδ. Θέμ., 646).

Δ) Ν. 5843]1933 «περὶ διεθνoῦς συμβάσεως γραμμῆς φορτώσεως πλοίων» Ἐφ. Κυβ. Α, 319), Ν. 5942]1933 «περὶ διεθνoῦς γραμμῆς φορτώσεως πλοίων» (Ἐφ. Κυβ. Α, 388).

Ε) Ἀν. Ν. 1086]1938 «περὶ προσχωρήσεως καὶ κυρώσεως διεθνoῦς συμβάσεως περὶ ἀσφαλείας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν θαλάσῃ» (Ἐφ. Κυβ. Α, 56).

ΤΙΤΛΟΣ V

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΒΑΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΣ

*Κεφάλαιον Α'. — Περί τῶν ἀβαριῶν **

Ἀρθ. 418.—Ἀβαρίαι εἶναι τὰ ἔκτακτα ἔξοδα, τὰ γενόμενα διὰ τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον κοινῶς ἢ κεχωρισμένως καὶ πᾶσαι αἱ ζημίαι αἱ ἐπελθούσαι εἰς τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον ἀπὸ τῆς φορτώσεως καὶ τοῦ ἀπόπλου μέχρι τοῦ κατάπλου καὶ τῆς ἐκφορτώσεως.—Αἱ ἀβαρίαι εἶναι δύο εἰδῶν, κοιναὶ καὶ μερικαί.—Δὲν εἶναι ἀβαρίαι ἀλλ' ἀπλᾶ ἔξοδα εἰς βάρος τοῦ πλοίου τὰ συνήθη ἔξοδα διὰ τὸν εἰς ὄρμους, ποταμοὺς ἢ διώρυγας εἰσπλουν καὶ ἔκπλουν τοῦ πλοίου καὶ τὰ ναυτιλιακὰ τέλη καὶ δικαιώματα.—Ἐλλείπει εἰδικῶν συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων, αἱ ἀβαρίαι κανονίζονται κατὰ τὰς ἐπομένους διατάξεις. [Ε. Ν. 397-399, 406, Βελγ. 144-146, Ἰταλ. 642].

Ἀρθ. 419.—Κοιναὶ ἀβαρίαι εἶναι τὰ ἔκτακτα ἔξοδα καὶ αἱ ἐκούσαι ζημίαι, αἱ γενόμεναι πρὸς κοινήν ὠφέλειαν καὶ σωτηρίαν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου.—Τοιαῦται εἶναι· α') τὰ πράγματα, τὰ διδόμενα πρὸς ἔξαγοράν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου, β') τὰ ἐκβληθέντα εἰς τὴν θάλασσαν πρὸς κοινήν σωτηρίαν, γ') οἱ κάμιλοι, οἱ ἱστοί, τὰ ἱστία καὶ τὰ ἄλλα ἐξάρτια, τὰ ἐκκοπέντα πρὸς κοινήν σωτηρίαν, καὶ τὰ θραυσθέντα συνεπείᾳ τῶν πρὸς κοινήν σωτηρίαν γενομένων πράξεων, δ') αἱ ἄγκυραι, αἱ ἀλύσεις καὶ τὰ ἄλλα πρὸς κοινήν σωτηρίαν ἐγκαταλειφθέντα ἀντικείμενα, ε') αἱ ζημίαι, αἱ προξηνηθεῖσαι ἐκ τῆς ἐκβολῆς εἰς τὰ ὑπολειφθέντα ἐν τῷ πλοίῳ πράγματα, στ') αἱ ζημίαι, αἱ προξηνηθεῖσαι εἰς τὸ πλοῖον ἐκ τῆς ἐκβολῆς εἴτε ἐκουσίως εἴτε ὡς ἀναγκαία ταύτης συνέπεια, καὶ αἱ ζημίαι αἱ ἐπενεχθεῖσαι

* Ἀναστασιάδου, § 310, Haralambidis, Des caractères distincts des avaries communes, 1921, Κουρμπέλη, Ἀβαρίαι κλπ., 1931.

εἰς τὸ πλοῖον πρὸς διευκόλυνσιν τῆς διασώσεως τοῦ φορτίου, ἢ πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς ἐκροῆς καὶ ἀντλήσεως τῶν ὑδάτων, ὡς καὶ αἱ ἐντεῦθεν προκύπτουσαι εἰς τὸ φορτίον ζημίαι, ζ') αἱ ζημίαι αἱ προξηνηθεῖσαι εἰς τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον ἐκ τῶν ἐργασιῶν πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς ἐν τῷ πλοίῳ, η') τὰ ἔξοδα νοσηλείας ἐκ τροφῆς τῶν πληγωθέντων πρὸς ἄμυναν τοῦ πλοίου καὶ τὰ ἔξοδα κηδείας ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτῶν, θ') οἱ μισθοὶ καὶ ἡ τροφή τοῦ πληρώματος, διαρκούσης τῆς ἐμποδίσσεως, εἰάν τὸ πλοῖον ἐμποδίσθῃ κατὰ τὸν πλοῦν ἐκ διαταγῆς Δυνάμεως ἢ εἶναι ἡναγκασμένον νὰ παραμείνῃ ἐν τινι λιμένι ἔνεκα πολέμου ἐπελθόντος ἢ ἄλλης ὁμοίας αἰτίας ἐμποδιζούσης τὸν εἰς τὸν ἑλκόμενα τοῦ προορισμοῦ πλοῦν, ἐφ' ὅσον τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον δὲν ἀπηλλάγησαν τῶν ἀμοιβαίων ὑποχρεώσεων, ι') τὰ πρὸς εἴσπλουν ἢ ἐκπλουν ἔξοδα καὶ τὰ πληρωθέντα ναυτιλιακὰ τέλη εἰς λιμένα, ὅπου τὸ πλοῖον ἡναγκάσθῃ νὰ προσορμισθῇ ἔνεκα τρικυμίας, καταδιώξεως ὑπὸ ἐχθρῶν ἢ πειρατῶν, ἢ ἔνεκα εἰσροῆς ὕδατος προξηνηθείσης ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος ἢ ἀνωτέρας βίας, ια') οἱ μισθοὶ καὶ ἡ τροφή τοῦ πληρώματος ἐν λιμένι ἀναγκαστικῆς προσορμίσεως κατὰ τὸ διάστημα τῶν διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ πλοῦ ἀναγκαίων ἐπισκευῶν, ὅταν αὗται ἀποτελῶσι κοινὴν ἀβαρίαν, ιβ') τὰ ἔξοδα ἐκφορτώσεως καὶ ἀναφορτώσεως τῶν ἀποτεθέντων εἰς τὴν ξηρὰν πραγμάτων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰρημένων ἐπισκευῶν τοῦ πλοίου ἐν λιμένι ἀναγκαστικῆς προσορμίσεως, τὰ ἔξοδα φυλάξεως αὐτῶν καὶ τὰ μισθώματα τῶν ἀποθηκῶν, ὅπου τὰ πράγματα ταῦτα ἐναπετέθησαν, ιγ') τὰ ἔξοδα, τὰ γενόμενα διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ ἀπόδοσιν τοῦ ἐμποδισθέντος πλοίου, εἰάν ἢ ἐμπόδις δὲν προῆλθεν ἐκ λόγου ἀφορῶντος ἀποκλειστικῶς τὸ πλοῖον, ἢ τὸ πρόσωπον τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ πλοιοκτήτου, καὶ οἱ μισθοὶ καὶ ἡ τροφή τοῦ πληρώματος κατὰ τὸν ἀπαιτηθέντα διὰ τὴν τοιαύτην ἀπελευθέρωσιν καὶ ἀπόδοσιν τοῦ πλοίου χρόνον, εἰάν αὕτη ἐπετεύχθῃ, ιδ') τὰ ἔξοδα ἐκφορτώσεως, τὰ γενόμενα πρὸς κουφισμόν τοῦ πλοίου, εἰάν τὸ τοιοῦτον ᾗτο ἀνάγκη νὰ γίνῃ ἔνεκα τρικυμίας ἢ ἄλλου λόγου κοινῆς σωτηρίας πλοίου καὶ φορτίου, ὡς καὶ αἱ ζημίαι, αἵ ὑπέστη τὸ

πλοῖον ἢ τὸ φορτίον κατὰ τὴν ἐκφόρτωσιν καὶ τὴν ἀναφόρτωσιν, ιε') αἱ ζημίαι, ὥς ὑπέστη τὸ πλοῖον ἢ τὸ φορτίον ἐκ προσαράξεως γενομένης ἐκουσίως πρὸς διάσωσιν τοῦ πλοίου ἐκ τρικυμίας, λήσεως ἢ ἄλλου ἐπικειμένου κινδύνου, ιστ') τὰ ἐξοδα, τὰ γενόμενα πρὸς ἀνέλκυσιν τοῦ πλοίου προσαράξαντος ἕνεκα τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ αἰτίας, καὶ αἱ ἀμοιβαί, αἱ ὀφειλόμεναι διὰ τὰς ἐργασίας καὶ ὑπηρεσίας τὰς παρασχεθείσας κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, ιζ') αἱ ἀπώλειαι καὶ αἱ ζημίαι, ὥς ὑπέστησαν τὰ πράγματα τὰ τεθέντα ἐντὸς λέμβων πρὸς κουφισμόν τοῦ πλοίου κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἐδαφίου ιδ', συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν εἰς τὰς λέμβους ταύτας ὀφειλομένων ποσοστῶν συνεισφορᾶς, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ ζημίαι, αἱ προξηνηθεῖσαι ἐπὶ τῶν ἀπομεινάντων ἐν τῷ πλοίῳ πραγμάτων, ἐφ' ὅσον αὗται ἠθέλον θεωρηθῆναι κοιναὶ ἀβαρίαι, ιη') οἱ τόκοι τοῦ ναυτικοῦ δανείου, τοῦ συνομολογηθέντος πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῶν συγκαταλεγόμενων, μεταξὺ τῶν κοινῶν ἀβαριῶν, καὶ τὰ ἀσφάλιστρα τῶν εἰρημένων ἐξόδων, ὥς καὶ ἡ ὀφειλομένη ἀποζημίωσις εἰς τὸν κύριον τῶν φορτωθέντων πραγμάτων, ἅτινα ἐπωλήθησαν κατὰ τὸν πλοῦν ἐν λιμένι ἀναγκαστικῆς προσορμίσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν αὐτῶν ἐξόδων, ιθ') τὰ ἐξοδα τοῦ κανονισμοῦ τῶν κοινῶν ἀβαριῶν.—Δὲν θεωροῦνται κοιναὶ ἀβαρίαι, καὶ ἂν ἐκουσίως ἐγένοντο διὰ τὴν κοινὴν ὠφέλειαν καὶ σωτηρίαν, αἱ ζημίαι, ὥς ὑπέστη τὸ πλοῖον, ἢ τὰ δι' αὐτὸ γενόμενα ἐξοδα, ἐὰν προέρχωνται εἴτε ἐξ ἐλαττώματος ἢ παλαιότητος τοῦ πλοίου, εἴτε ἐκ πταίσματος ἢ ἀμελείας τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ πληρώματος.—Τὰ ἐκβληθέντα ἄρμενα καὶ ἄλλα εἶδη σκευῆς καὶ ἐξοπλισμοῦ τοῦ πλοίου καὶ αἱ ἄγκυραι, αἱ ἀλύσεις ἢ ἄλλα πράγματα ἐγκαταλειφθέντα, ἔστω καὶ ἐκουσίως διὰ τὴν κοινὴν ὠφέλειαν καὶ σωτηρίαν, δὲν συνυπολογίζονται εἰς τὸν κανονισμόν τῆς ἀβαρίας, ἐὰν δὲν εἶναι προσηκόντως ἐγγεγραμμένα ἐν τῷ νομίμως τηρουμένῳ βιβλίῳ ἀπογραφῆς τοῦ πλοίου. [E. N. 400, 419, 422, Βελγ. 147, 148, 151, Ἰταλ. 643].

***Αρθ. 420.**—Θεωροῦνται κοιναὶ ἀβαρίαι, α') τὸ τίμημα ἢ ἡ ἀποζημίωσις τῆς ἐξαγορᾶς τοῦ προσώπου τοῦ πληρώματος, τοῦ

σταλέντος εἰς τὴν ξηρὰν δι' ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου καὶ αἰχμαλωτισθέντος ἢ κρατηθέντος ὡς ὁμήρου, β') τὰ ἔξοδα ἐκτάκτου καθάρσεως, μὴ προβλεφθείσης κατὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς ναυλώσεως, ἐὰν αὕτη ἀφορᾷ τό τε πλοῖον καὶ τὸ φορτίον, συμπεριλαμβανομένου τοῦ μισθοῦ καὶ τῆς τροφῆς τοῦ πληρώματος κατὰ τὴν διάρκειαν τὴν καθάρσεως: [Ἰταλ. 644].

"**Ἀρθ. 421.**—Ἐὰν ἡ ἐκβολὴ καταστῇ ἀναγκαῖα, ἐκβάλλονται πρῶτον τὰ πράγματα τὰ ὀλιγώτερον ἀναγκαῖα, τὰ βαρύτερα καὶ τὰ μικροτέρας ἀξίας, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν, ἀκολουθῶς τὰ τοῦ ἀνωτέρου καταστρώματος καὶ διαδοχικῶς τὰ λοιπὰ. [E. N. 411, Ἰταλ. 645].

"**Ἀρθ. 422.**—Μερικαὶ ἀβαρίαι εἶναι αἱ ἐπελθούσαι ζημίαι καὶ τὰ γενόμενα ἔξοδα διὰ μόνον τὸ πλοῖον ἢ διὰ μόνον τὸ φορτίον. Τοιαῦται εἶναι, α') οἰαδήποτε ἀπώλεια ἢ ζημία, ἣν ὑπέστησαν τὰ ἐμπορεύματα ἐκ τρικυμίας, πυρκαϊᾶς, ληΐσεως, ναυαγίου, προσαράξεως, διαρρηξέως ἢ ἄλλου τυχαίου συμβεβηκότος ἢ ἀνωτέρας βίας, β') ἡ ἀπώλεια ἰστών, καμίων, ἀγκυρῶν, ἰστίων καὶ σχοινίων, ὡς καὶ οἰαδήποτε ἄλλη ζημία ἐπελθούσα εἰς τὸ πλοῖον ἐκ τῶν αἰτιῶν, τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ, γ') οἰαδήποτε ζημία ἐπελθούσα εἰς τὸ πλοῖον ἢ τὸ φορτίον ἐξ ἰδίου ἐλαττώματος, δ') τὰ ἔξοδα οἰασδήποτε προσορμίσεως, προελθούσης ἐξ ἰδίου ἐλαττώματος τοῦ πλοίου, ἐξ εἰσορῆς ὕδατος προελθούσης ἐκ παλαιότητος, ἐξ ἐλλείψεως προμηθειῶν τοῦ πλοίου, καὶ ἐξ οἰασδήποτε ἄλλης αἰτίας καταλογιστέας εἰς τὸν πλοιοκτήτην ἢ τὸν πλοίαρχον, ε') ὁ μισθὸς καὶ ἡ τροφή τοῦ πληρώματος κατὰ τὴν διάρκειαν εἴτε τῆς συνήθους καθάρσεως, εἴτε τῶν ἐπισκευῶν, τῶν προελθουσῶν ἐξ ἐλαττώματος ἢ παλαιότητος τοῦ πλοίου ἢ ἄλλης αἰτίας καταλογιστέας εἰς τὸν πλοιοκτήτην ἢ τὸν πλοίαρχον, εἴτε κατὰ τὴν διάρκειαν ἐμποδίσεως ἢ διαμονῆς ἐν λιμένι, ἀφορώσης μόνον τὸ πλοῖον ἢ μόνον τὸ φορτίον, ὡς καὶ τὰ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀπαιτούμενα ἔξοδα διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου, στ') τὰ ἔξοδα, τὰ γενόμενα διὰ τὴν διατήρησιν τῶν φορτωθέντων ἐμπορευμάτων ἢ διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν περιεχόντων αὐτὰ βυτίων, κιβωτίων ἢ δεμάτων, ὅταν τὰ ἔξοδα ταῦτα δὲν προέρχων-

τοι ἐκ ζημιῶν θεωρουμένων ὡς κοινῶν ἀβαριῶν, ζ') τὸ ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 167 ὑπερβάλλον τοῦ ναύλου.—Αἱ ζημίαι, αἱ ἐπελθοῦσαι εἰς τὸ φορτίον ἐκ συμβεβηκότος προελθόντος ἐξ ἀμελείας τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ πληρώματος, εἶναι μερικαὶ ἀβαρίαι, ἐπιφυλασσομένης τῆς κατὰ τοῦ πλοιάρχου ἢ τῆς κατὰ τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου ἀγωγῆς.—Αἱ ζημίαι αἱ προξενηθεῖσαι εἰς τὸν πλοιοκτήτην [ἐκ παρατεταμένης καὶ αὐθαιρέτου διαμονῆς εἰς λιμένας, βαρύνουσι τὸν πλοίαρχον. [E. N. 403, Βελγ. 147,2, 148,3,4, Ἱταλ. 646].

*Κεφάλαιον Β'. — Περὶ τῆς συνεισφορᾶς **

"**Αρθ. 423.**—Τὰς μερικὰς ἀβαρίας ὑφίσταται καὶ πληρώνει ὁ κύριος τοῦ πράγματος, ὅπερ ὑπέστη τὴν ζημίαν ἢ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸ ἔξοδον.—Αἱ κοιναὶ ἀβαρίαι διανέμονται κατ' ἀναλογίαν μεταξὺ τοῦ φορτίου καὶ τοῦ ἡμίσεος τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου.—Ἡ ἀξία τῶν θυσιασθέντων πραγμάτων περιλαμβάνεται εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς συνεισφερούσης ομάδος. [E. N. 401, 404, 417, Βελγ. 149, 152, 155, Ἱταλ. 647].

"**Αρθ. 424.**—Τὰ τρόφιμα τοῦ πλοίου καὶ αἱ ἀποσκευαὶ τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν δὲν συνεισφέρουσιν εἰς τὴν κοινὴν ἀβαρίαν, ἐὰν ἐσώθῃσαν, ἔχουσι δὲ δικαίωμα εἰς συνεισφορὰν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἐὰν ἐξεβλήθῃσαν ἢ ἐβλάβῃσαν. [E. N. 419, Βελγ. 151, Ἱταλ. 648].

"**Αρθ. 425.**—Τὰ ἐμπορεύματα, περὶ ὧν δὲν ὑπάρχει φορτωτικὴ ἢ δηλωτικὴ τοῦ πλοιάρχου, δὲν πληρώνονται, ἐὰν ἐξεβλήθῃσαν, συνεισφέρουσι δέ, ἐὰν διεσώθῃσαν. [E. N. 420, Βελγ. 154,1, Ἱταλ. 649].

"**Αρθ. 426.**—Τὰ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου φορτωθέντα ἐμπορεύματα συνεισφέρουσι πάντοτε εἰς τὰς κοινὰς ἀβαρίας, ἐὰν διεσώθῃσαν.—Ἐὰν ἐκβληθῶσιν ἢ βλαβῶσιν ἐκ τῆς ἐκβολῆς, ὁ κύριος αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἀπαίτησιν συνεισφορᾶς, δύναται δὲ μόνον νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν κατὰ τοῦ πλοιάρχου. [E. N. 421, Βελγ. 154,2,3, Ἱταλ. 650].

Ἄρθ. 427.—Ἐὰν ἡ ἐκβολὴ δὲν σώσῃ τὸ πλοῖον, οὐδεμία γίνεται συνεισφορά, τὰ δὲ διασωθέντα ἐμπορεύματα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ἢ ἀποζημίωσιν τῶν ἐκβληθέντων ἢ βλαβέντων.—Ἐὰν ἡ ἐκβολὴ σώσῃ τὸ πλοῖον καὶ τοῦτο ἐν τῇ συνεχείᾳ τοῦ πλοῦ ἀπολεσθῇ, τὰ διασωθέντα πράγματα συνεισφέρουσιν εἰς τὴν ἐκβολὴν κατὰ τὴν ἀξίαν των, εἰς ἣν εὐρίσκονται κατάστασιν, ἀφαιρέσει τῶν ἐξόδων διασώσεως.—Τὰ ἐκβληθέντα οὐδέποτε συνεισφέρουσι πρὸς πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, τῶν προξηνηθεισῶν μετὰ τὴν ἐκβολὴν εἰς τὰ διασωθέντα πράγματα.—Τὸ φορτίον δὲν συνεισφέρει εἰς πληρωμὴν τοῦ πλοίου ἀπολεσθέντος ἢ καταστάντος ἀνικάνου πρὸς πλοῦν. [E.N. 423—425, Βελγ. 156—158, Ἰταλ. 651].

Ἄρθ. 428.—Ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα, τὰ τεθέντα εἰς λέμβους πρὸς κουφισμὸν τοῦ πλοίου, ἀπολεσθῶσιν, ἢ πρὸς συνεισφορὰν ἀναλογία γίνεται ἕφ' ὀλοκλήρου τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου.—Ἐὰν ἀπολεσθῇ τὸ πλοῖον μετὰ τοῦ ὑπολοίπου φορτίου τὰ ἐπὶ τῶν λέμβων τεθέντα ἐμπορεύματα δὲν ὑπόκεινται εἰς συνεισφορὰν, καὶ ἂν ἤθελον διασωθῇ. [E.N. 427, Νόμ. 4 Πανδ. (12.4), Ἰταλ. 652].

Ἄρθ. 429.—Ἐὰν μετὰ τὴν διανομὴν τὰ ἐκβληθέντα πράγματα ἀνεκτήθησαν παρὰ τῶν κυρίων αὐτῶν, ὀφείλουσιν οὗτοι ν' ἀποδώσωσιν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅ,τι ἔλαβον ἐκ τῆς συνεισφορᾶς, ἀφαιρέσει τῆς ζημίας, τῆς προξηνηθείσης ἐκ τῆς ἐκβολῆς καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀνακτήσεως. [Βελγ. 160, Νόμ. 2 Πανδ. (12.7), Ἰταλ. 653].

Ἄρθ. 430.—Τὸ πλοῖον συνεισφέρει κατὰ τὴν ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκφορτώσεως ἀξίαν αὐτοῦ ἢ κατὰ τὸ τίμημα τῆς πωλήσεως, ἀφαιρέσει τῶν μερικῶν ἀβαριῶν καὶ αὐτῶν τῶν μεταγενεστέρων τῆς κοινῆς ἀβαρίας.—Ὁ ναῦλος, ὁ κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 399 συμφωνίαν θεωρούμενος ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τῶν ἐμπορευμάτων ὡς κεκτημένος, δὲν ὑπόκειται εἰς συνεισφορὰν. [Βελγ. 152,1, 155, Ἰταλ. 654].

Ἄρθ. 431.—Τὰ διασωθέντα πράγματα καὶ τὰ ἐκβληθέντα ἢ καθ' οἷονδήποτε ἄλλον τρόπον θυσιασθέντα συνεισφέρουσι κατ' ἀναλογίαν τῆς ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκφορτώσεως καθαρᾶς

ἀξίας των.—Ἐὰν περὶ τοῦ ναύλου ὑπάρχῃ ἡ συμφωνία, ἡ ἀναφερομένη ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τοῦ προηγούμενου ἄρθρου, ὁ ναῦλος δὲν ἐκπίπτειται ἐκ τῆς ἀξίας αὐτῶν. [E.N. 415, Βελγ. 152.2, Ἰταλ. 655].

Ἀρθ. 432.—Τὸ γένος, τὸ εἶδος καὶ ἡ ποιότης τῶν ἐμπορευμάτων, ἅτινα συνεισφέρουσιν, ὡς καὶ τῶν ἐκβληθέντων ἢ θυσιασθέντων, κανονίζεται διὰ τῆς προσαγωγῆς τῆς φορτωτικῆς καὶ τῶν τιμολογίων, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων, δι' ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων.—Ἐὰν ἐν τῇ φορτωτικῇ ἀναφέρεται ποιότης ἢ ἀξία τῶν φορτωθέντων ἐμπορευμάτων κατωτέρα τῆς ἀληθοῦς, συνεισφέρουσι ταῦτα κατὰ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἀξίαν, ἐὰν διεσώθησαν, καὶ πληρώνονται συμφώνως πρὸς τὴν ἐμφαινομένην ποιότητα καὶ ἀξίαν των, ἐὰν ἐξεβλήθησαν ἢ ἐβλάβησαν.—Ἐὰν τοῦναντίον ἀναφέρεται ποιότης ἢ ἀξία ἀνωτέρα τῆς ἀληθοῦς, τὰ φορτωθέντα ἐμπορεύματα συνεισφέρουσι κατὰ τὴν ἐμφαινομένην ποιότητα ἢ ἀξίαν των. ἐὰν διεσώθησαν, καὶ πληρώνονται κατὰ τὴν πραγματικὴν αὐτῶν ἀξίαν, ἐὰν ἐξεβλήθησαν ἢ ἐβλάβησαν. [E.N. 418, Βελγ. 153, Ἰταλ. 656].

Ἀρθ. 433.—Ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἔγγραφον ἐκθεσιν περὶ πασῶν τῶν ληφθεισῶν ἀποφάσεων καὶ περὶ τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν, εὐθύς ὡς τοῦτο καταστῇ δυνατόν.—Ἡ ἐκθεσις πρέπει νὰ ἀναφέρῃ τὰ αἷτια τῆς ἀποφάσεως καὶ περιληπτικῶς τὰ θυσιασθέντα ἢ βλαβέντα πράγματα, νὰ ὑπογράφηται ὑπὸ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος ἢ ν' ἀναφέρονται ἐν αὐτῇ νὰ αἷτια τῆς ἀρνήσεώς των καὶ νὰ ἐγγράφηται εἰς τὸ ἡμερολόγιον τοῦ πλοίου.—Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως ταύτης, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου, προσαρτᾶται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 332 ἐκθεσιν. [E.N. 412, Βελγ. 161, Ἰταλ. 657].

Ἀρθ. 434.—Ἡ περιγραφὴ, ἡ ἐκτίμησις καὶ ἡ διανομὴ τῶν ἀτωλειῶν καὶ ζημιῶν γίνεται ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκφορτώσεως τοῦ πλοίου ἐπιμελεία τοῦ πλοιάρχου ὑπὸ πραγματοποιησάντων κανονιστῶν, διοριζομένων ἐν Ἑλλάδι μὲν ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐν ἐλλείψει, ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς καί, ἐν ἐλλεί-

ψει, ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς.—Ὁ ὑπὸ τῶν πραγματόγνωμόνων κανονιστῶν συνταχθεὶς κανονισμὸς ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ πρωτοδικείου, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἢ τῆς ἀρμοδίας ἐπιτοπίου ἀρχῆς. [E.N. 414—416, Βελγ. 163, 164, Ἱταλ. 658].

Ἄρθ. 435.—Ἐπὶ πασῶν τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων ὁ πλοίαρχος καὶ τὸ πλήρωμα ἔχουσι προνόμιον ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν διὰ τὸ ποσὸν τῆς συνεισφορᾶς.—Δὲν δύνανται νὰ παρακρατήσωσι τὰ ἐμπορεύματα ἢ νὰ ζητήσωσι τὴν μεσεγγύησιν αὐτῶν, ἐὰν ὁ παραλήπτης δίδῃ ἐγγύησιν διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς συνεισφορᾶς. [E.N. 428, Βελγ. 159, Νόμ. 2 Πανδ. (14.2)].

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΣ ΠΛΟΙΩΝ ΖΗΜΙΩΝ *

Ἄρθ. 436.—Ἐὰν ἡ σύγκρουσις τῶν πλοίων συνέβῃ ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος ἢ ἀνωτέρας βίας, αἱ ἐντεῦθεν ζημίαι καὶ αἱ ἀπώλειαι βαρύνουσι τὰ ὑποστάντα αὐτὰς πράγματα ἄνευ δικαιώματος ἀποζημιώσεως. [E.N. 407,1, Βελγ. 251,1, Ἱταλ. 660, Γερμ. 735,1].

Ἄρθ. 437.—Ἐὰν ἡ σύγκρουσις συνέβῃ ἐκ πταίσματος τοῦ ἐνὸς τῶν πλοίων, αἱ ἐντεῦθεν ζημίαι καὶ ἀπώλειαι βαρύνουσι τὸ ὑπαίτιον πλοῖον.—Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκειᾶς τοῦ διανεμητέου ποσοῦ αἱ ἀποζημιώσεις αἱ ὀφειλόμεναι εἰς πρόσωπα ἀποθανόντα ἢ πληγωθέντα προτιμῶνται. [E.N. 407,2, Βελγ. 251,2, Ἱταλ. 661, Γερμ. 734].

Ἄρθ. 438.—Ἐὰν ὑπάρχῃ πταῖσμα ἀμφοτέρων τῶν πλοίων, τὸ σύνολον τῶν ζημιῶν βαρύνει ἀμφοτέρω κατὰ λόγον τῆς ἐπιδράσεως τοῦ πταίσματος ἐκάστου πλοίου ἐν τῇ παραγωγῇ τῆς συγκρούσεως.—Ἐὰν δὲν ἐξάγῃται εἰς ποῖον ἐκ τῶν πλοίων εἶναι

* Ἀναστασιάδου, § 360 ἐπ., Λαζαρέμου, περὶ συγκρούσεως πλοίων, 1887.

καταλογιστέον τὸ πταῖσμα, ἕκαστον ὑφίσταται τὰς ἰδίας αὐτοῦ ζημίας καὶ ἀπωλείας ἄνευ δικαιώματος ἀποζημιώσεως.—Διὰ τὰς ζημίας καὶ ἀπωλείας τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν παθόντων προσώπων ἕκαστον τῶν πλοίων εὐθύνεται εἰς ὁλόκληρον κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις. [Βελγ. 252, Γερμ. 735, Ἰταλ. 662].

Ἀρθ. 439.—Ἡ παρουσία πλοηγοῦ ἐν τῷ πλοίῳ οὐδόλως παρακωλύει τὴν κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις εὐθύνην τοῦ πλοίου. [Βελγ. 251,3].

Ἀρθ. 440.—Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα εὐθύνη τῶν πλοίων εἶναι ἀντισταθμίζουσα τῆς πρὸς τοὺς ζημιωθέντας καὶ τοὺς πλοιοκτῆτας εὐθύνης τῶν ὑπαιτίων τοῦ πταίσματος προσώπων. [Ἰταλ. 663].

Ἀρθ. 441.—Ἐν τῷ πλοίῳ συνεκρούσθη πρὸς ἕτερον ἄνευ ἰδίου πταίσματος, ἀλλ' ἕνεκα συγκρούσεως, ἢν ὑπέστη ἐκ πταίσματος τρίτου πλοίου, ὁλόκληρος ἡ εὐθύνη βαρύνει τὸ τρίτον πλοῖον. [Ἰταλ. 664, Γερμ. 739].

Ἀρθ. 442.—Ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς συγκρούσεως ἀγωγῶν ἐκτὸς τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἀρμοδίων δικαστηρίων, ἐὰν μὲν ἡ σύγκρουσις ἐγένετο ἐν τῇ ἑλληνικῇ θαλάσῃ, ἀρμόδιον εἶναι καὶ τὸ πρωτοδικεῖον, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ σύγκρουσις, ἐὰν δὲ ἡ σύγκρουσις ἐγένετο ἀλλοχοῦ, ἀρμόδιον εἶναι καὶ τὸ πρωτοδικεῖον τοῦ ἑλληνικοῦ λιμένος, ὅπου μετὰ τὴν σύγκρουσιν κατέφυγε τὸ ὑπαίτιον πλοῖον. [Γαλ. Σχ. 424 ἐπ.].

Α) Βασ. Διάτ. 10[15 Ἀπρίλ. 1906 «περὶ κανονισμοῦ πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεων τῶν πλοίων».

Β) Ν. ΓΩΠΣΤ (3886)[1911 «περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 13 Σεπτ. 1910 δύο διεθνῶν συμβάσεων μεταξὺ . . . «περὶ συγκρούσεως πλοίων καὶ περὶ θαλασσίας ἁρπαγῆς καὶ ναυαγισμάτων».

Ἀρθ. 3.—Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου ἢ ἄλλος τοῦ πληρώματος κυβερνῶν ἐμπορ. πλοῖον, εἴτε ἡμεδαπὸν εἴτε ἀλλοδαπὸν, α') ὅστις δὲν παρείχε βοήθειαν πρὸς πρόσωπον κινδυνεύον νὰ ἀπολεσθῇ ἐν θαλάσῃ, ἐν γνώσει ὧν τοῦ κινδύνου τούτου, β') ὅστις, ἐν περιπτώσει συγκρούσεως πλοίων, δὲν παρέσχε βοήθειαν πρὸς τὸ ἕτερον πλοῖον καὶ τοὺς ἐπιβάτας αὐτοῦ, γ') ὅστις, ἐν περιπτώσει συγκρούσεως

πλοίων, δὲν ἐγνώρισε πρὸς τὸ ἕτερον πλοῖον τὸ ὄνομα καὶ τὸν λιμένα νηολογήσεως τοῦ πλοίου αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου καὶ τοῦ κατὰπλου τούτου.—Τὸ ἀδίκημα δὲν ὑφίσταται ἐὰν ἡ παράλειψις ἐγένετο ἐξ εὐλόγου φόβου ὅτι ἡ παροχὴ ἀρωγῆς ἢ ἡ γνωστοποίησις ἤθελεν ἐπαγάγει σοβαρὸν κίνδυνον τοῦ ἰδίου αὐτοῦ πλοίου, τοῦ πληρώματος ἢ τῶν ἐπιβατῶν αὐτοῦ.—Ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἀπαγγέλλει τὴν ἐφ' ὠρισμένον χρόνον στέρησιν τοῦ πληρώματος τῆς πλοιαρχίας.

Συμβ. ἄρθ. 1.—Ἐπὶ συγκρούσεως γενομένης μεταξὺ θαλασσίων πλοίων ἐσωτερικῆς ναυσιπλοΐας, αἱ ἀποζημιώσεις αἱ ὀφειλόμεναι λόγῳ βλαβῶν προξενηθεῖσάν εἰς τὸ πλοῖα ἢ εἰς τὰ ἐπ' αὐτῶν πράγματα ἢ πρόσωπα κανονίζονται συμφώνως πρὸς τὰς ἐπομένας, διατάξεις, ἀδιαφόρως τῶν ὑδάτων ἔνθα ἡ σύγκρουσις ἐγένετο.

Ἀρθ. 2.—Ἐὰν ἡ σύγκρουσις εἶναι τυχαία, ἐὰν ὤφειλετο εἰς ἀνωτέραν βίαν, ἢ ἐὰν ὑφίσταται ἀμφιβολία περὶ τῶν αἰτιῶν τῆς συγκρούσεως, αἱ ζημίαι βαρύνουσι τοὺς ὑποστάντας αὐτάς.—Ἡ διάτ. αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐν ἡ περιπτώσει εἴτε τὰ πλοῖα εἴτε τὸ ἐν τούτων ἦσαν ἠγκυροβολημένα τὴν στιγμὴν τοῦ ἀτυχήματος.

Ἀρθ. 3.—Ἐὰν ἡ σύγκρουσις ἐγένετο πταίσματι ἑνὸς τῶν πλοίων, ἡ ἀποζημιώσις ἐπίκειται τῷ διαπράξαντι αὐτό.

Ἀρθ. 4.—Ὑπάρχοντος κοινοῦ πταίσματος, ἡ εὐθύνη ἐκάστου τῶν πλοίων εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν βαρύτητα τῶν ἀμοιβαίων πταισμάτων. Ἐν τούτοις, ἐὰν κατὰ τὰς περιστάσεις δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ ἡ ἀναλογία ἢ ἐὰν τὰ πταίσματα φαίνωνται ὡς ἰσοδύναμα, ἡ εὐθύνη μερίζεται κατ' ἴσα μέρη.—Αἱ ζημίαι αἱ γενομέναι εἴτε εἰς τὰ πλοῖα, εἴτε εἰς τὰ φορτία αὐτῶν, εἴτε εἰς τὰς ἀποσκευὰς καὶ ἄλλα πράγματα τῶν πληρωμάτων, ἐπιβατῶν καὶ ἄλλων ἐπιβαινόντων τοῦ πλοίου προσώπων, βαρύνουσι τὰ ὑπαίτια πλοῖα κατὰ τὴν μνηθεῖσαν ἀναλογίαν, ἀνευ ἀλληλεγγύης ὡς πρὸς τοὺς τρίτους.—Τὰ ὑπαίτια πλοῖα εὐθύνονται ἀλληλεγγύως πρὸς τοὺς τρίτους διὰ τὰς ζημίας τὰς γενομένας διὰ θανάτου ἢ τραυμάτων, σωζομένης ὅμως τῆς ἀναγωγῆς τοῦ πληρώσαντος μέρος ἀνώτερον ἐκείνου ὅπερ, κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφ. τοῦ παρόντος ἄρθ., βαρύνει αὐτὸν ὀριστικῶς.—Αἱ ἔδν. νομοθεσαὶ δικαιοῦνται νὰ καθορίσωσιν, ὅσον ὀρᾷ τὴν ἀναγωγὴν ταύτην, τὴν ἔκτασιν τῶν πλοιοκτητῶν ὡς πρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ πλοίου αὐτῶν πρόσωπα.

Ἀρθ. 5.—Ἡ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα εὐθύνη ὑφίσταται καὶ καθ' ἣν περιπτώσιν ἡ σύγκρουσις ἐπῆλθεν ἐκ πταίσματος τοῦ πλοηγοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ ὑποχρεωτικοῦ.

Ἀρθ. 6.—Ἡ ἀγωγή πρὸς ἀνόρθωσιν ζημιῶν γενομένων συνεπεῖς συγκρούσεως δὲν ὑποβάλλεται οὔτε εἰς διαμαρτυρίαν οὔτε εἰς οὐδεμίαν ἄλλην εἰδικὴν διατύπωσιν.—Δὲν ὑφίστανται νόμιμα τεκμήρια πταίσματος ὡς πρὸς τὴν εὐθύνην ἐκ τῆς συγκρούσεως.

Ἀρθ. 7.—Αἱ ἀγωγαὶ περὶ ἀποζημιώσεως παραγράφονται μετὰ δύο ἔτη, ἀπὸ τοῦ γεγονότος.—Ἡ προθεσμία πρὸς ἔγερσιν τῶν ἀγωγῶν περὶ ἀνα-

γωγῆς, κατὰ τὸ ἐδ. 8 τοῦ ἀρθ. 4, εἶναι ἐτησία. Ἡ παραγραφὴ αὕτη τρέχει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς.—Οἱ λόγοι ἀναστολῆς καὶ διακοπῆς τῶν παραγραφῶν τούτων ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ δικάζοντος τὴν ἀγωγὴν δικαστηρίου.

Ἄρθ. 8.—Μετὰ τὴν σύγκρουσιν, ὁ πλοίαρχος ἐκάστου τῶν συγκρουσθέντων πλοίων ὑποχρεοῦται νὰ παράσχη ἀρωγὴν πρὸς τὸ ἕτερον πλοῖον, τὸ πλήρωμα καὶ τοὺς ἐπιβάτας αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο ἄνευ σοβαροῦ κινδύνου τοῦ ἰδίου αὐτοῦ πλοίου, τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν τούτου.—Ὡσαύτως ὑποχρεοῦται ἵνα κατὰ τὸ δυνατόν γνωρίσῃ τὸ ὄνομα ἢ τὸν λιμένα τῆς νηολογίσεως τοῦ πλοίου αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου καὶ τοῦ κατάπλου αὐτοῦ.—Ὁ πλοίαρχος δὲν εὐθύνεται λόγῳ τῆς παραβάσεως μόνης τῶν προηγουμένων διατάξεων.

Ἄρθ. 10.—Ἐπιφυλασσομένων μεταγενεστέρων συμβάσεων, αἱ παρούσαι διατάξεις δὲν θίγουσι τοὺς κανόνας περὶ περιορισμοῦ τῆς εὐθύνης τῶν πλοιοκτητῶν, ὡς οὗτοι ἰσχύουσιν ἐν ἐκάστῃ πολιτείᾳ, οὔτε τὰς ὑποχρεώσεις τὰς τικτομένας ἐκ τῆς συμβάσεως περὶ μετακομιδῆς οὔτε ἐκ πάσης ἄλλης συμβάσεως.

Ἄρθ. 11.—Ἡ παρούσα σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων καὶ ἐπὶ τῶν δημοσίων πλοίων τῶν ἀποκλειστικῶς ἐκτελούντων δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθ. 12.—Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως ἐφαρμοσθήσονται ὡς πρὸς πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους, διὰ τὰ περὶ ὧν πρόκειται πλοῖα εἰσὶν ἰθαγενῆ τῶν πολιτειῶν τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν νόμων.—Ἐννοεῖται ὅμως, 1) ὅτι, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐνδιαφερομένους τοὺς ὄντας ἰθαγενεῖς πολιτείας μὴ συμβαλλομένης, ἢ ἐφαρμογὴ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων δύναται νὰ ἐξαρτηθῇ παρ' ἐκάστης τῶν συμβαλλομένων πολιτειῶν ἐκ τοῦ ὅρου τῆς ἀμοιβαιότητος, 2) ὅτι, διὰ πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰσὶν ἰθαγενεῖς τῆς πολιτείας τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου, ἐφαρμοσθήσεται ὁ ἐθνικὸς νόμος καὶ οὐχὶ ἡ σύμβασις.

Ἄρθ. 13.—Ἡ παρούσα σύμβασις ἐπεκτείνεται εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῶν ζημιῶν ἄστινας, εἴτε διὰ τῆς ἐκτελέσεως ἢ παραλείψεως χειρισμοῦ εἴτε διὰ τῆς μὴ τηρήσεως τῶν κανονισμῶν, πλοῖον ἐπροξένησε πρὸς ἕτερον πλοῖον ἢ πρὸς τὰ ἐπ' αὐτοῦ πράγματα ἢ πρόσωπα, καίπερ μὴ γενομένης συγκρούσεως.

Γ) Ν. 5849]1933 «περὶ κυρώσεως ἢ θέσεως ἐν ἰσχύϊ διεθν. κανονισμῶν περὶ ἀποφυγῆς συγκρούσεως τῶν πλοίων» (Ἐφ. Κυβ. Α, 310).

Δ) Ν. 1774]1939 «περὶ διοικ. ἐλέγχου ναυτικῶν ἀτυχημάτων» (Ἐφ. Κυβ. Α, 328), Ν. 2773]1941 (Ἐφ. Κυβ. Α, 30), Ν. 587]1943 (Ἐφ. Κυβ. Α, 303), Ν. 91]1946 (Ἐφ. Κυβ. Α, 268), Διάτ. 13 Αὐγ. 1930 (Ἐφ. Κυβ. Α, 341).

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΑΡΩΓΗΣ ΚΑΙ ΝΑΥΑΓΙΑΙΡΕΣΕΩΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ *

Ἄρθ. 443.—Ὁ παρασχὼν ἀποτελεσματικῶς ἀρωγὴν εἰς πλοῖον κινδυνεύον ἐν θαλάσῃ δικαιούται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξόδων του, καὶ εἰς ἀμοιβήν.—Ὁ πλοίαρχος καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ κινδυνεύσαντος πλοίου δὲν δικαιοῦνται εἰς τοιαύτην ἀμοιβήν. [Γερμ. 740].

Ἄρθ. 444.—Ἡ σύμβασις περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀμοιβῆς, ἡ γενομένη ἐν τῇ ἀνοικτῇ θαλάσῃ ἢ διαρκοῦντος τοῦ κινδύνου, εἶναι διαρρηκτὴ, ἐφ' ὅσον ὑπερβαίνει τὸ μέτρον.—Ἐλλείψει συμφωνίας ἡ ἀμοιβὴ κανονίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου. [Γερμ. 741, 742, Ἱταλ. Κώδ. Ἐμπορ. Ν. 127].

Ἄρθ. 445.—Πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ μέτρου τῆς ἀμοιβῆς τὸ δικαστήριον λαμβάνει ὑπ' ὄψει τὸν ἐπιδειχθέντα ζῆλον, τὸν καταναλωθέντα χρόνον, τὰς παρασχεθείσας ὑπηρεσίας, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐργασθέντων προσώπων, τοὺς κινδύνους εἰς οὓς τὰ πρόσωπα ταῦτα ἢ τὰ πλοῖα αὐτῶν ἐξετέθησαν, τὸν ἀπειλήσαντα τὰ διασωθέντα πράγματα κίνδυνον καὶ τέλος τὴν καθαρὰν ἀξίαν αὐτῶν.—Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ πέμπτον τῆς διασωθείσης καθαρᾶς ἀξίας. [Σύν. Ἀμβ λύσις 44, Γερμ. 743, 744].

Ἄρθ. 446.—Ἐὰν ἡ ἀρωγὴ παρεσχέθῃ ὑπὸ πλοίου, τὸ ἡμισὺ τῆς ἀμοιβῆς ἀνήκει εἰς τὸν πλοιοκτήτην, τὸ τέταρτον εἰς τὸν πλοίαρχον καὶ τὸ ὑπόλοιπον τέταρτον εἰς τὸ πλήρωμα, διανεμόμενον παρὰ τοῦ πλοιάρχου κατὰ πίνακα συντασσόμενον ὑπ' αὐτοῦ ἀναλόγως τῆς προσωπικῆς ἐκάστου ἐνεργείας.—Πᾶσαν ἀμφισβήτησιν ἐπὶ τοῦ πίνακος λύει συμβιβαστικῶς ἡ λιμενικὴ ἢ

* Ἀναστασιάδου, § 364 ἐπ., Ρόκας, Ἐφημ. Ἑλλ. νομ., 1946, 167 ἐπ.

προξενική ἀρχή. Ἐν ἀποτυχία συμβιβαστικῆς λύσεως ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον ἐπὶ τῶν ἀντιρρήσεων κυροῦν ἢ μεταρρυθμίζον τὸν πίνακα.—Πᾶσα συμφωνία, μεταβάλλουσα τὰς ἄνω ἀναλογίας τῆς διανομῆς τῆς ἀμοιβῆς μεταξὺ πλοιοκτῆτου, πλοιάρχου καὶ πληρώματος εἶναι ἄκυρος.—Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος ναυαγοσωστικῶν πλοίων. [Γερμ. 749].

Ἄρθ. 447.—Στερεῖται παντὸς δικαιώματος ἀμοιβῆς ὁ ἐπιβαλὼν τὰς ὑπηρεσίας του, ἰδίᾳ δὲ ὁ ἐπιβάς τοῦ κινδυνεύοντος πλοίου καὶ ἐπιληφθεὶς τῆς διασώσεως παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτόν. [Γερμ. 750].

Ἄρθ. 448.—Ὁ ἀνακαλύψας ἐν τῇ θαλάσῃ ἢ ἐν τῷ βυθῷ αὐτῆς πλοῖον ναυαγημένον ἢ ἐγκαταλελειμμένον ὑπὸ τοῦ πληρώματος, εἴτε λείψανα τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου καὶ διασώσας ταῦτα δικαιούται εἰς σῶστρα μέχρι τοῦ τρίτου τῆς καθαρᾶς ἀξίας τῶν διασωθέντων πραγμάτων.—Ἐὰν ἡ ναυαγιαίρεσις ἐγένετο ὑπὸ περιστάσεις ἐκτάκτως ἐπικινδύνους, ἡ δὲ ἀξία τῶν διασωθέντων πραγμάτων εἶναι μικρά, τὰ σῶστρα δύνανται νὰ ἀνέλθωσι μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῆς καθαρᾶς ἀξίας αὐτῶν.—Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 446 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου. [N. ναυαγ. 35].

Ἄρθ. 449.—Τὴν ναυαγιαίρεσιν πλοίου καὶ φορτίου εἴτε λειψάνων αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐλληνικῶν παραλίων δικαιούται νὰ ἐνεργήσῃ μόνον ὁ πλοίαρχος, ὁ πλοιοκτήτης, οἱ φορτωταί, οἱ παραλήπται τοῦ φορτίου ἢ οἱ ἀσφαλισταί. Ἐλλείπει τούτων ἡ ναυαγιαίρεσις γίνεται ὑπὸ τῆς ναυαγιαίρεσιακῆς ἐπιτροπῆς.—Οὐδεὶς δικαιούται εἰς ἀπαίτησιν ἐξόδων, ἀποζημιώσιν ἢ ἀμοιβὴν διὰ διάσωσιν τοιούτων ναυαγημάτων, ἐὰν δὲν ἐμίσθωσε κανονικῶς τὰς ὑπηρεσίας του, ἢ ἐὰν ἡ ἀποζημιώσις ἢ ἀμοιβὴ δὲν παρέχεται ὑπὸ τοῦ νόμου.

Ἄρθ. 450.—Τὸ ἄρθρον 442 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων, τῶν τικτομένων ἐκ τῆς ἐπιθαλασίου ἀρωγῆς καὶ τῆς ναυαγιαιρέσεως.

Α) Ν. ΓΩΠΣΤ (3886) 1911 «περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 13 Σεπτ. 1910 δύο διεθν. συμβ. μεταξὺ . . . «περὶ συγκρούσεως πλοίων καὶ περὶ θαλασσίας ἁρπαγῆς».

Ἄρθ. 1.—(Ὁρι ἀνωτ. ὑπὸ ἄρθ. 442, σελ. 362).

Συμβ. ἄρθ. 1.—Ἡ θαλασσία ἁρπαγή καὶ ἡ ναυαγιάσεις τῶν ἐν κινδύνῳ θαλασσίων πλοίων, τῶν ἐπὶ τῶν πλοίων πραγμάτων, τοῦ ναύλου καὶ τοῦ ναύλου τῶν ἐπιβατῶν, ὡς καὶ αἱ ὁμοίας φύσεως ὑπηρεσίαι, αἱ γενόμεναι μεταξὺ θαλασσίων πλοίων καὶ πλοίων ἐσωτερικῆς ναυσιπλοίας, ὑπόκεινται εἰς τὰς ἐπομένας διατάξεις, ἄνευ διακρίσεως τῶν δύο τούτων εἰδῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἄνευ διακρίσεως τῶν ὑδάτων ἐνθα αὐταὶ παρῆλθον.

Ἄρθ. 2.—Πᾶσα πρᾶξις ἁρπαγῆς ἢ ναυαγιαρέσεως, σχοῦσα ὠφέλιμον ἀποτέλεσμα, παρέχει δικαίωμα δικαίας ἀμοιβῆς.—Οὐδεμία ὀφείλεται ἀμοιβὴ εἰς τὴν παρασχεθεῖσα βοήθεια μὲν ἄνευ ὠφελίμου ἀποτελέσματος.—Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει τὸ πληρωτέον ποσὸν δύναται νὰ ὑπερβαίνει τὴν ἀξίαν τῶν σωθέντων πραγμάτων.

Ἄρθ. 3.—Οὐδὲν δικαίωμα ἀμοιβῆς ἔχουσι τὰ πρόσωπα τὰ μετασχόντα τῶν ἐργασιῶν τῆς βοηθείας ἐναντίον ῥητῆς καὶ λογικῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ βοηθουμένου πλοίου.

Ἄρθ. 4.—Ὁ ῥυμουλκῶν δὲν ἔχει δικαίωμα ἀμοιβῆς διὰ τὴν ἁρπαγὴν ἢ τὴν ναυαγιάσεις τοῦ ρυμουλκηθέντος πλοίου ἢ τοῦ φορτίου αὐτοῦ, πλην ἐὰν παρέσχεεν ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας, μὴ δυναμένας νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐκπλήρωσις τῆς συμβάσεως τῆς ρυμουλκίας.

Ἄρθ. 5.—Ἀμοιβὴ ὀφείλεται καὶ ὅταν ἡ ἁρπαγή ἢ ναυαγιάσεις ἐγένετο μεταξὺ πλοίων ἀνηκόντων τῷ αὐτῷ πλοιοκτῆτῃ.

Ἄρθ. 6.—Τὸ ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς ὁρίζεται ὑπὸ τῆς συμφωνίας τῶν συμβαλλομένων καὶ, ἐλλείψει τοιαύτης, ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ. Τὸ αὐτὸ κρατεῖ καὶ περὶ τῆς ἀναλογίας καθ' ἣν ἡ ἀμοιβὴ αὕτη διανεμηθήσεται μεταξὺ τῶν ναυαγιαρετῶν.—Ἡ διανομὴ μεταξὺ πλοιοκτῆτου, πλοιάρχου καὶ τῶν λοιπῶν προσώπων τῶν ὑπηρετούντων ἐν ἐκάστῳ τῶν ναυαγιαρεσάντων πλοίων κανονισθήσεται ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ τοῦ πλοίου νόμου.

Ἄρθ. 7.—Πᾶσα σύμβασις ἁρπαγῆς καὶ ναυαγιαρέσεως, γενομένη κατὰ τὴν στιγμὴν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ κινδύνου, δύναται, αἰτήσῃ ἐνδὲς τῶν συμβαλλομένων, νὰ ἀκυρωθῇ ἢ νὰ τροποποιηθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ, ἐὰν οὗτος κρίνῃ ὅτι οἱ συμφωνηθέντες ὅροι δὲν εἶναι δίκαιοι.—Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅταν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ συναίνεσις τινὸς τῶν συμβαλλομένων ἦτο ἐλαττωματικὴ, λόγῳ δόλου ἢ ἀποσιωπῆσεως, ἢ ὅταν ἡ ἀμοιβή, ὑπέρμετρος κατὰ τὴν μίαν ἢ κατὰ τὴν ἄλλην ἔποψιν, εἶναι δυσανάλογος πρὸς τὴν παρασχεθεῖσαν ὑπηρεσίαν, ἡ σύμβασις δύναται νὰ ἀκυρωθῇ ἢ νὰ τροποποιηθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ, αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου συμβαλλομένου.

Ἄρθ. 8.—Ἡ ἀμοιβὴ ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ κατὰ τὰς περιστάσεις λαμβάνοντος ὡς βάσιν, α') ἐν πρώτοις τὴν ἐπιτευχθεῖσαν ἐπιτυχίαν, τὰς προσπάθειας καὶ τὴν ἀξίαν τῶν βοηθησάντων, τὸν κίνδυνον ὃν διέτρεξε τὸ πρὸς ὃ ἡ ἁρπαγὴ πλοίου, οἱ ἐπιβάται καὶ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ, τὸ φορτίον

αὐτοῦ, οἱ σῶσται καὶ τὸ σῶσαν πλοῖον, τὸν χρησιμοποιοῦντα χρόνον, τὸ ἔξοδα καὶ τὰς ζημίας ἅς ὑπέστησαν καὶ τοὺς κινδύνους εὐθύνῃ· καὶ ἄλλους οὓς διέτρεξαν οἱ σῶσται, τὴν ἀξίαν τοῦ ὑλικοῦ τοῦ παρ' αὐτῶν ἐκτεθέντος, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν, ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ, τῆς εἰδικῆς διασκευῆς τοῦ βοηθοῦντος πλοίου· β') τὴν ἀξίαν τῶν σωθέντων πραγμάτων.—Αἱ αὗται διατάξεις ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρ. 6 ἐδ. 2 διανομῆς.—Ὁ δικαστὴς δύναται νὰ περιορίσῃ ἢ νὰ μὴ ἐπιδικάσῃ τὴν ἀμοιβήν, ἐὰν ἀποδεικνύηται ὅτι οἱ σῶσται διὰ τοῦ πταίσματος αὐτῶν κατέστησαν ἀναγκαίαν τὴν ναυαγιαίρεσιν ἢ τὴν ἀρωγὴν ἢ ὅτι ἐγένοντο ἐνοχοὶ κλοπῶν, ἀποκρύψεων ἢ ἄλλων δολίων πράξεων.

Ἀρθ. 9.—Οὐδεμία οφείλεται ἀμοιβὴ ὑπὸ τῶν σωθέντων προσώπων, μὴ θιγομένων ὁμῶς τῶν περὶ τούτου διατάξεων τῶν ἐθνικῶν νόμων.—Οἱ σῶσαντες ἀνθρωπίνας ζωάς, οἵτινες παρενέβησαν προκειμένου περὶ ἀτυχήματος ἐπαγαγόντος ναυαγιαίρεσιν ἢ ἀρωγὴν δικαιοῦνται εἰς δίκαιον μέρος τῆς ἀμοιβῆς τῆς χορηγηθείσης πρὸς τοὺς σῶσαντας τὸ πλοῖον, τὸ φορτίον, καὶ τὰ παρακολουθήματα αὐτῶν.

Ἀρθ. 10.—Ἡ ἀγωγή περὶ πληρωμῆς τῆς ἀμοιβῆς παραγράφεται μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας καὶ* ἣν ἐπερατώθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς ἀρωγῆς ἢ τῆς ναυαγιαίρεσεως. Οἱ λόγοι ἀναστολῆς καὶ διακοπῆς τῆς παραγραφῆς ταύτης ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ δικαστηρίου τοῦ δικάζοντος τὴν ἀγωγήν.—Οἱ ὕψηλοι συμβαλλόμενοι ἐπιφυλάσσονται τὸ δικαίωμα ἵνα ἀποδεχθῶσιν ἐν ταῖς νομοθεσίαις αὐτῶν, ὡς παρατεῖνον τὴν ἀνωτέρω ὁρισθεῖσαν προθεσίαν, τὸ γεγονός· ὅτι τὸ πλοῖον πρὸς ὃ παρεσχέθη ἡ ἀρωγὴ ἢ ἡ ναυαγιαίρεσις δὲν ἤδυνήθη νὰ κατασχεθῇ ἐντὸς τῶν ὑδάτων τῶν τελοῦντων ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Πολιτείας ἐν ἣ ὁ ἐνάγων ἔχει τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ἢ τὸ κύριον αὐτοῦ ἴδρυμα.

Ἀρθ. 11.—Πᾶς πλοίαρχος ὑποχρεοῦται εἰς παροχὴν ἀρωγῆς πρὸς πᾶν πρόσωπον, καὶ αὐτὸ τὸ πολέμον, τὸ εὐρεθὲν ἐν θαλάσῃ ἐν κινδύνῳ ἀπωλείας, ἐφ' ὅσον δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο ἄνευ σοβαροῦ κινδύνου τοῦ πλοίου αὐτοῦ, τοῦ πληρώματος αὐτοῦ, τῶν ἐπιβατῶν αὐτοῦ.—Ὁ πλοιοκτῆτης δὲν εὐθύνεται λόγῳ παραβάσεως τῆς προηγουμένης διατάξεως.

Ἀρθ. 13.—Ἡ παρούσα σύμβασις δὲν θίγει τὰς διατάξεις τῶν ἐθνικῶν νομοθεσιῶν ἢ τῶν διεθνῶν συμβάσεων περὶ ὀργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀρωγῆς καὶ ναυαγιαίρεσεως ὑπὸ τῶν δημοσίων Ἀρχῶν ἢ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον αὐτῶν καὶ ἰδίως περὶ ναυαγιαίρεσεως τῶν ἀλιευτικῶν μηχανημάτων.

Ἀρθ. 14.—Ἡ παρούσα σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων καὶ ἐπὶ τῶν δημοσίων πλοίων, τῶν ἀποκλειστικῶς τελούντων δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

Ἀρθ. 15.—Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως ἐφαρμοσθήσονται ὡς πρὸς πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅταν εἴτε τὸ παρέχον τὴν ἀρωγὴν ἢ τὴν ναυαγιαίρεσιν πλοῖον εἴτε τὸ πρὸς ὃ ἡ ἀρωγὴ ἢ ἡ ναυαγιαίρεσις πλοῖον εἶναι ἰθαγενὲς τινὸς τῶν ὕψηλῶν συμβαλλομένων Πολιτειῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν περιπτώσεων τῶν ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν νόμων προβλεπο-

μένων.—Ἐννοεῖται ὁμως 1) ὅτι, ὅσον ὀρεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους, τοὺς ὄντας ἰθαγενεῖς Πολιτείας μὴ συμβαλλομένης, ἢ ἐφαρμογὴ τῶν ῥηθριστῶν διατάξεων δύναται νὰ ἐξαρτηθῇ παρ' ἐκάστης τῶν συμβαλλομένων Πολιτειῶν ἐκ τοῦ ὅρου τῆς ἀμοιβαιότητος· 2) ὅτι, ὅταν πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰσιν ἰθαγενεῖς τῆς Πολιτείας τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου, ἐφαρμοσθῇσεται ὁ ἐθνικὸς νόμος καὶ οὐχὶ ἡ σύμβασις· 3) ὅτι, ἄνευ βλάβης τῶν εὐρύτερων διατάξεων τῶν ἐθνικῶν νόμων, τὸ ἄρθρον 11 ἐφαρμόζεται μόνον μεταξὺ πλοίων ἰθαγενῶν τῶν Πολιτειῶν τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων.

Β) Νόμ. ΤῆΒ «περὶ ναυαγίων καὶ ναυαγιαιρέσεων» τῆς 29 Ὀκτωβρ.] 17 Νοεμ. 1856.

Γ) Ν. 464]1945 «περὶ ἀνελκύσεως καὶ διαλύσεως ναυαγίων» (Ἐφ. Κυβ. Α, 181), τροποπ. ὑπὸ Ν. 1122]1946 (Ἐφ. Κυβ. Α, 107), Ν. 276]1947 (Ἐφ. Κυβ. Α, 71), Ν. 717]1948 (Ἐφ. Κυβ. Α, 168).—Β. Διάτ. 3 Ὀκτωβρ. 1945 (Ἐφ. Κυβ. Α, 255), 5 Ἰαν. 1946 (Ἐφ. Κυβ. Α, 39), 11 Ἰαν. 1946 (Ἐφ. Κυβ. Α, 39), 6 Αὐγ. 1946 (Ἐφ. Κυβ. Α, 338), 6 Ἰαν. 1948 (Ἐφ. Κυβ. Α, 15).

ΤΙΤΛΟΣ VIII

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ*

Ἄρθ. 451.—Τὸ ναυτικὸν δάνειον δύναται νὰ γείνῃ μόνον ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου, ὅπως οὗτος πορισθῇ τὰ μέσα πρὸς ἐπισκευὰς ἢ ἄλλας ἐκτάκτους ἀνάγκας τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου, ἢ ὅπως ἀντικαταστήσῃ ἀντικείμενα ἀπολεσθέντα ἐκ θαλασσίων συμβεβηκότων.—Ὁ πλοίαρχος ὀφείλει, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἐφικτόν, νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τοὺς πλειοκτῆτας, τοὺς φορτωτὰς καὶ τοὺς παραλήπτας καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν πρὸς σύναψιν τοιούτου δανείου ἄδειαν ἐν Ἑλλάδι μὲν παρὰ τοῦ πρωτοδικείου ἢ, ἐν ἐλλείψει, παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τῆς ἐλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἢ, ἐν ἐλλείψει, παρὰ τοῦ ἐγκυρίου δικαστοῦ.—Ὁ παραχωρῶν τὴν ἄδειαν τοῦ δανείου δικαστὴς ἐγγράφει ταύτην ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τοῦ πλοίου.—Ναυτικὸν δάνειον δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ἐπὶ ἐμπορευμάτων, ἅτινα δὲν εἶχον φορτωθῇ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ προκαλέσαντος αὐτὸ συμβεβηκότος. [Βελγ. 179, 180, Γερμ. 686].

Ἄρθ. 452.—Ἡ περὶ ναυτικοῦ δανείου σύμβασις γίνεται ἐγγράφως καὶ ἀναφέρει, α') τὸ δανεισθὲν ποσὸν καὶ τὸν ναυτικὸν τόκον, β') τὰ πράγματα, ἐφ' ὧν συνομολογεῖται τὸ δάνειον, γ') τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, δ') τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ δανειστοῦ, ε') τὸν πλοῦν ἢ τὸν χρόνον δι' ὃν τὸ δάνειον ἐδόθη, στ') τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς ἀποδόσεως, καὶ ζ') τὴν πρὸς συνομολόγησιν τοῦ δανείου δοθείσαν ἄδειαν. [Ε. Ν. 311, Ἰταλ. 590].

* Ἀναστασιάδου, § 322 ἐπ.

"Αρθ. 453.—Ἀπαγορεύεται τὸ δάνειον ἐπὶ τοῦ ἐλπιζομένου κέρδους τῶν ἐμπορευμάτων· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ δανειστὴς δικαιούται μόνον εἰς ἀνάληψιν τοῦ κεφαλαίου ἀτόκως. [E. N. 318, Βελγ. 181].

"Αρθ. 454.—Ἐὰν ὑπάρχωσι δύο ἢ πλείονα ναυτικά δάνεια ἐπὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων τὸ μεταγενέστερον προηγείται τοῦ προγενεστέρου.—Τὰ δάνεια τὰ γινόμενα ἐν τῷ αὐτῷ λιμένι προσορμίσσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν αὐτῷ παραμονῆς τοῦ πλοίου συντρέχουσιν. [E. N. 323, Βελγ. 182].

"Αρθ. 455.—Τὰ πράγματα, ἐφ' ὧν συνωμολογήθη τὸ δάνειον, ὑπόκεινται προνομιακῶς καὶ κατ' ἀναλογίαν τῆς ποσότητος ἐκάστου αὐτῶν εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν τόκων τοῦ ναυτικοῦ δανείου. [Βελγ. 183].

"Αρθ. 456.—Μὴ πληρωθέντος τοῦ δανείου κατὰ τὴν λῆξιν, ὁ συμπεφωνημένος ναυτικὸς τόκος παύει καὶ ἄρχεται ὁ νόμιμος τῆς ὑπερημερίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς λήξεως τοῦ δανείου. [Βελγ. 181].

"Αρθ. 457.—Πᾶν ναυτικὸν δάνειον δύναται νὰ μεταβιβασθῇ δι' ὀπισθογραφίσεως ἂν εἶναι εἰς διαταγὴν.—Ἡ ὀπισθογραφίσις αὕτη ὑπόκειται εἰς τοὺς κανόνας τῆς ὀπισθογραφίσεως συναλλαγματικῶν, παράγει δὲ τὰ αὐτὰ ἀπατελέσματα καὶ τὰς αὐτὰς ἐπὶ ἐγγυήσει ἀγωγάς, ὡς καὶ ἡ ὀπισθογραφίσις συναλλαγματικῆς. [E. N. 318, Βελγ. 185].

"Αρθ. 458.—Ἡ περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ναυτικοῦ δανείου ἐγγυήσις δὲν ἐπικτείνεται ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ τόκου, ἐκτὸς ὅτε τῆς ἐναντίας συμφωνίας. [E. N. 314, Βελγ. 186].

"Αρθ. 459.—Ἐὰν τὰ πράγματα, ἐφ' ὧν συνωμολογήθη τὸ ναυτικὸν δάνειον, ἀπωλέσθησαν ἐντελῶς, ἡ δὲ ἀπώλεια ἐπῆλθε κατὰ τὰ ἀρθρα 475, 476 καὶ 478 ἐν τῷ χρόνῳ καὶ τόπῳ τῶν κινδύνων ἐκ τυχαίου συμβάντος ἢ ἐκ πταισματος τοῦ πλοιοῦρχου, οὐδεμία δύναται νὰ γίνῃ περὶ τοῦ δανείου ἀπαίτησις.—Ὁ ὀφειλέτης ὀφείλει νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν, ὥπως προλάβῃ ἢ μετριάσῃ τὴν ζημίαν. [E. N. 325, Βελγ. 187].

"Αρθ. 460.—Ἐν περιπτώσει ναυαγίου ἢ πληρωμῇ τοῦ ναυτικοῦ δανείου περιορίζεται εἰς τὴν ἀξίαν τῶν διασωθέντων πραγμάτων, ἐφ' ὧν συνωμολογήθη τὸ δάνειον, ἀφαιρέσει τῶν ἐξόδων ναυαγιαγίσεως. [E. N. 327, Βελγ. 188].

"Αρθ. 461.—Ἐν περιπτώσει ἐκβολῆς τῶν πραγμάτων, ἐφ' ὧν συνωμολογήθη τὸ δάνειον, τὸ πληρωθὲν διὰ συνεισφορᾶς ποσὸν εἶναι προνομιακῶς ὑπέγγυον εἰς τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ναυτικοῦ δανειστοῦ. [Βελγ. 189].

"Αρθ. 462.—Τὸ ναυτικὸν δάνειον δὲν συνεισφέρει εἰς τὰς μερικὰς ἀβαρίας τῶν πραγμάτων ἐφ' ὧν συνωμολογήθη.—Συνεισφέρει δὲ εἰς τὰς κοινὰς ἀβαρίας, ἂν ἐν τῷ περὶ τοῦ ναυτικοῦ δανείου ἐγγράφῳ δὲν ἀναφέρεται ὅτι εἶναι ἀπηλλαγμένον τούτων. [E. N. 330, Βελγ. 190].

ΤΙΤΛΟΣ ΙΧ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΟΠΛΟΪΑΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ

*Κεφάλαιον Α'. — Περὶ τῆς ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν συμβαλλομένων **

Ἄρθ. 463.—Εἰς τὰς ἀσφαλίσεις κατὰ τῶν κινδύνων τῆς θαλασσοπλοΐας ἐφαρμόζονται αἱ «περὶ τῆς ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως» διατάξεις τῶν ἄρθρων 189-225 τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὴν θαλασσίαν ἀσφάλισιν, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται ὑπὸ τῶν ἐπομένων διατάξεων.

Ἄρθ. 464.—Τὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον, ἐκτὸς τῶν ὧν διαλαμβάνει τὸ ἄρθ. 192 ἀναφέρει, α') τὸ ὄνομα, τὸ εἶδος, τὴν χωρητικότητα καὶ τὴν ἐθνικότητα τοῦ πλοίου, β') τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ πλοιάρχου, γ') τὸν τόπον ὅπου τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα ἐφορτώθησαν ἢ θὰ φορτωθῶσι, δ') τὸν λιμένα ἢ τὸν ὄρμον, ὁπόθεν ἐξέπλευσεν ἢ θὰ ἐκπλεύσῃ τὸ πλοῖον, ε') τοὺς λιμένας καὶ τοὺς ὄρμους, ὅπου τὸ πλοῖον θὰ φορτώσῃ καὶ ἐκφορτώσῃ ἢ θὰ εἰσπλεύσῃ.—Ἐὰν αἱ εἰρημέναι δηλώσεις δὲν δύνανται νὰ γίνωσιν, εἴτε διότι ὁ ἀσφαλιζόμενος δὲν ἀδυνατεῖ νὰ παράσῃ ταύτας, εἴτε ἕνεκα τῆς ἰδιαζούσης φύσεως τῆς συμβάσεως, ἀναπληροῦνται δι' ἄλλων δηλώσεων καταλλήλων, ὅπως καθορίσῃσι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀσφαλίσεως. [Ε. Ν. 332, 337, Ἱταλ. 605].

Ἄρθ. 465.—Ἡ ἀσφάλις δύναται νὰ ἔχῃ ἀντικείμενον, α') τὸ πλοῖον, β') τὰς μηχανάς, τὰ ἄρμενα καὶ σύσκευα, τὸν ἐφοπλισμόν, τὸ χρημάτιον (σερμαγιάν) καὶ τὰ τρόφιμα, γ') τὸν ναῦλον τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν φορτωθέντων πραγμάτων, δ') τὰ φορτωθέντα πράγματα, ε') τὰ λόγῳ ναυτικοῦ δανείου δοθέντα καὶ τὸν ναυτικὸν τόκον αὐτῶν, στ') τὰ ποσά, τὰ πληρωθέντα

* Ἀναστασιάδου, § 341 ἐπ.

ἢ ὀφειλόμενα διὰ κοινὰς ἀβουρίας καὶ τὰ ἔξοδα τὰ γενόμενα ἢ ὀφειλόμενα διὰ μερικὰς ἀβουρίας, ἐφ' ὅσον δὲν ἐκαλύφθησαν διὰ ναυτικοῦ δανείου, ζ') τὸ ἐλπιζόμενον κέρδος τῶν ἐμπορευμάτων, η') πᾶν ἄλλο πρᾶγμα ἐκτιμητὸν εἰς χρήματα καὶ ὑποκείμενον εἰς θαλασσίους κινδύνους.—Ἡ ἀσφάλις δύναται νὰ γίνη ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω πραγμάτων ἢ ἐπὶ μέρους αὐτῶν ἡνωμένως ἢ κεχωρισμένως. [E. N. 334, 335, 1, Βελγ. 111, Ἱταλ. 606].

Ἀρθ. 466.—Ἡ ἀσφάλις εἶναι ἄκυρος, ἐὰν ἔχη ἀντικείμενον τὰ λόγῳ ναυτικοῦ δανείου ληφθέντα.—Τὰ πράγματα, ἐφ' ὧν ἐγένετο ναυτικὸν δάνειον, δύνανται νὰ ἀσφαλισθῶσι μόνον διὰ τὸ μέρος τῆς ἀξίας αὐτῶν, τὸ ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν τοῦ δανείου. [E. N. 347, Ἱταλ. 607].

Ἀρθ. 467.—Ἐὰν ἄνευ δόλου ἐγένοντο πλείονες ἀσφαλίσεις τοῦ αὐτοῦ πράγματος παρὰ διαφόρων ἐνδιαφερομένων ἢ παρὰ πλειόνων ἀντιπροσώπων τοῦ αὐτοῦ ἐνδιαφερομένου, ἐνεργησάντων ἄνευ εἰδικῆς ἐντολῆς, πᾶσαι αἱ ἀσφαλίσεις εἶναι ἰσχυραὶ μέχρι τῆς ἀξίας τοῦ πράγματος.—Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἔχουσι τὴν ἐπιλογὴν νὰ ἐναγάγωσιν οἷονδήποτε τῶν ἀσφαλιστῶν, ἐπιφυλασσομένης εἰς τὸν καταβαλόντα τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τῶν ἄλλων ἀσφαλιστῶν, διὰ τὸ ἐπιβάλλον. [E. N. 359, 1 Ἱταλ. 608].

Ἀρθ. 468.—Ἡ ἀσφάλις δύναται νὰ γίνη ἐν καιρῷ εἰρήνης ἢ πολέμου, πρὸ τοῦ ἀπόπλου ἢ διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, κατὰ πλοῦν ἢ δι' ὠρισμένον χρόνον.—Ἡ κατὰ πλοῦν ἀσφάλις δύναται νὰ γίνη δι' ἑτερόπλου ἢ δι' ἀμφοτερόπλου.—Ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας ἢ κατὰ χρόνον ἀσφαλίς λογίζεται γενομένη δι' οἷονδήποτε πλοῦν ἢ ναυλοχίαν τοῦ πλοίου ἐντὸς τοῦ συμφωνηθέντος χρόνου. [E. N. 335, Ἱταλ. 609].

Ἀρθ. 469.—Ἐὰν ἡ ἀσφάλις δὲν περιλαμβάνῃ τοὺς κινδύνους πολέμου, ἡ σύμβασις διαλύεται, ὅταν πολεμικὴ πρᾶξις τροποποιῇ τοὺς ὅρους τοῦ πλοῦ.—Ἐὰν ὅμως τοιαύτη πρᾶξις ἐπέλθῃ ἐν θαλάσῃ, ἡ λύσις τῆς συμβάσεως χωρεῖ μόνον, ἀφ' ἧς τὸ πλοῖον ἀγκυροβολήσῃ εἰς τὸν πρῶτον λιμένα.—Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα τεκμαίρονται ἀπο-

λεσθέντα ἐκ θαλασσίου συμβεβηκότος μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου.—Οἱ ἀναλαβόντες τοὺς κινδύνους πολέμου ἀσφαλισταί, ἐκτὸς τῶν ἐκ τῶν κινδύνων τούτων ὑποχρεώσεων, ὑποκαθίστανται διὰ τοὺς συνήθεις κινδύνους εἰς τοὺς ἀσφαλιστάς, τοὺς μὴ ἀναλαβόντας τοὺς κινδύνους πολέμου, ἀφ' ἧς ἢ μετ' αὐτῶν σύμβασις διελύθη κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον. [Βελγ. 202·204].

Ἄρθ. 470.—Ἄν ἐν καιρῷ εἰρήνης ἤθελε συμφωνηθῇ αὕξισις τῶν ἀσφαλιστρῶν δι' ἐνδεχόμενον πόλεμον, χωρὶς νὰ προσδιορίζηται τὸ ποσὸν τῆς αὐξήσεως ἐν τῇ ασφαλιστικῇ συμβάσει, προσδιορίζεται τοῦτο ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου λαμβάνοντος ὑπ' ὄψει τοὺς κινδύνους, τὰς περιστάσεις, καὶ τοὺς ὅρους ἐκάστου ἀσφαλιστηρίου. [Ε. Ν. 343, Βελγ. 196, Ἰταλ. 610].

Ἄρθ. 471.—Ἐάν ἐν τῇ ασφαλιστικῇ συμβάσει δὲν ὀρίζεται ὁ χρόνος τῶν κινδύνων, ἰσχύουσιν οἱ ἐπόμενοι κανόνες.—Ἐπὶ τῶν κατὰ χρόνον ἀσφαλίσεων οἱ κίνδυνοι ἄρχονται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ ἀσφαλιστηρίου καὶ λήγουσι κατὰ τὸν συμφωνηθέντα χρόνον.—Ἐπὶ τῶν κατὰ πλοῦν ἀσφαλίσεων οἱ κίνδυνοι ἄρχονται, ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ πλοῖον, τὰ παρακολουθήματα αὐτοῦ καὶ τὸν ναῦλον, ἀπὸ τῆς ἀπάρσεως μέχρι τῆς εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ ἀγκυροβολίας· ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ φορτίον, ἀπὸ τῆς φορτώσεως τῶν πραγμάτων ἐπὶ τοῦ πλοίου ἢ ἐπὶ φορτηγίδων πρὸς μεταφορὰν εἰς τὸ πλοῖον μέχρι τῆς ἀποθέσεως αὐτῶν εἰς τὴν ξηρὰν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ προορισμοῦ· ἐάν δὲ ἡ ἀσφάλις ἐγένετο, τοῦ πλοῦ ἀρξαμένου, οἱ κίνδυνοι ἄρχονται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ ἀσφαλιστηρίου.—Ἐάν ἡ ἐκφόρτωσις τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων ἐβράδυνεν ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ παραλήπτου, οἱ κίνδυνοι παύουσι διὰ τὸν ἀσφαλιστὴν μετὰ παρέλευσιν μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ πλοίου εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ. [Ε. Ν. 341, Βελγ. 195, Ἰταλ. 611].

Ἄρθ. 472.—Τὰ φορτωθέντα ἐμπορεύματα δύνανται ν' ἀσφαλισθῶσιν εἴτε διὰ τὴν τιμὴν τῆς κτήσεως αὐτῶν, προσθήκη τῶν ἐξόδων φορτώσεως καὶ τοῦ ναύλου, εἴτε διὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ προορισμοῦ κατὰ τὴν ἀφίξιν αὐτῶν ἄνευ ἀβαρίας.—Ἡ ἐν τῇ ασφαλιστικῇ συμβάσει διατίμησις τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων ἄνευ ἄλλης ἐπεξηγήσεως δύνатаи ν' ἀνα-

φέρεται εἰς ἑκατέραν τῶν δύο τούτων περιπτώσεων καὶ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 202 ἐφαρμόζεται μόνον ἐφ' ὅσον ἡ διατίμησις ὑπερβαίνει τὴν μείζονα τῶν εἰρημένων τιμῶν.—Ἡ τοιαύτη διατίμησις θεωρεῖται πάντοτε γενομένη ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ ἀσφαλιζομένου, ἐὰν δὲν προηγήθῃ ἐκτίμησις γενομένη δεκτὴ ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ, ὑπόκειται δὲ εἰς τὴν διάταξιν τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 209. [E. N. 336, 357, 358, Ἱταλ. 612].

Ἀρθ. 473.—Ἐὰν ἡ τιμὴ τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων ὀρίζεται ἐν τῇ ἀσφαλιστικῇ συμβάσει εἰς ξένον νόμισμα, διατιμῶνται ταῦτα εἰς ἐγγώριον νόμισμα κατὰ τὴν ἀξίαν, ἣν τὸ ξένον νόμισμα εἶχε κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἀσφαλιστηρίου, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας. [E. N. 338, Ἱταλ. 613].

Ἀρθ. 474.—Ἐὰν ὁ πλοῦς διερρήχθῃ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν κινδύνων, ἡ ἀσφάλις ἀκυροῦται, καὶ ἂν ὑπαίτιος τῆς διερρήξεως εἶναι ὁ ἡσφαλισμένος.—Ὁ ἀσφαλιστὴς λαμβάνει λόγῳ ἀποζημιώσεως τὸ ἥμισυ τοῦ συμπεφωνημένου ἀσφαλίστρου, οὐχὶ ὅμως καὶ πλέον τοῦ ἡμίσεος τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀσφαλισθέντος ποσοῦ. [E. N. 349, Ἱταλ. 614, Βελγ. 200].

Ἀρθ. 475.—Ὁ ἀσφαλιστὴς φέρει τὸν κίνδυνον τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν, αἵτινες ἐπέρχονται ἐπὶ τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων ἐκ τρικυμίας, ναυαγίου, προσαράξεως, συγκρούσεως, ἀναγκαστικῆς ἀλλαγῆς πλεύσεως, πλοῦ ἢ πλοίου, ἐξ ἐκβολῆς, ἐκρήξεως, πυρκαϊᾶς, πειρατείας, διαρπαγῆς καὶ ἐν γένει ἐκ παντὸς ἄλλου θαλασσίου συμβεβηκότος.—Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς ἀπωλείας καὶ ζημίας, τὰς προελθούσας ἀποκλειστικῶς ἐξ ἐλαττώματος συμφυοῦς τῷ ἀσφαλισθέντι πράγματι. [E. N. 356, Ἱταλ. 615].

Ἀρθ. 476.—Οἱ κίνδυνοι πολέμου δὲν βαρύνουσι τὸν ἀσφαλιστὴν ἐκτὸς ρητῆς συμφωνίας.—Ἐὰν οἱ κίνδυνοι πολέμου ἡσφαλίσθησαν ἄνευ εἰδικοῦ καθορισμοῦ, ὁ ἀσφαλιστὴς ὑποχρεοῦται διὰ τὰς ἀπωλείας καὶ τὰς ζημίας, τὰς ἐπελθούσας ἐπὶ τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων ἐξ ἐχθροπραξιῶν, ἀντεκδικήσεων, ἐμποδίσεως, ἢ ἄλλης οἰασδῆποτε παρενοχλήσεως φίλης ἢ πολεμίας Κυβερνήσεως, δικαίωματι ἢ δυνάμει ὑπαρχούσης, ἀγνωρισμένης ἢ μὴ καὶ ἐν γένει ἐκ πάσης πολεμικῆς πράξεως ἢ

συμβεβηκότος. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς ἐν καιρῷ πολέμου συνήθεις κινδύνους ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 469. [E. N. 350, Ἱταλ. 616, Βελγ. 201,2].

Ἄρθ. 477.—Ἡ ἀλλαγὴ πλεύσεως, πλοῦ ἢ πλοίου ἐκ πράξεως τοῦ ἡσφαλισμένου δὲν βαρύνει τὸν ἀσφαλιστὴν, κερδίζει δ' οὗτος τὸ ἀσφάλιστρον, ἐὰν οἱ κίνδυνοι ἤρξαντο.—Ἡ ἀντικατάστασις τοῦ πλοιάρχου, καὶ ἂν προῆλθε δι' ἀπολύσεως παρὰ τοῦ πλοιοκτῆτου, δὲν ἐπάγεται τὴν παῦσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀσφαλίσεως. [E. N. 351, Ἱταλ. 617].

Ἄρθ. 478.—Ὁ ἀσφαλιστὴς εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὰς παραβάσεις καὶ τὰ πταίσματα τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πληρώματος, τὰς γνωστὰς ὑπὸ τὸ ὄνομα «ναυταπάτη» (*baraterie*), ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας.—Δὲν εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὰς παραβάσεις τοῦ πλοιάρχου, τοῦ ἐκλεγέντος παρὰ τοῦ ἡσφαλισμένου, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας. [Βελγ. 207].

Ἄρθ. 479.—Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὰ ἔξοδα ναυσιπλοΐας, ἐλλιμενίσεως, ναυλοχίας, καθάρσεως, οὐδὲ διὰ τὰ παντὸς εἶδους τέλη καὶ δικαιώματα τὰ ἀφορῶντα τὸ πλοῖον ἢ τὸ φορτίον. [E. N. 354, Ἱταλ. 619].

Ἄρθ. 480.—Ἐὰν ἀντικείμενον τῆς συμβάσεως εἶναι ἡ ἀσφάλις φορτίου δι' ἀμφοτερόπλουν, τὸ δὲ πλοῖον, ἀφικθὲν εἰς τὸν πρῶτον προορισμὸν δὲν λαμβάνη φορτίον ἐπιστροφῆς, ἢ ἐὰν τὸ φορτίον τῆς ἐπιστροφῆς δὲν συμπληροῦται, ὁ ἀσφαλιστὴς ἔχει δικαίωμα μόνον εἰς τὰ δύο τρίτα τοῦ συμφωνηθέντος ἀσφαλίστρου, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας. [E. N. 356, Ἱταλ. 620].

Ἄρθ. 481.—Ἐὰν ἡ ἀσφάλις ἐγένετο κεχωρισμένως διὰ πράγματα, ἅτινα ἔμελλον νὰ φορτωθῶσιν ἐπὶ πλειόνων πλοίων, καθορισθέντων μετὰ μνείας τῆς ὑφ' ἐκάστου ἀσφαλισθείσης ποσότητος, τὸ δὲ φορτίον ὁλόκληρον ἐφορτώθη ἐφ' ἐνὸς μόνον πλοίου ἢ ἐπὶ ἀριθμοῦ πλοίων ἐλάσσονος τοῦ ἀναφερομένου ἐν τῷ ἀσφαλιστηρίῳ, ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν εὐθύνεται πέραν τῆς ποσότητος, ἣν ἡσφάλισεν ἐπὶ τοῦ λαβόντος τὸ φορτίον πλοίου, καὶ ἂν ἀπωλεσθῶσι πάντα τὰ καθορισθέντα πλοῖα. Δικαιοῦται δὲ εἰς τὴν ἐν ἄρθρῳ 474 ὀριζομένην ἀποζημίωσιν διὰ τὰ

ποσά, δι' ἧς ἡ ἀσφάλις ἔμεινεν ἄνευ ἀποτελέσματος. [E. N. 361, Ἱταλ. 621, Βελγ. 217].

Ἀρθ. 482.—Ἐάν ὁ πλοίαρχος ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ εἰσπλέῃ εἰς διαφόρους λιμένας πρὸς συμπλήρωσιν ἢ ἀλλαγὴν τοῦ φορτίου, ὁ ἀσφαλιστὴς φέρει τοὺς κινδύνους τῶν ασφαλισθέντων πραγμάτων, μόνον ἐφ' ὅσον εὐρίσκονται ἐν τῷ πλοίῳ, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας. [E. N. 362, Ἱταλ. 622].

Ἀρθ. 483.—Ὁ ἀσφαλιστὴς ἀπαλλάσσεται τῶν κινδύνων καὶ κερδίζει τὸ ἀσφάλιστρον, ἐάν ὁ ἡσφαλισμένος ἀποστείλῃ τὸ πλοῖον εἰς τόπον ἀπώτερον τοῦ ἀναφερομένου ἐν τῷ ασφαλιστηρίῳ, ἔστω καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ. Ἡ ἀσφάλις ἔχει πλήρη ἀποτελέσματα, ἐάν ὁ πλοῦς συνετμήθῃ μέχρι λιμένος, ὅπου τὸ πλοῖον ἠδύνατο νὰ προσεγγίσῃ. Εὐθύνεται ὅμως ὁ ἀσφαλιστὴς διὰ τὰς ἀπωλείας καὶ ζημίας, τὰς προγενεστέρας τῆς ἐπεκτάσεως ἢ ἀλλαγῆς τοῦ πλοῦ. [E. N. 364, Ἱταλ. 623, Βελγ. 218].

Ἀρθ. 484.—Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ἀσφαλιστοῦ περιορίζεται μέχρι τοῦ ασφαλισθέντος ποσοῦ.—Ἐάν τὰ ασφαλισθέντα πράγματα διαρκούντος τοῦ χρόνου τῆς ἀσφαλίσεως, ὑποστῶσι πλείονα διαδοχικὰ δυστυχήματα, ὁ ἡσφαλισμένος ὀφείλει καὶ ἐν περιπτώσει ἐγκαταλείψεως, νὰ συνυπολογίσῃ τὰ διὰ τὰ προγενέστερα δυστυχήματα πληρωθέντα ἢ ὀφειλόμενα αὐτῷ ποσά. [Ἱταλ. 624].

Ἀρθ. 485.—Ἡ ρήτρα «ἐλεύθερον ἀβαρίας» ἀπαλλάσσει τὸν ἀσφαλιστὴν πάσης ἀβαρίας κοινῆς ἢ μερικῆς ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῆς ἐγκαταλείψεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἡσφαλισμένος ἔχει ἐπιλογὴν μεταξὺ τῆς ἐγκαταλείψεως καὶ τῆς περὶ ἀβαρίας ἀγωγῆς. [E. N. 409, Ἱταλ. 625, Βελγ. 221].

Ἀρθ. 486.—Πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ζημιῶν δι' ἃς εὐθύνεται ὁ ἀσφαλιστής, ὁ ἀσφαλιζόμενος ὀφείλει νὰ τῷ γνωστοποιῇ ἀπάσας τὰς εἰδήσεις, ἃς λαμβάνει.—Ἡ γνωστοποιήσις πρέπει νὰ γίνηται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς εἰδήσεως ἐπὶ ποινῇ ἀποζημιώσεως.—Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπέχει καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ φορτίου ἡσφαλισμένος, ὅταν τὸ πλοῖον ἐκηρύχθῃ ἀνίκανον πρὸς πλοῦν, καὶ ἂν τὸ φορτίον δὲν ὑπέστη ἄλλαν ζη

μίαν ἐκ τοῦ ἐπελθόντος δυστυχήματος. [Ε. Ν. 374, Ἱταλ. 626, Βελγ. 229].

Ἄρθ. 487.—Ὁ ἡσφαλισμένος ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τὰ ἐγγραφα, τὰ βεβαιοῦντα ὅτι τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα ὑπεβλήθησαν εἰς τοὺς κινδύνους καὶ ὅτι ἀπωλέσθησαν.—Ὁ ἀσφαλιστὴς δικαιούται ν' ἀποδείξῃ τὸ ἀντίθετον τῶν ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων προκυπτόντων γεγονότων.—Ἡ παραδοχὴ εἰς τὴν ἀποδείξιν τῶν γεγονότων τούτων δὲν ἀναστέλλει τὴν καταδίκην τοῦ ἀσφαλιστοῦ, ὅπως πληρώσῃ τὴν ἀσφαλισθεῖσαν ποσότητα, εἰάν ὁ ἡσφαλισμένος δόσῃ ἐγγύησιν.—Ἡ ἐγγύησις αἱρεται μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων ἐτῶν, εἰάν δὲν ἐγένετο δικαστικὴ καταδίωξις. [Ε. Ν. 383, 384, Ἱταλ. 627, Βελγ. 237, 238].

Ἄρθ. 488.—Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ἐμπορευμάτων, φορτωθέντων ἐπὶ τοῦ πλοίου διὰ λογαριασμὸν τοῦ πλοιάρχου, ὀφείλει οὗτος ν' ἀποδείξῃ τὴν κτῆσιν αὐτῶν διὰ τῶν ἐπὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων ἐπιτρεπομένων ἀποδεικτικῶν μέσων, τὴν δὲ φόρτωσιν διὰ φορτωτικῆς, ὑπογεγραμμένης ὑπὸ δύο ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος.—Ὁ ἐκ τοῦ πληρώματος ἢ ὁ ἐπιβάτης, ὁ εἰσάγων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐμπορεύματα ἡσφαλισμένα, ὀφείλει νὰ καταθέσῃ τὴν φορτωτικὴν εἰς τὸν ἑλληνα πρόξενον τοῦ τόπου, ἔθνα γίνεται ἡ φόρτωσις καί, ἐν ἑλλείψει, παρ' ἐνὶ τῶν σημαινόντων ἐλλήνων ἐμπόρων ἢ παρὰ τῇ ἐπιτοπίῳ ἀρχῇ. [Ε. Ν. 344, 345, Ἱταλ. 628, Βελγ. 197, 198].

Ἄρθ. 489.—Ἐν πάσει περιπτώσει δυστυχήματος ὁ πλοίαρχος καὶ ὁ ἡσφαλισμένος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ ὀφείλουσι νὰ ἐργασθῶσι πρὸς διάσωσιν τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων, ἐπιφυλασσομένων τῶν κατὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ δικαιωμάτων αὐτῶν. Τὰ ἔξοδα ἀποδίδονται μέχρι τῆς ἀξίας τῶν διασωθέντων πραγμάτων.—Οἱ ἀσφαλισταὶ καὶ οἱ πράκτορες ἢ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν δύνανται νὰ προνοήσωσιν ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ πλοιάρχου, μετὰ τῶν ἡσφαλισμένων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν, ἢ καὶ χωριστὰ ἕκαστος, πρὸς διάσωσιν καὶ διατήρησιν τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων, ἄνευ βλάβης ἄλλων δικαιωμάτων. [Ε. Ν. 381, Ἱταλ. 629].

Ἀρθ. 490.—Ὁ ἡσφαλισμένος, γνωστοποιῶν εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν τὰς εἰδήσεις ἃς λαμβάνει, δύναται νὰ ἐπιφυλαχθῇ, ὅπως ἐνεργήσῃ δι' ἰδίας πράξεως τὴν πρόσκλησιν περὶ πληρωμῆς παντὸς ποσοῦ ὀφειλομένου αὐτῷ ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως. [Ἱταλ. 630].

Ἀρθ. 491.—Ὁ ἀσφαλιστὴς ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὸ ὀφειλόμενον ποσόν, α') ἐν περιπτώσει μερικῆς ἀβαρίας, ἐντὸς τριᾶκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς σχετικῆς ἐκκαθαρίσεως, β') ἐν περιπτώσει ἐγκαταλείψεως, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ ταύτης.—Ὁ ἡσφαλισμένος ἐντὸς τῶν προϋθεσμιῶν τούτων ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ τὸ δυστύχημα, ἐξ οὗ ἡ ἀγωγή τῆς ἀβαρίας ἢ ἡ ἐγκατάλειψις.—Ἐὰν ἐγένετο κατάσχεσις, ἕκαστος τῶν κατασχόντων καὶ ὁ ἡσφαλισμένος δύνανται νὰ ζητήσωσιν, ὅπως τὸ ποσὸν κατατεθῇ δικαστικῶς. [E. N. 382, Ἱταλ. 631, Βελγ. 236].

Κεφάλαιον Β'.—Περὶ τῆς ἐγκαταλείψεως

Ἀρθ. 492.—Ἡ ἐγκατάλειψις τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων δύναται νὰ γίνῃ εἰς τὰς περιπτώσεις. α') Ναυαγίου. β') Ἀλώσεως.* γ') Ἐμποδίσεως κατὰ διαταγὴν ἄλλοδαπῆς δυνάμεως. δ') Ἐμποδίσεως κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως. ε') Ἀνικανότητος τοῦ πλοίου πρὸς πλοῦν, ἐὰν τὸ πλοῖον δὲν δύναται νὰ ἐπισκευασθῇ ἢ ἐὰν τὰ διὰ τὴν ἀνέλκυσιν, τὴν ἐπισκευὴν καὶ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ πλοίου εἰς κατὰστασιν ἐξακολουθήσεως τοῦ πλοῦ ἀναγκαιοῦντα ἐξοδα ὑπερβαίνωσι τοὐλάχιστον τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀσφαλισθείσης ἀξίας. στ') Ἀπωλείας ἢ φθορᾶς τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων ὑπερβαίνουσιν τοὐλάχιστον τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀξίας των.—Ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει ὁ ἡσφαλισμένος δικαιούται μόνον νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν διὰ τὰς ἀβαρίας, ἃς ὑπέστη. [E. N. 369, 371, Ἱταλ. 632, Βελγ. 222].

Ἀρθ. 493.—Ὁ ἡσφαλισμένος δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐγκατάλειψιν καὶ ἄνευ ἀποδείξεως τῆς ἀπωλείας τοῦ πλοίου, ἐὰν ἐπὶ μὲν μακρῶν πλόων παρῇλθεν ἔτος, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων

* Ρόκας, Ἐφημ. ἐλλ. νομ., 1913, 135.

πλόων παρῆλθον ἐξ μῆνες, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνεχώρησε τὸ πλοῖον ἢ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, εἰς ἣν ἀναφέρονται αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις. — Ἐν περιπτώσει ἀσφαλίσεως κατὰ χρόνον ὠρισμένον ἢ ἀπώλεια τεκμαίρεται ἐπελθοῦσα ἐντὸς τοῦ χρόνου τῆς ἀσφαλίσεως μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἄνω προθεσμιῶν. — Ἐὰν ἐγένοντο πλείονες διαδοχαὶ ἀσφαλίσεις, ἢ ἀπώλεια τεκμαίρεται ἐπελθοῦσα τὴν ἐπομένην τῆς ἡμέρας, εἰς ἣν ἀναφέρονται αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις. [E.N. 375, 376, Ἱταλ. 633, Βελγ. 230].

Ἄρθ. 494. — Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐκηρύχθῃ ἀνίκανον πρὸς πλοῦν δύναται νὰ γίνῃ ἐγκατάλειψις τοῦ ἀσφαλισθέντος φορτίου, ἂν ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἀνικανότητος δὲν ἤθελεν εὑρεθῇ ἕτερον πλοῖον πρὸς μεταφόρτωσιν καὶ μεταφορὰν τοῦ φορτίου εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ. [E.N. 390, 391, 394, Ἱταλ. 634, Βελγ. 246, 247, 250].

Ἄρθ. 495. — Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προηγούμενου ἁρθρου καὶ τοῦ ἁρθρου 328, ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα ἐφορτώθησαν ἐπὶ ἑτέρου πλοίου, ὃ ἀσφαλιστὴς εὐθύνεται διὰ τὰς ζημίας αὐτῶν διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἐκφορτώσεως καὶ μεταφορτώσεως, τῆς ἐναποθέσεως καὶ τῆς φυλάξεως αὐτῶν ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν, διὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ναύλου καὶ δι' ὅλα τὰ ἄλλα ἔξοδα τὰ γενόμενα πρὸς διάσωσιν αὐτῶν, μέχρι τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος· ἐὰν δὲ αὕτη δὲν ἐξηγητλήθῃ, ὃ ἀσφαλιστὴς ἐξακολουθεῖ φέρων τοὺς κινδύνους διὰ τὸ ὑπόλοιπον. [E.N. 392, 393, Ἱταλ. 635, Βελγ. 248, 249].

Ἄρθ. 496. — Ἐν περιπτώσει ἐμποδίσεως κατὰ διαταγὴν δυνάμεως, ἢ ἐν περιπτώσει ἀλώσεως, ἢ ἐγκατάλειψις τῶν ἐμποδισθέντων ἢ ἀλωθέντων πραγμάτων δύνανται νὰ γίνῃ μόνον μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως τοῦ δυστυχήματος· ἐὰν τοῦτο συνέβῃ ἐν τῇ Μεσογείῳ, τῷ Εὐξείνῳ ἢ ἐν ἄλλαις Εὐρωπαϊκαῖς θαλάσσαις, ἐν τῇ διώρυγί τοῦ Σουέζ ἢ ἐν τῇ Ἐρυθρῇ, μετὰ ἑξὶ δὲ μῆνας, ἐὰν τὸ δυστύχημα συνέβῃ ἄλλαχοῦ. — Διὰ τὰ φορτωθέντα πράγματα, τὰ εὐφθαρτα, αἱ ἄνω προθεσμίαι συντέμνονται εἰς τὸ ἥμισυ. — Ἐὰν τὸ ἀλωθὲν ἐκρίθῃ καλὴ λεία, ἢ ἐὰν ἐδημεύθῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν προθεσμιῶν τούτων, ἢ ἐγκατάλειψις δύναται νὰ γίνῃ σὺν τῇ κοι-

νοποιήσει τῆς εἰδήσεως ταύτης. [E. N. 387, 395, Ἱταλ. 636, Βελγ. 243].

Ἀρθ. 497.—Ἡ ἐγκατάλειψις πρέπει νὰ γίνῃ πρὸς τοὺς ἀσφαλιστὰς ἐντὸς τῶν ἐξῆς προθεσμιῶν. α') Ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐλήφθη ἡ εἶδσις τοῦ δυστυχήματος, ἐὰν τοῦτο συνέβῃ ἐν τῇ Μεσογείῳ, τῷ Εὐξείνῳ, ἢ ἐν ἄλλαις Εὐρωπαϊκαῖς θαλάσσαις, ἐν τῇ διώρυγί τοῦ Σουέζ ἢ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ. β') Ἐντὸς ἑξ μηνῶν, ἐὰν τὸ δυστύχημα συνέβῃ ἐν ταῖς ἄλλαις θαλάσσαις τῆς Ἀφρικῆς, ἐν ταῖς δυτικαῖς καὶ μεσημβριναῖς τῆς Ἀσίας καὶ ἐν ταῖς ἀνατολικαῖς τῆς Ἀμερικῆς. γ') Ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, ἐὰν τὸ δυστύχημα συνέβῃ ἀλλοχοῦ.—Ἐν περιπτώσει ἐμποδίσεως κατὰ διαταγὴν Δυνάμεως ἢ ἐν περιπτώσει ἀλώσεως, αἱ προθεσμίαι αὗται ἄρχονται ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισθειῶν.—Ἐν περιπτώσει ἐγκαταλείψεως ἔνεκεν ἑλλείψεως εἰδήσεων ὁ ἡσφαλισμένος ἔχει τὰς ἀνωτέρω προθεσμίας μετὰ τὴν πάροδον τῶν προθεσμιῶν τοῦ ἀρθ. 493.—Παρελθουσῶν τῶν ἄνω προθεσμιῶν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐγκαταλείψεως, ὁ ἡσφαλισμένος δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς ἐγκατάλειψιν, ἐπιφυλαττομένης τῆς περὶ τῆς ἀβαρίας ἀγωγῆς. [E. N. 373, Ἱταλ. 637, Βελγ. 226, 230].

Ἀρθ. 498.—Ὁ ἡσφαλισμένος, γνωστοποιῶν τὰς ληφθείσας εἰδήσεις δύναται εἴτε νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐγκατάλειψιν, καλῶν τὲν ἀσφαλιστὴν, ἵνα καταβάλῃ αὐτῷ τὴν ἀσφαλισθεῖσαν ποσότητα ἐντὸς τῆς ὀριζομένης ὑπὸ τῆς συμβάσεως ἢ ὑπὸ τοῦ νόμου προθεσμίας, εἴτε νὰ ἐπιφυλαχθῇ, ὅπως ἐνεργήσῃ ταύτην ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας.—Ἐνεργῶν τὴν ἐγκατάλειψιν ὁρεῖται νὰ δηλώσῃ τὰς παρ' αὐτοῦ γενομένας ἢ διαταχθείσας ἀσφαλίσεις ἐπὶ τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων καὶ τὰς τυχόν ἐν γνώσει του παρ' ἄλλων γενομένας ἐπὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων. Ἐλλείπει τούτου ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς ἄρχεται ἀφ' ἧς κοινοποιηθῇ ἡ δήλωσις αὕτη· ἀλλ' ἡ προθεσμία πρὸς ἔγερσιν τῆς ἀγωγῆς τῆς ἐγκαταλείψεως δὲν παρατείνεται ἔνεκα τούτου.—Ἐν περιπτώσει δολίας δηλώσεως ὁ ἡσφαλισμένος στερεῖται παντὸς ἐκ τῆς ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως δικαιώματος. [E. N. 370, 380, Ἱταλ. 638, Βελγ. 233-235].

Ἄρθ. 499.—Ἡ ἐγκατάλειψις τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων δὲν δύναται νὰ γίνη ἐν μέρει ἢ ὑπὸ αἵρεσιν. Περιλαμβάνει δὲ μόνον τὰ πράγματα, τὰ ἀποτελοῦντα τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀσφαλίσεως καὶ τοῦ κινδύνου. [Ε. Ν. 372, Ἱταλ. 639, Βελγ. 225].

Ἄρθ. 500*.—Κοινοποιηθείσης καὶ δεκτῆς γενομένης ἡ ἐπικυρωθείσης δικαστικῶς τῆς ἐγκαταλείψεως, τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα ἀνήκουσιν εἰς τὸν ἀσφαλιστήν, ἀφ' ἧς ἐγένετο ἡ ἐγκατάλειψις.—Ὁ ἡσφαλισμένος ὑποχρεοῦται νὰ ἐγχειρίσῃ τῷ ἀσφαλιστῇ, πάντα τὰ ἔγγραφα, τὰ ἀφορῶντα τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα.—Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν δύναται, προβάλλων τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ πλοίου, νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς πληρωμῆς τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος. [Ε. Ν. 385, Ἱταλ. 640, Βελγ. 239].

Ἄρθ. 501.—Ὁ ἀσφαλιστὴς τοῦ ἐλπιζομένου κέρδους, ἐν περιπτώσει ἐγκαταλείψεως, οὐδὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ τοῦ πράγματος παρὰ τοῦ ἡσφαλισμένου. [Βελγ. 240].

Ἄρθ. 502.—Ἐν περιπτώσει ἐγκαταλείψεως τοῦ ναύλου,** ὁ ναῦλος τοῦ διασωθέντος φορτίου ἢ τοῦ ἀποβιβασθέντος εἰς λιμένα προσεγγίσεως καὶ ὁ ναῦλος τῶν ἐπιβατῶν, ὁ ὀφειλόμενος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ δυστυχήματος, καὶ ἂν ἐπληρώθη προκαταβολικῶς ἢ κατὰ τὸν πλοῦν, ἀνήκει εἰς τὸν ἀσφαλιστήν τοῦ ναύλου, ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν, τῶν προσώπων τοῦ πληρώματος διὰ τοὺς μισθοὺς καὶ τὴν παλιννόστησιν αὐτῶν καὶ τῶν ἐξόδων καὶ δαπανῶν τοῦ πλοῦ. [Βελγ. 241].

Ἄρθ. 503.—Κατὰ τὴν αὐτὴν περίπτωσιν ὁ ἀσφαλιστὴς τοῦ ναύλου δύναται ν' ἀφαιρέσῃ ἐκ τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος πᾶν ὅ,τι ὁ ἡσφαλισμένος ἀπηλλάγη νὰ πληρώσῃ διὰ μισθοὺς τοῦ πληρώματος καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην δαπάνην περιλαμβανομένην ἐν τῇ ἀσφαλίσει, ἧς ἀπηλλάγη ὥς ἐκ τοῦ συμβεβηκό-

* Ρόκα, Ἡ νομικὴ μορφή τῆς ἐγκαταλ. κλπ., Ἀρχ. ναυτικοῦ δικ., 1939—40.

** Ρόκα, Ἡ ἐγκατάλ. τοῦ ναύλου κλπ., Ἀρχ. ἰδιωτ. δικ., 1943, 190 ἐπ.

τος.—Τὸ ἀσφάλιστρον ἐπὶ τοῦ ἐκπεσθέντος ποσοῦ ἀποδίδεται ἀκέραιον. [Βελγ. 242].

Ἀρθ. 504.—Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ περιμείνῃ τὴν παρέλευσιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 497 προθεσμιῶν τῆς ἐγκαταλείψεως, ἀλλὰ δύναται νὰ καλέσῃ τὸν ἡσφαλισμένον νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐγκατάλειψιν.—Ἐὰν ὁ ἡσφαλισμένος δὲν ἐνεργήσῃ ταύτην ἐντὸς μηνός, ἢ ἐγκατάλειψις εἶναι ἀπαράδεκτος. [Βελγ. 227].

Ἀρθ. 505.—Ἐν περιπτώσει ἀλώσεως ὁ ἡσφαλισμένος, ἐὰν δὲν ἠδυνήθη νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ἀσφαλιστὴν, δύναται νὰ ἐξαγοράσῃ τὰ ἀλωθέντα, χωρὶς νὰ περιμείνῃ περὶ τούτου διαταγὴν· ὀφείλει ὁμως νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν τὴν γενομένην συμφωνίαν, ἅμα τοῦτο καταστῇ δυνατόν.—Ὁ ἀσφαλιστὴς ἔχει τὴν ἐπιλογὴν ἢ ν' ἀναλάβῃ δι' ἴδιον λογαριασμὸν τὴν συμφωνίαν ἢ νὰ τὴν ἀποδοκιμάσῃ, τὴν δὲ ἐπιλογὴν αὐτοῦ ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἡσφαλισμένον ἐντὸς 24 ὥρῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἐξαγορᾶς συμφωνίας.—Ἐὰν δηλώσῃ ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν συμφωνίαν δι' ἴδιον λογαριασμὸν, ὀφείλει νὰ συνεισφέρει ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τιμήματος τῆς ἐξαγορᾶς κατὰ τὴν συμφωνίαν καὶ κατ' ἀναλογίαν τοῦ συμφέροντός του, ἐξακολουθῶν νὰ φέρῃ τοὺς κινδύνους τοῦ πλοῦ συμφώνως τῇ συμβάσει τῆς ἀσφαλίσεως.—Ἐὰν δηλώσῃ ὅτι ἀποδοκιμάζει τὴν συμφωνίαν, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὴν ἀσφαλισθεῖσαν ποσότητα, ἀλλ' οὐδὲν δύναται ν' ἀξιώσῃ ἐπὶ τῶν ἐξαγορασθέντων πραγμάτων.—Ἐὰν ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν ἐκοινοποίησεν τὴν ἐπιλογὴν του ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας θεωρεῖται παραιτηθεὶς τῶν ἐκ τῆς συμφωνίας ὠφελημάτων. [Ε. Ν. 395, 396, Ἱταλ. 641, Βελγ. 243].

Ἀρθ. 506.—Ἐν περιπτώσει ἀντασφαλίσεως ὁ ἀντησφαλισμένος ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν ἐγκατάλειψιν πρὸς τὸν ἀντασφαλιστὴν ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τοῦ ἄρθρου 497 συντεμνομένων εἰς τὸ ἥμισυ.—Αἱ ἀνωτέρω προθεσμίαι ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς γενομένης παρὰ τοῦ ἀρχικῶς ἡσφαλισμένου. [Βελγ. 228].

ΤΙΤΛΟΣ Χ

ΠΕΡΙ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΩΝ

Ἄρθ. 507.—Εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ κατὰ τοῦ πλοίαρχου ἀγωγή διὰ βλάβας τῶν μεταφερομένων πραγμάτων, ἐὰν ταῦτι παρελήφθησαν ἄνευ ἐπιφυλάξεως.—Ἡ ἐπιφύλαξις εἶναι ἄκυρος, ἐὰν δὲν ἐγένετο ἐγγράφως καὶ δὲν ἐκοινοποιήθη εἰς τὸν πλοίαρχον τὴν μεθεπομένην τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς παραλαβῆς, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν ἐορτασίμων ἡμερῶν, καὶ ἐὰν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιφυλάξεως δὲν ἐκοινοποιήθη ἡ ἀγωγή. [E.N. 455, Βελγ. 255].

Ἄρθ. 508.—Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιφύλαξις εἶναι περιττή, ἐὰν κατὰ τὴν παραλαβὴν ἢ κατὰστάσις τῶν μετακομισθέντων πραγμάτων ἐβεβαιώθη ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν μερῶν εἴτε ὑπ' αὐτῶν τοῦτων, εἴτε ὑπὸ πραγματογνώμονων κατὰ τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα.—Ὁ πρόεδρος τοῦ πρωτοδικείου τοῦ τόπου τῆς ἐκφορτώσεως διορίζει ἐπὶ ἀπλῇ αἰτήσῃ, ἕνα ἢ τρεῖς πραγματογνώμονας πρὸς βεβαίωσιν τῆς καταστάσεως τῶν μετακομισθέντων πραγμάτων καὶ καθορισμὸν τῶν αἰτιῶν καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς βλάβης.—Κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς πραγματογνωμοσύνης, κλητεύεται ὅπως παραστῇ ὁ ἀντίδικος.—Ὁ πρόεδρος δύναται νὰ διατάξῃ τὴν παρακατάθεσιν ἢ μεσεγγύησιν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν εἰς δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ἀποθήκην. Δύναται ἐπίσης νὰ διατάξῃ τὴν πώλησιν αὐτῶν μέχρι τοῦ ποσοῦ τοῦ ὀφειλομένου ναύλου.—Ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.—Ἡ ἀνακοπὴ αὕτη συζητεῖται τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς πρὸ πάσης ἄλλης· δὲν ἀναστέλλει δὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου, ἐκτὸς ἐὰν τὸ δικαστήριον διατάξῃ τὴν ἀναστολήν.—Ἐὰν ἡ παραλαβὴ γίνῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐφαρμόζεται ὁ νόμος τοῦ λιμένος τοῦ προορισμοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τὰς διατυπώσεις καὶ τὰ πρὸς τὴν παραλαβὴν ταύτην σχετικὰ μέτρα, ἡ δὲ προθεσμία τῆς ἐγγέρσεως τῆς ἀγωγῆς, εἶναι ἐξάμηνος, προκειμένου περὶ Εὐρώπης, καὶ ἐτησίᾳ, προκειμένου περὶ παντὸς ἄλλου τόπου. [E.N. 106, 107, Βελγ. 256].

Ἄρθ. 509.—Ἐν περιπτώσει γενικῆς ἀβαρίας, ὁ κομιστὴς φορτωτικῆς, εἰς ὃν ὁ πλοίαρχος παρέδωκε τὰ πράγματα ἄνευ ἐπιφυλάξεως, δὲν ὑποχρεοῦται εἰς συνεισφορὰν, ἐὰν ἀποδείξῃ ὅτι ἦτο κομιστὴς τῆς φορτωτικῆς διὰ λογαριασμὸν τρίτου καὶ ὅτι ἀπέδωκε τὰ πράγματα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ πλοίαρχος δύναται νὰ ἐναγάγῃ ἀπ' εὐθείας τὸν κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραδόσεως κύριον τῶν πραγμάτων, εἶναι ὁμοῦς ὑπεύθυνος ἀπέναντι

τῆς ομάδος μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς βαρυνούσης τὰ πράγματα ταῦτα συνεισφορᾶς. [Βελγ. 257].

Ἀρθ. 510.—Παραγράφονται διὰ τῆς παρελεύσεως δεκαετίας, α') ἡ ἐκ τῆς ναυτικῆς υποθήκης πραγματικὴ ἀγωγή, ἀρχομένης τῆς παραγραφῆς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς τῆς υποθήκης, β') πᾶσα ἀγωγή ἐκ πράξεως θαλασσίας ἐμπορίας, δι' ἣν δὲν ὀρίζεται εἰδικῶς ἄλλος χρόνος παραγραφῆς. [Ἰταλ. 917].

Ἀρθ. 511.—Αἱ ἀγωγαί, αἱ πηγάζουσαι ἐκ συμβάσεως ναυτικοῦ δανείου ἢ θαλασσίου ἀσφαλίσεως παραγράφονται μετὰ τρία ἔτη ἀρχόμενα, α') προκειμένου περὶ ναυτικοῦ δανείου, ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τὸ δάνειον κατέστη ἀπαιτητόν, β') προκειμένου περὶ θαλασσίου ἀσφαλίσεως, ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἴτε ἐπερατώθῃ ὁ ἀσφαλισθεὶς πλοῦς, εἴτε ἔληξεν ἡ κατὰ χρόνον ἀσφάλις. Ἐν ἣ δὲ περιπτώσει τὸ πλοῖον ἐξηφανίσθῃ ἀνευ εἰδήσεων, ἡ παραγραφὴ ἀρχεται ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συνεπληρώθῃ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 493 τεκμήριον τῆς ἀπωλείας, ἐπιφυλασσομένων τῶν ἐν ἄρθρῳ 497 διὰ τὴν ἐγκατάλειπιν ὀριζομένων ἄλλων προθεσμιῶν. [Ε.Ν. 432, Ἰταλ. 920, 924, Βελγ. 258, Γερμ. 901, 905].

Ἀρθ. 512.—Παραγράφονται. α') Αἱ ἀγωγαί ἐκ βλάβης προξηνηθείσης ἐκ συγκρούσεως εἰς πρόσωπα ἢ πράγματα μετὰ ἑν ἔτος ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ σύγκρουσις. β') Αἱ ἀγωγαί πρὸς πληρωμὴν σώσεων, ἀμοιβῆς καὶ ἐξόδων δι' ἐπιθαλάσσιον ἀγωγὴν ἢ ναυαγιαίρεσιν μετὰ ἑν ἔτος ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐγεννήθῃ ἡ ἀγωγή. γ') Αἱ ἀγωγαί πρὸς συνεισφορὰν εἰς γενικὴν ἀβαρίαν μετὰ ἑν ἔτος ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου παρεδόθησαν τὰ εἰς συνεισφορὰν ὑποκείμενα πράγματα. δ') Αἱ ἀγωγαί περὶ πληρωμῆς τοῦ μισθοῦ τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἄλλων προσώπων τοῦ πληρώματος μετὰ ἑν ἔτος ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔληξεν ἡ μίσθωσις αὐτῶν. ε') Αἱ ἀγωγαί αἱ πηγάζουσαι ἐκ τῶν συμβάσεων τῆς ναυλώσεως καὶ τῆς μεταφορᾶς ἐπιβατῶν μετὰ ἑν ἔτος ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπερατώθῃ ὁ πλοῦς. στ') Αἱ ἀγωγαί, αἱ πηγάζουσαι ἐκ προμηθείας τροφίμων, ξυλείας, καυσίμου ὕλης καὶ ἄλλων πραγμάτων ἀναγκαίων δι' ἐπισκευὰς ἢ ἐξοπλισμὸν τοῦ πλοίου ἐν πλῶ καὶ ἐκ τῶν χάριν τῶν ἀνωτέρω αἰτίων παρασχεθεῖσων ἐργασιῶν, ὥς καὶ αἱ ἀγωγαί ἐκ προμηθείας τροφῆς πρὸς τὸ πλῆρωμα κατ' ἐντολὴν τοῦ πλοιάρχου, μετὰ ἑν ἔτος ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐγεννήθῃ ἡ ἀγωγή. [Ε.Ν. 432, 433, Ἰταλ. 665, 917, 923, 924, 925, Βελγ. 259, Γερμ. 901, 903, 904, Γαλ. νόμ. τοῦ 1891 καὶ 1897].

Ἀρθ. 513.—Ἐπὶ προσώπων νομικῶς ἀνικάνων ἢ περιορισμένης νομικῆς ἱκανότητος, μὴ ἔχόντων νόμιμον ἀντιπρόσωπον, ἡ παραγραφὴ δὲν συμπληροῦται πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑξ μηνῶν, ἀφ' ἧς τὸ πρόσωπον κατέστη ἀπεριορίστως ἱκανὸν ἢ ἔτυχε νομίμου ἀντιπροσώπου. [Γερμ. Ἀστ. Κώδ. 206].

Ἀρθ. 514.—Ἡ παραγραφὴ ἀπαιτήσεως, ἀνηκούσης εἰς κληρονομίαν ἢ

ἀπευθυνομένης κατὰ κληρονομίας, δὲν συμπληροῦται πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς κτήσεως τῆς κληρονομίας ἢ ἀφ' ἧς ἡ ἀπαιτήσις δύναται νὰ ἐνασκηθῇ ὑπὸ τοῦ κηδεμόνος ἢ ἐναντίον τοῦ κηδεμόνος τῆς σχολαζούσης κληρονομίας. [Γερμ. Ἀστ. Κῶδ. 997].

Ἄρθ. 515.—Ἐὰν ὁ ἐνάγων παρητήθη τοῦ δικογράφου τῆς ἀγωγῆς, ἢ ἡ ἀγωγή ἀπερρίφθῃ διὰ λόγους μὴ οὐσιαστικούς, ἢ ἐκηρύχθῃ ἀνατετραμμένη, ἢ διὰ τῆς ἐγέρσεως τῆς ἀγωγῆς ταύτης διακοπὴ τῆς παραγραφῆς ἐξακολουθεῖ ὑφισταμένη, ὡς ὁ ἐνάγων ἐγείρῃ νέαν ἀγωγὴν ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω παραιτήσεως, ἀπορρίψεως ἢ ἀνατροπῆς.—Ἡ ἐξάμηνος αὕτη προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ ἑξ ἔτι μῆνας ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῶν δύο προηγουμένων ἄρθρων. [Γερμ. Ἀστ. Κῶδ. 919].

Ἄρθ. 516.—Ἡ ἀγωγή ἐπὶ διεκδικήσει πλοίου παραγράφεται διὸ τῆς παρελεύσεως δέκα ἐτῶν, ὁ δὲ νομεὺς ἀποκτᾷ τὴν κυριότητα τοῦ πλοίου χωρὶς ν' ἀπαιτῆται ἡ ἀπόδειξις καλῆς πίστεως.—Ὁ νεμόμενος πλοῖον δυνάμει τίτλου συνομολογηθέντος καλῇ τῇ πίστει, ἐγγραφέντος προσηκόντως ἐν τῷ νηολογίῳ καὶ μὴ ὄντος τυπικῶς ἀκύρου, κτᾶται τὴν κυριότητα διὰ τῆς παρελεύσεως πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐν τῷ νηολογίῳ ἐγγραφῆς τοῦ τίτλου.—Ὁ πλοίαρχος ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται ν' ἀποκτήσῃ τὴν κυριότητα τοῦ πλοίου διὰ παραγραφῆς. [Ε.Ν. 430, Ἱτ. 918].

ΤΙΤΛΟΣ XI

ΠΕΡΙ ΠΛΟΙΑΡΙΩΝ, ΡΥΜΟΥΛΚΩΝ * ΚΑΙ ΠΟΤΑΜΟΠΛΟΙΩΝ

Ἄρθ. 517.—Πλοιάριον εἶναι πᾶν σκάφος μετὰ ἢ ἄνευ καταστρώματος, χωρητικότητος καθαρᾶς κάτω τῶν δέκα κόρων, ἐνεργοῦν ἢ προωρισμένον ὅπως ἐνεργῇ συνήθως ἐν θαλάσῃ τὴν μεταφορὰν προσώπων ἢ πραγμάτων, τὴν ἀλιεῖαν, τὴν ρυμούλκην καὶ πᾶσαν ἄλλην ναυτιλιακὴν ἐπὶ κέρδει ἐργασίαν.—Διὰ τὰ πλοιάρια τηρεῖται παρ' ἑκάστῳ λιμεναρχεῖῳ ἴδιον νηολόγιον. [Βελγ. 260].

Ἄρθ. 518.—Ἐπὶ τῶν πλοιარიῶν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν κεφαλαίων πρώτου, δευτέρου καὶ τρίτου τοῦ τίτλου πρώτου, τοῦ πρώτου κεφαλαίου τοῦ τίτλου δευτέρου, τῶν ἄρθρων 310 καὶ 319, τοῦ πρώτου κεφαλαίου τοῦ τίτλου τρίτου, αἱ διατάξεις τῶν τίτλων ἑκτου καὶ ἑβδόμου καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 510 ἐδ. β' καὶ 518 ἐδ. α'. β', δ', στ'.—Ἡ συντηρητικὴ καὶ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις καὶ ἡ ἐκποίησης τῶν πλοίων τούτων ἐν δημοσίῳ πλειστηριασμῷ γίνεται κατὰ τὰς περὶ κατασχέσεως καὶ ἐκποιήσεως κινητῶν πραγμάτων διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.—Αἱ δὲ

* Ἄν. Ν. 19 Νοεμ. 1935 «περὶ ρυμούλκησης ἐντὸς τῆς αἰγιαλίτιδος ζώνης» (Ἐφ. Κυβ. Α, 697).—Μαυρομιχαλῆς, Θέμ. ΝΖ, 871.

ἐνεργούμεναι παρ' αὐτῶν μεταφοραὶ διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 95—107 τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου*.

* **Αρθ. 519.**—Ἐπὶ τῶν ἐν τῷ Βοσπόρῳ καὶ τῇ Προποντίδι ρυμουλκῶν ἑλληνικῶν πλοίων καὶ πλοιαρίων καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ Δουνάβει καὶ τῷ Προῦθῳ ποταμοπλοίων καὶ ρυμουλκῶν ἐφαρμόζονται οἱ εἰδικοί νόμοι ΩΞ' τῆς 25 Ἀπριλίου 1880 ** καὶ ΑΦΛΕ' τῆς 28 Μαΐου 1887 καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν β. διατάγματα, πλὴν τῶν διατάξεων, τῶν ἀφορῶσάν εἰς τὴν τήρησιν βιβλίου ναυτοδανείου διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις α' καὶ β' τοῦ ἀρθ. 8 τοῦ νόμου ΑΦΛΕ' ἀναφερομένων ναυτικῶν δανείων καὶ ἀπαιτήσεων, αἱ ὁποῖαι μετὰ τῶν πρὸς αὐτάς σχετικῶν διατάξεων καταργοῦνται.—Ἐπὶ τῶν ρυμουλκῶν καὶ ποταμοπλοίων, τῶν ἔχόντων καθαρὰν χωρητικότητα δέκα κόρων καὶ ἄνω, ἐπιτρέπεται νὰ συσταθῇ ναυτικὴ υποθήκη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

* **Αρθ. 520.**—Τὰ νηολόγια καὶ ὑποθηκολόγια τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῳ μνημονευομένων πλοίων τηροῦσιν αἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει, Βραζίλα καὶ Γαλαζίῳ ἑλληνικαὶ προξενικαὶ ἀρχαὶ ***.

Μεταβατικά διατάξεις

* **Αρθ. 521.**—Τὰ προνόμια, τὰ ὑφιστάμενα ἐπὶ πλοίων δυνάμει τοῦ ἀρθ. 191 τοῦ καταργουμένου β' βιβλίου τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ἐξακολουθοῦσιν ὑφιστάμενα ἐπὶ ἑξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου πλὴν ἂν ἀπεσβέσθησαν πρότερον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ καταργουμένου νόμου.

* **Αρθ. 522.**—Τὸ κατὰ τὸ ἀρθ. 190 τοῦ καταργουμένου νόμου δικαίωμα τῆς ἐπιδιώξεως τῶν πλοίων ἐξακολουθεῖ ὑφιστάμενον ἐπὶ τῶν ὑπὸ τὸ

* Β.Δ. 10 Ἰουλ. 1910 «περὶ ὑποθηκολογιῶν κλπ.» Ἀρθ. 56. Παρ' ἐκάστῃ λιμενικῇ ἀρχῇ τηρεῖται ἴδιον νηολόγιον πλοιαρίων ἀποτελοῦν τόμον ἐκ τριακοσίων σελίδων. Ἐκάστη σελὶς διαιρεῖται ὀριζοντίως διὰ γραμμῶν εἰς τρεῖς μέσας, ἐν ἐκάστῳ δὲ μέρει ἀναγράφεται ἀνὰ ἓν πλοιαρίον. Ἡ σελὶς διαιρεῖται καθέτως εἰς τέσσαρας στήλας καὶ περιέχει ἡ μὲν πρώτη τὸν αἰζοντα ἀριθμόν, ἡ δευτέρα τὸ εἶδος τοῦ πλοίου καὶ, ἂν τοῦτο κινῆται διὰ μηχανικῆς δυνάμεως τὴν εἰς ἵππους δύναμιν τῆς μηχανῆς, ἡ τρίτη τοὺς πλοιοκτῆτας, καὶ ἡ τετάρτη τὴν χωρητικότητα, εἰς κόρους. Τὸ βιβλίον ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, μονογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ τμηματάρχου τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας καθ' ἐκάστην σελίδα.—Ἀρθ. 57. Ἐκάστη λιμενικὴ ἀρχὴ τηρεῖ ἴδιον βιβλίον φορτηγίδων, μονογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Τμηματάρχου τῆς Ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν, ἔνθα ἀναγράφονται πᾶσαι αἱ φορτηγίδες τοῦ λιμένος, κατ' ὄνομα καὶ χωρητικότητα εἰς κόρους.

** Ν. 1088]1939 «περὶ τροπ. καὶ συμπληρ. τοῦ Ν. ΩΞ' τοῦ 1880».

*** Ὅρα ἀρθ. 55 Β.Δ. 10 Ἰουλ. 1910.

κράτος τοῦ προηγουμένου νόμου μεταβιβασθέντων πλοίων καὶ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, μέχρι οὗ ἀλοσβεσθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ καταργουμένου νόμου.—Ἐπὶ τῶν μεταβιβάσεων, τῶν γενομένων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιδιώξεως δύναται ν' ἀσκηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ καταργουμένου νόμου, ἐὰν ἡ μεταβίβασις ἐγένετο ἐντὸς τῶν δύο πρώτων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθ. 523.—Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 193 τοῦ καταργουμένου νόμου ἀντίστασις τοῦ δανειστοῦ δὲν ἔχει ἀποτέλεσμα, ἐὰν δὲν κοινοποιηθῇ καὶ εἰς τὸν λιμενάρχην τοῦ λιμένος τῆς νηολογήσεως τοῦ πλοίου καὶ δὲν ἐγγραφῇ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὰ νηολόγιον τοῦ πλοίου.

Ἄρθ. 524.—Αἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὑφιστάμεναι κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ νόμου ΑΩΕΒ' τῆς 12ης Ἰουλίου 1890 ναυτικά ὑποθήκαι καὶ τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις ναυτοδανείου ἐγγεγραμμένα ναυτικά δάνεια, τὰ συνωμολογημένα παρὰ τοῦ πλοιοκτήτου, ἐὰν ἐγγραφῶσιν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐν τοῖς ὑποθηκολογίοις, λαμβάνουσι προνόμιον ὑποθήκης κατὰ τὸν παρόντα νόμον, καθ' ἣν εἶχον χρονολογικὴν τάξιν. Οἱ κίνδυνοι ὅμως, εἰς οὓς εἶναι ὑποβεβλημένα τὰ ναυτικά δάνεια, ἐξακολουθοῦσιν ὑφιστάμενοι κατὰ τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως μέχρι τῆς λήξεως αὐτῶν.—Αἱ τοιαῦται ἐγγράφαί προτιμῶνται τῶν μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου συσταθεῖσων ὑποθηκῶν.—Μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἀνωτέρω διμήνου χρονικοῦ διαστήματος ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ ἐγγραφή τῶν εἰρημένων ὑποθηκῶν καὶ ναυτικῶν δανείων, ἐὰν στηρίζωνται ἐπὶ συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων ἢ κατὰτάξεις ὅμως αὐτῶν γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθ. 251.

Περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΠΤΩΧΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑΣ*

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΠΤΩΧΕΥΣΕΩΣ

Ἄρθ. 525.—Πᾶς ἔμπορος παύων τὰς πληρωμὰς αὐτοῦ ἢ δηλῶν ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ ἐν ἄρθ. 526 Πρωτοδικείου ὅτι ἀναστέλει τὰς πληρωμὰς του εἶναι ἐν καταστάσει πτωχεύσεως.—Δύναται νὰ κηρυχθῇ ἡ πτώχευσις καὶ αὐτοῦ τοῦ παραιτηθέντος τῆς ἐμπορίας, ἂν μετερχόμενος αὐτὴν εἶχε παύσει τὰς πληρωμὰς αὐτοῦ.—Ἡ πτώχευσις τοῦ ἐμπόρου δύναται νὰ κηρυχθῇ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ἀποβιώσεως αὐτοῦ, ἐὰν ζῶν εἶχε παύσει τὰς πληρωμὰς αὐτοῦ.**

Κεφάλαιον Α.*—*Περὶ κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως, τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς καὶ τῶν ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ πτωχεύσαντος προκαταρκτικῶν διατάξεων.*

Ἄρθ. 526.—Ὁ τὰς πληρωμὰς του ἀναστέλλων ἔμπορος ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τοῦτο αὐθημερὸν ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ Πρωτοδικείου, ἔνθα ἔχει τὸ κύριον ἐμπορικὸν αὐτοῦ κατάστημα, ἐὰν δὲ τοῦτο κεῖται ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ Πρωτοδικείου, ὀφείλει νὰ ποιήσῃται τὴν δήλωσίν του ταύτην ἐντὸς δέκα πλήρων ἡμερῶν, ὑπολογιζομένων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναστολῆς τῶν πληρωμῶν. Προκειμένου περὶ ὁμορρύθμου ἢ ἐτε-

* Νόμ. ΨΔΣΤ' περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας τῆς 13|14 Δεκ. 1878, τροποποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ν. ΓΦΟΔ' 1910.—Βιβλιογραφία: Ἀναστασίου. Πτώχευσις, 1938, Δυοβουνιώτου, Σύστ. ἑλλην. πτωχ. δικ., 1934—1935.

** Ρόκα, Ἡ κήρυξις τῆς πτωχ. μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὀφειλ. ἐμπόρου, 1946.

ρορρύθμου εταιρείας ἢ δήλωσις πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον καὶ νὰ φανερώσῃ τὴν κατοικίαν ἢ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς ἐκάστου τῶν ὑπευθύνων συναιτέρων. Γίνεται δὲ ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῶν Πρωτοδικῶν, εἰς ὧν τὴν περιφέρειαν ὑπάρχει ἡ ἔδρα τῆς εταιρείας, αὐθημερόν μὲν, ἐὰν ἡ ἔδρα τοῦ Πρωτοδικείου τούτου εἶναι καὶ ἡ τῆς εταιρείας, ἐντὸς δὲ δέκα πλήρων ἡμερῶν, ὑπολογιζομένων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναστολῆς τῶν πληρωμῶν, ἐὰν ἡ ἔδρα τῆς εταιρείας κεῖται ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ Πρωτοδικείου. — Ἐπὶ πτωχεύσεως ἀνωνύμου εταιρείας * ἡ διαδικασία ἀπευθύνεται κατὰ τῶν διαχειριστῶν αὐτῆς, ὑποχρεομένων νὰ χορηγῶσι πρὸς τὸν εἰσηγητὴν καὶ τοὺς συνδίκους τὰς ζητουμένας πληροφορίας καὶ νὰ ἐμφανίζωνται ἐνώπιον αὐτῶν, ὡςάκις ζητηθῶσι.

Ἄρθ. 527. — Μετὰ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δηλώσεως κατατίθεται ὑπὸ τοῦ ἐμπόρου εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου ὁ ἰσολογισμὸς, ἢ ἐκτίθενται οἱ λόγοι, ἐξ ὧν ὁ δηλῶν ἔμπορος ἐμποδίζεται νὰ καταθέσῃ αὐτόν. Ἐντὸς δὲ δεκαπενθήμερου, εἰς ὃ συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ ἡμέρα τῆς δηλώσεως, κατατίθεται ὑπὸ τοῦ δηλώσαντος εἰς τὸν αὐτὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου τὰ ἐμπορικὰ τοῦ δηλώσαντος βιβλία. Ὁ ἰσολογισμὸς περιέχει σημειώσεις ἀπάντων τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων τοῦ ὀφειλέτου μετὰ τῆς ὡς ἔγγιστα ἀξίας αὐτῶν, κατάστασιν τῶν πιστώσεων καὶ τῶν χρεῶν, μετὰ σημειώσεως τῆς κατοικίας τῶν πιστωτῶν καὶ τῶν μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ αὐτῶν ὑφισταμένων τυχόν δεσμῶν συγγενείας ἢ κηδεστίας, καὶ προσέτι πίνακα τῶν κερδῶν καὶ ζημιῶν, καὶ σημείωσιν τῶν δαπανῶν φέρει δ' ἐπὶ τέλους τὴν βεβαίωσιν ὅτι εἶναι εἰλικρινής· χρονολογεῖται καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ὀφειλέτου. — Κάτωθι τῆς δηλώσεως ὁ γραμματεὺς σημειοῖ τὸ ἔτος, τὸν μῆνα καὶ τὴν ἡμέραν τῆς παρακαταθέσεως αὐτῆς τε καὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ. — Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον βεβαιοῦται ἢ εἰς τὸ γραφεῖον παρακατάθεσις παντὸς ἄλλου ἐγγράφου ἀφορῶντος τὴν πτώχευσιν.

Ἄρθ. 528. — Ἡ πτώχευσις κηρύττεται δι' ἀποφάσεως τοῦ

* Ὅρα Ν. 4580]1930, κατωτ. ὑπ' ἄρθ. 707 Ἑμπορ. Ν.

Πρωτοδικείου εἴτε ἐπὶ τῇ κατὰ τὰ ἄρθρα 525 καὶ 526 δηλώσει τοῦ ἐμπόρου, ἄνευ ἄλλης τινὸς ἀποδείξεως περὶ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν, εἴτε τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν πιστωτῶν εἴτε καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Ἡ αἰτησις τῶν πιστωτῶν δέον νὰ κοινοποιῇται καὶ πρὸς τὸν ὀφειλέτην ἔμπορον 24 τοῦλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς συζητήσεως αὐτῆς. Ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος κοινοποιήσις τοῦ δικογράφου δύναται νὰ γίνῃ καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως, κατὰ τὰς σχετικὰς περὶ ἐπιδόσεως διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ ἐν τῷ ἐμπορικῷ καταστήματι τοῦ καθ' οὗ ἡ αἴτησις.—Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τὸ ἐμποροδικεῖον διορίζει εἰσηγητὴν ἐκ τῶν τακτικῶν αὐτοῦ μελῶν διατάσσει τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων· διορίζει ἓνα μόνον προσωρινὸν σύνδικον.—Ὅρίζει τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν, ὅπου καὶ ὅτε οἱ πιστωταὶ θέλουσι συνέλθῃ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ὀριστικοῦ συνδίκου, ἐντὸς τῶν εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως· ὁρίζει τὴν ἐφημερίδα, εἰς ἣν θέλουν γίνεσθαι αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαιτούμεναι κοινοποιήσεις καὶ δημοσιεύσεις.—Ἡ ἀπόφασις εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστή. Μόνη ἡ ἄρνησις πληρωμῶν τινων ἐνεκεν ἐνστάσεων, ἃς ἐπιτρέπεται νὰ θεωρῇ καλῇ τῇ πίστει ὡς βασίμους ὁ ὑποβαλὼν ὀφειλέτης, δὲν ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν παύσεως πληρωμῶν. Τούναντίον ἡ ἐξακολούθησις τῶν πληρωμῶν τοῦ ἐμπόρου διὰ καταστρεπτικῶν καὶ βολίων μέσων δὲν ἐμποδίζει τὴν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου κήρυξιν αὐτοῦ εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως.

Ἀρθ. 529.—Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἡ καὶ διὰ μεταγενεστέρας, ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ Εἰσηγητοῦ, τὸ Πρωτοδικεῖον ὁρίζει εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε κατ' αἰτησιν τῶν ἐχόντων συμφέρον, τὴν ἡμέραν τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν· ὡς τοιαύτη ἡμέρα ὁρίζεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῆς τὴν πτώχευσιν κηρυτεύσεως ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου τὸ βραδύτερον ἢ ἐν τῇ κατὰ τὰ ἄρθρα 525 καὶ 526 δηλώσει τοῦ ἐμπόρου ὀριζομένη ἡμέρα ἀναστολῆς τῶν πληρωμῶν, ὡσάκις ἡ πτώχευσις κηρύσσεται συνεπείᾳ τῆς τοιαύτης δηλώσεως.—Ἐὰν ἐν τῇ τὴν πτώχευσιν κηρυτεύσει ἀποφάσει δὲν ὀρισθῇ ἡ ἐποχὴ τῆς παύσεως

τῶν πληρωμῶν αὕτη, ἐν μὲν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν κηρύσσεται ἡ πτώχευσις συνεπεῖα δηλώσεως τοῦ ἐμπορίου, θεωρεῖται γενομένη ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐμπορίου ὀριζομένης ἡμέρας ἀναστολῆς τῶν πληρωμῶν, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως τῇ αἰτήσῃ πιστωτοῦ τινος ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ἢ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποβιώσεως τοῦ πτωχεύσαντος, εἰὰν ἡ πτώχευσις κηρυχθῇ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν αὐτοῦ. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ὀρισθῇ ἐποχὴ παύσεως τῶν πληρωμῶν προγενεστέρα τῶν δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς τὴν πτώχευσιν κηρυττούσης ἀποφάσεως. Πᾶσα αἴτησις περὶ προσδιορισμοῦ ἄλλης ἐποχῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν παρὰ τὴν ὀρισθεῖσαν διὰ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἢ δι' ἐτέρας μεταγενέστερας ἀποφάσεως εἶναι ἀπαράδεκτος μετὰ τὴν περάτωσιν τῆς περὶ ἐξελέγξεως τῶν πιστώσεων ἐκθέσεως*.

Ἄρθ. 530.—Τὸ δικαστήριον δύναται ἐν πάσῃ καταστάσει τῆς πτωχεύσεως καὶ δι' αὐτῆς τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, εἰὰν ὁ πτωχεύσας δὲν διατελῇ ἤδη εἰς προσωπικὴν κράτησιν, νὰ διατάξῃ τὴν κράτησιν ἢ τὴν φύλαξιν αὐτοῦ κατὰ τὰς περιστάσεις, ἰδίως ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἀπεκρύβῃ ὁ πτωχεύσας ἢ δὲν προσήγαγε τὸν ἰσολογισμόν αὐτοῦ. Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει εὐρισκομένου τοῦ πτωχεύσαντος, δὲν συγχωρεῖται κατ' αὐτοῦ κράτησις οὐδ' αἴτησις περὶ παρὰτάσεως κρατήσεως ἐνεκεν οἰουδήποτε χρέους.—Ἡ περὶ προσωπικῆς κρατήσεως ἀποφασίς ἐκτελεῖται ἐπιμελείᾳ τῶν προσωρινῶν συνδίκων ἢ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τοῦ εισηγητοῦ.

Ἄρθ. 531.—Ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐμποροδικείου γνωστοποιεῖ ἀμέσως πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην τὴν περὶ σφραγίσεως τῆς περιουσίας διάταξιν τῆς ἀποφάσεως καὶ διαβιβάζει ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν πρὸς τὸν εἰσαγγελέα, τὸν εισηγητὴν καὶ τοὺς προσωρινοὺς συνδίκους ἀπόσπασμα περιέχον τὰς κύριωτέρας αὐτῆς διατάξεις.

* Νόμ. 635]1937, ἄρθ. 4 § 2: «ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως». Ὅρα κατωτ. ὑπὸ ἄρθ. 707 Ε. Ν.

Ἄρθ. 532. (Νόμ. 1189|1938, ἀρθ. 4) *.—Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 528 καὶ 529 ἐμπορ. νόμου ἀποφάσεις δημοσιεύονται ἐν περιλήψει διὰ τοῦ δελτίου ταμείου συντάξεων νομικῶν.

Ἄρθ. 533. (Νόμ. 635|1937, ἀρθ. 2).—1. Ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς ἡμέρας τῆς ἐπ' ἀκροατηρίῳ δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν, ὁ πτωχεύσας στερεῖται αὐτοδικαίως τῆς διοικήσεως (διαθέσεως καὶ διαχειρίσεως) τῆς πτωχευτικῆς περιουσίας.—2. Ἐν τῇ πτωχευτικῇ περιουσίᾳ δὲν λαμβάνεται ἢ μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς πτωχεύσεως ἀποκτωμένη ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος περιουσία.—3. Οἱ τόκοι καὶ αἱ περιοδικαὶ παροχαί, καὶ ἐὰν γεννῶνται μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς πτωχεύσεως ἔξ ἐνοχῆς προϋφισταμένης τῆς κηρύξεως, θεωροῦνται ὡς πτωχευτικὴ περιουσία.—4. Ἀπὸ τῆς ἐν ἐδ. 1 προθεσμίας εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος ὡς πρὸς τὴν ὁμάδα πᾶσα δικαιοπραξία γενομένη ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος ἢ πρὸς τὸν πτωχεύσαντα καὶ ἀφορῶσα τὴν πτωχευτικὴν περιουσίαν. **

Ἄρθ. 534.—Ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως πᾶσα κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος ἀγωγή ἀφορῶσα τὴν κινητὴν ἢ ἀκίνητον αὐτοῦ περιουσίαν, πᾶν μέτρον ἐκτελέσεως εἴτε ἐπὶ τῶν κινητῶν εἴτε ἐπὶ τῶν ἀκινήτων αὐτοῦ, ἐξακολουθοῦσιν ἢ ἐπιχειροῦνται κατὰ μόνον τῶν συνδίκων. Δύναται ὅμως τὸ δικαστήριον νὰ δεχθῇ, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, τὴν παρέμβασιν τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἄρθ. 535 (N. 5325, ἀρθ. 97)***.—Ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως αἱ μὴ ληξιπρόθεσμοι ἀπαιτήσεις κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος καθίστανται ἀπαιτηταὶ ἔναντι αὐτοῦ. Αἱ μὴ ληξιπρόθεσμοι

* Κατ'ὸν ἀρθ. 707 Ε. Ν.

** N. 635|1937, ἀρθ. 1.—Ὁ πτωχεύσας ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως στερεῖται τῶν δικαιωμάτων, α') τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι, β') τοῦ ἀσκεῖν τὸ λειτούργημα δημοσίου ἢ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου, γ') τοῦ ἀσκεῖν δημόσιον λειτούργημα οἷον τοῦ ἐπιτρόπου, κηδεμόνος, συνδίκου, δικηγόρου, δ') τοῦ ἀσκεῖν τὸ ἐμπορικὸν ἐπάγγελμα, ε') τοῦ ἀσκεῖν τὸ ἐπάγγελμα ὑπαλλήλου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, περὶ οὗ προβλέπουσιν αἱ ἐκάστοτε εἰδικαὶ διατάξεις.

*** Ἀνατ. σελ. 218.

καὶ μὴ ἔντοκοι ἀπαιτήσεις, ἐφ' ὅσον ἡ προθεσμία εἶναι μείζων τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς κηρύξεως, ὑπολογίζονται ἐν τῷ παθητικῷ τῆς πτωχεύσεως, ἐκπιπτομένου τοῦ νομίμου τόκου ἀπὸ τῆς κηρύξεως, μέχρι τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας.—Ἐπὶ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν ἰσχύουσι τὰ ἄρθρα 43, 48, καὶ 77 τοῦ παρόντος νόμου [N. 5325] περὶ συναλλαγματικῆς καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν.

Ἄρθ. 536.—Ἀπὸ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως οἱ τόκοι πάσης πιστώσεως μὴ ἐξησφαλισμένης διὰ προνομίου, δι' ἐνεχύρου ἢ δι' ὑποθήκης παύουσιν ὡς πρὸς τὴν ὁμάδα μόνον. Ἄλλ' οἱ τόκοι τῶν οὕτως ἐξησφαλισμένων πιστώσεων δὲν δύνανται νὰ ληφθῶσιν εἰμὴ ἐπὶ τῶν ποσοτήτων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν εἰς τὸ προνόμιον, τὸ ἐνέχυρον ἢ τὴν ὑποθήκην ὑπεγγύων πραγμάτων.

Ἄρθ. 537.—Εἶναι ἄκυροι καὶ ἄνευ ἀποτελέσματος ὡς πρὸς τὴν ὁμάδα, ἐὰν ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὀρισθείσης ἐποχῆς τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν, ἢ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν πρὸ αὐτῆς, πᾶσα ἑτεροβαρὴς πρᾶξις ἐλασ- τοῦσα εἴτε τὴν κινήτην εἴτε τὴν ἀκίνητον τοῦ πτωχεύσαντος περιουσίαν, πᾶσα πληρωμὴ εἴτε ἐπὶ μετρητοῖς εἴτε δι' ἐκχωρήσεως, πωλήσεως, συμψηφισμοῦ, ἢ ἄλλως ἐνεργουμένη ἕνεκα χρεῶν μὴ ληξιπροθέσμων, ὡς καὶ πᾶσα πληρωμὴ ἕνεκα ληξιπροθέσμων χρεῶν, γενομένη ἄλλως ἢ ἐπὶ μετρητοῖς, ἢ δι' ἐμπορικῶν γραμματίων· πᾶσα ἐξ ἰδιωτικῆς θελήσεως ἢ δικαστικῆς ὑποθήκης ἢ δικαίωμα ἐνεχύρου ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου πρὸς ἐξασφάλισιν προγενεστέρας ὀφειλῆς. Πᾶσα προσημείωσις ὑποθήκης, στηριζομένη εἰς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 23 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου διαλαμβανομένους τίτλους, καθ' οἷονδῆποτε χρόνον καὶ ἂν ἔλαβον οὗτοι ὑπαρξέν, εἶναι ἄκυρος, ἂν δὲν ἐγγρα- φῇ πρὸ τῆς προθεσμίας ταύτης*.

Ἄρθ. 538.—Πᾶσα ἄλλη πληρωμὴ γενομένη ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἕνεκα χρεῶν ληξιπροθέσμων, καὶ πᾶσα ἄλλη ἀμφοτεροβαρὴς πρᾶξις, ἐνεργηθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ μετὰ τὴν παῦσιν τῶν

* Ἀναστασιάδου, §§ 445 ἐπ., Δυοβουνιώτου, §§ 161 ἐπ.

πληρωμῶν καὶ πρὸ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, δύνανται ν' ἀκυρωθῶσιν, ἐὰν οἱ λαβόντες παρὰ τοῦ ὀφειλέτου ἢ οἱ μετ' αὐτοῦ συναλλαξάμενοι ἐνήργησαν ἐν γνώσει τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν αὐτοῦ.

Ἀρθ. 539. — Οἱ ἐγκύρως ἀποκτηθέντες τίτλοι πρὸς ὑποθήκην δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως. Αἱ μετὰ τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν ἢ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν πρὸ αὐτῆς γενόμεναι ἐγγραφαὶ δύνανται νὰ κηρυχθῶσιν ἄκυροι, ἐὰν παρῇλθον πλέον τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ τίτλου τῆς ὑποθήκης μέχρι τῆς ἐγγραφῆς. — Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς δυνάμει τοῦ νόμου ἐγγραφομένας ὑποθήκας. Εἰς τὴν προθεσμίαν ταύτην προστίθεται μία ἡμέρα κατὰ πᾶσαν ἀπόστασιν τεσσάρων μυριομέτρων μεταξὺ τοῦ τόπου ἐνθα τὸ δικαίωμα τῆς ὑποθήκης ἀπεκτήθη καὶ τοῦ τῆς ἐγγραφῆς. Οἱ μὴ ἐγγράψαντες τὸν τίτλον αὐτῶν πιστωταὶ κατατάσσονται μεταξὺ τῶν ἀνεγγύων.

Ἀρθ. 540. — Ἐὰν ἐπληρώθησαν συναλλαγματικαὶ μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἐποχὴν τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν καὶ πρὸ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ἡ πρὸς ἀνάκλησιν τῆς πληρωμῆς ἀγωγή δύνανται νὰ κινηθῇ μόνον κατὰ τοῦ ἐκδότου ἢ τοῦ ἐντεταλμένου τὴν ἔκδοσιν τῆς συναλλαγματικῆς διατάκτου. Ἐπὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν, ἡ πρὸς ἀνάκλησιν ἀγωγή κινεῖται κατὰ μόνον τοῦ πρώτου ὀπισθογράφου. Κατ' ἀμφοτέρων τὰς περιπτώσεις πρέπει νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ καθ' οὗ ζητεῖται ἡ ἀνάκλησις ἐγνώριζε τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐκδόσεως τῆς συναλλαγματικῆς ἢ τῆς ὀπισθογραφῆσεως τοῦ γραμματίου.

Ἀρθ. 541. — Πᾶσα ἐκτέλεσις πρὸς πληρωμὴν ἐνοικίων ἐπὶ τῶν εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦ πτωχεύσαντος ὑπαγομένων κινητῶν ἀναστέλλεται ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, μὴ παραβλαπτομένου ἐντεῦθεν παντὸς συντηρητικοῦ μέτρου, καὶ τοῦ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ ἐνοικια-

σμένου ἀκινήτου κεκτημένου τυχόν ἤδη δικαιώματος ν' ἀναλάβῃ τὴν κατοχὴν αὐτοῦ. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει παύει αὐτοδικαίως ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ ἀνωτέρω ὀριζομένη ἀναστολὴ παντὸς καταναγκαστικοῦ μέτρου.

Κεφάλαιον Β'. — Περὶ τοῦ εἰσηγητοῦ

Ἄρθ. 542. — Καθῆκον τοῦ εἰσηγητοῦ εἶναι νὰ ἐπιτηρῇ τὰς ἐργασίας τῆς πτωχεύσεως καὶ τὴν διαχείρισιν αὐτῆς, ἐπιταχύνων τὴν ἐκκαθάρισιν ὁφείλει νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον, δημοσίᾳ συνεδριάζον, ἔκθεσιν περὶ ὧν τῶν ἐκ τῆς πτωχεύσεως ἀναφυομένων διενέξεων τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ, διατάσσει τὰ πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ συντήρησιν τῆς περιουσίας τῆς ὁμάδος κατεπείγοντα μέτρα, καὶ προεδρεύει τῶν συνελεύσεων τῶν πιστωτῶν τοῦ πτωχεύσαντος. Κατὰ τῶν διατάξεων τοῦ εἰσηγητοῦ δὲν ἐπιτρέπεται ἔνδικον μέσον, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων περιπτώσεων προσφυγῆς εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον. Κατὰ τριμηνίαν ὁ εἰσηγητὴς συντάσσει ἔκθεσιν τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως καὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ πέμπει αὐτὴν εἰς τοὺς ἐφέτας διὰ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν· ἐὰν δὲ οἱ ἐφέται εὐρίσκωσιν ὀλιγωρίαν, ραθυμίαν ἢ ἀμέλειαν, τιμωροῦσιν αὐτὸν πειθαρχικῶς.

Ἄρθ. 543. — Τὸ δικαστήριον δύναται πάντοτε ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν εἰσηγητὴν δι' ἐτέρου ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Κεφάλαιον Γ'. — Περὶ ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων *

Ἄρθ. 544. — Ἀμα ὁ εἰρηνοδίκης λάβῃ γνῶσιν, κατὰ τὸ ἄρθ. 531, τῆς περὶ σφραγίσεως τῆς περιουσίας διατάξεως τῆς ἀποφάσεως, ὁφείλει ἐντὸς 24 ὥρῶν νὰ ἐπιθέσῃ σφραγίδας εἴτε ἐνώπιον τῶν προσωρινῶν συνδίκων, ἂν παρευρεθῶσιν, εἴτε καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν. Ὁ εἰρηνοδίκης δύναται καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ἢ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 531 κοινοποιήσεως, νὰ ἐπιθέσῃ τὰς σφραγίδας εἴτε αὐ-

* Ἀναστασιάδου, §§ 410 ἐπ., Δυοβουνιώτου, §§ 35 ἐπ.

τεπαγγέλτως εἴτε ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν πιστωτῶν, ἀλλὰ μόνον ἐν περιπτώσει φυγῆς τοῦ ὀφειλέτου ἢ ἀποκρύψεως τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς ἐνεργητικῆς αὐτοῦ περιουσίας.

Ἀρθ. 545.—Αἱ σφραγίδες ἐπιτίθενται εἰς τὰς ἀποθήκας, τὰ γραφεῖα, τὰ κιβώτια, τὰ χαρτοφυλάκια, τὰ βιβλία, τὰ ἔγγραφα, τὰ ἔπιπλα καὶ λοιπὰ κινητὰ τοῦ πτωχεύσαντος. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ὁμορρύθμου ἢ ἑτερορρύθμου ἑταιρείας, αἱ σφραγίδες ἐπιτίθενται οὐ μόνον εἰς τὸ κύριον τῆς ἑταιρείας κατάστημα καὶ τὰ λοιπὰ αὐτῆς καταστήματα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν κατοικίαν ἐκάστου τῶν ὑπευθύνων ἑταίρων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ εἰρηνοδίκης διευθύνει ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ ἔμποροδικείου τὴν περὶ ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων ἐκθεσιν, εἰδοποιῶν ἐν ἀνάγκῃ καὶ τοὺς προσωρινοὺς συνδίκους.

Ἀρθ. 546.—Τὰ ἐνδύματα, ὀθόνια, ἔπιπλα καὶ ἄλλα πρὸς ἰδίαν τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ χρῆσιν ἀπολύτως ἀναγκαῖα πράγματα, ἐξαιρούμενα τῶν σφραγίδων, καταγράφονται ἀκριβῶς ἐν καταλόγῳ καὶ παραδίδονται πρὸς τὸν πτωχεύσαντα καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ. Ἐπὶ τῶν τυχόν γενομένων ἀντιρρήσεων τῶν συνδίκων ἀποφασίζει ὁ εἰσηγητής.

Ἀρθ. 547.—Ἐὰν ὁ εἰσηγητής φρονῇ ὅτι ἡ ἀπογραφή τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, διατάττει τὴν διὰ τῶν προσωρινῶν συνδίκων ἐνέργειαν αὐτῆς, χωρὶς νὰ ἐπιτεθῶσιν αἱ σφραγίδες.

Ἀρθ. 548.—Ἐὰν δὲν ὑπάρχωσι πρόχειρα χρήματα τῆς πτωχεύσεως πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὰ τέλη τῆς κηρυκτοῦσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, τὴν τοιχοκόλλησιν καὶ δημοσίευσιν αὐτῆς, τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων, τὴν προσωπικὴν κράτησιν ἢ τὴν φύλαξιν τοῦ πτωχεύσαντος, προκαταβάλλονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου κατ' ἀπόφασιν τοῦ εἰσηγητοῦ, ἀποδίδονται δὲ προνομιακῶς ἐκ τῶν πρώτων εἰσπράξεων, προτιμωμένου τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ εἰς τὸν πτωχεύσαντα ἐνοικιασμένου κτήματος.

Κεφάλαιον Δ'. Περὶ τῶν συνδίκων *

Τμήμα Πρῶτον

Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθ. 549.—Κατὰ τὸν διὰ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως ὠρισμένον χρόνον καὶ τόπον συνέρχονται οἱ πιστωταὶ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ ὅπως δώσωσι τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας πρὸς σύνταξιν τοῦ καταλόγου τῶν εἰκαζομένων πιστωτῶν καὶ πρὸς διορισμὸν νέων συνδίκων. Ὁ εἰσηγητὴς συντάσσει ἑκθεσιν περὶ τῶν λεχθέντων ἣτις ὑποβάλλεται εἰς τὸ δικαστήριον.

Ἄρθ. 550.—Ἐπὶ ἡ ἑκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ, τὸ δικαστήριον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰ διαληφθέντα ἔγγραφα, διορίζει νέον σύνδικον ἢ ἐπικυροῖ τὸν πρῶτον. Ὁ οὕτω διορισθεὶς ἢ ἐπικυρωθεὶς σύνδικος εἶναι ὀριστικός. Δύναται μ' ὅλα ταῦτα τὸ δικαστήριον ν' ἀντικαταστήσῃ ἄλλον κατὰ τὰς κατωτέρω ὀριζόμενας περιπτώσεις καὶ διατυπώσεις.

Ἄρθ. 551.—Σύνδικος δύναται κατ' ἐξαίρεσιν ἔνεκα σπουδαίων λόγων νὰ ἐκλεχθῇ καὶ πρόσωπον ξένον τῆς ομάδος τῶν πιστωτῶν, οὐχὶ δὲ συγγενὴς ἢ κηδεστὴς τοῦ πτωχεύσαντος μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ καὶ αὐτοῦ. Ὁ σύνδικος, πιστωτὴς ἢ μὴ, ἀφοῦ δώσῃ λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ, δύναται νὰ λάβῃ ἀντιμισθίαν, ἧς τὸ ποσὸν ὀρίζει τὸ δικαστήριον ἐπὶ τῇ ἑκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ. Τό τε ποσὸν τῆς ἀντιμισθίας ταύτης, ὥς καὶ τὰ δικηγορικὰ δικαιώματα τοῦ πληρεξουσίου τοῦ συνδίκου δικηγόρου δύναται νὰ προσδιορίξῃ κατὰ ὑποχρεωτικὴν διατίμησιν Βασιλικὸν Διάταγμα, ἐκδιδόμενον μετὰ γνωμοδότησιν τῶν δικηγορικῶν συλλόγων καὶ τῶν ἐν τῷ Κράτει ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων καὶ συλλόγων. Ἐν πᾶσι τοῖς ἄρθροις τοῦ τρίτου βιβλίου τοῦ Ἑμπορικοῦ Νόμου, ἐν οἷς περὶ πλειόνων τοῦ ἐνὸς συνδίκων γίνεται μνεῖα, θὰ θεωρῇται τοῦ λοιποῦ γενομένη τοιαύτη περὶ ἐνὸς μόνου.

* Ἀναστασιάδου, § 399 ἐπ., Διοβουνιώτου, §§ 23 ἐπ.

Ἀρθ. 552.—Ὁ προσωρινὸς ἢ ὀριστικὸς σύνδικος εἰδοποιεῖται ἀμέσως περὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου. Ὁ μὴ δεχόμενος τὸν διορισμὸν ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ τὴν ἀποποίησιν αὐτοῦ εἰς τὸ δικαστήριον ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως. Καὶ μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν καθηκόντων τούτων δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ ἔνεκα οὐσιωδῶν λόγων, ἀλλὰ δὲν τῷ ἐπιτρέπεται νὰ παύσῃ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ πρὶν ἢ ἀντικατασταθῇ δι' ἄλλου.

Ἀρθ. 553.—Ἐὰν ἀναφανῇ ἀνάγκη προσθήκης ἢ ἀντικατάστασεως ἐνὸς ἢ πλείονων ὀριστικῶν συνδίκων, ὁ εἰσηγητὴς ὑποβάλλει τὴν προσήκουσαν πρότασιν εἰς τὸ δικαστήριον, τοῦτο δέ, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν περὶ τῶν παρατηρήσεων τῶν ἐπὶ τούτῳ συνελθόντων πιστωτῶν συνταχθεῖσαν ἔκθεσιν, διορίζει τοὺς νέους συνδίκους. Ὅσάκις ἀπαιτεῖται προσθήκη ἢ ἀντικατάστασις προσωρινοῦ συνδίκου, τὸ δικαστήριον διατάσσει τὰ εἰκότα ἐπὶ ἀπλῇ ἔκθεσει τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἀρθ. 554.—Ἐὰν διορισθῶσι πλείονες σύνδικοι, διαχειρίζονται καὶ ἐνεργοῦσιν ἀπὸ κοινοῦ. Δύναται μ' ὅλα ταῦτα ὁ εἰσηγητὴς νὰ ἐπιτρέψῃ εἰδικῶς εἰς ἓνα ἢ πλείους αὐτῶν τὴν διεξαγωγὴν ὀρισμένων πράξεων διαχειρίσεως, περὶ ὧν αὐτοὶ μόνον εὐθύνονται.

Ἀρθ. 555.—Ἐὰν ἀναφυῶσι παράπονα κατὰ τῶν πράξεων τοῦ συνδίκου, ὑποβάλλονται εἰς τὸν εἰσηγητὴν, ὅστις ἀποφασίζει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἐπιφυλαττομένης τῆς εἰς τὸ δικαστήριον προσφυγῆς.—Ἡ τοῦ εἰσηγητοῦ ἀπόφασις εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστή.

Ἀρθ. 556.—Ὁ εἰσηγητὴς, τῇ αἰτήσει τοῦ πτωχεύσαντος ἢ τῶν πιστωτῶν ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, δύναται νὰ προτείνῃ τὴν ἀνάκλησιν ἐνὸς ἢ πλείονων συνδίκων.—Ἐὰν ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ὁ εἰσηγητὴς δὲν ὑποβάλλῃ τὴν ἀνήκουσαν πρότασιν, δύναται νὰ γίνῃ αὕτη ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ δικαστήριον.—Τὸ δικαστήριον, ἀκούσαν ἐν συμβουλίῳ τὴν ἔκθεσιν τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τὰς διασαφήσεις τῶν συνδίκων, ἀποφαίνεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει περὶ τῆς ἀνακλήσεως.—Ὁ εἰσηγητὴς ἔχει τὸ δικαίωμα

νὰ τιμωρῇ πειθαρχικῶς μὲ πρόστιμον δραχμῶν 20 μέχρι 200 τοὺς συνδίκους διὰ πᾶσαν ματαίαν ἀπώλειαν χρόνου. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰσηγητοῦ ἐπιτρέπεται μόνον προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς πτωχεύσεως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως.

Τμήμα Δεύτερον

Περὶ τῶν ἔργων τῶν συνδίκων

Ἄρθ. 557.—Ἐὰν πρὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν συνδίκων δὲν ἐπετέθησαν αἱ σφραγίδες, οἱ σύνδικοι προσκαλοῦσι τὸν εἰρηνοδίκην πρὸς ἐπίθεσιν αὐτῶν.

Ἄρθ. 558.—Ὁ εἰσηγητὴς δύναται τῇ αἰτήσῃ τῶν συνδίκων νὰ ἐπιτρέψῃ, ὥστε νὰ μὴ σφραγισθῶσιν ἢ νὰ ἐξαιρεθῶσι τῶν σφραγίδων καὶ παραδοθῶσιν εἰς τοὺς συνδίκους, α') τὰ εἰς προσεχῇ φθορὰν ἢ ὑποτίμησιν ὑποκείμενα, β') τὰ εἰς τὴν ἐμπορίαν τοῦ πτωχεύσαντος χρήσιμα πράγματα, ἂν αὕτη δὲν δύναται νὰ διακοπῇ ἄζημίως. —Τὰ ἀνωτέρω σημειούμενα πράγματα ἀπογράφονται ἀμέσως ὑπὸ τῶν συνδίκων, καὶ ἐκτιμῶνται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου προσυπογραφομένου εἰς τὴν ἐκθεσιν.

Ἄρθ. 559.—Ἡ πώλησις τῶν εἰς προσεχῇ φθορὰν ἢ ὑποτίμησιν ὑποκειμένων πραγμάτων ἢ ὧσων ἢ διατήρησις εἶναι δαπανηρά, ὥς καὶ ἡ προσωρινὴ ἐξακολούθησις τοῦ ἐμπορίου τοῦ πτωχεύσαντος, ἐνεργεῖται ἐπιμελείᾳ τῶν συνδίκων καὶ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ. Ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς πωλήσεως δημοσιεύεται διὰ κήρυκος καὶ διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 528 ἐφημερίδος.

Ἄρθ. 560.—Ὁ εἰσηγητὴς, τῇ αἰτήσῃ τῶν συνδίκων, δύναται ὡσαύτως νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ μὴ σφραγισθῶσι ἢ νὰ ἐξαιρεθῶσι τῶν σφραγίδων α') τὰ ἐμπορικὰ βιβλία τοῦ πτωχεύσαντος, ἅτινα θεωρηθέντα ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, παραδίδονται πρὸς τοὺς συνδίκους, ἀφοῦ βεβαιωθῇ διὰ συνοπτικῆς ἐκθέσεως ἡ κατάστασις αὐτῶν· β') τὰ ἀγγιπρόθεσμα ἢ τὰ χρήζοντα ἀποδοχῆς ἐμπορεύσιμα γραμμάτια, ἢ περὶ ὧν ἀπαιτεῖται νὰ ἐνεργηθῶσι συντηρητικαὶ πράξεις. Τὰ γραμμάτια ταῦτα, περιγραφέντα ἀκριβῶς, παραδίδονται εἰς τοὺς συνδίκους, ἵνα εἰσπραχθῶσιν ὑπὸ

τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ νὰ ἐνεργηθῶσι περὶ αὐτῶν τὰ συντηρητικὰ μέτρα. Σημείωσις αὐτῶν παραδίδεται πρὸς τὸν εἰσηγητὴν.

Ἀρθ. 561.—Αἱ πρὸς τὸν πτωχεύσαντα ἀπευθυνόμεναι ἐπιστολαὶ παραδίδονται πρὸς τοὺς συνδίκους, οἵτινες τὰς ἀποσφραγίζουσιν· ἐὰν δὲ ὁ πτωχεύσας εἶναι παρὼν, παρευρίσκειται εἰς τὴν ἀποσφράγισιν. Οἱ σύνδικοι παραδίδουσι πρὸς τὸν πτωχεύσαντα τὰς ξένας τῆς ἐμπορίας αὐτοῦ ἐπιστολάς, ὑποχρεούμενοι ὡς πρὸς αὐτὰς εἰς αὐστηροτάτην ἐχεμύθειαν.

Ἀρθ. 562.—Δύναται ὁ εἰσηγητὴς λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὴν κατάστασιν τῶν ὑποθέσεων τοῦ πτωχεύσαντος, νὰ προτείνῃ τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ἔκδοσιν προσωρινοῦ προπεμπτηρίου, τὸ δὲ δικαστήριον χορηγοῦν αὐτό, δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν πτωχεύσαντα νὰ δώσῃ ἐγγύησιν, ὅτι θέλει ἐμφανισθῇ ἐγκαίρως, ἐπὶ πληρωμῇ χρηματικῆς ποσότητος, ἣτις ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καί, μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ πτωχεύσαντος, καταπίπτει ὑπὲρ τῆς ὁμάδος. Δὲν ἐκδίδεται ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος προπεμπτήριον, ἐὰν ὁ εἰσαγγελεὺς ὑπολαμβάνῃ ὅτι ὑπάρχει χρεωκοπία ἀπλὴ ἢ δολία, ἂν ἐξεδόθῃ κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος ἔνταλμα προσαγωγῆς, συλλήψεως ἢ φυλακίσεως· περὶ τούτων εἰδοποιεῖται ἀνυπερθέτως ὁ εἰσηγητὴς.

Ἀρθ. 563.—Ἐὰν ὁ εἰσηγητὴς δὲν ὑποβάλλῃ πρότασιν περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ πτωχεύσαντος ἀπὸ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, δύναται οὗτος νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ παρὰ τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ ἀποφασίζει ἀκοῦσαν τὸν εἰσηγητὴν.

Ἀρθ. 564.—Δύνανται ἐπίσης νὰ παραχωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐμποροδικείου πρὸς τὸν πτωχεύσαντα καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ τὰ πρὸς διατροφήν αὐτῶν ἀναγκαῖα χρήματα· τὸ δὲ ποσὸν ὀρίζει τὸ δικαστήριον προτάσει τῶν συνδίκων καὶ ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἀρθ. 565.—Οἱ σύνδικοι καλοῦσι παρ' ἑαυτοῖς τὸν πτωχεύσαντα πρὸς ἐξέτασιν τῶν βιβλίων, ἀναγνώρισιν τοῦ περιεχομένου, βεβαίωσιν τῆς καταστάσεως αὐτῶν, καὶ διὰ νὰ τὰ κλείωσι καὶ περατώσωσιν ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Ἄν δὲν ὑπακούσῃ εἰς τὴν πρὸςκλήσιν, κλητεύεται νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς τεσσαρά-

κοντα ὀκτὼ ὥρῶν τὸ βραδύτερον. Ὁ κρατούμενος ἢ διατελῶν ὑπὸ φύλαξιν καὶ μὴ τυχὼν προπεμπτηρίου πτωχεύσας ἐμφανίζεται διὰ πληρεξουσίου. Ἀλλ' ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ διατάξῃ νὰ ὀδηγηθῇ, ὅπου πρόκειται νὰ ἐξετασθῶσι τὰ βιβλία. Καὶ ἐὰν ὁ πτωχεύσας δὲν κρατῇται ἢ ἔτυχε ἑπροπεμπτηρίου, δύναται νὰ ἐμφανισθῇ διὰ πληρεξουσίου, ἐὰν ἔχῃ λόγους κωλύοντας τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ ἐμφάνισιν, ἐγκρινομένους ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἀρθ. 566.—Ἐὰν ὁ πτωχεύσας δὲν καταθέσῃ τὸν ἰσολογισμόν, οἱ προσωρινοὶ σύνδικοι προβαίνουνσιν ἀμέσως εἰς τὴν σύνταξιν ἢ τὴν τακτοποίησιν αὐτοῦ βοηθούμενοὶ ἐκ τῶν βιβλίων καὶ ἐγγράφων τοῦ πτωχεύσαντος καὶ ἄλλων πληροφοριῶν. Ἐὰν ὁ πτωχεύσας ἐμφανίσῃ ἰσολογισμόν, οἱ σύνδικοι προβαίνουνσιν εἰς τὰς διορθώσεις καὶ τὰς προσθήκας, ἃς ἤθελον κρίνει ἀναγκαίας, καὶ τὸν καταθέτουσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου.

Ἀρθ. 567.—Ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ ἐξετάσῃ τὸν πτωχεύσαντα, τοὺς ἐμπορικοὺς αὐτοῦ πράκτορας καὶ ὑπαλλήλους καὶ πάντα ἄλλον περὶ παντὸς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐξέλεξιν ἢ τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ, καὶ ὥς πρὸς τὰς αἰτίας καὶ τὰς περιστάσεις τῆς πτωχεύσεως, περίληψιν δὲ τῶν καταθέσεων ἀποστέλλει τὸν εἰσαγγελέα.

Ἀρθ. 568.—Ἐὰν κηρυχθῇ ἡ πτώχευσις ἐμπόρου ἀποβιώσαντος ἢ ἐὰν τις ἀποβιώσῃ μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς πτωχεύσεως, ἢ σύζυγος, τὰ τέκνα ἢ οἱ κληρονόμοι δύνανται νὰ ἐμφανισθῶσιν ἀντ' αὐτοῦ ἢ νὰ παρασταθῶσι διὰ πληρεξουσίου εἰς τε τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ, εἰς τὴν ἐξέλεξιν τῶν βιβλίων καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην πρᾶξιν ἀφορῶσαν τὴν πτώχευσιν.

Τμῆμα Τρίτον

Περὶ ἀφαιρέσεως τῶν σφραγίδων καὶ ἀπογραφῆς

Ἀρθ. 569.—Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν οἱ ὀριστικοὶ σύνδικοι ζητοῦσι τὴν ἀποσφράγισιν τῆς περιουσίας καὶ προβαίνουνσιν εἰς τὴν κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους ἀπογρα-

φὴν αὐτῆς, παρόντος ἢ κλητευθέντος τοῦ πτωχεύσαντος, τηρουμένης καὶ τῆς ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ διατυπώσεως.

Ἄρθ. 570.—Ἡ ἀπογραφὴ συντάσσεται ὑπὸ τῶν συνδίκων εἰς διπλοῦν, λυομένων βαθμηδὸν τῶν σφραγίδων, καὶ ἐπὶ παρουσίου τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅστις ὑπογράφει αὐτὴν κατὰ πᾶσαν διακοπὴν. Ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς περατώσεως αὐτῆς, τὸ μὲν τῶν ἀντιτύπων κατατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδίκείου, τὸ δὲ διατηροῦν οἱ σύνδικοι. Οἱ σύνδικοι δύνανται, ἀδεία τοῦ εἰσηγητοῦ, νὰ προσλάβωσι βοηθὸν τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν πρὸς σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς καὶ ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων. Ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφέρονται τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 559 καὶ 561 ἐξαιρεθέντα τῆς σφραγίσεως ἢ ἀποσφραγισθέντα καὶ ἀπογραφέντα πράγματα.

Ἄρθ. 571.—Κληρυθείσης τῆς πτωχεύσεως ἐμπόρου ἀποβιώσαντος, εἰς δὲν συνετάχθη προηγουμένως ἀπογραφὴ, ἢ ἀποβιώσαντος τοῦ πτωχεύσαντος πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀπογραφῆς, γίνεται αὕτη κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα, ἐνώπιον τῶν κληρονόμων ἢ αὐτῶν κλητευθέντων.

Ἄρθ. 572.—Εἰς πᾶσαν πτώχευσιν οἱ σύνδικοι ὀφείλουσιν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ ἢ τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν νὰ παραδίδωσι πρὸς τὸν εἰσηγητὴν ὑπόμνημα ἢ συνοπτικὸν λογαριασμὸν τῆς φαινομένης καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως, τῶν κυριωτέρων αὐτῆς αἰτιῶν καὶ περιστάσεων καὶ τοῦ κατὰ τὸ φαινόμενον χαρακτῆρος αὐτῆς. Ὁ εἰσηγητὴς διαβιβάζει ἀμέσως τὸ ὑπόμνημα μετὰ τῶν παρατηρήσεών του πρὸς τὸν παρὰ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέα. Ἐὰν οἱ σύνδικοι δὲν παραδώσωσι τὸ ὑπόμνημα ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω ὀρισμένου χρόνου, ὁ εἰσηγητὴς ἀναφέρει τοῦτο πρὸς τὸν εἰσαγγελέα ἐκθέτων καὶ τοὺς λόγους τῆς ἀναβολῆς.

Ἄρθ. 573.—Ὁ παρὰ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεὺς δύνανται νὰ μεταβῇ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ πτωχεύσαντος καὶ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἀπογραφὴν. Δύνανται πάντοτε νὰ παρευρίσκηται καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν τῆς πτωχεύσεως, νὰ λαμβάνη γνῶσιν τῶν βιβλίων καὶ λοιπῶν εἰς τὴν πτώχευσιν ἀναγομένων ἐγγράφων,

νὰ ἐλέγχῃ τὴν θέσιν αὐτοῦ καὶ νὰ ζητῇ παρὰ τῶν συνδίκων πᾶσαν διασάφησιν καὶ πληροφορίαν.

Τμῆμα Τέταρτον

Περὶ πωλήσεως τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν κινητῶν τοῦ πτωχεύσαντος, καὶ περὶ εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων

Ἄρθ. 574.—Μετά τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀπογραφῆς, τὰ ἐμπορεύματα, τὰ χρήματα, τὰ βιβλία, τὰ ἔγγραφα, τὰ χρεώγραφα, τὰ κινητὰ καὶ ἄλλα τοῦ πτωχεύσαντος πράγματα παραδίδονται πρὸς τοὺς συνδίκους, οἵτινες βεβαιοῦσι παρὰ πόδας τῆς ἐκθέσεως τὴν παραλαβὴν. Τὰ χρήματα κατατίθενται ὑπὸ τῶν συνδίκων εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἢ εἰς τὸ τῆς Ἑθνικῆς, Ἰονικῆς ἢ Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθ. 575.—Οἱ σύνδικοι ἐξακολουθοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ τὴν εἰσπραξίν τῶν πιστώσεων τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἄρθ. 576.—Ὁ εἰσηγητής, ἀκουσθέντος τοῦ πτωχεύσαντος ἢ προσηκόντως ἐπὶ τούτῳ κλητευθέντος, δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς συνδίκους τὴν πώλησιν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν κινητῶν αὐτοῦ. Ἀποφασίζει δέ, ἂν ἡ πώλησις πρέπει νὰ γίνῃ ἰδιωτικῶς ἢ ἐπὶ δημοσίου πλειστηριασμοῦ ἢ διὰ μεσιτῶν. Ἀντίγραφον δὲ τῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως τοιχοκολλᾶται εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἐμποροδικείου καὶ περίληψις αὐτῆς δημοσιεύεται διὰ τῆς ὀρισθείσης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐφημερίδος τοῦλάχιστον τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς πωλήσεως. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰσηγητοῦ δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν ἀντιρρήσεις ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐντὸς τῆς ρηθείσης τριημέρου προθεσμίας.

Ἄρθ. 577 (Νόμ. 1189[1938, ἄρθ. 1).—1. Τὸ ἄρθρον 577 τοῦ Ἑμπορ. Νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: 2. Ὁ σύνδικος δύναται νὰ συμβιβασθῇ περὶ πάσης ἀξιώσεως ἐνοχικῆς ἢ ἐμπραγμάτου ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς πτωχεύσεως.—3. Περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ συντάσσεται μετὰ τὸ τοῦ συνδίκου καὶ τοῦ συμβιβάζομένου προσύμφωνον διὰ πρακτικοῦ ἐγώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ πρωτοδικείου, ὅπερ ὑποβάλλεται πρὸς ἐπικύρωσιν εἰς τὸν εἰσηγητὴν τῆς πτωχεύσεως.—4. Ὁ εἰσηγητής κλητεῖται τὸν πτωχεύσαντα, ὅστις δι-

καιοῦται ἐντὸς προθεσμίας δεκαημέρου ἀπὸ τῆς κλητεύσεως νὰ ὑποβάλῃ πρὸς τὸν εἰσηγητὴν ὑπόμνημα ἐπὶ τοῦ συμβιβασμοῦ.—5. Ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τοῦ συμβιβασμοῦ εἶναι ποσὸν χρηματικὸν κατώτερον τῶν 50 χιλιάδων δραχμῶν, ἢ πραγματικὸν, κατὰ τὴν περὶ τούτου κρίσιν τοῦ εἰσηγητοῦ, ἀξίας κατωτέρας τῶν 50 χιλιάδων δραχμῶν, ὁ εἰσηγητὴς ἀποφαίνεται ἐπὶ τοῦ συμβιβασμοῦ ἐπικυρῶν ἢ ἀκυρῶν τοῦτον.—6. Ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τοῦ συμβιβασμοῦ εἶναι ἀνώτερον τῶν 50 χιλιάδων δραχμῶν, ὁ εἰσηγητὴς, συνυποβάλλων καὶ ἴδιον ὑπόμνημα, παραπέμπει τὴν ἐπικύρωσιν ἢ μὴ τοῦ συμβιβασμοῦ εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον τῆς πτωχεύσεως.—7. Ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν ὡς νόμῳ προτετιμημένη δίκη φέρεται πρὸς ἐπικύρωσιν ὁ συμβιβασμὸς ὑπὸ τοῦ συνδίκου, καλουμένου πάντοτε καὶ τοῦ πτωχεύσαντος.—8. Ὁ συμβιβασμὸς ἰσχύει μόνον ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως αὐτοῦ.—9. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰσηγητοῦ ἐπιτρέπεται μόνον ἔφσεις ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου, κατὰ τὰς διατάξεις καὶ προθεσμίας τῆς Πολ. Δικονομίας ἐπὶ τακτικῶν δικῶν, ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τοῦ συμβιβασμοῦ ὑπερβαίνει τὰς 10 χιλιάδας δραχμῶν.—10. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Πρωτοδικείου ἐπιτρέπεται ἔφσεις, ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τοῦ συμβιβασμοῦ ὑπερβαίνει τὰς 300.000 δραχμῶν.—11. Αἵτησις ἀναίρεσεως δὲν ἐπιτρέπεται.—12. Ἐὰν ὁ προταθεὶς συμβιβασμὸς ἠκυρώθη τελεσιδικῶς, ἐπιτρέπεται ὅπως προκληθῇ νέος ἐπὶ μεταβολῇ τῶν ὄρων τοῦ συμβιβασμοῦ.—13. Ἡ ἐν ἄρθρῳ 21 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 635 κατάργησις τοῦ ἄρθρου 577 Ἐμπ. Νόμου θεωρεῖται μηδέποτε ἰσχύουσα.*

Ἀρθ. 578.—Ἐὰν ὁ πτωχεύσας δὲν διατελῇ ὑπὸ κράτησιν ἢ φύλαξιν ἢ ἔτυχε προπεμπτηρίου, οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ τὸν προσλάβωσι διὰ νὰ διευκολύνῃ καὶ νὰ φωτίσῃ τὴν διαχείρισίν των, ὁ δὲ εἰσηγητὴς ὁρίζει τοὺς ὄρους τῆς ἐργασίας αὐτοῦ.

Ἀρθ. 579.—Τὰ ἐκ τῶν πωλήσεων ἢ ἐκ τῶν εἰσπράξεων προερχόμενα χρήματα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ὀριζομένου ἀναγκαίου ποσοῦ δι' ἔξοδα δικαστικά καὶ

* Κατωτ. ὑπὸ ἄρθ. 707.

διαχειρίσεως, κατατίθενται ἀμέσως εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἢ τὸ τῆς Ἑθνικῆς, Ἰονικῆς ἢ Πίστωτικῆς Τραπεζῆς, ἐντὸς δὲ τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως τῶν χρημάτων οἱ σύνδικοι ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸν εἰσηγητὴν τὴν περὶ τῆς καταθέσεως αὐτῶν ἀπόδειξιν. Ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς ὀφείλουσι τόκον διπλάσιον τοῦ νομίμου τῶν μὴ κατατεθέντων χρημάτων.

Ἄρθ. 580.—Τὰ ὑπὸ τῶν συνδίκων ἢ παρ' ἄλλων διὰ λογαριασμὸν τῆς πτωχεύσεως κατατεθέντα χρήματα ἀναλαμβάνονται μόνον δι' ἀδείας τοῦ εἰσηγητοῦ.—Ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ διάτάξῃ, ὥστε τὰ χρήματα ν' ἀποδοθῶσιν ὑπὸ τοῦ ταμείου ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς πιστωτὰς τῆς πτωχεύσεως ἐπὶ τῇ βάσει λογαριασμοῦ διανομῆς, συνταχθέντος ὑπὸ τῶν συνδίκων καὶ κηρυχθέντος ἐκτελεστοῦ.

Τμῆμα πέμπτον

Περὶ συντηρητικῶν μέτρων

Ἄρθ. 581.—Ἀφ' ἧς οἱ σύνδικοι ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των, ὀφείλουσι νὰ ἐνεργήσωσι πᾶν, δι' αἰταιτεῖται πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τῶν ὀφειλετῶν αὐτοῦ. Ἰδίως ὀφείλουσι νὰ ἐγγράφωσι τὰς ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος ὑποθήκας ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῶν ὀφειλετῶν αὐτοῦ, ἂν οὗτος παρημέλησε τὴν ἐγγραφήν.—Ἡ ἐγγραφή γίνεται ἐπ' ὀνόματι τῆς ὁμάδος ὑπὸ τῶν συνδίκων, ἐπισυναπτομένης εἰς τὰς περιλήψεις πιστοποιήσεως τοῦ γραμματέως τῶν ἐμποροδικῶν περὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν. Ὁφείλουσι προσέτι νὰ ἐγγράψωσιν ὑποθήκην ἐπ' ὀνόματι τῆς ὁμάδος τῶν πιστωτῶν ἐπὶ τῶν γνωστῶν αὐτοῖς ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος. Ἡ ἐγγραφή γίνεται ἐπὶ ἀπλῇ περιλήψει, ἐν ᾗ ἀναφέρεται ἡ κήρυξις τῆς πτωχεύσεως, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς διωρίσθησαν.

Τμῆμα ἕκτον

Περὶ ἐξελέγξεως τῶν πιστώσεων

Ἄρθ. 582.—Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως δύναται οἱ πιστωταὶ νὰ παραδώσωσιν εἰς τὸ δικαστικὸν γραφεῖον τὰ δικαιόγραφα αὐτῶν μὲ σημειώσιν τῶν παρ' αὐτῶν ἀπαιτουμένων ποσοτήτων. Ὁ γραμματεὺς συντάσσει περὶ αὐτῶν κατάλογον καὶ δίδει ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς αὐτῶν, δὲν εἶναι δὲ ὑπεύθυνος περὶ τῆς διατηρή-

σεως τῶν δικαιογράφων, ἡ ἐπὶ πάντε ἐτη ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς περὶ ἐξελέγχσεως τῶν πιστώσεων ἐκθέσεως.

Ἀρθ. 583.—Ἐάν, καθ' ἣν ἐποχὴν ἀντικατέστησαν ἢ ἐπεκυρώθησαν οἱ σύνδικοι, πιστωταὶ τινες δὲν παρέδωκαν τὰ δικαιόγραφα αὐτῶν, εἰδοποιοῦνται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν διὰ δημοποιήσεων, καταχωριζομένων εἰς τὴν ὀρισθείσαν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐφημερίδα, καὶ δι' ἐπιστολῶν τοῦ γραμματέως, ὅτι ὀφείλουσι νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου, ἐντὸς εἰκοσίων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν αὐτῶν δημοποιήσεων, ἐνώπιον τῶν συνδίκων καὶ νὰ τοῖς παραδώσωσιν, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, τὰ δικαιόγραφα αὐτῶν μετὰ σημειώσεως τῶν παρ' αὐτῶν ζητουμένων ποσῶν, ἂν δὲν προτιμῶσι νὰ τὰ καταθέσωσι εἰς τὸ δικαστικὸν γραφεῖον.—Καὶ ἐπὶ μὲν τῶν ἐν Ἑλλάδι, ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ τόπου ἐνθα ἐδρεύει τὸ ἐνώπιον τοῦ ὁποίου διεξάγεται ἡ πτώχευσις δικαστήριον, κατοικοῦντων πιστωτῶν, προστίθεται εἰς τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν μία ἡμέρα ἀνὰ πᾶσαν τεσσάρων μυριομέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ τόπου ἐνθα ἐδρεύει τὸ δικαστήριον, μέχρι τῆς κατοικίας τοῦ πιστωτοῦ· ὡς πρὸς δὲ τοὺς ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ διαμένοντος πιστωτάς, ἡ ἀνωτέρω προθεσμία παρεκτείνεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 541 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἀρθ. 584.—Ἡ ἐξέλεγχξις τῶν πιστώσεων ἄρχεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὀριζομένων προθεσμιῶν διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ κράτους διαμένοντας πιστωτάς. Ἐξακολουθεῖ δὲ ἄνευ διακοπῆς κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ὀρισθέντα τόπον καὶ χρόνον, εἰδοποιουμένων τῶν πιστωτῶν περὶ τούτου διὰ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δημοποιήσεως. Ἐάν μολαταῦτα ὁ εἰσηγητὴς τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον, δύναται ἐντὸς ὁκτῶ ἡμερῶν νὰ συγκαλέσῃ ἐκ νέου τοὺς πιστωτάς χάριν τῆς τῶν πιστώσεων ἐξελέγχσεως, εἴτε δι' ἐπιστολῶν τοῦ γραμματέως, ἐπὶ ἀποδείξει διευθυνομένων, εἴτε διὰ γνωστοποιήσεως ἐν τῇ ὀρισθείσῃ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐφημερίδι, χορηγῶν αὐτοῖς νέαν προθεσμίαν δέκα ἡμερῶν.

Ἀρθ. 585.—Αἱ πιστώσεις τῶν συνδίκων ἐξελέγχονται παρὰ δύο ἐκ τῶν ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἀναφερομένων μείζονος ποσότητος πιστωτῶν, καλουμένων ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ. Τῶν λοιπῶν πιστώσεων ἡ ἐξέλεγχξις ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν συνδίκων. Ἡ ἐξέλεγχξις γίνεται ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, ἀντιπαρισταμένων τοῦ πιστωτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ καὶ τῶν συνδίκων καὶ παραβαλλομένων τῶν δικαιογράφων πρὸς τὰ βιβλία καὶ λοιπὰ τοῦ πτωχεύσαντος ἔγγραφα. Οἱ πιστωταί, ὧν αἱ πιστώσεις ἐξηλέγχθησαν ἢ καὶ μόνον ἀναφέρονται ἐν τῷ ἰσολογισμῷ, δύναται νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὴν ἐξέλεγχξιν τῶν λοιπῶν πιστώσεων, καὶ νὰ ἐπιφέρωσιν ἀντιρροήσεις εἰς τὰς γενομένας ἢ γενησομένας ἐξελέγξεις· τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ πτωχεύσας.

Ἀρθ. 586.—Ὁ εἰσηγητὴς συντάσσει ἐκθεσιν περὶ τῆς ἐξελέγχσεως τῶν πιστώσεων ὑπογραφομένην κατὰ πᾶσαν συνεδρίαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν συνδίκων. Ἡ ἐκθεσις ἀναφέρει τὴν κατοικίαν τῶν πιστωτῶν ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, σύντομον περιγραφὴν τῶν ἐμφανισθέντων δικαιογράφων

καὶ σημειώσιν τῶν ἐπιδιορθώσεων, διαγραφῶν καὶ παρεγγραφῶν, φανερώ-
ναι δέ, ἂν ἡ πίστωσις ἐγένετο δεκτὴ ἢ ἡμφισβητήθη.

Ἄρθ. 587.—Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὁ εἰσηγητὴς, εἴτε ἐπὶ τῇ αἰτήσει
τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, δύναται νὰ διατάξῃ τὴν προσα-
γωγὴν τῶν βιβλίων τοῦ πιστωτοῦ, ἢ ἀκριβοῦς αὐτῶν ἀποσπάσματος, συν-
τακτέου ὑπὸ τοῦ ἐγγωρίου δικαστοῦ.

Ἄρθ. 588.—Ἐὰν ἡ πίστωσις γίνῃ δεκτὴ καθόλου ἢ ἐν μέρει, οἱ σύν-
δικοι γράφουσιν ἐπὶ τοῦ δικαιογράφου τὴν ἐξῆς δήλωσιν: «Δεκτὸν εἰς τὰ
χρέη τῆς πτωχεύσεως τοῦ . . . διὰ τὴν ποσότητα τῇ . . .», χρο-
νολογοῦντες αὐτήν. Ὁ εἰσηγητὴς θέτει τὸ «ἐθεωρήθη».

Ἄρθ. 589.—Πᾶς πιστωτής, ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐξελέξεως τῆς
πιστώσεως αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ ὀρκισθῇ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ, ἐὰν ὁ πι-
στωτής δὲν κατοικῇ ἐν ᾧ τόπῳ γίνεται ἡ ἐξέλεξις, ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ
τούτῳ παραγγελλομένου εἰρηνοδίκου ἢ παντὸς ἄλλου δικαστοῦ, προξένου
ἢ ὑποπροξένου, ὅτι ἡ πίστωσις αὐτοῦ εἶναι ἀληθὴς καὶ ἀδολενύτος ὡς
πρὸς τὸ δεκτὸν γενόμενον ποσόν. Μολαταῦτα ὁ πιστωτής, οὕτινος ἐξηλέγ-
χθῇ ἡ πίστωσις, δύναται νὰ ὀρκισθῇ καὶ μετὰ παρέλευσιν τῶν ὀκτῶ ἡμε-
ρῶν καὶ ἐν οἴφθῃποτε χρόνῳ, δὲν δύναται ὁμῶς, πρὶν ὀρκισθῇ, οὔτε νὰ
προσκληθῇ οὔτε ν' ἀποτελέσῃ μέρος τῆς πρὸς κατάρτισιν τοῦ συμβιβα-
σμοῦ συνελεύσεως ἢ ἄλλης τοιαύτης, οὐδὲ νὰ μετᾶσχῃ εἰς τὰς ἐνεργουμέ-
νας διανομὰς ἢ ν' ἀναβάλῃ τὰς ἤδη διαταχθείσας, ἐπιφυλαττομένου αὐτῷ
τοῦ δικαιώματος νὰ μετᾶσχῃ εἰς τὰς γενησομένας κατὰ τὸ ἄρθρον 596
ἐδάφιον τελευταῖον. Δύναται ὁ εἰσηγητὴς, ἀκουσθέντων τῶν συνδίκων, ν'
ἀπαλλάξῃ τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους διαμένοντας ἀπὸ τῆς ὀρκοδοσίας, ἐπι-
φυλαττομένης τῆς εἰς τὸ δικαστήριον προσφυγῆς τῶν ἐνδιαφερομένων. Αἱ
οὕτως ἀπὸ τοῦ ὅρκου ἀπηλλαγμένοι πιστώσεις λογίζονται προσηκόντως βε-
βαιωθείσαι.

Ἄρθ. 590. (Νόμ. 635]1937 ἄρθ. 11): «1. Ἐπὶ παντὸς ἡμφισβητουμένου
πιστώματος, ὁ εἰσηγητὴς ἀποφασίζει τὴν προσωρινὴν ἢ μὴ παραδοχὴν αὐ-
τοῦ, καθορίζων καὶ τὸ ποσὸν τῆς παραδοχῆς.—2. Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις,
εἰς οὐδὲν ὑππικειμένη ἐνδικον μέσον, ἔχει ἰσχὺν προσωρινὴν μόνον διὰ τὴν
παράστασιν κατὰ τὰς συνελεύσεις καὶ τὴν παρακράτησιν ἀναλόγου ποσοῦ
ἐν ἐκάστῃ διανομῇ τοῦ ἐνεργητικοῦ.»*

Ἄρθ. 591.—Ὅσάκις ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον ἀντιρρήσεις
κατὰ τῆς παραδοχῆς πιστώσεώς τινος, ἐὰν δὲν δύνανται νὰ ἐκδικασθῶσιν
ὀριστικῶς πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 583 καὶ 589 τεταγ-
μένων προθεσμιῶν ὡς πρὸς τοὺς ἐντὸς τοῦ κράτους διαμένοντας πιστω-
τάς, τὸ δικαστήριον δύναται, κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ διατάξῃ τὴν ἀνα-
βολὴν ἢ τὴν συγκάλεισιν τῆς συνελεύσεως πρὸς κατάρτισιν τοῦ συμβιβα-
σμοῦ. Ἐὰν τὸ δικαστήριον διατάξῃ τὴν συγκάλεισιν τῆς συνελεύσεως, δύ-

* Τὸ ἄρθ. 590 κατηργήθη ρητῶς ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 21 Ν 635. Ἀντίστοιχος
εἶναι ἡ παρατεθειμένη διάταξις τοῦ ἄρθ. 11 τοῦ νόμου τούτου.

ναται συγχρόνως ν' ἀποφασίσῃ τὴν εἰς τὰς διασκέψεις αὐτῆς προσωρινὴν παραδοχὴν τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀμφισβήτησις πιστωτοῦ ὡς πρὸς τὸ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὀριζόμενον ποσόν.

***Αρθ. 592.**—Ὅσάκις ἡ διαφορὰ ὑποβάλλεται εἰς τὸ πολιτικὸν δικαστήριον, τὸ ἐμποροδικεῖον ἀποφασίζει περὶ τῆς ἀναβολῆς ἢ τῆς συγκαλέσεως τῶν πιστωτῶν· ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει τὸ πολιτικὸν δικαστήριον, εἰς ὃ ὑπεβλήθη ἡ διαφορὰ, δικάζει βραχυπροθέσμως, ἂν πρέπει νὰ γίνῃ προσωρινῶς δεκτὴ ἡ πίστωσις ἢ μέρος αὐτῆς, καλουμένων, ὑπὸ τοῦ ἐπιμελεστέου τῶν διαδίκων, τῶν συνδίκων, τοῦ ἀμφισβητοῦντος καὶ τοῦ ἀμφισβητουμένου πιστωτοῦ.

***Αρθ. 593.**—Ἐὰν περὶ τῆς πιστώσεως ἐνεργῇται ποινικὴ ἀνάκρισις, δύναται τὸ ἐμποροδικεῖον νὰ διατάξῃ τὴν ἀναβολὴν ἢ τὴν πρὸς κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ συγκάλεσιν τῶν πιστωτῶν, ἀλλ' ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν προσωρινὴν παραδοχὴν τῆς πιστώσεως, οὐδὲ ὁ πιστωτὴς νὰ μετάρσῃ τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως, πρὶν ἢ τὰ ἀρμόδια δικαστήρια ἀποφασίσωσιν.

***Αρθ. 594.**—Ὁ πιστωτὴς, οὕτινος ἀμφισβητεῖται μόνον τὸ προνόμιον ἢ ἡ ὑποθήκη, γίνεται δεκτὸς εἰς τὰς διασκέψεις τῆς πτωχεύσεως ὡς ἀνέγκυρος πιστωτὴς.

***Αρθ. 595.**—Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 583 καὶ 589 ὀριζομένων προθεσμιῶν, ὡς πρὸς τοὺς ἐντὸς τοῦ κράτους διαμένοντας πιστωτάς, προβαίνουν εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τὰς λοιπὰς ἐργασίας τῆς πτωχεύσεως, φυλασσομένων τῶν ὀρισμῶν τῶν ἀρθρῶν 661 καὶ 663 περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ κράτους διαμενόντων πιστωτῶν.

***Αρθ. 596.**—Οἱ ἐντὸς τῶν ὀριζομένων προθεσμιῶν μὴ ἐμφανισθέντες πιστωταί, εἴτε γνωστοί εἰσὶν εἴτε ἄγνωστοι, ἀποκλείονται τῶν γενησομένων διανομῶν.—Δύνανται μ' ὅλα ταῦτα νὰ αἰτήσωσι δι' ἀνακοπῆς, ἰδίᾳ δαπάνη, τὴν ἐξέλεξιν τῶν πιστώσεων αὐτῶν μέχρι τῆς τελευταίας διανομῆς, καὶ αὐτῆς συμπεριλαμβανομένης. Ἐπὶ τῇ εἰρημένῃ ἀνακοπῇ ἀποφασίζεται, ἂν πρέπει νὰ γίνῃ παραδεκτὴ ἡ προτεινομένη πίστωσις, κατὰ τὸ ἀρθρον 590.—Τοιαῦται ἀνακοπαὶ δὲν ἀναστέλλουσι τὰς ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ διαταχθείσας διανομὰς· ἀλλ' ἐὰν διαταθῶσι νέαι διανομαὶ πρὸ τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἀνακοπῶν, οἱ πιστωταὶ περιλαμβάνονται εἰς αὐτάς κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου προσωρινῶς ὀριστέον ποσόν, ὅπερ φυλάσσεται μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς ἀνακοπῆς. Ἐὰν οἱ ἀνακόπτοντες πιστωταὶ ἀναγνωρισθῶσι μετὰ ταῦτα, οὐδὲν δύναται νὰ ζητήσωσιν ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ προηγουμένως διαταχθεισῶν διανομῶν δικαιοῦνται δμως νὰ προαφαιρέσωσιν ἐκ τῶν μήπω διανεμηθέντων ποσῶν τὰ εἰς τὰς πιστώσεις αὐτῶν ἐπιβάλλοντα μερίσματα ἐπὶ τῶν προγενομένων διανομῶν.

Κεφάλαιον Ε'. — Περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῆς ἐνώσεως *

Τμήμα πρῶτον

Περὶ τῆς συγκαλέσεως καὶ τῆς συνελεύσεως τῶν πιστωτῶν

Ἄρθ. 597. — Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 589, ὀρίζομένης πρὸς ὁρκοδοσίαν προθεσμίας, ὁ γραμματεὺς, κατὰ διαταγὴν τοῦ εἰσηγητοῦ, συγκαλεῖ τοὺς πιστωτάς, ὧν αἱ πιστώσεις ἐξηλέγχθησαν καὶ ἐβεβαιώθησαν ἐνόρκως, ἢ ἐγένοντο δεκταὶ προσωρινῶς, ἵνα διασκεφθῶσι περὶ συμβιβασμοῦ. Τὸ ἀντικείμενον τῆς συνελεύσεως γνωστοποιεῖται δι' ἐπιστολῶν καὶ διὰ καταχωρίσεως εἰς τὴν ὀρισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐφημερίδα, κατὰ τὸ ἄρθρον 532. Τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς συνελεύσεως τῶν πιστωτῶν ὀρίζει ὁ εἰσηγητὴς ἐντὸς τῶν εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῶν διαληφθεισῶν τριῶν ἡμερῶν. Τὴν ὀγδόην δὲ τοῦλάχιστον ἡμέραν πρὸ τῆς ταχθείσης διὰ τὴν συνέλευσιν ἡμέρας οἱ σύνδικοι ὀφείλουσι νὰ καταθέσωσι παρὰ τῷ γραμματεῖ τῶν ἐμποροδικῶν ὑπόμνημα περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως, περὶ τῶν τηρηθεισῶν διατυπώσεων, περὶ τῶν ἐνεργηθεισῶν πράξεων καὶ τῆς πιθανῆς ἐκβάσεως τῆς ἐκκαθαρίσεως. Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ τοῦλάχιστον ἡμέραν καταθέτει παρὰ τῷ αὐτῷ γραμματεῖ καὶ ὁ πτωχεύσας τὰς προτάσεις τοῦ περὶ συμβιβασμοῦ.

Ἄρθ. 598. — Κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ὀρισθέντα τόπον καὶ χρόνον συγκροτεῖται ἡ συνέλευσις τῶν πιστωτῶν, προεδρεύοντος αὐτοῦ. Εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην δεκτοὶ εἶναι μόνον οἱ προσωρινῶς ἢ ὀριστικῶς ἀναγνωρισθέντες πιστωταὶ ἢ οἱ πληρεξούσιοι αὐτῶν. Ὁ πτωχεύσας καλεῖται εἰς τὴν συνέλευσιν, ἔνθα ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ προσωπικῶς, ἂν ἀπηλλάγη τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ἢ ἐξεδόθῃ ὑπὲρ αὐτοῦ προπεμπτήριον· δὲν δύνανται δὲ νὰ παρασταθῇ διὰ πληρεξουσίου, εἰμὴ ἔνεκα λόγων ἰσχυρῶν καὶ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἐγκρινομένων. Ὁ εἰσηγη.

* Ὅρα ἄρθ. 12 Ν. 635[1937, κατωτ. ὑπὸ δρθ. 707 Ἑμπ. Ν.

τῆς ἐξελέγχει τὰ πληρεξούσια τῶν δι' ἐπιτροπῆς ἐμφανιζομένων.

* **Αρθ. 599.**—Οἱ σύνδικοι ἀναγινώσκουσιν εἰς τὴν συνέλευσιν τὸ ὑπόμνημα, ὃ πτωχεύσας ἀκούεται, τὸ δὲ ὑπόμνημα παραδίδεται εἰς τὸν εἰσηγητὴν, συντάσσοντα ἔκθεσιν περὶ τῶν λεχθέντων καὶ ἀποφασισθέντων ἐν τῇ συνελεύσει.

Τμῆμα δεύτερον

Περὶ συμβιβασμοῦ

Α'. Περὶ καταρτίσεως τοῦ συμβιβασμοῦ *

* **Αρθ. 600.**—Συμβιβασμός δὲν δύναται νὰ γίνη μεταξὺ τῶν διασκεπτομένων πιστωτῶν καὶ τοῦ πτωχεύσαντος ὀφειλέτου, εἰμὴ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων.—Πρὸς ἔγκυρον καταρτισμὸν συμβιβασμοῦ ἀπαιτεῖται, 1) πλειονοψηφία τῶν πιστωτῶν, ἀντιπροσωπεύουσα τὰ τρία μὲν τέταρτα τῶν ὀριστικῶς ἢ προσωρινῶς δεκτῶν γενομένων πιστώσεων, ἐὰν τὸ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου προσφερόμενον ποσοστὸν εἶναι τοῦλάχιστον 60 ο]ο τῶν ἐγχειρογράφων πιστώσεων, τὰ τέσσαρα δὲ πέμπτα τῶν πιστώσεων, ἐὰν τὸ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου προσφερόμενον ποσοστὸν εἶναι κατώτερον μὲν τῶν 60 ο]ο, ἀνώτερον δὲ τῶν 60 ο]ο, 2) πλειονοψηφία τῶν δύο τρίτων τῶν πιστωτῶν, ἀντιπροσωπεύουσα τὰ τέσσαρα πέμπτα τῶν πιστώσεων, ἐὰν τὸ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου προσφερόμενον ποσοστὸν εἶναι κατώτερον τῶν 25 ο]ο, καὶ 3) πλειονοψηφία τῶν πιστωτῶν παριστῶσα τὰ τρία τέταρτα τῶν πιστώσεων, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ συμβιβασμοῦ ἐπὶ ἐγκαταλείψει τῆς περιουσίας.

* **Αρθ. 601.**—Πρὸς σχηματισμὸν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πλειονοψηφιῶν δὲν ὑπολογίζονται. α') Αἱ πιστώσεις τῆς συζύγου τοῦ ὀφειλέτου, τῶν γονέων αὐτοῦ ἢ αὐτῆς, καὶ τῶν συγγενῶν ἢ κηδεστῶν αὐτοῦ ἢ αὐτῆς μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ, συμπεριλαμβανομένου. Τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν δύνανται νὰ

* Ἀναστασιάδου, §§ 513 ἐκ., Δυοβουνιώτου, §§ 145—154, §§ 234 ἐκ.

ψηφίσωσιν ἐν τῇ περὶ συμβιβασμοῦ διασκέψει οὐδ' ὡς ἀντιπρόσωποι ἄλλων πιστωτῶν. Ἐπίσης στεροῦνται ψήφου οἱ ἐκδοχεῖς τοιούτων πιστώσεων. β') Αἱ δι' ὑποθήκης, ἐνεχύρου ἢ προνομίου, ἐξησφαλισμέναι πιστώσεις, ἐὰν ὁ πιστωτὴς δὲν παραιτῇται τῶν τοιούτων ἀσφαλειῶν. Ἡ παραίτησις δύναται νὰ ἀναφέρηται καὶ εἰς μέρος τῆς πιστώσεως εἰδικῶς καθοριζόμενον ὡς πρὸς τε τὸ κεφάλαιον καὶ τὰ παρακολουθήματα αὐτοῦ καὶ μὴ δυνάμενον νὰ ἦ κατώτερον τοῦ ἐνὸς τρίτου τῆς πιστώσεως. Ἡ ὑπὸ τοιούτου πιστωτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ ψηφοφορία, ἄνευ δηλώσεως ὅτι παραιτεῖται, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὠρισμένα, τῶν τῆς ἀπαιτήσεώς του ἀσφαλειῶν, συνεπάγεται αὐτοδικαίως παραίτησιν ἀπὸ τῆς τοιαύτης τῆς πιστώσεως ἀσφαλείας, ἐφόσον ὁ συμβιβασμὸς ἔχει τὰ ἐν ἄρθροις 610 ἐπ. ἀποτελέσματα.

Ἄρθ. 602.—Ὁ συμβιβασμὸς ὑπογράφεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, καθ' ἣν συνεδρίασιν ἀποφασίζεται. Ἐὰν μόνον ἡ προσωπικὴ πλειονότης τῶν πιστωτῶν ἢ μόνη ἢ τῶν τριῶν τετάρτων τῶν πιστώσεων καταρτισθῇ, ἡ διάσκεψις ἀναβάλλεται ἐφ' ἅπασι εἰς ἄλλην συνεδρίασιν, ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ εισηγητοῦ, ἐντὸς δέκα πέντε τὸ πολὺ ἡμερῶν. Καὶ ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν δὲν ὑπάρξῃ μὲν πλειονότης προσώπων ἢ πιστώσεων, συναινέσῃ ὅμως εἰς τὸν συμβιβασμὸν σπουδαῖος πιστωτῶν ἀριθμὸς, δύναται ὁ εισηγητὴς ν' ἀναβάλῃ τὴν διάσκεψιν εἰς ἑτέραν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρας προθεσμίας συνεδρίασιν· δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως ἄλλη ἀναβολὴ καὶ ἂν ἤθελεν ἤδη καταρτισθῇ ἡ ἑτέρα πλειονότης.—Κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας αἱ κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν γενόμεναι ἀποφάσεις ἢ δοθεῖσαι συγκαταθέσεις μένουσιν ἄνευ ἀποτελέσματος.—Ἐπιτρέπεται ἐν τούτοις εἰς τοὺς πιστωτὰς νὰ λάβωσι γνῶσιν τῆς περὶ διασκέψεως συνταχθείσης ἐκθέσεως.

Ἄρθ. 603.—Ἀπαγορεύεται ὁ συμβιβασμὸς, ἐὰν ὁ πτωχεύσας κατεδικάσθῃ ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ. Ἐὰν ἀνακρίνηται ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ, οἱ πιστωταὶ συγκαλοῦνται διὰ ν' ἀποφασίσωσιν, ἂν, ἐν περιπτώσει ἀθρώσεως αὐτοῦ, ἐπιφυλάσσωνται νὰ διασκεφθῶσι περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ, καὶ ἂν ἐπομένως ἀναβά-

λῶσι τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀνακρίσεως.—Ἡ ἀναβολὴ αὕτη ἀποφασίζεται μόνον διὰ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 600 ὀριζομένης διττῆς πλειονότητος. Ἐὰν μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀναβολῆς γίνῃ διάσκησις περὶ συμβιβασμοῦ, ἐφαρμόζονται εἰς αὐτὴν οἱ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὀρισμοί.

Ἄρθ. 604.—Ἡ ἐνεκεν ἀπλῆς χρεωκοπίας καταδίκη δὲν κωλύει τὸν συμβιβασμόν· μολαταῦτα, ἅμα γίνῃ ἔναρξις τῆς ἀνακρίσεως, δύνανται οἱ πιστωταί, συμμορφούμενοι πρὸς τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενα, ν' ἀναβάλλωσι τὰς διασκέψεις αὐτῶν μέχρι τῆς περατώσεως τῆς ἀνακρίσεως.

Ἄρθ. 605.—Οἱ δικαιούμενοι νὰ συντρεξέωσιν εἰς τὸν συμβιβασμόν πιστωταί ἢ ὅσων τὰ δικαιώματα ἀνεγνωρίσθησαν μεταγενεστέρως, δύνανται ν' ἀνακόψωσιν αὐτόν.—Ἡ ἀνακοπὴ πρέπει νὰ εἶναι ἔτιολογημένη καὶ νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς τοὺς συνδίκους καὶ τὸν πτωχεύσαντα ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ συμβιβασμοῦ ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου· περιέχει δὲ κλήσιν εἰς τὴν πρώτην συνεδρίαν τοῦ ἐμποροδικείου.—Ἐὰν ἅπαντες οἱ σύνδικοι ἀνακόπτωσιν τὸν συμβιβασμόν, ὀφείλουσι νὰ προκαλέσωσι τὸν διορισμόν ἑτέρων συνδίκων, πρὸς οὓς κοινοποιεῖται ἡ ἀνακοπὴ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν.

Ἄρθ. 606.—Ἐὰν ἡ ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς ἀπόφασις ἤρτηται ἐκ τῆς λύσεως ζητημάτων ἐξηρημένων λόγῳ ὕλης τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ἐμποροδικείου, ἀναβάλλεται ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ, μέχρις οὗ ἀποφασισθῶσι τὰ ζητήματα ταῦτα. Τὸ ἐμποροδικεῖον τάσσει ἐπὶ τούτῳ σύντομον προθεσμίαν εἰς τὸν ἀνακόπτοντα πιστωτήν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ ὅτι εἰσήγαγε τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου.

Ἄρθ. 607.—Ἡ ἐπικύρωσις τοῦ συμβιβασμοῦ ζητεῖται παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου ὑπὸ τοῦ ἐπιμελεστεροῦ τῶν διαδίκων· ἡ δὲ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου δὲν ἀπαγγέλλεται πρὸ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 605 ὀριζομένων ὀκτῶ ἡμερῶν. Ἐὰν, διαρκούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐγένοντο ἀνακοπαί, τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν καὶ περὶ τῆς ἐπικυρώσεως διὰ μιᾶς καὶ τῆς

αὐτῆς ἀποφάσεως. Δεκτῆς γενομένης τῆς ἀνακοπῆς, ὁ συμβιβασμὸς ἀκυροῦται ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς ἔχοντας συμφέρον.

Ἄρθ. 608.—Ἐν πάσει περιπτώσει, πρὸ τῆς περὶ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ ἀποφάσεως, ὁ εἰσηγὴτὴς ὑποβάλλει εἰς τὸ ἔμποροδικεῖον ἑκθεσιν περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς πτωχεύσεως καὶ τοῦ παραδεκτοῦ ἢ μὴ τοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἄρθ. 609.—Ἐὰν αἱ προηγούμεναι διατάξεις δὲν τηρηθῶσιν ἢ ἐὰν λόγοι δημοσίου συμφέροντος ἢ τοῦ τῶν πιστωτῶν ἀντίκεινται εἰς τὸν συμβιβασμόν, τὸ δικαστήριον ἀποποιεῖται τὴν ἐπικύρωσιν αὐτοῦ· ἰδίως δὲ δύναται τὸ δικαστήριον, ν' ἀποποιήθῃ τὴν ἐπικύρωσιν διὰ τὴν ὑπαρξιν μονογραφημένων βιβλίων, τὴν μὴ κατάθεσιν ἰσολογισμοῦ ἢ τὴν μὴ ἐμφάνισιν τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 565.

Β'. Περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ συμβιβασμοῦ *

Ἄρθ. 610.—Ἡ ἐπικύρωσις καθιστᾷ τὸν συμβιβασμόν ὑποχρεωτικὸν ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς πιστωτάς, καταγεγραμμένους ἢ μὴ ἐν τῷ ἰσολογισμῷ, ἐξελεγχθέντας ἢ μὴ, καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους κατοικοῦντας, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τοὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 591 καὶ 592 προσωρινῶς γενομένους δεκτοὺς πρὸς διάσκεψιν, δι' οἷονδῆποτε ποσὸν ἀναγνωρισθῶσι διὰ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθ. 611.—Ἡ ἐπικύρωσις διατηρεῖ εἰς ἕκαστον τῶν πιστωτῶν τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 581 ἐγγραφείσαν ὑποθήκην ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος· τούτου ἕνεκεν οἱ σύνδικοι φροντίζουσι νὰ σημειωθῇ ἀπέναντι τῆς μνησθείσης ἐγγραφῆς, ἢ δι' ἧς ἐπικυροῦται ὁ συμβιβασμὸς ἀπόφασις, ἐὰν ἄλλο τι δὲν ἀπεφασίσθῃ διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἄρθ. 612.—Ἀμα καταστάσης τελεσιδίκου τῆς περὶ ἐπικυρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ ἀποφάσεως, παύουσι τὰ καθήκοντα τῶν συνδίκων, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 615 καὶ 616 προνοουμένων περιπτώσεων.—Οἱ σύνδικοι δίδουσι πρὸς τὸν πτωχεύσαντα τὸν ὀριστικὸν λογαριασμόν τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, ὅστις

* Ἀναστασιάδου, §§ 529 ἐπ.

συζητεῖται καὶ περατοῦται ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ.—Οἱ σύν-
δικοι παραδίδουσι πρὸς τὸν πτωχεύσαντα ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ συμ-
βιβασμῷ συνομολογηθέντας ὅρους ὅλα ἀνεξαίρετως τὰ ὑπάρ-
χοντα αὐτοῦ, τὰ βιβλία, τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ ἐπιπλά· ὁ πτωχεύ-
σας δίδει ἀπόδειξιν παραλαβῆς, συντάσσεται δὲ περὶ τούτων
ἀπάντων ἔκθεσις παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἀπαλλαττομένου οὕτω
τῶν καθηκόντων του.—Ἐν περιπτώσει διενέξεως, ἀποφασίζει
τὸ ἔμποροδικεῖον ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἀρθ. 613.—Ὁ μὴ καταδιωκόμενος ἐπὶ χρεωκοπία πτωχεύ-
σας, ὅστις ἔτuche συμβιβασμοῦ, δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὰ ἔργα
τοῦ ἔμπορικοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ σημειωθῇ
ἐπὶ τοῦ πίνακος τῶν πτωχευσάντων καὶ ἀπέναντι τοῦ ὀνόμα-
τος αὐτοῦ ὁ γενόμενος συμβιβασμός· ἐκπίπτει δὲ τῶν δικαιο-
μάτων τούτων καὶ διαγράφεται ἡ τυχὸν γενομένη ὡς ἀνωτέρω
σημειώσεις, ἐὰν ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς διὰ τὴν τελευταίαν
πληρωμὴν τῶν πρὸς τοὺς πιστωτὰς ὀφειλομένων δόσεων ὠρισμέ-
νης προθεσμίας δὲν πληρωθῶσιν οὗτοι ὁλοσχερῶς.

Γ'. Περὶ τοῦ ἐπὶ ἐγκαταλείψει τῆς περιουσίας συμβιβασμοῦ *

Ἀρθ. 614.—Δύναται νὰ συνομολογηθῇ συμβιβασμός ἐπὶ
ὀλικῇ ἢ μερικῇ ἐγκαταλείψει τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος,
κατὰ τοὺς ἐν τοῖς ἄρθροις 600—613 ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος
τμήματος· ὁ συμβιβασμός οὗτος ἐπιφέρει τ' ἀποτελέσματα τῶν
λοιπῶν συμβιβασμῶν, ὑποκείμενος ὡσαύτως εἰς ἀκίρωσιν ἢ διάρ-
ρηξιν διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους.—Ἡ διαχείρισις καὶ ἐκκαθάρισις
τῆς ἐγκαταλειφθείσης περιουσίας γίνεται διὰ διαχειριστῶν ἐκλε-
γομένων κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 600 ὀριζομένην διττὴν πλειονοψη-
φίαν παρὰ τῶν πιστωτῶν, ἐνεργούντων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ
εἰσηγητοῦ.—Οἱ διαχειρισταὶ ἐκλέγονται κατὰ τὴν αὐτὴν τοῦ
συμβιβασμοῦ συνεδρίασιν· ἂν δὲ τοῦτο ἀποβῇ ἀνέφικτον, ἀνα-
λαμβάνουσι προσωρινῶς τὴν διαχείρισιν οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 585
πιστωταὶ μείζονος ποσότητος, καλούμενοι ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ,
καὶ διαρκεῖ ἡ διαχείρισις αὐτῶν μέχρι τῆς ἐκλογῆς ὀριστικῶν

* Ἀναστασιάδου, §§ 512 ἐπ., Δυοβουνιότου, § 257.

διαχειριστῶν.—Ὁ εἰσηγητὴς παύει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ἅμα ἀποπερατωθείσης τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ μετὰ τὴν νόμιμον λογοδοσίαν. Οἱ διαχειρισταὶ δύνανται ν' ἀντικατασταθῶσιν ἢ ν' ἀνακληθῶσι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 555, 556 καὶ 625. —Οἱ διαχειρισταὶ δύνανται νὰ συμβιβασθῶσι περὶ παντὸς δικαιώματος πηγάζοντος ἐκ τῆς ἐγκαταλειφθείσης περιουσίας, συμμορφούμενοι μὲ τὰς διατάξεις τῆς § 2 τοῦ ἄρθ. 577. Τὸ ἄρθ. 579 ἐφαρμόζεται εἰς τὰ ἐκ τῶν πωλήσεων καὶ εἰσπράξεων προσερχόμενα χρήματα. Οἱ δανεισταὶ συγκαλοῦνται ἅπαξ τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους διὰ νὰ λάβωσι γνῶσιν τῆς λογοδοσίας τῶν διαχειριστῶν. Ἀποπερατωθείσης δὲ τῆς ἐκκαθαρίσεως δίδουσιν οὗτοι τὴν ὀριστικὴν αὐτῶν λογοδοσίαν εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένην συνέλευσιν τῶν πιστωτῶν, εἰς ἣν ὁ πτωχεύσας δύνανται νὰ παρευρεθῇ τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ, αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου. Περὶ τῆς λογοδοσίας καὶ τῶν κατ' αὐτῆς γενομένων τυχὸν ἀντιρρήσεων συντάσσεται ἕκθεσις ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ.

Δ'. Περὶ ἀκυρώσεως καὶ διαρρήξεως τοῦ συμβιβασμοῦ *

"**Ἀρθ. 615.**—Ὁ συμβιβασμός, καίτοι ἐπικυρωθεὶς δικαστικῶς, εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος, ἐὰν ὁ πτωχεύσας καταδικασθῇ ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ. Δύναται δὲ ν' ἀκυρωθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου, τῇ αἰτήσῃ τῶν συνδίκων, ἢ τινος τῶν πιστωτῶν, κλητευθέντων τῶν συνδίκων καὶ τοῦ πτωχεύσαντος, ἔνεκα δόλου ἀνακαλυφθέντος μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν, πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποκρύψεως τῆς ἐνεργητικῆς περιουσίας ἢ ἐξογκώσεως τῆς παθητικῆς. Ἡ ἀκύρωσις τοῦ συμβιβασμοῦ ἀπαλλάττει αὐτοδικαίως τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐγγυηθέντας. Οὐδεμία ἄλλη ἀγωγή πρὸς ἀκύρωσιν αὐτοῦ εἶναι δεκτὴ μετὰ τὴν περὶ τῆς ἐπικυρώσεως ἀπόφασιν.

"**Ἀρθ. 616.**—Ἐὰν ὁ πτωχεύσας δὲν ἐκπληρώσῃ τοὺς ὄρους τοῦ συμβιβασμοῦ, δύνανται νὰ ζητηθῇ ἡ διάρρηξις αὐτοῦ ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν ἐν τῇ περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ συνελεύσει

* Ἀναστασιάδου, § 533 ἐκ., Δυοβουνιώτου, §§ 252 ἐκ.

συνελθόντων πιστωτῶν, καθόσον δὲν ἔλαβον τὰς δι' αὐτοῦ ὀρισθείσας ποσότητας. Ἡ πλειονότης σχηματίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 600. Ἡ αἴτησις εἰσάγεται εἰς τὸ δικαστήριον ὑπὸ τῶν συνδίκων ἐξ ὀνόματος τῶν διαληφθέντων πιστωτῶν, ἢ παρ' αὐτῶν τούτων, καλουμένων τῶν συνδίκων, τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν τυχόν ὑπαρχόντων ἐγγυητῶν.—Ἡ διάρρηξις δύναται νὰ ζητηθῇ καὶ ἀτομικῶς, ἀλλὰ μόνον ὥς πρὸς τὸ ἴδιον τῶν αἰτούντων συμφέρον, παρ' ἑνὸς ἢ πλείονων πιστωτῶν, μὴ λαβόντων καθόλου ἢ ἐν μέρει τὰς διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ ὀρισθείσας ὑπὲρ αὐτῶν δόσεις· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ πιστωταὶ οὗτοι ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐνάσκησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ἐπὶ τε τῆς περιουσίας καὶ τοῦ προσώπου τοῦ πτωχεύσαντος, ἀλλὰ δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι τὸ περιπλέον τῶν ἐν τῷ συμβιβασμῷ σημειουμένων ποσοτήτων, εἰμὴ μετὰ τὴν λήξιν τῶν πρὸς πληρωμὴν τῶν τελευταίων δόσεων ὠρισμένων προθεσμῶν.

Ἀρθ. 617.—Ἡ διάρρηξις τοῦ συμβιβασμοῦ δὲν ἀπαλλάττει τοὺς περὶ τῆς ὀλικῆς ἢ μερικῆς αὐτοῦ ἐκτελέσεως ἐγγυηθέντας.

Ἀρθ. 618.—Ἡ περὶ διαρρήξεως τοῦ συμβιβασμοῦ ἀγωγή παρραγράφεται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος ὀφειλομένης τελευταίας δόσεως.

Ἀρθ. 619.—Ἐὰν μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ συμβιβασμοῦ ὁ πτωχεύσας καταδιώκεται ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ καὶ ἐκδοθῇ κατ' αὐτοῦ ἔνταλμα συλλήψεως ἢ φυλακίσεως ἢ κατασχετήριον, ἐν περιπτώσει φυγῆς, τὸ ἐμποροδικεῖον δύναται, ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ, νὰ διατάξῃ πᾶν πρόσφορον συντηρητικὸν μέτρον. Τὰ μέτρα ταῦτα παύουσιν αὐτοδικαίως ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀποφασισθῇ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος, ἀπολυθῇ οὗτος ἢ ἀθωωθῇ, ἢ ὅπωςδήποτε παύσῃ ἢ κατ' αὐτοῦ ποινικὴ καταδίωξις.

Ἀρθ. 620.—Τὸ δικαστήριον, λαμβάνον ὑπ' ὄψει τὴν ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ καταδικαστικὴν ἀπόφασιν ἢ τὴν ἀπαγγέλλουσαν τὴν ἀκύρωσιν ἢ τὴν διάρρηξιν τοῦ συμβιβασμοῦ, διορίζει εἰσηγητὴν καὶ ἓνα ἢ πλείονας συνδίκους. Οἱ σύνδικοι οὗτοι δύνανται νὰ προκαλέσωσι τὴν σφράγισιν προβαίνοντες ἄνευ ἀνα-

βολῆς, ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ εἰρηνοδικείου καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παλαιᾶς ἀπογραφῆς, εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν κεφαλαίων, τῶν πιστώσεων καὶ τῶν ἐγγράφων, συντάσσοντες, χρείας καλούσης, συμπληρωματικὴν ἀπογραφὴν καὶ ἰσολογισμόν. Οἱ σύνδικοι δημοσιεύουσιν ἄνευ ἀναβολῆς διὰ τῆς ὀρισθείσης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐφημερίδος, κατὰ τὸ ἄρθρον 532, μετ' ἀποσπάσματος τῆς περὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν ἀποφάσεως, τὴν πρὸς τοὺς νέους τυχόν πιστωτὰς πρόσκλησιν, ἵνα ἐμφανίσωσιν ἐντὸς εἰκοσιν ἡμερῶν πρὸς ἐξελέγξιν τὰ δικαιόγραφα αὐτῶν· ἡ πρόσκλησις γίνεται δι' ἐπιστολῶν τοῦ γραμματέως, κατὰ τὰ ἄρθρα 583 καὶ 584.

Ἄρθ. 621.—Τὰ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐμφανιζόμενα δικαιόγραφα ἐξελέγχονται ἄνευ ἀναβολῆς. Αἱ προηγουμένως δεχταὶ γινόμεναι καὶ δι' ὄρκου βεβαιωθείσαι πιστώσεις δὲν ἐξελέγχονται ἐκ νέου· ἀπορρίπτονται δὲ ἢ περιορίζονται αἱ ἔκτοτε καθόλου ἢ ἐν μέρει ἐξοφληθεῖσαι.

Ἄρθ. 622.—Ἐὰν μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀνωτέρω δὲν ἐπέλθῃ νέος συμβιβασμός, συγκαλοῦνται οἱ πιστωταί, ἵνα γνωμοδοτήσωσι περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ ἀντικαταστάσεως τῶν συνδίκων. Οὐδεμία δὲ διανομὴ γίνεται πρὶν ἢ παρέλθῃ ὡς πρὸς τοὺς νέους πιστωτὰς ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα 583 καὶ 589 χορηγουμένη πρὸς τοὺς ἐντὸς τοῦ Βασιλείου διαμένοντας πιστωτὰς προθεσμία.

Ἄρθ. 623.—Κηρύττονται ἄκυροι καὶ μὴ οὔσαι αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 537 ἀναφερόμεναι πράξεις, αἱ γινόμεναι ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐπικυρώσεως τὸν συμβιβασμὸν ἀποφάσεως καὶ πρὸ τῆς ἀκυρώσεως ἢ διαρρήξεως αὐτοῦ.—Αἱ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο λοιπαὶ πράξεις τοῦ πτωχεύσαντος ἀκυροῦνται μόνον, ἐὰν ἐξελεγχθῶσι γινόμεναι κατὰ παραβίαισιν τῶν ὄρων τοῦ συμβιβασμοῦ ἢ πρὸς καταδολίευσιν τῶν δικαιωμάτων τῶν πιστωτῶν.

Ἄρθ. 624.—Οἱ πρὸ τοῦ συμβιβασμοῦ πιστωταὶ ἀναλαμβάνουσιν ἐκ νέου τὴν ὀλοσχερῇ ἐνάσκησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ὡς πρὸς τὸν πτωχεύσαντα μόνον, κατατάσσονται δὲ εἰς τὴν ὁμάδα κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν. Ἐὰν δὲν ἔλαβον παντάπασι μέρος, κατατάσσονται διὰ τὸ ὅλον τῶν πιστώσεών

των· ἂν ἔλαβον ἀναλογίαν τινὰ τοῦ μερίσματος, κατατάσσονται διὰ τὸ ποσὸν τῆς ἀρχικῆς πιστώσεως τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ μὴ ληφθὲν ποσὸν τοῦ συνομολογηθέντος μερίσματος. Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται καὶ καθ' ἣν περίπτωσιν ἤθελε κηρυχθῇ νέα πτώχευσις ἄνευ προηγουμένης ἀκυρώσεως ἢ διαρρήξεως τοῦ συμβιβασμοῦ.

Τμῆμα τρίτον

Περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν δανειστώων *

Ἀρθ. 625.—Ἐὰν δὲν κατορθωθῇ συμβιβασμός, οἱ πιστωταὶ τελοῦσιν αὐτοδικαίως εἰς κατάστασιν ἐνώσεως. Ὁ εἰσηγητὴς λαμβάνει κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν τὴν γνώμην αὐτῶν περὶ τε τῆς διαχειρίσεως καὶ τῆς διατηρήσεως ἢ ἀντικαταστάσεως τῶν συνδίκων, εἰς δὲ τὴν ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίαν δεκτοὶ εἰσι καὶ οἱ προνομιοῦχοι, οἱ ἐνυπόθηκοι καὶ οἱ ἐπὶ ἐνεχύρῳ πιστωταί. Περὶ τῶν ὑπὸ τῶν πιστωτῶν γενομένων παρατηρήσεων συντάσσεται ἔκθεσις, ἣτις ὑποβάλλεται εἰς τὸ δικαστήριον, τοῦτο δὲ λαμβάνον αὐτὴν ὑπ' ὄψιν ἀποφαίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 550 καὶ ἐπ. διατεταγμένα. Οἱ μὴ διατηρούμενοι σύνδικοι δίδουσι ἀμελητὶ λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν πρὸς τοὺς νέους συνδίκους ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, κληθέντος τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἀρθ. 626.—Οἱ πιστωταὶ ἐρωτῶνται, ἂν πρέπη νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸν πτωχεύσαντα καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ χρηματικὸν βοήθημα ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς πτωχεύσεως. Ἐὰν ἡ πλειονότης τῶν παρόντων πιστωτῶν συγκατατεθῇ, τὸ βοήθημα χορηγεῖται. Οἱ σύνδικοι προτείνουν εἰς τὸ ποσόν, ὅπερ ὀρίζεται παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου προσφυγῆς ἐκ μέρους τῶν συνδίκων μόνον.

Ἀρθ. 627.—Ἐὰν ὁμόρρυθμος ἢ ἑτερόρρυθμος ἑταιρεία πτωχεύσῃ, δύνανται οἱ πιστωταὶ νὰ παραδεχθῶσι τὸν συμβιβασμὸν καὶ μόνον ὑπὲρ ἐνὸς ἢ τινων τῶν ὑπευθύνων ἑταίρων.

* Ὅρα καὶ ἀρθ. 12 Ν. 635]1937, κατωτ. ὑπὸ ἀρθ. 707 Ἑμπορ. Ν.—
Ἀναστασιάδου, §§ 544 ἐκ., Δυοβουνιώτου, §§ 359 ἐπ.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἅπασα μὲν ἡ ἐταιρική περιουσία ὑπόκειται εἰς τὰς συνεπείας τῆς ἐνώσεως· ἐξαιρεῖται δὲ αὐτῆς ἡ προσωπικὴ περιουσία τοῦ ὑπὲρ οὗ ἐγένετο δεκτὸς ὁ συμβιβασμὸς ἐταίρου, τὰ δὲ κατὰ τὸν εἰδικὸν πρὸς τοὺς πιστωτὰς συμβιβασμὸν πληρωτέα ὑπ' αὐτοῦ μερίσματα δὲν δύνανται νὰ ληφθῶσιν ἐκ τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας. Ὁ ἐπιτυχὼν εἰδικοῦ συμβιβασμοῦ ἐταῖρος ἀπαλλάσσεται τῆς ἀλληλεγγύης.

Ἄρθ. 628.—Οἱ σύνδικοι παριστῶσι τὴν ὁμάδα τῶν πιστωτῶν καὶ ἐπιφορτίζονται νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν· δύνανται μολαταῦτα οἱ πιστωταὶ νὰ τοῖς ἐπιτρέψωσιν, ὅπως ἐξακολουθήσωσι τὰ ἔργα τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ πτωχεύσαντος, ὅτε ὀρίζεται συγχρόνως ἡ διάρκεια καὶ ἡ ἔκτασις τῶν ἔργων τούτων, ὡς καὶ τὸ ποσόν, ὃ οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ φυλάξωσιν, ὅπως ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν προκειμένην δαπάνην. Τοιαύτη ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ γίνῃ εἰμὴ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν τριῶν τετάρτων τῶν πιστωτῶν καὶ τῶν πιστώσεων. Ὁ πτωχεύσας καὶ οἱ ἀντιλέγοντες πιστωταὶ δύνανται νὰ ἀνακόψωσι τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ἀλλ' ἡ ἀνακοπὴ δὲν ἀναστελλεῖ τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἄρθ. 629.—Ἐὰν οἱ σύνδικοι κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαχειρίσιν ἀναδεχθῶσιν ὑποχρεώσεις ὑπερβαίνουσας το ἐνεργητικὸν τῆς ἐνώσεως, οἱ ἐπιτρέψαντες αὐτὰς πιστωταὶ ἐνέχονται μόνοι προσωπικῶς ἐπέκεινα τῆς ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ μετοχῆς των, ἐντὸς ὅμως πάντοτε τῶν ὅρων τῆς δοθείσης παρ' αὐτῶν ἐντολῆς, συνεισφέροντες κατὰ λόγον τῶν πιστώσεων των.

Ἄρθ. 630.—Οἱ σύνδικοι προβαίγουσιν εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀκινήτων, τῶν ἐμπορευμάτων καὶ λοιπῶν κινητῶν τοῦ πτωχεύσαντος, ἐκκαθαρίζοντες τὰ χρῆα καὶ τὰς πιστώσεις τῆς πτωχεύσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ ἄνευ προσκλήσεως τοῦ πτωχεύσαντος.—Οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ συμβιβασθῶσι κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 577, διαλαμβανόμενον τρόπον περὶ παντὸς εἶδους δικαιωμάτων ἀνηκόντων εἰς τὸν πτωχεύσαντα, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὅψει οἰασδῆποτε αὐτοῦ ἀντιρρήσεως.

Ἄρθ. 631.—Οἱ ἐν καταστάσει ἐνώσεως πιστωταὶ συγκα-

λοῦνται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἅπαξ τοῦλάχιστον κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος, καὶ χρείας καλούσης, καὶ κατὰ τὰ ἐπόμενα· ἐν τῇ συνελεύσει ταύτῃ οἱ σύνδικοι δίδουσι λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν καὶ διατηροῦνται ἢ ἀντικαθίστανται ὑπ' ἄλλων κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 594 καὶ ἐπ. ὀριζόμενα.

Ἄρθ. 632.—Ἀποπεραιωθείσης τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς πτωχεύσεως, ὁ εἰσηγητὴς συγκαλεῖ τοὺς πιστωτάς, ἐνώπιον τῶν ὁποίων οἱ σύνδικοι δίδουσι λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, παρόντος ἢ νομίμως κλητευθέντος τοῦ πτωχεύσαντος. Τῆς λογοδοσίας ταύτης κατατίθεται ἀντίγραφον ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἐμποροδικείου πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων. Ἐν τῇ συνελεύσει ταύτῃ οἱ πιστωταὶ γνωμοδοτοῦσιν, ἐὰν ὁ πτωχεύσας εἶναι συγγνωστός, συντάσσεται δ' ἐκθεσις, ἐν ᾗ ἕκαστος τῶν πιστωτῶν καὶ ὁ πτωχεύσας δύναται νὰ καταχωρίσῃ τὰς παρατηρήσεις αὐτῶν. Διαλυθείσης τῆς συνελεύσεως ταύτης, ἡ ἔνωσις παύει αὐτοδικαίως.

Ἄρθ. 633.—Ὁ εἰσηγητὴς ὑποβάλλει εἰς τὸ δικαστήριον τὴν ἐν τῇ συνελεύσει τῶν πιστωτῶν ἐκφρασθεῖσαν γνώμην ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἂν ὁ πτωχεύσας εἶναι συγγνωστός, καὶ ἐκθεσιν περὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν περιστάσεων τῆς πτωχεύσεως. Τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει, ἂν ὁ πτωχεύσας εἶναι συγγνωστός.

Ἄρθ. 634.—Ἐὰν ὁ πτωχεύσας δὲν κηρυχθῇ συγγνωστός, οἱ πιστωταὶ ἀνακτῶσι τὴν ἐνάσκησιν τῶν ἀτομικῶν αὐτῶν ἀγωγῶν κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος. Ἐὰν ὁ πτωχεύσας κηρυχθῇ συγγνωστός, ἀπαλλάσσεται τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ὥς πρὸς τοὺς πιστωτάς τῆς πτωχεύσεώς του, οἵτινες δύνανται νὰ ἐπιληφθῶσι μόνον τῆς περιουσίας αὐτοῦ, πλὴν τῶν δι' εἰδικῶν νόμων προνοουμένων ἐξαιρέσεων. Κατ' αἵτησιν τοῦ πτωχεύσαντος σημειοῦται ἐν τῷ πίνακι τῶν πτωχευσάντων καὶ ἀπέναντι τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις.

Ἄρθ. 635.—Δὲν δύνανται νὰ κηρυχθῶσι συγγνωστοὶ οἱ δόλιοι χρεωκόποι, οἱ ἀντιβαδισταί, οἱ ἐπὶ κλοπῇ, πλαστογραφίᾳ, ἀπάτῃ ἢ ὑπεξαίρεσει καταδικασθέντες, οἱ θεματοφύλακες, οἱ ἐπίτροποι, οἱ διαχειρισταί, ἢ ἄλλοι ὑπόλογοι, ἐν ὧν δὲν δώ-

σωσι λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν καὶ ἐξοφλήσωσι τὸ ὀφειλόμενον.

Ἄρθ. 636.—Οὐδείς ὀφειλέτης ἔμπορος εἶναι δεκτὸς εἰς παραχώρησιν τῆς περιουσίας του ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 614 διατασσομένων.

Τμῆμα τέταρτον

Περὶ τῆς παύσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως ἔνεκεν ἐλλείψεως ἐνεργητικῆς περιουσίας *

Ἄρθ. 637.—Ἐὰν αἱ ἐργασίαι τῆς πτωχεύσεως, δὲν δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσι δι' ἑλλειψιν περιουσίας, τὸ δικαστήριον δύναται, ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ, καὶ ἀκουσθέντων τῶν συνδίκων, νὰ κηρύξῃ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν παῦσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ πιστωταὶ ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐνάσκησιν τῶν ἀτομικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων κατὰ τε τοῦ προσώπου καὶ τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος.—Ἀλλὰ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τὸ δικαστήριον, ἔνεκεν ἰδιαιτέρων λόγων, καὶ ἀκουσθέντων τῶν συνδίκων, δύναται ν' ἀποφανθῇ ὅτι ὁ πτωχεύσας εἶναι συγγνωστός. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς περὶ ἀποπερατώσεως τῆς πτωχεύσεως ἀποφάσεως ἀναστέλλεται ἐπὶ ἓνα μῆνα ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῆς.

Ἄρθ. 638.—Ὁ πτωχεύσας καὶ πᾶς ἄλλος διαφερόμενος δύναται, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς ὑποθέσεως νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς κηρύττεται ἡ παῦσις τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως, ἀποδεικνύων ὅτι ὑπάρχουσιν ἱκανὰ πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως χρήματα ἢ προκαταβάλλον εἰς χεῖρας τῶν συνδίκων τὴν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίαν ποσότητα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει πρὸ πάντων ἐξοφλοῦνται τὰ ἔξοδα τῶν δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου γενομένων δικαστικῶν πράξεων.

* Ἀναστασιάδου, §§ 569 ἐπ., Δυοβουνιώτου, §§ 361 ἐπ.

Κεφάλαιον ΣΤ'. — Περὶ πιστωτῶν διαφορῶν κατηγοριῶν καὶ περὶ τῶν ἐν πτωχεύσει δικαιωμάτων αὐτῶν

Τμήμα πρῶτον

Περὶ συνοφειλετῶν καὶ ἐγγυητῶν *

Ἀρθ. 639.—Ὁ πιστωτής, ὁ φέρων δικαιόγραφα ὑπογεγραμμένα, ὠπισθογραφημένα, ἢ ἡσφαλισμένα δι' ἐγγυήσεως ἀλληλεγγύως ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ ἄλλων ἐν πτωχεύσει συνοφειλετῶν, μετέχει τῶν διανομῶν ἀπασῶν τῶν ὁμάδων, ἐμφανιζόμενος εἰς ἐκάστην αὐτῶν διὰ τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τοῦ δικαιογράφου του, μέχρις ὀλοσχεροῦς πληρωμῆς αὐτοῦ.

Ἀρθ. 640.—Οὐδεμία ἀναγωγὴ ἔνεκα τῶν πληρωθέντων μερισμάτων ἐπιτρέπεται εἰς τὰς πτωχεύσεις τῶν συνοφειλετῶν πρὸς ἀλλήλας, ἐκτὸς ἐὰν τὸ σύνολον τῶν ὑπὸ τῶν πτωχεύσεων τούτων διδομένων μερισμάτων ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῆς πιστώσεως κατὰ κεφάλαιον, τόκους καὶ ἔξοδα, ὅτε τὸ ὑπερβάλλον περιέρχεται εἰς τὰς ὁμάδας τῶν πτωχευσάντων κατὰ λόγον τῶν παρ' αὐτῶν πληρωθέντων ποσῶν καὶ τοῦ εἰς τοὺς πτωχεύσαντας, καθὼ συνοφειλέτας, ἀμοιβαίως ἐπιβάλλοντος μέρους τῆς ὀφειλῆς. Ἄν ὅμως τινὲς τῶν συνοφειλετῶν εὐθύνωνται εἰς ἀποζημίωσιν πρὸς τοὺς λοιπούς, τὸ ὑπερβάλλον ἀνήκει, κατὰ τὴν τάξιν τῶν ὑποχρεώσεων, εἰς τὰς ὁμάδας τῶν πτωχευσάντων συνοφειλετῶν τῶν δικαιουμένων ν' ἀποζημιωθῶσι παρὰ τῶν λοιπῶν.

Ἀρθ. 641.—Ἄν ὁ κομιστὴς δικαιογράφων ἀλληλεγγύων μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ ἄλλων συνυποχρέων προσώπων ἔλαβε πρὸ τῆς πτωχεύσεως μέρος τῆς πιστώσεώς του, δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὴν ὁμάδα, εἰμὴ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ προκαταβληθέντος αὐτοῦ ποσοῦ, διατηρῶν διὰ τὸ εἰσέτι ὀφειλόμενον αὐτῷ κατάλοιπον τὰ δικαιώματά του κατὰ τοῦ συνοφειλέτου ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ. Ὁ ἐν μέρει πληρώσας συνοφειλέτης ἢ ἐγγυητὴς περιλαμβάνεται εἰς τὴν αὐτὴν ὁμάδα δι' ὅσα ἐπλήρωσεν ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος. Διατηρεῖ μολαταῦτα ὁ πιστωτής

* Ἀναστασιάδου §§ 563 ἐπ., Δυοβουνιώτου §§ 259 ἐπ.

τὸ δικαίωμα νὰ προαφαιρέσῃ μέχρι τελείας ἐξοφλήσεως τῆς πιστώσεώς του τὸ εἰς τὸν συνοφειλέτην ἢ τὸν ἐγγυητὴν προωρισμένον μέρος· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἢ κατὰ τοῦ αὐτοῦ συνοφειλέτου ἢ ἐγγυητοῦ ἀγωγή τοῦ πιστωτοῦ περιορίζεται εἰς τὸ ποσόν, οὗτινος διατελεῖ εἰσέτι πιστωτῆς μετὰ τὴν λήψιν τῶν δύο μερισμάτων.

Ἄρθ. 642.—Ὁ συνοφειλέτης ἢ ἐγγυητής, ὅστις χάριν τῆς ἀναγωγῆς αὐτοῦ ἡσφαλίσθη δι' ὑποθήκης ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ πτωχεύσαντος ἢ ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ἐνεχύρον, περιλαμβάνεται εἰς τὴν ὁμάδα διὰ τὸ δι' ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου ἐξησφαλισμένον ποσόν. Τὸ δὲ ποσόν τοῦτο σύγχέεται μετὰ τοῦ ἐκ τῆς πτωχεύσεως ὑπὸ τοῦ πιστωτοῦ ἀπαιτουμένου, καὶ τὸ τίμημα τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων ἢ τῶν ἐνεχύρων ἀποδίδεται εἰς τὸν πιστωτὴν ἀπέναντι τοῦ εἰσέτι πρὸς αὐτὸν ὀφειλομένου.

Ἄρθ. 643.—Καὶ μετὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ οἱ πιστωταὶ διατηροῦσι τὴν ἀγωγήν αὐτῶν διὰ τὸ ὅλον τῆς πιστώσεώς των κατὰ τῶν συνοφειλετῶν ἢ τῶν ἐγγυητῶν τοῦ πτωχεύσαντος, καίτοι παραδεχθέντες ἐκουσίως τὸν δικαστικὸν συμβιβασμόν.

Τμῆμα Δεύτερον

Περὶ τῶν δι' ἐνεχύρου ἢ διὰ προνομίου ἐπὶ τῶν κινητῶν ἐξησφαλισμένων πιστωτῶν *

Ἄρθ. 644.—Ὅσοι τῶν πιστωτῶν τοῦ πτωχεύσαντος εἰσὶν ἐγκύρως ἡσφαλισμένοι δι' ἐνεχύρου δὲν ἐγγράφονται εἰς τὴν ὁμάδα τῶν εἰμῇ χάριν ὑπομνήσεως.

Ἄρθ. 645.—Οἱ σύνδικοι δύνανται πάντοτε, τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ, νὰ παραλάβωσι τὸ ἐνεχύρον ὑπὲρ τῆς πτωχεύσεως, πληρώνοντες τὸ χρέος. Ἐὰν οἱ σύνδικοι δὲν παραλάβωσι τὸ ἐνεχύρον καὶ πωληθῇ ὑπὸ τοῦ πιστωτοῦ εἰς τιμὴν ὑπερβαίνουσαν τὴν πίστωσιν, τὸ περιπλέον ἀποδίδεται εἰς τοὺς συνδίκους. Ἐὰν τὸ τίμημα εἶναι ἔλαττον τῆς πιστώσεως, ὁ ἐνεχυροῦχος

* Ἀναστασιάδου, §§ 501, 521, Δυοβουνιώτου, §§ 315 ἐκ.

πιστωτὴς πληρώνεται διὰ τὸ περιπλέον συμμέτρως ὡς ἀνέγγυος πιστωτὴς.

Ἀρθ. 646.—Οἱ μισθοὶ τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πτωχεύσαντος διατελεσάντων ἐργατῶν δι' ἓνα μῆνα πρὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως κατατάσσονται ὡς προνομιούχοι κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 940 § 4 τῆς πολιτ. δικονομίας ὀριζομένην διάταξιν. Οἱ εἰς τοὺς ἐμπορικοὺς ὑπαλλήλους ὀφειλόμενοι μισθοὶ διὰ τοὺς πρὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως ἕξ μῆνας κατατάσσονται ὡσαύτως ὡς προνομιούχοι κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν*.

Ἀρθ. 647.—Οἱ σύνδικοι παραδίδουσι πρὸς τὸν εἰσηγητὴν κατάλογον τῶν πιστωτῶν τῶν ἀντιποιουμένων προνόμιον ἐπὶ τῶν κινητῶν, ὃ δὲ εἰσηγητὴς διατάσσει, κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ πληρωθῶσιν οἱ πιστωταὶ οὗτοι ἐκ τῶν πρώτων χρημάτων, ἅτινα ἤθελον συναχθῇ. Ἐὰν ἀναφῶσι διενέξεις, ἀποφασίζονται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου κατὰ τὸ ἄρθρον 591.

Τμῆμα τρίτον

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐνυποθήκων πιστωτῶν

Ἀρθ. 648.—Ἐὰν τὸ τίμημα τῶν ἀκινήτων διανεμηθῇ πρὸ τοῦ τιμήματος τῶν κινητῶν ἢ καὶ συγχρόνως, οἱ προνομιούχοι ἢ ἐνυπόθηκοι πιστωταί, οἱ μὴ ἀποπληρωθέντες ἐκ τοῦ τιμήματος τῶν ἀκινήτων, συντρέχουσιν ὡς πρὸς τὰ πρὸς αὐτοὺς εἰσέτι ὀφειλόμενα ποσὰ μετὰ τῶν ἀνεγγύων πιστωτῶν εἰς τὴν διανομὴν τῶν εἰς τὴν ὁμάδα τῶν τελευταίων τούτων ἀνηκόντων χρημάτων, μετὰ προηγουμένην τῶν πιστώσεων τούτων ἐξέλεξις καὶ ἔνορκον βεβαίωσιν κατὰ τοὺς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις διαγραφομένους τύπους.

Ἀρθ. 649.—Ἐὰν πρὸ τῆς διανομῆς τοῦ τιμήματος τῶν ἀκινήτων, ἐνεργηθῶσι χρηματικαὶ διανομαὶ ἐκ τοῦ τῶν κινητῶν, οἱ προνομιούχοι ἢ οἱ ἐνυπόθηκοι πιστωταὶ μετὰ τὴν προηγουμέ-

* Ρόκα, Τὸ προνόμιον τῶν ἐκ μισθῶν ὀπαιτήσεων ἐν τῇ πτωχεύσει τοῦ ἐργοδότου, 1949.

νην ἐξέλεγξιν καὶ ἔνορκον βεβαίωσιν τῶν πιστώσεων αὐτῶν, συντρέχουσιν εἰς αὐτὰς κατὰ λόγον ὀλοκλήρου τῆς πιστώσεώς των, ἐνεργουμένων, χρείας τυχούσης, τῶν κατωτέρω ἀφαιρέσεων.

Ἄρθ. 650.—Ἐάν οἱ προνομιούχοι ἢ οἱ ἐνυπόθηκοι πιστωταὶ καταταχθῶσιν ἐπωφελῶς ἐπὶ τοῦ τιμήματος τῶν ἀκινήτων διὰ τὸ σύνολον τῶν πιστώσεών των, ἡ ἀνεγγυος ὁμὰς ὑποκαθίσταται ἀντ' αὐτῶν διὰ τὰς δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ληφθεῖσας παρ' αὐτῶν ποσότητας.

Ἄρθ. 651.—Ἐάν οἱ προνομιούχοι ἢ οἱ ἐνυπόθηκοι πιστωταὶ καταταχθῶσιν ἐπὶ τοῦ τιμήματος τῶν ἀκινήτων ὡς πρὸς μέρος μόνον τῶν πιστώσεων αὐτῶν, τὰ ἐπὶ τῆς ἀνεγγύου ὁμάδος δικαιώματα αὐτῶν κανονίζονται ὀριστικῶς κατὰ λόγον τοῦ μετὰ τὴν κατάταξιν ὑπολειπομένου μέρους τῆς πιστώσεώς των, ἡ δὲ ἐγγχειρόγραφος ὁμὰς ὑποκαθίσταται ἀντ' αὐτῶν δι' ὅσον οὗτοι ἔλαβον κατὰ τὸ ἄρθρον 650 ἐπέκεινα τῆς ἀναλογίας τοῦ μὴ κατασχεθέντος μέρους τῆς πιστώσεώς των.

Ἄρθ. 652.—Ὅσοι τῶν προνομιούχων ἢ ἐνυποθήκων πιστωτῶν δὲν τύχωσιν ἐπωφελοῦς καιατάξεως ἐπὶ τοῦ τιμήματος, θεωροῦνται ὡς ἄπλοϊ ἀνεγγυοὶ πιστωταί, καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰ ἀποτελέσματα τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ πασῶν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀνεγγύου ὁμάδος.

Τμήμα τέταρτον

Περὶ τῶν δικαιωμάτων εἰς γυναικὸς τοῦ πτωχεύσαντος *

Ἄρθ. 653.—Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τοῦ ἀνδρὸς ἡ γυνὴ ἀναλαμβάνει τὰ προικῶα καὶ ἐξώπροικα αὐτῆς ἀκίνητα, ἅτινα εἶχεν ἐν καιρῷ τῆς συνάψεως τοῦ γάμου, ὡς καὶ τὰ διαρκούντος αὐτοῦ ἐκ κληρονομίας ἢ ἐκ δωρεᾶς ἐν ζωῇ ἢ αἰτία θανάτου ἀποκτηθέντα· ὡσαύτως δὲ ἀναλαμβάνει τὰ κατ' ἀνταλλαγὴν ἢ ἀντικατάστασιν ἄλλων ἀκινήτων τῆς γυναικὸς ὑπ' αὐτῆς ἀποκτηθέντα, ἐάν ἡ ἀντικατάστασις συνωμολογήθῃ ἐν τῷ τῆς κτήσεως ἐγγράφῳ καὶ ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς γυναικὸς δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν.

Ἄρθ. 654.—Ἀναλαμβάνει ὡσαύτως ὅσα αὐτὴ καὶ ἐν ἰδίῳ αὐτῆς ὀνόματι ἀπέκτησεν ἀκίνητα διὰ χρημάτων, προερχομένων ἐκ τῆς ἐκποιήσεως

* Ἀναστασιάδου, §§ 483 ἐπ., Δυοβουνιώτου, §§ 367 ἐπ.

τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ γάμου ἀνιχνόντων αὐτῇ κτημάτων, ἢ ἐκ τῶν εἰρημένων κληρονομιῶν ἢ δωρεῶν, ἀρκεῖ μόνον νὰ δηλοῦται ὅτι τῷ τῆς κτήσεως ἐγγράφῳ ἢ χρῆσιν τῶν χρημάτων τούτων, καὶ ν' ἀποδεικνύεται δι' ἀπογραφῆς ἢ διὰ παντὸς ἄλλου ἐγγράφου ἔχοντος βεβαίαν χρονολογίαν, πόθεν ταῦτα ἐπήγαγαν.

Ἀρθ. 655.—Ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ διαλαμβανομένης περιπτώσεως ὁ νόμος τεκμαίρεται, ὅτι τὰ παρὰ τῆς γυναικὸς τοῦ πτωχεύσαντος ἀποκτηθέντα κτήματα ἀνήκουσιν εἰς τὸν σύζυγόν της, ἐπληρώθησαν ἐκ τῶν χρημάτων του, καὶ πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὴν ἐνεργητικὴν περιουσίαν τοῦ πτωχεύσαντος, διατηρουμένου εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ δικαιώματος ν' ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον.

Ἀρθ. 656.—Ἡ γυνὴ ἀναλαμβάνει αὐτοῦσία τὰ ἐν τῷ γαμικῷ συμφώνῳ σημειούμενα κινητὰ προικῶα ἢ ἐξώπροικα, ἢ ὅσα ἀπέκτησεν ἐκ δωρεᾶς ἢ κληρονομίας, ἐὰν ἡ ταυτότης αὐτῶν ἀποδεικνύεται δι' ἀπογραφῆς ἢ ἄλλης πράξεως ἐχούσης βεβαίαν χρονολογίαν. Ἐὰν τὰ κινητὰ τῆς γυναικὸς ἐπωλήθησαν καὶ διὰ τοῦ τιμήματος αὐτῶν ἡγοράσθησαν ἄλλα ἢ καθ' οἷον διήποτε ἄλλον τρόπον ἀντικατεστάθισαν δι' ἄλλων κινητῶν ἢ ἀκινήτων, ἡ γυνὴ δύναται νὰ ἐνασκήσῃ τὴν ἐπὶ ἀπολήψει ἀγωγὴν της, ἐὰν ἡ ἀντικατάστασις βεβαιούται δι' ἐγγράφου ἔχοντος βεβαίαν χρονολογίαν. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ παρόντος ἀρθρου, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ Πολ. Δικονομίᾳ ὀριζομένων ἄλλων τρόπων, ἡ βεβαία χρονολογία δύναται νὰ προκύψῃ ὡς πρὸς τὰ χρεώγραφα καὶ ἐκ τῆς καταχωρίσεως αὐτῶν ἐν τοῖς βιβλίοις δημοσίων καταστημάτων, ἀωνύμων ἐταιρειῶν καὶ κατὰ μετοχὰς ἑτερορρυθμῶν. Ἐν ἑλλείψει τῆς ἀποδείξεως ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς κατεχόμενα κινητὰ ἀνήκουσιν εἰς τὴν ὁμάδα τῶν πιστωτῶν, ἐπιφυλαττομένου εἰς τὸν εἰσηγητὴν τοῦ δικαιώματος νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τοὺς συνδίκους, ἐπὶ τῇ προτάσει αὐτῶν καὶ κατ' αἴτησιν τῆς γυναικὸς τοῦ πτωχεύσαντος, νὰ τῇ παραδώσῃ τὰ πρὸς χρῆσιν αὐτῆς ἀναγκαῖα ἱμάτια καὶ ὀθόνια, τηρουμένης οὐχ ἥττον τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρου 516.

Ἀρθ. 657.—Ἡ γυνὴ δὲν δύναται νὰ ἐγείρῃ τὴν ἐκ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρων 653 καὶ 651 πηγόζουσαν περὶ ἀπολήψεως ἀγωγὴν, εἰμὴ ἀναδεχομένη τὰς νομίμως βαρυνούσας τὰ κτήματα ἀπαιτήσεις καὶ ὑποθήκας.

Ἀρθ. 658.—Ἀν τυχὸν ἡ γυνὴ ἐπλήρωσε χρῆν τοῦ ἀνδρὸς, ὑπάρχει κατὰ νόμον τεκμήριον ὅτι ἡ πληρωμὴ ἐγένετο διὰ χρημάτων αὐτοῦ, ὅθεν οὐδεμίαν δύναται νὰ ἐγείρῃ κατὰ τῆς πτωχεύσεως ἀγωγὴν, ἐκτὸς ἐὰν ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον κατὰ τὸ ἀρθρον 655. Ἡ γυνὴ τοῦ πτωχεύσαντος κατατάσσεται μεταξὺ τῶν πιστωτῶν τῆς πτωχεύσεως διὰ τὸ τίμημα τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γάμου ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀπαλλοτριωθέντων πραγμάτων αὐτῆς.

Ἀρθ. 659.—Ἡ γυνή, ἥς ὁ ἀνὴρ ἦτο ἔμπορος κατὰ τὴν τέλεισιν τοῦ γάμου, ἢ, μὴ ἔχων τότε ἐπάγγελμα, ἡσπάσθῃ τὸ ἐμπόριον ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἔτους, δὲν δύναται, ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως αὐτοῦ, νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν, λόγῳ τῶν ἐν τῷ γαμικῷ συμφώνῳ ὑπὲρ αὐτῆς διαλαμβανομένων

μερδῶν· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει οὐδ' οἱ δανεισταὶ δύνανται νὰ ὀφελῇ-
θῶσιν ἐκ τῶν παρὰ τῆς γυναικὸς πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ αὐτοῦ συμφώ-
νου γενομένων δωρημάτων.

Νόμ. 2783]1941. Εἰσαγωγικὸς Νόμος τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος

Ἄρθ. 115.—Τὰ ἄρθρα 653 καὶ 659 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου ἀντικαθίσταν-
ται ὡς ἑξῆς : «Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τοῦ ἀνδρὸς ἢ γυνῆ, ἐπιφυλασ-
σομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθ. 1132 τοῦ Ἀστ. Κώδ., ἀναλαμβάνει : 1)
τὴν διαχείρισιν καὶ κυριότητα τῶν κατὰ τὸ ἄρθ. 1113 § 1 καὶ 1413 τοῦ
Ἀστ. Κώδ. παρὰ τῷ ἀνδρὶ εὐρισκομένων εἴτε ἀκινήτων εἴτε κινήτων περι-
γραφομένων ἐν τῷ προικοσυμφώνῳ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῶν ἐξ ἐναλ-
λαγῆς προερχομένων, ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύεται δι' ἐγγράφου βεβαίως χρονο-
λογίας ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς γυναικὸς εἰς ἐναλλαγὴν δοθὲν δὲν εἶχεν ἀποκτηθῇ
διὰ χρημάτων τοῦ ἀνδρός· 2) τὴν διαχείρισιν τῶν εἰς προῖκα ἐπιδοθέντων
καὶ παρὰ τῷ ἀνδρὶ εὐρισκομένων εἴτε ἀκινήτων εἴτε κινήτων περιγραφο-
μένων ἐν τῷ προικοσυμφώνῳ, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸ ἄρθ. 1411 τοῦ Ἀστ. Κώδ.
ἢ κυριότης δὲν μετεβιβάσθη εἰς τὸν ἄνδρα. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῶν ἐξ
ἐναλλαγῆς προερχομένων ἐὰν ἀποδεικνύεται δι' ἐγγράφου βεβαίως χρονο-
λογίας ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς γυναικὸς εἰς ἐναλλαγὴν δοθὲν δὲν εἶχεν ἀποκτηθῇ
διὰ χρημάτων τοῦ ἀνδρός.—Ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθ.
1396 § 2 τοῦ Ἀστ. Κώδ., πᾶσα ἄλλη περιουσία τῆς γυναικὸς τεκμαίρεται
ὑπὲρ τῆς ὁμάδος τῶν δανειστῶν ὡς κτηθεῖσα διὰ χρημάτων τοῦ ἀνδρὸς
καὶ ὡς ἀνήκουσα εἰς αὐτόν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποδεικνύεται δι' ἐγγράφου φέ-
ροντος βεβαίαν πρὸς τῆς ὑπόπτου περιόδου χρονολογίαν ὅτι ἡ περιουσία
αὕτη ἀνήκει εἰς τὴν γυναῖκα, ἀποκτηθεῖσα οὐχὶ διὰ χρημάτων τοῦ ἀνδρὸς
ἢ ἐκ δωρεᾶς τούτου πρὸς αὐτήν». Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου ἔχει
ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστ. Κώδ. κηρυσσομένων
πτωχεύσεων καὶ ἐφ' ὅσον ὁ γάμος τελεῖται μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τούτου.

Κεφάλαιον Ζ'. — Περὶ τῆς μεταξὺ τῶν πιστωτῶν διανομῆς καὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν κινήτων

Ἄρθ. 660.—Τὰ ἐκ τῶν κινήτων τοῦ πτωχεύσαντος χρήματα, ἀφαίρου-
μένων τῶν δικαστικῶν καὶ τῶν χάριν τῆς διοικήσεως τῆς πτωχεύσεως ἐξό-
δων καὶ καταβολῶν, τῶν πρὸς τὸν πτωχεύσαντα καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐ-
τοῦ δοθέντων βοηθημάτων, καὶ τῶν πληρωθέντων πρὸς τοὺς προνομιοῦχους,
διανέμονται μεταξὺ ἀπάντων τῶν πιστωτῶν, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐξελεγχθει-
σῶν καὶ ἐνόρκω, βεβαιωθείσων πιστώσεών των. Ἐπὶ τούτῳ οἱ σύνδικοι παρα-
δίδουσι κατὰ μῆνα πρὸς τὸν εἰσηγητὴν ἐκθεαὶν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς
πτωχεύσεως καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῷ ταμίῳ χρημάτων, ὁ δὲ εἰσηγητὴς

* Ἀναστασιάδου, § 398.

διατάσσει, χρειᾶς καλούσης, νὰ γενῇ μεταξὺ τῶν πιστωτῶν διανομή, ἥς ὀρίζει τὸ ποσόν, φροντίζων νὰ εἰδοποιηθῶσιν ἅπαντες οἱ πιστωταί.

"Αρθ. 661.—Οὐδεμία διανομή γίνεται μεταξὺ τῶν ἐντὸς τοῦ κράτους διαμενόντων πιστωτῶν, χωρὶς νὰ φυλαχθῇ τὸ μέρος, τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸς ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἀναφερομένας πιστώσεις τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους διαμενόντων, ἂν καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διανομῆς αἱ πιστώσεις αὗται δὲν ἐγένοντο εἰσέτι δεκταὶ εἰς τὸ παθητικὸν τῆς πτωχεύσεως. Ἐὰν τοιαῦται πιστώσεις δὲν ἀναφέρονται ὀρισμένως ἐν τῷ ἰσολογισμῷ, ὃ εἰσηγητῆς ὀρίζει τὴν φυλακτέαν ποσότητα, μὴ κωλυομένης τῆς εἰς τὸ δικαστήριον προσφυγῆς τῶν συνδίκων.

"Αρθ. 662.—Τὰ ὑπὲρ τῶν ἐκτὸς τοῦ κράτους πιστωτῶν φυλασσόμενα ποσὰ μένουσιν ἐν τῷ δημοσίῳ ταμείῳ ἢ τῷ τῆς Ἐθνικῆς, Ἰονικῆς ἢ Πιστωτικῆς Τραπεζῆς, μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 583 ὀριζομένης προθεσμίας. Ἐὰν δὲ οὗτοι δὲν ὑποβάλλωσιν εἰς ἐξέλεγχιν τὰς πιστώσεις αὐτῶν, κατὰ τοὺς περὶ τούτου ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου, τὰ δι' αὐτοὺς φυλαχθέντα ποσὰ διανέμονται μεταξὺ τῶν ἀναγνωρισθέντων πιστωτῶν. Ὡσαύτως φυλάσσονται τὰ ἀνήκοντα ποσὰ ὡς πρὸς τὰς πιστώσεις, ὧν ἡ παραδοχὴ δὲν ἀπεφασίσθη εἰσέτι ὀριστικῶς. Οἱ ἐκ τῶν φυλαχθέντων τούτων ποσῶν παραγόμενοι τόκοι ἀνήκουσιν εἰς τοὺς πιστωτάς, ὑπὲρ ὧν ἐφυλάχθησαν. Ἐν πάσῃ περικτώσει τὰ ἔξοδα καὶ οἱ κίνδυνοι τῶν φυλασσόμενων ποσῶν ὀρῶσι τοὺς πιστωτάς.

"Αρθ. 663.—Οὐδεμία πληρωμὴ γίνεται ὑπὸ τῶν συνδίκων, ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇ τὸ καταστατικὸν τῆς πιστώσεως ἐγγραφικῶς. Οἱ σύνδικοι σημειοῦσιν ἐπὶ τοῦ δικαιογράφου τὴν παρ' αὐτῶν γενομένην ἢ διαταχθεῖσαν πληρωμὴν. Ἐὰν εἶναι ἀδύνατος ἡ προσαγωγή τοῦ δικαιογράφου, ὃ εἰσηγητῆς δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν πληρωμὴν ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει ἀποσπάσματος τῆς περὶ ἐξελέγξεως τῆς πιστώσεως ἐκθέσεως. Ὁ πιστωτὴς ἐξοφλεῖ τὸν περὶ διανομῆς κατάλογον ὑπογραφόμενος ἐν τῷ περιθωρίῳ.

"Αρθ. 664.—Ἡ ἐννοσις, κλητευθέντος νομίμως τοῦ πτωχεύσαντος, δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τὴν ἄδειαν νὰ συνομολογήσῃ τὴν ἐν ὁμαδί ἐκποίησιν καθόλου ἢ ἐν μέρει τῶν ὑπολειπομένων κινήτων καὶ τῶν μὴ εἰσπραχθεῖσων πιστώσεων, ἐπιμελεία τῶν συνδίκων. Ἐκαστος πιστωτῆς δύναται νὰ προκαλέσῃ διὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τὴν πρὸς τὸν διαληφθέντα σκοπὸν διάσκεψιν τῆς ἐνώσεως.

Κεφάλαιον Η'. — Περὶ τῆς πωλήσεως τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος

"Αρθ. 665.—Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως ἀποφάσεως οἱ πιστωταὶ δὲν δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκποίησιν τῶν ἀκινήτων, ἐφ' ὧν δὲν ἔχουσι προνόμιον ἢ ὑποθήκην. Οἱ προνομιοῦχοι ἢ ἐνυπόθηκοι πιστωταὶ δὲν δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν

ὑπεγγύων αὐτοῖς ἀκινήτων, ἐὰν ἡ πίστωσης αὐτῶν δὲν κατέστη ληξιπρόθεσμος.

Ἄρθ. 666.—Ἐὰν πρὸ τῆς ἐνώσεως δὲν ἤρξατο τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν προνομιούχων ἢ ἐνυποθήκων πιστωτῶν ἀναγκαστικὴ ἐκποίησις τῶν ἀκινήτων, μόνοι οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ ἐνεργήσωσι τὴν πώλησιν αὐτῶν· ὀφείλουσι δὲ νὰ προβῶσιν εἰς αὐτὴν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, δι' ἀδείας τοῦ εἰσηγητοῦ, φυλαττομένων τῶν περὶ τῆς ἐκποιήσεως τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῶν ἀνηλίκων διαγραφομένων διατυπώσεων.

Ἄρθ. 667.—Καὶ οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ ὑπερθεματίσωσιν.

Κεφάλαιον Θ'. — Περὶ διεκδικήσεως *

Ἄρθ. 668.—Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως δύνανται νὰ διεκδικηθῶσι τὰ μὴπω πληρωθέντα ἐμπορικὰ γραμμάτια ἢ ἄλλα χρεώγραφα, ἅτινα ἤθελον εὑρεθῇ αὐτούσια ἐν τῷ χαρτοφυλακείῳ τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς κηρυτtrύσεως τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ἐὰν ἀπεστάλησαν ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου πρὸς τὸν πτωχεύσαντα μετ' ἀπλῆν ἐντολὴν νὰ ἰὰ ἐξαργυρώσῃ καὶ νὰ φυλάττῃ τὴν ἀξίαν αὐτῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀποστολέως, ἢ ἂν ἦσαν εἰδικῶς προωρισμένα ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ρητὰς πληρωμάς.

Ἄρθ. 669.—Δύνανται νὰ διεκδικηθῶσιν, ἐνόσω ὑπάρχουσιν ἀναλλοιώτα, καθόλου ἢ ἐν μέρει, ἐμπορεύματα, ἅτινα παρεδόθησαν πρὸς τὸν πτωχεύσαντα λόγῳ παρακαταθήκης ἢ διὰ νὰ πωληθῶσι διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἀποστολέως. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει δύνανται νὰ γίνῃ διεκδικήσεις καὶ τοῦ τιμῆματος τῶν εἰρημένων ἐμπορευμάτων ἢ μέρους αὐτοῦ. ἂν εἰσέτι δὲν ἐπληρώθῃ διὰ χρημάτων ἢ ἄλλως, ἢ δὲν κατεχωρίσθῃ εἰς τὸν μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ ἀλληλόχρεον λογαριασμὸν ἢ δὲν συνεψηφίσθῃ μεταξὺ αὐτῶν.

Ἄρθ. 670.—Τὰ πρὸς τὸν πτωχεύσαντα ἀποσταλέντα ἐμπορεύματα δύνανται ὡσαύτως νὰ διεκδικηθῶσιν, ἐνόσω δὲν παρεδόθησαν εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ ἢ ἐν δημοσίαις ἀποθήκαις εἰς

* Ἀναστασιάδου, §§ 470 ἐπ., Δυοβουνιώτου, §§ 291, 297 ἐπ.

τὴν διάθεσιν αὐτοῦ ἢ εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ παραγγελιοδόχου αὐτοῦ, τοῦ ἐπιφορτισμένου τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ πτωχεύσαντος ἐκποίησιν των· δὲν εἶναι μολαταῦτα δεκτὴ ἢ διεκδικήσις, εἰὰν πρὶν φθάσῃσι τὰ ἐμπορεύματα, ἐπωλήθησαν ἀδόλως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμολογιῶν, φορτωτικῶν ἢ ἀγωγιαστρηρίων ὑπογεγραμμένων παρὰ τοῦ ἀποστολέως. — Γενομένης διεκδικήσεως, ὁ διεκδικῶν ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν τοῦ πτωχεύσαντος τὰς τυχόν καταβληθείσας ποσότηας ἢ ὅσα οὗτος ἐπλήρωσε τυχόν ἔνεκα ναύλου, ἀγωγίου, παραγγελίας, ἀσφαλείας ἢ ἄλλων ἐξόδων, ἢ νὰ πληρώσῃ τὰ ἔνεκα τοιούτων ἀπαιτήσεων ὀφειλόμενα.

Ἀρθ. 671. — Δύνανται νὰ κρατηθῶσιν ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ τὰ παρ' αὐτοῦ πωληθέντα, ἀλλὰ μήπω παραδοθέντα πρὸς τὸν πτωχεύσαντα, μήτε ἀποσταλέντα πρὸς αὐτὸν ἢ πρὸς τρίτον τινὰ διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ ἐμπορεύματα.

Ἀρθ. 672. — Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν δύο προηγουμένων ἄρθρων οἱ σύνδικοι δύνανται τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ, ν' ἀπαιτήσωσι τὴν παράδοσιν τῶν ἐμπορευμάτων πληρώνοντες πρὸς τὸν πωλητὴν τὸ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ πτωχεύσαντος συμφωνηθὲν τίμημα.

Ἀρθ. 673. — Οἱ σύνδικοι δύνανται, τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ, νὰ παραδεχθῶσι τὰς περὶ διεκδικήσεως αἰτήσεις· ἐγερθείσης δὲ διενέξεως ἐκ μέρους τινὸς πιστωτοῦ, τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ. Ἐπὶ ἀντικειμένων ἀξίας ἀνωτέρας τῶν ἑξακοσίων δραχμῶν, ἡ ἔγκρισις τοῦ εἰσηγητοῦ καθίσταται ὑποχρεωτικὴ μόνον μετὰ δικαστικὴν ἐπικύρωσιν, γενομένην ὑπὸ τοῦ ἐμποροδικείου ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ, καὶ κλητευθέντος τοῦ πτωχεύσαντος· ἡ δὲ πρὸς τὸν πτωχεύσαντα κλήσις γνωστοποιεῖται καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος.

Κεφάλαιον Γ'. — Περὶ ἀνακοπῆς καὶ ἐφέσεως κατὰ τῶν ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως ἐκδιδομένων ἀποφάσεων *

Ἀρθ. 674. — (Ν. 1189]1938, ἄρθ. 2). — 1. Ἡ ἀπόφασις ἡ κη-

* Ἀναστασιάδου, § 934, Δυοβουνιώτου §§ 125 ἐπ., κατ. ὑπὸ ἀρθ. 707.

ρύττουσα τὴν πτώχευσιν καὶ ἡ ἀπόφασις ἡ ὀρίζουσα προγενέστερον χρόνον παύσεως πληρωμῶν ὑπόκεινται εἰς πτωχευτικὴν ἀνακοπὴν ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου, ἀσκουμένην, α') ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος, β') ὑπὸ παντὸς ἄλλου ἐνδιαφερομένου, ἐντὸς προθεσμίας τριακονθήμερου.—2. Ἡ προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς χρονολογίας τοῦ φύλλου τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ παρόντος νόμου δελτίου, * ἐν ᾧ ἐδημοσιεύθη ἡ ἀπόφασις.—3. Ἡ ἀνακοπὴ ἀτιυθύνεται κατὰ τοῦ συνδίκου.

* Ἀρθ. 675.—(Ὅρα Ν. 635]1937, ἄρθ. 4, κατωτ. ὑπὸ ἄρθ. 707 Ἑμπ. Ν.).

* Ἀρθ. 676.—Ἡ ἔφεσις κατὰ τῶν ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως ἐκδιδομένων ἀποφάσεων γίνεται ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς νομίμου ἐπιδόσεως, τηρουμένων τῶν διατάξεων περὶ ἀποστάσεως.

* Ἀρθ. 677.—(Ὅρα ἄρθ. 9 Ν. 635]1937, κατωτ. ὑπὸ ἄρθ. 707 Ἑμπ. Ν.).

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΕΡΙ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑΣ

Κεφάλαιον Α'. — Περὶ ἀπλῆς χρεωκοπίας

* Ἀρθ. 678.—Περὶ ἀπλῆς χρεωκοπίας δικάζουσιν οἱ πλημμελειοδίκαι ἐπὶ τῇ ἐγκλήσει τῶν συνδίκων ἢ τινος τῶν πιστωτῶν τοῦ πτωχεύσαντος, ἡ αὐτεπαγγέλτως καταδιώκοντος τοῦ εἰσαγγελέως, ἐφαρμοζομένων τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου. Ἐπιτρέπεται δὲ τοῖς συνδίκοις πάντοτε ἰδιωτικὴ κατηγορία, ὡς καὶ πολιτικὴ ἀγωγὴ, ἥτις ὅμως περιορίζεται εἰς τὴν δίωξιν τῆς κατηγορίας, αἱ δὲ πολιτικαὶ ἀπαιτήσεις χωρίζονται κατὰ τὸ ἄρθρον 694.

* Ἀρθ. 679.—Κηρύσσεται ἄπλοῦς χρεωκόπος πᾶς πτωχεύσας ἔμπορος ὅστις ἠθέλην εὐρεθῆ εἰς μίαν τῶν ἐξῆς περιπτώσεων. 1) Ἐὰν αἱ προσωπικαὶ ἢ αἱ οἰκιακαὶ αὐτοῦ δαπάναι κριθῶσιν ὑπερβολικαί. 2) Ἐὰν ἐδαπάνησε μεγάλας ποσότητας εἰς παίγνια ἢ εἰς ἐπιχειρήσεις καθαρῶς ἐκ τῆς τύχης ἐξαρτωμένας, εἰς εἰκονικὰς συναλλαγὰς τοῦ χρηματιστηρίου ἢ ἐπὶ ἐμπορευμάτων. 3) Ἐὰν, σκοπῶν ν' ἀναβάλλῃ τὴν κήρυξιν τῆς πτωχεύσεώς του, ἡγόρασεν, ἵνα μεταπωλήσῃ ἐμπορεύματα κατωτέρω τῆς ἀγοραίας ἀξίας, ἢ, πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, συνήψε δάνεια, ἔθεσεν εἰς κυκλοφορίαν ἐμπορικὰ γραμμάτια, ἢ κατέφυγεν εἰς ἄλλα ἐπιζημία μέσα πρὸς εὐρεσιν χρημάτων. 4) Ἐὰν μετὰ τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν ἐπλήρωσε πιστωτὴν

* Κατωτ. ὑπὸ ἄρθ. 707.

τινα πρὸς βλάβην τῆς ομάδος. 5) Ἐάν ἡθελε παραλείπει τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 526 ἐπιβαλλομένην δήλωσιν ἢ ποιήσῃται ταύτην ἀκαίρως.

"Αρθ. 680.—Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως εταιρείας, καταδιώκονται ἐπὶ ἀπλῇ χρεωκοπίᾳ οἱ διαχειρισταὶ αὐτῆς, ἐάν παρημέλῃσαν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 13—46 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου διαγραφομένων διατυπώσεων, ἢ ἐάν ἐξ ὑπαιτιότητος αὐτῶν ἐπῆλθεν ἡ πτώχευσις τῆς εταιρείας.

"Αρθ. 681.—Καταδιώκεται ἐπὶ ἀπλῇ χρεωκοπίᾳ ὁ πτωχεύσας μεσίτης ἢ κολλυβιστής.

"Αρθ. 682.—Δύναται νὰ κυταδιωχθῇ ἐπὶ ἀπλῇ χρεωκοπίᾳ πᾶς πτωχεύσας ἔμπορος διατελὼν ἐν τινι τῶν ἐξῆς περιπτώσεων .1) Ἐάν διὰ λογαριασμὸν τρίτων καὶ ἀνευ ἀντιτίμου συνήψε χρηματικὰς ὑποχρεώσεις, κρινομένας ὑπερβολικὰς ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν, εἰς ἣν εὐρίσκετο, ὅτε συνεβάλλετο. 2) Ἐάν κηρυχθῇ ἐκ νέου εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, πρὶν ἐκπληρώσῃ τὰς ἐκ τοῦ προτέρου συμβιβασμοῦ ὑποχρεώσεις του. 3) Ἐάν ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 526 ἐπιβαλλομένη δήλωσις δὲν φανερώνῃ τὰ ὀνόματα ἀπάντων τῶν ἀλληλεγγύων συνεταίρων, ἢ ἐάν ἐντὸς τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ὀριζομένου δεκαπενθήμερου δὲν ἡθελε καταθέσει τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 527 ὀριζόμενα ἔγγραφα, ὡς καὶ τὰ ἔμπορικὰ βιβλία. 4) Ἐάν ἀνευ νομίμου κωλύματος δὲν ἐμφανίζηται αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τῶν συνδίκων κατὰ τὰς ὀριζόμενας περιπτώσεις καὶ προθεσμίας, ἢ ἐάν, τυχὼν προπεμπτηρίου δὲν ὑπέηκουσεν εἰς τὴν διαταγὴν νὰ ἐμφανισθῇ. 5) Ἐάν δὲν ἐτήρησε τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου διαγραφόμενα ἔμπορικὰ βιβλία καὶ δὲν συνέταξεν ἔγκαιρως ἀκριβῆ ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας του, ἢ τὰ βιβλία καὶ ἡ ἀπογραφὴ αὐτοῦ εἶναι ἀτελῆ καὶ ἄτακτα, ἢ δὲν παριστάνωσι τὴν ἀληθῆ ἐνεργητικὴν καὶ παθητικὴν αὐτοῦ κατάστασιν, ἀλλ' ἀνευ δόλου, ἢ τὸ ἡμερολόγιον καὶ τὸ βιβλίον τῶν ἀπογραφῶν δὲν εἶναι μονογραφημένα κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου.

"Αρθ. 683.—Τὰ ἔξοδα τῆς ἐπὶ ἀπλῇ χρεωκοπίᾳ καταδιώξεως βαρύνουσι τὸ δημόσιον. Ἐάν ὅμως ἡ καταδιώξις γίνῃ ἐπὶ τῇ ἰδιωτικῇ κατηγορίᾳ τῶν συνδίκων, τα ἔξοδα δύναται ἐν περιπτώσει ἀθώσεως νὰ καταψηφισθῶσι κατὰ τῆς ομάδος.—Ἡ ἐπὶ ἀπολήψει τῶν ἐξόδων κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος ἀπαίτησις δὲν δύναται νὰ ἐπιδιωχθῇ ὑπὸ τοῦ δημοσίου πρὸς βλάβην τῆς ομάδος, ἔξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν τὰ ἔξοδα κατεψηφίσθησαν κατ' αὐτῆς.—Τὸ δημόσιον δὲν δύναται ν' ἀπαίτησῃ τὴν καταβολὴν τῶν ἐξόδων κατὰ τοῦ συμβιβασθέντος πτωχεύσαντος, εἰμὴ μόνον μετὰ τὴν λήξιν τῶν πρὸς πληρωμὴν τῶν πιστωτῶν διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ συνομολογηθεῖσθαι προθεσμιῶν.

Κεφάλαιον Β'. — Περὶ δολίας χρεωκοπίας

"Αρθ. 684.—Κηρύσσεται δόλιος χρεωκόπος καὶ τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου πᾶς πτωχεύσας ἔμπορος, ὅστις ἡθέλεν ἀποκρύψῃ τὰ βιβλία του ἢ δολίως, ἀφαιρέσῃ, διαγράψῃ, ἢ ἀλλοιώσῃ τὸ περιε-

χόμενον αὐτῶν, ὅστις ἤθελεν ὑπεξαίρεσθαι ἢ ἀποκρύψει μέρος τοῦ ἐνεργητικοῦ του, ἢ διὰ τῶν βιβλίων ἢ ἐγγράφων αὐτοῦ, εἴτε δημοσίων εἴτε ἰδιωτικῶν, ἢ διὰ τοῦ ἰσολογισμοῦ του ἤθελε δολίως παραστήσῃ ἑαυτὸν ὀφειλέτην ποσῶν μὴ ὀφειλομένων.—Ἐπιτρέπεται δὲ ἰδιωτικὴ κατηγορία καὶ πολιτικὴ ἀγωγή κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 678 ἀκριβέστερον ὁρισμένα.

Ἄρθ. 685.—Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ἑταιρείας τινὸς καταδιώκονται ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπία καὶ τιμωροῦνται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου οἱ διαχειρισταὶ αὐτῆς. 1) Ἐὰν δολίως παρέλειψαν τὴν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ νόμου δημοσίευσιν τοῦ καταστατικοῦ. 2) Ἐὰν δηλώσωσι ψευδῶς τὸ ὑποσχεθὲν ἢ κατατεθὲν κεφάλαιον. 3) Ἐὰν καταβάλωσι πρὸς τοὺς συνεταίρους μερίσματα προφανῶς μὴ ὑπάρχοντα καὶ ἐλαττώσωσιν οὕτω τὸ ἑταιρικὸν κεφάλαιον. 4) Ἐὰν δολίως λάβωσι προκαταβολὰς ἀνωτέρας τῶν ὑπὸ τοῦ ἑταιρικοῦ καταστατικοῦ ὀριζομένων. 5) Ἐὰν δώσωσιν ἀφορμὴν εἰς τὴν πτώχευσιν τῆς ἑταιρείας ἐκ δόλου ἢ συνέπειā δολίων πράξεων.

Ἄρθ. 686.—Οὐδέποτε τὰ ἔξοδα τῆς ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπία καταδιώξεως καταψηφίζονται εἰς βάρος τῆς ὁμάδος.

Κεφάλαιον Γ'. — Περὶ κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων πραττομένων ἐν πτωχεύσει παρ' ἄλλων παρὰ τὸν πτωχεύσαντα

Ἄρθ. 687.—Καταδικάζονται εἰς τὰς ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπία ὀριζομένας ποινάς. 1) Ὅσοι κρὸς τὸ συμφέρον τοῦ πτωχεύσαντος ἐν γνώσει ἀφαιροῦσιν, ἀποκρύπτουσιν, ἢ ἀποσιωπῶσι κινητὴν ἢ ἀκίνητον αὐτοῦ περιουσίαν, ἐπιφυλαττομένων τῶν ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου προνοουμένων λοιπῶν περιπτώσεων περὶ συνεργῶν καὶ συναιτίων. 2) Ὅσοι δολίως πρυτύνωσι καὶ ἐνόρκως βεβαιώσωσιν ἐν ἰδίῳ ὀνόματι ἢ δι' ἄλλου προσώπου, προσπεποιημένα δάνεια διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐὰν ἀπὸ ἀπλήρητις τοῦ ὄρκου κατὰ τὸ ἄρθρον 589 ἀρκεῖ δολία βεβαίωσις. 3) Ὅσοι ἐνασκοῦντες τὸ ἐμπόριον ἐν ὀνόματι ἄλλου ἢ ὑπὸ ψευδὲς ὄνομα κατασταθῶσιν ἐνοχοὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 681 προνοουμένων πράξεων.

Ἄρθ. 688.—Ὁ σύζυγος, οἱ κατιόντες ἢ οἱ ἀνιόντες τοῦ πτωχεύσαντος καὶ οἱ κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν κηδεσται αὐτοῦ, οὔτινες ἐν γνώσει ἤθελον ὑπεξαίρεσθαι, ὑπεξαγάγει ἢ ἀποκρύψει πράγματα, ἀνήκοντα εἰς τὴν πτώχευσιν, ἄνευ συνεννοήσεως μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος, ὑποβάλλονται εἰς τὰς περὶ κλοπῆς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθ. 689.—Κατὰ τὰς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις προνοουμένας περιπτώσεις τὸ κατὰ τὴν κυρίαν δίκην ἡμετέριον δικαστήριον καὶ ἀθωωτικῆς οὔσης τῆς ἀποφάσεως, α') διατάσσει ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν εἰς τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν ἀπόδοσιν ὅλων τῶν ἀφαιρεθέντων πραγμάτων, ἀξιών καὶ ἀπαιτήσεων· β') ἀποφασίζει περὶ τῶν ζητουμένων ἀποζημιώσεων, προσδιορίζον τὸ μέρος αὐτῶν διὰ τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθ. 690.—Πᾶσα κατὰ τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν κατάχρησις ἐκ μέρους τινὸς τῶν συνδίκων ἢ διαχειριστῶν τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ

ἄρθρον 394 τοῦ ποινικοῦ νόμου. Τιμωρεῖται δὲ ἰδίως ὡς ἀπάτη κατὰ τὸ ἄρθρον 396 καὶ ἐπόμενα τοῦ ποινικοῦ νόμου, πᾶσα ψευδὴς παρὰστασις τῶν συνδίκων ἐπὶ βλάβῃ τοῦ πτωχεύσαντος ἢ τῶν πιστωτῶν, γινωμένη διὰ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 597 τοῦ παρόντος νόμου. Σύνδικος δὲ ἢ διαχειριστὴς τῆς πτωχεύσεως, πωλὼν πράγματα τῆς πτωχεύσεως καὶ ἀγοράζων ὁ ἴδιος αὐτὰ ἐμμέσως πρὸς βλάβην τῆς πτωχεύσεως, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν διπλάσιαν τῆς ὠφελείας του, καταβαλλομένην εἰς τὴν πτώχευσιν.—Πᾶσα δὲ δολία ἐμφάνισις μὴ ἀληθοῦς πιστωτοῦ εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 549 συνέλευσιν τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν οὐχὶ κατωτέραν τῶν τριῶν μηνῶν κοὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ προσπεποιημένον ποσόν.

Ἄρθ. 691.—Ὅστις τῶν πιστωτῶν συνομολογήσῃ, εἴτε μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος εἴτε μεθ' οἰουδήποτε ἄλλου προσώπου ἰδιαίτερα ὠφελήματα, χάριν τῆς ἐν ταῖς διασκέψεσι τῆς πτωχεύσεως ψήφου του, ἢ ὅστις συνάψῃ ἰδιαιτέραν συμφωνίαν, ἐξ ἧς προκύπτει ὑπὲρ αὐτοῦ ὄφελος, ἐπιβαρῦνον τὴν ἐνεργητικὴν περιουσίαν τοῦ πτωχεύσαντος, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τό πολὺ ἐνὸς ἔτους καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς δισχιλίας δραχμὰς. Δύναται νὰ ἐπιβληθῇ φυλάκισις μέχρι δύο ἔτων, ἐὰν ὁ πιστωτὴς εἶναι σύνδικος ἢ διαχειριστὴς τῆς πτωχεύσεως.

Ἄρθ. 692.—Τοιαῦται συμφωνίαι κηρύττονται περιπλέον ἄκυροι ὡς πρὸς ἅπαντας καὶ ὡς πρὸς αὐτὸν τὸν πτωχεύσαντα· ὁ πιστωτὴς ὑποχρεοῦται ν' ἀποδώσῃ εἰς ὅντινα ἀνήκει τὰς δυνάμει τῶν ἀκυρωθεῖσων συμφωνιῶν ληφθεῖσας ποσότητας καὶ ἀξίας.—Ὅσάκις ἡ ἀκύρωσις τῶν συμφωνιῶν τούτων ἐπιδιώκεται πολιτικῶς, ἡ δίκη φέρεται ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου.

Ἄρθ. 693.—Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἐκδοθεῖσα δυνάμει τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προηγουμένου κεφαλαίου, τοιχοκολλᾶται καὶ δημοσιεύεται κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 533 τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανομένους τύπους, δαπάνη τῶν καταδικασθέντων.

Κεφάλαιον Δ'. — Περὶ διοικήσεως τῆς περιουσίας ἐν περιπτώσει χρεωκοπίας

Ἄρθ. 694.—Εἰς ὅλας τὰς ἐπὶ ἀπλῇ ἢ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ καταδιώξεις αἱ πολιτικαὶ ἀγωγαί, ἐκτός τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 689 διαλαμβανομένων, χωρίζονται ἀπὸ τῆς ποινικῆς δίκης· ἅπασαι δὲ αἱ ὡς πρὸς τὴν περιουσίαν ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ὀριζόμεναι διατάξεις ἐκτελοῦνται, μηδὲν ἑπὶ λαμβανομένων αὐτῶν τῶν πλημμελειοδικείων ἢ κακουργιοδικείων.

Ἄρθ. 695.—Ὅφείλουσιν ἐν τούτοις οἱ σύνδικοι τῆς πτωχεύσεως νὰ παραδώσωσι πρὸς τὸν εἰσαγγελεὰ τὰ ἔγγραφα, δικαιόγραφα καὶ τὰς πληροφορίας, ὅσαι ἤθελον παρ' αὐτοῦ ζητηθῇ.—Τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ δικαιόγραφα, τὰ παρὰ τῶν συνδίκων διευθυνθέντα, μένουσι, διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεως, ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ δικαστηρίου πρὸς γνῶσιν τῶν διαφορομένων. Ἡ κοινοποίησις αὐτῶν γίνεται κατ' αἵτησιν τῶν συνδίκων, δυναμένων νὰ

λάβωσι ἰδιωτικά αὐτῶν ἀντίγραφα ἢ νὰ ζητήσωσιν ἐπίσημα παρὰ τοῦ γραμματέως. Τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ δικαιόγραφα, ὧν δὲν διετάχθη ἡ παρακατάθεσις ἀποδίδονται μετὰ τὴν ἀπόφασιν εἰς τοὺς συνδίκους ἐπὶ ἀποδείξει.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ἄρθ. 696—706.—Κατηγ. Νόμ. 635]1937, ἄρθ. 21.

Νόμος 635 «περὶ διατάξεων τινῶν πτωχευτικοῦ δικαίου», τῆς 17]24

¹Ἀπριλίου 1937.*

Κεφάλαιον Β'. — Περὶ ἀποκαταστάσεως **

Ἄρθ. 14.—Ὁ πτωχεύσας ἀποκαθίσταται, α') ἐὰν παρῇλθε δεκαετία ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως, *** β') ἐὰν ἐγένετο πτωχευτικὸς συμβιβασμὸς τελεσιδίκως ἐπικυρωθεὶς, γ') ἐὰν ἐξώφλησεν ἅπαντας τοὺς πτωχευτικοὺς πιστωτὰς κατὰ κεφάλαιον καὶ τοὺς μέχρι κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως τόκους, προσάγων εἴτε ἐξοφλητήρια εἴτε δῆλωσιν αὐτῶν ἔγγραφον ὅτι ἱκανοποιήθησαν.

Ἄρθ. 15.—1. Ἀπαγορεύεται ἡ πτωχευτικὴ ἀποκατάστασις τοῦ καταδικασθέντος ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ, ἐκτὸς ἐὰν ἐπῆλθε ποινικὴ ἀποκατάστασις.—2. Ἡ πτωχευτικὴ ἀποκατάστασις τοῦ καταδικασθέντος ἐπὶ ἀπλῇ χρεωκοπίᾳ εἶναι δυνατή διὰ τὸν πρόεδρον.—3. Ἡ ἔγερσις τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς ἐπὶ ἀπλῇ ἢ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ δὲν κωλύει τὴν πτωχευτικὴν ἀποκατάστασιν, ἀλλ' ἡ διὰ τελεσιδίκου βουλευμάτος παραπομπὴ ἐπὶ δολίᾳ μὲν χρεωκοπίᾳ ἀναστέλλει, ἐπὶ ἀπλῇ δὲ δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου ν' ἀναστείλῃ τὴν κήρυξιν τῆς ἀποκαταστάσεως.—4. Ἐὰν μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς πτωχευτικῆς ἀποκαταστάσεως ἐπῆλθε καταδίκη ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ, ἡ πτωχευτικὴ ἀποκατάστασις ἀκυροῦται αὐτοδικαίως, δύναται δὲ νὰ ἀκυρωθῇ ὑπὸ

* Ὅρα κατωτ. ὑπὸ ἄρθ. 707.

** Ἀναστασιάδου, §§ 575 ἐπ., Δυοβουνιώτου, §§ 376 ἐπ., Πάτρα, Ἡ πτωχευτ. ἀποκατάστασις, 1946.

*** Ὅρα ἄρθ. 7 ν. 635. κατωτ. ὑπὸ ἄρθ. 707.

τοῦ προέδρου, αἰτήσῃ παντὸς ἐνδιαφερομένου, ἐὰν ἐπῆλθε καταδίκη ἐπὶ ἀπλῇ χρεωκοπία.—5. Ἀκυρωθείσης τῆς ἀποκαταστάσεως, αἱ μεταξὺ τῆς κηρύξεως τῆς ἀποκαταστάσεως καὶ τῆς ἀκυρώσεως αὐτῆς γενόμενα ὑπὸ τοῦ ἀποκαταστάντος πράξεις διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθ. 615 μέχρι 624 Ἐμπορ. Νόμου, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως.

Ἄρθ. 16.—Εἰς τὰς περὶ ἀποκαταστάσεως διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δὲν ὑπάγονται αἱ ὑπὸ ἐκκαθάρσιν δυνάμει εἰδικοῦ νόμου τεθεῖσαι ἐταιρεῖαι.

Ἄρθ. 17.—1. Ἡ ἀποκατάστασις κηρύσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τοῦ πρωτοδικείου τῆς πτωχεύσεως, αἰτήσῃ τοῦ πτωχεύσαντος, ἢ, ἐν ἀποβιώσει αὐτοῦ, αἰτήσῃ τινὸς τῶν κληρονόμων.—2. Ὁ πρόεδρος καθορίζει δικάσιμον καὶ διατάσσει τὴν ἐν τῷ Δελτίῳ δημοσιεῦσιν περιλήψεως τῆς αἰτήσεως καὶ τῆς δικασίμου.—3. Ἡ δικάσιμος δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ εἰς ἡμέραν πρὸ τῆς παρόδου τριάντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ.—4. Ἐπιμελεία τοῦ αἰτοῦντος κλητεύεται ὁ τυχὸν ὑφιστάμενος σύνδικος.—5. Ἡ ἀπόφασις δημοσιεύεται ἐν τῷ Δελτίῳ.—6. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου χωρεῖ μόνον, α') ἔφρσις ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν Ἐφετῶν ἐντὸς τριάντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, καί, β') τριτανακοπή.—7. Ἐπὶ πάσης περιπτώσεως ἀποκαταστάσεως, ἐὰν ἀπερρίφθῃ ἢ περὶ ταύτης αἵτησις, δύναται νὰ ὑποβληθῇ νέα αἵτησις μετὰ πάροδον ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀπορρίψεως.

Ἄρθ. 18.—Ἡ στέρησις τῶν ἐν ἄρθρῳ 1* δικαιωμάτων αἰρεται διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθ. 14 ἀποκαταστάσεως.—2. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθ. 2** στέρησις τῆς διοικήσεως τῆς πτωχευτικῆς περιουσίας περατοῦται, α') διὰ τοῦ διὰ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως κηρυχθέντος πτωχευτικοῦ συμβιβασμοῦ, β') διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθ. 14 ἐδ. γ' ἔξοφλήσεως, καὶ γ') ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθ. 14 ἐδ. α' ἢ ἀποκατάστασις δὲν αἵρει τὴν πτώχευσιν, ἢ ἡ διαδικασία ἐξακολουθεῖ.

Ἄρθ. 707.—Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεταὶ ἀπὸ] τῆς 1 Ἰαν. 1879. Ἄλλ' αἱ πρὸ τῆς ἡμέρας ταύτης κηρυχθεῖσαι πτωχεύσεις θέλουσι διεξα-

* Ἀνωτέρω, ἄρθ. 533 σημ. *. σελ. 391.

** Ἀνωτέρω, ἄρθ. 538, σελ. 391.

χθῆ κατὰ τοὺς μέχρι τοῦδε ὁρισμοὺς τοῦ ἔμπορ. νόμου, ἐξαιρουμένων τῶν περὶ ἀποκαταστάσεως καὶ τῶν περὶ παύσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως ἔνεκεν ἁλλείψεως ἐνεργητικῆς περιουσίας, διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, αἱτινες ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν πτωχεύσεων τῶν κηρυχθεισῶν πρὸ τῆς 1 Ἰαν. 1879.

Α) Νόμος 635]1932 «περὶ διατάξεων τινῶν πτωχευτικοῦ δικαίου».

Ἄρθ. 1 (ἄρθ. 533 ἔμπορ. νόμ., ἀνωτ. σελ. 391). — Ἄρθ. 2 (ἄρθ. 533 ἔμπορ. νόμ., ἀνωτ. σελ. 391).

Ἄρθ. 3.—Ἐὰν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπεδικάσθῃ νόμιμος διατροφή ὑπὲρ συζύγου, ἀνιόντος ἢ κατιόντος τοῦ πτωχεύσαντος, ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν ὀρίζει διὰ πράξεως αὐτοῦ ἐν ποσοστὸν τῆς διατροφῆς, ὅπερ εἰσπράττεται προνομιακῶς ἐκ τῆς πτωχευτικῆς περιουσίας, ἔχον τὴν τελευταίαν τάξιν τῶν γενικῶν προνομίων.

Ἄρθ. 4.—Ἀπαγορεύεται νὰ ὀρισθῇ ἡμέρα παύσεως τῶν πληρωμῶν προγενεστέρα τῶν δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως.—2 Εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ αἵτησις καθορισμοῦ ἡμέρας παύσεως πληρωμῶν ἢ γενομένη μετὰ τὴν περάτωςιν τῆς περὶ ἐξελέγξεως τῶν πιστώσεων ἐκθέσεως, ἐν πάσει δὲ περιπτώσει μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως.

Ἄρθ. 5.—Αἱ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς πτωχεύσεως ἐπιβαλλόμεναι ὑπὸ τοῦ νόμου δημοσιεύσεις διὰ τοῦ τύπου γίνονται διὰ τοῦ Δελτίου Ταμείου Συντάξεως Νομικῶν*.

Ἄρθ. 6.—1. Παρ' ἐκάστῳ πρωτοδικεῖῳ τηρεῖται μητρώον πτωχευσάντων.—2. Τοῦτο εἶναι βιβλίον δημόσιον, ἐνθα ἐγγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν πτωχευσάντων φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων τῆς περιφερείας τοῦ πρωτοδικείου.—3. Ὁ ἀποκαταστάς διαγράφεται ἐκ τοῦ μητρώου αὐτεπαγγέλτως διὰ πράξεως τοῦ εἰσηγητοῦ σημειουμένης ἐν τῷ περιθωρίῳ τοῦ μητρώου.—4. Ἐν τῷ πρωτοδικεῖῳ Ἀθηνῶν τηρεῖται γενικὸν μητρώον περιλαμβάνον τὰ πτωχεύσαντα πρόσωπα ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰ περὶ τούτου δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ ὀριζόμενα.

Ἄρθ. 7.—Ἀπαγορεύεται ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθ. 14 ἐδ. α' ἡ προσωπικὴ κράτησις τοῦ ἀποκαταστάντος λόγῳ πτωχευτικοῦ χρέους.

Ἄρθ. 8.—1. Αἱ πτωχευτικαὶ δίκαι συζητοῦνται ὡς νόμῳ προτετιμημέναι ἐνώπιον παντὸς δικαστηρίου.—2. Ἐπὶ πάσης

* Ὅρα καὶ ἄρθ. 533 ἔμπορ. νόμ., ἀνωτ. σελ. 391.

πτωχευτικῆς δίκης πᾶς ἐνδιαφερόμενος δικαιούται εἰς παρέμβα-
σιν ἀσκουμένην καὶ ἄνευ ἐγγράφου προδικασίας.

Ἄρθ. 9.—Εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον ὑπόκεινται αἱ δικαστι-
καὶ ἀποφάσεις, α') περὶ διορισμοῦ ἢ ἀντικαταστάσεως τοῦ εἰση-
γητοῦ, β') περὶ διορισμοῦ, ἀντικαταστάσεως ἢ ἀνακλήσεως τοῦ
συνδίκου, γ') περὶ αἰτήσεως προπεμπτηρίου, δ') περὶ χρηματι-
κοῦ βοηθήματος χορηγουμένου εἰς τὸν πτωχεύσαντα ἢ τὴν οἰ-
κογένειαν αὐτοῦ, ε') περὶ ἀδείας ἐκποιήσεως τῶν κινητῶν τῆς
πτωχευτικῆς περιουσίας, στ') περὶ ἀναβολῆς τοῦ πτωχευτικοῦ
συμβιβασμοῦ, ζ') αἱ ἐπὶ προσφυγῆς κατὰ πράξεως τοῦ εἰσηγη-
τοῦ ἐκδιδομένης ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ καὶ η') πᾶσα
προδικαστικὴ ἀπόφασις ἐκδιδομένη κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς
πτωχεύσεως.—2. Ἡ ἀνακοπὴ κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως κηρυτ-
τούσης τὴν πτώχευσιν δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν.

Ἄρθ. 10 (ἄρθ. 2 νόμ. 1189]1938, ἄρθ. 674 ἐμπορ. νόμ., ἀνωτ. σελ. 429).

Ἄρθ. 11. (ἄρθ. 590 ἐμπορ. νόμ., ἀνωτ. σελ. 406).

Ἄρθ. 12.—1. Ὁ πτωχευτικὸς συμβιβασμὸς δύναται νὰ γίνῃ
καὶ μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἐνώσεως αἰτήσῃ τοῦ πτωχεύσαντος
πρὸς τὸν εἰσηγητὴν.—2. Ὁ πτωχεύσας προκαταβάλλει τὰ ἀπαι-
τούμενα ἔξοδα, ὀριζόμενα διὰ πράξεως τοῦ εἰσηγητοῦ.—3. Ἐπὶ
τοιούτου συμβιβασμοῦ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν
ἄρθρων 597 ἕως 624 τοῦ Ἐμπορ. Νόμου.

Ἄρθ. 13.—1. Ἡ ἀπόφασις ἡ κηρύξασα τὴν πτώχευσιν δύ-
νεται ν' ἀνακληθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τοῦ κηρύξαντος αὐτήν,
αἰτήσῃ τοῦ πτωχεύσαντος.—2 Ἡ ἀπόφασις ἐκδίδεται, κλητευσ-
μένου τοῦ συνδίκου καὶ ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐὰν ἱκα-
νοποιήθησαν ἢ συναινῶσιν εἰς ταύτην πάντες οἱ πιστωταί,
α') οἱ λαβόντες μέρος εἰς τὴν δίκην περὶ κηρύξεως τῆς πτωχεύ-
σεως καὶ β') οἱ ἐμφαινόμενοι ἐκ τοῦ παρὰ τῷ πρωτοδικεῖ φα-
κέλλου αὐτῆς. Ἡ ἱκανοποίησις καὶ ἡ συναίνεσις ἀποδεικνύεται
μόνον ἐγγράφως.—3. Ἡ ἀπόφασις, δημοσιευομένη ἐν τῷ δελ-
τίῳ, ὑπόκειται μόνον εἰς ἀνακοπὴν, ἔφρσιν καὶ τριτανακοπὴν.
4. Ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀνακαλούσης τὴν πτώχευσιν ἀπο-
φάσεως, ἡ πτώχευσις θεωρεῖται ὡς μηδέποτε κηρυχθεῖσα.—5.
Αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πτωχεύσεως, μέχρι τῆς τελεσιδικίας

τῆς ἀνακαλούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως ἐγκύρως ἐνεργηθεῖσαι πράξεις, δὲν θίγονται ὑπὸ τῆς διατάξεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου*.

* Ἀρθ. 11—18 (ἀνωτ. ἄρθ. 696—706 ἔμπορ. νόμ. σελ. 431).

* Ἀρθ. 19.—Ὁ παρὼν νόμος ἐφαρμόζεται ἐπὶ πτωχεύσεων, α') κηρυχθεισομένων κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, β') κηρυχθεισῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ἀλλ' αἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐνεργηθεῖσαι πράξεις κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τῶν καταργουμένων διατάξεων δὲν θίγονται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου οὐδ' αἱ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τούτων ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις.

* Ἀρθ. 20.—1. Καταργεῖται ἡ δυνάμει τοῦ νόμ. 6438 μεσεγγύησις τῆς πτωχευτικῆς περιουσίας τοῦ ἀποκαταστάντος.—2. Αἱ διαρκούσης τῆς μεσεγγύησεως μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου νομίμως γενόμεναι συναλλαγαὶ τοῦ ἀποκαταστάντος δὲν θίγονται.—3. Ἐπὶ τῆς περιπτ. τοῦ ἐδ. 1 ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν διορίζει αὐτεπαγγέλτως καὶ ἀμελητὶ «ὀριστικόν»** σύνδικον.—4. Ὁ σύνδικος οὗτος δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ κατὰ τὰς περὶ ὀριστικοῦ συνδίκου διατάξεις.—5. Ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ συνδίκου ἀναβιοῖ ἡ πτώχευσις, ἀλλ' αἱ κατὰ τὸ ἄρθ. 1 τοῦ παρόντος ἀνικανότητες δὲν ἀναβιοῦσιν.—6. Ὁ ἀποκαταστάς ὀφείλει νὰ παραδώσῃ ἀμελητὶ πρὸς τὸν σύνδικον πᾶν ἔγγραφον καὶ στοιχεῖον περιουσίας ἧς ἦτο μεσεγγυοῦχος, εὐρισκόμενον εἰς χεῖρας αὐτοῦ, τιμωρούμενος ἐν ἀρνήσει ἢ ἐν ἀποφυγῇ διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν ὑπὸ τοῦ πλημμελειοδικείου ἐπὶ μηνύσει τοῦ συνδίκου.

* Ἀρθ. 21.—Καταγοῦνται, α') τὰ ἄρθ. 696 ἕως 706, 533, 590 καὶ 577 τοῦ ἔμπορ. νόμ., β') οἱ νόμοι 6150, 6265 καὶ 6438 περὶ πτωχευτικῆς ἀποκαταστάσεως, γ') πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Β) Νόμ. 1189]1938 «περὶ διατάξεων πτωχευτικοῦ δικαίου».

* Ἀρθ. 1 (ἄρθ. 577 ἔμπορ. νόμ.).—* Ἀρθ. 2 (ἄρθ. 674 ἔμπορ. νόμ.).—

* Ἀρθ. 3. (ἄρθ. 20 Ν. 635).—* Ἀρθ. 4. (ἄρθ. 532 ἔμπορ. νόμ.).

Γ) Νόμ. 4580]1930 «περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῆς διοικήσεως τῆς ἄνω-
βιομηχ. ἐταιρείας Κ. Α. Ἀλεξόπουλος καὶ Σία».

* Ρόκας, Ἐφημ. ἑλλ. νομ., 1911, 241.

** Ν. 1189]1938, ἄρθ. 3.

Βιομηχανική ιδιοκτησία

Σήματα	N. 1998	σ. 439
• Αθέμιτος ανταγωνισμός	N. 146	σ. 452
• Επιμελητήρια	N. 184	σ. 459

Ἄν. Νόμος 1998 «περὶ σημάτων», τῆς 3/3 Ὀκτωβρ. 1939*.

Κεφάλαιον Α'—Ὁρισμός

Ἄρθ. 1.—Σῆμα εἶναι πᾶν σημεῖον χρήσιμον πρὸς προσδιορισμὸν τῆς προελεύσεως τῶν προϊόντων ἐξ ὠρισμένης ἐπιχειρήσεως, βιομηχανικῆς, γεωργικῆς ἢ κτηνοτροφικῆς, ὡς καὶ τῶν ἀντικειμένων ἐμπορίας ἐξ ὠρισμένης ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως.—
2. Ὡς σῆμα θεωρεῖται καὶ ὁ τίτλος ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ.

Περιεχόμενον καὶ κτῆσις δικαιώματος.

Ἄρθ. 2.—Τὸ δικαίωμα πρὸς ἀποκλειστικὴν χρῆσιν σήματος κτᾶται μόνον διὰ τῆς καταθέσεως αὐτοῦ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀπαράδεκτα πρὸς κατάθεσιν.

Ἄρθ. 3.—1. Δὲν δύνανται νὰ γίνωσι δεκτὰ πρὸς κατάθεσιν ὡς σήματα: α') τὰ κοινόχρηστα· β') τὰ στεροίμενα παντὸς διακριτικοῦ χαρακτῆρος· γ') τὰ συνιστάμενα ἀποκλειστικῶς ἐκ γραμμῶν, ἀριθμῶν, λέξεων, σημείων ἢ ἐνδείξεων, ὅταν πάντα ταῦτα δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς δῆλωσιν τοῦ εἶδους, τῆς ποσότητος, τοῦ βάρους, τοῦ προσορισμοῦ, τῆς ἀξίας, τοῦ τόπου τῆς προελεύσεως τοῦ ἐμπορεύματος ἢ τοῦ προϊόντος· δ') τὰ ἐμβλήματα καὶ σύμβολα τοῦ ἐλληνικοῦ Κράτους, τὰ βασιλικά ἐμβλήματα, ὡς καὶ πάσης ἀρχῆς καὶ τὰ θρησκευτικὰ σύμβολα· ἐπίσης αἱ δηλωτικαὶ πάντων αὐτῶν ὀνομασίαι καὶ παραστάσεις· ε') τὰ ἀντιβαίνοντα τὴν ἠθικὴν ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν· στ') τὰ περιέχοντα δηλώσεις ἢ παραστάσεις, αἱ ὅποιαi προφανῶς δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ δημιουργοῦσι κινδύνους παραπλανήσεως· ζ') τὰ ἀποτελοῦντα παραποίησην ἢ ἀπομίμησιν νομίμως προδηλωθέντος καὶ μὴ διαγραφέντος σήματος, χρησιμεύοντος πρὸς διάκρισιν αὐτοῦ ἢ παρομοίου προϊόντος· η') ὀνόματα καὶ εἰκόνες τριτῶν προσώπων καὶ συναινούντων

* Ὅρα καὶ Β. Δ. 20/27 Δεκ. 1939 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἄν. Ν. 1998 «περὶ σημάτων», Διάτ. «περὶ κυρώσεως τῆς ἑλλην. προσχωρήσεως εἰς τὴν διεθνῇ σύμβασιν Παρισίων—Βρυξελλῶν—Ὁύαισιγκτῶνος περὶ συστάσεως ἐνώσεως πρὸς προστασίαν τῆς βιομ. ἰδιοκτησίας» τῆς 1/8 Σεπτ. 1924.

ἔτι αὐτῶν.—2. Ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων δὲν εἶναι δεκτὸν πρὸς κατάθεσιν οἷονδῆποτε σῆμα, τοῦ ὁποίου ἡ κατάθεσις ἀντίκειται εἰς τὴν καλὴν πίστιν.

Ὁμωνυμία σημάτων

Ἄρθ. 4.—Ὅταν τὸ σῆμα ἀποτελῇται ἐκ τοῦ ἰδίου ὀνόματος τοῦ καταθέτου, τὸ αὐτὸ δὲ ὄνομα ἔχῃ κατατεθῇ ἤδη ὑπ' ἄλλου ὡς σῆμα διὰ τὰ αὐτὰ ἢ ὁμοειδῇ προϊόντα, δεόν νὰ προστεθῇ διακριτικόν τι πρὸς σαφῇ διάκρισιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ προηγούμενου.

Κατάθεσις

Ἄρθ. 5.—1. Πρὸς κατάθεσιν σήματος ὑποβάλλεται δήλωσις πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Οἰκονομίας (τμῆμα ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ιδιοκτησίας) μετὰ ἐξ ἀντιτύπων τοῦ σήματος, εἰς ἣν δὲ περιπτῶσιν τὸ πρὸς κατάθεσιν σῆμα ἀποτελεῖται ἐξ ὠρισμένης ἐγγχώμου συνθέσεως καὶ μετὰ τεσσάρων ἀντιτύπων αὐτοῦ, στερεοτύπου πλακός, καὶ διπλοτύπου εἰσπράξεως δραχμῶν πεντακοσίων (500) ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ γραμματίου καταθέσεως παρὰ τῷ ταμείῳ παρακαταθηκῶν καὶ δανείων ἐκ δραχμῶν τριακοσίων πεντήκοντα (350) πρὸς ἀμοιβήν τῶν μελῶν τοῦ πρωτοβάθμιου δικαστηρίου. Ἡ δήλωσις περιέχει ὑποχρεωτικῶς καὶ διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν Ἀθήναις.—2. Ἀνευ τῆς τηρήσεως τῶν διατυπώσεων τούτων δὲν δύναται νὰ πρωτοκολληθῇ ἡ δήλωσις, οὐδὲ νὰ συνταχθῇ ἡ κατωτέρω ἐκθεσις.—Γ. Εὐθὺς ἅμα τῇ ὑποβολῇ αὐτῆς ἡ δήλωσις πρωτοκολλᾶται ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ, εἴτα δὲ συντάσσεται ἐκθεσις περὶ τῆς ὑποβολῆς αὐτῆς ἐν ἐτέρῳ βιβλίῳ. Ἡ ἐκθεσις περιέχει : α') τὴν ἡμερομηνίαν καὶ ὥραν τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως· β') τὸν ἀριθμὸν τοῦ διπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ τέλους μετὰ μνείας περὶ καταθέσεως τῆς στερεοτύπου πλακός· γ') προσδιορισμὸν τοῦ προϊόντος ἢ ἐμπορεύματος πρὸς διάκρισιν τῶν ὁποίων προορίζεται τὸ σῆμα· δ') τὸ ὄνομα τοῦ δηλοῦντος καὶ τοῦ δικηγόρου εἰδικοῦ πληρεξουσίου του, ἐν ᾧ περιπτῶσει ἡ δήλωσις γίνεται διὰ πληρεξουσίου· καὶ ε') τὸν χρόνον τῆς λήξεως τῆς διαρκείας τῆς προστασίας τοῦ σήματος.—4. Ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ἐπικολλᾶται ἐν τῶν ἀντιτύπων τοῦ σήματος, υπογράφεται δὲ αὕτη, ὡς καὶ τὸ ἀντίτυπον, ὑπὸ τοῦ δηλοῦντος ἢ τοῦ εἰδικοῦ πληρεξουσίου του καὶ τοῦ τμηματάρχου τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ιδιοκτησίας, αὐτὸς δ' ἐννοεῖται ὅπου τοῦ λοιποῦ νόμου ἀναφέρεται ὁ ἀρμόδιος τμηματάρχης.

Κεφάλαιον Β'. — Διαδικασία

Δικαστήρια σημάτων

Ἄρθ. 6.—1. Περὶ τῆς παραδοχῆς τῆς δηλώσεως καταθέσεως ἀποφασίζουσι τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστώμενα δύο διοικητικὰ δικαστήρια, τὸ μὲν πρωτοβάθμιον, τὸ δὲ δευτερο-

βάθμιον. — 2. Τὸ πρωτοβάθμιον δικαστήριον σημάτων εἶναι τριμελές, αποτελούμενον ἐξ ἐνὸς προέδρου παρὰ τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας, ὡς προέδρου, ἐκ τοῦ τμηματάρχου τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ιδιοκτησίας καὶ ἐνὸς βιομηχάνου.—3. Τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον σημάτων εἶναι πενταμελές, αποτελούμενον ἐξ ἐνὸς νομικοῦ συμβούλου τοῦ κράτους, ὡς προέδρου, ἐξ ἐνὸς καθηγητοῦ τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, ἐξ ἐνὸς προέδρου τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ ἐκ δύο βιομηχάνων.—4. Τὰ ἀνωτέρω μέλη ἀμφοτέρων τῶν δικαστηρίων (πλὴν τοῦ τμηματάρχου τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ιδιοκτησίας) διορίζονται ἐπὶ διετεὶ θητεία κατὰ Δεκέμβριον μῆνα τοῦ ἔτους, ἐπιτρεπομένου τοῦ ἀναδιορισμοῦ αὐτῶν. Καὶ δὴ ὁ μὲν καθηγητὴς τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου μεθ' ἐνὸς ἀναπληρωτοῦ τοῦ καθηγητοῦ ἢ ὑφηγητοῦ τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου καὶ ὁ νομικὸς σύμβουλος μεθ' ἐνὸς ἀναπληρωτοῦ τοῦ, ἐπίσης νομικοῦ συμβούλου, διορίζονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Οἱ πάρεδροι τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, μετὰ δύο συναδέλφων αὐτῶν ὡς ἀναπληρωτῶν, διορίζονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Οἱ δὲ βιομήχανοι διορίζονται ἐπὶ διετεὶ θητεία ὑπὸ τῆς ἐνώσεως τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ συνδέσμου τῶν ἐλλήνων βιομηχάνων προτάσει τριπλασίων. Ἐν ἑλλείπει τῆς ἐνώσεως ταύτης οἱ βιομήχανοι μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν ἢ Πειραιῶς ἐξ ὑπαμοιβῆς ἀνά διετίαν ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ συνδέσμου τῶν ἐλλήνων βιομηχάνων προτάσει τριπλασίων.—5. Γραμματεῖς τῶν ἀνωτέρω δικαστηρίων ὀρίζονται διὰ πρᾶξεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύο ἐκ τῶν γραμματέων ἢ εἰσηγητῶν τοῦ ὑπουργείου τούτου, κεκτημένοι πτυχίον νομικῆς ἢ τῆς ἀνωτάτης σχολῆς οἰκονομικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐπιστημῶν.

Διαδικασία

Ἄρθ. 7.—1. Τὰ δικαστήρια σημάτων ἐδρεύουσιν ἐν Ἀθήναις, συνεδριάζουσι δὲ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐν τινι τῶν γραφείων, ὀριζομένῳ διὰ πρᾶξεως τοῦ ὑπουργοῦ τοιχοκολλωμένης εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου.—2. Αἱ συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων εἶναι δημόσιαι, τηροῦνται δὲ περὶ αὐτῶν πρακτικά. Τὰ δικαστήρια συνεδριάζουσι καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀριζομένας ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῶν ἐν ἀρχῇ ἐκάστου ἔτους καὶ γνωστοποιουμένας διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου. Ἡ συζήτησις γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει ἐκθέματος καταρτιζομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως ἢ τῆς ἐφέσεως. Τὸ ἔκθεμα τοιχοκολλᾶται πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς συνεδριάσεως ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου, καὶ ἐν τοῖς γραφείοις τῶν ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου Ἀθηνῶν.—3. Πρὸ πάσης συζητήσεως, ἐπιμελεία τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου, καλοῦνται οἱ διάδικοι, τῆς οικείας κλήσεως κοινοποιουμένης αὐτοῖς ἢ τοῖς ἀντικλήτοις των πέντε πλήρεις ἡμέ-

ρας πρότερον, κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δὲ δικάσιμον ἢ ὑπόθεσις συζητεῖται καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν κλητευθέντων διαδίκων. Τὸ δικαστήριον δύναται, τῇ αἰτήσῃ τῶν διαδίκων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν εἰς τακτὴν δικάσιμον. Ἐκ τῆς ἀπουσίας τῶν διαδίκων δὲν τεκμαίρεται ὁμολογία, τοῦ δικαστηρίου δικάζοντος ὡς ἐὰν ἦτο παρὼν ὁ διάδικος. Ἀνακοπὴ κατὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως δὲν ἐπιτρέπεται.—4. Οἱ διάδικοι παρίστανται εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ δικηγόρου, καὶ δικαιοῦνται νὰ ἀναπτύξωσι προφορικῶς καὶ ἐγγράφως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοὺς ἰσχυρισμούς των καὶ νὰ ὑποβάλωσι πᾶν χρήσιμον πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ὑποθέσεώς των στοιχεῖον ἢ ἐγγράφον. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εξέτασιν μαρτύρων.—5. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, δέον δὲ νὰ εἶναι εἰδικῶς ἠτιολογημένοι. Ἡ μειοψηφία καταχωρίζεται ἐν τῇ ἀποφάσει. Αἱ ἀποφάσεις ἀπαγγέλλονται δημοσίᾳ ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ἄλλῃ συνεδρίᾳ, ὑπογράφονται δὲ ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως.—6. Τῶν δεχομένων τὸ σῆμα ἀποφάσεων περιλήψεις δημοσιεύονται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου, ὑποχρεωμένου νὰ πράξῃ τοῦτο ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐν τῷ δελτίῳ ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ιδιοκτησίας τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ περίληψις δέον νὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα τεπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ δηλοῦντος καὶ ἀναγραφὴν τοῦ προϊόντος πρὸς διάκρισιν τοῦ ὁποίου προορίζεται τὸ σῆμα, ὡς καὶ ἀπεικόνισιν αὐτοῦ, αἱ δὲ ἀπορριπτικαὶ ἀποφάσεις δέον νὰ κοινοποιῶνται, ἐντολῇ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου ὡς καὶ παντὸς ἐνδιαφερομένου διαδίκου, πρὸς τοὺς διαδίκους ἢ τοὺς ἀντικλήτους αὐτῶν.—7. Ὡς πρὸς τὴν εὐταξίαν τοῦ ἀκροατηρίου, τὴν κατάρτισιν τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν πρακτικῶν, τοὺς λόγους καὶ τὴν διαδικασίαν τῆς ἐξαιρέσεως δικαστῶν, ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.—8. Ἡ παράβασις διατάξεως ρυθμιζούσης τὴν διαδικασίαν ἐπάγεται ἀκυρότητα, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ἢ παράβασις προὔξεν ἡθε βλάβην εἰς τὸν προτείνοντα αὐτὴν διάδικον.

Ἔφεσις

Ἄρθ. 8.—Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐντὸς μηνὸς ὑπὸ παντὸς διαδίκου ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου.

Τριτανακοπὴ

Ἄρθ. 9.—Πᾶς τρίτος ἔχων ἔννομον συμφέρον, ἔστω καὶ μὴ χρηματικόν, ὡς καὶ πᾶν ἐμπορικόν ἢ βιομηχανικόν ἐπιμελητήριον τοῦ Κράτους, δύναται νὰ τριτανακόψῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν τὴν ἀπόφασιν ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν πρωτοβαθμίου ἢ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου.

Ἀσκήσις ἐνδίκων μέσων

Ἄρθ. 10.—1. Αἱ προθεσμίαι τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐνδίκων τούτων μέσων ἄρχονται, προκειμένου μὲν περὶ ἀποφάσεων ἀπορριπτικῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον διάδικον, τῶν δὲ λοιπῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ δελτίου ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ᾧ δημοσιεύεται ἢ ὡς ἄνω περιλήψεις τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως. Δύνανται ὁμως ταῦτα καὶ πρὸ αὐτῆς νὰ ἀσκηθῶσι.—2. Τὰ ἐνδिका μέσα τῆς ἐφέσεως καὶ τριταναγοπῆς ἀσκοῦνται διὰ δικογράφου κατατιθεμένου παρὰ τῷ ἀρμόδιῳ τμηματάρχῃ, ὅστις καταχωρίζει αὐτὰ εἰς ἴδιον δι' ἐκάτερον βιβλίον, συντασσομένης ἅμα τῇ καταθέσει πράξεως, ὑπογραφομένης ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ καταθέσαντος.—3. Ἀντὶ τῆς καταθέσεως τὰ ὡς ἄνω ἐνδिका μέσα δύνανται νὰ ἀσκηθῶσι διὰ κοινοποιήσεως τοῦ οἰκείου δικογράφου πρὸς τὸν ἀρμόδιον τμηματάρχην κατὰ τὰς περὶ ἐπιδόσεως διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Οὗτος ἐντὸς τῆς ἐπιούσης τῆς ἐπιδόσεως καταχωρίζει τὴν κοινοποιηθεῖσαν ἔφεισιν ἢ τριτανακοπὴν εἰς τὸ δι' ἐκατέραν ἐξ αὐτῶν τηρούμενον εἰδικὸν βιβλίον.—4. Τὰ δικόγραφα τῶν ἐνδίκων μέσων δεόν νὰ περιέχωσι : α') τὰ ὀνόματα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν διαδίκων, β') σημειώσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, γ') πάντας τοὺς λόγους τῆς προσβολῆς αὐτῆς, δ') χρονολογίαν καὶ ὑπογραφὴν τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ πληρεξουσίου του.—5. Πρὸ πάσης συζητήσεως ἐνδίκων μέσων ἡ αἰτήσεων κατὰ τὰ ἄρθρα 15, 19 καὶ 21 κατατίθεται παράβολον δραχμῶν τριακοσίων, τοῦ ὁποίου διατάσσεται ἡ ἀπόδοσις ἐν παραδοχῇ τοῦ ἀσκηθέντος ἐνδίκου μέσου ἢ αἰτήσεως, συνάμα δὲ προσάγεται γραμματίον καταθέσεως τοῦ τιμείου παρακαταθηκῶν καὶ δανείων δραχμῶν μὲν πεντακοσίων πεντήκοντα (550) προκειμένης συζητήσεως ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, δραχμῶν δὲ τριακοσίων πεντήκοντα (350) ἐνώπιον τοῦ πρωτοβαθμίου, πρὸς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου.—6. Ὡς πρὸς τὴν συζήτησιν καὶ τὰς ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ἐνδίκων μέσων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 7.—7. Ἐν τοῖς βιβλίοις καταχωρίσεως δικογράφων ἀναγράφεται : α') ὁ αὐξων ἀριθμὸς τοῦ δικογράφου, β') ἡ χρονολογία, καὶ γ') τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ καταθέσαντος.

Αἵτησις ἀναιρέσεως

Ἄρθ. 11.—1. Κατὰ τῆς τελεσιδίκου καταστάσεως ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, ἢ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου σημάτων, ἐπιτρέπεται αἵτησις ἀναιρέσεως

ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας παρὰ παντός διαδίκου, διὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 42 τοῦ νόμου 3713]1929 ἀναφερομένους λόγους.—2. Ἡ αἴτησις ἀσκεῖται ἐντὸς μηνὸς ἀφ' ἧς καταστῇ τελεσίδικος ἡ ἀπόφασις τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, ἢ, προκειμένου περὶ ἀποφάσεως τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀριζομένης διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 10 παρ. 1.—3. Ἡ αἴτησις κατατίθεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Παρέμβασις

*Αρθ. 12.—1. Πᾶς τρίτος ἔχων ἔννομον συμφέρον, ἔστω καὶ μὴ χρηματικόν, ὥς καὶ πᾶν ἐμπορικόν ἢ βιομηχανικόν ἐπιμελητήριον, δύναται νὰ παρέμβῃ ἐκουσίως εἴτε ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων σημάτων, εἴτε ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.—2. Ἡ παρέμβασις ἀσκεῖται διὰ δικογράφου κατατιθεμένου παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ τμηματάρχῃ ἢ παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ κοινοποιουμένου τρεῖς πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως.—Ἐν τῇ παρεμβάσει ἐκτίθενται οἱ λόγοι αὐτῆς.

Καταχώρισις

*Αρθ. 13.—1. Καταστάσης ἀμετακλήτου τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς δηλώσεως καταθέσεως σήματος, ὁ ἀρμόδιος τμηματάρχης ὑποχρεοῦται ν' ἀναγράψῃ ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς καταχωρίσεως τῶν δηλώσεων καὶ κάτωθι τῆς ἐκθέσεως εἰὰν ἐγένετο δεκτὸν ἢ ὄχι τὸ σῆμα καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀποφάσεως.—2. Περὶ τῶν δεκτῶν γενομένων σημάτων τηρεῖται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου βιβλίον ἴδιον διὰ τὰ ἡμεδαπὰ καὶ ἴδιον διὰ τὰ ἀλλοδαπὰ, ἐν οἷς ἀναγράφονται πάντα τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 καθοριζόμενα, ὁ ἀριθμὸς τῆς ἀποφάσεως καὶ ἐπικολλᾶται ἀντίτυπον τοῦ σήματος. Ἀτελὲς ἀντίγραφον περὶ τούτου παρέχεται τῷ κατὰ θέτη τοῦ σήματος.—3. Πάντα τὰ βιβλία σημάτων εἶναι δημόσια, ἀντίγραφον δὲ τῶν ἐν αὐτοῖς καταχωρίσεων παρέχεται εἰς πάντα αἰτοῦντα.

Χρόνος ἐνάρξεως ἰσχύος καταθέσεως

*Αρθ. 14.—Σῆμα γενόμενον δεκτὸν θεωρεῖται κατατεθὲν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως.

Διαγραφή

*Αρθ. 15.—1. Τὸ σῆμα διαγράφεται κατόπιν ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων σημάτων ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ : α') τοῦ δικαιούχου β') παντός ἔχοντος νόμιμον συμφέρον, καὶ γ') παντός ἐμπορικοῦ ἢ βιομηχανικοῦ ἐπιμελητηρίου,

κατὰ τὰς ἐξῆς περιπτώσεις : αα') ὅταν ὁ δικαιοῦχος τοῦ σήματος δὲν ᾔθελε θήσει εἰς κυκλοφορίαν προϊόντα φέροντα τὸ σῆμα ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς καταθέσεως, προκειμένου δὲ περὶ τοῦ τίτλου ἐφημερίδος ἢ περιοδικικοῦ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς καταθέσεως· προκειμένου περὶ σημάτων διακρινόντων φαρμακευτικὰ ἰδιοσκευάσματα ἢ τριετία ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ παρασκευῆς καὶ κυκλοφορίας ἀδείας ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου· ββ') ὅταν ὁ δικαιοῦχος ἐπὶ ἓν ἔτος ἔπαυσε νὰ κυκλοφορῇ προϊόντα ἢ τὴν ἐφημερίδα ἢ τὸ περιοδικὸν φέροντα τὸ σῆμα· γγ') ὅταν ἡ ἐπιχείρησις διὰ τὰ προϊόντα, τὴν ἐφημερίδα ἢ τὸ περιοδικὸν τῆς ὁποίας ἔχει κατατεθῇ τὸ σῆμα ἔπαυσεν πρὸ ἐνὸς τοῦλάχιστον ἔτους νὰ λειτουργῇ· δδ') ὅταν τὸ σῆμα κατέστη κοινόχρηστον· ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ αἰτησις δὲν δύναται νὰ ὑποβληθῇ πρὸ τῆς παρόδου δεκαπενταετίας ἀπὸ τῆς πρώτης καταθέσεως· εε') ὅταν τὸ κατατεθὲν σῆμα ἀποτελῇ παραποίησην ἢ ἀπομίμησιν διακριτικοῦ γνωρίσματος τοῦ αὐτοῦ ἢ παρομοίου προϊόντος, ὅπερ ἤδη πρὸ τῆς καταθέσεως εἶναι γνωστὸν ἐν ταῖς συναλλαγαῖς ἐν Ἑλλάδι. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ περὶ διαγραφῆς αἰτησις ὑποβάλλεται ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς μὲν ἔτους προκειμένου περὶ διακριτικῶν γνωρισμάτων προϊόντων κατασκευαζομένων ἐν Ἑλλάδι, δύο δὲ ἑτῶν προκειμένου περὶ διακριτικῶν γνωρισμάτων προϊόντων κατασκευαζομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Ἡ προθεσμία ἀρχεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ δελτίου ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ᾧ δημοσιεύεται περὶ λήψεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι συγχρόνως τὰ προϊόντα μετὰ τοῦ κατατεθέντος σήματος ἔχουσι τεθῇ πρᾶγματι εἰς κυκλοφορίαν.—Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀποφάσεως περὶ διαγραφῆς ἀρχονται ἀφ' ἧς αὕτη καταστῇ ἀμετάκλητος, μὴ χωρούσης οὔτε ἀγωγῆς περὶ ἀποζημιώσεως, οὔτε ἐγκλήσεως διὰ τὸν πρὸ ταύτης χρόνον.—3. Διατασσομένης τῆς διαγραφῆς τοῦ σήματος, ὁ ἀρμόδιος τμηματάρχης ὑποχρεοῦται νὰ σημειώσῃ τὴν διαγραφὴν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς οἰκείας ἀποφάσεως ἐν τῷ κατὰ τὸ ἀρθρον 13 παρ. 3 βιβλίῳ σημάτων καὶ νὰ δημοσιεύσῃ ἐν περιλήψει τὴν ἀπόφασιν ταύτην διὰ τοῦ δελτίου ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Κεφάλαιον Γ'.—Χρῆσις σήματος

Τρόπος χρήσεως

Ἄρθ. 16.—Τὸ σῆμα δύναται νὰ τίθεται ἐπ' αὐτῶν τούτων τῶν ἀντικειμένων, τῶν περικαλυμμάτων αὐτῶν, τοῦ χάρτου ἀλληλογραφίας, τῶν τιμολογίων, τῶν τιμοκαταλόγων καὶ παντὸς ἄλλου ἐγγράφου, ὅπερ χρῆσιμοποιεῖ ἢ ἐπιχειρήσις.

Ἴδια καὶ ἀλλότρια προϊόντα

Ἄρθ. 17.—1. Τοῦ σήματος ἐπιτρέπεται νὰ γίνεται χρῆσις μόνον ἐπὶ τῶν ἰδίων προϊόντων τοῦ δικαιοῦχου αὐτοῦ.—2. Ὡς ἴδια θεωροῦνται καὶ τὰ προϊόντα τὰ κατὰ τὸ κύριον αὐτῶν μέρος κατασκευαζόμενα ἢ παρασκευαζόμενα ὑπὸ τοῦ δικαιοῦχου τοῦ σήματος, ἀπλῶς δὲ συναρμολογούμενα ἢ

συμπληρούμενα ὑπ' ἄλλου.—3. Ἐὰν ἡ κατασκευὴ ἢ συναρμολόγησις ἢ συμπλήρωσις γίνεται ἐν χώρᾳ διαφόρῳ ἐκείνης ἐνθα τὸ πρῶτον ἐχρησιμοποιοῖται τὸ σῆμα, δεόν νὰ ἀναγράφεται κατὰ τρόπον εὐδιάκριτον ὁ τόπος ἐνθα αὕτη γίνεται, ἑλληνιστὶ δὲ ἐὰν γίνεται ἐν Ἑλλάδι.—4. Ὁ μὴ παραγωγὸς τοῦ αὐτοῦ ἢ ὁμοίου προϊόντος δύναται νὰ ποιῇται χρῆσιν τοῦ σήματος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν πωλουμένων ἄλλοτριῶν προϊόντων, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς διατηρήσεως ἀθίκτου τοῦ τυχὸν ὑπάρχοντος σήματος τοῦ παραγωγοῦ αὐτῶν.—5. Ἐν πάσει ἄλλῃ περιπτώσει οὐδὲ συναινούντος τοῦ δικαιούχου τοῦ σήματος ἐπιτρέπεται νὰ γίνεται χρῆσις ἐπὶ ἄλλοτριῶν προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων.

Περιορισμὸς προστασίας

Ἄρθ. 18. Διὰ τῆς καταθέσεως τοῦ σήματος δὲν ἐμποδίζεται ἄλλος ὅπως χρησιμοποιῇ τὸ ὄνομα, τὴν ἐπωνυμίαν, τὴν κατοικίαν, ὥς καὶ δηλώσεις περὶ τοῦ εἶδους, τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου παραγωγῆς, περὶ τῆς ποιότητος, τοῦ προσορισμοῦ, τῆς τιμῆς ἢ τοῦ βάρους προϊόντος τινὸς ἢ ἐμπορεύματος ὁμοειδοῦς, ἐφ' ὅσον ἡ χρησιμοποίησις αὐτῶν δὲν γίνεται ἐν εἴδει σήματος.

Διάρκεια τῆς προστασίας

Ἄρθ. 19.—1. Ἡ προστασία τοῦ σήματος διαρκεῖ ἐπὶ δεκαετίαν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς καταθέσεως.—2. Ἡ διάρκεια τῆς προστασίας δύναται ἐκάστοτε νὰ παρατείνεται ἐπὶ μίαν δεκαετίαν διὰ τῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἐμπροθέσμου ὑποβολῆς τέλους παρατάσεως ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων (500) καταβαλλομένου ὑπὸ τοῦ δικαιούχου τοῦ σήματος ἢ εἰδικοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ.—3. Ἡ ὑποβολὴ τοῦ διπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ τέλους παρατάσεως δεόν ὅπως γίνεται ἐντὸς τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς προστασίας.—4. Ἐὰν προσήχθῃ ἐμπροθέσμως τὸ διπλότυπον εἰσπράξεως τοῦ τέλους παρατάσεως, ὁ ἀρμόδιος τμηματάρχης σημειοῖ τοῦτο ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς ἀρχικῆς καταθέσεως, προσυπογράφοντος καὶ τοῦ αἰτησαμένου τὴν παράτασιν.—5. Ἐὰν δὲν προσήχθῃ τὸ διπλότυπον εἰσπράξεως τοῦ τέλους παρατάσεως ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθρου τούτου ὀριζομένης προθεσμίας, τὸ σῆμα διαγράφεται συντασσομένης πρᾶξεως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου.—6. Ἡ παράτασις ἢ ἡ διαγραφὴ δημοσιεύεται ἐν περιλήψει ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου ἐν τῷ δελτίῳ ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.—7. Πᾶσα ἀμφισβήτησις μεταξὺ τοῦ αἰτούντος τὴν παράτασιν τῆς προστασίας καὶ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου, ὥς καὶ πᾶσα ἀντίρρησης ὡς πρὸς τὴν κατὰ τὴν παρ. 5 διαγραφὴν, λύεται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων σημάτων τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου.

Κεφάλαιον Δ'. — Μεταβίβασις

Ἄρθ. 20.—1. Τὸ ἐπὶ τοῦ σήματος δικαίωμα εἶναι κληρονομητὸν καὶ μεταβιβαστὸν ἐν ζῳῇ μόνον μετὰ τῆς ἐπιχειρήσεως,

εἰς ἣν τοῦτο ἀφορᾷ.—2. Ἡ σύμβασις, ἡ ἔχουσα ὡς ἀντικείμενον τὴν μεταβίβασιν μόνον τοῦ σήματος εἶναι ἀκυρὸς.—3. Ἡ μεταβίβασις χωρεῖ καὶ ἂν τὸ σῆμα ἀποτελῇται ἐξ ὀνόματος.—4. Ἐὰν τὸ σῆμα ἔχῃ δηλωθῇ διὰ πλείονα ὁμοειδῆ προΐοντα ἢ ἐμλορεύματα, ἡ μεταβίβασις τῆς ἐπιχειρήσεως πρὸς ἕτερον ὡς πρὸς ἓν ἐξ αὐτῶν μετὰ τοῦ σήματος, ἀποκλείει εἰς τὸν μεταβίβασαντα τὴν χρῆσιν αὐτοῦ καὶ ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ εἶδη.—5. Ἡ μεταβίβασις ἔχει ἰσχὺν ἀπέναντι τῶν τρίτων μόνον μετὰ τὴν καταχώρισιν αὐτῆς ἐν τῷ βιβλίῳ σημάτων καὶ ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς οἰκείας πράξεως καταθέσεως. Διὰ τὴν καταχώρισιν ταύτην ἀπαιτεῖται νὰ προσαχθῇ διπλότυπον εἰσπράξεως δραχμῶν πεντακοσίων (500).

Κληρονομικὴ διαδοχὴ

Ἄρθ. 21.—1. Ἐπὶ πλειόνων κληρονόμων τὸ σῆμα περιέρχεται εἰς ἐκεῖνον ἢ ἐκεῖνους τῶν κληρονόμων, οὔτινες : α') τῇ βουλῇ τοῦ κληρονομουμένου, β') κοινῇ συναινέσει, ἢ γ') κατόπιν δικαστικῆς ἀποφάσεως, συνεχίζουσι τὴν ἐπιχείρησιν.—2. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει τὸ σῆμα χρησιμεύει ἐν ἰσχύι, ἐκείνου ἢ ἐκείνων, εἰς οὓς ἤθελεν ἐπιτραπῇ δικαστικῶς ἢ προσωρινῇ συνέχισις τῆς ἐπιχειρήσεως.—3. Ὅταν ἡ ἐπιχείρησις συνεχίζεται ὑπὸ πλειόνων κληρονόμων, ἡ συνέχισις δέον νὰ γίνεται ἀπὸ κοινοῦ.—4. Μὴ συνεχιζομένης ἢ διασπωμένης τῆς ἐπιχειρήσεως τὸ σῆμα ἀποσβέννυται.—5. Γεννωμένης ἀμφισβήτησεως περὶ τοῦ ἐὰν συνεχίζεται ἢ μὴ ἡ ἐπιχείρησις ἀποφασίζουσι τὰ δικαστήρια σημάτων τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου.

Ἑταιρεῖαι

Ἄρθ. 22.—Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 21 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ διαλύσεως ἑταιρείας.

Κατάσχεσις καὶ ἐκποίησης ἐν πτωχεύσει

Ἄρθ. 23.—1. Ἡ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις καὶ ἐκποίησις τοῦ σήματος ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ τῆς ἐπιχειρήσεως ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς.—2. Ἐπὶ κατασχέσεως ἢ οἰκείᾳ ἐκθεσίς κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἀρμόδιον τμηματάρχην καὶ καταχωρίζεται ἐν τοῖς οἰκείοις βιβλίοις.—3. Ἐπὶ πτωχεύσεως τοῦ δικαιούχου τοῦ σήματος, δύναται τοῦτο νὰ ἐκποιηθῇ, ἀλλὰ μόνον μετὰ τῆς ἐπιχειρήσεως, δι' ἣν συμφώνως πρὸς τὴν δῆλωσιν ἦτο προωρισμένον τὸ σῆμα.—4. Ὅταν τὸ σῆμα ἀποτελῇται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ δικαιούχου, δὲν χωρεῖ κατάσχεσις, οὔτε ἐκποίησις ἐν πτωχεύσει.

Κεφάλαιον Ε'. — Ἀστική καὶ ποινικὴ προστασία

Ἀγωγή ἐπὶ παραλείψει ἢ ἀποζημιώσει.

Ἀρθ. 24.—Ὅστις χρησιμοποιοεῖ σῆμα ἀνῆκον εἰς ἄλλον δύναται νὰ ἐναχθῇ ἐπὶ παραλείψει ἢ ἀποζημιώσει ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρω.—Ἡ ἀγωγή ἐγείρεται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδικείου, παραγράφεται δὲ μετὰ τριετίαν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐγένετο τὸ πρῶτον ἢ παράνομος χρῆσις.

Προσωρινὰ μέτρα

Ἀρθ. 25.—1. Ὁ ἔχων ἀξίωσιν ἐπὶ παραλείψει πράξεως ἀντικειμένης τὸν παρόντα νόμον δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν λήψιν προσωρινῶν μέτρων παρὰ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων περὶ προσωρινῶν μέτρων ἐν ταῖς περὶ διακατοχῆς διαφοραῖς.—2. Ὅταν ἡ αἴτησις ἀπευθύνεται κατὰ τρίτου, καλεῖται πάντοτε καὶ ὁ κύριος τῆς ἐπιχειρήσεως, τῆς ὁποίας τὰ προϊόντα φέρουσι τὸ προσβαλλόμενον σῆμα, ἐὰν προκύπτῃ ἐξ αὐτοῦ τίς εἶναι οὗτος.—3. Ἀρμοδίος εἶναι ὁ πρόεδρος τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ εὐρίσκονται τὰ προϊόντα ἢ ἐμπορεύματα, ὅταν ἐν αὐτῇ ἔχῃ τὴν κατοικίαν του καὶ ὁ αἰτῶν τὰ προσωρινὰ μέτρα, ἄλλως ἀρμοδίος εἶναι ὁ πρόεδρος τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ ἐδρεύει ἡ ἐπιχείρησις, ὁσάκις ἡ αἴτησις ἀπευθύνεται καὶ κατὰ τοῦ κυρίου αὐτῆς.—4. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ προέδρου ἐφετῶν ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, μὴ παρεκτεινομένης λόγῳ ἀποστάσεως.—5. Ὁ πρόεδρος, διὰ τῆς ἀποφάσεώς του, δύναται νὰ διατάξῃ εἴτε τὴν περιγραφὴν εἴτε τὴν κατάσχεσιν τῶν προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων, καὶ νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν περαιτέρω κυκλοφορίαν αὐτῶν, ὀφείλει ὅμως νὰ ὀρίσῃ προθεσμίαν πρὸς ἔγερσιν τῆς ἀγωγῆς, οὐχὶ μακροτέραν τοῦ ἐνὸς μηνός.—6. Ὁ πρόεδρος, παρέχων τὴν ἄδειαν, δύναται νὰ διατάξῃ τὴν παροχὴν ἔγγυθσεως ὑπὸ τοῦ αἰτουῦντος, ὡς καὶ νὰ διορίσῃ πραγματογνώμονα πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων τῶν φερόντων τὸ σῆμα, οὗτινος ἐπετράπη ἡ κατάσχεσις, καὶ τὴν σύνταξιν τῆς περιγραφῆς.

Ποιναι

"Αρθ. 26.—1. Τιμωρούνται διά φυλάκίσεως μέχρις ενός έτους καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν ἡ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν αὐτῶν, α') ὁ παραποιήσας σῆμα ἢ ποιησάμενος ἐν γνώσει χρῆσιν παραποποιημένου σήματος. β') Ὁ θέσας ἐπὶ προϊόντων ἐπιχειρήσεως τοῦ ἢ ἐπὶ ἀντικειμένων τοῦ ἐμπορίου τοῦ ἐν γνώσει ἀλλότριον σῆμα. γ') Ὁ ἄνευ παραποιήσεως ἀπομιμηθεὶς ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει πρὸς παραπλάνησιν τῶν ἀγοραστῶν ἀλλότριον σῆμα, ἢ ποιησάμενος χρῆσιν ἐν γνώσει τοιοῦτου σήματος. δ') Ὁ ἐν γνώσει πωλήσας ἢ ἐκθέσας πρὸς πώλησιν ἢ κυκλοφορίαν προϊόντα ἢ ἐμπορεύματα φέροντα σῆμα, ἀποτελοῦν παραποίησιν ἢ ἀπομίμησιν ἀλλοτρίου σήματος. ε') Ὁ ποιοῦμενος χρῆσιν σήματος κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθ. 17. στ') Ὁ χρησιμοποιοῦν καὶ ἄνευ καταθέσεως ὡς σήματα ἐμβλήματα καὶ σύμβολα ἐκ τῶν ἐν τῇ περιπτώσει δ' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἀρθ. 3 ἀναφερομένων.—2. Αἱ ποιναὶ αἱ ἀπαγγελλόμεναι ὑπὸ τῆς προηγούμενης παραγράφου δύνανται νὰ ἀυξηθῶσι μετὰ τοῦ διπλασίου ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς.

"Ασκήσις τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς

"Αρθ. 27.—Ἡ ποινικὴ ἀγωγή διὰ μὲν τὰς περιπτώσεις α', β', γ' καὶ δ' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἀρθρου 26 ἀσκεῖται κατ' ἐγκλήσιν καὶ διὰ πρᾶξεις γενομένας μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ σήματος τοῦ ἐγκαλοῦντος, διὰ δὲ τὰς περιπτώσεις ε' καὶ στ' τῆς αὐτῆς παραγράφου τοῦ ἀρθρου "ὅ καὶ αὐτεπαγγελωσ, ἐκδικάζεται δὲ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν.

Δημοσίευσίς ποινικῶν ἀποφάσεων

"Αρθ. 28.—Τὸ πλημμελειοδικεῖον διατάσσει τὴν ἐν περιλήψει καταχώρησιν πύσης καταδικαστικῆς περὶ σήματος ἀποφάσεως δαπανῇ τοῦ καταδικασθέντος εἰς δύο ἐφημερίδας ἐκδιδόμενας ἐν Ἀθήναις, ὅταν τὸ ἀδίκημα ἐτελέσθῃ αὐτόθι, μίαν δὲ τῶν Ἀθηνῶν καὶ μίαν τοῦ τόπου τελέσεως, ἢ ἐν ἑλλείψει αὐτῆς εἰς μίαν τῆς πλησιεστέρως πόλεως, ὅταν τὸ ἀδίκημα ἐτελέσθῃ ἀλλοχοῦ ἐν Ἑλλάδι.

Ἀφαίρεσις καὶ καταστροφή κατασχεδέντων σημάτων

"Αρθ. 29.—1. Τὸ πλημμελειοδικεῖον διατάσσει τὴν ἀφαίρεσιν ἀπὸ τῶν προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων καὶ τὴν καταστροφήν τῶν τυχόν κατασχεδέντων σημάτων.—2. Ἐν ἡ περιπτώσει τὸ σῆμα δὲν δύναται νὰ καταστραφῇ ἄνευ τοῦ ἀντικειμένου ἐφ' οὗ εὐρίσκεται ἐπιτεθειμένον, τὸ πλημμελειοδικεῖον δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ διατάξῃ καὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τὴν καταστροφήν ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει.—3. Τὴν ἀφαίρεσιν ἢ καταστροφήν αὐτῶν δύναται νὰ διατάξῃ τὸ δικαστήριον καὶ ἐν περιπτώσει ἀθώσεως τοῦ κατηγορουμένου, ἐὰν κρίνῃ ὅτι ὑφίσταται κίνδυνος συγχύσεως.

Ἀρμοδιότης τακτικῶν δικαστηρίων

"Αρθ. 30.—Τὰ τακτικὰ δικαστήρια οὐδεμίαν ἀρμοδιότητα ἔχουσιν ὅπου καθίστανται κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀρμόδια

τὰ δικαστήρια σημάτων. Αἱ ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων σημάτων εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὰ τακτικὰ δικαστήρια καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀρχήν.

Κεφάλαιον ΣΤ'. — Συσκευασίαι

Προϋπόθεσις προστασίας

Ἄρθ. 31.—Ὅς σῆμα προστατεύεται καὶ ἡ συσκευασία τοῦ προϊόντος ἢ ἐμπορεύματος, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν εἶναι κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταθέσεως τόσον γνωστὴ ἐκ δημοσιευομένων περιγραφῶν ἢ σχεδίων ἢ ἐκ δημοσίας χρησιμοποίησεως ἐν τῇ ἡμεδαλῇ, ὥστε νὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ χρησιμοποίησις αὐτῆς παρὰ προσώπου εἰδικοῦ,

Κτήσις δικαιώματος

Ἄρθ. 32.—1. Τὸ ἐπὶ τῆς συσκευασίας δικαίωμα γεννᾶται διὰ τῆς καταθέσεως αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ καταθέτου, ἐφ' ὅσον οὗτο, εἶναι ὁ δημιουργὸς ταύτης ἢ καθολικὸς ἢ εἰδικὸς διάδοχος τοῦ δημιουργοῦ.—2. Κατὰ τὴν ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς κατάθεσιν τῆς συσκευασίας ὁ καταθέτης θεωρεῖται ὡς δημιουργός.

Προστασία τοῦ δημιουργοῦ

Ἄρθ. 33.—Ἐὰν ἡ συσκευασία ἐδηλώθῃ παρὰ προσώπου μὴ δικαιουμένου πρὸς τοῦτο, ἐκεῖνος εἰς τὴν πνευματικὴν δημιουργίαν τοῦ ὁποίου ὀφείλεται αὕτη, ἢ ὁ καθολικὸς ἢ εἰδικὸς τούτου διάδοχος, δύναται ν' ἀξιῶσιν ὥπως μὴ γίνῃ δεκτὴ πρὸς κατάθεσιν ἢ ὡς σῆμα δηλωθεῖσα συσκευασία, ἀσκῶν ἐν προκειμένῳ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 8, 9 καὶ 11 ἐνδίκῃ μέσῳ, ἐὰν δὲ ἔχη χωρήσει καταχώρησις ταύτης, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν διαγραφὴν ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς καταθέσεως.

Προστασία

Ἄρθ. 34.—Ἐπὶ συσκευασιῶν ἰσχύουσιν ἅπασαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Κεφάλαιον Ζ'. — Εἰδικαὶ καὶ μεταβατικαὶ διατάξεις

Ἀλλοδαπὰ σήματα.

Ἄρθ. 35.—1. Ἕλληνες ἢ ἀλλοδαποὶ ἔχοντες ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐπαγγελματικὴν αὐτῶν ἐγκατάστασιν δύνανται νὰ προστατευθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἐν εἰς τὴν πολιτείαν ἐνθα εἶναι ἐπαγγελματικῶς ἐγκατεστημένοι· προστατεύονται τὰ σήματα αὐτῶν καὶ ὑφίσταται ἐς αὐτὴ ἀμοιβαιότης διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἐλληνικῶν σημάτων καθιερωμένη διὰ διεθνoῦς συμβάσεως ἢ δι' ἀνταλλαγῆς κυβερνητικῆς δηλώσεως μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς πολιτείας.—2. Πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς προστασίας ἐν Ἑλλάδι ἀπαιτεῖται ἡ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου κατάθεσις τοῦ σήματος, διὰ τὴν ὁποίαν πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον ἡ στοιχείων προσαπαιτοῦνται καὶ : α') Ἀπόδειξις τῇ

ἀρμοδίας ἀλλοδαπῆς ἀρχῆς ὅτι κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς ἀλλοδαπῆς πολιτείας, ἐνθα εὐρίσκεται ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐγκατάστασις τοῦ αἰτούντος, προστατεύεται τὸ σῆμα τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἐν Ἑλλάδι κατάθεσις. Ἡ ἀπόδειξις αὕτη δεόν νά ἀναγραφῇ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πολιτείας προστασίας τοῦ σήματος, εἰς περίπτωσιν δὲ σήματος ἔχοντος ὠρισμένην ἐγχρωμον σύνθεσιν δεόν νά φέρῃ ἐπικεκολλημένον ἢ ἐπισυνδεδεμένον τὸ σῆμα κατὰ τὴν ὠρισμένην ἐγχρωμόν του σύνθεσιν. β') Εἰδικὸν πληρεξούσιον ἐγγράφον κεκυρωμένον παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἑλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς, περιέχον καὶ δήλωσιν περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἐν Ἀθήναις δικαστηρίων. Ἡ δήλωσις αὕτη δύναται νά ἀναπληρωθῇ καὶ διὰ πράξεως τοῦ πληρεξουσίου τοῦ αἰτούντος ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου.—3 Παντὸς κατὰ τὴν κατάθεσιν προσαγομένου ξενολώσσου ἐγγράφου κατατίθεται καὶ ἡ εἰς τὴν ἑλληνικὴν μετάφρασις, κεκυρωμένη παρὰ προσώπου ἔχοντος κατὰ νόμον δικαίωμα τοιαύτης μεταφράσεως.—4. Ἡ προστασία τοῦ ἐν Ἑλλάδι κατατεθέντος ἀλλοδαποῦ σήματος παύει αὐτοδικαίως ἐν Ἑλλάδι, ἀφ' ἧς ἐλήξεν ἡ κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς ἀλλοδαπῆς πολιτείας προστασία αὐτοῦ.

Δελτίον ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας

Ἀρθ. 36.—1. Πᾶσαι αἱ δημοσιεύσεις, αἱ γινόμεναι διὰ τοῦ ἐπισημοῦ δελτίου ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας, θὰ γίνωνται ἐφεξῆς δι' εἰδικοῦ τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκδιδομένου κατὰ δεκαπενθήμερον ὑπὸ τὸν ὑπότιτλον «Δελτίον ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας».—3. Τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 1)8 Σεπτεμβρίου 1994 διατάγματος «Ἐπίσημον δελτίον ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας» παύει ἐκδιδόμενον.

Ἀμοιβὴ μελῶν δικαστηρίων σημάτων

Ἀρθ. 37.—Τὰ κατὰ τὰ ἀρθρα 5 καὶ 10 κατατιθέμενα παρὰ τῷ ταμείῳ παρακαταθηκῶν καὶ δανείων χρηματικὰ ποσὰ διὰ τὴν κατάθεσιν σήματος ἢ τὴν ἀσκήσιν ἐνδίκου μέσου διανέμονται μεταξὺ τῶν συνεδριασάντων μελῶν τοῦ οἰκείου δικαστηρίου καὶ τοῦ γραμματέως, λαμβάνοντος τὸ ἡμισυ τοῦ ἀναλογούντος εἰς ἕκαστον μέρος ποσοστοῦ.

Μεταβατικαὶ διατάξεις

Ἀρθ. 38.—1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1940.—2. Αἱ ὑφιστάμεναι ἐκκρεμεῖς δηλώσεις περὶ καταθέσεως σήματος κρίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Ὡς ἐκκρεμεῖς θεωροῦνται αἱ δηλώσεις, ἐφ' ὅσον δὲν ἀπεφάνθη ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ σημάτων, ἢ δὲν παρῇλθεν ὁ χρόνος τῆς προσφυγῆς ἐνώπιον τῆς δευτεροβάθμιοις ἐπιτροπῆς. Ὡς χρόνος καταθέσεως τῶν ἐκκρεμῶν δηλώσεων θεωρεῖται ὁ χρόνος τῆς συντάξεως τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταργουμένων διατάξεων ἐκδόσεως. Αἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὑπάρχουσαι ἐκκρεμεῖς δίκαι ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων κρίνονται ὑπὸ τούτων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προϋφισταμένων διατάξεων.—3. Αἱ προθε-

σμίαι αἱ ὀρίζομεναι ἐν τῷ ἄρθρῳ 15 διὰ τὴν διαγραφὴν ἤδη κατατεθειμένου σήματος τινὸς κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένας περιπτώσεις ἀρχονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.—4. Τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου κατατεθειμένων σημάτων τῶν ἀντικειμένων εἰς τὰς διατάξεις τῶν περιπτώσεων δ' καὶ ε' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 3 διατάσσεται ἡ διαγραφὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ παρόντος αἰτήσῃ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἢ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις πλημμελειοδικῶν, ἢ τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ ἐπιμελητηρίου. Ἡ περὶ διαγραφῆς αἰτήσεις δέον ὅπως ὑποβληθῇ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.—5. Τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων καταθέσεων συσκευασιῶν ὡς σημάτων δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ διαγραφὴ παρὰ τοῦ δικαιουμένου πρὸς τοῦτο ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.—6. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργοῦνται οἱ νόμοι ΒΡΝΣΤ', 2196, 2659, τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 2880, ἡ παράγραφος πρώτη τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 3092, τὸ ἄρθρον 3, ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 4, τὰ ἄρθρα 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, ἡ παράγραφος πρώτη τοῦ ἄρθρου 12 καὶ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 3162]1928 κυρωθέντος νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 12 Νοεμβρίου 1927, ἡ παράγραφος πρώτη τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3980, τὰ β. διατάγματα τῆς 3 Ὀκτωβρίου 1922, 29 Αὐγούστου 1923, 12 Ἀπριλίου 1924, τῆς 13 Ἰανουαρίου 1925, τῆς 9]18 Σεπτεμβρίου 1925, τὸ πρὸς διάταγμα τῆς 1 Φεβρουαρίου 1928, τῆς 7 Αὐγούστου 1928, τὸ ἀπὸ 13 Ἀπριλίου 1935 πρὸς διάταγμα, ὁ νόμος 6421 καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη τῷ παρόντι νόμῳ, τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ὁποίου κανονισθῇσονται διὰ β. διαταγμάτων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ὑπουργοῦ ἐκδιδομένων, δι' ὧν δύνανται καὶ νὰ καθορισθῶσι τὰ ἐμπορεύματα ἢ προϊόντα κατὰ κλάσεις. Κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ σήματος διὰ πλειονας τῆς μιᾶς κλάσεις δέον ὅπως καταβάλλεται ἡὺξημένον τέλος καταθέσεως, καθ' ὃ εἰδικώτερον θέλει ὀρισθῇ διὰ τῶν ὡς ἄνω β. διαταγμάτων.

Α) Ν.Δ. «περὶ ἀπαγορεύσεως ἐν ταῖς συναλλαγαῖς τῆς συνάψεως συμβάσεως κατὰ τὸ σύστημα *boulede peige*» τῆς 16]18 Σεπτ. 1926.

Β) Ν. 2527]1920 «περὶ διπλωμ. εὐρεσιτεχνίας».

Γ) Ν. 2989]1923 «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 6]19 Νοεμ. διεθν. συμβ. πρὸς ἔδρυσιν κεντρ. γραφείου διπλωμ. εὐρεσιτεχνίας».

Δ) Ν. 4112]1929 «περὶ συστάσεως ὑποθήκης ἐπὶ μηχανικῶν ἢ ἄλλων ἐγ. καταστάσεων».

Νόμος 146 «περὶ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ» τῆς 26 Δεκεμβρίου 1913]27 Ἰανουαρίου 1914.

Ἄρθ. 1.—Ἀπαγορεύεται κατὰ τὰς ἐμπορικὰς, βιομηχανικὰς ἢ γεωργικὰς συναλλαγὰς πᾶσα πρὸς τὸν σκοπὸν ἀνταγωνισμοῦ γινομένη πρᾶξις, ἀντικειμένη εἰς τὰ χρηστὰ ἢ θη.—Ὁ παραβά-

της δύναται νὰ ἐναχθῇ πρὸς παράλειψιν καὶ πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς προσγενομένης ζημίας.

Ἄρθ. 2.—Ὑπὸ τὸν ὄρον «ἐμπορεύματα» κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου νοοῦνται καὶ βιομηχανικὰ καὶ γεωργικὰ προϊόντα, ὑπὸ τὸν ὄρον δὲ βιομηχανικαὶ ἐργασίαι νοοῦνται καὶ αἱ ἐμπορικαί, βιοτεχνικαὶ καὶ γεωργικαί,

Ἄρθ. 3.—Ἀπαγορεύεται εἰς δημοσίᾳ γινομένης γνωστοποιήσεις ἢ ἀνακοινώσεις, προοριζομένης δι' εὐρὺν κύκλον προσώπων, πᾶσα ἀνακριβὴς δήλωσις περὶ σχέσεων ἀναφερομένων εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 συναλλαγὰς, ἰδίᾳ δὲ περὶ τῆς ποιότητος, τῆς ἀρχικῆς προελεύσεως, τοῦ τρόπου τῆς κατασκευῆς ἢ τῆς τιμολογήσεως ἐμπορευμάτων ἢ βιομηχανικῶν ἐργασιῶν, περὶ τοῦ τρόπου ἢ τῆς πηγῆς τῆς προμηθείας, τῆς κατοχῆς βραβείων ἢ ἄλλων τιμητικῶν διακρίσεων περὶ τῆς αἰτίας ἢ τοῦ σκοποῦ τῆς πωλήσεως ἢ περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν πρὸς διάθεσιν ἐμπορευμάτων, ἱκανὴ νὰ παραγάγῃ τὴν ἐντύπωσιν ἰδιαιτέρως εὐνοϊκῆς προσφορᾶς. Ὁ παραβάτης δύναται νὰ ἐναχθῇ πρὸς παράλειψιν τῶν ἀνακριβῶν δηλώσεων καὶ ἀνόρθωσιν τῆς προσγενομένης ζημίας.

Ἄρθ. 4.—Ὅστις, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως παραγάγῃ τὴν ἐντύπωσιν ἰδιαιτέρως εὐνοϊκῆς προσφορᾶς, ποιεῖται ὑπὸ τοὺς ὄρους τοῦ ἄρθρου 3 ἐν γνώσει ἀναληθεῖς δηλώσεις ἱκανὰς νὰ παραπλανήσουν τὸ κοινόν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 3000 δραχμῶν ἢ μὲ μίαν ἐκ τῶν ποινῶν τούτων.—Ἐὰν αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἀναφερόμεναι ἀνακριβεῖς δηλώσεις γίνωσι παρ' ὑπαλλήλου ἢ ἐντολοδόχου, τιμωρεῖται, πλὴν τοῦ ὑπαλλήλου ἢ ἐντολοδόχου, καὶ ὁ κύριος ἢ διευθυντὴς τῆς ἐπιχειρήσεως, εἰς ἣν πρᾶξις ἐγένετο ἐν γνώσει αὐτοῦ.

Ἄρθ. 5.—Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρθρῶν 3 καὶ 4, πρὸς τὰς ἐν αὐτοῖς δηλώσεις ἑξομοιοῦνται αἱ δι' εἰκόνων παραστάσεις καὶ ἄλλαι μέθοδοι, αἵτινες σκοποῦν καὶ εἶναι ἱκαναὶ νὰ ὀντικαταστήσουν αὐτάς. Ἡ χρῆσις ὀνομάτων, ἅτινα ἐν ταῖς συναλλαγαῖς χρησιμεύουν πρὸς ὀνομασίαν ἐμπορευμάτων ἢ βιομηχανικῶν ἐργασιῶν, χωρὶς νὰ σκοποῦν τὸν προσδιορισμὸν τῆς προελεύσεως αὐτῶν, δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς ἐν ἀρθροῖς 3 καὶ 4 διατάξεις.

Ἄρθ. 6.—Ἐὰν διὰ δημοσίᾳ γινομένων γνωστοποιήσεων ἢ ἀνακοινώσεων, προοριζομένων δι' εὐρὺν κύκλον προσώπων, ἀναγγέλλεται ἢ ἐκποιήσῃς ἐμπορευμάτων, προσερχομένων ἐκ πτωχεύσεως, ἀλλὰ μὴ ἀνηκόντων

πλέον εἰς τὴν πτώχευσιν, ἀπαγορεύεται πᾶσα ἀνακοίνωσις τῆς ἐκ πτωχεύσεως προελεύσεως αὐτῶν, ὁ δὲ παραβάτης τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 1.500 δραχμῶν ἢ φυλάκισιν ἕως δύο μηνῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας.

Ἄρθ. 7.—Ἀπαγορεύεται ἡ πρὸς τὸ κοινὸν ἀναγγελία τῆς ἐκποιήσεως ἐμπορευμάτων, ὡς ἀποτελούσης διάλυσιν τοῦ καταστήματος ἢ διάλυσιν ὀρισμένου κλάδου αὐτοῦ, ἐὰν δὲν μνημονεύηται ἡ αἰτία τῆς διαλύσεως καὶ δὲν προηγηθῇ δήλωσις τοῦ ἐπιχειροῦντος αὐτὴν πρὸς τὸν ἀρμόδιον πρόεδρον πρωτοδικῶν, περιέχουσα τὴν αἰτίαν τῆς διαλύσεως, τὸν τόπον, τὸν χρόνον ἐνάρξεως αὐτῆς καὶ κατάλογον τῶν ἐκποιητέων ἐμπορευμάτων, ἐτι δὲ καὶ τὴν βεβαίωσιν ὅτι οὔτε ὁ δηλῶν οὔτε ὁ προηγούμενος κύριος τοῦ καταστήματος προέβη ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, αὐτοπροσώπως ἢ διὰ παρενθέντου προσώπου, εἰς ἐκποιήσιν ὁμοίας φύσεως ἀπὸ δύο τοῦλάχιστον ἐτῶν. Ἡ δήλωσις ἐπιδίδεται εἰς διπλὸν, τὸ ἕτερον δ' ἀντίτυπον, θεωρούμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἀποδίδεται εἰς τὸν δηλοῦντα. Τοῦ παρὰ τῷ προέδρῳ κατατιθεμένου ἀντιτύπου δύναται πᾶς τις νὰ λάβῃ γνῶσιν.—Ὁ πρόεδρος ἐξελέγχει δαπάναις τοῦ δηλοῦντος τὴν εἰληκρίνειαν τῆς δηλώσεως διὰ δύο πραγματογνωμόνων, ἐκλεγομένων ἐκ καταλόγου καταρτιζομένου ἐντός τοῦ Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐμπορικοῦ συλλόγου ἢ ἐν ἑλλείψει αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐμπορικοῦ συλλόγου ἢ ἐν ἑλλείψει τοιοῦτου διὰ δύο πραγματογνωμόνων τῆς ἐκλογῆς του, καὶ ἐπιτρέπει τὴν ἐκποίησιν. Ἐὰν δὲ εὐρεθῇ ἡ δήλωσις ἀνειληκρινὴς, ὁ πρόεδρος διατάσσει τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐκποιήσεως, ἐπιφυλασσομένης καὶ εἰς τοὺς τρίτους τῆς ἐπὶ παραλείψει ἀγωγῆς.—Ἡ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὁρους γινομένη ἐκποιήσις δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πλέον τῶν ἐννέα μηνῶν ἀπὸ τοῦ ὀρισμένου χρόνου ἐνάρξεως, δύναται ὅμως ὁ πρόεδρος, ἐκτιμῶν τὰς τυχόν παρουσιαζομένας ἐξαιρετικὰς περιστάσεις, νὰ χορηγῇ παράτασιν τῆς τοιαύτης διορίας.—Ἡ εἰσὼ διετίας ἐκποιήσις λόγῳ διαλύσεως ἐπιτρέπεται μόνον ἐν περιπτώσει θανάτου, πτωχεύσεως ἢ πραγματικῆς παύσεως τῆς ἐπιχειρήσεως.—Ἡ ἐκποίησις, περὶ ἧς τὸ παρὸν ἄρθρον, ἐπιτρέπεται μόνον ἐντός τοῦ καταστήματος, ὅπου ὁ δηλῶν μετέρχεται ἀπὸ 6 μηνῶν τὴν ἐπιχειρήσιν του, ἐκτὸς ἐὰν ὀρίσῃ ἄλλως ὁ πρόεδρος μετὰ γνώμην τῶν πραγματογνωμόνων.—Ἐπὶ ἐκποιήσεων ὑπὸ ἐκπτώσιν τιμῶν λόγῳ παρόδου τῆς ἐποχῆς, αἵτινες ὡς τοιαῦται ἀναγγέλλονται καὶ εἶναι ἐν χρήσει ἐν τῷ κανονικῷ ἐμπορίῳ, δὲν ἐφαρμόζονται αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐπιτρέπεται ὅμως ὡς διὰ β. διαταγμάτων, ἐκδιδομένων ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας μετ' ἀποφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὀρισθῇ ὁ ἀριθμὸς κατ' ἔτος, ὁ χρόνος ἐνάρξεως καὶ ἡ διάρκεια τῶν τοιούτων ἐκποιήσεων. Ἐὰν ἡ ἐπιχειρήσις διεξάγῃται ἐν τόπῳ, ὅπου δὲν ἐδρεύει πρωτοδικεῖον, ἀρμόδιον εἶναι ὁ εἰρηνοδίκης.

Ἄρθ. 8.—Ὁ παραλείπων τὴν δήλωσιν τοῦ ἄρθ. 7 ἢ ποιούμενος ἐν γνῶσει ἀνακριβῆ τοιαύτην ἢ πωλῶν ἐν τόπῳ ἢ χρόνῳ μὴ ἐπιτετραμμένῳ, ἢ ἐκθέτων πρὸς πώλησιν ἐμπορεύματα ἀποκτηθέντα πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν

τῆς ἐκποιήσεως αὐτῶν κατὰ τὴν διάλυσιν ἢ μὴ συμπεριλαμβανόμενα εἰς τὸν ἐν τῇ δηλώσει καταλογον, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρι 3 ἔξ μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 300 δραχμῶν ἢ μὲ μίαν τῶν ποινῶν τούτων.— Ὁ παραλείπων εἰς τὰς πρὸς τὸ κοινὸν ἀναγγελίας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἐδάφ. 1 μνείαν τῆς αἰτίας τῆς διαλύσεως, ἢ ὁ παραβαίνων τὰς διατάξεις τῶν Β. διαταγμάτων, περὶ ὧν τὸ προτελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἀρθ. 7, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 1500 δραχμῶν καὶ μὲ φυλάκισιν ἕως δύο μηνῶν ἢ μὲ μίαν τῶν ποινῶν τούτων.

Ἀρθ. 9.—Διὰ β. διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, μετ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, δύνανται νὰ ὁρισθῇ ὅπως ἡ κατ' ἐπάγγελμα λιανικὴ πώλησις ὁρισμένων ἐμπορευμάτων γίνηται μόνον εἰς ὁρισμένας μονάδας ἀριθμοῦ, μέτρων ἢ βάρους, ἢ μόνον ἐὰν φέρωνται σημειωμένα ἐπ' αὐτῶν, τοῦ περικαλύμματος ἢ τοῦ δοχείου ὁ ἀριθμὸς, τὸ μέτρον, τὸ βάρος, ὁ τόπος τῆς κατασκευῆς ἢ τῆς προελεύσεως αὐτῶν.—Ὁ παραβάτης τῶν ὁρισμῶν τῶν διαταγμάτων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι τριακοσίων δραχμῶν καὶ μὲ φυλάκισιν μέχρι δύο μηνῶν ἢ μὲ μίαν τῶν ποινῶν τούτων.

Ἀρθ. 10.—Τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 1 καὶ 3 προβλεπομένων πράξεων τὴν παράλειψιν δύναται ν' ἀξιώσῃ πᾶς ἐπαγγελματίας, ὅστις παράγει ἢ ἐμπορεύεται ὅμοια ἢ συγγενῇ εἶδη, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ ἐπιμέλητήρια, οἱ ἐμπορικοὶ καὶ βιομηχανικοὶ ἢ ἐν γένει ἐπαγγελματικοὶ σύλλογοι. Ὅμοιως οἱ ἄνω ἐπαγγελματῖαι, τὰ ἐπιμελητήρια καὶ οἱ σύλλογοι ἔχουσιν ἔννομον ἀξίωσιν ἐπὶ παραλείψει τῶν κατὰ παράβασιν τῶν ἁρθρῶν 6, 8, καὶ 9 ἐπιχειρουμένων πράξεων, ὡς καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἀναγγελίας πρὸς τὸ κοινὸν ἄνευ τῆς πρὸς τὸν ἀρμόδιον πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν ἢ τὸν εἰρηνοδίκην δηλώσεως.—Εἰς ἀνόρθωσιν τῆς κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου προερχομένης ζημίας ὑποχρεοῦται: α') Ὅστις εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 3 ἐγνώριζεν ἢ ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ τὸ ἀναληθὲς τῶν παρ' αὐτοῦ γενομένων διαφημίσεων.—Κατὰ συντακτῶν, κδοτῶν, τυπογράφων, πρακτικῶν ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν, χωρεῖ τότε μόνον ἀξίωσις ἐπὶ ἀποζημιώσει, ἐὰν ἐγνώριζον τὸ ἀναληθὲς τῶν ἀνακοινώσεων. β') Ὅστις ἐκ προθέσεως ἢ ἀμελείας παραβαίνει τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 6, 7, 8 καὶ 9 ὁριζόμενα.—Πρὸς παῦσιν τῶν κατὰ παράβασιν τῶν ἁρθρῶν 1, 3, 6, 8 καὶ 9 ὡς καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἀναγγελίας πρὸς τὸ κοινὸν, γινόμενων ὑπὸ τινος ὑπαλλήλου ἢ ἀντιπροσώπου ἐπιχειρήσεως ἢ καταστήματος πράξεων, ὑποχρεοῦται καὶ δύναται νὰ ἐναχθῇ καὶ ὁ κύριος ἢ ὁ διευθυντής.

Ἀρθ. 11.—Ὁ πρὸς τὸν σκοπὸν ἀνταγωνισμοῦ ἰσχυρίζομενος ἢ διαδίδων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐργασίαν ἢ ἐπιχείρησιν ἐτέρου, το προσώπον τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς, τὰ ἐμπορεύματα ἢ τὰς βιομηχανικὰς ἐργασίας τρίτου, εἰδήσεις δυ-

ναμένας νὰ βλάψωσι τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τὴν ἐμπορικὴν πίστιν αὐτοῦ, ὑποχρεοῦται, ἐφ' ὅσον τὰ διαδοθέντα δὲν εἶναι κατὰ τρόπον εὐαπόδεικτον ἀληθῆ, εἰς ἀνόρθωσιν τῆς εἰς τὸν ἀδίκηθέντα προσγενομένης ζημίας. Ὁ ἀδίκηθεις δύναται πρὸς τούτοις ν' ἀξιώσῃ τὴν παράλειψιν τῆς ἐπαναλήψεως ἢ τῆς περαιτέρω διαδόσεως τῶν ἀνακριβειῶν.—Προκειμένου ὁμως περὶ ἐμπιστευτικῆς ἀνακοινώσεως, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ πληροφορῶν ἢ ὁ πρὸς ὃν ἡ πληροφορία ἔχει εὐλογον συμφέρον, δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ παράλειψις μόνον, ἐὰν τὰ ἀνακοινωθέντα εἶναι ἀναληθῆ.—Ἐὰν δ' ὁ πληροφορῶν ἐγνώριζεν ἢ ὥφειλε νὰ γνωρίζῃ τὸ ἀναληθές τῆς ἀνακοινώσεως, ὑποχρεοῦται καὶ εἰς ἀνόρθωσιν τῆς τυχόν προσγενομένης ζημίας.—Ἡ διάταξις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 1 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως.

Ἄρθ. 12.—Ὁ ἐν γνώσει τῆς ἀναληθείας ἰσχυριζόμενος ἢ διαδίδων ὡς πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν ἢ ἐργασίαν ἑτέρου τὸ πρόσωπον τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς, τὰ ἐμπορεύματα ἢ τὰς βιομηχανικὰς ἐργασίας τρίτου, εἰδήσεις, δυναμένας νὰ βλάψωσι τὴν ἐπιχείρησιν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι τριῶν χιλιάδων δραχμῶν ἢ μὲ μίαν τῶν ποινῶν τούτων.—Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωρεῖται καὶ ὁ κύριος ἢ ὁ διευθυντὴς τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐὰν οἱ περὶ ὧν πρόκειται ἰσχυρισμοὶ ἢ διαδόσεις ἐγένοντο ἐν γνώσει αὐτοῦ παρὰ τινος τῶν ὑπαλλήλων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων του.

Ἄρθ. 13.—Ὅστις κατὰ τὰς συναλλαγὰς ποιεῖται χρῆσιν ὀνόματός τινος, ἐμπορικῆς ἐπωνυμίας, ἢ ἰδιαιτέρου διακριτικοῦ γνωρίσματος καταστήματος ἢ βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως, ἢ ἐντύπου τινὸς κατὰ τρόπον δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ σύγχυσιν μὲ τὸ ὄνομα, τὴν ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν ἢ τὸ ἰδιαίτερον διακριτικὸν γνῶρισμα, ἅτινα ἕτερος νομίμως μεταχειρίζεται, δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ ὑπὸ τοῦ τελευταίου εἰς παράλειψιν τῆς χρήσεως. Ὑποχρεοῦται δὲ πρὸς τούτοις ἀπέναντι τοῦ ζημιωθέντος εἰς ἀνόρθωσιν τῆς προσγενομένης ζημίας, ἐὰν ἐγνώριζεν ἢ ὥφειλε νὰ γνωρίζῃ ὅτι διὰ τῆς καταχρήσεως ταύτης ἡδύνατο νὰ προκληθῇ σύγχυσις.—Πρὸς τὸ ἰδιαίτερον διακριτικὸν γνῶρισμα ἑξομοιοῦνται καὶ ἐκεῖνα ἐν γένει ἐκ τῶν σημείων καταστήματος ἢ ἐπιχειρήσεώς τινος, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται εἰς τοὺς σχετικοὺς κύκλους τῶν συναλλαγῶν ὡς ἰδιαίτερα διακριτικά

αὐτῶν. — Ὡς ἰδιαίτερον διακριτικὸν γνώρισμα θεωρεῖται καὶ ὁ ἰδιαίτερος διασχηματισμὸς ἢ ἡ ἰδιαίτερα διακόσμησις τῶν ἐμπορευμάτων, τῆς συσκευῆς ἢ τοῦ περικαλύμματος αὐτῶν, ἐφ' ὅσον εἶναι γνωστὰ εἰς τοὺς σχετικοὺς κύκλους τῶν συναλλαγῶν ὡς διακριτικὰ σημεῖα τῶν ὁμοίων ἐμπορευμάτων ἄλλου τινός. — Ἡ διάταξις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἀρθρου 10 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως.

Ἄρθ. 14. — Ὅστις κατὰ τὰς συναλλογὰς ποιεῖται ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως χρῆσιν ὀνόματός τινος, ἐμπορικῆς ἐπωνυμίας ἢ ἰδιαιτέρου διακριτικοῦ γνωρίσματος καταστήματος ἢ βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως ἢ ἐντύπου τινός πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως προκληθῇ σύγχυσις μὲ τὸ ὄνομα, τὴν ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν ἢ τὸ ἰδιαίτερον διακριτικὸν γνώρισμα, ἅτινα ἕτερος νομίμως μεταχειρίζεται, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι τριῶν χιλιάδων δραχμῶν ἢ μὲ μιαν τῶν ποινῶν τούτων. — Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προηγουμένου ἀρθρου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν πρὸς προστασίαν τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν σημάτων, ὡς πρὸς τὰ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐφαρμόζονται οἱ ἰδιαίτεροι περὶ αὐτῶν νόμιμοι ὅρισμοί. — Δὲν ἀποκλείεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προηγουμένου ἀρθρου καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' αἷς ἢ χρῆσις τοῦ ξένου ὀνόματος, τῆς ξένης ἐμπορικῆς ἐπωνυμίας ἢ τοῦ ἰδιαιτέρου διακριτικοῦ γνωρίσματος γίνεται μὲ μικρὰς παραλλαγάς, ἐφ' ὅσον αὐταὶ δὲν ἀποκλείουν τὸ κίνδυνον τῆς συγχύσεως.

Ἄρθ. 15. — Ἐν περιπτώσει καταδίκης, κατὰ τὰ ἀρθρα 13 καὶ 14, διατάσσεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, τῇ αἰτήσει τοῦ ἀδικουμένου, ἡ ἀφαίρεσις τοῦ διακριτικοῦ γνωρίσματος. — Ἐὰν ἡ ἀφαίρεσις δὲν εἶναι ἄλλως δυνατή, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν καταστροφὴν αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς ἐγνώριζεν ἢ ὤφειλε νὰ γνωρίξῃ δι' ἑκάμε χρῆσιν ξένου διακριτικοῦ γνωρίσματος. — Τὸ δικαστήριον δύναται κατὰ τὴν κρίσιν του, καὶ ἐν περιπτώσει ἀθωώσεως, νὰ διατάξῃ τὴν τοιαύτην ἀφαίρεσιν ἢ καταστροφὴν.

Ἄρθ. 16. — Μὲ φυλάκισιν μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι τριῶν χιλιάδων δραχμῶν ἢ μὲ μιαν τῶν ποινῶν τούτων τιμωρεῖται ὅστις, ὡς ὑπάλληλος, ἐργάτης ἢ μαθητευόμενος παρὰ τινι ἐμπορικῷ ἢ βιομηχανικῷ καταστήματι ἢ ἐπιχειρήσει, ἀνακοινῶναι ἄνευ δικαιώματος εἰς

τρίτους, κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ὑπηρεσίας του, ἀπόρρητα τοῦ κα-
ταστήματος ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως ἐμπιστευμένα αὐτῷ ὡς ἐκ τῆς ὑπηρε-
σίας του, ἢ ἄλλως περιελθόντα εἰς τὴν ἀντίληψίν του, πρὸς τὸν σκοπὸν
ἀνταγωνισμοῦ ἢ ἐπὶ τῇ προθέσει βλάβης τοῦ κυρίου τοῦ καταστήματος ἢ
τῆς ἐπιχειρήσεως.—Μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωρεῖται καὶ ὁ χρησιμοποιοῦν
ἢ ἀνακοινῶν εἰς τρίτους ἄνευ δικαιώματος, πρὸς τὸν σκοπὸν ἀνταγωνι-
σμοῦ, τὰ τοιαῦτα ἀπόρρητα, ὧν ἔλαβε γνῶσιν διὰ τινος τῶν ἐν τῇ προη-
γουμένῳ ἐδαφίῳ ἀνακοινώσεων ἢ δι' ἰδίας αὐτοῦ πράξεως ἀντικειμένης εἰς
τοὺς νόμους ἢ τὰ χρηστὰ ἥθη.

Ἄρθ. 17.—Μὲ τὴν ποινὴν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τιμωρεῖται ὁ ἄνευ
δικαιώματος χρησιμοποιοῦν ἢ ἀνακοινῶν εἰς τρίτους τὰ ἐμπιστευθέντα αὐτῷ
κατὰ τὰς συναλλαγὰς σχέδια ἢ κανόνας τεχνικῆς φύσεως, ἰδίᾳ δὲ σχεδιά-
σματα, πρότυπα, τύπους, ὑποδείγματα, δδηγίας.

Ἄρθ. 18.—Αἱ παραβάσεις τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 16 καὶ 17 γεννῶσι
πρὸς τοῦτοις καὶ ὑποχρέωσιν πρὸς ἀνοκατάστασιν τῆς προξενηθείσης ζη-
μίας.—Μὲ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 16 ποινὰς, ἡλαττωμένας εἰς τὸ ἥμισυ, τιμωρεῖ-
ται καὶ ὅστις ἐπιχειρεῖ ἐπὶ σκοπῷ ἀνταγωνισμοῦ νὰ ἐξωθήσῃ ἄλλον εἰς πρᾶ-
ξιν ἀντικειμένην εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 ἐδ. 1 καὶ ἄρθ. 17.

Ἄρθ. 19.—Αἱ ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου πηγάζουσαι ἀξιώ-
σεις ἐπὶ παραλείπει ἢ ἐπὶ ἀποζημιώσει εἰσάγονται ὡς ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις
ἐνώπιον τοῦ ἡρμοδίου πρωτοδικείου, παραγράφονται δὲ μετὰ ἑξ μῆνας ἀπὸ
τοῦ χρονικοῦ σημείου, καθ' ὃ ὁ ἔχων τὴν ἀξίωσιν ἔλαβε γνῶσιν τῆς πρᾶ-
ξεως καὶ τοῦ ὑπευθύνου προσώπου, πάντως δὲ μετὰ τριετίαν ἀφ' ἧς ἐγένε-
το ἡ πρᾶξις.—Διὰ τὰς ἐπὶ ἀποζημιώσει ἀξιώσεις οὐδέποτε ἀρχεται ἡ
παραγραφή πρὸ τοῦ χρονικοῦ σημείου καθ' ὃ ἐπροξενήθη ἡ βλάβη.

Ἄρθ. 20.—Ὁ ἔχων ἀξίωσιν ἐπὶ παραλείπει πράξεως ἀντικειμένης εἰς
τὰς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν λήψιν προ-
σωρινῶν μέτρων παρὰ τοῦ ἡρμοδίου προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ἢ, διὰ τὴν
περίπτωσιν τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 7, παρὰ τοῦ ἡρμοδίου
εἰρηνοδίκου, ἐφαρμοζομένων ἀντιστοίχως ὧν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου
ΓΨΨΖ' «περὶ προσωρινῶν μέτρων ἐν ταῖς περὶ διακατοχῆς διαφοραῖς».

Ἄρθ. 21.—Ἡ ποινικὴ καταδίωξις, πλὴν τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων
6, 8 καὶ 9, χωρεῖ μόνον κατ' ἐγκλησιν.—Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 4
δικαιοῦται εἰς ἐγκλησιν πᾶς ἐκ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρου 10
ἀναφερομένων ἐπαγγελματιῶν, ἐπιμελητηρίων ἢ συλλόγων.

Ἄρθ. 22.—Ἐν περιπτώσει καταδίκης, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρθρων 4, 6,
8 καὶ 9, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ ὅπως ἡ ἀπόφασις δημοσιευθῇ
διὰ τύπου, δαπάνῃ τοῦ καταδικασθέντος, ἐντὸς τισσομένης διορίσεως. Ἐὰν
ἡ καταδικασθεὶς δὲν ἐνεργήσῃ τὴν δημοσίευσιν, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ὁπο-
φάσεως, προβιβίνει εἰς τοιαύτην ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ἡ δαπάνη, βεβαίονμένη
ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἐφόρου, εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως
δημοσίων ἐσόδων.—Ἐὰν ἡ καταδίκη ἐπέλθῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρθρων 12
καὶ 14 ἐδαφίον πρῶτον τὸ δικαστήριον δίδει πάντοτε τὴν ἀδειαν εἰς τὸν

ἀδικηθέντα ὅπως δημοσιεύσῃ ἐντὸς ὥρισμένης προθεσμίας τὴν ἀπόφασιν δαπάνῃ τοῦ καταδικασθέντος.—Αἰτήσῃ τοῦ ἀθωωθέντος δύνανται τὸ δικαστήριον νὰ διατάξῃ τὴν γνωστοποίησιν τῆς ἀθώωσης.—Τὰ ἐξοδα ταύτης καταλογίζονται εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ἐφ' ὅσον δὲν κατελογίσθησαν εἰς βάρος τοῦ μηνυτοῦ ἢ τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος.—Προκειμένου περὶ ἀγωγῆς ἐπὶ παραλείψει, ἐγειρομένης ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, δύναται τὸ δικαστήριον ἐν τῇ ἀποφάσει του νὰ δώσῃ τὴν ἄδειαν εἰς τὸν νικῶντα ὅπως δημοσιεύσῃ ἐντὸς ὥρισμένης προθεσμίας τὸ διατακτικὸν τῆς ἀποφάσεως δαπάνῃ τοῦ ἡττηθέντος.

Ἄρθ. 23.—Ὁ μὴ διατηρῶν κύριον κατάστημα ἐν Ἑλλάδι δὲν δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον παρεχομένην προστασίαν, εἰμὴ ἐὰν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐν ἣ εὐρίσκεται τὸ κύριον κατάστημα αὐτοῦ, αἱ ἑλληνικαὶ ἐπιχειρήσεις ἀναλαμβάνωσι τῆς αὐτῆς μὲ τὰς ἐγχωρίους προστασίας.—Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς τοιαύτης ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ προστασίας δύναται νὰ χρησιμεύσῃ καὶ δήλωσις τῶν ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δημοσιευομένη διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθ. 24.—Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 446 τοῦ ποινικοῦ νόμου. Διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ ὁ εἰδικὸς ΒΜΕ' τῆς 27 Ἰουλίου 1892 νόμος περὶ ἐλέγχου τοῦ ἐμπορίου τῆς σταφίδος.

Νόμος 184]1914 «περὶ συστάσεως ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων»*.

Ἄρθ. 1 (Ν. 1579]1939, ἄρθρ. 1).—1. Τὰ ἐμπορ. καὶ βιομηχ. ἐπιμελητήρια εἶναι ὑποχρεωτικαὶ ἐνώσεις ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων ὥρισμένης περιφερείας, ἀποτελοῦν νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου καὶ σκοποῦσι τὴν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν γενικῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας προστασίαν τῶν συμφερόντων τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας τῆς περιφερείας των.—2. Ἡ ἵδρυσις τῶν ἐπιμελητηρίων γίνεται διὰ β. διατ., ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθν. Οἰκον. καὶ ὀρίζοντος τὴν περιφέρειαν, τὴν ἔδραν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τοῦ διοικ. συμβουλίου, ὅστις ἐκτὸς τῶν ἐκ τοῦ νόμου μελῶν δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν 50 οὔτε κατώτερος τῶν 25.—(Ν. 466]1945, ἄρθ. 1). Κατ' ἐξαιρέσιν τὸ ἀνωτέρω ὅριον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν διὰ τὸ ἐπιμελ. Ἀθηνῶν, ἐκτὸς τῶν ἐκ τοῦ

* Ἐτροποποποιήθη ἰδίᾳ ὑπὸ τοῦ ἀν. Ν. 1579]1939, ἀν. Ν. 466]1945, Ν. Δ. 328]1947.—Σ τ ε φ α ν ἰ δ ο υ. Τὰ ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια, 1926.

νόμου τοιούτων, ὁρίζεται εἰς 60. Ἐπίσης κατ' ἐξαίρεσιν δύναται διὰ β. διατ. νὰ ὁρισθῇ εἰς 60 ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ διοικ. συμβ. τῶν ἐπιμελ. Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης.—3. Μέλη τῶν ἐμπορ. καὶ βιομ. ἐπιμελητηρίων εἶναι ἐκ τοῦ νόμου πάντες οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστου ἐμποροὶ καὶ βιομηχανοὶ, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν καθαρῶς ἐμπορικῶν σκοπῶν συνεταιρισμῶν, προμηθείας, κοινῆς πωλήσεως καὶ καταναλώσεως.—᾽Οργανα τοῦ ἐπιμελ. εἶναι τὸ διοικ. συμβ. καὶ ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπή.—5—6. [᾽Ορα Ν.Δ. 328]1947, ἀρθ. 1).

᾽Αρθ. 2.—(᾽Ορα ἀν. Ν. 1579]1939, ἀρθ. 2, ἀν. Ν. 466]1945, ἀρθ. 1, Ν.Δ. 328]1947, ἀρθ. 3).

᾽Αρθ. 25.—Τὰ ἐπιμελ. ἔχουσι γενικῶς τὰ ὑπὸ τῶν νόμων ἢ Β. διατ. διαγραφόμενα δικαιώματα ἢ καθήκοντα, εἰδικώτερον δέ. 1) Μελετῶσιν, εἴτε οἰκοθεν, εἴτε τῇ εἰσηγήσει τῶν ἀρχῶν. πᾶν ζήτημα συνεχόμενον μὲ τὸ ἐμπόριον ἢ τὴν βιομηχανίαν, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, συλλέγουσι πληροφορίας ἢ στατιστικὰς καὶ παρέχουσι τοιαύτας πρὸς τὰς ἀρχάς. 2) Συλλέγουσι καὶ ἀναθεωροῦσι κατὰ πενταετίαν τὰς ἐπιτοπίους συνηθείας καὶ τὰ ἔθιμα τὰ ἐμπορικά, ἀναγράφουσιν αὐτὰ ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ, ὅπου σημειοῦται ἡ σύσκεψις τοῦ ἐπιμελητηρίου ἢ καταλήγουσα εἰς τὸ συμπέρασμα τῆς παραδοχῆς τοῦ ἐθίμου ἢ τῆς συνηθείας, ὡς ἐπίσης σημειοῦται διὰ πόσων ψήφων ἐλήφθη ἢ ἀπόφασις. Ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου ὁ πρόεδρος ἐκδίδει ἀντίγραφα, ἅτινα ἔχουσιν ἰσχὺν ἀπλοῦ τεκμηρίου.—3. Τηροῦσι πρωτόκολλον πασῶν τῶν ἐπιχειρήσεων ἐμπορικῶν, βιομηχανικῶν ἢ μεταφορῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν τοῦ νόμου τούτου.—4. Συντάσσουσι κατὰ 2ετίαν, μέχρι τελους Ἀπριλίου τὸ πολὺ, κατάλογον τῶν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν καταλλήλων προσώπων, ἅτινα δύνανται αἱ δικαστικαὶ καὶ διοικητικαὶ ἀρχαὶ νὰ διορίζωσι συνδίκους πτωχεύσεως, πραγματογνώμονας, μεσίτας, κολλυβιστὰς κατὰ τοὺς κειμένους νόμους καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτὸν εἰς τὰς οἰκείας ἀρχάς.—5. Γνωμοδοτοῦσι περὶ νομοσχεδίων καὶ Β.Διατ. σχετιζομένων, πρὸς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν, περὶ ἰδρύσεως ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτῶν χρηματιστηρίων ἀξιῶν καὶ ἐμπορευμάτων ἢ συστάσεως ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων δι' ἀποσπάσεως τμήματος ἐκ τῆς δικαιοδοσίας τῶν περὶ τοῦ ὁρισμοῦ ἢ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἐν ἐκάστη ἐμπορικῇ ἀγορᾷ τῆς περιφερείας τῶν θέσεων κολλυβιστῶν

καὶ μεσιτῶν, περὶ τῆς ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων καὶ ἐπιβολῆς ὀδικῶν καὶ ἄλλων φόρων πρὸς διευκόλυνσιν τῆς συγκοινωνίας καὶ τοῦ ἐμπορίου ἐν γένει, περὶ τῶν δρομολογίων καὶ ναυτολογίων, ὡς καὶ τῆς διατιμῆσεως αὐτῶν, τῶν μεταρρυθμίσεων τοῦ δασμολογίου καὶ τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων μετὰ ξένων κρατῶν, περὶ τῶν παντὸς εἵδους ἀγορῶν καὶ ἐπὶ παντὸς μέτρου ἢ ζητήματος θίγοντος τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας ἢ τῶν ἐπαγγελμάτων.—Αἱ ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων γνωμοδοτήσεις εἶναι συμβουλευτικαί, ἀλλὰ προκαλοῦνται πάντοτε πρὸ τῆς λήψεως οἰουδήποτε μέτρου, ἐκτὸς ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ὁ ὑλικὸς πρὸς τοῦτο χρόνος ἢ συντρέχουσι λόγοι ἔνεκα τῶν ὁποίων ἀποκλείεται ἡ συζήτησις τῆς γνωμοδοτήσεως *.

Ἄρθ. 40.—Ἰᾶσα διαφορὰ ἐμπορικῆς φύσεως, ἀσχέτως πρὸς τὴν ἐμπορικὴν ἢ μὴ ιδιότητα τῶν μερῶν. λύεται διὰ διαιτησίας τῶν Ἐπιμελητηρίων, 1) ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι αἰτήσωσι τοῦτο, 2) ἐὰν ἀμφότεροι οἱ ἐνδιαφερόμενοι συνωμολόγησαν ἐγγράφως, εἴτε κατὰ τὴν σύναψιν τῆς δικαιοπραξίας, εἴτε κατόπιν, ὅτι αἱ ἐκ τῆς δικαιοπραξίας διαφοραὶ λυθῇσονται διὰ τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαιτησίας, 3) ἐὰν ἀμφότεροι οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐδήλωσαν ἐκ τῶν προτέρων ἐγγράφως διὰ σαφοῦς ἄλλ' ἄνευ ὠρισμένης διατυπώσεως, ρήτρας, ὅτι διὰ τινος ἢ πάσας τὰς ἐμπορικὰς διαφορὰς αὐτῶν, προκυπτούσας ἐκ τῶν ἐργασιῶν των μεθ' ὠρισμένου ἢ οἰουδήποτε προσώπου, δέχονται νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν διαιτητικὴν διαδικασίαν τῶν Ἐπιμελητηρίων, 4) ἐὰν ὁ εἰς τῶν διαφορομένων ἔχῃ δηλώσῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 42 ὅτι πᾶσαι ἢ τινὲς τῶν διαφορῶν αὐτοῦ θὰ λύνωνται διὰ τοιαύτης διαιτησίας. Ἐν τῇ περιπτώσει ὁμως ταύτῃ ὑποχρέωσις τοῦ δηλοῦντος εἶναι ἡ ὑπαγωγή εἰς διαιτησίαν, οὐχὶ δὲ καὶ δικαίωμα.

Ἄρθ. 41. (Ν. Δ. 2]10 Ν)βρίου 1923).—Ἡ αἴτησις ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ προηγουμένου ἁρθρου ὑποβάλλεται ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐπιμελητηρίου, εἰς τὸ δικαστήριον τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου ἤθελεν ὑπαχθῇ ἢ ἐκ τῆς διαφορῆς δίκη ἢ τοῦ ὑπὸ τῶν μερῶν

* Οἱ ἀριθμοὶ 6-15 περιλαμβάνουσι περαιτέρω ἀρμοδιότητας τῶν ἐπιμελητηρίων.

συμφωνηθέντος καὶ περιέχει ἐν σαφεῖ συνόψει τὴν ἐπιλυτικὴν διαφορὰν.—
Ἐν τῇ αἰτήσῃ δύναται ἕκαστος τῶν ἐνδιαφερομένων νὰ ὀρίσῃ τὸν διαιτητὴν καὶ ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ, ἀμφοτέρω δὲ οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐκλέγουσιν ἀπὸ κοινοῦ τρίτον διαιτητὴν διευθύνοντα τὰς ἐργασίας τῶν διαιτητῶν, ὡς καὶ ἐπιδιαιτητὴν διὰ τὴν περίπτωσιν ἰσοψηφίας μεταξὺ τῶν 3 διαιτητῶν, τὰ ὅρια καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας τῶν διαιτητῶν.

Ἀρθ. 43.—Πᾶς ἔμπορος δύναται νὰ δηλώσῃ δι' ἐγγράφου αἰτήσεώς του, παραδιδομένης εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅτι διὰ πάσας ἢ διὰ τινας διαφορὰς ἐκ τῶν ἐμπορικῶν του συναλλαγῶν ὑποβάλλει ἑαυτὸν εἰς τὴν διαιτητικὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος νόμου. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων τούτων ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου συντάσσει κατάλογον τῶν ἐμπορῶν τῶν οὕτως ὑπαγομένων εἰς τὴν διαιτητικὴν διαδικασίαν τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἀντίγραφον δὲ τούτου ἀναρτᾶται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐπιμελητηρίου, δημοσιεύεται δὲ καὶ εἰς τὸ κατὰ τὸν ἀριθ. 7 τοῦ ἀρθ. 25 τοῦ παρόντος νόμου δελτίον.

Ἀρθ. 43.—Ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἐδαφ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἀρθ. 10, ἂν ὁ ἕτερος τῶν ἐνδιαφερομένων δὲν συναινῇ εἰς τὴν ἀπὸ κοινοῦ ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως, ὁ θέλων νὰ διεξαχθῇ ἡ διαιτησία, ὑποβάλλει τὴν ἑαυτοῦ αἴτησιν κατὰ τὸ ἀρθ. 41 καὶ κοινοποιεῖ τῷ μὴ συναινούντι καὶ ὑποχρεῖται εἰς διαιτησίαν διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος δήλωσιν, δι' ἧς εἰδοποιεῖ ὅτι ὑπέβαλε τὴν αἴτησίν του πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ προσκαλεῖ αὐτὸν ὅπως ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως διορίσῃ καὶ οὗτος τὸν ἑαυτοῦ διαιτητὴν.—Ἐὰν ὁ καλούμενος κατοικῇ εἰς ἄλλην πόλιν τῆς Ἑλλάδος, ἡ διορία αὕτη παρατείνεται κατὰ 15 ἡμέρας. Ἐὰν ὁ καλούμενος κατοικῇ ἐν τινὶ πόλει τῆς Εὐρώπης, ἡ διορία ἐπεκτείνεται κατὰ 30 ἡμέρας, ἐὰν δὲ κατοικῇ ἐν ἄλλῃ χώρᾳ, κατὰ 60 ἡμέρας.

Ἀρθ. 44.—Ἐὰν ὁ κληθεὶς δὲν ὀρίσῃ τὸν ἑαυτοῦ διαιτητὴν κατὰ τὴν προθεσμίαν τοῦ ἀρθ. 43 ἢ ἐὰν εἰς ἡ ἀμφοτέρω δὲν ὤρισαν τὰ πρόσωπα τῶν διαιτητῶν κατὰ τὸ ἀρθ. 41, ὀρίζει ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου τοὺς ἐλλείποντας διαιτητὰς ἐκ τῶν ἐκλεξίμων μελῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου δι' ἐγγράφου του, ὅπερ κοινοποιεῖ εἰς αὐτοὺς, διαβιβάζων ἅμα καὶ πάντα τὰ ὑποβληθέντα αὐτῷ ἐγγράφα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν διαφορὰν.

Ἀρθ. 45. (Ν.Δ. 2]10 Νοεμ. 1923).—Ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν συμφώνησαν περὶ τὸν διορισμὸν τοῦ τρίτου διαιτητοῦ καὶ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ διορίζουσι τούτους οἱ διαιτηταὶ καὶ τούτων μὴ συμφωνούντων ὁ πρόεδρος τοῦ ἐπιμελητηρίου.

Ἀρθ. 46.—Αἱ αἰτήσεις καὶ δηλώσεις αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν διαιτησίαν δύνανται νὰ γίνωσι καὶ διὰ συστημένης ἐπιστολῆς καὶ διὰ τηλεγραφήματος, σὺν αὐταῖς δὲ δύνανται νὰ ὑποβληθῶσι καὶ ὅλα τὰ ἀποδεικτικὰ ἐγγράφα, τηλεγραφήματα, βιβλία καὶ πᾶν ἄλλο συντελοῦν εἰς τὴν ταχείαν διάγνωσιν τῆς διαφορᾶς.

Ἀρθ. 47. (Ν.Δ. 2]10 Νοεμ. 1923).—Διαιτηταὶ δύνανται νὰ ἐκλεγῶσιν ὑπὸ τῶν διαφορομένων ἢ τοῦ προέδρου τοῦ ἐπιμελητηρίου μόνον ἐκ τῶν

τοῦ εἰδικοῦ καταλόγου του, συντασσομένου ἀνὰ διетίαν, καὶ ἐγκρινομένου ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ ἐπιμελητηρίου. Ἐν τῷ καταλόγῳ δύνανται νὰ περιληφθῶσι μέλη τοῦ ἐπιμελητηρίου καὶ ἄλλα πρόσωπα κατάλληλα, κρινομένα ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ ἐπιμελητηρίου καὶ μὴ ἔμποροι ἐτι. Ἐν τοῖς καταλόγοις τῶν διαιτητῶν ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς δύνανται νὰ περιληφθῶσι καὶ πρόσωπα κατοικοῦντα ἢ ἀσχοῦντα τὸ ἐπάγγελμά των ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν ἐπιμελητηρίων τούτων.—Ἄν δύνανται νὰ εἶναι διαιτηταὶ οἱ συγγενεῖς μέχρι 4ου βαθμοῦ ἢ οἱ ἔχοντες οἷονδήποτε συμφέρον ἐκ τῆς ἐκβάσεως τῆς ὑποθέσεως.—Οἱ διαιτηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκδώσωσι τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς παρέλθον τὰ ἔγγραφα· ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ παραταθῇ παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἐπιμελητηρίου τῇ αἰτήσει τῶν διαιτητῶν ἢ τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ.—Ἐν περιπτώσει διαφωνίας περὶ τὴν παράτασιν καὶ περὶ τὸν χρόνον αὐτῆς ἀποφαίνεται ἐντὸς 3 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ὁ πρόεδρος τοῦ ἐπιμελητηρίου.—Ἐν περιπτώσει ἀδικαιολογήτου βραδύτητος διαιτητῶν ἢ ἐπιδιαιτητῶν ὁ πρόεδρος τοῦ ἐπιμελητηρίου, τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, εἰδοποιεῖ τὸν ὀλιγορῶντα ἵνα προβῇ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων του ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, πειθόμενος δὲ ὅτι παρελκύεται ἡ διαφορά, καλεῖ τὴν διαφερόμενον νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν ὀλιγορῶντα ἐντὸς 3 ἡμερῶν, καὶ τούτου ἀρνούμενου ἢ ἀπόντος, ἀντικαθιστᾷ αὐτὸν ὁ ἴδιος μετὰ γνωμοδότησιν τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς.—Ἡ μετὰ τὰς ἄνω προθεσμίας ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις εἶναι ἀκυρὸς.

Ἀρθ. 48. (Ν.Δ. 2]10 Νοεμ. 1923).—Οἱ διορισθέντες διαιτηταὶ ἢ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν δικαιοῦνται νὰ μὴ δεχθῶσι τὴν διαιτησίαν, ἐὰν ἔχωσι πρὸς τοῦτο ἀποχρῶντας λόγους. Τοὺς λόγους τούτους πρέπει νὰ ὑποβάλωσι δι' ἐπιστολῆς τῶν πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐπιμελητηρίου ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς γνωστοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ των. Ὁ πρόεδρος συγκαλεῖ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου τούτου ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν διαιτησιῶν καὶ αὕτη ἀποφαίνεται ἐντὸς 3 ἡμερῶν ἐὰν οἱ ὑποβληθέντες λόγοι εἶναι ἀποχρῶντες ἢ μὴ. Ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ὑποβαλόντα τὴν μὴ ἀποδοχὴν.—Ἄν οὗτος ἔμεινῃ εἰς τὴν μὴ ἀποδοχὴν ἢ ἂν ὁ ἀποδεχθεὶς ὀλιγορήσῃ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν διαιτησίαν, δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῶν ψηφοφοριῶν καὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι ἐπὶ 4 ἔτη, ἢ ἐπερχομένη δὲ στέρεσις δημοσιεύεται διὰ τινος ἐφημερίδος ἐκδιδομένης ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ ἐπιμελητηρίου ἢ τῇ ἐγγυτέρᾳ πόλει.

Ἀρθ. 49.—Ἐὰν πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι συμφωνῶσι, δύνανται νὰ μεταώσωσι τὴν διαιτησίαν διὰ δηλώσεώς των πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐπιμελητηρίου.

Ἀρθ. 50. (Ν.Δ. 2]10 Νοεμ. 1923).—Ἡ ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ἀκολουθουμένη διαδικασία ὀρίζεται διὰ κανονισμοῦ τιθεμένου διὰ β. διατ. μετὰ γνωμοδότησιν ἐκάστου ἐπιμελητηρίου, ἐφ' ὅσον τὰ μέλη δὲν συνεφώνησάν ἄλ-

λως.—Οἱ διαιτηταὶ κρίνουσι κυρίως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐμπορικῶν συνθηθεῶν, ἐπικουρικῶς δὲ τῶν ἐμπορικῶν καὶ ἀστικῶν διατάξεων.—Δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ἀκολουθῶσι νομικοῦς περὶ ἀποδείξεως κανόνες, ἀλλὰ κρίνουσι κατὰ τὴν πεποιθήσιν αὐτῶν, ἡ δὲ ἀπόφασις τῶν εἶναι πάντοτε ἡτιολογημένη.—Οἱ διαιτηταὶ δύνανται νὰ προσκαλέσωσι τὰ διάδικα μέρη εἰς διενέργειαν ὥρισμένων πράξεων ὅσον ἐμφάνισιν αὐτοπρόσωπον, προσαγωγὴν βιβλίων ἐγγράφων σεσημασμένων ἢ μὴ, προσκομιδὴν μαρτύρων, ἔνορκον βεβαίωσιν παρὰ τῷ εἰρηνοδίκῳ ἢ προξενεῖῳ. Τὸν ἐπαγόμενον ὄρκον δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιβάλλωσι. Δύνανται νὺ ἀποφαίνωνται καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἀπλῶν τεκμηρίων ἢ τῶν ἰδίων ἑαυτῶν γνώσεων ἐπὶ οἰουδήποτε πραγματικοῦ γεγονότος, ἀλλ' ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναφέρωσι τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἀπόφασει.—Ἐὰν δὲ οἱ διαφερόμενοι οὐδὲν ὥρισαν, θεωροῦνται καὶ ὡς συμβιβασταὶ τῆς ὑποθέσεως.—Οἱ διαφερόμενοι δύνανται νὰ ὑποβάλωσιν ὑπομνήματα.—Ὁ ἐπιδιαιτητὴς παρακολουθεῖ τὴν συζήτησιν μὴ μετέχων τῶν διασκέψεων τῶν διαιτητῶν.—Ἐπελθούσης τυχὸν ἰσοψηφίας μεταξὺ τῶν διαιτητῶν προσκαλεῖται εἰς νέαν διάσκεψιν ὁ ἐπιδιαιτητὴς. Ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν θεωρεῖται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἢ κατὰ σχετικὴν ἢ ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ληφθεῖσα μεταξὺ τούτων καὶ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ.—Καταμεριζομένων τυχὸν τῶν ψήφων εἰς δύο ἀντιθέτους ἰσοψηφους μερίδας ἐπικρατεῖ ἡ ἀπόφασις τῆς μερίδος, εἰς ἣν προσετέθη ὁ ἐπιδιαιτητὴς.—Προκυπτούσης δὲ καὶ ἐκ νέου ἰσοψηφίας ἐπικρατεῖ ἡ ἀπόφασις τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ.

Ἄρθ. 51. (N. Δ. 2)10 N)βρίου 1923).—Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις γεγραμμένη ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῆς ἐκδίδεται εἰς διπλοῦν καὶ ὑπογεγραμμένη ὑφ' ἀπάντων τῶν διαιτητῶν ἢ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, κατατίθεται εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον, τὸ ἐν δὲ τῶν ἀντιτύπων ἅμα τῇ καταθέσει, διαβιβάζεται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Πρωτοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐδρεύει τὸ Ἐπιμελητήριον.—Ὁ πρόεδρος τοῦ Πρωτοδικείου, κηρύσσει τὴν ἀπόφασιν ἐκτελεστὴν διὰ πράξεώς του παρὰ πόδας τῆς ἀποφάσεως γραφομένης, ὑποβαλλομένης δὲ εἰς τέλος ὑπολογιζόμενον κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρ. 14 τοῦ νόμου περὶ χαρτοσήμου πίνακα, καταβαλλόμενον δὲ διὰ κινητοῦ ἐπισήματος, διαγραφομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου.—Μόνον μετὰ τοῦτο ἐκδίδεται ἀπόγραφον ἐκτελεστόν. Ὁ πρόεδρος δύναται νὰ μὴ κηρύξῃ τὴν ἀπόφασιν ἐκτελεστὴν, ἐὰν αὕτη δὲν ἔχῃ προφανῶς τὰ ἐξωτερικὰ οἰοειᾶ τῆς ἀποφάσεως ἢ ἂν τὸ διατακτικόν της ἀντίκειται εἰς νόμους δημοσίας τάξεως, ἀποκλειομένης εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐξετάσεως τῆς κατ' οὐσίαν

νομικῆς ὀρθότητος ἢ μὴ τῆς ἀποφάσεως ἢ τῆς ὑπάρξεως λόγων καθιστώντων τὴν ἀπόφασιν ἐκκλητήν.— Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἐπιστρέφει τὴν ἀπόφασιν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἵνα ἀνασυζητουμένης παρὰ τὰς ὡς ἄνω διατάξεις καὶ προθεσμίας τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τῶν αὐτῶν διαιτητῶν ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν διορθωθῶσι τὰ ἐλαττώματα τῆς ἀποφάσεως.— Ἡ ἀπόφασις ἐκτελεῖται, ἅμα ὡς καταστῇ τελεσίδικος.— Τελεσίδικος καθίσταται ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις, α) ἐὰν τὰ μέλη παρηγήθησαν ἐκ τῶν προτέρων ἢ ἐκ τῶν ὑστέρων τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως, β) ἐὰν παρηλθόν 30 ἡμέραι, ἀφ' ἧς ἐπεδόθη κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἄρθ. 52. — Οὐδὲν ἕτερον, πλὴν τῆς ἐφέσεως, τακτικὸν ἢ ἔκτακτον μέσον χωρεῖ κατὰ τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως.— Λόγοι ἐφέσεως εἶναι. 1) Παράβασις διατάξεως τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν πρὸς ἐτέλεσιν αὐτοῦ Διαταγμάτων, ἐφ' ὅσον ἡ παράβασις ἤθελε, κατὰ τὴν κυριαρχικὴν κρίσιν τοῦ ἐφετείου, κριθῇ οὐσιώδης καὶ βλάβασα τὸν διάδικον. 2) Παράβασις ἐμπορικῶν καὶ ἀστικῶν κανόνων, ἐφ' ὅσον συμπληροῦσι κατὰ τὸ ἄρθρον 50 ἐδαφ. 2 τὸν παρόντα νόμον, καὶ ἐφ' ὅσον ἡ παράβασις ἤθελε, κατὰ τὴν κυριαρχικὴν κρίσιν τοῦ Ἐφετείου, κριθῇ οὐσιώδης καὶ βλάβασα τὸν διάδικον. 3) Ἀκυρότης τῆς συστάσεως τῆς διαιτησίας, ὑπέρβασις τῆς ἐντολῆς τῶν διαιτητῶν ἢ ἀναιτιολόγητον τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθ. 53.— Ἀρμόδιον εἶναι τὸ Ἐφετεῖον, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου ὑπάγεται τὸ Πρωτοδικεῖον, οὗ ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἐκτελεσθῆναι τὴν ἀπόφασιν.— Ἡ συζήτησις γίνεται ὡς ἐπὶ ἐμπορικῶν δικῶν.— Ἐὰν τὸ Ἐφετεῖον δεχθῇ τὴν ἔφεσιν διὰ τὸν τρίτον λόγον τοῦ προηγουμένου ἁρθρου, ἐξαφανίζεται ἡ ἀπόφασις καὶ ἡ ὑπόθεσις ἀναπέμπεται εἰς νέαν διαιτησίαν κατὰ τὰς ἄνω διατάξεις καὶ προθεσμίας.— Ἐὰν τὸ Ἐφετεῖον δεχθῇ τὴν ἔφεσιν διὰ τὸν 1ον ἢ τὸν 2ον λόγον τοῦ προηγουμένου ἁρθρου δύναται ἢ νὰ ἀναπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς νέαν διαιτησίαν ἢ νὰ κρατήσῃ αὐτὴν παρ' ἑαυτῷ, ὁπότε ἀποφαίνεται τελεσιδίκως καὶ ἀμετακλήτως.—

Τὰ πραγματικά περιστατικά ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ, ὡς ἔκριναν οἱ διαιτηταί.

Ἄρθ. 54.—Ὁ ἄσκων ἐμπόριον ἢ βιομηχανίαν ὑποχρεοῦται ἵνα ἐντὸς 2 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν ἀναγγεῖλῃ τοῦτο εἰς τὰ Ἐπιμελητήρια ὅπου ἔχει τὸ κύριον γραφεῖόν του καὶ τὰ ὑποκαταστήματα. Ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρόνου ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγγεῖλῃ πᾶσαν μεταβολήν.—Ἐπὶ ἐταιρειῶν τὴν ὑποχρέωσιν φέρει ὁ διευθυντὴς αὐτῶν.—Ἡ ἀναγγελία ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἀναγγέλοντος καὶ περιέχει τὰ ἑξῆς, 1) Τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ κατοικίαν τοῦ ἐμπόρου, τῶν μελῶν τῆς ἐταιρείας, ὁμορρυθμῶν ἢ ἑτερορρυθμῶν καὶ τῶν διοικητῶν τῆς ἀνωνύμου. 2) Τὴν ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν ἢ τὴν ἐταιρικὴν ἐπωνυμίαν, ὑφ' ἣν διεξάγονται αἱ ἐργασίαι, ὡς καὶ τὸν τυχόν διακριτικὸν τίτλον τῆς ἐπιχειρήσεως, 3) Τὴν ἔδραν καὶ τὸ εἶδος τῆς ἐπιχειρήσεως, τοὺς κλάδους αὐτῆς, τοὺς πράκτορας, ἢ ἀντιπροσώπους καὶ ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν τοὺς διαχειριστάς ἢ τοὺς ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐταιρείας ὑπογράφοντας καὶ τὰ κεφάλαια.

Ἄρθ. 55. (Ν.Δ. 2]10 Νοεμ. 1923).—Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναγγελιῶν τούτων τὰ ἐπιμελητήρια τηροῦσι πρωτόκολλον τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπωνυμιῶν.—Οἱ δικαιούμενοι νὰ ὑπογράψωσι τὴν ἐπωνυμίαν ὑπογράφουσιν εἰς τὴν οἰκίαν σελίδα τοῦ πρωτοκόλλου.—Ὁ πρόεδρος προβαίνει ἐξ ἐπαγγέλματος εἰς τὴν πρωτοκόλλησιν τῶν ἐπωνυμιῶν, ὧν δὲν ἐγένετο ἐκουσία ἀναγγελία καὶ ἀποστέλλει εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς εἰς τὸν οἰκεῖον οἶκον. ἔφορον τῆς περιφερείας τοῦ ἐπιμελητηρίου σημεῖωμα τοῦ καταβλητέου ὑφ' ἑκάστου ἐπαγγελματίου, οὗ ἡ ἐπωνυμία ἐπρωτοκολήθη ἐξ ἐπαγγελματίου διὰ δικαίωμα ἐγγραφῆς τοῦ κατὰ τὸ ἀρθ. 30 ἐδ. 6 ποσοῦ.—Τὸ ποσὸν τοῦτο βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων προσόδων ἀποδίδεται ὑπὸ τῶν ταμιῶν εἰς τὸ ἐπιμελητήριον εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας.

Ἄρθ. 56.—Τὸ πρωτόκολλον περιέχει 1) τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐγγραφῆς τῆς ἐπωνυμίας ἢ τῆς ἐταιρείας, 2) τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ κατοικίαν τοῦ ἀναγγέλαντος, 3) τὴν ἐμπορικὴν ἢ ἐταιρικὴν ἐπωνυμίαν ἢ τὸν διακριτικὸν τίτλον τῆς ἐπιχειρήσεως, τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς, τὰ κεφάλαια ἐπὶ ἐταιρειῶν καὶ ὅσα ἐν τῷ ἀρθρῳ 54 ἀναγράφονται, 4) πᾶσαν ἐγγραφὴν σχετικὴν πρὸς μεταβολήν, παῦσιν ἢ διάλυσιν ἐπωνυμίας ἢ ἐταιρείας.—Παρὰ τῷ Ἐπιμελητηρίῳ τηρεῖται ἀλφαβητι-

κὸν εὐρετήριοιον τῶν ἐγγραφομένων ἐμπορικῶν ἢ ἐταιρικῶν ἐπωνυμιῶν.

Ἄρθ. 57.—Διὰ πᾶσαν ἐσφαλμένην ἐγγραφὴν ἐν τῷ ἐμπορικῷ πρωτοκόλλῳ ἐπιτρέπεται προσφυγὴ εἰς τὸν πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, ὅστις δικάζει κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν καὶ μετὰ πρόσκλησιν τοῦ προέδρου τοῦ ἐπιμελητηρίου καὶ παντὸς ἐνδιαφερομένου.

Ἄρθ. 58.—Πᾶσα νέα ἐπωνυμία πρέπει νὰ διαφέρῃ κατὰ τρόπον εὐδιάκριτον τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῷ αὐτῷ πρωτοκόλλῳ τοιούτων. Ἐὰν τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἐμπόρου ὁμοιάζει πρὸς ἐπωνυμίαν προγεγραμμένων ὑποχρεοῦται νὰ προσθέσῃ διακριτικόν τι, ὅπως διακρίνῃται σαφῶς τῆς ἤδη ἐγγεγραμμένης.—Ὁ κάτοχος τῆς ἐπωνυμίας, ὁ κληρονόμος ἢ εἰδικὸς διάδοχος τῆς ἐπωνυμίας ἢ τοῦ διακριτικοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως τίτλου ἀποκτᾷ δικαίωμα ἀποκλειστικὸν νὰ μεταχειρίζηται ταύτην, νὰ ὑπογράφῃ καὶ συναλλάσσῃται, ἐνάγῃ καὶ ἐνάγῃται δι' αὐτῆς, νὰ ζητῇ δὲ καὶ δι' ἀγωγῆς τὴν προστασίαν τοῦ τοιούτου δικαιώματος αὐτοῦ.—Αἱ ὑπάρχουσαι ἐπωνυμίαι πρέπει νὰ δηλωθῶσιν ἐντὸς 4 μηνῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον καταρτίσεως τοῦ οἰκείου ἐπιμελητηρίου.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

(Οἱ ἀριθμοὶ ἐμφαίνουσι τὰς σελίδας)

- 1835 — Β. Δ. 19 Ἀπριλ. «περὶ τοῦ Ἐμπορ. Ν.». 1.
 — — Β. Δ. 2]24 Μαΐου «περὶ ἀριθμ. ἐμποροδικείων». 4.
 1836 — Διάτ. 14 Νοεμ. «περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας». 291.
 — — Β. Δ. 15 Δεκ. «περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας». 325.
 1856 — Ν. ΤῆΒ «περὶ ναυαγίων καὶ ναυαγιαρρέσεων». 368.
 1858 — Ν. ΥΜΔ «περὶ χωρητικότητος τῶν ἐμπορ. πλοίων Α' τάξεως». 301.
 1878 — Ν. ΨΑΣΤ «περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας». 387 ἐπ.
 1880 — Ν. ΩΔ «περὶ ναυτιλιακῶν διπλωμάτων τῶν ἑλλήν. πλοίων». 295.
 1887 — Ν. ΑΥΝΖ. Καταργ. ἐμποροδικείων. 4.
 1896 — Ν. ΒΥΙΗ «περὶ γενικῶν ἀποθηκῶν». 266 ἐπ.
 1906 — Β. Δ. 10]15 Ἀπριλ. Σύγκρουσις πλοίων. 361.
 1908 — Ν. ΓΤΙΕ «περὶ καταμετρήσεως τῆς χωρητικότητος τῶν ἐμπορικῶν πλοίων». 301.
 1909 — Β. Δ. 29 Φεβρ. Ἐκτελ. Ν. ΓΤΙΕ]1909. 301.
 — — Β. Δ. 12]16 Ἰουν. Κανονισμὸς τοῦ ἐν Ἀθήναις Χρηματιστηρίου. 167.
 1910 — Ν. ΓΨΙΖ «περὶ τροποπ. τοῦ Ἐμπορ. Ν.». 1.
 — — Β. Δ. 10]17 Ἰουλ. «περὶ νηολογίων, ναυτικῶν ὑποθηκολογιῶν κλπ.». 296, 308, 314.
 1911 — Ν. ΓΩΝΘ. Τροποπ. Ν. ΓΤΙΕ]1908. 301.
 — — Ν. ΓΩΗΣΤ. Διεθν. σύμβασις περὶ συγκρούσεως πλοίων καὶ περὶ θαλασσίας ἀρνήγης καὶ ναυαγιαρρέσεως. 361, 366.
 — — Β. Δ. 16]17 Ἰουν. Ἀναδημ. Ἐμπορ. Ν. 2.
 1914 — Ν. 146 «περὶ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ». 452.
 — — Ν. 184 «περὶ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων». 459.
 1915 — Ν. 602 «περὶ συνεταιρισμῶν». 127 ἐπ.
 1917 — Ν. 1023 «περὶ ιδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως». 85 ἐπ.
 — — Β. Δ. 18 Νοεμ. Τροποπ. Ν. 602 1916. 129.
 1918 — Ν. 1688. Τροποπ. Ν. 602 1915. 135.
 — — Ν. Δ. 29 Αὐγ. Τροποπ. 602 1915. 140.
 — — Β. Δ. 13]16 Μαν. «περὶ ἐκτελ. τῶν ἀρθ. 5 ἐδ. 2 καὶ 13 ἐδ. 4 Ν. 1025». 50.
 1919 — Β. Δ. 27 Ἰουν. Τροποπ. Β. Δ. 13]16 Ἰουν. 1918. 97.
 1920 — Ν. 2184 «περὶ γεωργικοῦ ἐνεχυρογράφου». 277.
 — — Ν. 2150 «περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν». 17 ἐπ.
 — — Ν. 2527 «περὶ διπλωμάτων εὐρεσιτεχνίας». 452.
 1921 — Ν. 2989. Διεθν. σύμβασις πρὸς ἰδρυσιν γραφ. διπλ. εὐρεσιτεχν. 452.

- 1921 — Β. Δ. 9|11 Μαρτ. Ἀντίγρ. ἡμερησίας διατάξ. ἀν. ἐταιρειῶν. 35, 69.
- 1922 — Ν. 2993 «περὶ μεταβιβάσεως καὶ ὑποθηκεύσεως εἰς ἀλλοδαποὺς ἑλλήν. πλοίων καὶ πλωτῶν ναυπηγημάτων». 305.
- 1923 — Ν. Δ. 29 Μαΐου] 4 Ἰουν. Τροποπ. Ν. 184 1914. 277.
- — Ν. Δ. 17 Ἰουλ.] 13 Αὐγ. «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνών. ἐταιρειῶν». 106 ἐπ.
- — Ν. Δ. 6 Αὐγ.] 8 Σεπτ. «περὶ μετονομασίας ἐνυποθήκων πλοίων». 305.
- — Ν. Δ. 2|10 Νοεμ. «περὶ χρηματιστηρίων ἐμπορευμάτων». 204.
- — Ν. Δ. 2|10 Νοεμ. Τροποπ. Ν. 184|1914. 462, 463, 464.
- — Β. Δ. 11 Φεβρ.] 31 Μαρτ. «περὶ ἡμερολογίου μηχανῆς τῶν ἐμπορ. πλοίων». 325.
- — Β. Δ. 7|12 Σεπτ. «περὶ μετονομασίας πλοίων». 305.
- 1924 — Διάτ. 8 Σεπτ. Διεθν. σύμβ. Παρισίων-Βρυξελλῶν-Οὐασινγκτόνος «περὶ συστάσεως ἐνώσεως πρὸς προστασίαν τῆς βιομηχ. ιδιοκτησίας». 439.
- 1925 — Ν. Δ. 9|18 Σεπτ. Τροποπ. Ν. 1622. 25, 77, 101.
- — Ν. Δ. 26|26 Νοεμ. Τροποπ. Ν. 2190. 12, 95, 96, 102.
- — Ν. Δ. 28 Νοεμβ. Τροποπ. Ν. 602|1915. 127 ἐπ.
- 1926 — Ν. Δ. 14 Ἰουν. Τροποπ. Ν. 2190. 98.
- — Ν. Δ. 16 Σεπτ. Τροποπ. Ν. 1023. 88, 98.
- — Ν. Δ. 16|18 Σεπτ. 1926 «περὶ ἀπαγορεύσεως ἐν ταῖς συναλλαγαῖς τῆς συνάψεως συμβάσεως κατὰ τὸ σύστημα *boule de neige*». 452.
- — Ν. Δ. 21 Σεπτ. Τροποπ. Ν. 2190. 1023. 20, 21.
- — Ν. Δ. 13 Νοεμ. Προσθ. εἰς Ν. 1023. 86, 90.
- — Διατ. 19|26 Ἰαν. «περὶ ἀσκήσεως κλάδου κεφαλαιοποιήσεως παρὰ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν». 104.
- — Διατ. 16|30 Δεκ. Ναυτικὸν Ἀπομαχ. Ταμεῖον. 339.
- — Διατ. 24|28 Δεκ. Τροποπ. Διατ. 19|16 Ἰαν. 1926. 105.
- 1927 — Ψήφισμα 5 Ἰαν. Τροποπ. Ν. 602|1915. 160.
- — Ν. 2374. Σύμβ. περὶ καταμετρήσεως πλοίων. 301.
- — Διατ. 8|19 Ἰαν. Τροποπ. Ν. Δ. 2|10 Νοεμ. 1923. 210, 211, 212.
- 1928 — Ν. 3505 «περὶ μεσιτῶν ἀστικῶν συμβάσεων». 213.
- — Ν. 3574. Σύμβ. περὶ καταμετρ. πλοίων. 301.
- — Ν. 3575. Σύμβ. περὶ καταμετρ. πλοίων. 301.
- — Ν. 3576. Σύμβ. περὶ καταμετρ. πλοίων. 301.
- — Ν. 3627. Σύμβ. περὶ καταμετρ. πλοίων. 301.
- — Ν. 3632 «περὶ Χρηματιστηρίων ἀξιών». 167 ἐπ.
- — Ν. 3653. Σύμβ. περὶ καταμετρ. πλοίων. 301.
- 1929 — Ν. 4003. Κύρωσις διεθν. συμβ. περὶ καταμετρ. πλοίων. 301.
- — Ν. 4004. Ναυτικὴ ἐργασία. 340.
- — Ν. 4005. Τροφοδοσία πληρωμάτων 340.
- — Ν. 4055. Τροποπ. Ν. 602|1915. 160.

- 1929 — N. 4112 [«περὶ συστάσεως ὑποθήκης ἐπὶ μηχανικῶν ἢ ἄλλων ἐγκαταστάσεων». 452.
 — — N. 4195. Ἀθέμιτος ἀνταγωνισμὸς ἐπιβατηγῶν πλοίων. 352.
 — — N. 4211. Ναυτική ἐργασία. 339.
 — — N. 4369. Ναυτική ἐργασία. 340.
 — — N. 4442 «περὶ στρατιωτ. εἰσφορῶν, ἐπιτάξεων καὶ ναυλώσεων». 341.
 [— Διάτ. 11] 14 Μαρτ. Τροποπ. Διατ. 15] 26 Ἰαν. 1926. 105.
 — — Διάτ. 15 Ἀπριλ. «περὶ ἐκδικάσεως χρηματιστηριακῶν διαφορῶν». 194.
 1930 — N. 4476. Τροποπ. N. ΓΤΙΕ] 1905. 301.
 — — N. 4479. Σύμβ. περὶ καταμετρ. πλοίων. 301.
 — — N. 4487 «περὶ μεσιτῶν ἐγχωρίων προϊόντων». 213.
 — — N. 4505. Ναυτική ἐργασία. 339.
 — — N. 4523. Τροποπ. Διατ. 17 Ἰουλ. 1523. 106.
 — — N. 4580. Ἐκκαθάρισις ἑταίρ. «Ἀλεξόπουλος καὶ Σία». 388, 438.
 — — N. 4633 «περὶ βεβλιώσεως καὶ εἰσπράξεως ἀσφαλιστρῶν ἐκ πυρασφαλειῶν συνομολογηθεισῶν ἐν Ἑλλάδι». 162.
 — — N. 4640. Τροποπ. N. 602] 1915. 151, 152.
 — — N. 4672 «περὶ ρυθμ. τῶν ἀγοραπωλησιῶν καπνοῦ». 218.
 — — N. 4674. Ναυτική ἐργασία. 339.
 — — N. 4835. Τροποπ. N. 4195] 1529. 352.
 — — Διάτ. 16] 22 Ἰαν. Δελτίον ἀνωνύμων ἐταιρειῶν. 12.
 — — Διάτ. 31 Ἰουλ.] 6 Αὐγ. Ναυτική ἐργασία. 339.
 — — Διάτ. 13 Αὐγ. Ναυτικὰ ἀτυχήματα. 438.
 — — Διάτ. 25] 30 Ὀκτωβρ. Ἀθέμιτος ἀνταγών. ἐπιβατηγῶν πλοίων. 352.
 1931 — N. 5076 «περὶ ἀνών. ἐταιρειῶν καὶ τραπεζῶν». 79 ἐπ.
 — — N. 5155. Τροποπ. N. ΒΥΙΗ] 1856. 269, 271, 272, 273.
 — — N. 5261 «περὶ συγχωνεύσεως ἀνωνύμων ἐταιρειῶν». 69.
 — — N. 5277. Τροποπ. N. 602] 1915. 140.
 — — N. 5289. Τροποπ. N. 602] 1915. 127 ἐπ.
 — — N. 5294. Τροποπ. N. 2190] 1520. 17.
 — — Διάτ. 6 Ἰουν.] 7 Ἰουλ. Ναυτολόγιον. 339.
 1932 — N. 5304. Προστασία ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας. 352.
 — — N. 5325 «περὶ συναλλαγματικῆς καὶ γραμματίου εἰς διαταγὴν». 219 ἐπ.
 — — N. 5398. Ἐπιχορήγησις ἐπιβατηγῶν πλοίων. 352.
 — — N. 5434. Τροποπ. N. 4487] 1930. 213,
 — — N. 5469 «περὶ παροχῆς ἀδείας συνάψεως συναλλαγῶν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ κλπ.». 169, 172, 182, 190.
 — — N. 5570. Τροποπ. N. 5304] 1932. 352.
 — — N. 5717. Τροποπ. N. 3505] 1528. 213.
 — — N. 5735. Εἰσιτήρια ἐπιβατῶν. 352.
 — — Διάτ. 26 Ἰαν. Προστασία ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας. 352.
 — — Διάτ. 11] 17 Σεπτ. «περὶ ὀρκωτῶν λογιστῶν». 44.
 — — Διάτ. 24 Σεπτ. Συγχώνευσις ἀνών. ἐταιρειῶν. 71.
 1933 — N. 5841. Σύγκρουσις πλοίων. 363.

- 1933 — N. 5843. Διεθν. σύμβασις γραμμῆς φορτώσεως πλοίων. 352.
 — — N. 5942 «περὶ διεθνoῦς γραμμῆς φορτώσεως πλοίων». 352
 — — N. 5960 «περὶ ἐπιταγῆς». 247 ἐπ.
 1934 — N. 6002 Ναυτική ἐργασία. 340.
 — — N. 6055 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας». 352
 — — N. 6059 «περὶ ἀντοπλοϊκῶν συγκοινωνιῶν καὶ μεταφορῶν». 352.
 — — N. 6070. Τροποπ. N. 602]1915. 127.
 — — N. 6113. Πιστοπ. καταμετρήσεως πλοίων. 301.
 — — N. 6287. Ναυτική ἐργασία. 340.
 — — N. 6410. Τροποπ. N. 3632]1928. 201.
 — — N. Δ. 28 Νοεμ. 12 Δεκ. Τροποπ. N. 602]1915 127.
 — — Διάτ. 1]20 Ἰουν. Σύμβ. περὶ καταμετρ. πλοίων. 301.
 — — Διάτ. 3]31 Ἀυγ. τροποπ. Διάτ. 19]26 Ἰαν. 1926. 104-105.
 — — Διάτ. 26 Νοεμ. Μεταφορὰ ἐπιβατῶν. 352.
 1935 — N. 6435. Ἑβρην. Διάτ. 17 Ἰουλ. 1923. 126.
 — — Ἀν. N. 19]1935. Ναυτική ἐργασία. 340.
 — — Ἀν. N. 17 Ὀκτωβ. Προστασία ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας. 352.
 — — Ἀν. N. 19 Νοεμβ. «περὶ ρυμουλκίσεως ἐντὸς τῆς αἰγιαλίδος τῶ-
 νης». 384.
 — — Ἀν. N. 19]20 Νοεμ. Τροποπ. N. 602]1915. 135.
 — — Ἀν. N. 19]20 Νοεμ. Τροποπ. Διάτ. 2]10 Νοεμ. 1923. 204, 211.
 — — Ἀν. N. 28 Δεκ. Μεταφορὰ διὰ ρυμουλκίου. ναυπηγημάτων. 352.
 — — N. Δ. 9 Σεπτ. Προστασία ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας. 352.
 — — N. Δ. 2]11 Νοεμ. Ἀναστολή ἀρθ. 14 N. 2190. 26.
 — — B. Δ. 11 Νοεμ. Σύνθεσις πληρωμάτων Ιστιοφόρων. 340.
 1936 — Ἀν. N. 90. Τροποπ. N. Δ. 17 Ἰουλ. 1923. 120.
 — — Ἀν. N. 112. Προστασία ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας. 352.
 — — Ἀν. N. 192. Προστασία ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας. 340.
 — — Ἀν. N. 259. Τροποπ. N. 5076]1931. 182.
 — — Ἀν. N. 306. Ναυτική ἐργασία. 340.
 — — Ἀν. N. 346. Προστασία ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας. 352.
 — — Ἀν. N. 387. Ναυτική ἐργασία. 340.
 — — Ἀν. N. 10 Ἰουν. Προστασία ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας. 352.
 — — N. Δ. 29 Ἰουλ. Προστασία ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας. 352.
 — — B. Δ. 31 Μαρτ. Σύνθεσις πληρωμάτων ρυμουλκῶν. 340.
 — — B. Δ. 20 Νοεμ. Ναυτική ἐργασία. 340.
 1937 — Ἀν. N. 528. Προστασία ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας. 352.
 — — Ἀν. N. 635 «περὶ διατάξεων τινῶν πτωχευτικοῦ δικαίου» 390. 391.
 — — 434, 436.
 — — Ἀν. N. 967. Διπλώματα ἐν τῷ ἐμπορικῷ ναυτικῷ. 324.
 1938 — Ἀν. N. 1086. Διεθν. σύμβασις περὶ ασφαλείας ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν
 θαλάσσει. 352.
 — — Ἀν. N. 1091. Προστασία ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας. 352.

- 1938 — 'Αν. Ν. 1150 «περὶ προηγουμένης ὑπηρεσίας». 325.
 — — 'Αν. Ν. 1189 «περὶ διατάξεων τινων πτωχευτικοῦ δικαίου». 437.
 — — 'Αν. Ν. 1206. Προστασία ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας. 352.
 — — 'Αν. Ν. 1228. Τροποπ. Ν. 3505|1928. 213.
 — — 'Αν. Ν. 1303. Προστασία ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας. 352.
 — — Β. Δ. 11 καὶ 15 'Ιουν. Τροποπ. Ν. 1910|1938. 325.
 1939 — 'Αν. Ν. 1088. Τροποπ. Ν. ΩΕ|1880. 385.
 — — 'Αν. Ν. 1579. Τροποπ. Ν. 184|1914. 459.
 — — 'Αν. Ν. 1637. Σύνθεσις πληρωμάτων πλοίων. 340.
 — — 'Αν. Ν. 1705. Ὁργανισμὸς Ὑπουργ. Ἐθν. Οἰκον. 18, 87, 107.
 — — 'Αν. Ν. 1774. Ναυτικά ἀτυχήματα. 362.
 — — 'Αν. Ν. 1953. Τροποπ. Ν. 1150|1938. 325.
 — — 'Αν. Ν. 1998 «περὶ σημάτων». 439.
 — — 'Αν. Ν. 2116 «περὶ ἀσφαλίσεως πληρωμάτων ἐλ.έμπορ. πλοίων». 340.
 — — 'Αν. Ν. 2140. Ναυτικὴ ἐργασία. 340.
 — — Β. Δ. 18 Μαρτ. Σύνθεσις πληρωμάτων. 340.
 — — Β. Δ. 28 Ἀπριλ. Τροποπ. Ν. 1150|1938. 325.
 — — Β. Δ. 20|26 Μαΐου. Προσθ. εἰς Διάτ. 16|22 'Ιαν. 1930. 69.
 — — Β. Δ. 23 'Ιουλ. 10 Αὐγ. Συμβ. ἐποπτείας ἰδιωτ. ἀσφαλίσεως. 87.
 — — Β. Δ. 20|27 Δεκ. «περὶ ἐκτελέσεως ἀν. Ν. 1998». 439.
 1940 — 'Αν. Ν. 2341 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Χρηματιστ. ἀξιών διατάξεων». 203.
 — — 'Αν. 2355. Τροποπ. Ν. 2116|1939. 340.
 — — 'Αν. Ν. 2525. Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον. 339.
 — — 'Αν. Ν. 2557. Τροποπ. Ν. 2116|1939. 340.
 — — 'Αν. Ν. 2637. Τροποπ. Ν. 2116|1939. 340.
 1941 — 'Αν. Ν. 2270. Σύνθεσις πληρωμάτων πλοίων. 340.
 — — 'Αν. Ν. 2271. Τροποπ. Ν. 2116|1939. 340.
 — — 'Αν. Ν. 2772. Ναυτικά ἀτυχήματα. 363.
 — — 'Αν. Ν. 2783. Εἰσαγωγ. Ν. Ἀστ. Κώδ. 111, 122, 426.
 — — 'Αν. Ν. 2854. Συμπλήρ. Διατ. 14 Νοεμ. 1836. 292.
 — — Ν. 145. Τροποπ. Ν. 2116|1939. 340.
 — — Ν. 616. Ναυτικὴ ἐργασία. 340.
 — — Ν. Δ. 115. Τροποπ. Ν. 2116|1939. 340.
 — — Ν. Δ. 200. Τροποπ. Ν. 1150|1938. 325.
 — — Ν. Δ. 403 «περὶ καταργ. τοῦ Ἀντασφαλ. Ἰδρύματος τῆς Ἑλλά-
 λადος» 96, 101.
 — — Β. Δ. 21 'Ιαν. Τροποπ. Διατ. 19|26 'Ιαν. 1926. 106.
 — — Β. Δ. 18 Φεβρ. Τροποπ. Διατ. 19|26 'Ιαν. 1926. 105.
 1942 — Ν. Δ. 1233. Τροποπ. Ν. 2116|1939. 340.
 — — Ν. Δ. 1234. Ναυτικὴ ἐργασία. 340.
 — — Ν. Δ. 1576. Τροποπ. Ν. 1150|1938. 325.
 — — Διάτ. 23 Σεπτ. Σύνθεσις πληρωμάτων πλοίων. 340.

- 1943 — N. 161. Ναυτική ἐργασία. 340.
 — — N. 585 «περὶ ἐγγραφῆς ὑποθηκῶν κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἀρθ. 245 καὶ 252 Ἐ. Ν.». 306.
 — — N. 587. Ναυτικὰ ἀτυχήματα. 363.
 — — N. 617. Τροποπ. δημοσιεύσεων N. 602. 1915. 129.
 — — N. 655. Τροποπ. N. 1150|1938. 325.
 — — N. 770. Τροποπ. N. 1150|1938. 325.
 — — N. Δ. 2169. Τροποπ. N. 1150|1938. 325.
 1944 — N. 3276. Συλλογικαὶ συμβάσεις ἐν τῇ ναυτικῇ ἐργασίᾳ. 339.
 1945 — N. 289. Τροποπ. N. 3632|1928. 203.
 — — N. 411 «περὶ συμπληρώσεως καὶ διαρρυθμίσεως τῆς περὶ τελῶν χαρτοσήμου νομοθεσίας». 291.
 — — N. 464 «περὶ ἀνεγκύσεως καὶ διαλύσεως ναυαγίων». 368.
 — — N. 466. Τροποπ. N. 184|1914. 459.
 — — N. 505. Ἰσολογισμὸς ἄνων. ἔταιρ. 1944—1945. 50.
 — — N. 684. Ἐλεγκταὶ παρελθουσῶν χρήσεων. 46.
 — — Β. Δ. 3 Ὀκτωβρ. Τροποπ. N. 464|1945. 368.
 1946 — N. 31. Ναυτική ἐργασία. 340.
 — — N. 50. Τροποπ. N. 2116|1939. 340.
 — — N. 91. Ναυτικὰ ἀτυχήματα. 363.
 — — N. Δ. 112. Μετοχικὸν κεφάλ. καὶ Τέγγυησις ἀσφαλιστ. ἐπιχειρήσ. 93, 96, 98.
 — — N. 113. Τροποπ. N. 2150. 19, 21, 340.
 — — N. 896. Δημοσιεύσεις ἄνων. ἔταιρ. 30, 50.
 — — N. 991. Τροποπ. N. 5076|1931. 83.
 — — N. 1055. Τροποπ. N. 3632|1928. 203.
 — — N. 1122. Τροποπ. N. 464|1945. 368.
 — — Β. Δ. 5 Ἰαν. Τροποπ. N. 464|1945. 368.
 — — Β. Δ. 10|11 Μαΐου. Κατάρτισις ἰσολογισμοῦ. 53.
 — — Β. Δ. 6 Αὐγ. Τροποπ. N. 464|1935. 368.
 — — Β. Δ. 6 Αὐγ. Τροποπ. N. 464|1945. 368.
 — — Β. Δ. 6|9 Σεπτ. Προσαρμογὴ ἰσολογισμῶν ἄνων. ἔταιρ. 54.
 — — Β. Δ. 20 Νοεμ. Προσαρμογὴ περιουσ. στοιχείων ὑποκειμένων εἰς φόρον Ἄν. N. 651|1945. 62.
 1947 — N. Δ. 276. Τροποπ. N. 464|1945. 368.
 — — N. Δ. 328. Τροποπ. N. 184|1914. 459.
 — — N. Δ. 383. Τροποπ. N. 2116|1939. 340.
 — — N. Δ. 391. Σύγκλησις γεν. συνελεύσεως ἄνων. ἔταιρ. 35.
 — — N. Δ. 470. Τροποπ. N. 2116|1939. 340.
 — — Β. Δ. 18 Ἰαν. 27 Φεβρ. Τροποπ. N. 1023. 88, 89, 93.
 — — Β. Δ. 5 Φεβρ. 31 Μαρτ. Ἐπιτροπὴ N. 2190. 19.
 — — Β. Δ. 7|2 Μαρτ. Ἰσολογισμὸς ἄνων. ἔταιρ. 66.
 — — Β. Δ. 4 Νοεμ. Ναυτικὴ ἐργασία. 339.

- 1948 — N. 567 ἀπὸ τὴν φορολογία μηχανοκινήτων πλοίων». 301.
— — N. 717. Τροποπ. N. 464/1945. 368.
— — N. 720. Τροποπ. N. 2116, 1938. 340.
— — N. 721. Ἀπογραφὴ ναυτικῶν. 339.
— — N. 756. Προτάσις ἐπιβίτηγος ναυτιλίας. 352. A
— — N. Δ. 572 «περὶ ναυτικῆς ὑποθήκης καὶ ἐνεχυροῦ ἐπὶ τῶν ἀλιευ-
— — τικῶν καὶ σπογγαλιευτ. πλοίων». 308.
— — N. Δ. 674. Προσαρμογὴ κεφαλαίου ἀνών. ἔταιρ. 62.
— — B. Δ. 6 Ἰουν. Τροποπ. N. 464/1945. 368.
— — B. Δ. 7 Ἰουλ. Προσαρμογὴ ἀξίας κτήσεως εἰς εἶδος εἰσφορῶν
— — εἰς ἀνών. ἔταιρ. 61.
— — B. Δ. 7 Ἰουλ. «περὶ νέας προσαρμογῆς ἰσολογισμῶν». 62.
— — B. Δ. 1 Ὀκτωβρ. Σύνθεσις πληρωμάτων πλοίων. 340.
— — B. Δ. 1/19 Ὀκτωβρ. Μετοχικὸν κεφάλαιον καὶ ἐγγύησις ἀσφα-
— — λιστ. ἐπιχειρ. 53, 58.
— — B. Δ. 3/31 Ὀκτ. Συντελεσταὶ ἀποσβέσεων ἀνών. ἔταιρ. ἔτους.
— — 1948-49. 68.

1949 . Β. Α. 9/11 Μαρτ. Ίσολογισμός έταιο. κεφαλαίου εις ξένον νό-

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ *

Α

Ἀβαρίαι

- Ἐκβολή σ. 421, σ. 427, δ. 431, σ. 435.
- Κοινὰ σ. 419, σ. 420.
- Μερικαὶ σ. 422, σ. 423.
- Ὅρισμός σ. 418.
- Προνόμιον σ. 435.
- Συνεισφορά σ. 455 ἐπ.

Ἀγορά καὶ πώλησις 108.

Ἀγωγιότης

- Ἀπαράδεκτον 104.
- Εὐδύνη 103.
- Παραγραφή 107.

Ἀθέμιτος ἀνταγωνισμός

- Ἀνακρινώσεις σ. 455.
- Ἀξιώσις ἐπὶ ἀποζημιώσει σ. 455· παραλείπει σ. 456.
- Δήλωσις ἀνακριβῆς σ. 453.
- Διαδικασία 458· προσωρινὰ μέτρα σ. 458.
- Διάδοσις ἀνακριβειῶν σ. 455.
- Διακριτικός τίτλος σ. 456.
- Διαλυσις καταστήματος σ. 453.
- Ἐμπορεύματα σ. 452· ἐκποιήσις σ. 453.
- Ἐμπορ. ἐπωνυμία σ. 456, σ. 457.
- Ποινικὴ καταδίωξις σ. 458.

Ἀνώνυμα χρεώγραφα (βλ. δικαιόγραφα).

Ἀνώνυμος ἔταιρεία

- Ἀλλοδαπή σ. 71 ἐπ.
- Γενικὴ συνέλευσις σ. 30· ἀναβολὴ συγκλήσεως σ. 35· ἀπαρτία σ. 32· ἡμερησία διάταξ. σ. 35· τακτικὴ σ. 30.

Β

- Δελτίον ἀν. ἑταιρ. σ. 13.
- Διάλυσις σ. 68, σ. 69.
- Δικ. συμφοριῶν 31, 32, σ. 28 ἐπ.
- Ἄμοιβή σ. 30· ἀπαρτία σ. 28· ἀρμοδιότης σ. 29· θητεία σ. 28· κυρώσεις κοιν. βλ. 73 ἐπ.
- Ἐδρα ἑταιρ. σ. 20, σ. 21.
- Εἰδικαὶ διατάξεις σ. 106 ἐπ.
- Εἰσφορὰ εἰς εἶδος / σ. 21· προσαρμογή· εἰσφ. σ. 61 ἐπ.
- Ἐλεγκταὶ σ. 36 ἐπ. ἔλεγχος ἀν. ἑταιρ. σ. 39 ἐπ. ὀφειστοὶ λογιστὰι σ. 43 ἐπ. παρελθουσῶν χρήσεων σ. 46 ἐπ.
- Ἐποπτεία κρατικὴ σ. 72.
- Ἐπωνυμία 29, 30, σ. 20.
- Ἰδρυταὶ σ. 30.
- Ἰδρυτικοὶ τίτλοι σ. 26.
- Ἰσολογισμός σ. 46 ἐπ., σ. 50 ἐπ. προσαρμογή σ. 54, δ. 62, σ. 67.
- Καταστατικὸν 36, 37, 40, 45, σ. 17, 18· τροποποιήσις σ. 34.
- Κατάσχεσις παρ' ἀνών. ἐτ. ὡς τρίτη σ. 124.
- Κεφάλαιον σ. 21, σ. 23· ἀξίσεις σ. 25, σ. 32· μείωσις σ. 32.
- Μερίσματα σ. 50.
- Μετοχαὶ 34· ἀνώνυμοι 37· ἐνέχυρον σ. 28· μεταβίβασις σ. 110· μετατροπὴ σ. 111· ὀνομαστικὰ 36· ὀνομαστικὴ ἀξία σ. 26, σ. 27· προνομιοῦχοι σ. 17, σ. 18 σ. 23.
- Συγχώνευσις ἀνών. ἑταιρ. σ. 69.
- Ἀπαράδεκτα σ. 362 ἐπ.
- Ἀπώλεια δικαιογράφων εἰς διαταγὴν σ. 123.

* Οἱ ἀριθμοὶ πρὸ τῶν ὁμοίων δὲν σημειοῦνται ἢ σελὶς ἀναφέρονται εἰς ἄρθρα τοῦ Ἐμπορ. Ν.

Ἀσφάλις βαλασσία

- Ἀντικείμενον σ. 370, σ. 374· πλειόνες ἀσφάλις σ. 371.
- Ἀσφάλις εἰς ξένον νόμισμα σ. 372.
- Ἀσφάλις κατὰ πλοῦν σ. 371, σ. 372.
- Ἀσφαλιστήριον σ. 370.
- Ἀσφαλιστικὴ ἀποζημίωσις σ. 377.
- Γνωστοποιήσεις· εἰδήσεων σ. 375.
- Διατίμησις ἀσφαλισθέντων σ. 372.
- Ἐγκατάλειψις σ. 377· ἄλωσης σ. 381· ἐλπίζομενον κέρδους σ. 380· ναύλου σ. 380· περιπτώσεις σ. 377· προθεσμία σ. 379· ὑπὲρ αἵρεσιν σ. 380.
- Κίνδυνος σ. 373· πλέμου σ. 371· σ. 373· χρόνος κινδύνου σ. 372.
- Ναυταπάτη σ. 374.
- Ρήτρα «ἐλεύθερον ἀβαρτία» σ. 375.

Ἀσφάλις χερσαία

- Ἀμοιβὰ ἀσφ. σ. 281.
- Ἀντασφάλις σ. 282.
- Ἀσφάλις ζωῆς σ. 287· τρίτου σ. 288· αὐτοκτονία σ. 288· πτώχευσις σ. 288.
- Ἀσφαλ. διὰ λογαρ. ἑλλόν σ. 281.
- Ἀσφαλ. κατὰ ζημιὸν σ. 282· ἀπαλλοτριώσεις ἀσφαλισθέντος σ. 285· ἀποζημίωσις σ. 285· δήλωσις ψευδῆς ἢ περὶ λανθάνουσας σ. 282· κινδύνος σ. 284· πτώχευσις σ. 284· ὑπασφάλις σ. 282· ὑπερασφάλις σ. 283· ὑποκατάστασις σ. 285.
- Ἀσφαλ. μεταφορὰς σ. 287.
- Ἀσφ. πῦρ σ. 286, σ. 287.
- Ἀσφ. φρεγγυότητος σ. 286.
- Ἀσφαλιστήριον σ. 282.
- Παράγραφοι σ. 282.

Ἀσφαλιστικαὶ ἐταιρεῖαι

- Ἀδεα συστ. σ. 85.
- Ἀλληλασφαλιστικὸς συνεταιρισμὸς σ. 103.

- Ἀλλοδαπαὶ ἀσφαλ. ἐταιρ. ἀσφαλιστήρια σ. 99· ἀντιπρόσωπος σ. 98· ἐγγυήσις σ. 95, σ. 98· κατὰστατικὸν σ. 98· λειτουργία σ. 95· Δόϋδς σ. 96 ἐπ.· μεσίται σ. 96.
- Ἀνών. ἐταιρ. σ. 85.
- Ἀσφαλιστήρια σ. 86.
- Ἀσφαλ. τοποθέτησις σ. 88 ἐπ.· κατὰστασις σ. 90.
- Ἀσφαλ. βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις σ. 102 ἐπ.
- Δελτίον ἀσφαλειῶν σ. 88.
- Ἐποπτεία σ. 85· συμβούλιον ἐποπ. σ. 87.
- Ἡμέδαπαί σ. 91· ἐπὶ διοικ. συμβούλιον σ. 92· κατὰστατικὸν σ. 91· μετοχ. κεφάλ. σ. 93 ἐπ.
- Κεφαλαιοποιήσις σ. 101, σ. 104.

Γ

Γενικαὶ ἀσθεῖαι

- Ἀποθετήριον σ. 271, σ. 275.
- Ἀποταμίευσις σ. 266.
- Διεκδίκησις σ. 276.
- Ἐνεχυρόγραφον σ. 273· νομιστῆς σ. 273, σ. 275· ὑποκατάστασις σ. 274.
- Κατάσχεσις σ. 275.
- Σκοπὸς σ. 266.
- Σύστασις σ. 266.
- Τίτλοι ἀποθηκεύσεως σ. 271· ἀπὸ δειξίς, ἀποθετήριον σ. 271, σ. 275· ἐνεχυρόγραφον σ. 271· ὁπισθογράφος σ. 272.

Ἐκδοτήριον σ. 276

Γεωργικὰ ἐνεχυρόγραφα σ. 277 ἐπ.

Γραμματίον εἰς διαταγὴν

- Διατάξεις συναλλαγματικῆς σ. 241.
- Ἐκδότης σ. 242.
- Ἰδιωτ. διεθν. δίκ. σ. 244.
- Ὅμοιος σ. 240.

Δ

Δικαιόγραφα

- Εἰς διαταγὴν σ. 121, σ. 122.
- Εἰς τὸν κομιστὴν σ. 121.

Ε

Ἑμπορικὰ βιβλία βλ. ἔμποροι.

Ἑμπορικὴ ναυτιλία σ. 291.

Ἑμπορεῖ

- Ἀνήλικος 3· ἀνὴλ. χειροφάγος 2, 6.
- Ἀνώνυμος ἔταιρ. σ. 17.
- Βιβλία ἔμπορικὰ 8 ἐπ.· ἀνακοίνω-
σεις 14· διαθήσεις 11· ἐμφάνσεις
15, 16, 17· ἐπιστολαὶ 8· ἡμερολό-
γιον 8.
- Γυνὴ ἑπανδρος 4· 5, 7.
- Ὅρισμός 1.

Ἐπιβάται

- Ἀπόπλους σ. 350.
- Διακοπὴ πλοῦ σ. 350.
- Δικαιώματα σ. 351.
- Ζημίαι εἰς πράγματα σ. 352.
- Θάνατος ἐπιβ. σ. 352.
- Λιμὴν προσεγγίσεως σ. 350.
- Ναύλος σ. 349.
- Παραγραφή σ. 383.
- Προνόμιον σ. 352.
- Τροφή ἐπιβ. σ. 351.

Ἐπιβατηγὸς ναυτιλία σ. 352.

Ἐπιθαλάσσιος ἄρων

- Ἀμοιβὴ σ. 364· διανοιὴ ἀμοιβῆς
σ. 364· διεθνῆς σύμβασις σ. 366·
μέτρον ἀμοιβῆς σ. 364· παραγρα-
φὴ σ. 382.

Ἐπιμελητήρια

- Διαιτησία σ. 461, σ. 462, ἔφεσις σ. 465.
- Δικαιώματα σ. 460.
- Ἐκπνοαία σ. 466.
- Πρωτόκολλον ἐπωνυμιῶν σ. 466.
- Σύστασις σ. 459.

Ἐπιταγὴ

- Ἄλλοιῶσις σ. 259.
- Ἀναγωγή σ. 256· ἀνωτέρα βία σ.
258, σ. 259· διαμαρτυρικὸν σ. 256· εὐ-
θύνῃ σ. 257· παράδοσις ἐπιτ. σ.
258· ρήτρα ἀνέξοδος ἐπιστροφῇ
σ. 257.
- Ἀπόλειψις σ. 261 ἐπ.
- Λίγραμμος σ. 254· γενικὴ διγραμ-
μίσις σ. 255· εἰδικὴ διγρ. σ. 255.
- Ἐκδόσις καὶ τύπος 247· ἀντιπρό-
σωπὸς σ. 249· ἀπόδοχή σ. 248· εἰς
διατ. ἐκδότου σ. 248· λογαρ. τρι-
του σ. 248· περιεχόμενον σ. 247.
συμπλήρωσις σ. 248· τόκος σ. 248·
ὑπογράφαι σ. 249.
- Ἐκπτώσις ὑμίστου σ. 261.
- Ἐμπορικότης σ. 261.
- Ἐρβάνισις σ. 252, σ. 260· ἀνάκλη-
σις σ. 253· ἐν ὧματι 252· θάνατος
ἐκδότου σ. 252· συμψηφιστ. γρα-
φεῖον σ. 253.
- Ἐναγάρσις σ. 251.
- Ἰδιωτ. διεθν. δικ. σ. 263· διαμαρ-
τυρικὸν σ. 265· ἱκανότης σ. 263·
τύπος σ. 264.
- Ἰκανότης σ. 261.
- Λογιστικὴ ἐπιτ. σ. 255.
- Μεταβίβασις σ. 249· ἐκχώρησις σ.
252· ἐνστάσεις σ. 257· εὐθύνη σ.
250· μεταβιβ. μετὰ διαμαρτυρ. σ.
250· ὁπισθογράφησις σ. 250· ρήτρα
«οὐχὶ εἰς διαταγὴν» σ. 249.
- Παραγραφή σ. 382.
- Πληρωμὴ σ. 254· εἰς ξένον νόμι-
σμα σ. 254.
- Ποινικαὶ διατάξεις σ. 266.
- Συμψηφιστ. γραφεῖον σ. 253.
- Τραπεζίτης σ. 260.
- Τριτεγγύησις σ. 252· εὐθύνη τρι-
τεγγ. σ. 252· τύπος σ. 252.
- Φορολογ. διατάξεις σ. 266.
- Ἐπιχειρήσεις ἀσφαλίσεως βλ. ἀσφα-

Λισσακά ἐταιρεῖται·

Ἑτερόρρ. ἐταίρ.

— Διαίτηται 51 ἐπ.

— Ἑτερόρρ. κατὰ μετοχὰς 38.

— Κατάρτισις 39, 42, 43, 44.

— Ὅρισμός 23, 26, 27, 28.

— Παραγραφὴ 64.

Ἐφεπλιστής σ. 317.

Μ

Μεσῖται

— Μεσῖται ἀστ. συμβάσεων σ. 213.

— Μεσῖται ἐγχωρ. προϊόντων σ. 213.

Ν

Ναυχιαιρέσις

— Ἀνέλικυσις ναυαγίων σ. 368.

— Ναυάγια σ. 368.

— Σῶτρα σ. 365.

Ναῦλος

— Ἀπαγόρευσις ἐμπορίας σ. 346.

— Ἀποξημίωσις σ. 346.

— Ἀπώλεια ναύλου σ. 346.

— Ἐμπόδισις σ. 346.

— Ἐνεχυρίασις ἐμπορευμ. σ. 346.

— Μείωσις ναύλου σ. 349.

— Ναῦλος ἐπιβατῶν βλ. ἐπιβάται.

— Παραλαβὴ φορτίου σ. 348.

— Προνόμιον σ. 349.

— Συμφωνία σ. 345.

Ναύλωσις

— Ἀπαράδεκτον σ. 382.

— Ἐμπόδισις ἀπόπλου σ. 342.

— Κατάρτισις σ. 341.

— Παραγραφὴ σ. 383.

Ναυτικά προνόμια σ. 303 ἐπ.

Ναυτικὴ ὑποθήκη

— Ἐξάλειψις σ. 306.

— Παρακολουθήματα σ. 305.

— Σύστασις σ. 304.

— Τύπος σ. 304.

— Ὑποθηκολόγιον σ. 306, σ. 307, σ.

308 ἐπ.

Ναυτικὸν δάνειον

— Ἐπὶ ἐλπιζομένου κέρδους σ. 369.

— Παραγραφὴ σ. 383.

— Σύστασις σ. 368.

— Τόκος σ. 369.

Ναυτιλιακὸν δίπλωμα σ. 295.

Νηολόγιον σ. 289, σ. 290, σ. 293, σ.

296 ἐπ.

— Λιμὴν νηολογήσεως σ. 305, σ. 307.

Ο

Ὅμορρ. ἐταιρεία

— Διαίτηται 51 ἐπ.

— Κατάρτισις 39, 42, 43, 44.

— Ὅρισμός 19, 20, 21, 22.

— Παραγραφὴ 64.

Π

Παραγγελισδόχος

— Ἀβαρία 97.

— Ἀγωγιαστήριον 96, 100, 101.

— Δικαιώματα 91.

— Εὐδύνη 98.

— Μεταφορὰς 95.

— Ὅρισμός 90.

— Προνόμιον 92, 93, 94.

Παραγραφὰ

— Ναυτικοῦ δικ. 382 ἐπ.

Παραχώρησις βλ. πλοιοκτήτης.

Πλήρωμα

— Ἀσθένεια ναύτου σ. 336.

— Ἀπογραφὴ σ. 339.

— Ἀσφάλις πληρώματος σ. 340.

— Αἰάρεκτα μισθώσεως σ. 332.

— Ἐπέντασις πλοῦ σ. 335.

— Θάνατος ναύτου σ. 337.

— Λήξις μισθώσεως σ. 332.

— Λύσις μισθώσεως σ. 337 ἀποξη-

μίωσις σ. 337, σ. 338.

- Μισθὸς σ. 331, σ. 333, σ. 336· ἐκ-
χώρησις σ. 339· κατάσχεσις σ. 338.
- Ναυάγιον σ. 335.
- Ναυτολόγιον σ. 330.
- Παραγραφή σ. 382.
- Σύνθεσις πληρωμάτων σ. 340.
- Τροφοδοσία σ. 340.
- Ὑποχρεώσεις σ. 331.

Πληρηγὸς σ. 325.

Πλοίαριον

- Διατάξεις περὶ πλοίαρ. σ. 384.
- Νηολόγιον σ. 385.
- Ὅρισμός σ. 384.

Πλοίαρχος

- Ἀντιπρόσωπος σ. 324.
- Ἐγγραφὸν ἐθνικότητος σ. 325.
- Ἐγκαταλείψις πλοίου σ. 329.
- Ἐκθεσις σ. 329.
- Εὐθύνη σ. 324.
- Παραγραφή σ. 382.
- Πώλησις πλοίαρ. σ. 328.

Πλοιοκτῆτης

- Εὐθύνη πλοιοκτ. σ. 316· ἀσκήσις
παραχωρήσεως σ. 318· παραχώρη-
σις, περιορισμός εὐθύνης σ. 316,
σ. 348.

Πλοῖον

- Ἀθέμιτος ἀνταγων. πλοίων σ. 352.
- Διεκδίκησις σ. 384.
- Ἐθνικὸν σ. 292· ἀναγνώρισις ὡς
ἐθν. σ. 282· ἀποβολὴ ἐθνικότητος
σ. 305· Ἐγγραφὸν ἐθνικ. σ. 299,
σ. 325.
- Ἐκποίησης σ. 291.
- Ἑλληνικὰ πλοῖα σ. 291.
- Καταμέτρησις χωρητικότητος σ. 301.
- Κατάσχεσις σ. 311· βιβλίον ἱκα-
τοχ. σ. 311.
- Μεταβίβασις πρὸς ἐξασφάλισιν ἀ-
παιτήσεως σ. 297, σ. 301 ἐκ.
- Μετονομασία πλοίου σ. 299.

- Ναυπήγησις σ. 280· λύσις συμβά-
σεως σ. 290· σύμβ. ναυπηγ. σ. 290.
- Ὅρισμός σ. 289· κινήτων σ. 289·
ναυπηγούμενον πλ. σ. 260· νηο-
λόγιον σ. 288· παρακολουθήματα
πλ. σ. 288.
- Σηματολόγησις σ. 360· μητρῶον
σηματολογήσεως σ. 301.
- Φορολογία σ. 301.
- Πράξεις ἐμπορικαὶ σ. 5.

Πτώχευσις

- Ἀδικήματα σ. 432.
- Ἰναστολή πληρωμῶν σ. 387, σ. 388.
- Ἀνάκλησις ἀποφ. σ. 437.
- Ἀπαιτήσεις σ. 391.
- Ἀπογραφή σ. 400, σ. 402.
- Ἀποκατάστασις σ. 434· ἐγδικα μέ-
σα σ. 435· κήρυξις σ. 435· προὔπο-
θεσις σ. 434.
- Ἀπόφασις δικαστηρίου σ. 389· ἀνα-
κοπή σ. 430· ἐφεσις σ. 430.
- Ἀντιπρόσωπος σ. 391.
- Ἀνακοπή σ. 426.
- Διατάραξη σ. 436.
- Διεκδίκησις σ. 428.
- Αἱκία πτωχ. σ. 436.
- Ἐγγυητὰ σ. 421.
- Εἰσηγήτης σ. 394.
- Ἐκκαθάρισις κινήτων σ. 427.
- Ἐνδिका μέσα σ. 429, σ. 437.
- Ἐνωσις δυνευστῶν σ. 417.
- Ἐξέλεξις πιστώσεων σ. 404.
- Ἐπίθεσις σφραγίδων σ. 394· σφαι-
ρεσις σ. 400.
- Ἐταιρεία σ. 387, 388.
- Θανόντος σ. 387, σ. 401.
- Μητρῶον πτωχ. σ. 436.
- Παρατηρήσεις σ. 387.
- Παῖσις ἐργασιῶν πτ. σ. 420.
- Παῖσις πληρωμῶν σ. 387, σ. 436.
- Πιστωτὰ ἐτεχυροῦχοι σ. 422· ἐνυ-
πόθηκοι σ. 423, σ. 427· προνομοῦχοι
σ. 423, σ. 427.

- Πράξεις ἄνθρωποι σ. 392· ἀνθρώποι-
μαι σ. 393.
- Στάχυος πτωχ. σ. 404· ἀνάληψις
προσκόπων σ. 424· ἰδίαν σ. 424.
- Συμβιβασμός σ. 408 ἐπ.· ἀκρόσσις
σ. 414· ἀποτελέσματα σ. 412· διά-
ρηξις σ. 415, 437· ἐπὶ ἀγκαταλαί-
ψει σ. 413· καταγείροι σ. 409·
σύγκλησις πτωχῶν σ. 408.
- Συναλλαγματικά σ. 393.
- Σύνδικος σ. 356· ἀνάκλησις σ. 397.
ἀφαίρεσις σφαγρίων σ. 400· βίον
συνδίκου σ. 399· ὀριστικὸς σ. 396·
προσωρινὸς σ. 386.
- Συνοφιλῆται σ. 421.

Ρ

- Ρυμούλια σ. 305.
- Ἐν Βόσπορῳ σ. 385.

Σ

- Σήμα

- Ἀλλοδαπὸν σ. 450· ἰδίον σ. 451.
- Ἀπαράδεικτα σ. 438.
- Ἀστέριον βιομηχ. ἰδίον σ. 451.
- Διαγραφὴ σ. 444.
- Διαδικασία σ. 441· δικαστ. θεμά-
των σ. 440· τακτικὴ δικαστ. σ. 449.
Δικαστηρία σ. 440.
- Ἑνδίκια μέσα σ. 442· ἀναίρεσις σ.
443· ἀνακοπὴ σ. 442· ἀκούσις ἐνδ.
μέσων σ. 443· ἔρρησις σ. 442· πι-
στημιαί σ. 444.
- Ἐταιρίαι σ. 447.
- Κατάθεσις σ. 440.
- Κατάσχσεις σ. 447· ὡς νομολογ.
Καταχωρίσις σ. 444.
- Κτήσις σ. 439.
- Μεταβίβασις σ. 447· κληρογ. δια-
δοχὴ σ. 447.
- Ὁρισμός σ. 439.
- Ὁμωνυμία σ. 440.
- Ποινὴ σ. 449.
- Πρωστασία σ. 448· ἀγογὴ ἐπὶ πι-

- ρυμούλιαι σ. 440· διαδοχὰς σ. 440·
προσκόπων σ. 440· προσκόπων με-
τὰ σ. 440.
- Πτώχευσις σ. 447.
- Συναλλαγματ. σ. 436· δημοσιονομ. σ.
439· κτήσις δικαιοφάνους σ. 450.
- Χρήσις σ. 445.

Ι

Συγκρουσις πλοίων

- Ἀρμοδιότης δικαστ. σ. 361.
- Διόρθω· ἀρθρώσις σ. 361.
- Ἐκ καταθέσεως σ. 360.
- Ἐκ ὁρχῆς σ. 361.
- Διουνομένη σ. 362.

Συμμετοχικὴ ἐταιρεία σ. 470.

Συμπλοικητοῖς

- Δ. ἀσπέναι συμπλ. σ. 321.
- Διαχειριστής σ. 319· ἑξουσία σ.
319· λογοδοσία σ. 320· ὑποχρεώσεις
σ. 320.
- Ἐκπλοικητὴς σ. 322.
- Κεφάλαιον διαφοράς σ. 322.
- Λογιστ. σ. 320.
- Πλειονομοφία σ. 319.

Συναλλαγματικὴ

- Ἀγωγή ἀδικαιολ. πλουτισμοῦ σ.
242.
- Ἀλλοιόσις σ. 239.
- Ἀντιγνώμη σ. 229· δικαιοφάνους σ.
230, σ. 242, σ. 243· συναλλαγμα-
τικὴ σ. 242· ὑπόθεσις σ. 242· ὑπό-
θεσις σ. 239· ὑπόθεσις ἀντιγνώμης·
πιστοφῆς σ. 241.
- Ἀντιγνώμη σ. 239.
- Ἀντιπλοικ. σ. 361.
- Ἀντιδοχὴ σ. 224· διαγραφὴ σ. 226·
προσκόπων ἀποδ. σ. 221· ὑπόθεσις σ.
225· ὑποχρεώσεις ἀντιγνώμης σ. 225.
- Ἀπώλεια σ. 243.
- Ἐκδοσις καὶ τύπος σ. 219· ὄντι
πρόσωπος σ. 221· εἰς δικαιοφάν. ἑκδ.

- σ. 220· ἐκδότης σ. 219· λογαριασμὸν τρίτου σ. 220· περιεχόμενον σ. 219· συμπλήρωσις σ. 221· τόκος σ. 220· ὑπογραφαί σ. 220·
- Ἐνστάσεις σ. 223.
- Ἰδιωτ. διενθ. δικ. σ. 244· διαμαρτυρικὸν σ. 245· ἱκανότης σ. 244· τύπος σ. 245· ὑποχρεώσεις σ. 245.
- Ἰκανότης σ. 242, σ. 244.
- Λήξεις σ. 227, σ. 240· ἐν ὄψει σ. 227· ἐπὶ προθεσίᾳ σ. 227.
- Ὁπισθογράφησις σ. 221, ἐνστάσεις σ. 223· ἐν λευκῷ σ. 222· μερικὴ σ. 222· ὅρος ἐν ὀπισθ. σ. 222· προθεσμία σ. 222· ρήτρα ἀξία λόγῳ ἀσφαλείας σ. 223· ἀξία πρὸς κάλυψιν σ. 223· αὐτὴ εἰς διαταγὴν σ. 221.
- Παρέμβασις σ. 235· κατὰ παρ. ἀποδοχὴ σ. 235· κατὰ παρ. πληρωμὴ σ. 236.
- Πληρωμὴ σ. 228· εἰς ξένον νόμισμα σ. 229· ἐμφάνισις σ. 227· μερικὴ πληρ. σ. 228· πρὸ λήξεως σ. 228· προθεσμία σ. 229.
- Τριτεγγύησις σ. 226· δικαιώματα σ. 226· εὐθὺν σ. 226· ὑπὸ τρίτου σ. 226· τύπος σ. 226.
- Τύπος βλ. ἐκδοσις.

Συνεταιρισμοί

- Ἀπεριορίστου εὐθύνης σ. 39.
- Ασφαλιστικοί σ. 101.
- Διάλυσις καὶ ἐκκαθάρισις σ. 150.
- Κεφάλαιον σ. 134.
- Μέλος συνεταιρ. σ. 135· ἀποχώρησις σ. 136· εὐθὺν σ. 139.
- Ὁργανισμὸς τοῦ συνεταιρ. σ. 140· ἐποπτ. συμβούλιον σ. 143, σ. 144· διοικήσις σ. 140, σ. 144.
- Περιορισμένης εὐθύνης σ. 139.
- Ποινικαὶ διατ. σ. 157.
- Πτώχευσις σ. 154.
- Συνέλευσις σ. 140, σ. 143, σ. 145.

- Συνεταιρ. μερίς, μεταβίβασις σ. 138.
- Σύστασις σ. 127.
- Σχέσις συνεταιρισμοῦ καὶ συνεταιρ. σ. 133.

Τ

Τραπεζαί

- Ἀνών. ἐταιρεία σ. 79.
- Ἐμπόριον ἢ βιομηχανία σ. 82.
- Ἐνέχυρον ὑπὲρ ἑταίρ. σ. 114.
- Κατάθεσις ἀναπάλαιοντος σ. 108.
- Κατάθεσις χρημ. καὶ χρεωγράφων παρ' ἑταίρ. σ. 107.
- Κεφάλαιον σ. 80.
- Ὁρισμὸς σ. 79.
- Σύμβασις τραπεζ. ἐνεγγύου πιστώσεως σ. 112.
- Ὑποθήκη ὑπὲρ ἑταίρ. σ. 117.

Φ

Φορτωτικὴ

- Εἰς διαταγὴν σ. 122, σ. 343.
- Εἰς τὸν κομιστὴν σ. 343.
- Ὁπισθογράφησις σ. 112.
- Περιεχόμενον σ. 343.

Χ

Χρεωκοπία

- Ἀτλὴ χρεωκοπία σ. 430.
- ὁλοκατέστησις σ. 431· ἀποκατάστασις σ. 434.
- Διοικήσις περιουσίας σ. 433.

Χρηματιστήρια ἀξιών

- Ἀγοραπωλησία σ. 179, σ. 184.
- Ἀντικρυσταί σ. 177.
- Ἀπολύσις σ. 202.
- Βιβλία σ. 174.
- Δελτία χρηματ. σ. 195.
- Διανομὴ σ. 172.
- Ἐγγυήσις σ. 173.
- Ἐκδόσεις χρημ. διαφορῶν σ. 194.
- Ἐκκαθάρσις χρημ. συναλλαγῶν σ. 188.
- Ἐμποροὶ σ. 174.
- Ἐποπτεία σ. 168.
- Λειτουργία χρηματ. σ. 169.

- Μέλη χρηματ. σ. 171.
- Μεταφορά σ. 179· σ. 183· σ. 186.
- Ὁρισμός σ. 167.
- Πειθαρχικαὶ διατάξεις σ. 196· σ. 203.
- Ποινικαὶ διατάξεις σ. 197.
- Σύστασις σ. 167.
- Χρεώγραφα σ. 170.
- Χρηματιστ. πράγμ. σ. 179· σ. 187.
- Χρηματ. συναλλαγαὶ σ. 169· σ. 179· σ. 203.
- Διαιτησία σ. 218.
- Διαφοραὶ σ. 210.
- Ἐκκαθάρισις σ. 212.
- Ἐπιτροπαὶ χρημ. σ. 205.
- Ἰδρυσις σ. 204.
- Καταχώρισις σ. 209.
- Μέλη χρημ. σ. 204.
- Μεσίτης σ. 207.
- Πειθαρχ. συμβούλ. σ. 208.
- Πράγματα χρημ. σ. 209.
- Συναλλαγαὶ χρημ. σ. 209, σ. 210.
- Χωρισμός ὑπαρχόντων 65 ἐπ.

Χρηματιστήρια ἐμπορευμάτων

- Γενικὴ συνέλευσις σ. 205.
- Γραφεῖα χρημ. σ. 208.

ΔΙΟΡΘΩΤΕΑ

- Σελ. 19 στίχος 7, ἀντὶ Ν.Δ. 1131]1946. Γράφε Ν.Δ. 113]1946.
- Σελ. 25 στίχος 18. Ἐν τέλει τῆς § 2 προστίθεται: ἡ τοῦ διπλάσιου ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως σχετικῆς τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ.
- Σελ. 98 στίχος 7, ἀντὶ Β.Δ.19 Ὀκτωβρ. 1948. Γράφε 1]19 Ὀκτωβ. 1948.
- Σελ. 107 στίχος 3, ἀντὶ Ν. 1905, Γράφε Ν. 1705.
- Σελ. 133 στίχος 21, ἀντὶ Ν.Δ. 23 Νοεμ. 1925. Γράφε Ν. Δ. 28 Νοεμ. 1925.
- Σελ. 169 στίχος 37, ἀντὶ Ν. 2431]1940. Γράφε Ν. 2341]1940.
- Σελ. 247 στίχος 1, ἀντὶ Ν. 5690. Γράφε Ν. 5960.
- Σελ. 305 σημ. στίχος 1, ἀντὶ Β.Α.7]12 Σεπτ.1993.Γράφε Β.Α. 7]12 Σεπτ.1923.
- Σελ. 436 στίχος 6, ἀντὶ Νόμος 635]1932. Γράφε 635]1937.

3

